

Die Boek van Mormon

Nog 'n Testament van Jesus Christus

Study edition © 2017 by Benjamin Crowder. All rights reserved.

Text of the Book of Mormon © 2017 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this study edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

<http://bencrowder.net/mormon/book-of-mormon/study-edition/>

Version 2.0, published August 2017

Die Boek van Mormon

‘n Verslag Geskryf deur die Hand van Mormon op Plate Geneem van die Plate van Nefi

Daarom, dit is ‘n verkorting van die kroniek van die volk van Nefi, en ook van die Lamaniete — Geskryf aan die Lamaniete, wat ‘n oorblyfsel is van die huis van Israel; en ook aan Jood en nie-Jood — Geskryf by wyse van gebod, en ook deur die gees van profesie en van openbaring — Geskryf en verseël, en weggebêre vir die Here, dat hulle nie vernietig mag word nie — Om voort te kom deur die gawe en mag van God deur die verklaring daarvan — Verseël deur die hand van Moroni, en weggebêre vir die Here, om voort te kom op die gegewe tyd deur middel van die nie-Jood — Die verklaring daarvan deur die gawe van God.

‘n Verkorting geneem van die Boek van Ether ook, wat ‘n kroniek is van die volk van Jared, wat verstrooi was in die tyd toe die Here die taal verwar het van die mense, toe hulle ‘n toring gebou het om die hemel te bereik — Wat moet toon aan die oorblyfsel van die huis van Israel watter groot dinge die Here gedoen het vir hulle vaders; en dat hulle die verbonde van die Here mag ken, dat hulle nie vir ewig verwerp is nie — En ook tot die oortuiging van die Jood en nie-Jood dat JESUS die CHRISTUS is, die EWIGE GOD, wat Homself openbaar aan alle nasies — En nou, as daar foute is, is hulle die foute van mense; daarom, moet nie die dinge van God veroordeel nie, sodat julle vlekkeloos bevind mag word voor die regterstoel van Christus.

OORSPRONKLIKE VERTALING VAN DIE PLATE IN ENGELS DEUR JOSEPH SMITH,
JR.

EERSTE ENGELSE UITGAWE UITGEGEE IN PALMYRA, NEW YORK, VSA, IN 1830

Die Eerste Boek van Nefi

Sy Heerskappy en Bediening

‘n Verslag van Lehi en sy vrou Saria, en sy vier seuns, wie genoem is, (beginnende by die oudste) Laman, Lemuel, Sam, en Nefi. Die Here waarsku Lehi om te vertrek uit die land van Jerusalem, omdat hy profeteer tot die volk aangaande hul goddeloosheid en hulle soek om sy lewe te vernietig. Hy onderneem ‘n reis van drie dae die wildernis binne met sy gesin. Nefi neem sy broers en keer terug na die land van Jerusalem om die kronieke van die Jode in die hande te kry. Die verslag van hul ontberinge. Hulle neem die dogters van Ismael tot vrou. Hulle neem hul gesinne en trek die wildernis binne. Hul ontberinge en verdrukkinge in die wildernis. Die roete van hulle reise. Hulle kom by die groot waters aan. Nefi se broers rebelleer teen hom. Hy beskaam hulle en bou ‘n skip. Hulle noem die naam van die plek Oorvloed. Hulle seil oor die groot waters na die beloofde land, ensovoorts. Dit is volgens die verslag van Nefi; of, met ander woorde, ek, Nefi, het hierdie kroniek geskrywe.

I Nefi I

- 1 Ek, Nefi, omdat ek gebore is uit eerbare ouers, daarom is ek in ‘n mate onderrig in al die geleerdheid van my vader; en omdat ek baie verdrukkinge in die loop van my dae gesien het, desnieteenstaande, omdat ek hoog begunstig is deur die Here in al my dae; ja, omdat ek ‘n groot kennis gehad het van die goedheid en verborgenhede van God, daarom stel ek ‘n kroniek op van my handeling in my dae.
- 2 Ja, ek stel ‘n kroniek op in die taal van my vader, wat bestaan uit die geleerdheid van die Jode en die taal van die Egiptenare.
- 3 En ek weet dat die kroniek wat ek opstel, waar is; en ek maak dit met my eie hand; en ek maak dit volgens my kennis.
- 4 Want dit het gebeur aan die begin van die eerste jaar van die heerskappy van Sedekia, koning van Juda, (my vader, Lehi, het al sy dae by Jerusalem gewoon); in daardie selfde jaar het daar baie profete gekom, wat profeteer tot die volk dat hulle moet bekeer, anders moet die grote stad Jerusalem vernietig word.
- 5 Daarop het dit gebeur dat my vader, Lehi, terwyl hy verder gaan, tot die Here gebid het, ja, wel met sy hele hart, ten behoewe van sy volk.
- 6 En dit het gebeur terwyl hy tot die Here gebid het, kom daar ‘n kolom van vuur en bly staan op ‘n rots voor hom; en hy het baie gesien en gehoor; en vanweë die dinge wat hy gesien en gehoor het, het hy uitermate gesidder en gebeef.
- 7 En dit het gebeur dat hy teruggekeer het na sy eie huis by Jerusalem; en hy het homself neergewerp op sy bed, omdat hy oorweldig was deur die Gees en die dinge wat hy gesien het.
- 8 En terwyl hy so oorweldig was deur die Gees, is hy weggevoer in ‘n gesig, en wel só dat hy die hemele geopend gesien het, en hy het gemeen dat hy God op sy troon sien sit, omring deur tallose skares engele in ‘n houding van sang en lofbetuiging tot hulle God.

- 9 En dit het gebeur dat hy Een sien neerdaal het uit die middel van die hemel, en hy het gewaar dat sy glans meer was as dié van die son op die middag.
- 10 En hy het ook twaalf ander hom sien volg, en hulle helderheid het dié oortref van die sterre aan die hemeltrans.
- 11 En hulle het neergedaal en heengegaan op die aangesig van die aarde; en die eerste het gekom, en gestaan voor my vader, en aan hom 'n boek gegee, en hom beveel dat hy moes lees.
- 12 En dit het gebeur dat terwyl hy lees, hy vervul was met die Gees van die Here.
- 13 En hy het gelees, en gesê: Wee, wee Jerusalem, want ek het jou gruwels gesien! Ja, en baie dinge het my vader gelees aangaande Jerusalem — dat dit verwoes sou word, en die inwoners daarvan; baie sou omkom deur die swaard, en baie sou gevange weggevoer word na Babilon.
- 14 En dit het gebeur dat nadat my vader baie groot en wonderbaarlike dinge gelees en gesien het, hy baie dinge tot die Here uitgeroep het; soos: Groot en wonderlik is u werke, o Here God Almagtig! U troon is hoog in die hemele, en U krag, en goedheid, en genade is oor al die inwoners van die aarde; en, omdat U genadig is, sal U nie toelaat dat diegene wat na U toe kom, sal vergaan nie!
- 15 En volgens hierdie wyse was die taal van my vader in die verering van sy God; want sy siel het gejubel, en sy hele hart was gevul, vanweë die dinge wat hy gesien het, ja, wat die Here aan hom getoon het.
- 16 En nou stel ek, Nefi, nie 'n volledige verslag op van die dinge wat my vader geskryf het nie, want hy het baie dinge geskryf wat hy in gesigte en in drome gesien het; en hy het ook baie dinge geskryf wat hy geprofeteer en gespreek het met sy kinders, waarvan ek nie 'n volledige verslag sal opstel nie.
- 17 Maar ek sal 'n verslag opstel van my handeling in my dae. Kyk, ek maak 'n verkorting van die kroniek van my vader, op plate wat ek met my eie hande gemaak het; daarom, nadat ek die kroniek verkort het van my vader, dan sal ek 'n verslag opstel van my eie lewe.
- 18 Daarom wil ek hê dat julle moet weet, dat nadat die Here soveel wonderlike dinge getoon het aan my vader, Lehi, ja, aangaande die verwoesting van Jerusalem, kyk, hy het uitgegaan onder die volk, en begin om te profeteer en om te verkondig aan hulle aangaande die dinge wat hy beide gesien en gehoor het.
- 19 En dit het gebeur dat die Jode hom bespot het vanweë die dinge wat hy van hulle getuig het; want hy het waarlik getuig van hul goddeloosheid en hul gruwels; en hy het getuig dat die dinge wat hy gesien en gehoor het, en ook die dinge wat hy in die boek gelees het, het duidelik die koms van 'n Messias geopenbaar, en ook die redding van die wêreld.
- 20 En toe die Jode hierdie dinge hoor, was hulle kwaad vir hom; ja, net soos met die profete van ouds, vir wie hulle uitgewerp, en gestenig, en doodgemaak het; en hulle het ook sy lewe gesoek, om dit te neem. Maar kyk, ek, Nefi, sal toon aan julle dat die tere barmhartighede van die Here oor al diegene is wat Hy gekies het, vanweë hul geloof, om hulle magtig te maak selfs tot die krag van verlossing.

1 Nefi 2

- 1 Want kyk, dit het gebeur dat die Here gespreek het met my vader, ja, wel in 'n droom, en gesê het vir hom: Salig is jy, Lehi, vanweë die dinge wat jy gedoen het; en

omdat jy getrou was en aan hierdie volk die dinge verkondig het wat Ek jou gebied het, kyk, hulle soek om jou lewe te neem.

2 En dit het gebeur dat die Here my vader gebied het, en wel in 'n droom, dat hy sy gesin moes neem en die wildernis intrek.

3 En dit het gebeur dat hy gehoorsaam was aan die woord van die Here, daarom het hy gedoen soos die Here hom gebied het.

4 En dit het gebeur dat hy die wildernis ingetrek het. En hy het sy huis verlaat, en die land van sy erfenis, en sy goud, en sy silwer, en sy kosbare dinge, en het niks met hom saamgeneem nie, behalwe sy gesin, en voorrade, en tente, en het die wildernis ingetrek.

5 En hy het onder by die grense naby die kus van die Rooi see aangekom; en hy het die wildernis ingetrek by die grense wat nader is aan die Rooi see; en hy het in die wildernis gereis met sy gesin, wat bestaan het uit my moeder, Saria, en my ouer broers, wie Laman, Lemuel en Sam was.

6 En dit het gebeur dat toe hy drie dae in die wildernis gereis het, hy sy tent opgeslaan het in 'n vallei aan die oewer van 'n rivier van water.

7 En dit het gebeur dat hy 'n altaar van klippe gebou het, en 'n offerande gebring het aan die Here, en dank betuig het teenoor die Here onse God.

8 En dit het gebeur dat hy die naam van die rivier Laman genoem het, en dit het uitloop in die Rooi see; en die vallei was binne die grense naby die monding daarvan.

9 En toe my vader sien dat die waters van die rivier uitloop in die fontein van die Rooi see, het hy met Laman gespreek, en gesê: O dat jy soos hierdie rivier mag wees, wat voortdurend invloei in die fontein van alle regverdigheid!

10 En hy het ook met Lemuel gespreek: O dat jy mag wees soos hierdie vallei, ferm en standvastig, en onbeweeglik in die onderhouding van die gebooie van die Here!

11 Nou dit het hy gespreek vanweë die hardnekkigheid van Laman en Lemuel; want kyk, hulle het gemurmureer in baie dinge teen hulle vader, omdat hy 'n man was wat gesigte gesien het, en hulle uitgelei het uit die land van Jerusalem, om die land van hulle erfenis te verlaat, en hulle goud, en hulle silwer, en hulle kosbare dinge, om om te kom in die wildernis. En dit het hulle gesê het hy gedoen vanweë die dwase inbeeldinge van sy hart.

12 En so het Laman en Lemuel, as die oudstes, teen hulle vader gemurmureer. En hulle het gemurmureer omdat hulle nie die handelswyse van daardie God geken het wat hulle geskape het nie.

13 Nóg het hulle geglo dat Jerusalem, daardie grote stad, verwoes kon word volgens die woorde van die profete. En hulle was soos die Jode, wat by Jerusalem was, wat gesoek het om my vader se lewe te neem.

14 En dit het gebeur dat my vader met krag met hulle gespreek het in die vallei van Lemuel, omdat hy vervul was met die Gees, totdat hulle liggame gebewe het voor hom. En hy het hulle beskaam, sodat hulle nie teen hom durf uiter nie; daarom het hulle gedoen soos hy hulle beveel het.

15 En my vader het in 'n tent gewoon.

16 En dit het gebeur dat ek, Nefi, aangesien ek baie jonk was, en desnieteenstaande groot van gestalte was, en ook omdat ek brandende begeertes gehad het om die verborgenhede van God te ken, daarom het ek geroep tot die Here; en kyk, Hy het my besoek, en het my hart versag, sodat ek al die woorde geglo het wat gespreek was

deur my vader; daarom het ek nie teen hom gerebelleer soos my broers nie.

17 En ek het met Sam gespreek, en aan hom die dinge bekend gemaak wat die Here aan my openbaar het deur sy Heilige Gees. En dit het gebeur dat hy geglo het in my woorde.

18 Maar kyk, Laman en Lemuel wou nie ag slaan op my woorde nie; en omdat ek bedroef was weens die hardheid van hulle harte, het ek geroep tot die Here om hulle ontwil.

19 En dit het gebeur dat die Here met my gespreek, en gesê: Salig is jy, Nefi, vanweë jou geloof, want jy het My getrou gesoek, met nederigheid van hart.

20 En in soverre jy my gebooie sal onderhou, sal jy voorspoedig wees, en sal gelei word na 'n land van belofte; ja, wel 'n land wat Ek berei het vir jou; ja, 'n land wat uitverkore is bo alle ander lande.

21 En in soverre jou broers sal rebelleer teen jou, sal hulle afgesny word van die teenwoordigheid van die Here.

22 En in soverre jy My gebooie onderhou, sal jy 'n heerser en 'n leraar oor jou broers gemaak word.

23 Want kyk, in daardie dag wanneer hulle sal rebelleer teen My, sal Ek hulle vervloek, en wel met 'n swaar vervloeking, en hulle sal geen mag hê oor jou nageslag nie, behalwe as hulle ook sal rebelleer teen My.

24 En as dit so is dat hulle rebelleer teen My, sal hulle 'n gésel wees vir jou nageslag, om hulle aan te spoor tot die weë van herinnering.

1 Nefi 3

1 En dit het gebeur dat ek, Nefi, teruggekeer het na die tent van my vader nadat ek met die Here gespreek het.

2 En dit het gebeur dat hy met my gespreek, en gesê: Kyk, ek het 'n droom gedroom, waarin die Here my gebied het dat jy en jou broers sal terugkeer na Jerusalem.

3 Want kyk, Laban het die kronieke van die Jode en ook 'n geslagsregister van my voorvaders, en hulle is gegraveer op plate van brons.

4 Daarom, die Here het my gebied dat jy en jou broers na die huis van Laban moet gaan en die kronieke bekom, en hulle hierheen afbring in die wildernis.

5 En nou, kyk, jou broers murmureer, en sê dat dit 'n moeilike ding is wat ek van hulle verwag het; maar kyk, ek het dit nie van hulle vereis nie, maar dit is 'n gebod van die Here.

6 Daarom gaan, my seun, en jy sal begunstig word deur die Here, omdat jy nie gemurmureer het nie.

7 En dit het gebeur dat ek, Nefi, gesê het aan my vader: Ek sal heengaan en die dinge doen wat die Here gebied het, want ek weet dat die Here geen gebooie gee aan die kinders van mense nie, tensy Hy 'n weg vir hulle sal voorberei dat hulle die ding mag uitvoer wat Hy hulle gebied het.

8 En dit het gebeur dat toe my vader hierdie woorde gehoor het, was hy uitermate verheug, want hy het geweet dat ek geseën was deur die Here.

9 En ek, Nefi, en my broers, het toe op reis gegaan in die wildernis, met ons tente, om op te gaan na die land van Jerusalem.

10 En dit het gebeur dat toe ons opgegaan het na die land Jerusalem, het ek en my

broers mekaar geraadpleeg.

11 En ons het die lot gewerp — wie van ons moes ingaan na die huis van Laban. En dit het gebeur dat die lot op Laman geval het; en Laman het ingegaan na die huis van Laban, en hy het gespreek met hom terwyl hy in sy huis gesit het.

12 En hy het van Laban die kronieke gevra wat gegraveer was op die plate van brons, wat die geslagsregister van my vader bevat het.

13 En kyk, dit het gebeur dat Laban kwaad was, en hom uit sy teenwoordigheid uitgewerp het; en hy wou nie hê dat hy die kronieke moes besit nie. Daarom het hy aan hom gesê: Kyk, jy is 'n rower, en ek sal jou doodmaak.

14 Maar Laman het gevlug uit sy teenwoordigheid, en die dinge wat Laban gedoen het, vir ons vertel. En ons het begin om uitermate bedroef te word, en my broers het op die punt gestaan om terug te keer na my vader in die wildernis.

15 Maar kyk ek het vir hulle gesê dat: Sowaar as die Here leef en soos ons lewe, ons sal nie afgaan na ons vader in die wildernis totdat ons die ding volbring het wat die Here ons gebied het nie.

16 Daarom, laat ons getrou wees om die gebooie van die Here te onderhou; daarom laat ons afgaan na die land van ons vader se erfenis, want kyk hy het goud en silwer en allerhande rykdom agtergelaat. En dit het hy alles gedoen vanweë die gebooie van die Here.

17 Want hy het geweet dat Jerusalem verwoes moet word, vanweë die goddeloosheid van die volk.

18 Want kyk, hulle het die woorde van die profete verwerp. Daarom, as my vader sou woon in die land nadat hy gebied is om te vlug uit die land, kyk, dan sou hy ook omkom. Daarom moes hy noodwendig vlug uit die land.

19 En kyk, dit is wysheid in God dat ons hierdie kronieke moes verkry, sodat ons vir ons kinders die taal van ons vaders kan behou;

20 En ook dat ons vir hulle die woorde kan behou wat gespreek is by monde van al die heilige profete, wat aan hulle oorgelewer is deur die Gees en die krag van God, sedert die wêreld ontstaan het, en wel tot hierdie huidige tyd.

21 En dit het gebeur dat volgens hierdie wyse van spraak ek my broers oorreed het, dat hulle getrou mag wees om die gebooie van die Here te onderhou.

22 En dit het gebeur dat ons afgegaan het na die land van ons erfenis, en ons het ons goud bymekaar gemaak, en ons silwer, en ons kosbare dinge.

23 En nadat ons hierdie dinge bymekaargemaak het, het ons weer opgegaan na die huis van Laban.

24 En dit het gebeur dat ons ingegaan het na Laban, en hom versoek het dat hy aan ons die kronieke sou gee wat gegraveer was op die plate van brons, waarvoor ons aan hom ons goud sou gee, en ons silwer, en al ons kosbare dinge.

25 En dit het gebeur dat toe Laban ons besittings sien, en dat dit besonder baie was, het hy dit begeer, in soverre dat hy ons uitgewerp het, en sy diensknegte gestuur het om ons dood te maak, sodat hy ons besittings kon kry.

26 En dit het gebeur dat ons gevlug het voor die diensknegte van Laban, en ons was verplig om ons besittings agter te laat, en dit het geval in die hande van Laban.

27 En dit het gebeur dat ons die wildernis binnegevlug het, en die diensknegte van Laban het ons nie ingehaal nie, en ons het ons versteek in die holte van 'n rots.

28 En dit het gebeur dat Laman kwaad was vir my, en ook vir my vader; en ook was Lemuel, want hy het ag geslaan op die woorde van Laman. Daarom het Laman en

Lemuel baie harde woorde gespreek met ons, hul jonger broers, en hulle het ons geslaan selfs met 'n roede.

29 En dit het gebeur dat terwyl hulle ons slaan met 'n roede, kyk, 'n engel van die Here het gekom en voor hulle gestaan, en hy het met hulle gespreek, en gesê: Waarom slaan julle jul jonger broer met 'n roede? Weet julle nie dat die Here hom gekies het om 'n heerser oor julle te wees nie, en dit vanweë julle ongeregtighede? Kyk, julle sal weer opgaan na Jerusalem, en die Here sal Laban uitlewer in julle hande.

30 En nadat die engel met ons gespreek het, het hy vertrek.

31 En nadat die engel vertrek het, het Laman en Lemuel weer begin murmureer, en gesê: Hoe is dit moontlik dat die Here Laban sal uitlewer in ons hande? Kyk, hy is 'n magtige man, en hy kan vyftig gebied, ja, hy kan selfs vyftig doodmaak; hoekom dan nie vir ons nie?

1 Nefi 4

1 En dit het gebeur dat ek gespreek het met my broers, en gesê: Laat ons weer opgaan na Jerusalem, en laat ons getrou wees om die gebooie van die Here te onderhou; want kyk Hy is magtiger as die hele aarde, waarom dan nie magtiger as Laban en sy vyftig, ja, of selfs sy tienduisende nie?

2 Daarom laat ons opgaan; laat ons sterk wees soos Moses; want hy het waarlik gespreek met die waters van die Rooi see en hulle het verdeel hiernatoe en daarnatoe, en ons vaders het deurgekom uit die gevangenskap, op droë grond, en die leërs van Farao het gevolg en het verdrink in die waters van die Rooisee.

3 Nou kyk, julle weet dat dit waar is; en julle weet ook dat 'n engel gespreek het met julle; waarom twyfel julle? Laat ons opgaan; die Here is in staat om ons te verlos, net soos ons vaders, en om Laban te vernietig, net soos die Egiptenare.

4 Nou, toe ek hierdie woorde gespreek het, was hulle nog vertoornd, en het steeds aangehou om te murmureer; desnieteenstaande het hulle my gevolg totdat ons aangekom het buite die mure van Jerusalem.

5 En dit was nag; en ek het hulle hul laat versteek buite die mure. En nadat hulle hul versteek het, het ek, Nefi, die stad binnegesluip en gegaan na die huis van Laban.

6 En ek is gelei deur die Gees, sonder dat ek vooraf geweet het wat die dinge was wat ek moes doen.

7 Nogtans het ek gegaan, en toe ek naby die huis van Laban kom, gewaar ek 'n man, en hy het op die grond neergeval voor my, want hy was dronk van wyn.

8 En toe ek by hom kom, ontdek ek dat dit Laban was.

9 En ek het sy swaard gewaar, en ek het dit uitgetrek uit die skede; en die hef daarvan was van suiwer goud, en die vakmanskap daarvan was uitermate goed, en ek merk dat die lem daarvan van die beste staal was.

10 En dit het gebeur dat ek gedring was deur die Gees dat ek Laban moes doodmaak; maar ek het in my hart gesê: Nooit te eniger tyd het ek 'n mens se bloed gestort nie. En ek het teruggedeins en wou dat ek hom nie hoof dood te maak nie.

11 En die Gees het weer vir my gesê: Kyk die Here het hom uitgelewer in jou hande. Ja, en ek het ook geweet dat hy gesoek het om my eie lewe te neem; ja, en hy wou nie ag slaan op die gebooie van die Here nie; en hy het ook ons besittings van ons afgeneem.

- 12 En dit het gebeur dat die Gees weer vir my gesê het: Maak hom dood, want die Here het hom uitgelewer in jou hande;
- 13 Kyk die Here maak die goddelose dood om sy regverdige oogmerke te bereik. Dit is beter dat een man moet omkom as dat 'n nasie sou kwyn en vergaan in ongeloof.
- 14 En nou, toe ek, Nefi, hierdie woorde gehoor het, het ek die woorde van die Here onthou wat Hy gespreek het met my in die wildernis, en gesê het dat: In soverre jou nageslag my gebooie onderhou, sal hulle voorspoedig wees in die land van belofte.
- 15 Ja, en ek het ook gedink dat hulle nie die gebooie van die Here kon onderhou volgens die wet van Moses nie, behalwe as hulle die wet sou hê.
- 16 En ek het ook geweet dat die wet gegraveer was op die plate van brons.
- 17 En weer, ek het geweet dat die Here Laban uitgelewer het in my hande om hierdie rede — dat ek die kronieke mag verkry volgens sy gebooie.
- 18 Daarom het ek die stem van die Gees gehoorsaam, en vir Laban geneem aan die hare van sy hoof, en ek het sy hoof afgekap met sy eie swaard.
- 19 En nadat ek sy hoof afgekap het met sy eie swaard, het ek Laban se klere geneem en dit aan my eie lyf gesit; ja, wel elke stuk; en ek het sy wapenrusting gegord om my lendene.
- 20 En nadat ek dit gedoen het, het ek na Laban se skatkamer gegaan. En terwyl ek gaan na Laban se skatkamer, kyk, het ek die dienskneg van Laban gesien wat die sleutels van die skatkamer gehad het. En ek het hom beveel in die stem van Laban, dat hy saam met my die skatkamer moes binnegaan.
- 21 En hy het veronderstel dat ek sy meester, Laban, was, want hy het die klere gesien, en ook die swaard vasgegend om my lendene.
- 22 En hy het met my gespreek aangaande die oudstes van die Jode, hy wetende dat sy meester, Laban, uit was gedurende die nag onder hulle.
- 23 En ek het met hom gespreek asof dit Laban was.
- 24 En ek het ook met hom gespreek dat ek die graverings moes dra, wat op die plate van brons was, na my ouer broers, wat buitekant die mure was.
- 25 En ek het hom ook beveel om my te volg.
- 26 En hy, veronderstellend dat ek gepraat het van die broers van die kerk, en dat ek waarlik daardie Laban was wat ek doodgemaak het, daarom het hy my gevolg.
- 27 En hy het baie keer met my gespreek aangaande die oudstes van die Jode, terwyl ek na my broers gegaan het, wat buite die mure was.
- 28 En dit het gebeur dat toe Laman my sien, was hy uitermate bevrees, en ook Lemuel en Sam. En hulle het gevlug van my teenwoordigheid; want hulle het veronderstel dat dit Laban was, en dat hy my doodgemaak het en gesoek het om ook hulle lewens te neem.
- 29 En dit het gebeur dat ek na hulle geroep het, en hulle het my gehoor; daarom het hulle opgehou om te vlug van my teenwoordigheid.
- 30 En dit het gebeur dat toe die dienskneg van Laban my broers sien, het hy begin bewe, en hy wou net van my af vlug, en terugkeer na die stad Jerusalem.
- 31 En nou, ek Nefi, omdat ek 'n man van groot gestalte was, en wat ook baie krag ontvang het van die Here, daarom het ek die dienskneg van Laban gegryp, en hom vasgehou sodat hy nie kon vlug nie.
- 32 En dit het gebeur dat ek gespreek het met hom, dat as hy sou ag slaan op my woorde, sowaar as die Here leef, en ek lewe, en wel sodat as hy sou ag slaan op ons woorde, ons sy lewe sou spaar.

- 33 En ek het met hom gespreek, en wel met 'n eed, dat hy nie hoef te vrees nie; dat hy 'n vry man sou wees soos ons, as hy sou afgaan in die wildernis saam met ons.
- 34 En ek het ook met hom gespreek, en gesê: Waarlik, die Here het ons gebied om hierdie ding te doen; en sal ons nie getrou wees om die gebooie van die Here te onderhou nie? Daarom, as jy sal afgaan in die wildernis na my vader sal jy 'n plek saam met ons hê.
- 35 En dit het gebeur dat Zoram moed geskep het by die aanhoor van die woorde wat ek gespreek het. Voorts, Zoram was die naam van die dienskneg; en hy het belowe dat hy sou afgaan in die wildernis na ons vader. Ja, en hy het ook 'n eed teenoor ons afgelê dat hy van toe af by ons sou bly.
- 36 Nou was ons begerig dat hy by ons moes bly om hierdie rede, dat die Jode nie mag weet aangaande ons vlug die wildernis in nie, omdat hulle ons sou agternasit en vernietig.
- 37 En dit het gebeur dat toe Zoram 'n eed teenoor ons afgelê het, het ons vrese aangaande hom opgehou.
- 38 En dit het gebeur dat ons die plate van brons en die dienskneg van Laban geneem het, en weggetrek het die wildernis in, en gereis het na die tent van ons vader.

1 Nefi 5

- 1 En dit het gebeur dat nadat ons na ons vader afgekom het in die wildernis, kyk, hy was vervul met vreugde, en ook my moeder, Saria, was uitermate bly, want sy het waarlik getreure oor ons.
- 2 Want sy het veronderstel dat ons in die wildernis omgekom het; en sy het ook gekla teenoor my vader en vir hom gesê dat hy iemand was wat gesigte sien; en het gesê: Kyk, jy het ons uit die land van ons erfenis uitgelei, en my seuns is nie meer nie, en ons kom om in die wildernis.
- 3 En volgens hierdie wyse van spraak het my moeder gekla teenoor my vader.
- 4 En dit het gebeur dat my vader met haar gespreek het, en gesê het: Ek weet dat ek 'n man is wat gesigte sien; want as ek nie die dinge van God in 'n gesig gesien het nie, sou ek nie die goedheid van God geken het nie, maar ek sou by Jerusalem gebly het, en sou omgekom het met my broers.
- 5 Maar kyk, ek het 'n land van belofte verkry, in welke dinge ek my verbly; ja, en ek weet dat die Here my seuns sal verlos uit die hande van Laban, en hulle weer afbring na ons in die wildernis.
- 6 En volgens hierdie wyse van spraak het my vader, Lehi, my moeder Saria getroos aangaande ons, terwyl ons gereis het in die wildernis na die land van Jerusalem, om die kronieke van die Jode te verkry.
- 7 En toe ons teruggekeer het na die tent van my vader, kyk, hulle vreugde was vol, en my moeder was getroos.
- 8 En sy het gespreek, en gesê: Nou weet ek vir seker dat die Here my man gebied het om die wildernis in te vlug; ja, en ek weet ook vir seker dat die Here my seuns beskerm het, en hulle gered het uit die hande van Laban, en hulle mag gegee het waardeur hulle die ding kon uitvoer wat die Here hulle gebied het. En volgens hierdie wyse van spraak het sy gespreek.
- 9 En dit het gebeur dat hulle hul uitermate verbly het, en offerandes en brandoffers geoffer het aan die Here; en hulle het dank betuig aan die God van Israel.

- 10 En nadat hulle dank betuig het aan die God van Israel, het my vader, Lehi, die kronieke geneem wat gegraveer was op die plate van brons, en hy het hulle deursoek vanaf die begin.
- 11 En hy het gemerk dat hulle die vyf boeke van Moses bevat het, wat 'n verslag gegee het van die skepping van die wêreld, en ook van Adam en Eva, wat ons eerste ouers was;
- 12 En ook 'n kroniek van die Jode van die begin af, selfs tot die aanvang van die heerskappy van Sedekia, koning van Juda;
- 13 En ook die profesieë van die heilige profete, van die begin, en wel tot die aanvang van die heerskappy van Sedekia; en ook baie profesieë wat gesprek is by monde van Jeremia.
- 14 En dit het gebeur dat my vader, Lehi, ook op die plate van brons 'n geslagsregister van sy vaders gevind het; daarom het hy geweet dat hy 'n afstammeling was van Josef; ja, wel daardie Josef wat die seun van Jakob was, wat verkoop is in Egipte, en wat behoed is deur die hand van die Here, dat hy sy vader Jakob mag behoed, en sy hele huisgesin, dat hulle nie omkom van hongersnood nie.
- 15 En hulle is ook uitgelei uit gevangenskap, en uit die land van Egipte, deur dieselfde God wat hulle behoed het.
- 16 En dus het my vader, Lehi, die geslagsregister ontdek van sy vaders. En Laban was ook 'n afstammeling van Josef, daarom het hy en sy vaders die kronieke bygehou.
- 17 En nou toe my vader al hierdie dinge sien, is hy deur die Gees vervul, en het begin profeteer aangaande sy afstammeling —
- 18 Dat hierdie plate van brons moes uitgaan na alle nasies, stamme, tale, en volke wat van sy nageslag was.
- 19 Daarom het hy gesê dat hierdie plate van brons nooit sou vergaan nie; nóg sou hulle verdof word deur die tyd. En hy het baie dinge geprofeteer aangaande sy nageslag.
- 20 En dit het gebeur dat tot dusver het ek en my vader die gebooie nagekom wat die Here ons gebied het.
- 21 En ons het die kronieke verkry wat die Here ons gebied het, en hulle deursoek, en gevind dat hulle begeerlik was; ja, wel van groot waarde vir ons, in soverre dat ons die gebooie van God kon bewaar vir ons kinders.
- 22 Daarom, dit was wysheid in die Here dat ons hulle saam met ons moes dra, terwyl ons gereis het in die wildernis na die land van belofte.

1 Nefi 6

- 1 En nou gee ek, Nefi, nie die geslagsregister van my vaders in hierdie deel van my kroniek nie; nóg sal ek dit nie te eniger tyd daarna gee op hierdie plate wat ek skryf; want dit is gegee in die kroniek wat bygehou is deur my vader; daarom, ek skryf dit nie in hierdie kroniek nie.
- 2 Want dit is genoegsaam vir my deur te sê dat ons afstammeling is van Josef.
- 3 En dit maak nie vir my saak dat ek nougeset 'n volledige verslag kan gee van al die dinge aangaande my vader nie, want hulle kan nie geskryf word op hierdie plate nie, want ek benodig die ruimte dat ek van die dinge van God mag skrywe.
- 4 Want die volheid van my bedoeling is dat ek mense mag oorreed om na die God van Abraham, en die God van Isak en die God van Jakob te kom, en gered te word.

- 5 Daaron, die dinge wat aangenaam is vir die wêreld skryf ek nie, maar die dinge wat aangenaam is vir God, en vir diegene wat nie van die wêreld is nie.
- 6 Daaron, ek sal 'n bevel gee aan my nageslag, dat hulle nie hierdie plate sal beset met dinge wat nie van waarde is vir die kinders van mense nie.

1 Nefi 7

- 1 En nou wil ek dat julle mag weet, dat nadat my vader, Lehi, 'n einde gemaak het om te profeteer aangaande sy nageslag, dit gebeur het dat die Here weer met hom gespreek het, en gesê het dat dit nie gepas was vir hom, Lehi, dat hy sy gesin alleen die wildernis binneneem nie; maar dat sy seuns dogters tot vrou moes neem, sodat hulle 'n nageslag kon voortbring vir die Here in die land van belofte.
- 2 En dit het gebeur dat die Here hom gebied het dat ek, Nefi, en my broers weer moes terugkeer na die land van Jerusalem, en vir Ismael en sy gesin moes afbring die wildernis in.
- 3 En dit het gebeur dat ek, Nefi, weer saam met my broers, die wildernis binnegegaan het om na Jerusalem op te gaan.
- 4 En dit het gebeur dat ons opgegaan het na die huis van Ismael, en ons het guns verkry in die oë van Ismael, sodat ons die woorde van die Here met hom gespreek het.
- 5 En dit het gebeur dat die Here die hart van Ismael versag het en ook dié van sy huisgesin, sodat hulle saam met ons afgereis het in die wildernis na die tent van ons vader.
- 6 En dit het gebeur dat terwyl ons in die wildernis gereis het, kyk, Laman en Lemuel, en twee van die dogters van Ismael, en die twee seuns van Ismael en hulle gesinne, het gerebelleer teen ons; ja, teen my, Nefi, en Sam, en hulle vader, Ismael, en sy vrou, en sy drie ander dogters.
- 7 En dit het gebeur in welke rebellie, dat hulle begeer het om terug te keer na die land van Jerusalem.
- 8 En nou ek, Nefi, omdat ek bedroef was oor die hardheid van hulle harte, daarom het ek gespreek met hulle, en gesê, ja, wel tot Laman en tot Lemuel: Kyk julle is my ouer broers, en hoe is dit dat julle so hard is in julle harte, en so blind in julle verstand, dat dit vir julle nodig is dat ek, julle jonger broer, moet praat met julle, ja, en 'n voorbeeld vir julle stel?
- 9 Hoe is dit dat julle nie ag geslaan het op die woord van die Here nie?
- 10 Hoe is dit dat julle vergeet het dat julle 'n engel van die Here gesien het?
- 11 Ja, en hoe is dit dat julle vergeet het watter groot dinge die Here vir ons gedoen het, deur ons te verlos uit die hande van Laban, en ook dat ons die kronieke sou verkry?
- 12 Ja, en hoe is dit dat julle vergeet het dat die Here in staat is om alle dinge te doen volgens sy wil, vir die kinders van mense, as dit so sal wees dat hulle geloof beoefen in Hom? Daaron, laat ons getrou wees aan Hom.
- 13 En as dit so is dat ons getrou is aan Hom, sal ons die land van belofte verkry; en julle sal op een of ander toekomstige tyd weet dat die woord van die Here vervul sal word aangaande die vernietiging van Jerusalem; want alle dinge wat die Here gespreek het aangaande die vernietiging van Jerusalem moet vervul word.
- 14 Want kyk, die Gees van die Here sal spoedig ophou om te werk met hulle; want

kyk, hulle het die profete verwerp, en hulle het Jeremia in die gevangenis gewerp. En hulle het gesoek om die lewe van my vader te neem, in soverre dat hulle hom uitgedrywe het uit die land.

15 Nou kyk, ek sê vir julle dat as julle na Jerusalem sou terugkeer, sal julle ook omkom met hulle. En nou, as julle 'n keuse het, gaan op na die land, en onthou die woorde wat ek met julle spreek, dat as julle gaan, sal julle ook omkom; want so dring die Gees van die Here my om te spreek.

16 En dit het gebeur dat toe ek, Nefi, hierdie woorde gespreek het tot my broers, was hulle kwaad vir my. En dit het gebeur dat hulle hul hande op my gelê het, want kyk, hulle was uitermate vertoorn, en hulle het my vasgebind met toue, want hulle het gesoek om my lewe te neem, want hulle wou my in die wildernis laat om deur wilde diere verslind te word.

17 Maar dit het gebeur dat ek tot die Here gebid, en gesê het: O Here, volgens my geloof wat in U is, sal U my verlos uit die hande van my broers; ja, gee my wel die krag dat ek hierdie toue kan losbreek waarmee ek gebind is.

18 En dit het gebeur dat nadat ek hierdie woorde gesê het, kyk, die toue is losgemaak van my hande en voete, en ek het voor my broers gestaan, en weer met hulle gespreek.

19 En dit het gebeur dat hulle weer kwaad vir my was, en het gesoek om hul hande op my te lê; maar kyk, een van die dogters van Ismael, ja, en ook haar moeder, en een van die seuns van Ismael, het gepleit by my broers sodat hulle hul harte versag het; en hulle het opgehou om te probeer om my lewe te neem.

20 En dit het gebeur dat hulle bedroef was vanweë hul goddeloosheid, sodat hulle neergebuig het voor my, en by my gepleit het dat ek hulle die ding moes vergewe wat hulle gedoen het teen my.

21 En dit het gebeur dat ek hulle onvoorwaardelik alles vergewe het wat hulle gedoen het, en ek het hulle vermaan om te bid tot die Here hulle God om vergifnis. En dit het gebeur dat hulle dit gedoen het. En nadat hulle gebid het tot die Here, het ons weer ons reis voortgesit na die tent van ons vader.

22 En dit het gebeur dat ons afgekom het na die tent van ons vader. En nadat ek en my broers en die hele huis van Ismael afgekom het na die tent van my vader, het hulle dank betuig aan die Here hulle God; en hulle het offerandes en brandoffers aan Hom geoffer.

I Nefi 8

1 En dit het gebeur dat ons allerlei sade van elke soort versamel het, beide van graan van elke soort, en ook van die sade van vrugte van elke soort.

2 En dit het gebeur dat terwyl my vader vertoef het in die wildernis, het hy met ons gespreek, en gesê: Kyk, ek het 'n droom gedroom; of, met ander woorde, ek het 'n gesig gesien.

3 En kyk, vanweë die ding wat ek gesien het, het ek rede om my te verheug in die Here as gevolg van Nefi, en ook van Sam; want ek het rede om te veronderstel dat hulle, en ook baie van hulle nageslag, gered sal word.

4 Maar kyk, Laman en Lemuel, ek is uitermate bevrees oor julle; want kyk, ek het gedink ek sien in my droom 'n donker en somber wildernis.

5 En dit het gebeur dat ek 'n man gesien het, en hy was geklee in 'n wit kleed; en hy

het gekom en voor my kom staan.

6 En dit het gebeur dat hy met my gespreek het, en my beveel het om hom te volg.

7 En dit het gebeur dat terwyl ek hom volg, het ek myself gesien dat ek in 'n donker en somber woesteny was.

8 En nadat ek gereis het vir 'n tydperk van baie ure in duisternis, het ek begin bid tot die Here dat Hy my genadig moes wees, volgens die grootheid van sy tere barmhartighede.

9 En dit het gebeur dat nadat ek tot die Here gebid het, ek 'n groot en uitgestrekte veld gewaar het.

10 En dit het gebeur dat ek 'n boom gesien het, waarvan die vrugte begeerlik was om 'n mens gelukkig te maak.

11 En dit het gebeur dat ek gegaan het en van die vrugte daarvan geëet het, en ek het gesien dat dit uitermate soet was, bo alles wat ek ooit nog voorheen geproe het. Ja, en ek het gesien dat die vrug daarvan wit was, om alle witheid te oorskry wat ek nog ooit gesien het.

12 En terwyl ek van die vrug daarvan geëet het, het dit my siel vervul met uitnemende groot blydskap; daarom, ek het begin begeer dat my gesin ook daarvan moes eet; want ek het geweet dat dit begeerlik was bo alle ander vrugte.

13 En terwyl ek my oë rondomheen laat kyk, of ek miskien ook my gesin kon sien, gewaar ek 'n rivier van water; en dit het voortgevloei, en dit was naby die boom waarvan ek die vrugte geëet het.

14 En ek kyk om te bepaal waar dit vandaan kom; en ek sien die bron daarvan 'n entjie daarvandaan; en by die bron daarvan, gewaar ek julle moeder Saria, en Sam en Nefi; en hulle staan asof hulle nie weet waarheen hulle moes gaan nie.

15 En dit het gebeur dat ek gewink het vir hulle; en ek het ook vir hulle met 'n luide stem gesê dat hulle na my moes kom, en moes eet van die vrugte, wat begeerliker was bo enige ander vrugte.

16 En dit het gebeur dat hulle na my gekom het en ook van die vrugte geëet het.

17 En dit het gebeur dat ek begerig was dat Laman en Lemuel ook van die vrugte moes kom eet; daarom het ek gekyk in die rigting van die bron van die rivier, of ek hulle dalk kon sien.

18 En dit het gebeur dat ek hulle gesien het, maar hulle wou nie na my kom en van die vrugte eet nie.

19 En ek het 'n staaf van yster gesien, en dit het al langs die wal van die rivier gestrek, en gelei na die boom waarby ek gestaan het.

20 En ek het ook 'n eng en smal pad gesien, wat al langs die staaf van yster geloop het, selfs tot by die boom waarby ek gestaan het; en dit het ook verby die bron van die fontein gelei, na 'n groot en uitgestrekte veld, asof dit 'n wêreld was.

21 En ek het tallose skares van mense gesien, baie van wie vorentoe beur om die pad te bereik wat na die boom gelei het waarby ek gestaan het.

22 En dit het gebeur dat hulle vorentoe beweeg het, en in die pad begin loop het wat na die boom toe lei.

23 En dit het gebeur dat daar 'n miswolk van duisternis opgekom het; ja, wel 'n uitermate groot miswolk van duisternis, sodat hulle wat in die pad begin loop het, verdwaal het, dat hulle afgedwaal en verlore geraak het.

24 En dit het gebeur dat ek ander vorentoe sien beur het, en hulle het uitgekome en die punt van die staaf van yster vasgegryp; en hulle het vorentoe gebeur deur die

miswolk van duisterheid, en geklou aan die staaf van yster, wel totdat hulle uitgekom het en geëet het van die vrugte van die boom.

25 En nadat hulle geëet het van die vrugte van die boom, het hulle hul oë rondomheen laat gaan asof hulle skaam was.

26 En ek het ook my oë rondomheen laat gaan, en aan die ander kant van die rivier van water, 'n groot en ruim gebou gewaar; en dit het as't ware in die lug gestaan, hoog bokant die aarde.

27 En dit was vol mense, beide oud en jonk, beide manlik en vroulik; en hulle manier van aantrek was besonder keurig; en hulle was in 'n spottende houding en het gewys met hulle vingers na diegene wat by die vrugte uitgekom het en daarvan geëet het.

28 En nadat hulle van die vrugte geproe het, was hulle skaam vanweë diegene wat hulle gespot het, en hulle het afgedwaal in verbode paaie en was verlore.

29 En nou ek, Nefi, spreek nie al die woorde van my vader nie.

30 Maar om bondig te wees met die skrywery, kyk, hy het ander skares gesien vorentoe beur; en hulle het gekom en die punt van die staaf van yster vasgegryp; en hulle het hulle weg vorentoe gebeur en aanhoudend aan die staaf van yster vasgehou; totdat hulle uitgekom en neergeval en geëet het van die vrugte van die boom.

31 En hy het ook ander skares gesien wat hul pad voel na die groot en ruim gebou.

32 En dit het gebeur dat baie verdrink het in die dieptes van die fontein; en baie het verdwyn uit sy gesigsveld, dwalende op verkeerde paaie.

33 En groot was die skare wat dié vreemde gebou binnegegaan het. En nadat hulle daardie gebou binnegegaan het, het hulle met spottende vinger gewys na my en na diegene wat besig was om ook van die vrugte te eet; maar ons het nie ag geslaan op hulle nie.

34 Hierdie is die woorde van my vader: Want almal wat op hulle ag geslaan het, het afgedwaal.

35 En Laman en Lemuel het nie geëet van die vrugte nie, het my vader gesê.

36 En dit het gebeur dat nadat my vader al die woorde van sy droom of gesig gespreek het, wat baie was, het hy vir ons gesê, vanweë dié dinge wat hy gesien het in 'n gesig, was hy uitermate bevrees vir Laman en Lemuel; ja, hy het gevrees dat hulle uitgewerp sou word van die teenwoordigheid van die Here.

37 En hy het hulle toe vermaan met al die gevoel van 'n liefdevolle ouer, dat hulle moes ag slaan op sy woorde, dat die Here miskien genadig sou wees teenoor hulle, en hulle nie uitwerp nie; ja, my vader het vir hulle gepreek.

38 En nadat hy vir hulle gepreek het, en ook baie dinge geprofeteer het aan hulle, het hy hulle gebied om die gebooie van die Here te onderhou; en het opgehou om met hulle te spreek.

1 Nefi 9

1 En al hierdie dinge het my vader gesien, en gehoor, en gespreek terwyl hy gewoon het in 'n tent in die vallei van Lemuel, en ook baie meer dinge, wat nie geskrywe kan word op hierdie plate nie.

2 En nou, soos ek gespreek het aangaande dié plate, kyk, hulle is nie die plate waarop ek 'n volledige verslag maak van die geskiedenis van my volk nie; want die plate waarop ek 'n volledige verslag maak van my volk, het ek die naam van Nefi

gegee; daarom, hulle word die plate van Nefi genoem, na my eie naam; en hierdie plate word ook die plate van Nefi genoem.

3 Desnieteenstaande, ek het 'n gebod van die Here ontvang dat ek hierdie plate moes maak vir die besondere doel dat daar 'n verslag gegraveer sou word van die bediening van my volk.

4 Op die ander plate moes 'n verslag gegraveer word van die heerskappy van die konings, en die oorloë en twiste van my volk; daarom handel hierdie plate grotendeels oor die bediening, en die ander plate handel grotendeels oor die heerskappy van die konings en die oorloë, en twiste van my volk.

5 Daarom, die Here het my gebied om hierdie plate te maak, vir 'n wyse doel in Hom, welke doel ek nie ken nie.

6 Maar die Here weet alle dinge van die begin af; daarom berei Hy 'n weg om al sy werke te volbring onder die kinders van mense, want kyk, Hy het alle mag tot die vervulling van al sy woorde. En so is dit. Amen.

I Nefi 10

1 En nou gaan ek, Nefi, voort om 'n verslag op hierdie plate te gee van my handelinge, en van my heerskappy en bediening; daarom, om voort te gaan met my verslag, moet ek ietwat spreek oor die dinge van my vader, en ook oor my broers.

2 Want kyk, dit het gebeur nadat my vader 'n einde gemaak het om die woorde van sy droom te spreek, en ook om hulle te vermaan tot alle getrouheid, het hy gespreek met hulle aangaande die Jode —

3 Dat nadat hulle vernietig sou word, wel daardie groot stad Jerusalem, en baie weggevoer sou word in ballingskap na Babilon, volgens die eie bepaalde tyd van die Here, hulle weer sal terugkeer, ja, wel teruggebring word uit ballingskap; en nadat hulle teruggebring sal word uit ballingskap, sal hulle weer die land van hulle erfenis in besit neem.

4 Ja, naamlik seshonderd jaar van die tyd af dat my vader Jerusalem verlaat het, sou die Here God 'n profeet opwek onder die Jode — wel 'n Messias, of met ander woorde, 'n Redder van die wêreld.

5 En hy het ook gespreek aangaande die profete, hoe groot 'n aantal getuig het van hierdie dinge, aangaande hierdie Messias, van wie hy gespreek het, of hierdie Verlosser van die wêreld.

6 Daarom, die ganse mensdom was in 'n verlore en gevalle toestand en sou vir ewig wees, tensy hulle sou staatmaak op hierdie Verlosser.

7 En hy het ook aangaande 'n profeet gespreek wat voor die Messias sal kom om die weg van die Here te berei —

8 Ja, tot so 'n mate sal hy uitgaan en uitroep in die wildernis: Berei julle die weg van die Here, en maak sy paaie reguit; want daar staan Een onder julle wie julle nie ken nie; en Hy is magtiger as ek, wie se skoenriem ek nie waardig is om los te maak nie. En veel het my vader gespreek aangaande hierdie ding.

9 En my vader het gesê dat hy sal doop in Betabara, anderkant die Jordaan; en hy het ook gesê dat hy sal doop met water; selfs dat hy die Messias sou doop met water.

10 En nadat hy die Messias gedoop het met water, sal hy erken en getuig dat hy die Lam van God gedoop het wat die sondes van die wêreld sal wegneem.

11 En dit het gebeur, nadat my vader hierdie woorde gespreek het, het hy met my

broers gespreek aangaande die evangelie wat onder die Jode verkondig sal word, en ook aangaande die kwyning van die Jode in ongeloof. En nadat hulle die Messias doodgemaak het, wat sal kom, en nadat Hy doodgemaak is, sal Hy opstaan uit die dood, en sal Homself bekendmaak, aan die nie-Jode deur die Heilige Gees.

12 Ja, wel het my vader veel gespreek aangaande die nie-Jode, en ook aangaande die huis van Israel, dat hulle vergelyk moes word met 'n olyfboom, waarvan die takke afgebreek sal word en verstrooi sal word oor die hele aangesig van die aarde.

13 Daarom, hy het gesê dat dit noodsaaklik is dat ons almal eendragtiglik die land van belofte binnegelei sal word, ter vervulling van die woord van die Here, dat ons verstrooi sal word oor die hele aangesig van die aarde.

14 En nadat die huis van Israel verstrooi sou word, sou hulle weer versamel word; of, kortliks, nadat die nie-Jode die volheid van die Evangelie ontvang het, sal die natuurlike takke van die olyfboom, of die oorblyfsel van die huis van Israel, ingeënt sou word, of kom tot die kennis van die ware Messias, hulle Here en hulle Verlosser.

15 En volgens hierdie wyse van spraak het my vader geprofeteer en gespreek met my broers, en ook baie meer dinge wat ek nie skryf in hierdie boek nie; want ek het soveel van hulle geskryf as wat vir my van nut was in my ander boek.

16 En al hierdie dinge, waarvan ek gespreek het, is gedoen terwyl my vader gewoon het in 'n tent, in die vallei van Lemuel.

17 En dit het gebeur nadat ek, Nefi, al die woorde van my vader gehoor het, aangaande die dinge wat hy gesien het in 'n gesig, en ook die dinge wat hy gespreek het deur die krag van die Heilige Gees, welke krag hy ontvang het deur geloof in die Seun van God — en die Seun van God was die Messias wat sou kom — was ek, Nefi, ook begerig dat ek mag sien, en hoor, en weet, van hierdie dinge, deur die krag van die Heilige Gees, wat die gawe is van God aan al diegene wat Hom getrou soek, beide in die dae van die voortyd sowel as in die tyd dat Hy Hom sal openbaar aan die kinders van mense.

18 Want Hy is dieselfde gister, vandag en vir ewig; en die weg is berei vir alle mense vanaf die grondlegging van die wêreld, as dit so is dat hulle hul bekeer en tot Hom kom.

19 Want hy wat getrou soek, sal vind; en die verborgenhede van God sal ontvou word aan hulle, deur die krag van die Heilige Gees, sowel as in hierdie tye en sowel as in die dae van die voortyd, as in die tye wat moet kom; daarom is die verloop van die Here een ewige rondte.

20 Daarom, onthou, o mens, oor al jou werke sal jy gebring word tot oordeel.

21 Daarom, as jy gesoek het om goddeloos te handel in die dae van jou toetsing, dan word jy onrein bevind voor die regterstoel van God; en geen onreine ding kan inwoon by God nie; daarom moet jy vir ewig uitgewerp word.

22 En die Heilige Gees gee gesag dat ek hierdie dinge moet spreek en hulle nie weerhou nie.

I Nefi II

1 Want dit het gebeur nadat ek begeer het om die dinge te wete te kom wat my vader gesien het, en omdat ek geglo het dat die Here in staat was om dit bekend te maak aan my, terwyl ek dit in my hart sit en bepeins het, is ek weggevoer deur die Gees van die Here, ja, na 'n uitermate hoë berg, wat ek nog nooit vantevore gesien het nie,

- en waarop ek nog nooit vantevore my voet gesit het nie.
- 2 En die Gees het aan my gesê: Kyk, wat begeer jy?
- 3 En ek het gesê: Ek begeer om die dinge te aanskou wat my vader gesien het.
- 4 En die Gees het aan my gesê: Glo jy dat jou vader die boom gesien het waarvan hy gespreek het?
- 5 En ek het gesê: Ja, U weet dat ek al die woorde van my vader glo.
- 6 En nadat ek hierdie woorde gespreek het, het die Gees geroep met 'n luide stem, en gesê: Hosanna aan die Here, die allerhoogste God; want Hy is God oor die hele aarde, ja, ook bo alles. En salig is jy, Nefi, omdat jy glo in die Seun van die allerhoogste God; daarom, jy sal die dinge aanskou wat jy begeer het.
- 7 En kyk, hierdie ding sal gegee word aan jou as teken, dat nadat jy die boom gesien het wat die vrugte gedra het wat jou vader geproe het, jy ook 'n man sal sien neerdaal uit die hemel, en Hom sal jy aanskou; en nadat jy Hom aanskou het, sal jy getuig dat dit die Seun van God is.
- 8 En dit het gebeur dat die Gees aan my gesê het: Kyk! En ek het gekyk en 'n boom gesien; en dit was soos die boom wat my vader gesien het; en die skoonheid daarvan was bomatig, ja, bo alle skoonheid; die witheid daarvan het die witheid van die windverstrooide sneeu oortref.
- 9 En dit het gebeur nadat ek die boom gesien het, het ek vir die Gees gesê: Ek sien dat U my die boom getoon het wat kosbaar is bo alles.
- 10 En Hy het vir my gesê: Wat begeer jy?
- 11 En ek het vir Hom gesê: Om die uitlegging daarvan te ken — want ek het gespreek met Hom soos 'n mens spreek: want ek het gesien dat Hy in die vorm van 'n mens was; tog, desnieteenstaande, het ek geweet dat dit die Gees van die Here is; en Hy het met my gespreek soos 'n mens met 'n ander sou spreek.
- 12 En dit het gebeur dat Hy vir my gesê het: Kyk! En ek het gekyk om na hom te kyk, en ek het Hom nie gesien nie; want Hy het weggegaan van my teenwoordigheid af.
- 13 En dit het gebeur dat ek gekyk het, en die grote stad Jerusalem gesien het, en ook ander stede; en ek het die stad Nasaret gesien; en in die stad Nasaret sien ek 'n maagd, en sy was uitermate rein en wit.
- 14 En dit het gebeur dat ek die hemele geopend gesien het; en 'n engel het neergedaal en het voor my kom staan; en hy het vir my gesê: Nefi, wat sien jy?
- 15 En ek het aan hom gesê: 'n Maagd, uitermate mooi en rein bo alle ander maagde.
- 16 En hy het vir my gesê: Ken jy die neerdalendheid van God?
- 17 En ek het vir hom gesê: Ek weet dat Hy sy kinders liefhet; desnieteenstaande, ek ken nie die betekenis van alle dinge nie.
- 18 En hy het vir my gesê: Kyk, die maagd wat jy sien, is die moeder van die Seun van God, volgens die vlees.
- 19 En dit het gebeur dat ek gewaar het dat sy weggevoer was in die Gees; en nadat sy weggevoer was in die Gees vir 'n tydperk, het die engel met my en gespreet en gesê: Kyk!
- 20 En ek het gekyk en weer die maagd gesien, terwyl sy 'n kind in haar arms dra.
- 21 En die engel het vir my gesê: Aanskou die Lam van God, ja, wel die Seun van die Ewige Vader! Ken jy die betekenis van die boom wat jou vader gesien het?
- 22 En ek het hom geantwoord, en gesê: Ja, dit is die liefde van God, wat hom ver en wyd uitstort in die harte van kinders van mense; daarom, dit is die begeerlikste bo

alle dinge.

23 En hy het met my gespreek, en gesê: Ja, en die verblydendste vir die siel.

24 En nadat hy hierdie woorde gesê het, het hy vir my gesê: Kyk! En ek het gekyk en die Seun van God gesien wat uitgaan onder die kinders van mense; en ek het baie sien neerval aan sy voete en Hom aanbid.

25 En dit het gebeur dat ek gesien het dat die staaf van yster, wat my vader gesien het, die woord van God was, wat gelei het na die bron van lewende waters, of na die boom van die lewe; welke waters die liefde van God voorstel; en ek het ook gesien dat die boom van die lewe 'n voorstelling was van die liefde van God.

26 En die engel het weer vir my gesê: Kyk en aanskou die neerdalendheid van God!

27 En ek het gekyk en die Verlosser van die wêreld gesien, van wie my vader gespreek het; en ek het ook die profeet gesien wat die weg voor Hom sou berei. En die Lam van God het uitgegaan en is gedoop deur hom; en nadat Hy gedoop is, het ek die hemele sien oopgaan, en die Heilige Gees uit die hemel sien neerdaal en op Hom bly in die vorm van 'n duif.

28 En ek het gesien dat Hy uitgaan en die mense dien, in krag en groot heerlikheid; en die skares het bymekaargekom om Hom te hoor; en ek het gesien dat hulle Hom uitgewerp het uit hulle midde.

29 En ek het ook twaalf ander Hom sien volg. En dit het gebeur dat hulle weggevoer was in die Gees van voor my aangesig, en ek het hulle nie gesien nie.

30 En dit het gebeur dat die engel weer met my gespreek, en gesê: Kyk! En ek het gekyk en gesien, en ek het die hemele weer sien oopgaan en ek het engele sien neerdaal op die kinders van mense, en hulle het hulle gedien.

31 En Hy het weer met my gespreek, en gesê: Kyk! En ek het gekyk en gesien, en ek het die Lam van God sien uitgaan onder die kinders van mense. En ek het 'n skare mense gesien wat siek was, en wat verdruk was deur allerhande kwale en met duiwels en onrein geeste; en die engel het gespreek en al hierdie dinge aan my getoon. En hulle is genees deur die krag van die Lam van God; en die duiwels en die onrein geeste is uitgewerp.

32 En dit het gebeur dat die engel weer met my gespreek, en gesê: Kyk! En ek het gekyk en die Lam van God gesien, dat Hy gevange geneem is deur die mense; ja, die Seun van die ewige God is veroordeel deur die wêreld; en ek het gesien en getuig.

33 En ek, Nefi, het gesien dat Hy opgehef is op die kruis en doodgemaak is vir die sondes van die wêreld.

34 En nadat Hy doodgemaak is, het ek die skares van die aarde gesien, dat hulle bymekaargekom het om te stry teen die apostels van die Lam; want so is die twaalf deur die engel van die Here genoem.

35 En die skare van die aarde het bymekaargekom; en ek het gesien dat hulle in 'n groot en ruim gebou was, soos die gebou wat my vader gesien het. En die engel van die Here het weer met my gespreek, en gesê: Kyk die wêreld en die wysheid daarvan; ja, kyk, die huis van Israel het bymekaargekom om te stry teen die twaalf apostels van die Lam.

36 En dit het gebeur dat ek gesien en getuig het dat die groot en ruim gebou die hoogmoed van die wêreld was; en dit het geval, en die val daarvan was uitermate groot. En die engel van die Here het weer met my gespreek, en gesê: So sal die vernietiging wees van al die nasies, stamme, tale en volke, wat sal stry teen die twaalf apostels van die Lam.

1 Nefi 12

- 1 En dit het gebeur dat die engel vir my gesê het: Kyk, en aanskou jou nageslag en ook die nageslag van jou broers. En ek het gekyk, en die land van belofte gesien. En ek het skaars mense gesien, ja, wel as't ware in getal so veel soos die sand van die see.
- 2 En dit het gebeur dat ek menigtes bymekaar versamel gesien het om oorlog te voer, die een teen die ander; en ek het oorloë gesien, en gerugte van oorloë, en groot slagtinge met die swaard onder my volk.
- 3 En dit het gebeur dat ek baie geslagte sien verbygaan het, volgens die verloop van oorloë en twiste in die land; en ek het baie stede gesien, ja, wel dat ek hulle nie kon tel nie.
- 4 En dit het gebeur dat ek 'n miswolk van donkerheid op die aangesig van die land van belofte gesien het; en ek het weerligte gesien, en ek het donderslae gehoor, en aardbewings, en allerhande rumoere; en ek het die aarde en die rotse gesien, dat hulle skeur; en ek het berge in stukke sien tuimel; en ek het die vlaktes van die aarde gesien, dat hulle verbroekel was; en ek het baie stede gesien dat hulle weggesink het; en ek het baie gesien dat hulle met vuur verbrand was; en ek het baie gesien wat op die aarde neergeval het vanweë die skudding daarvan.
- 5 En dit het gebeur nadat ek hierdie dinge gesien het, het ek die rookmis van duisternis gesien, dat dit vanaf die aangesig van die aarde verbygegaan het; en kyk, ek het menigtes gesien wat nie geval het vanweë die groot en verskriklike oordele van die Here nie.
- 6 En ek het die hemele sien oopgaan, en die Lam van God neerdaal uit die hemel; en Hy het neergedaal en Homself getoon aan hulle.
- 7 En ek het ook gesien en getuig dat die Heilige Gees op twaalf ander neergedaal het; en hulle is deur God verordineer en gekies.
- 8 En die engel het met my gespreek, en gesê: Aanskou die twaalf dissipels van die Lam wat gekies is om jou nageslag te dien.
- 9 En hy het vir my gesê: Jy onthou die twaalf apostels van die Lam? Kyk, dit is hulle wat die twaalf stamme van Israel sal oordeel; daarom sal die twaalf dienaars van jou nageslag deur hulle geoordeel word; want julle is van die huis van Israel.
- 10 En hierdie twaalf dienaars wat jy sien, sal jou nageslag oordeel. En kyk, hulle is regverdig vir ewig; want vanweë hul geloof in die Lam van God is hulle gewaad wit gemaak in sy bloed.
- 11 En die engel het vir my gesê: Kyk! En ek het gekyk en gesien dat drie geslagte heengaan in regverdigheid; en hulle gewaad was wit soos dié van die Lam van God. En die engel het vir my gesê: Hulle word wit gemaak in die bloed van die Lam, vanweë hulle geloof in Hom.
- 12 En ek, Nefi, het ook baie van die vierde geslag gesien wat heengegaan het in regverdigheid.
- 13 En dit het gebeur dat ek die menigtes van die aarde versamel gesien het.
- 14 En die engel het vir my gesê: Aanskou jou nageslag, en ook die nageslag van jou broers.
- 15 En dit het gebeur dat ek gekyk en die mense van my nageslag gesien het, wat versamel het in menigtes, teenoor die nageslag van my broers; en hulle het versamel om oorlog te maak.
- 16 En die engel het met my gespreek, en gesê: Aanskou die fontein van vieslike water wat jou vader gesien het; ja, wel die rivier waarvan hy gespreek het; en die

dieptes daarvan is die dieptes van die hel.

17 En die miswolke van duisternis is die versoekings van die duiwel, wat die oë verblind, en die harte van die kinders van mense verhard, en hulle weglei in breë weë, dat hulle vergaan en verlore is.

18 En die groot en ruim gebou, wat jou vader gesien het, is ydele inbeeldinge en die trots van die kinders van mense. En 'n groot en 'n verskriklike kloof skei hulle; ja, wel die woord van geregtigheid van die Ewige God, en die Messias wat die Lam van God is, van wie die Heilige Gees getuig, vanaf die begin van die wêreld tot nou toe, en van nou af en vir ewig.

19 En terwyl die engel hierdie woorde gespreek het, het ek gekyk en gesien dat die nageslag van my broers gestry het teen my nageslag, volgens die woord van die engel; en vanweë die trots van my nageslag, en die versoeking van die duiwel, het ek gesien dat my broers se nageslag die volk van my nageslag oorweldig het.

20 En dit het gebeur dat ek gekyk, en gesien het dat die volk van my broers se nageslag my nageslag oorweldig het; en hulle het uitgegaan in menigtes oor die aangesig van die land.

21 En ek het hulle in skares sien versamel; en ek het oorloë en gerugte van oorloë onder hulle gesien; en in oorloë en in gerugte van oorloë het ek baie geslagte sien heengaan.

22 En die engel het vir my gesê: Kyk hulle sal kwyn in ongeloof.

23 En dit het gebeur dat ek gesien het, dat nadat hulle gekwyn het in ongeloof, hulle 'n donker, en 'n verfoeilike en 'n vieslike volk geword het, vol luiheid en allerlei gruwels.

1 Nefi 13

1 En dit het gebeur dat die engel met my gespreek, gesê het: Kyk! En ek het gekyk en baie nasies en koninkryke gesien.

2 En die engel het vir my gesê: Wat sien jy? En ek het gesê: Ek sien baie nasies en koninkryke.

3 En hy het vir my gesê: Hierdie is die nasies en koninkryke van die nie-Jode.

4 En dit het gebeur dat ek onder die nasies van die nie-Jode die oprigting van 'n groot kerk gesien het.

5 En die engel het vir my gesê: Aanskou die oprigting van 'n kerk wat gruweliker is as alle ander kerke, wat die heiliges van God doodmaak, ja, en hulle pynig en hulle vasbind, en hulle juk met 'n juk van yster, en hulle afbring in gevangenskap.

6 En dit het gebeur dat ek hierdie groot en gruwelike kerk aanskou het; en ek het die duiwel gesien, dat hy die stigter daarvan was.

7 En ek het ook goud, en silwer, en sy, en skarlaken, en fyngeweefde linne, en allerhande kosbare kleding gesien; en ek het baie hoere gesien.

8 En die engel het met my gespreek, en gesê: Aanskou die goud, en die silwer, en die sy, en die skarlaken, en die fyngeweefde linne, en die kosbare kleding, en die hoere, is die begeertes van hierdie groot en gruwelike kerk.

9 En terwille van die lof van die wêreld vernietig hulle die heiliges van God, en bring hulle af in gevangenskap.

10 En dit het gebeur dat ek gekyk en baie waters gesien het; en hulle het die nie-Jode geskei van my broers se nageslag.

- 11 En dit het gebeur dat die engel vir my gesê het: Kyk, die toorn van God is op jou broers se nageslag.
- 12 En ek het gekyk en 'n man onder die nie-Jode gesien wat geskei was van my broers se nageslag deur die baie waters; en ek het gesien hoe die Gees van God neerdaal en op die man inwerk; en hy het uitgegaan op die baie waters, en wel na my broers se nageslag, wat in die beloofde land was.
- 13 En dit het gebeur dat ek die Gees van God gesien het, dat dit op ander nie-Jode ingewerk het; en hulle het uitgegaan uit gevangenskap op die baie waters.
- 14 En dit het gebeur dat ek baie menigtes van nie-Jode in die land van belofte gesien het; en ek het gesien dat die toorn van God op my broers se nageslag was; en hulle is verstrooi voor die nie-Jode en verslaan.
- 15 En ek het die Gees van die Here gesien, dat dit oor die nie-Jode was, en hulle was voorspoedig en het die land vir hulle erfenis verkry; en ek het gesien dat hulle wit was, en uitermate skoon en rein, soos my mense voordat hulle doodgemaak is.
- 16 En dit het gebeur dat ek, Nefi, gesien het dat die nie-Jode wat uitgegaan het uit gevangenskap, hulle verootmoedig het voor die Here; en die krag van die Here was met hulle.
- 17 En ek het gesien dat hulle moedervolk op die waters versamel was, en ook op land, om te stry teen hulle.
- 18 En ek het gesien dat die krag van God met hulle was, en ook dat die toorn van God op al diegene was wat teen hulle versamel om oorlog te maak.
- 19 En ek, Nefi, het gesien dat die nie-Jode wat uitgegaan het uit gevangenskap, verlos is deur die krag van God uit die hande van alle ander nasies.
- 20 En dit het gebeur dat ek, Nefi, aanskou het dat hulle voorspoedig was in die land; en ek het 'n boek gesien, en dit is uitgedra onder hulle.
- 21 En die engel het vir my gesê: Ken jy die betekenis van die boek?
- 22 En ek het vir hom gesê: Ek weet nie.
- 23 En hy het gesê: Kyk, dit kom voort uit die mond van 'n Jood. En ek, Nefi, het dit gesien; en hy het vir my gesê: Die boek wat jy sien, is 'n kroniek van die Jode, wat die verbonde bevat van die Here wat Hy gemaak het met die huis van Israel; en dit bevat ook baie van die profesieë van die heilige profete; en dit is 'n kroniek soos die graverings wat op die plate van brons is, behalwe dat daar nie so baie is nie; desnieteenstaande, hulle bevat die verbonde van die Here, wat Hy met die huis van Israel gemaak het; daarom is hulle van baie groot waarde vir die nie-Jode.
- 24 En die engel van die Here het vir my gesê: Jy het gesien dat die boek voortkom uit die mond van 'n Jood; en toe dit voortgekom het uit die mond van 'n Jood, het dit die volheid bevat van die evangelie van die Here, van wie die twaalf apostels getuig; en hulle getuig volgens die waarheid wat in die Lam van God is.
- 25 Daarom, hierdie dinge gaan in suiwerheid uit vanaf die Jode tot die nie-Jode, volgens die waarheid wat in God is.
- 26 En nadat hulle uitgaan deur die hand van die twaalf apostels van die Lam, vanaf die Jode na die nie-Jode, sien jy die oprigting van daardie groot en gruwelike kerk, wat gruweliker is bo alle ander kerke; want sien, hulle het baie dele weggeneem uit die evangelie van die Lam wat duidelik en baie kosbaar is; en ook baie verbonde van die Here het hulle weggeneem.
- 27 En dit alles het hulle gedoen sodat hulle die reguit weë van die Here mag verdraai, sodat hulle die oë mag verblind en die harte mag verhard van kinders van mense.

- 28 Daaron sien jy, dat nadat die boek uitgegaan het deur die hande van die groot en gruwelike kerk, dat daar baie duidelike en kosbare dinge is wat weggeneem is uit die boek, wat die boek van die Lam van God is.
- 29 En nadat hierdie duidelike en kosbare dinge weggeneem is, gaan dit uit na al die nie-Joodse nasies; en nadat dit uitgegaan het na al die nasies van die nie-Jode, ja, tot so mate oor die baie waters wat jy by die nie-Jode gesien het wat uitgegaan het uit gevangenskap, dan sien jy — vanweë die baie duidelike en kosbare dinge wat weggeneem is uit die boek, wat duidelik was vir die begrip van mensekinders, volgens die duidelikheid wat in die Lam van God is — vanweë hierdie dinge wat weggeneem is uit die evangelie van die Lam, struikel 'n uitermate groot getal, ja, sodat Satan groot mag oor hulle het.
- 30 Desnieteenstaande sien jy hoe die nie-Jode wat uitgegaan het uit gevangenskap, en verhef is deur die krag van God bo alle ander nasies, op die aangesig van die land wat keurig is bo alle ander lande, wat die land is waaroor die Here God met jou vader 'n verbond aangegan het dat sy nageslag die land van hulle erfenis sou hê; daarom, sien jy dat die Here God nie sal toelaat dat die nie-Jode die vermenging van jou nageslag wat onder jou broers is, heeltemal sal vernietig nie.
- 31 Nóg sal Hy toelaat dat die nie-Jode jou broers se nageslag vernietig.
- 32 Nóg sal die Here God toelaat dat die nie-Jode vir ewig sal bly in daardie aaklige toestand van blindheid, wat jy sien waarin hulle verkeer, as gevolg van die duidelike en uitsers kosbare dele van die evangelie van die Lam wat teruggehou is deur daardie gruwelike kerk waarvan jy die oprigting gesien het.
- 33 Daaron sê die Lam van God: Ek sal genadig wees teenoor die nie-Jode, tot die besoeking van die oorblyfsel van die huis van Israel met 'n groot oordeel.
- 34 En dit het gebeur dat die engel van die Here met my spreek, en gesê: Kyk, sê die Lam van God, nadat Ek die oorblyfsel van die huis van Israel besoek het — en hierdie oorblyfsel waarvan Ek spreek, is die nageslag van jou vader — daarom, nadat Ek hulle met oordeel besoek het, en hulle geteister het deur die hand van die nie-Jode, en nadat die nie-Jode uitermate struikel, vanweë die duidelikste en kosbaarste dele van die evangelie van die Lam wat teruggehou is deur daardie gruwelike kerk, wat die moeder van hoere is, sê die Lam — sal Ek genadig wees teenoor die nie-Jode in daardie dag, sodat Ek deur my eie krag veel van my evangelie aan hulle sal voortbring, wat duidelik en kosbaar sal wees, sê die Lam.
- 35 Want kyk, sê die Lam: Ek sal my openbaar aan jou nageslag, dat hulle baie dinge sal skrywe wat Ek aan hulle sal leer, wat duidelik en kosbaar sal wees; en nadat jou nageslag vernietig sal word, en kwyn in ongeloof, asook die nageslag van jou broers, kyk, dan sal hierdie dinge verberg word om na vore te kom tot die nie-Jode, deur die gawe en krag van die Lam.
- 36 En in hulle sal my evangelie geskrywe word, sê die Lam, en my rots en my saligheid.
- 37 En salig is hulle wat sal probeer om my Sion in daardie dag voort te bring, want hulle sal die gawe en die krag van die Heilige Gees hê; en as hulle volhard tot die einde toe, sal hulle verhef word op die laaste dag, en hulle sal gered word in die ewigdurende koninkryk van die Lam; en wie ook al vrede sal verkondig, ja, tydings van groot blydskap, hoe lieflik op die berge sal hulle wees.
- 38 En dit het gebeur dat ek die oorblyfsel van my broers se nageslag gesien het, en ook die boek van die Lam van God, wat voortgekom het uit die mond van die Jood,

dat dit uitgegaan het vanaf die nie-Jode na die oorblyfsel van my broers.

39 En nadat dit uitgegaan het na hulle, het ek ander boeke gesien wat uitgegaan het deur die krag van die Lam, vanaf die nie-Jode na hulle toe, tot oortuiging van die nie-Jode en die oorblyfsel van my broers se nageslag, en ook die Jode wat verstrooi was oor die hele aangesig van die aarde, dat die kronieke van die profete en van die twaalf apostels van die Lam waar is.

40 En die engel het met my gespreek, en gesê: Hierdie laaste kronieke, wat jy gesien het onder die nie-Jode, sal die waarheid bevestig van die eerste, wat van die twaalf apostels van die Lam is, en sal die duidelike en kosbare dinge wat weggeneem is van hulle bekend maak; en sal aan alle stamme, tale en volke bekend maak, dat die Lam van God die Seun van die Ewige Vader is, en die Saligmaker van die wêreld; en dat alle mense na Hom toe moet kom, of hulle kan nie gered word nie.

41 En hulle moet kom volgens die woorde wat bevestig sal word deur die mond van die Lam; en die woorde van die Lam sal in die kronieke van jou nageslag bekend gemaak word, sowel as in die kronieke van die twaalf apostels van die Lam; daarom sal hulle albei tot een bevestig word; want daar is een God en een Herder oor die hele aarde.

42 En die tyd kom wanneer Hy Homself sal openbaar aan alle nasies, beide aan die Jode asook aan die nie-Jode; en nadat Hy Homself openbaar het aan die Jode en ook aan die nie-Jode, dan sal Hy Homself openbaar aan die nie-Jode en ook aan die Jode en die laaste sal eerste wees, en die eerste sal laaste wees.

1 Nefi 14

1 En dit sal gebeur dat as die nie-Jode na die Lam van God sal luister in daardie dag wanneer Hy Homself sal openbaar aan hulle in woord, en ook in krag, en magtige dade, om hulle struikelblokke weg te neem —

2 En hulle nie hulle harte verhard teen die Lam van God nie, hulle gereken sal word onder jou vader se nageslag; ja, hulle sal gereken word onder die huis van Israel; en hulle sal vir ewig 'n geseënde volk wees in die land van belofte; hulle sal nie meer afgebring word in gevangenskap nie; en die huis van Israel sal nie meer vermeng wees nie.

3 En daardie groot kuil wat gegrawe is vir hulle deur daardie groot en gruwelike kerk, wat gestig is deur die duiwel en sy kinders, sodat hy die siele van mense kan aflei na die hel — ja, daardie groot kuil wat gegrawe is vir die vernietiging van mense, sal gevul word deur hulle wat dit gegrawe het, tot hulle algehele vernietiging, sê die Lam van God; nie die vernietiging van die siel nie, tensy dit gewerp word in daardie hel wat geen einde het nie.

4 Want kyk, dit is volgens die gevangenskap van die duiwel, en ook volgens die geregtigheid van God, oor almal wat goddeloosheid en gruwels bedryf voor Hom.

5 En dit het gebeur dat die engel met my, Nefi, gespreek, en gesê: Jy het gesien dat as die nie-Jode bekeer, dit wel sal wees met hulle; en jy weet ook van die verbonde van die Here met die Huis van Israel; en jy het ook gehoor dat hy wat nie bekeer nie moet vergaan.

6 Daarom, wee die nie-Jode as dit so is dat hulle hul harte verhard teen die Lam van God.

7 Want die tyd kom, sê die Lam van God, dat Ek 'n groot en 'n wonderbaarlike

werk sal bewerkstellig onder die kinders van mense; 'n werk wat ewigdurend sal wees, óf aan die een kant óf die ander — óf om hulle te oortuig tot vrede en die ewige lewe, óf tot hulle uitlewering aan die hardheid van hulle harte en die blindheid van hulle verstand totdat hulle afgebring word in gevangenskap, en ook tot vernietiging, beide stoflik en geestelik, volgens die gevangenskap van die duiwel, waarvan ek gespreek het.

8 En dit het gebeur dat toe die engel hierdie woorde gespreek het, het hy vir my gesê: Onthou jy die verbonde van die Vader met die huis van Israel? Ek het vir hom gesê, Ja.

9 En dit het gebeur dat hy vir my gesê het: Kyk, en aanskou daardie groot en gruwelike kerk wat die moeder is van gruwels, wie se stigter die duiwel is.

10 En hy het vir my gesê: Kyk, daar is net twee kerke; die een is die kerk van die Lam van God, en die ander is die kerk van die duiwel; daarom, hy wat nie aan die kerk van die Lam van God behoort nie, behoort aan daardie groot kerk, wat die moeder is van gruwels; en sy is die hoer van die hele aarde.

11 En dit het gebeur dat ek gekyk het en die hoer van die hele aarde gesien het, en sy het gesit op baie waters; en sy het heerskappy gehad oor die hele aarde, onder alle nasies, stamme, tale en volke.

12 En dit het gebeur dat ek die kerk van die Lam van God gesien het, en sy getalle was klein, vanweë die goddeloosheid en gruwels van die hoer wat gesit het op baie waters; nietemin, ek het gesien dat die kerk van die Lam, wat die heiliges van God was, ook op die hele aangesig van die aarde was; en hulle heerskappy op die aangesig van die aarde was klein, vanweë die goddeloosheid van die groot hoer wat ek gesien het.

13 En dit het gebeur dat ek gesien het dat die groot moeder van gruwels die menigtes op die aangesig van die hele aarde bymekaar gemaak het, onder al die nasies van die nie-Jode, om te stry teen die Lam van God.

14 En dit het gebeur dat ek, Nefi, die krag van die Lam van God gesien het, dat dit neergedaal het op die heiliges van die kerk van die Lam, en op die verbondsvolk van die Here, wat verstrooi was oor die hele aangesig van die aarde; en hulle was bewapen met geregtigheid, en met die krag van God in groot heerlikheid.

15 En dit het gebeur dat ek gesien het dat die toorn van God uitgestort is op daardie groot en gruwelike kerk, sodat daar oorloë en gerugte van oorloë onder al die nasies en stamme van die aarde was.

16 En omdat daar oorloë en gerugte van oorloë onder al die nasies ontstaan het wat aan die moeder van gruwels behoort het, het die engel met my gespreek, en gesê: Kyk, die toorn van God is op die moeder van hoere; en kyk, jy sien al hierdie dinge —

17 En wanneer die dag kom dat die toorn van God uitgestort word op die moeder van die hoere, wat die groot en gruwelike kerk is van die hele aarde, wie se stigter die duiwel is, dan, op daardie dag, sal die werk van die Vader 'n aanvang neem om die weg te berei vir die vervulling van sy verbonde, wat Hy gemaak het met sy volk wat van die huis van Israel is.

18 En dit het gebeur dat die engel met my gespreek, en gesê: Kyk!

19 En ek het gekyk en 'n man gesien, en hy was geklee in 'n wit kleed.

20 En die engel het vir my gesê: Aanskou, een van die twaalf apostels van die Lam.

21 Kyk, hy sal die oorblywende dinge sien en neerskrywe; ja, en ook baie dinge wat

was.

- 22 En hy sal ook aangaande die einde van die wêreld skrywe.
- 23 Daarom, die dinge wat hy sal skrywe is regverdig en waar; en kyk, hulle is in die boek geskrywe wat jy sien voortkom het uit die mond van die Jood; in dié tyd toe hulle voortgekom het uit die mond van die Jood, of, in die tyd toe die boek uit die mond van die Jood voortgekom het, was die dinge wat geskrywe is, duidelik en suiwer, en baie kosbaar en maklik om te verstaan vir alle mense.
- 24 En kyk, die dinge wat hierdie apostel van die Lam sal skrywe, is baie dinge wat jy gesien het; en kyk, jy sal die oorblywende sien.
- 25 Maar die dinge wat jy hierna sal sien, moet jy nie skryf nie, want die Here God het die apostel van die Lam van God geordineer dat hy dit moet skrywe.
- 26 En ook aan ander wat was, aan hulle het hy alle dinge getoon, en hulle het dit neergeskrywe; en hulle is verseël om voort te kom in hulle suiwerheid, volgens die waarheid wat in die Lam is, op die Here se eie bepaalde tyd, na die huis van Israel.
- 27 En ek, Nefi, het gehoor en ek getuig, dat die naam van die apostel van die Lam Johannes was, volgens die woord van die engel.
- 28 En kyk, ek Nefi, word verbied om die oorblywende dinge neer te skrywe wat ek gesien en gehoor het; daarom is die dinge wat ek geskrywe het vir my genoeg; en ek het maar 'n klein gedeelte neergeskrywe van die dinge wat ek gesien het.
- 29 En ek getuig dat ek die dinge gesien het wat my vader gesien het, en die engel van die Here het hulle bekend gemaak aan my.
- 30 En nou maak ek 'n einde daaraan om te spreek aangaande die dinge wat ek gesien het terwyl ek weggevoer was in die gees; en as al die dinge wat ek gesien het nie geskryf is nie, is die dinge wat ek wel geskrywe het waar. En so is dit. Amen.

1 Nefi 15

- 1 En dit het gebeur dat nadat ek, Nefi, in die gees weggevoer is, en al hierdie dinge gesien het, ek teruggekeer het na my vader se tent.
- 2 En dit het gebeur dat ek my broers gesien het, en hulle was besig om met mekaar te twis oor die dinge waaroor my vader met hulle gespreek het.
- 3 Want hy het waarlik baie groot dinge met hulle gespreek, wat moeilik te verstane was, behalwe as 'n mens God sou vra; en omdat hulle verhard was in hulle harte, daarom het hulle hul nie gewend tot die Here soos hulle hoort nie.
- 4 En nou was ek, Nefi, bedroef oor die hardheid van hulle harte, en ook, vanweë die dinge wat ek gesien het, en geweet het dat hulle onvermydelik moes geskied vanweë die groot goddeloosheid van die kinders van mense.
- 5 En dit het gebeur dat ek oorstelp was deur my verdrukkinge, want ek het gedink dat my verdrukkinge groter was bo alle ander, vanweë die vernietiging van my volk, want ek het hulle val gesien.
- 6 En dit het gebeur dat nadat ek krag ontvang het, het ek gespreek met my broers, begerig om te weet wat die oorsaak was van hulle twiste.
- 7 En hulle het gesê: Kyk, ons kan die woorde van ons vader nie verstaan wat hy aangaande die natuurlike takke van die olyfboom gespreek het, en ook aangaande die nie-Jode nie.
- 8 En ek het vir hulle gesê: Het julle die Here gevra?
- 9 En hulle het vir my gesê: Ons het nie; want die Here maak glad nie so iets aan

ons bekend nie.

10 Kyk, het ek vir hulle gesê: Hoekom is dit dat julle nie die gebooie van die Here onderhou nie? Hoekom wil julle vergaan, vanweë die hardheid van julle harte?

11 Onthou julle nie die dinge wat die Here gesê het nie? — As julle nie julle harte verhard nie, en My in geloof vra, en glo dat julle sal ontvang, en getrou my gebooie onderhou, sal hierdie dinge sekerlik bekend gemaak word aan julle.

12 Kyk, ek sê vir julle, dat die huis van Israel vergelyk is met 'n olyfboom, deur die Gees van die Here wat in ons vader was; en kyk, is ons nie afgebreek van die huis van Israel nie, en is ons nie 'n tak van die huis van Israel nie?

13 En nou, die ding wat ons vader bedoel het met die inenting van die natuurlike takke deur middel van die volheid van die nie-Jode, is dat in die laaste dae, wanneer ons nageslag sal gekwyn het in ongeloof, ja, vir 'n tydperk van baie jare, en baie geslagte nadat die Messias liggaamlik geopenbaar sal wees aan die kinders van mense, dan sal die volheid van die evangelie van die Messias na die nie-Jode kom, en van die nie-Jode na die oorblyfsel van ons nageslag —

14 En in daardie dag sal die oorblyfsel van ons nageslag weet dat hulle van die huis van Israel is en dat hulle die verbondsvolk van die Here is; en dan sal hulle weet en die kennis bekom van hulle voorvaders, en ook die kennis van die evangelie van hulle Verlosser, wat deur Hom bedien is aan hulle vaders, daarom sal hulle die kennis verkry van hulle Verlosser en die juiste punte van sy leer, dat hulle mag weet hoe om na Hom te kom en gered te word.

15 En dan in daardie dag sal hulle hulle nie verbly en hul ewige God loof, hulle rots en hulle saligheid nie? Ja, in daardie dag, sal hulle nie die krag en die voeding van die ware wynstok ontvang nie? Ja, sal hulle nie kom na die ware kudde van God nie?

16 Kyk, ek sê vir julle, Ja; hulle sal onthou word onder die huis van Israel; hulle sal ingeënt word omdat hulle 'n natuurlike tak is van die olyfboom, in die ware olyfboom.

17 En dit is wat ons vader bedoel; hy bedoel dat dit nie sal gebeur tot nadat hulle verstrooi is deur die nie-Jode nie, en hy bedoel dat dit sal geskied deur middel van die nie-Jode, sodat die Here sy krag kan toon aan die nie-Jode, vir die juiste rede dat Hy verwerp sal word deur die Jode, of deur die huis van Israel.

18 Daarom het ons vader nie alleen gespreek van ons nageslag nie, maar ook van die hele huis van Israel, met verwysing na die verbond wat vervul sal word in die laaste dae; welke verbond die Here gesluit het met ons vader Abraham deur te sê: In jou nageslag sal al die stamme van die aarde geseën word.

19 En dit het gebeur dat ek, Nefi, baie aangaande hierdie dinge met hulle gespreek het; ja, ek het met hulle gespreek aangaande die herstelling van die Jode in die laaste dae.

20 En ek het die woorde van Jesaja aan hulle herhaal, wat gespreek het aangaande die herstelling van die Jode, of van die huis van Israel; en nadat hulle herstel is, sou hulle nie langer vermeng word nie, ook sou hulle nie weer verstrooi word nie. En dit het gebeur dat ek baie woorde gespreek het met my broers, sodat hulle gekalmeer is en hulle verootmoedig het voor die Here.

21 En dit het gebeur dat hulle weer met my gespreek het, en gesê: Wat beteken hierdie ding wat ons vader gesien het in 'n droom? Wat beteken die boom wat hy gesien het?

22 En ek het vir hulle gesê: Dit was 'n voorstelling van die boom van die lewe.

- 23 En hulle het vir my gesê: Wat beteken die staaf van yster wat ons vader gesien het, wat na die boom gelei het?
- 24 En ek het vir hulle gesê dat dit die woord van God is; en wie ook al sou ag slaan op die woord van God, en daaraan vashou, hulle sou nooit vergaan nie; ook kon die versoekings en die vurige pyle van die teenstander hulle nie oorweldig tot blindheid, en hulle weglei tot vernietiging nie.
- 25 Daarom het ek, Nefi, hulle vermaan om ag te slaan op die woord van God; ja, ek het hulle vermaan met al die energie van my siel, en met al die vermoëns wat ek besit het dat hulle ag sou slaan op die woord van God en onthou om altyd sy gebooi te onderhou in alle dinge.
- 26 En hulle het vir my gesê: Wat beteken die rivier van water wat ons vader gesien het?
- 27 En ek het vir hulle gesê dat die water wat my vader gesien het, vieslikheid was; en dat sy verstand so in beslag geneem was met ander dinge, dat hy nie die vieslikheid van die water gesien het nie.
- 28 En ek het vir hulle gesê dat dit 'n vreeslike kloof was wat die goddeloses van die boom van die lewe geskei het, en ook van die heiliges van God.
- 29 En ek het vir hulle gesê dat dit 'n voorstelling was van daardie verskriklike hel wat die engel vir my gesê het, berei was vir die goddeloses.
- 30 En ek het vir hulle gesê dat ons vader ook gesien het dat die geregtigheid van God ook die goddeloses van die regverdiges geskei het; en die helderheid daarvan was soos die helderheid van 'n vlammeende vuur, wat opstyg tot God vir ewig en ewig, en geen einde het nie.
- 31 En hulle het vir my gesê: Beteken hierdie ding die pyniging van die liggaam gedurende die dae van toetsing, of beteken dit die uiteindelijke toestand van die siel na die dood van die tydelike liggaam, of spreek dit van die dinge wat tydelik is?
- 32 En dit het gebeur dat ek vir hulle gesê het dat dit 'n voorstelling was van dinge beide tydelik en geestelik; want die dag sal kom dat hulle geoordeel moet word volgens hulle werke, ja, wel die werke wat gedoen is deur die tydelike liggaam tydens hulle dae van toetsing.
- 33 Daarom, as hulle sou sterwe in hulle goddeloosheid, moet hulle verwerp word, ook wat die geestelike dinge betref, wat betrekking het op geregtigheid; daarom, hulle moet gebring word om voor God te staan, om geoordeel te word volgens hulle werke; en as hulle werke vieslikheid was, moet hulle ook vieslik wees; en as hulle vieslik is kan hulle nie in die koninkryk van God woon nie; indien wel, sal die koninkryk van God ook vieslik wees.
- 34 Maar kyk, ek sê vir julle, dat die koninkryk van God nie vieslik is nie, en daar kan geen onrein ding die koninkryk van God binnegaan nie; daarom moet daar 'n plek van vieslikheid wees wat berei is vir dit wat vieslik is.
- 35 En daar is 'n plek berei, ja, wel daardie verskriklike hel waarvan ek gespreek het, en die duiwel is die voorbereider daarvan; daarom die uiteindelijke toestand van die siele van mense is om te woon in die koninkryk van God, of om uitgewerp te word vanweë daardie geregtigheid waarvan ek gespreek het.
- 36 Daarom, die goddeloses word geskei van die regverdiges, en ook van daardie boom van die lewe, waarvan die vrugte baie kosbaarder is en begeerliker bo alle ander vrugte; ja, en dit is die grootste van al die gawes van God. En so het ek met my broers gespreek. Amen.

1 Nefi 16

- 1 En nou het dit gebeur dat nadat ek, Nefi, 'n einde daaraan gemaak het om met my broers te spreek, sien, het hulle vir my gesê: Jy het harde dinge aan ons verkondig, meer as wat ons in staat is om te verduur.
- 2 En dit het gebeur dat ek vir hulle gesê het dat ek weet dat ek harde dinge gespreek het teen die goddeloses, volgens die waarheid; en dat ek die regverdiges geregverdig het, en getuig het dat hulle verhef sou word in die laaste dag; daarom ag die skuldiges die waarheid as hard, want dit sny hulle tot in die murg.
- 3 En nou, my broers, as julle regverdig was en gewillig was om ag te slaan op die waarheid, en gehoor te gee daaraan, dat julle mag wandel in opregtheid voor God, dan sou julle nie murmureer vanweë die waarheid nie, en sê: Jy spreek harde dinge teenoor ons.
- 4 En dit het gebeur dat ek, Nefi, my broers vermaan het met alle getrouheid, om die gebooie van die Here te onderhou.
- 5 En dit het gebeur dat hulle hul verootmoedig het voor die Here tot so 'n mate dat ek blydschap en groot hoop gehad het vir hulle, dat hulle sou wandel in die weë van regverdigheid.
- 6 Nou, al hierdie dinge is gesê en gedoen terwyl my vader in 'n tent gewoon het in die vallei wat hy Lemuel genoem het.
- 7 En dit het gebeur dat ek, Nefi, een van die dogters van Ismael tot vrou geneem het; en ook my broers het van die dogters van Ismael tot vrou geneem; en ook Soram het die oudste dogter van Ismael tot vrou geneem.
- 8 En so het my vader al die gebooie uitgevoer van die Here wat aan hom gegee was, en ook ek, Nefi, was uitermate geseën deur die Here.
- 9 En dit het gebeur dat die stem van die Here in die nag met my vader gespreek het en hom gebied het om die volgende dag sy reis voort te sit in die wildernis.
- 10 En dit het gebeur dat toe my vader die oggend opstaan, en uitgaan na die tentdeur, sien hy tot sy groot verbasing op die grond 'n ronde bal van sonderlinge vakmanskap; en dit was van suiwer brons. En binne-in die bal was daar twee asse; en die een het in die rigting gewys waarheen ons moes gaan in die wildernis.
- 11 En dit het gebeur dat ons alles bymekaar gemaak het wat ons moes saamneem in die wildernis, en al die res van ons lewensmiddele wat die Here aan ons gegee het; en ons het saad geneem van alle soorte, sodat ons dit kon saamneem in die wildernis.
- 12 En dit het gebeur dat ons ons tente geneem en die wildernis binnegetrek het, oor die Lamanrivier.
- 13 En dit het gebeur dat ons vier dae lank gereis het, ongeveer in 'n suid-suidoostelike rigting, en ons het ons tente weer opgeslaan; en ons het die plek Sjaser genoem.
- 14 En dit het gebeur dat ons ons pyle en boë geneem, en die wildernis binnegegaan het om voedsel vir ons gesinne dood te maak; en nadat ons voedsel vir ons gesinne doodgemaak het, het ons weer teruggekeer na ons gesinne in die wildernis, na die plek Sjaser. En ons het weer die wildernis binnegetrek terwyl ons dieselfde rigting volg, en gebly het in die vrugbaarste dele van die wildernis, wat geleë was aan die grense naby die Rooi see.
- 15 En dit het gebeur dat ons baie dae lank gereis het, terwyl ons voedsel langs die pad doodgemaak het, met ons pyle en boë en ons klippe en ons slingers.
- 16 En ons het die aanwysings van die bal gevolg, wat ons gelei het in die vrugbaarder

dele van die wildernis.

- 17 En nadat ons vir 'n tydperk van baie dae gereis het, het ons ons tente opgeslaan vir 'n tydlank sodat ons weer kon rus en voedsel kon bekom vir ons gesinne.
- 18 En dit het gebeur dat terwyl ek, Nefi, uitgegaan het om voedsel te bekom, kyk, ek het my boog gebreek, wat gemaak was van suiwer staal; en nadat ek my boog gebreek het, kyk, my broers was kwaad vir my oor die verlies van my boog, want ons het geen kos bekom nie.
- 19 En dit het gebeur dat ons teruggekeer het sonder kos na ons gesinne, en omdat hulle baie moeg was, as gevolg van die reis, het hulle baie gely weens die gebrek aan kos.
- 20 En dit het gebeur dat Laman en Lemuel en die seuns van Ismael uitermate begin murmureer het, vanweë hulle lydings en verdrukkinge in die wildernis, en ook my vader het begin murmureer teen die Here sy God; ja, en hulle was almal uitermate bedroef sodat hulle gemurmureer het teen die Here.
- 21 Nou het dit gebeur dat ek, Nefi, omdat ek gely het saam met my broers vanweë die verlies van my boog, en omdat hulle boë hul veerkrag verloor het, het dit uitermate moeilik begin word; ja, in soverre dat ons geen kos kon bekom nie.
- 22 En dit het gebeur dat ek, Nefi, baie gesprek het met my broers omdat hulle weer hul harte verhard het, tot so 'n mate dat hulle gekla het teen die Here hulle God.
- 23 En dit het gebeur dat ek, Nefi, 'n boog van hout gemaak het, en uit 'n reguit stok 'n pyl; daarom, ek het myself bewapen met 'n boog en pyl, 'n slinger en met klippe. En ek het vir my vader gesê: Waarheen sal ek gaan om voedsel te bekom?
- 24 En dit het gebeur dat hy vir die Here gevra het, want hulle het hulle verootmoedig vanweë my woorde; want ek het baie dinge aan hulle gesê in die energie van my siel.
- 25 En dit het gebeur dat die stem van die Here tot my vader gekom het; en hy was waarlik gekasty as gevolg van sy murmering teen die Here, tot so 'n mate dat hy afgebring is tot die dieptes van droefheid.
- 26 En dit het gebeur dat die stem van die Here vir hom gesê het: Kyk na die bal, en sien die dinge wat geskrywe is.
- 27 En dit het gebeur dat toe my vader die dinge sien wat daar op die bal geskrywe staan, het hy gevrees en uitermate gebewe, en ook my broers en die seuns van Ismael en ons vroue.
- 28 En dit het gebeur dat ek, Nefi, die wysers gesien het wat in die bal was, dat hulle gewerk het ooreenkomstig die geloof en getrouheid en die gehoor wat ons aan hulle gegee het.
- 29 En daar was ook op hulle 'n nuwe skrywe, wat duidelik gelees kon word, wat ons insig gegee het in die weë van die Here; en dit is geskryf en verander van tyd tot tyd, volgens die geloof en getrouheid wat ons daaraan gegee het. En so sien ons dat die Here deur geringe middele groot dinge teweeg kan bring.
- 30 En dit het gebeur dat ek, Nefi, na die berg se top gegaan het volgens die aanwysings wat op die bal aangegee is.
- 31 En dit het gebeur dat ek wilde diere doodgemaak het, sodat ek voedsel vir ons gesinne bekom het.
- 32 En dit het gebeur dat ek na ons tente teruggekeer het, terwyl ek die diere dra wat ek doodgemaak het; en nou toe hulle sien dat ek voedsel bekom het, hoe groot was hulle blydschap! En dit het gebeur dat hulle hul verootmoedig het voor die Here, en

dank betuig het aan Hom.

33 En dit het gebeur dat ons weer ons reis voortgesit het, terwyl ons in ongeveer dieselfde rigting reis as in die begin; en nadat ons baie dae lank gereis het, het ons weer ons tente opgeslaan, sodat ons vir 'n tyd lank kon vertoef.

34 En dit het gebeur dat Ismael gesterwe het, en begrawe is op die plek wat Nahom genoem is.

35 En dit het gebeur dat die dogters van Ismael uitermate getreur het vanweë die verlies van hulle vader, en vanweë hulle verdrukkinge in die wildernis; en hulle het gemurmureer teen my vader omdat hy hulle uit die land van Jerusalem gebring het, en gesê het: Ons vader is dood; ja, en ons het baie geswerwe in die wildernis, en ons het baie verdrukking gely, honger, dors en uitputting; en na al hierdie lyding moet ons in die wildernis van honger omkom.

36 En aldus het hulle gemurmureer teen my vader en ook teen my; en hulle was begerig om weer na Jerusalem terug te keer.

37 En Laman het vir Lemuel gesê, en ook vir die seuns van Ismael: Kyk, laat ons ons vader doodmaak, en ook ons broer Nefi, wat dit op hom geneem het om ons, wat sy ouer broers is, se heerser en leraar te wees.

38 Nou, hy sê dat die Here met hom gepraat het, en ook dat engele hom bedien het. Maar kyk, ons weet dat hy vir ons lieg; en hy vertel vir ons hierdie dinge, en hy doen baie dinge deur sy lis, sodat hy ons oë mag verblind, dinkende miskien, dat hy vir ons kan weglei na een of ander vreemde wildernis; en nadat hy ons weggelei het, het hy gedink om hom self 'n koning en 'n heerser oor ons te maak, sodat hy met ons kan maak volgens sy wil en behae. En op hierdie wyse het my broer Laman hul harte tot toorn opgestook.

39 En dit het gebeur dat die Here met ons was, ja, en die stem van die Here het gekom en baie woorde gespreek met hulle, en hulle uitermate gekasty; en nadat hulle deur die stem van die Here gekasty is, het hulle hul toorn afgewend, en het bekeer van hulle sondes sodat die Here ons weer met voedsel geseën het sodat ons nie vergaan het nie.

1 Nefi 17

1 En dit het gebeur dat ons weer op reis gegaan het in die wildernis; en ons het ongeveer ooswaarts gereis van daardie tyd af. En ons het gereis en deur baie verdrukking geworstel in die wildernis; en ons vroue het kinders gebaar in die wildernis.

2 En so groot was die seëninge van die Here oor ons, dat terwyl ons gelewe het van rou vleis in die wildernis, het ons vroue hulle kinders baie gesoog, en was sterk, ja, wel soos die mans; en hulle het begin om hulle reise te verdra sonder murmurings.

3 En so sien ons dat die gebooie van die Here uitgevoer moet word. En as dit so sou wees dat die kinders van mense God se gebooie onderhou, voed Hy hulle, en versterk hulle, en voorsien die middele waardeur hulle die ding kan uitvoer wat Hy hulle gebied het; daarom, Hy het middele aan ons voorsien terwyl ons in die wildernis gebly het.

4 En ons het baie jare lank in die wildernis gebly, ja, wel agt jaar in die wildernis.

5 En ons het gekom by die land wat ons Oorvloed genoem het vanweë sy baie vrugte en ook wilde heuning; en al hierdie dinge is berei deur die Here sodat ons nie

mag vergaan nie. En ons het die see gesien, wat ons Irreantoem genoem het, wat, wanneer dit vertaal word, baie waters beteken.

6 En dit het gebeur dat ons ons tente opgeslaan het op die strand; en niesteenstaande ons baie verdrukkinge ondervind het en baie moeilikhede, ja, soveel dat ons hulle nie almal kan neerskryf nie, was ons uitermate verbly toe ons by die strand kom; en ons het die plek Oorvloed genoem, vanweë sy baie vrugte.

7 En dit het gebeur dat nadat ek, Nefi, vir baie dae lank in die land Oorvloed was, het die stem van die Here na my gekom, en gesê het: Staen op, en bestyg die berg. En dit het gebeur dat ek opgestaan en die berg bestyg het, en geroep het tot die Here.

8 En dit het gebeur dat die Here met my gespreek en gesê het: Jy moet 'n skip bou volgens die wyse wat Ek jou sal toon, sodat Ek jou mense kan wegbring oor hierdie waters.

9 En ek het gesê: Here, waarheen sal ek gaan om erts te vind om te smelt, sodat ek gereedskap mag maak om die skip te bou volgens die wyse wat U my getoon het?

10 En dit het gebeur dat die Here my vertel het waarheen ek moes gaan om erts te vind, sodat ek gereedskap kon maak.

11 En dit het gebeur dat ek, Nefi, 'n blaasbalk van velle van diere gemaak het om die vuur mee aan te blaas; en nadat ek 'n blaasbalk gemaak het, sodat ek iets kon hê om die vuur mee aan te blaas, het ek twee klippe teen mekaar gekap sodat ek vuur kon maak.

12 Want die Here het tot dusver ons nie toegelaat om baie vuur te maak, terwyl ons gereis het in die wildernis nie; want Hy het gesê: Ek sal julle kos smaaklik maak sodat julle dit nie hoef te kook nie;

13 En Ek sal ook jul lig in die wildernis wees; en Ek sal die weg voor jul berei as dit so sou wees dat jul my gebooie sal onderhou: daarom, as jul my gebooie onderhou, sal julle gelei word na die beloofde land; en julle sal weet dat dit deur My is dat julle gelei word.

14 Ja, en die Here het ook gesê dat: Nadat julle aangekom het in die beloofde land, sal julle weet dat Ek, die Here, God is; en dat Ek, die Here, julle gered het van vernietiging; ja, dat Ek julle uitbring het uit die land van Jerusalem.

15 Daarom ek, Nefi, het probeer om die Here se gebooie te onderhou, en ek het my broers gemaan tot ywer en getrouheid.

16 En dit het gebeur dat ek gereedskap van die erts gemaak het wat ek gesmelt het uit die rots.

17 En toe my broers gesien het dat ek op die punt was om 'n skip te bou, het hulle begin murmureer teen my, en het gesê: Ons broer is 'n dwaas, want hy dink dat hy 'n skip kan bou; ja, en hy dink ook dat hy hierdie groot waters kan oorsteek.

18 En so het my broers gekla teen my, en was begerig dat hulle nie hoef te werk nie, want hulle het nie geglo dat ek 'n skip kon bou nie; ook wou hulle nie glo dat ek onderrig is deur die Here nie.

19 En nou het dit gebeur dat ek Nefi, uitermate bedroef was vanweë die hardheid van hulle harte; en nou toe hulle sien dat ek begin het om bedroef te word, was hulle verheug in hulle harte, sodanig dat hulle hul oor my verbly, gesê het: Ons het geweet dat jy nie 'n skip kon bou nie, want ons het geweet dat jy oordeel kortkom; daarom, jy kan nie so 'n groot taak uitvoer nie.

20 En jy is soos ons vader, weggelei deur die dwase inbeelding van sy hart; ja, hy het ons uitgelei uit die land van Jerusalem en ons het rondgeswerwe al hierdie jare in die

wildernis en ons vroue het gearbei terwyl hulle groot met kind was; en hulle het kinders gebaar in die wildernis en alle dinge gely, behalwe die dood; en dit sou beter gewees het as hulle gesterwe het voordat hulle uit Jerusalem uitgekom het as om hierdie verdrukkinge te ly.

21 Kyk, al hierdie jare het ons gely in die wildernis; gedurende welke tyd ons ons besittings kon geniet het en die land van ons erfenis; ja, en ons kon gelukkig gewees het.

22 En ons weet dat die volk wat in die land van Jerusalem was, 'n regverdige volk was; want hulle het die insettinge en wette onderhou van die Here, en al sy gebooie volgens die wet van Moses; daarom weet ons dat hulle 'n regverdige volk is; en ons vader het hulle veroordeel, en het ons weggelei omdat ons op sy woorde ag geslaan het; ja, en ons broer is soos hy. En volgens hierdie wyse van spraak het my broers gemurmureer en gekla teen ons.

23 En dit het gebeur dat ek, Nefi, met hulle gespreek het, en sê: Glo julle dat ons vaders, wat die kinders van Israel was, uitgelei sou gewees het uit die hande van die Egiptenaars as hulle nie ag geslaan het op die woorde van die Here nie?

24 Ja, veronderstel julle dat hulle uit die gevangenskap uitgelei sou gewees het, as die Here Moses nie gebied het om hulle te lei uit gevangenskap nie?

25 Nou weet julle dat die kinders van Israel in gevangenskap verkeer het; en julle weet dat hulle take opgelê was wat swaar was om te verdra; daarom, julle weet dat dit noodwendig 'n goeie ding moes gewees het vir hulle dat hulle uitgelei moes word uit gevangenskap.

26 Nou weet julle dat Moses gebied is deur die Here om daardie groot werk te doen; en julle weet dat die Rooi see op sy bevel hiernatoe en daarnatoe verdeel het, en dat hulle deurgegaan het op droë grond.

27 Maar julle weet dat die Egiptenare verdrink het in die Rooi see, wat die leërs van Farao was.

28 En julle weet ook dat hulle gevoed is met manna in die wildernis.

29 Ja, en julle weet ook dat Moses, deur middel van sy bevel volgens die krag van God wat in hom was, die rots geslaan het, en daar het water uitgekom, sodat die kinders van Israel hulle dors kon les.

30 En alhoewel hulle gelei is, terwyl die Here hulle God, hulle Verlosser, hulle vooruitgegaan het, en hulle bedags gelei en snags lig gegee het, en alle dinge vir hulle gedoen het wat vir 'n mens raadsaam was om te ontvang, het hulle hul harte verhard en hul verstand verblind, en uitgevaar teen Moses en teen die waaragtige en lewende God.

31 En dit het gebeur dat volgens sy woord het Hy hulle vernietig, en volgens sy woord het Hy hulle gelei; en volgens sy woord het Hy alle dinge gedoen vir hulle; en niks is gedoen tensy deur sy woord nie.

32 En nadat hulle die Jordaanrivier oorgesteek het, het Hy hulle sterk gemaak sodat hulle die kinders van die land kon verdrywe, ja, en hulle verstrooi het tot vernietiging.

33 En nou, glo julle dat die kinders van hierdie land, wat in die land van belofte was, wat verdrywe is deur ons vaders, veronderstel julle dat hulle regverdig was? Kyk, ek sê vir julle, Nee.

34 Veronderstel julle dat ons vaders veel beter sou gewees het as hulle, as hulle regverdig was? Ek sê vir julle, Nee.

- 35 Kyk, die Here ag alle vlees as een; hy wat regverdig is word begunstig deur God. Maar kyk, hierdie volk het elke woord van God verwerp, en hulle was ryp in goddeloosheid; en die volheid van die toorn van God was op hulle; en die Here het die land vervloek teen hulle en dit geseën vir ons vaders; ja, Hy het dit vervloek teen hulle tot hulle vernietiging, en Hy het dit geseën aan ons vaders sodat hulle mag daaroor verkry het.
- 36 Kyk, die Here het die aarde geskape sodat dit bewoon moes word; en Hy het sy kinders geskape sodat hulle dit moes besit.
- 37 En Hy wek 'n regverdige nasie op, en vernietig die nasies van die goddeloses.
- 38 En Hy lei die regverdiges weg na begeerlike lande, en die goddeloses vernietig Hy, en vervloek die land van hulle.
- 39 Hy heers hoog in die hemele, want dit is sy troon, en hierdie aarde is sy voetbank.
- 40 En Hy het diegene lief wat Hom as hulle God wil hê. Kyk, Hy het ons vaders liefgehad, en 'n verbond met hulle aangegaan, ja, naamlik Abraham, en Isak, en Jakob; en Hy het die verbonde onthou wat Hy aangegaan het; daarom het Hy hulle uitgebring uit Egipteland.
- 41 En Hy het hulle gekasty in die woestyn met sy roede; want hulle het hul harte verhard, net soos julle; en die Here het hulle gekasty vanweë hul goddeloosheid. Hy het vurige vlieënde slange ingestuur onder hulle; en nadat hulle gebyt is, het Hy 'n weg berei dat hulle genees mag word; en die moeite wat hulle moes doen, was om te kyk; en vanweë die eenvoud van die weg, of die gemaklikheid daarvan, was daar baie wat gesterwe het.
- 42 En hulle het hul harte verhard van tyd tot tyd, en hulle het uitgevaar teen Moses en ook teen God; desnieteenstaande, julle weet dat hulle deur sy ongeëwenaarde krag die land van belofte binnegelei is.
- 43 En nou, na al hierdie dinge, het die tyd gekom dat hulle goddeloos geword het, ja, byna tot rypheid toe; en ek weet nie of hulle op die punt staan om vandag vernietig te word nie, want ek weet dat die dag sekerlik moet kom wanneer hulle vernietig moet word, behalwe 'n paar, wat weggelei sal word in gevangenskap.
- 44 Daarom, die Here het my vader gebied om in die wildernis in te trek; en die Jode het ook gesoek om sy lewe te neem; ja, en julle het ook gesoek om sy lewe te neem; daarom, julle is moordenaars in julle harte en julle is soos hulle.
- 45 Julle is gou om goddeloosheid te doen, maar traag om die Here julle God te onthou. Julle het 'n engel gesien, en Hy het met julle gespreek; ja, julle het sy stem gehoor van tyd tot tyd; en Hy het met julle gespreek met 'n sagte fluisterstem, maar julle was nie tot gevoel in staat nie, sodat julle sy woorde nie kon voel nie; daarom, Hy het met julle gespreek soos met 'n donderstem, wat die aarde laat skud het asof dit uitmekaar sou breek.
- 46 En julle weet ook dat deur die krag van sy almagtige woord kan Hy veroorsaak dat die aarde verbygaan; ja, en julle weet dat deur sy woord Hy die ruwe plekke gelyk kan maak, en die gelyke plekke sal opgebreek word. O dan, waarom is dit, dat julle so hard kan wees in julle harte?
- 47 Kyk, my siel word verskeur deur smart vanweë julle, en my hart is gepynig; ek vrees dat julle vir ewig verwerp sal word. Kyk, ek is vol van die Gees van God, in soverre dat my gestalte geen krag het nie.
- 48 En nou het dit gebeur dat toe ek hierdie woorde gespreek het, was hulle kwaad vir my, en was begerig om my in die dieptes van die see te werp; en toe hulle na vore

kom om hulle hande op my te lê, het ek met hulle gespreek, en gesê: In die naam van die Almagtige God, beveel ek julle om my nie aan te raak nie, want ek is vervul met die krag van God, en wel tot vertering van my vlees; en wie ook al sy hande op my sal lê, sal verdor net soos 'n droë riet; en hy sal soos niks wees voor die almag van God nie, want God sal hom tref.

49 En dit het gebeur dat ek, Nefi, vir hulle gesê het dat hulle nie meer teen hulle vader moes murmureer nie, nóg moes hulle hul arbeid van my weerhou, want God het my gebied om 'n skip te bou.

50 En ek het vir hulle gesê: As God my gebied het om alle dinge te doen, kan ek hulle doen. As Hy my sou gebied dat ek vir hierdie water moes sê, Wees aarde, sou dit aarde wees; en as ek dit sou sê, sal dit geskied.

51 En nou, as die Here sulke groot krag het, en soveel wonderwerke verrig onder die kinders van mense, hoekom kan Hy my nie leer dat ek 'n skip kan bou nie?

52 En dit het gebeur dat ek, Nefi, baie dinge vir my broers gesê het sodat hulle beskaam was, en kon nie teen my veg nie; ook het hulle nie gedurf om hulle hande op my te lê nie of my aan te raak met hulle vingers nie, vir 'n tydperk van baie dae nie. Nou durf hulle dit nie doen nie uit vrees dat hulle voor my sou verdor, so kragtig was die Gees van God; en so het dit op hulle ingewerk.

53 En dit het gebeur dat die Here vir my gesê het: Strek weer jou hand uit na jou broers, en hulle sal nie verder voor jou verdor nie, maar Ek sal hulle skok, sê die Here, dit sal Ek doen, sodat hulle mag weet dat Ek die Here hulle God is.

54 En dit het gebeur dat ek my hand uitgestrek het na my broers, en hulle het nie voor my verdor nie; maar die Here het hulle geskud, en wel volgens die woord wat Hy gespreek het.

55 En nou, het hulle gesê: Ons weet met sekerheid dat die Here met jou is, want ons weet dat dit die krag van die Here is wat ons geskud het. En hulle het voor my neergeval, en was op die punt om my te aanbid, maar ek wou hulle dit nie toelaat nie, en gesê: Ek is julle broer, ja, naamlik julle jonger broer; daarom aanbid die Here julle God en eer jul vader en jul moeder, sodat julle dae verleng mag wees in die land wat die Here julle God aan julle sal gee.

1 Nefi 18

1 En dit het gebeur dat hulle die Here aanbid het, en het saam met my gegaan; en ons het die hout bewerk met sonderlinge vakmanskap. En die Here het my van tyd tot tyd gewys op watter manier ek die hout vir die skip moes bewerk.

2 Nou ek, Nefi, het nie die hout bewerk volgens die wyse wat deur mense geleer word nie, nóg het ek nie die skip gebou volgens die wyse van die mens nie; maar ek het dit gebou op die wyse wat die Here my getoon het; daarom was dit nie volgens die wyse van die mens nie.

3 En ek, Nefi, het dikwels opgegaan na die berg, en ek het dikwels gebid tot die Here; daarom het die Here aan my groot dinge getoon.

4 En dit het gebeur dat nadat ek die skip voltooi het, volgens die woord van die Here, het my broers gesien dat dit goed was, en dat die vakmanskap daarvan uitermate goed was; daarom, hulle het hul weer verootmoedig voor die Here.

5 En dit het gebeur dat die stem van die Here tot my vader gekom het, dat ons moes opstaan en afgaan in die skip.

- 6 En dit het gebeur dat die volgende dag, nadat ons alle dinge voorberei het, baie vrugte en vleis van die wildernis, en heuning in oorfloed, en voorraad volgens dit wat die Here ons gebied het, het ons afgegaan in die skip, met al ons vrag en ons sade, en wat ook al ons met ons saamgebring het, elkeen volgens sy ouderdom; daarom, ons het almal afgegaan in die skip, met ons vroue en ons kinders.
- 7 En nou, my vader het twee seuns verwek in die wildernis; die oudste is Jakob genoem en die jongste Josef.
- 8 En dit het gebeur dat nadat ons almal afgegaan het in die skip, en ons ons voorrade saam met ons geneem het en dinge wat ons gebied is, het ons uitgevaar op die see en is gedrywe voor die wind na die beloofde land.
- 9 En nadat ons voortgedrywe is voor die wind vir baie dae lank, kyk, my broers en die seuns van Ismael en ook hul vroue het begin pret maak, sodat hulle begin het om te dans, en te sing, en om met baie ruheid te praat, ja, sodanig dat hulle vergeet het deur watter krag hulle gebring is tot daardie plek; ja, hulle het hulle te buite gegaan met oormatige ruheid.
- 10 En ek, Nefi, het uitermate begin vrees dat die Here vir ons kwaad sou wees, en ons sou tref vanweë ons goddeloosheid, sodat ons opgesluk sou word deur die dieptes van die see; daarom, het ek, Nefi, met hulle begin spreek met baie erns; maar kyk, hulle was kwaad vir my, en gesê: Ons wil nie dat ons jonger broer 'n heerser oor ons moet wees nie.
- 11 En dit het gebeur dat Laman en Lemuel my gegryp het en vasgebind het met toue, en hulle het my behandel met baie gewelddadigheid; desnieteenstaande, die Here het dit toegelaat ten einde sy krag te toon, sodat sy woord vervul sou word wat Hy gespreek het aangaande die goddeloses.
- 12 En dit het gebeur dat nadat hulle my tot so 'n mate vasgebind het dat ek nie kon beweeg nie, het die kompas, wat berei is deur die Here, opgehou om te werk.
- 13 Daarom, hulle het nie geweet in watter rigting hulle die skip moes stuur nie, met die gevolg dat daar 'n groot storm opgekom het, ja 'n groot en vreeslike stormwind, en ons is teruggedrywe op die waters vir drie dae lank; en hulle het uitermate begin bang word dat hulle in die see sou verdrink; nietemin het hulle my nie losgemaak nie.
- 14 En op die vierde dag, waarop ons teruggedryf is, het die stormwind uitermate kwaai begin woed.
- 15 En dit het gebeur dat ons op die punt was om opgesluk te word in die dieptes van die see. En nadat ons vier dae lank teruggedryf is op die waters, het my broers begin besef dat die oordele van God op hulle was, en dat hulle sou omkom, tensy hulle bekeer van hulle goddeloosheid; daarom, hulle het na my gekom, en die toue losgemaak wat op my gewigte was, en kyk, hulle was uitermate geswel; en ook my enkels was baie geswel, en groot was die pyn daarvan.
- 16 Desnieteenstaande, ek het op my God vertrou, en ek het Hom die hele dag lank geprys; en ek het nie gemurmureer teen die Here vanweë my verdrukkinge nie.
- 17 Nou, my vader, Lehi, het baie dinge met hulle gespreek, en ook met die seuns van Ismael; maar, kyk, hulle het baie dreigings geblaas teen enigeen wat vir my sou praat; en omdat my ouers al baie oud was, en baie smart gely het vanweë hulle kinders, is hulle neergebring, ja, tot op hulle siekbed.
- 18 Vanweë hulle smart en groot droefheid, en die goddeloosheid van my broers, het hulle baie na daaraan gekom om weggevoer te word uit hierdie tyd om hulle God te

ontmoet; ja, hulle grys hare was byna sover gebring om neergelê te word in die stof; ja, hulle was naby daaraan om met droefheid gewerp te word in 'n watergraf.

19 En Jakob en Josef ook, wat jonk was, en baie voeding nodig gehad het, was bedroef vanweë die verdrukkinge van hulle moeder; en ook my vrou met haar trane en gebede, en ook my kinders, het nie die harte van my broers versag sodat hulle my sou losmaak nie.

20 En daar was niks behalwe die krag van God, wat hulle gedreig het met vernietiging, wat hulle harte kon versag nie; daarom, toe hulle sien dat hulle opgesluk gaan word in die dieptes van die see, het hulle bekeer van die ding wat hulle gedoen het, sodat hulle my losgemaak het.

21 En dit het gebeur dat nadat hulle my losgemaak het, kyk, toe neem ek die kompas, en dit het gewerk soos ek dit verlang het. En dit het gebeur dat ek gebid het tot die Here; en nadat ek gebid het, het die winde bedaar, en die storm het bedaar, en daar was 'n groot kalmte.

22 En dit het gebeur dat ek, Nefi, die skip gestuur het, sodat ons weer geseil het na die beloofde land.

23 En dit het gebeur dat nadat ons baie dae lank geseil het, het ons aangekom by die beloofde land; en ons het aan land gegaan en ons tente opgeslaan; en ons het dit die beloofde land genoem.

24 En dit het gebeur dat ons die grond begin bewerk het, en ons het begin om sade te plant; ja, ons het al ons saad in die grond geplant, wat ons van die land van Jerusalem gebring het. En dit het gebeur dat dit uitermate gegroei het; daarom, ons was geseën met oorvloed.

25 En dit het gebeur dat ons in die land van belofte gevind het, soos ons rondgereis het in die wildernis, dat daar diere in die woude was van alle soorte, beide die koei en die os, en die esel en die perd, en die bok en die wildsbok, en allerhande soorte wilde diere, wat vir die gebruik van die mens was. En ons het allerhande soorte erts gevind, beide van goud, en van silwer, en van brons.

I Nefi 19

1 En dit het gebeur dat die Here my gebied het, daarom het ek plate gemaak van erts sodat ek op hulle die kroniek van my volk kon graveer. En op die plate wat ek gemaak het, het ek die kroniek van my vader gegraveer, en ook ons reise in die wildernis, en die profesieë van my vader; en ook baie van my eie profesieë het ek op hulle gegraveer.

2 En ek het indertyd nie geweet toe ek hulle gemaak het, dat ek sou gebied word deur die Here om hierdie plate te maak nie; daarom, die kroniek van my vader, en die geslagsregister van sy vaders, en die grootste gedeelte van al ons handeling in die wildernis is gegraveer op daardie eerste plate waarvan ek gespreek het; daarom, die dinge wat gebeur het voordat ek hierdie plate gemaak het, is in der waarheid, meer in die besonder van melding gemaak op die eerste plate.

3 En nadat ek hierdie plate gemaak het by wyse van bevel, het ek, Nefi, 'n bevel ontvang dat die bediening en die profesieë, die duideliker en kosbaarder dele daarvan op hierdie plate geskrywe moes word; en dat die dinge wat geskrywe is, behou moes word vir die lering van my volk, wat die land sou besit, en ook vir ander wyse doeleindes, welke doeleindes bekend is aan die Here.

- 4 Daaron, ek, Nefi, het 'n verslag gemaak op die ander plate, wat 'n verslag gee, met ander woorde 'n meer uitgebreide verslag gee van die oorloë en twiste en vernietigings van my volk. En dit het ek gedoen, en my volk beveel wat hulle moes doen nadat ek heengegaan het; en dat hierdie plate oorgedra moes word van die een geslag na die ander, of van een profeet na die ander, tot verdere gebooie van die Here.
- 5 En 'n verslag van hoe ek dié plate gemaak het, sal hierna gegee word; en dan, kyk, ek gaan voort volgens dít wat ek gespreek het; en dit doen ek sodat die heiliger dinge behou mag word vir die kennis van my volk.
- 6 Desnieteenstaande, ek skryf niks op die plate nie behalwe as ek dink dat dit heilig is. En nou, as ek fouteer, so ook het hulle gefouteer van ouds; nie dat ek my wil verontskuldig vanweë ander mense nie, maar vanweë die swakheid wat in my is, volgens die vlees, wil ek myself verontskuldig.
- 7 Want die dinge wat sommige mense van groot waarde ag, beide vir die liggaam en siel, word as nietig beskou deur ander, en vertrap dit onder hulle voete. Ja, inderdaad die Waaragtige God van Israel vertrap mense onder hul voete; ek sê, vertrap onder hul voete, maar ek sal in ander woorde spreek — hulle ag Hom as nietig, en luister nie na die stem van sy raadgewinge nie.
- 8 En kyk, Hy kom, volgens die woorde van die engel, seshonderd jaar vanaf die tyd dat my vader Jerusalem verlaat het.
- 9 En die wêreld, vanweë hul goddeloosheid, sal Hom as nietig ag; daarom gésel hulle Hom, en Hy verdra dit; en hulle slaan Hom, en Hy verdra dit. Ja, hulle spoeg op Hom, en Hy verdra dit, vanweë sy liefdevolle teerheid en lankmoedigheid teenoor die kinders van mense.
- 10 En die God van ons vaders, wat uitgelei is uit Egipteland, uit gevangenskap, en ook bewaar is in die wildernis deur Hom, ja, die God van Abraham, en van Isak, en die God van Jakob, gee Homself, volgens die woorde van die engel, as 'n mens oor in die hande van goddelose manne, om verhoog te word volgens die woorde van Senok, en om gekruisig te word, volgens die woorde van Neüm, en om neergelê te word in 'n grafkelder, volgens die woorde van Zenos, wat hy gespreek het aangaande die drie dae van duisternis, wat as teken gegee sou word van sy dood aan diegene wat die eilande van die see sou bewoon, en veral gegee word aan diegene wat van die huis van Israel is.
- 11 Want so het die profeet gespreek: Die Here God sal sekerlik die hele huis van Israel op daardie dag besoek, sommige met sy stem, vanweë hulle geregtigheid, tot hulle groot blydschap en saligheid, en ander met die donderslae en weerligstrale van sy krag, deur stormwind, deur vuur, en deur rook, en deur rookmis van duisternis, en deur die oopmaak van die aarde, en deur berge wat opgestoot sal word.
- 12 En al hierdie dinge moet sekerlik kom, sê die profeet Zenos. En die rotse van die aarde moet skeur; en vanweë die gekreun van die aarde, sal baie van die konings van die eilande van die see deur die inwerking van die Gees van God uitroep: Die God van die natuur ly.
- 13 En wat diegene betref wat by Jerusalem is, sê die profeet, hulle sal gegésel word deur alle volke, omdat hulle die God van Israel kruisig, en hulle harte afwend, terwyl hulle tekens en wonders, en die krag en heerlikheid van die God van Israel verwerp.
- 14 En omdat hulle hul harte afwend, sê die profeet, en die Heilige Een van Israel verag het, sal hulle dwaal in die vlees, en vergaan, en 'n bespotting en 'n smaad word, en gehaat word deur alle nasies.

- 15 Desnieteenstaande, wanneer daardie dag kom, sê die profeet, dat hulle nie meer hulle harte afwend van die Heilige Een van Israel nie, dan sal Hy die verbonde wat Hy met hulle vaders gesluit het in herinnering roep.
- 16 Ja, dan sal Hy die eilande van die see in herinnering roep; ja, en al die volke wat van die huis van Israel is, sal Ek terugbring, sê die Here, volgens die woorde van die profeet Zenos, vanuit die vier uithoeke van die aarde.
- 17 Ja, en die hele aarde sal die saligheid van die Here sien, sê die profeet; elke nasie, stam, taal en volk sal geseën wees.
- 18 En ek, Nefi, het hierdie dinge vir my volk geskrywe, sodat ek hulle miskien mag oorreed dat hulle die Here hulle Verlosser in gedagtenis hou.
- 19 Daarom, ek spreek met die hele huis van Israel, as dit so mag wees dat hulle hierdie dinge sou verkry.
- 20 Want kyk, ek voel die werkinge van die Gees, wat my uitput sodat al my gewrigte swak is, vir diegene wat in Jerusalem is; want as die Here nie genadig was, om dinge aangaande hulle aan my te toon nie, net soos Hy aan die profete van ouds getoon het, sou ek ook vergaan het.
- 21 En Hy het waarlik aan die profete van ouds alle dinge aangaande hulle getoon; en ook het Hy getoon aan baie aangaande ons; daarom, dit moet wees dat ons weet aangaande hulle, want dit is geskrywe op die plate van brons.
- 22 Nou het dit gebeur dat ek, Nefi, my broers hierdie dinge geleer het; en dit het gebeur dat ek baie dinge voorgelees het aan hulle wat gegraveer was op die plate van brons, sodat hulle mag weet aangaande die handeling van die Here in ander lande, onder die volke van ouds.
- 23 En ek het baie dinge voorgelees aan hulle wat geskrywe is in die boeke van Moses; maar om hulle des te meer te oortuig om te glo in die Here hulle Verlosser, het ek aan hulle voorgelees wat geskrywe is deur die profeet Jesaja; want ek het alle skrifture toegepas op ons, sodat dit tot ons voordeel en lering mag wees.
- 24 Daarom het ek met hulle gespreek, en gesê: Hoor julle die woorde van die profeet, julle wat 'n oorblyfsel is van die huis van Israel, 'n tak wat afgebreek is; luister julle na die woorde van die profeet, wat geskrywe is aan die hele huis van Israel, en pas hulle toe op julleself, sodat julle hoop mag hê net soos julle broers van wie julle afgebreek is; want volgens hierdie wyse het die profeet geskrywe.

1 Nefi 20

- 1 Slaan ag, en hoor dit, o huis van Jakob, wat genoem word by die naam van Israel, en voortgekom het uit die waters van Juda, of uit die waters van die doop, wat sweer by die naam van die Here, en die God van Israel noem, maar hulle sweer nie in waarheid nóg in regverdigheid.
- 2 Nietemin, hulle sê dat hulle van die heilige stad is, maar hulle steun hulself nie op die God van Israel, wat die Here van die Leërska is nie; ja, die Here van die Leërska is sy Naam.
- 3 Kyk, Ek het die vorige dinge verkondig van die begin af; en dit het uitgegaan uit my mond, en Ek het hulle getoon. Ek het hulle skielik getoon.
- 4 En Ek het dit gedoen omdat Ek geweet het dat jy halsstarrig is, en jou nek 'n ystersening is, en jou voorhoof brons;
- 5 En Ek het selfs van die begin af dit verkondig aan jou; voordat dit gebeur het, het

- Ek dit getoon aan jou; en Ek het hulle getoon uit vrees dat jy sou sê — My afgod het dit gedoen, en my gesnede beeld, en my gegote beeld het hulle beveel.
- 6 Jy het dit alles gesien en gehoor; en wil jy dit nie verkondig nie? En dat Ek jou nuwe dinge getoon het van hierdie tyd af, en wel verborge dinge, en jy het dit nie geweet nie.
- 7 Hulle is nou geskape, en nie van die begin af nie, nog voor die dag toe jy nie daarvan gehoor het nie, is hulle verkondig aan jou, sodat jy sou sê — Kyk, ek het van hulle geweet.
- 8 Ja, en jy het nie gehoor nie; ja, en jy het nie geweet nie; ja, van daardie tyd af was jou oor nie geopen nie; want Ek het geweet dat jy baie troueloos sou handel en is 'n oortreder genoem van die moederskoot af.
- 9 Nietemin, Ek sal om my Naam ontwil my toorn uitstel, en ter wille van my lof sal Ek My bedwing, dat ek jou nie afsny nie.
- 10 Want, kyk, Ek het jou gelouter, Ek het jou gekies in die smeltkroes van beproewing.
- 11 Om my ontwil, ja, om my ontwil sal Ek dit doen, want Ek sal nie toelaat dat my Naam ontheilig word nie, en Ek sal nie my eer gee aan 'n ander nie.
- 12 Slaan ag op My, o Jakob, en Israel wat Ek geroep het, want Ek is Hy; Ek is die Eerste, en Ek is ook die Laaste.
- 13 My Hand het ook die grondslag gelê van die aarde, en my regterhand het die hemele gespan. Ek roep hulle en hulle staan saam op.
- 14 Julle almal, kom bymekaar, en luister; wie onder hulle het hierdie dinge aan hulle verkondig? Die Here het hom liefgehad; ja, en Hy sal sy woord volbring wat Hy verkondig het deur hulle; en Hy sal sy wil voltrek aan Babilon, en sy arm sal op die Chaldeërs kom.
- 15 Ook, sê die Here; Ek, die Here, ja Ek, het gespreek; ja, Ek het hom geroep om te verkondig, Ek het hom gebring, en hy sal sy weg voorspoedig maak.
- 16 Kom julle na aan My; Ek het nie gespreek in die geheim nie; vanaf die begin, vanaf die tyd dat dit verkondig is, het Ek gespreek; en die Here God, en sy Gees, het My gestuur.
- 17 En so sê die Here, jou Verlosser, die Heilige Een van Israel; Ek het Hom gestuur, die Here jou God wat jou leer om voordeel te trek, wat jou lei op die weg wat jy moet gaan, het dit gedoen.
- 18 O, as jy ag geslaan het op my gebooie — dan sou jou vrede gewees het soos 'n rivier, en jou regverdigheid soos die golwe van die see.
- 19 Jou nakomelinge sou ook gewees het soos die sand, die vrug van jou lendene soos die korreltjies daarvan; sy naam sou nie afgesny nóg vernietig word van voor my nie.
- 20 Gaan julle uit van Babilon, vlug julle van die Chaldeërs; met 'n stem van jubelklank verkondig julle, vertel dit, uiter tot die einde van die aarde; sê julle: Die Here het sy kneg Jakob verlos.
- 21 En hulle het nie dors gehad nie; Hy het hulle gelei deur die woestyne; Hy het die waters uit die rots vir hulle laat vloei; Hy het die rots ook geklowe en die water het daaruit gestroom.
- 22 En niesteenstaande Hy dit alles gedoen het, en groter dinge ook, is daar geen vrede, sê die Here, vir die goddelose nie.

1 Nefi 21

- 1 En weer: slaan ag, o julle huis van Israel, julle almal wat afgebreek en uitgedryf is vanweë die goddeloosheid van die herders van my volk; ja, julle almal wat afgebreek is, en wat verstrooi is ver en wyd, wat van my volk is, o huis van Israel. Luister o eilande na my, en slaan ag julle volke van ver; die Here het my geroep van die moederskoot; van my moeder se lendene het Hy melding gemaak van my naam.
- 2 En Hy het my mond gemaak soos 'n skerp swaard; in die skadu van sy hand het Hy my verberg, en my 'n blinkgevryfde pyl gemaak; in sy pylkoker het Hy my verberg;
- 3 En vir my gesê: Jy is my kneg, O Israel, in wie Ek verheerlik sal word.
- 4 Toe sê ek, Ek het tevergeefs gearbei, ek het my krag verniet gebruik en tevergeefs; gewis is my oordeel by die Here, en my werk by my God.
- 5 En nou, sê die Here — wat my geformeer het van die moederskoot dat ek sy kneg moes wees, om Jakob weer na Hom te bring — ofskoon Israel nog nie bymekaargemaak is nie, tog sal ek verheerlik wees in die oë van die Here, en my God sal my sterkte wees.
- 6 En Hy het gesê: Dit is 'n geringe ding dat jy my kneg moet wees om die stamme van Jakob op te rig, en die gespaardes van Israel te herstel. Ek sal jou ook tot 'n lig maak vir die nie-Jode, dat jy my saligheid mag wees tot aan die eindes van die aarde.
- 7 So sê die Here, die Verlosser van Israel, sy Heilige Een, aan Hom wat die mens verag, aan Hom wat die nasies verafsku, aan kneg van heersers: Konings sal sien en opstaan, vorste sal ook aanbid vanweë die Here wat getrou is.
- 8 So sê die Here: In 'n aanvaarbare tyd het Ek julle gehoor, o eilande van die see, en in 'n dag van saligheid het Ek julle gehelp; en Ek sal julle bewaar, en julle my kneg gee as 'n verbond van die volk, om die aarde te vestig, om die verlate erfenisse te laat erwe;
- 9 Dat jy mag sê aan die gevangenes: Gaan uit; aan hulle wat in duisternis sit: Toon juisself. Hulle sal wei langs die paaie, en hulle weiveld sal wees op al die hoë plekke.
- 10 Hulle sal nie honger nóg dors, nóg sal die hitte nóg die son hulle steek; want Hy wat genade het vir hulle sal hulle lei, en wel tot by die fonteine van water sal Hy hulle lei.
- 11 En ek sal al my berge tot 'n weg maak, en my hoofpaaie sal verhewe wees.
- 12 En dan, o huis van Israel, kyk, hierdie sal van ver af kom; en kyk, hierdie kom van die noorde en van die weste; en hierdie kom van die land Sinim.
- 13 Sing, o hemele, en wees verheug, o aarde; want die voete van hulle wat in die ooste is, sal gevestig word; breek uit in jubelsang o berge; want hulle sal nie langer getref word nie; want die Here het sy volk getroos, en sal Hom ontferm oor sy verdruktes.
- 14 Maar kyk, Sion het gesê: Die Here het my verlaat, en my Here het my vergeet — maar Hy sal toon dat Hy dit nie gedoen het nie.
- 15 Want kan 'n vrou haar suigling vergeet, dat sy haar nie sal ontferm oor die seun van haar skoot nie? Ja, hulle mag vergeet, tog sal Ek jou nie vergeet nie, o huis van Israel.
- 16 Kyk, Ek het jou gegraveer op die palms van my hande; jou mure is gedurig voor My.
- 17 Jou kinders sal hulle haas teen jou vernietigers; en hulle wat jou verwoes het, sal van jou af weggaan.

- 18 Slaan jou oë rondom op en kyk; al hierdie versamel hulself, en hulle sal na jou toe kom. En soos Ek leef, sê die Here, sal jy jou sekerlik klee met hulle almal, soos met 'n versiersel, en hulle ombind soos 'n bruid.
- 19 Want jou verwoeste en jou verlate plekke, en die land van jou vernietiging sal nou te smal wees as gevolg van die inwoners; en hulle wat jou ingesluk het sal ver weg wees.
- 20 Die kinders wat jy sal hê, nadat jy die eerstes verloor het, sal weer in jou ore sê: Die plek is te nou vir my; maak plek vir my dat ek kan woon.
- 21 Dan sal jy in jou hart sê: Wie het vir my hierdie gebaar, siende dat ek my kinders verloor het, en onvrugbaar is, 'n gevangene, en heen en weer swerf? En wie het hierdie grootgemaak? Kyk, ek is alleen agtergelaat; hierdie, waar was hulle?
- 22 Daarom sê die Here God: Kyk, Ek sal my hand ophef na die nie-Jode, en my vaandel opsteek na die volk; en hulle sal jou seuns in hulle arms bring, en jou dogters sal gedra word op hulle skouers.
- 23 En konings sal jou pleegvaders wees, en hulle koninginne jou pleegmoeders; hulle sal neerbuig voor jou met hul aangesig na die aarde, en die stof oplek van jou voete; en jy sal weet dat Ek die Here is; want hulle sal nie beskaamd staan wat wag vir My nie.
- 24 Want sal die buit afgeneem word van die magtige, of die wettige gevangenes vrygelaat word?
- 25 Maar so sê die Here, selfs die gevangenes van die magtiges sal weggeneem word, en die buit van die verskrikker sal vrygelaat word; want Ek sal met hom veg wat met jou twis, en ek sal jou kinders red.
- 26 En Ek sal diegene voer wat jou verdruk met hul eie vlees; hulle sal dronk word van hul eie bloed soos van soet wyn; en alle vlees sal weet dat Ek, die Here, jou Saligmaker is en jou Verlosser, die Magtige Een van Jakob.

1 Nefi 22

- 1 En nou het dit gebeur dat nadat ek, Nefi, hierdie dinge gelees het wat gegraveer was op die plate van brons, het my broers na my gekom en het vir my gesê: Wat beteken hierdie dinge wat jy gelees het? Kyk, moet hulle verstaan word volgens dinge wat geestelik is, wat sal gebeur volgens die Gees en nie die vlees nie?
- 2 En ek, Nefi, het vir hulle gesê: Kyk, hulle is geopenbaar aan die profeet deur die stem van die Gees; want deur die Gees word alle dinge bekend gemaak aan die profete, wat sal kom oor die kinders van mense volgens die vlees.
- 3 Daarom, die dinge waarvan ek gelees het, het betrekking op dinge beide tydelik en geestelik; want dit blyk asof die huis van Israel, vroeër of later, verstrooi sal word oor die hele aangesig van die aarde, en ook onder alle nasies.
- 4 En kyk, daar is baie wat reeds verlore is van die kennis van diegene wat in Jerusalem is. Ja, die grootste gedeelte van al die stamme is weggelei; en hulle is verstrooi heen en weer op die eilande van die see; en waar hulle is, weet niemand van ons nie, behalwe dat ons weet dat hulle weggelei is.
- 5 En omdat hulle weggelei is, is hierdie dinge geprofeteer aangaande hulle, en ook aangaande almal wat hierna verstrooi en vermeng gaan word, vanweë die Heilige Een van Israel; want teen Hom sal hulle hul harte verhard; daarom, hulle sal verstrooi word onder al die nasies en sal gehaat word deur alle mense.

- 6 Desnieteenstaande, nadat hulle versorg sal word deur die nie-Jode, en die Here sy hand opgelig het vir die nie-Jode en hulle opgerig het as 'n vaandel, en hulle kinders gedra is in hulle arms, en hulle dogters gedra is op hulle skouers, kyk, hierdie dinge waarvan gespreek is, is tydelik; want so is die verbonde van die Here met ons vaders; en dit het op ons betrekking in die dae wat kom, en ook al ons broers wat van die huis van Israel is.
- 7 En dit beteken dat die tyd kom dat nadat die hele huis van Israel verstrooi en vermeng is, dat die Here God 'n magtige nasie sal oprig onder die nie-Jode, ja, wel op die aangesig van hierdie land; en deur hulle sal ons nageslag verstrooi word.
- 8 En nadat ons nageslag verstrooi is, sal die Here God voortgaan om 'n wonderlike werk te verrig onder die nie-Jode, wat van groot waarde sal wees vir ons nageslag; daarom, dit word daarmee vergelyk dat hulle versorg word deur die nie-Jode en gedra word in hulle arms en op hulle skouers.
- 9 En dit sal ook van waarde wees vir die nie-Jode; en nie net vir die nie-Jode nie maar ook vir die hele huis van Israel, tot die bekendmaking van die verbonde van die Vader van die hemel met Abraham, wat sê: In jou nageslag sal al die geslagte van die aarde geseën word.
- 10 En ek wil hê, my broers, dat julle moet weet dat al die geslagte van die aarde nie geseën kan word, tensy Hy sy arm ontbloot voor die oë van die nasies nie.
- 11 Daarom, die Here God sal voortgaan om sy arm te ontbloot voor die oë van al die nasies, deur sy verbonde en sy evangelie voort te bring aan diegene wat van die huis van Israel is.
- 12 Daarom, Hy sal hulle weer uit gevangenskap bring en hulle sal versamel word na die lande van hul erfenis; en hulle sal uitgebring word uit die duisternis en die donker; en hulle sal weet dat die Here hulle Saligmaker is en hulle Verlosser, die Magtige Een van Israel.
- 13 En die bloed van daardie groot en gruwelike kerk, wat die hoer van die hele aarde is, sal op hulle eie hoofde kom; want hulle sal oorlog maak onder mekaar, en die swaard van hulle eie hande sal val op hul eie hoofde, en hulle sal dronk wees van hulle eie bloed.
- 14 En elke nasie wat teen jou sal oorlog voer, o huis van Israel, sal gekeer word die een teen die ander, en hulle sal val in die kuil wat hulle gegrawe het om die volk van die Here in te verstrik. En almal wat teen Sion stry, sal vernietig word, en daardie groot hoer, wat die regte weë van die Here verdraai het, ja, daardie groot en gruwelike kerk, sal neerstort in die stof en groot sal die val daarvan wees.
- 15 Want kyk, sê die profeet, die tyd kom gou dat Satan geen mag meer sal hê oor die harte van die kinders van mense nie; want die dag kom gou wanneer al die trotsaards en hulle wat goddeloos handel, soos stoppels sal wees; en die dag kom wanneer hulle verbrand moet word.
- 16 Want die tyd kom gou dat die volheid van die toorn van God uitgestort sal word op al die kinders van mense; want Hy sal nie toelaat dat die goddeloses die regverdiges vernietig nie.
- 17 Daarom, Hy sal die regverdiges behou deur sy krag, selfs as dit so moet wees dat die volheid van sy toorn moet kom, en die regverdiges bewaar word, selfs tot die vernietiging van hulle vyande deur vuur. Daarom, die regverdiges hoef nie te vrees nie; want so sê die profeet, hulle sal gered word, selfs al is dit soos deur vuur.
- 18 Kyk, my broers, ek sê vir julle, dat hierdie dinge binnekort moet kom; ja, wel

bloed, en vuur, en rookwasem moet kom; en dit moet noodwendig wees op die aangesig van hierdie aarde; en dit kom na die mens in die vlees as dit so is dat hulle hulle harte sal verhard teen die Heilige Een van Israel.

19 Want kyk, die regverdige sal nie vergaan nie; want die tyd moet sekerlik kom dat hulle almal wat stry teen Sion, afgesny sal word.

20 En die Here sal sekerlik 'n weg vir sy volk berei, ter vervulling van die woorde van Moses, wat hy gespreek het, toe hy sê: 'n Profeet sal die Here julle God oprig vir julle, een soos ek; Hom sal julle aanhoor in alle dinge wat Hy ook al met julle sal spreek. En dit sal gebeur dat almal wat nie daardie profeet wil aanhoor nie, afgesny sal word van die midde van die volk.

21 En nou ek, Nefi, verklaar aan julle, dat hierdie profeet van wie Moses gespreek het, die Heilige Een van Israel was; daarom, Hy sal oordeel vel in geregtigheid.

22 En die regverdiges hoef nie te vrees nie, want hulle is diegene wat nie beskaam sal word nie. Maar dit is die koninkryk van die duiwel, wat opgerig sal word onder die kinders van mense, welke koninkryk onder hulle gevestig is wat vleeslik is —

23 Want die tyd sal spoedig kom dat alle kerke wat opgerig word vir gewin, en almal wat opgerig word om mag te verkry oor die vlees, en almal wat opgerig word om gewild te word in die oë van die wêreld, en almal wat die luste van die vlees soek en die dinge van die wêreld, en om allerhande goddeloosheid te pleeg; ja, om bondig te wees, al diegene wat behoort aan die koninkryk van die duiwel, is hulle wat moet vrees, en bewe, en sidder; hulle is diegene wat verneder moet word tot die stof toe; hulle is diegene wat verteer moet word soos stoppels; en dit is volgens die woorde van die profeet.

24 En die tyd kom spoedig dat die regverdiges gelei moet word soos kalwers van die stal, en die Heilige Een van Israel moet regeer met gesag, en mag en krag, en groot heerlikheid.

25 En Hy versamel sy kinders uit die vier hoeke van die aarde; en Hy tel sy skape, en hulle ken Hom; en daar sal een kudde wees en een herder; en Hy sal sy skape voer, en in Hom sal hulle weiding vind.

26 En vanweë die regverdigheid van sy volk, het Satan geen mag nie; daarom, hy kan nie vir baie jare lank losgemaak word nie; want hy het geen mag oor die harte van die mense nie, want hulle woon in regverdigheid, en die Heilige Een van Israel regeer.

27 En nou kyk, ek Nefi, sê vir julle dat al hierdie dinge moet kom volgens die vlees.

28 Maar, kyk, alle nasies, stamme, tale en volke sal veilig woon by die Heilige Een van Israel as dit so sal wees dat hulle sal bekeer.

29 En nou ek, Nefi, maak 'n einde; want ek durf nie verder spreek oor hierdie dinge nie.

30 Daarom, my broers, ek wil hê dat julle moet besef dat die dinge wat geskryf is op die plate van brons, waar is; en hulle getuig dat 'n mens gehoorsaam moet wees aan die gebooie van God.

31 Daarom, julle moet nie veronderstel dat ek en my vader die enigstes is wat getuig het, en hulle ook geleer het nie. Daarom, as julle gehoorsaam sal wees aan die gebooie, en volhard tot die einde toe, sal julle gered word in die laaste dag. En so is dit. Amen.

Die Tweede Boek van Nefi

‘n Verslag van die dood van Lehi. Nefi se broers rebelleer teen hom. Die Here waarsku Nefi om die wildernis binne te trek. Sy reise in die wildernis, ensovoorts.

2 Nefi 1

- 1 En nou het dit gebeur dat nadat ek, Nefi, ‘n einde gemaak het om my broers te onderrig, het ons vader, Lehi, ook baie dinge gespreek met hulle — en aan hulle herhaal, watter groot dinge die Here vir hulle gedoen het deur hulle uit die land van Jerusalem te bring.
- 2 En hy het met hulle gespreek aangaande hulle rebellies op die waters, en die barmhartighede van God deur hulle lewens te spaar, sodat hulle nie opgesluk is in die see nie.
- 3 En hy het ook gespreek met hulle aangaande die land van belofte, wat hulle verkry het — hoe barmhartig die Here was om ons te waarsku dat ons moes vlug uit die land van Jerusalem.
- 4 Want, kyk, het hy gesê, ek het ‘n gesig gesien, waardeur ek weet dat Jerusalem vernietig is; en as ons in Jerusalem gebly het, sou ons ook omgekom het.
- 5 Maar, het hy gesê, nieteenstaande ons verdrukkinge, het ons ‘n land van belofte verkry, ‘n land wat uitverkore is bo alle ander lande; ‘n land wat die Here God in ‘n verbond met my aangegaan het, wat ‘n land van erfenis vir my nageslag sal wees. Ja, die Here het hierdie land deur ‘n verbond aan my gegee, en aan my kinders vir ewig, en ook al diegene wat uitgelei sou word uit ander lande deur die hand van die Here.
- 6 Daarom, ek, Lehi, profeteer volgens die invloed van die Gees wat in my is, dat niemand sal kom na hierdie land tensy hulle gebring sal word deur die hand van die Here nie.
- 7 Daarom, hierdie land word toegewy aan hom wat Hy sal bring. En as dit so is dat hulle Hom sal dien volgens die gebooie wat Hy gegee het, sal dit ‘n land van vryheid vir hulle wees; daarom, hulle sal nooit afgebring word in gevangenskap nie; indien wel, sal dit wees as gevolg van ongeregtigheid; want as ongeregtigheid heers, vervloek sal die land wees om hulle onthalwe, maar vir die regverdiges sal dit geseënd wees vir ewig.
- 8 En kyk, dit is wysheid dat hierdie land tans weerhou word van die kennis van ander nasies; want kyk, baie nasies sou die land oorstroom, dat daar geen plek sou wees vir ‘n erfenis nie.
- 9 En nou het ek, Lehi, ‘n belofte verkry, dat in soverre diegene wat die Here God sal uitbring uit die land van Jerusalem, sy gebooie sal onderhou, hulle voorspoedig sal wees op die aangesig van hierdie land; en hulle sal weggehou word van alle ander nasies, sodat hulle hierdie land mag besit vir hulself. En as dit so is dat hulle sy gebooie sal onderhou, sal hulle geseënd wees op die aangesig van hierdie land, en daar sal niemand wees wat hulle molesteer nie, of om die land van hulle erfenis weg te neem nie; en hulle sal veilig woon vir ewig.
- 10 Maar kyk, wanneer die tyd kom dat hulle sal kwyn in ongeloof, nadat hulle sulke groot seëninge ontvang het uit die hand van die Here — deurdadig hulle kennis het

van die skepping van die aarde, en alle mense, en die groot en wonderbaarlike werke van die Here ken vanaf die skepping van die wêreld; deurdat hulle mag gegee is om alle dinge te doen deur geloof; deurdat hulle al die gebooie van die begin af het, en deurdat hulle ingebring is deur sy eindelose goedheid in hierdie kosbare land van belofte —kyk, ek sê, as die dag sal kom dat hulle die Heilige Een van Israel sal verwerp, die ware Messias, hulle Verlosser en hulle God, kyk, die oordele van Hom wat regverdig is, sal op hulle rus.

- 11 Ja, Hy sal ander nasies na hulle bring, en Hy sal aan hulle mag gee, en Hy sal van hulle wegneem die lande van hulle besittings, en Hy sal veroorsaak dat hulle verstrooi en getref word.
- 12 Ja, soos een geslag oorgaan na 'n ander, sal daar bloedvergieting, en groot besoekinge onder hulle wees; daarom, my seuns, ek wil hê dat julle sal onthou, ja; ek wil hê dat julle sal ag slaan op my woorde.
- 13 O, dat julle sou ontwaak; ontwaak uit 'n diepe slaap, ja, en wel van die slaap van die hel, en die aaklige kettings afskud waarmee julle vasgemaak is, wat die kettings is wat die kinders van mense vasbind, sodat hulle gevange weggevoer word af na die ewige kloof van smart en ellende.
- 14 Ontwaak! en staan op uit die stof, en hoor die woorde van 'n bewende ouer, wie se ledemate julle spoedig moet neêrlê in die koue en stille graf, waarvandaan geen reisiger kan terugkeer nie; nog 'n paar dae en ek gaan die weg van die ganse aarde.
- 15 Maar kyk, die Here het my siel verlos van die hel; ek het sy heerlikheid aanskou, en ek word ewiglik omvou deur die arms van sy liefde.
- 16 En ek begeer dat julle moet onthou om die insettinge en verordeninge van die Here te onderhou; kyk, dit was die bekommernis van my siel van die begin af.
- 17 My hart was terneergedruk vanweë droefheid van tyd tot tyd, want ek het gevrees, dat weens die hardheid van julle harte die Here julle God op julle sal afkom met die volheid van sy toorn dat julle vir ewig afgesny en vernietig sal word;
- 18 Of, dat 'n vervloeking oor julle sal kom vir 'n tydperk van baie geslagte; en dat julle besoek word deur swaard, en deur hongersnood, en gehaat word, en gelei word volgens die wil en die gevangenskap van die duiwel.
- 19 O my seuns, dat hierdie dinge nie mag kom oor julle nie, maar dat julle 'n uitverkore en begunstigde volk mag wees van die Here. Maar kyk, sy wil geskied; want sy weë is geregtigheid vir ewig.
- 20 En Hy het gesê dat: In soverre julle my gebooie sal onderhou, sal julle voorspoedig wees in die land; maar in soverre julle my gebooie nie wil onderhou nie, sal julle afgesny word van my teenwoordigheid.
- 21 En noudat my siel blydskap mag hê in julle, en dat my hart hierdie wêreld mag verlaat met vreugde weens julle, dat ek nie met droefheid en smart na die graf afgebring mag word nie, staan op uit die stof, my seuns, en wees manne, en wees vasberade, een van gees en een van hart, verenig in alle dinge, dat julle nie in gevangenskap afgebring word nie.
- 22 Dat julle nie vervloek mag word met 'n vreeslike vervloeking nie; en ook, dat julle nie die misnoeë van 'n regverdige God op julle bring nie, tot die vernietiging, ja, die ewige vernietiging van beide siel en liggaam.
- 23 Ontwaak, my seuns; trek die wapenrusting van geregtigheid aan. Skud af die kettings waarmee julle gebind is, en kom voort uit die duisternis, en staan op uit die stof.

- 2.4 Rebelleer nie langer teen julle broer nie, wie se gesigte heerlik was, en wat die gebooie onderhou het van die tyd dat ons Jerusalem verlaat het; en wat 'n werktuig was in die hande van God deur ons voort te bring in die land van belofte; want as dit nie vir hom was nie, moes ons vergaan het van honger in die wildernis; desnieteenstaande, julle het gesoek om sy lewe te neem; ja, en hy het baie smart gely weens julle.
- 2.5 En ek vrees en bewee uitermate weens julle, uit vrees dat hy weer sal ly; want kyk, julle het hom beskuldig dat hy mag en gesag gesoek het oor julle; maar ek weet dat hy nie gesoek het na mag nóg gesag oor julle, maar hy het die heerlikheid van God gesoek, en julle eie ewige welsyn.
- 2.6 En julle het gemurmureer omdat hy duidelik was met julle. Julle sê dat hy skerpheid gebruik het; julle sê dat hy toornig was op julle; maar kyk, sy skerpheid was die skerpheid van die krag van die woord van God, wat in hom was; en dit wat julle toorn noem, was die waarheid, volgens dit wat in God is, wat hy nie kon bedwing nie, terwyl hy vreesloos aangaande julle goddelooshede bekendmaak.
- 2.7 En dit moet so wees dat die krag van God met hom moet wees, en wel dat hy julle gebied dat julle moet gehoorsaam wees. Maar kyk, dit was nie hy nie, maar dit was die Gees van die Here wat in hom was, wat sy mond geopen het om te spreek, sodat hy dit nie kon sluit nie.
- 2.8 En nou, my seun Laman, en ook Lemuel en Sam, en ook my seuns wat die seuns van Ismael is; kyk, as julle sal ag slaan op die stem van Nefi, sal julle nie vergaan nie. En as julle sal ag slaan op hom, laat ek julle 'n seëning, ja, en wel my eerste seëning.
- 2.9 Maar as julle nie op hom sal ag slaan nie, neem ek my eerste seëning weg, ja, en wel my seëning, en dit sal op hom rus.
- 3.0 En nou, Zoram, ek spreek met jou: Kyk, jy is die dienskneg van Laban; desnieteenstaande, jy is uitgebring uit die land van Jerusalem, en ek weet dat jy 'n ware vriend van my seun Nefi is, vir ewig.
- 3.1 Daarom, omdat jy getrou was, sal jou nageslag geseënd wees saam met sy nageslag, sodat hulle lank in voorspoed sal woon op die aangesig van hierdie land; en niks, behalwe goddeloosheid onder hulle, sal hulle voorspoed skaad of benadeel op die aangesig van hierdie land vir altyd nie.
- 3.2 Daarom, as julle die gebooie onderhou van die Here, het die Here hierdie land toegewy vir die veiligheid van jou nageslag met die nageslag van my seun.

2 Nefi 2

- 1 En nou, Jakob, ek spreek met jou: Jy is my eersgeborene in die dae van my beproewing in die wildernis. En kyk, in jou kinderdae het jy verdrukking gely en baie droefheid, vanweë die ruheid van jou broers.
- 2 Desnieteenstaande, Jakob, my eersgeborene in die wildernis, jy ken die grootheid van God; en Hy sal jou verdrukkinge tot jou voordeel heilig.
- 3 Daarom, jou siel sal geseënd wees, en jy sal veilig woon met jou broer Nefi; en jou dae sal deurgebring word in die diens van jou God. Daarom, ek weet dat jy verlos is, vanweë die regverdigheid van jou Verlosser; want jy het gesien dat in die volheid van die tyd kom Hy om redding te bring vir mense.
- 4 En jy het sy heerlikheid in jou jeug gesien; daarom, jy is geseënd net soos hulle vir wie Hy sal dien in die vlees; want die Gees is dieselfde, gister, vandag en vir altyd. En

die weg is berei vanaf die val van die mens, en saligheid is vry.

5 En mense is voldoende onderrig dat hulle goed van kwaad kan onderskei. En die wet is aan mense gegee. En deur die wet word geen vlees geregverdig nie; of, deur die wet word die mens afgesny. Ja, deur die aardse wet is hulle afgesny; en ook, deur die geestelike wet vergaan hulle van dit wat goed is, en word ellendig vir ewig.

6 Daarom, verlossing kom in en deur die Heilige Messias; want Hy is vol genade en waarheid.

7 Kyk, Hy offer Homself as 'n offerande vir die sonde, om te voldoen aan die eise van die wet, aan al diegene wat 'n gebroke hart en 'n verslae gees het; en niemand anders kan aan die eise van die wet voldoen nie.

8 Daarom, hoe groot is die belangrikheid om hierdie dinge bekend te maak aan die inwoners van die aarde, dat hulle mag weet dat daar geen vlees is wat kan woon in die teenwoordigheid van God nie, behalwe deur die verdienste, en die barmhartigheid, en die genade van die Heilige Messias, wat sy lewe neerlê volgens die vlees, en dit weer opneem deur die krag van die Gees, sodat Hy die opstanding van die dooies teweeg kan bring, omdat Hy die eerste is wat sal opstaan.

9 Daarom, Hy is die eerste vrugte voor God, in soverre dat Hy bemiddeling sal maak vir al die kinders van mense; en hulle wat glo in Hom, sal gered word.

10 En vanweë die bemiddeling vir almal, kom alle mense tot God; daarom, hulle staan in sy teenwoordigheid om geoordeel te word deur Hom volgens die waarheid en heiligheid wat in Hom is. Daarom, die eise van die wet wat die Heilige Een gegee het, tot die oplegging van die straf wat daaraan gekoppel is, welke straf wat daaraan gekoppel is in teenstelling met die geluksaligheid wat daaraan gekoppel is, om die eise van die versoening te beantwoord —

11 Want dit is noodwendig, dat daar 'n teenstelling in alle dinge is. Indien nie, my eersgeborene in die wildernis, sal geregtigheid nie kan geskied nie, nóg goddeloosheid, nóg heiligheid nóg ellende, nóg goed nóg kwaad. Daarom, alle dinge moet noodwendig 'n samestelling in een wees; daarom, as dit een liggaam sou wees, sal dit moet bly asof dit dood is, omdat dit nóg lewe nóg dood besit, nóg verganklikheid nóg onverganklikheid, geluk nóg ellende, nóg gevoel nóg gevoelloosheid.

12 Daarom, dit moes noodwendig geskape gewees het as iets sinloos; daarom sou daar geen doel gewees het in die einde van sy skepping nie. Daarom, hierdie ding moet noodwendig die wysheid van God vernietig en sy ewige doeleindes, en ook die krag, en die barmhartigheid, en die geregtigheid van God.

13 En as julle sal sê daar is geen wet nie, sal julle ook sê daar is geen sonde nie. As julle sal sê daar is geen sonde nie, sal julle ook sê daar is geen geregtigheid nie. En as daar geen geregtigheid is nie, is daar geen geluk nie. En as daar nie geregtigheid nóg geluk is nie, is daar geen straf nóg ellende. En as hierdie dinge nie is nie, is daar geen God nie. En as daar geen God is nie, dan bestaan ons nie, nóg die aarde; want daar kon geen skepping van dinge gewees het, wat kon handel nóg waarop handeling uitgevoer kon word; daarom, alle dinge moes verdwyn het.

14 En nou, my seuns, ek spreek met julle hierdie dinge tot julle voordeel en lering; want daar is 'n God, en Hy het alle dinge geskape, beide die hemele en die aarde, en alles wat daarin is, beide dinge om te handel en dinge waarop handeling uitgevoer kan word.

15 En om sy ewige doeleindes teweeg te bring aangaande die uiteinde van die mens,

nadat Hy ons eerste ouers geskape het, en die diere van die veld en die voëls van die lug, en kortom, alle dinge wat geskape is, was dit noodwendig dat daar 'n teenstelling moes wees; en wel die verbode vrug in teenstelling met die boom van die lewe; die een wat soet is en die ander bitter.

16 Daarom, die Here God het aan die mens gegee dat hy selfstandig moet handel. Daarom, die mens kan nie selfstandig handel nie behalwe as hy verlok is deur die een of die ander.

17 En ek, Lehi, volgens die dinge wat ek gelees het, moet noodwendig veronderstel, dat 'n engel van God, volgens dit wat geskrywe is, geval het uit die hemel; daarom, hy het 'n duiwel geword, omdat hy dit gesoek het wat boos was voor God.

18 En omdat hy geval het uit die hemel, en vir ewig ellendig geword het, het hy ook die ellende van die hele mensdom gesoek. Daarom, hy het aan Eva gesê, ja, en wel daardie ou slang, wat die duiwel is, wat die vader is van alle leuens, daarom het hy gesê: Eet van die verbode vrug, en julle sal nie sterwe nie, maar julle sal wees soos God, om goed en kwaad te ken.

19 En nadat Adam en Eva van die verbode vrug geëet het, is hulle verdrywe uit die tuin van Eden om die aarde te bewerk.

20 En hulle het kinders voortgebring; ja, en wel die familie van die hele aarde.

21 En die dae van die kinders van mense is verleng, volgens die wil van God, sodat hulle mag bekeer terwyl hulle in die vlees is; daarom, hulle toestand het 'n toestand van toetsing geword, en hulle tyd is verleng, volgens die gebooie wat die Here God gegee het aan die kinders van mense. Want Hy het bevel gegee dat alle mense moes bekeer; want Hy het vir alle mense gewys dat hulle verlore was, vanweë die oortreding van hul ouers.

22 En nou kyk, as Adam nie oortree het nie, sou hy nie tot 'n val gekom het nie, maar hy sou gebly het in die tuin van Eden. En alle dinge wat geskape is, moes in dieselfde toestand gebly het waarin hulle was nadat hulle geskape is; en hulle moes so gebly het tot in ewigheid, en geen einde gehad het nie.

23 En hulle sou geen kinders gehad het nie; daarom sou hulle gebly het in 'n toestand van onskuld, sonder vreugde omdat hulle geen ellende geken het nie; sonder om goed te doen, want hulle het geen sonde geken nie.

24 Maar kyk, alle dinge het geskied deur die wysheid van Hom wat alle dinge weet.

25 Adam het tot 'n val gekom sodat die mens mag wees; en mense is sodat hulle vreugde mag hê.

26 En die Messias kom in die volheid van die tyd, sodat Hy die kinders van mense van die val kan verlos. En omdat hulle verlos is van die val, het hulle vry geword vir ewig, en hulle ken die goeie van die kwade; om selfstandig te handel en nie waarop handeling uitgevoer word nie, behalwe deur die bestraffing van die wet op die groot en laaste dag, volgens die gebooie wat God gegee het.

27 Daarom, mense is vry volgens die vlees; en alle dinge word aan hulle gegee wat noodsaaklik is vir die mens. En hulle is vry om vryheid te kies en die ewige lewe, deur die groot Middelaar van alle mense, of om gevangenskap en die dood te kies, volgens die gevangenskap en die mag van die duiwel; want hy soek daarna dat alle mense ellendig moet wees soos hyself.

28 En nou, my seuns, wil ek hê dat julle moet kyk na die groot Middelaar, en ag slaan op sy groot gebooie; en getrou wees aan sy woorde, en die ewige lewe kies, volgens die wil van sy Heilige Gees;

- 29 En nie die ewige dood kies, volgens die wil van die vlees en die bese wat daarin is nie, wat die gees van die duiwel die mag gee om gevange te neem, om julle af te bring na die hel, sodat hy mag heers oor julle in sy eie koninkryk.
- 30 Ek het hierdie paar woorde met julle almal gespreek, my seuns, in die laaste dae van my toetsing; en ek het die goeie deel gekies, volgens die woorde van die profeet. En ek het geen ander oogmerk nie as die ewigdurende welsyn van julle siele. Amen.

2 Nefi 3

- 1 En nou spreek ek met jou, Josef, my laasgeborene. Jy is gebore in die wildernis van my verdrukkinge; ja, in die dae van my grootste droefheid het jou moeder jou gebaar.
- 2 En mag die Here ook aan jou hierdie land toewy, wat 'n baie kosbare land is, vir jou erfenis en die erfenis van jou nageslag saam met jou broers, as jou sekerheid vir ewig, as dit so is dat jy die geboorte onderhou van die Heilige Een van Israel.
- 3 En nou, Josef, my laasgeborene, wat ek uit die wildernis van my verdrukkinge uitbring het, mag die Here jou sien vir ewig, want jou nageslag sal nie heeltemal vernietig word nie.
- 4 Want kyk, jy is die vrug van my lendene; en ek is 'n afstammeling van Josef wat gevange weggevoer is na Egipte. En groot was die verbonde van die Here wat Hy gesluit het met Josef.
- 5 Daarom, Josef het waarlik ons dag gesien. En hy het 'n belofte ontvang van die Here, dat van die vrug van sy lendene sal die Here God 'n regverdige tak voortbring van die huis van Israel; nie die Messias nie, maar 'n tak wat afgebreek sou word, nietemin, om onthou te word in die verbonde van die Here, dat die Messias geopenbaar sal word aan hulle in die laaste dae, deur die gees van krag, om hulle uit die duisternis tot die lig te bring—ja, uit verborge duisternis en uit gevangenskap na vryheid.
- 6 Want Josef het inderdaad getuig, en sê: 'n Siener sal die Here my God opwek, wat 'n uitverkore siener sal wees vir die vrug van my lendene.
- 7 Ja, Josef het waarlik gesê: So sê die Here vir my: 'n Uitverkore siener sal Ek voortbring uit die vrug van jou lendene; en hy sal hoog geag word onder die vrug van jou lendene. En aan hom sal Ek bevel gee dat hy 'n werk sal doen vir die vrug van jou lendene, sy broers, wat van groot waarde sal wees vir hulle, en wel om hulle te bring tot die kennis van die verbonde wat Ek gesluit het met jou vaders.
- 8 En ek sal aan hom 'n gebod gee dat hy geen ander werk sal doen, behalwe die werk wat Ek hom sal gebied nie. En Ek sal hom groot maak in my oë; want hy sal my werk doen.
- 9 En hy sal groot wees soos Moses, wat Ek gesê het ek sal opwek vir julle, om my volk te verlos, o huis van Israel.
- 10 En Ek sal vir Moses opwek, om jou volk te verlos uit die land van Egipte.
- 11 Maar 'n siener sal Ek opwek uit die vrug van jou lendene; en aan hom sal Ek mag gee om my woord voort te bring aan die nageslag van jou lendene—en nie net om my woord voort te bring nie, sê die Here, maar om hulle te oortuig van my woord, wat alreeds onder hulle uitgegaan het.
- 12 Daarom, die vrug van jou lendene sal skrywe; en die vrug van die lendene van Juda sal skrywe; en dit wat geskrywe sal word deur die vrug van jou lendene, en ook

dit wat geskrywe sal word deur die vrug van die lendene van Juda, sal saamgroeï, tot weerlegging van valse leerstellinge, en die beslegting van twiste, en om vrede te vestig onder die vrug van jou lendene, en om hulle te bring tot die kennis van hulle vaders in die laaste dae, en ook tot die kennis van my verbonde, sê die Here.

13 En uit swakheid sal hy sterk gemaak word, in daardie dag wanneer my werk sal begin onder my hele volk, om jou te herstel, o huis van Israel, sê die Here.

14 En so het Josef geprofeteer, en sê: Kyk, daardie siener sal die Here seën; en hulle wat soek om hom te vernietig, sal beskaam word; want hierdie belofte, wat ek verkry het van die Here, aangaande die vrug van my lendene, sal vervul word. Kyk, ek is seker omtrent die vervulling van hierdie belofte;

15 En sy naam sal na my genoem word; en dit sal ook die naam wees van sy vader. En hy sal soos ek wees; want die ding wat die Here sal voortbring deur sy hand, deur die krag van die Here sal my volk tot saligheid bring.

16 Ja, so het Josef geprofeteer: Ek is seker van hierdie ding, net soos ek seker is van die belofte van Moses; want die Here het aan my gesê, Ek sal jou nageslag bewaar vir ewig.

17 En die Here het gesê: Ek sal 'n Moses opwek; en Ek sal hom mag gee in 'n roede; en Ek sal hom die vermoë gee om te skryf. Tog sal Ek sy tong nie losmaak, sodat hy veel kan spreek nie, want Ek sal hom nie magtig maak in spraak nie. Maar Ek sal my wet vir hom skryf, deur die vinger van my eie hand; en Ek sal vir hom 'n woordvoerder maak.

18 En die Here het ook aan my gesê: Ek sal opwek vir die vrug van jou lendene; en Ek sal vir hom 'n woordvoerder maak. En Ek, kyk, Ek sal vir hom gee dat hy die skrif van die vrug van jou lendene sal skrywe, aan die vrug van jou lendene; en die woordvoerder van jou lendene sal dit verkondig.

19 En die woorde wat hy sal skrywe, sal wees die woorde wat raadsaam is in my wysheid om uit te gaan na die vrug van jou lendene. En dit sal wees asof die vrug van jou lendene hulle toegeroep het uit die stof; want Ek ken hulle geloof.

20 En hulle sal roep uit die stof; ja, en wel bekering tot hulle broeders, selfs nadat baie geslagte vir hulle verbygegaan het. En dit sal gebeur dat hulle geroep sal opgaan en wel volgens die eenvoud van hulle woorde.

21 Vanweë hulle geloof sal hul woorde uitgaan uit my mond na hulle broers wat die vrug is van jou lendene; en die swakheid van hulle woorde sal Ek sterk maak in hulle geloof, om my verbond te onthou wat Ek met jou vaders gesluit het.

22 En nou, kyk, my seun Josef, op hierdie wyse het my vader van ouds geprofeteer.

23 Daarom, vanweë hierdie verbond is jy geseënd; want jou nageslag sal nie vernietig word nie, want hulle sal ag slaan op die woorde van die boek.

24 En daar sal een opstaan onder hulle wat magtig is, wat baie goed sal doen, beide in woord en in daad, wat 'n werktuig sal wees in die hande van God, met uitnemende geloof, om magtige wonders te verrig, en dit doen wat groot is in die oë van God, om baie herstelling aan die huis van Israel tot stand te bring, en aan die nageslag van jou broers.

25 En nou, salig is jy, Josef. Kyk, jy is jonk; daarom slaan ag op die woorde van jou broer, Nefi, en dit sal aan jou gedoen word en wel volgens die woorde wat ek gespreek het. Onthou die woorde van jou sterwende vader. Amen.

2 Nefi 4

- 1 En nou, ek, Nefi, spreek aangaande die profesieë wat my vader gespreek het, aangaande Josef, wat weggevoer is na Egipte.
- 2 Want kyk, hy het waarlik geprofeteer aangaande sy hele nageslag. En die profesieë wat hy geskrywe het, daar is nie baie groter nie. En hy het geprofeteer aangaande ons, en ons toekomstige geslagte; en hulle is geskrywe op die plate van brons.
- 3 Daarom, nadat my vader 'n einde gemaak het om te spreek aangaande die profesieë van Josef, het hy die kinders van Laman geroep, sy seuns, en sy dogters, en vir hulle gesê: Kyk, my seuns, en my dogters, wat die seuns en die dogters is van my eersgeborene, ek wil hê dat julle die oor neig na my woorde.
- 4 Want die Here God het gesê dat: In soverre julle my gebooie sal onderhou, sal julle voorspoedig wees in die land; en in soverre julle nie my gebooie sal onderhou nie, sal julle afgesny word van my teenwoordigheid.
- 5 Maar kyk, my seuns en my dogters, ek kan nie neerdaal in my graf tensy ek 'n seën laat op julle nie; want kyk, ek weet dat as julle onderrig word in die weg wat julle moet gaan, sal julle nie daarvan afwyk nie.
- 6 Daarom, as julle vervloek is, kyk, ek laat my seën op julle, dat die vloek van julle weggeneem mag word en verantwoord word op die hoofde van julle ouers.
- 7 Daarom, as gevolg van my seëning sal die Here God nie toelaat dat julle sal vergaan nie; daarom, Hy sal genadig wees teenoor julle en julle nageslag vir ewig.
- 8 En dit het gebeur dat nadat my vader 'n einde gemaak het om te spreek met die seuns en dogters van Laman, het hy dit so bewerkstellig dat die seuns en dogters van Lemuel voor hom gebring word.
- 9 En hy het met hulle gespreek, en sê: Kyk, my seuns en my dogters, wat die seuns en dogters van my tweede seun is, kyk, ek laat aan julle dieselfde seëning wat ek aan die seuns en dogters van Laman gelaat het; daarom, julle sal nie heeltemal vernietig word nie; maar aan die einde sal julle nageslag geseën word.
- 10 En dit het gebeur dat nadat my vader 'n einde gemaak het om met hulle te spreek, kyk, het hy gespreek met die seuns van Ismael, ja, en wel met sy hele huisgesin.
- 11 En nadat hy 'n einde gemaak het om met hulle te spreek, het hy met Sam gespreek, en sê: Salig is jy, en jou nageslag; want jy sal die land beërwe soos jou broer Nefi. En jou nageslag sal gereken word met sy nageslag; en jy sal soos jou broer wees, en jou nageslag soos sy nageslag; en jy sal geseënd wees in al jou dae.
- 12 En dit het gebeur nadat my vader, Lehi, gespreek het met sy hele huisgesin, volgens die gevoelens van sy hart en die Gees van die Here wat in hom was, het hy oud geword. En dit het gebeur dat hy gesterwe het, en begrawe is.
- 13 En dit het gebeur dat nie baie dae na sy dood nie, Laman en Lemuel en die seuns van Ismael vir my kwaad was vanweë die vermaninge van die Here.
- 14 Want ek, Nefi, was gedring om te spreek met hulle, volgens Sy woord; want ek het baie dinge gespreek met hulle, asook my vader, voor sy dood; baie van hierdie woorde is geskrywe op my ander plate; want 'n meer geskiedkundige deel is geskryf op my ander plate.
- 15 En op hierdie skrywe ek die dinge van my siel, en baie van die skrifte wat gegraveer is op die plate van brons. Want my siel verlustig hom in die skrifte, en my hart bepeins hulle, en skryf hulle neer vir die lering en die voordeel van my kinders.
- 16 Kyk, my siel verlustig hom in die dinge van die Here; en my hart bepeins gedurig die dinge wat ek gesien en gehoor het.

- 17 Nogtans, niesteenstaande die groot goedheid van die Here, deur my sy groot en wonderbaarlike werke te toon, roep my hart uit: O, ellendige mens wat ek is! Ja, my hart is bedroef vanweë my vlees; my siel treur vanweë my goddelooshede.
- 18 Ek is omring, vanweë die versoekinge en die sondes wat my so maklik oorval.
- 19 En wanneer ek my wil verheug, kreun my hart vanweë my sondes; nogtans, ek weet in wie ek vertrou het.
- 20 My God was my steun; Hy het my gelei deur my verdrukkinge in die wildernis; en Hy het my bewaar op die waters van die groot diepte.
- 21 Hy het my gevul met sy liefde, selfs tot die vertering van my vlees.
- 22 Hy het my vyande beskaam, en hulle laat sidder voor my.
- 23 Kyk, Hy het my geroep gehoor bedags en Hy het my snags kennis gegee deur gesigte.
- 24 En bedags het ek vrymoedig geword in magtige gebed voor Hom; ja, my stem het ek omhoog gestuur; en engele het neergedaal en my gedien.
- 25 En op die vleuels van sy Gees is my liggaam weggevoer op uitermate hoë berge. En my oë het groot dinge gesien, ja, selfs te groot vir die mens; daarom is ek beveel om hulle nie te skryf nie.
- 26 O, dan, as ek sulke groot dinge gesien het, as die Here in sy neerdalendheid teenoor die kinders van mense, die mens besoek het met soveel barmhartigheid, hoekom sou my hart ween, en my siel talm in die dal van droefheid, en my vlees wegteer, en my krag verflou, vanweë my verdrukkinge?
- 27 En hoekom sou ek toegee aan die sonde, vanweë my vlees? Ja, hoekom, sou ek swig voor versoekinge, sodat die bose een plek kry in my hart om my vrede te vernietig en my siel te bedroef? Hoekom is ek kwaad vanweë my vyand?
- 28 Ontwaak, my siel! Wees nie langer bedruk in die sonde nie. Verbly jou, o my hart, en moenie langer plek gee vir die vyand van my siel nie.
- 29 Word nie weer kwaad vanweë my vyande nie. Moenie my krag verflou vanweë my verdrukkinge nie.
- 30 Verbly jou, o my hart, en roep tot die Here, en sê: O Here, ek sal U loof vir ewig; ja, my siel sal hom verbly in U, my God, en die rots van my saligheid.
- 31 O Here, sal U my siel verlos? Sal U my bevry uit die hande van my vyande? Sal U my maak dat ek mag sidder ten aanskoue van die sonde?
- 32 Mag die poorte van die hel gedurig gesluit wees voor my, omdat my hart gebroke is en my gees verslae is! O Here, sal U nie die poorte van u regverdigheid voor my sluit nie, dat ek mag wandel in die weg van die lae vallei, dat ek nougeset mag bly op die gelyke pad!
- 33 O Here, sal U my omvou in die mantel van u geregtigheid! O Here, sal U vir my 'n weg open om te ontvlug voor my vyande! Sal U my pad reguit maak voor my! Sal U nie 'n struikelblok plaas in my weg nie — maar dat U my weg sal oopmaak voor my, en nie my weg versper nie, maar die weë van my vyand.
- 34 O Here, ek het op U vertrou, en ek sal op U vertrou vir ewig. Ek sal nie my vertrouwe stel in die arm van vlees nie; want ek weet, vervloek is hy wat sy vertrouwe stel in die arm van vlees. Ja, vervloek is hy wat sy vertrouwe stel in die mens of vlees sy arm maak.
- 35 Ja, ek weet dat die Here mildelik sal gee aan hom wat vra. Ja, my God sal vir my gee, as ek nie verkeerd vra nie; daarom sal ek my stem verhef tot U; ja, ek sal roep tot U, my God, die rots van my regverdigheid. Kyk, my stem sal vir ewig opgaan na U,

my rots en my ewige God. Amen.

2 Nefi 5

- 1 Kyk, dit het gebeur dat ek, Nefi, veel geroep het tot die Here my God, vanweë die toorn van my broers.
- 2 Maar kyk, hulle toorn het toegeneem teenoor my, in soverre dat hulle gesoek het om my lewe te neem.
- 3 Ja, hulle het gemurmureer teen my, en sê: Ons jonger broer dink om te heers oor ons; en ons het baie beproewinge gehad as gevolg van hom; daarom, nou laat ons hom doodmaak, dat ons nie langer gekwel word vanweë sy woorde nie. Want kyk, ons wil hom nie hê as ons heerser nie; want dit behoort aan ons, wat die ouer broers is, om te heers oor hierdie volk.
- 4 Nou skryf ek nie op hierdie plate al die woorde wat hulle gemurmureer het teen my nie. Maar dit is genoeg vir my om te sê, dat hulle gesoek het om my lewe te neem.
- 5 En dit het gebeur dat die Here my gewaarsku het, dat ek, Nefi, moes weggaan van hulle en die wildernis binnevlug, en al diegene wat saam met my wou gaan.
- 6 Daarom, dit het gebeur dat ek, Nefi, my gesin geneem het, en ook Zoram en sy gesin, en Sam, my ouer broer en sy gesin, en Jakob en Josef, my jonger broers, en ook my susters, en al diegene wat saam met my wou gaan. En al diegene wat saam met my wou gaan, was hulle wat geglo het in die waarskuwings en die openbarings van God; daarom, hulle het ag geslaan op my woorde.
- 7 En ons het ons tente geneem en watter dinge ook al vir ons moontlik was, en gereis in die wildernis vir 'n tydperk van baie dae. En nadat ons gereis het vir baie dae, het ons ons tente opgeslaan.
- 8 En my volk wou hê dat ons die naam van die plek Nefi moes noem; daarom, ons het dit Nefi genoem.
- 9 En al diegene wat saam met my was het dit op hulle geneem om hulself die volk van Nefi te noem.
- 10 En ons het gepoog om die verordeninge te onderhou, en die insettinge, en die gebooie van die Here in alle dinge volgens die wet van Moses.
- 11 En die Here was met ons; en ons was uitermate voorspoedig; want ons het saad gesaai, en ons het weer geoes in oorvloed. En ons het begin om kleinvee te teel, en grootvee, en diere van alle soorte.
- 12 En ek, Nefi, het ook die kronieke gebring wat gegraveer was op die plate van brons; en ook die bal, of kompas, wat berei is vir my vader deur die hand van die Here, volgens dit wat geskrywe is.
- 13 En dit het gebeur dat ons uitermate voorspoedig begin word en vermenigvuldig het in die land.
- 14 En ek, Nefi, het die swaard van Laban geneem, en daarvolgens baie swaarde gemaak, uit vrees dat die volk wat nou die Lamaniete genoem is, op ons sou afkom en ons vernietig; want ek het hulle haat geken teenoor my en my kinders en diegene wat my volk genoem is.
- 15 En ek het my volk geleer om geboue te bou, en om allerlei hout te bewerk, en van yster, en van koper, en van brons, en van staal, en van goud, en van silwer, en van kosbare ertse, wat in groot oorvloed was.
- 16 En ek, Nefi, het 'n tempel gebou; en ek het dit opgerig volgens die wyse van die

tempel van Salomo, behalwe dat dit nie gebou was van so baie kosbare dinge nie; want hulle was nie te vinde in die land nie, daarom, dit kon nie gebou word soos Salomo se tempel nie. Maar die wyse van oprigting was soos die tempel van Salomo; en die afwerking daarvan was uitermate goed.

17 En dit het gebeur dat ek, Nefi, my volk geleer het om vlytig te wees, en om te werk met hulle hande.

18 En dit het gebeur dat hulle wou hê dat ek hulle koning moes wees. Maar ek, Nefi, was begerig dat hulle nie 'n koning moes hê nie; desnieteenstaande, ek het vir hulle gedoen volgens dit wat in my mag was.

19 En kyk, die woorde van die Here is vervul teenoor my broers, wat Hy gespreek het aangaande hulle, dat ek hulle heerser sou wees en hulle leraar. Daarom, ek was hulle heerser en hulle leraar, volgens die gebooie van die Here, totdat hulle gesoek het om my lewe te neem.

20 Daarom, die woord van die Here is vervul wat Hy met my gespreek het, naamlik: In soverre hulle nie op jou woorde wil ag slaan nie, sal hulle afgesny word van die teenwoordigheid van die Here. En kyk, hulle was afgesny van sy teenwoordigheid.

21 En Hy het veroorsaak dat die vervloeking oor hulle kom, ja, 'n vreeslike vervloeking, vanweë hulle goddeloosheid. Want kyk, hulle het hulle harte verhard teen Hom, sodat hulle geword het soos 'n vuurklip; daarom, aangesien hulle blank was, en uitermate mooi en aangenaam, dat hulle nie aantreklik mag wees vir my volk nie, het die Here God 'n vel van donkerheid op hulle laat kom.

22 En so sê die Here God: Ek sal veroorsaak dat hulle weersinwekkend sal wees vir jou volk, tensy hulle hul sal bekeer van hul goddeloosheid.

23 En vervloek sal die nageslag van hom wees wat meng met hulle saad, want hulle sal vervloek word en wel met dieselfde vervloeking. En die Here het dit gespreek en dit het geskied.

24 En vanweë hul vervloeking wat op hulle was, het hulle 'n lui volk geword, vol ondeug en listigheid, en het gesoek in die wildernis na diere as prooi.

25 En die Here God het aan my gesê: Hulle sal 'n gésel wees vir jou nageslag, om hulle op te wek ter gedagtenis aan My; en in soverre hulle nie aan My wil dink nie, en ag slaan op my woorde nie, sal hulle hul gésel tot vernietiging toe.

26 En dit het gebeur dat ek, Nefi, Jakob en Josef gewy het, dat hulle priesters en leraars sou wees oor die land van my volk.

27 En dit het gebeur dat ons geleef het volgens die wyse van geluk.

28 En dertig jaar het verbygegaan van die tyd dat ons Jerusalem verlaat het.

29 En ek, Nefi, het die kronieke bygehou op my plate, wat ek gemaak het, van my volk tot dusver.

30 En dit het gebeur dat die Here God aan my gesê het: Maak ander plate; en jy moet baie dinge op hulle graveer wat goed is in my oë, tot voordeel van jou volk.

31 Daarom het ek, Nefi, om gehoorsaam te wees aan die gebooie van die Here, heengegaan en hierdie plate gemaak waarop ek hierdie dinge gegraveer het.

32 En ek het dit wat aangenaam is vir God gegraveer. En as my volk behae skep in die dinge van God, sal hulle behae skep in my graveerwerk wat op hierdie plate is.

33 En as my volk begeer om te weet aangaande die meer besondere deel van die geskiedenis van my volk, moet hulle my ander plate ondersoek.

34 En dit is vir my genoeg om te sê dat veertig jaar verbygegaan het, en ons het alreeds oorloë en twiste gehad met ons broers.

2 Nefi 6

- 1 Die woorde van Jakob, die broer van Nefi, wat hy gespreek het met die volk van Nefi:
- 2 Kyk, my geliefde broers, ek, Jakob, wat geroep is deur God, en geordineer is volgens die wyse van sy heilige orde, en wat gewy is deur my broer Nefi, na wie julle opsien as 'n koning of beskermer, en op wie julle staatmaak vir veiligheid, kyk, julle weet dat ek uitermate baie dinge met julle gespreek het.
- 3 Desnieteenstaande, ek spreek weer met julle; want ek is begaan oor die welsyn van julle siele. Ja, my kommer is groot vir julle; en julle self weet dat dit altyd so was. Want ek het julle vermaan met alle getrouheid; en ek het julle die woorde van my vader geleer; en ek het gespreek met julle aangaande alle dinge wat geskrywe is, vanaf die skepping van die wêreld.
- 4 En nou, kyk, ek wil met julle spreek aangaande die dinge wat is, en die dinge wat sal kom; daarom, ek sal vir julle die woorde van Jesaja lees. En dit is die woorde wat my broer gevra het dat ek moet spreek met julle. En ek spreek met julle om julle onthalwe, sodat julle mag leer en die naam van julle God mag verheerlik.
- 5 En nou, die woorde wat ek sal lees is dit wat Jesaja gespreek het aangaande die hele huis van Israel; daarom, dit kan toegepas word op julle, want julle is van die huis van Israel. En daar is baie dinge wat deur Jesaja gespreek is, wat toegepas mag word op julle, omdat julle van die huis van Israel is.
- 6 En nou, dit is die woorde: So sê die Here God: Kyk Ek sal my hand ophef na die nie-Jode, en my vaandel oprig na die volk; en hulle sal jou seuns bring in hulle arms en jou dogters sal gedra word op hulle skouers.
- 7 En konings sal jou pleegvaders wees en hulle koninginne jou pleegmoeders; hulle sal neerbuig voor jou met hul aangesigte na die aarde, en die stof oplek van jou voete; en jy sal weet dat Ek die Here is; want hulle sal nie beskaamd staan wat wag vir My nie.
- 8 En nou ek, Jakob, wil ietwat spreek aangaande hierdie woorde. Want kyk, die Here het aan my getoon dat diegene wat in Jerusalem was, waarvandaan ons gekom het, doodgemaak en gevange weggevoer is.
- 9 Nogtans, die Here het aan my getoon dat hulle weer sal terugkeer. En Hy het ook aan my getoon dat die Here God, die Heilige Een van Israel, Hom sal openbaar aan hulle in die vlees; en nadat Hy hom sal openbaar aan hulle, sal hulle Hom gésel en Hom kruisig, volgens die woorde van die engel wat dit gespreek het met my.
- 10 En nadat hulle hul harte verhard het en hardnekkig geword het teen die Heilige Een van Israel, kyk, die oordele van die Heilige Een van Israel sal oor hulle kom. En die dag kom dat hulle geslaan en verdruk sal word.
- 11 Daarom, nadat hulle heen en weer verdrywe word, want so sê die engel, baie sal verdruk word in die vlees, en sal nie toegelaat word om te vergaan nie, vanweë die gebede van die gelowiges; hulle sal verstrooi, en geslaan, en gehaat word; nogtans, die Here sal genadig wees teenoor hulle, sodat wanneer hulle sal kom tot die kennis van hulle Verlosser, sal hulle weer versamel word na die lande van hulle erfenis.
- 12 En salig is die nie-Jode, hulle van wie die profeet geskrywe het; want kyk, as dit so is dat hulle sal bekeer en nie stry teen Sion nie, en hulle nie verenig met daardie groot en gruwelike kerk nie, sal hulle gered word; want die Here God sal sy verbonde nakom wat Hy gesluit het met sy kinders; en om hierdie rede het die profeet hierdie dinge geskrywe.
- 13 Daarom, hulle wat stry teen Sion en die verbondsvolk van die Here, sal die stof

oplek van hulle voete; en die volk van die Here sal nie beskaam word nie. Want die volk van die Here is diegene wat vir Hom wag; want hulle wag steeds vir die koms van die Messias.

14 En kyk, volgens die woorde van die profeet, die Messias sal homself die taak stel om weer 'n tweede keer hulle terug te win; daarom, Hy sal Homself openbaar aan hulle in krag en groot heerlikheid, tot die vernietiging van hulle vyande, wanneer daardie dag kom dat hulle sal glo in hom; en Hy sal niemand vernietig wat in hom glo nie.

15 En hulle wat nie glo in Hom nie, sal vernietig word, beide deur vuur, en deur stormwind, en deur aardbewings, en deur bloedvergieting, en deur pestilensie, en deur hongersnood. En hulle sal weet dat die Here God is, die Heilige Een van Israel.

16 Want sal die buit van die magtige afgeneem word, of die wettige gevangene vrygelaat word?

17 Maar so sê die Here: Selfs die gevangenes van die magtiges sal weggeneem word, en die buit van die verskrikker sal vrygelaat word; want die Magtige God sal sy verbondsvolk verlos. Want so sê die Here: Ek sal met hulle stry wat met jou twis—

18 En Ek sal diegene wat jou onderdruk, met hulle eie vlees voer; en hulle sal dronk word van hulle eie bloed soos van soet wyn; en alle vlees sal weet dat Ek die Here, jou Saligmaker en jou Verlosser is, die Magtige Een van Jakob.

2 Nefi 7

1 Ja, want so sê die Here: Het Ek jou verstoot, of het Ek jou verwerp vir ewig? Want so sê die Here: Waar is die skeibrief van julle moeder se egskeiding? Aan wie het ek julle gegee, of aan watter van my skuldeisers het Ek julle verkoop? Ja, aan wie het Ek julle verkoop? Kyk, weens julle ongeregthede het julle julself verkoop, en weens julle oortreding is julle moeder verstoot.

2 Daarom, toe Ek gekom het, was daar geen mens nie; toe Ek geroep het, ja, daar was niemand om te antwoord nie. O Huis van Israel, is my hand enigsins te kort om te verlos, of het Ek geen krag om te red nie? Kyk, deur my bestraffing droog Ek die see op, Ek maak hulle riviere 'n woestyn en hulle visse stink omdat die waters opgedroog is, en hulle sterf as gevolg van dors.

3 Ek beklee die hemel met swartheid, en Ek maak 'n roukleed hul bedekking.

4 Die Here God het my die tong gegee van die geleerde, dat Ek sou weet hoe om op die regte tyd 'n woord te spreek met jou, o huis van Israel. Wanneer julle moeg is, wek Hy oggend na oggend. Hy wek my oor om te hoor soos die geleerde.

5 Die Here God het my oor geopen, en Ek was nie rebels nie; ook het Ek nie teruggedraai nie.

6 Ek het my rug gegee aan die slaner, en my wange vir die wat die hare uitgepluk het. Ek het nie my aangesig verberg vir smaad en bespuwing nie.

7 Want die Here God sal my help, daarom sal Ek nie beskaam wees nie. Daarom het Ek my aangesig gemaak soos 'n vuurklip en Ek weet dat Ek nie beskaamd sal staan nie.

8 En die Here is naby, en Hy regverdig my. Wie sal met My stry? Laat ons saam staan. Wie is my teenstander? Laat hom naderkom na My toe, en Ek sal hom slaan met die krag van my mond.

9 Want die Here God sal My help. En al diegene wat My sal veroordeel, kyk, hulle

almal sal wegslyt soos 'n kleed, en die mot sal hulle opeet.

10 Wie is onder julle wat die Here vrees, wat gehoorsaam is aan die stem van sy kneg, wat wandel in duisternis en geen lig het nie?

11 Kyk al julle wat 'n vuur aansteek, wat julle omgord met vonke, wandel in die lig van julle vuur en in die vonke wat julle aangesteek het. Dit sal julle hê uit my hand—julle sal neerlê in smart.

2 Nefi 8

1 Slaan ag op My, julle wat die geregtigheid najaag. Aanskou die rots waaruit julle gekap is, en die holte van die klipgroef waaruit julle gegrawe is.

2 Aanskou Abraham, julle vader, en Sara, wat julle gebaar het; want Ek het Hom alleen geroep, en hom geseën.

3 Want die Here sal Sion vertroos, Hy sal al haar puinhope vertroos; en Hy sal haar wildernis maak soos Eden, en haar woestyn soos die tuin van die Here. Vreugde en blydschap sal gevind word daarin, danksegging en die stem van melodie.

4 Slaan ag op My, my volk, en neig die oor tot My, o my nasie; want 'n wet sal uitgaan van My, en Ek sal my oordeel vasstel as 'n lig vir die volk.

5 My geregtigheid is naby; my saligheid het uitgegaan, en my arm sal die volke oordeel. Die eilande sal op my wag, en op my arm sal hulle vertrou.

6 Slaan julle oë op na die hemele, en aanskou die aarde benede; want die hemele sal verdwyn soos rook en die aarde sal verslyt soos 'n kleed; en hulle wat woon daarin sal sterwe op soortgelyke wyse. Maar my saligheid sal vir ewig wees, en my geregtigheid sal nie vergaan nie.

7 Slaan ag op My, julle wat geregtigheid ken, die volk in wie se hart Ek my wet geskrywe het, vrees julle nie die smaad van mense nie, wees ook nie bang vir hulle beledigings nie.

8 Want die mot sal hulle opeet soos 'n kleed, en die wurm sal hulle opeet soos wol. Maar my geregtigheid sal vir ewig wees, en my saligheid van geslag tot geslag.

9 Ontwaak, ontwaak! Beklee u met sterkte, o arm van die Here; ontwaak soos in die dae van die voortyd. Is dit nie U wat Rahab gekap, en die draak gewond het nie?

10 Is dit nie U wat die see drooggemaak het nie, die waters van die groot diepte; wat van die dieptes van die see 'n pad gemaak het vir die deurtog van die losgekooptes nie?

11 Daarom, die verlostes van die Here sal terugkeer, en kom met gejubel na Sion; en ewigdurende vreugde en heiligheid sal wees op hulle hoofde; en hulle sal blydschap en vreugde verkry; smart en droefheid sal wegvlug.

12 Ek is hy; ja, Ek is hy wat julle troos. Kyk, wie is jy dat jy bang is vir die mens, wat sal sterwe, en vir die seun van die mens, wat gemaak sal word soos gras?

13 En vergeet die Here jou Skepper, wat die hemel uitgespan het, en die grondslag gelê het van die aarde, en voortdurend gevrees het elke dag, vanweë die grimmigheid van die verdrukker, asof hy gereed was om te vernietig? En waar is die grimmigheid van die verdrukker?

14 Die gevange banneling haas hom, dat hy losgelaat mag word, en dat hy nie sal sterwe in die kuil nie, nóg dat sy brood sal ontbreek.

15 Maar Ek is die Here jou God, wie se golwe gedreun het; die Here van die Leërskaar is my naam.

- 16 En Ek het my woorde gelê in jou mond, en het jou verberg in die skaduwee van my hand, dat ek die hemele mag plant en die fundamente van die aarde lê, en sê aan Sion: Kyk, jy is my volk.
- 17 Ontwaak, ontwaak, staan op, o Jerusalem, wat gedrink het uit die hand van die Here die beker van sy grimmigheid — jy het die droesem gedrink van die beker van bewing wat uitgewring is —
- 18 En nie een om haar te lei van al die seuns wat sy gehad het nie, nóg haar aan die hand geneem het, van al die seuns wat sy grootgemaak het.
- 19 Hierdie twee seuns het na jou gekom, wat medelyde met jou sal hê — jou verwoesting en vernietiging, en die hongersnood en die swaard — en deur wie sal Ek jou troos?
- 20 Jou seuns het flou geword, behalwe hierdie twee; hulle lê by die bokant van al die strate, soos 'n wilde bul in 'n net, hulle is vol van die grimmigheid van die Here, die bestraffing van jou God.
- 21 Daarom, hoor nou dit, jou verdrukke, en dronk, maar nie van wyn nie:
- 22 So sê jou Here, die Here en jou God bepleit die saak van sy volk; kyk, Ek het geneem uit jou hand die beker van bewing, die droesem van die beker van my grimmigheid; jy sal dit glad nie weer drink nie.
- 23 Maar Ek sal dit in die hand gee van diegene wat jou verdruk; wat gesê het vir jou siel: Buig neer, dat ons mag oorgaan — en jy het jou liggaam neergelê soos die grond, en soos die straat vir hulle wat oorgaan.
- 24 Ontwaak, ontwaak, beklee jou met sterkte, o Sion; trek jou sierlike klere aan, o Jerusalem, die heilige stad; want voortaan sal daar nie meer in jou kom die onbesnedenes en die onreine nie.
- 25 Skud jou los van die stof; staan op, gaan sit, o Jerusalem; maak jouself los van die bande van jou nek, o gevange dogter van Sion.

2 Nefi 9

- 1 En nou, my geliefde broers, ek het hierdie dinge gelees dat julle moet weet aangaande die verbonde van die Here wat Hy aangegaan het met die hele huis van Israel —
- 2 Wat Hy gespreek het met die Jode, by monde van sy heilige profete, en wel van die begin af, van geslag tot geslag, totdat die tyd aanbreek dat hulle herstel sal word tot die ware kerk en kudde van God; wanneer hulle versamel sal word, tuis na die lande van hulle erfenis, en sal gevestig word in al hulle lande van belofte.
- 3 Kyk, my geliefde broers, ek spreek met julle hierdie dinge dat julle jul mag verbly, en jul hoofde vir ewig oprig, vanweë die seëninge wat die Here God sal skenk aan jul kinders.
- 4 Want ek weet dat julle baie gesoek het, baie van julle, om te weet van dinge wat kom; daarom weet ek dat julle weet dat ons vlees moet uitteer en sterwe; desnieteenstaande, in ons liggame sal ons God sien.
- 5 Ja, ek weet dat julle weet dat in die liggaam Hy Hom sal toon aan diegene by Jerusalem, van waar ons gekom het; want dit is noodsaaklik dat dit onder hulle sou wees; want dit is nodig vir die groot Skepper dat hy Homself toelaat om onderhorig te wees aan die mens in die vlees, en sterwe vir alle mense, sodat alle mense onderworpe mag word aan Hom.

- 6 Want aangesien die dood oor alle mense gekom het, om die genadeplan van die groot Skepper te vervul, moet daar noodwendig 'n krag van opstanding wees, en die opstanding moet noodwendig kom na die mens as gevolg van die val; en die val het gekom as gevolg van oortreding; en omdat mense gevalle geword het, is hulle afgesny van die teenwoordigheid van die Here.
- 7 Daarom, dit moet noodwendig 'n oneindige versoening wees — tensy dit 'n oneindige versoening is, kon hierdie verganklike nie beklee word met die onverganklike nie. Daarom, die eerste oordeel wat gekom het oor die mens, moes noodwendig eindeloos voortduur. Indien wel, moes hierdie vlees neerlê om te vergaan en te verkrummel tot sy moeder aarde, om nooit weer op te staan nie.
- 8 O die wysheid van God, sy barmhartigheid en genade! Want kyk, as die vlees nie meer sou opstaan nie, moet ons geeste onderworpe word aan daardie engel wat geval het van voor die teenwoordigheid van die Ewige God, en die duivel geword het, om nie meer op te staan nie.
- 9 En ons geeste moes geword het soos hy, en ons duiwels geword het, engele tot 'n duivel, om uitgesluit te word van die teenwoordigheid van onse God, en om te bly by die vader van leuens, in ellende net soos hyself; ja, tot daardie wese wat ons eerste ouers verlei het, wat homself verander byna as 'n engel van lig, en die kinders van mense opstook tot geheime organisasies van moord en allerlei geheime werke van die duisternis.
- 10 O hoe groot is die goedheid van onse God, wat 'n weg berei vir ons ontkoming van die greep van hierdie vreeslike monster; ja, daardie monster, die dood en die hel, wat ek noem die dood van die liggaam, en ook die dood van die gees.
- 11 En vanweë die weg van die verlossing van onse God, die Heilige Een van Israel, hierdie dood, waarvan ek gespreek het, wat die tydelike is, sal sy dooies oorgee; welke dood die graf is.
- 12 En hierdie dood waarvan ek gespreek het, wat die geestelike dood is, sal sy dooies oorgee; welke geestelike dood die hel is; daarom, die dood en die hel moet hulle dooies oorgee, en die hel moet sy gevange geeste oorgee, en die graf moet sy gevange liggame oorgee, en die liggame en geeste van mense sal herstel word, die een tot die ander; en dit is deur die krag van die opstanding van die Heilige Een van Israel.
- 13 O, hoe groot is die plan van ons God! Want aan die ander kant moet die paradys van God die geeste oorgee van die regverdiges, en die graf moet die liggaam oorgee van die regverdige; en die gees en die liggaam word weer met mekaar verenig, en alle mense word onverganklik, en onsterflik, en hulle is lewende siele, met 'n volmaakte kennis soos ons in die vlees, behalwe dat ons kennis volmaak sal wees.
- 14 Daarom, ons sal 'n volmaakte kennis hê van al ons skuld, en ons onreinheid, en ons naaktheid; en die regverdiges sal 'n volmaakte kennis hê van hul genieting, en hul regverdigheid, geklee met reinheid, ja, en wel met die kleed van regverdigheid.
- 15 En dit sal gebeur dat wanneer alle mense oorgegaan het van hierdie eerste dood tot die lewe, omdat hulle onsterflik geword het, moet hulle verskyn voor die regterstoel van die Heilige Een van Israel; en dan kom die oordeel, en dan moet hulle geoordeel word na die heilige oordeel van God.
- 16 En waarlik, soos die Here leef, want die Here God het dit gespreek, en dit is sy ewige woord, wat nie kan verbygaan nie, dat hulle wat regverdig is, steeds regverdig sal wees, en hulle wat vieslik is, sal steeds vieslik wees; daarom, hulle wat vieslik is, is die duivel en sy engele; en hulle sal weggaan in die ewigdurende vuur, wat voorberei

is vir hulle; en hul pyniging is soos 'n poel van vuur en swawel, waarvan die vlamme opstyg vir ewig en ewig en geen einde het nie.

17 O, die grootheid en die geregtigheid van onse God! Want Hy voer al sy woorde uit, en hulle het uitgegaan uit sy mond en sy wet moet vervul word.

18 Maar, kyk, die regverdiges, die heiliges van die Heilige Een van Israel, hulle wat geglo het aan die Heilige Een van Israel, hulle wat die kruise van die wêreld verduur het, en die skande daarvan verag het, hulle sal die koninkryk van God beërwe, wat berei is vir hulle vanaf die grondlegging van die wêreld, en hulle blydschap sal vol wees vir ewig.

19 O, die grootheid van die barmhartigheid van onse God, die Heilige Een van Israel! Want hy verlos sy heiliges van daardie vreeslike monster, die duiwel, en die dood, en die hel, en daardie poel van vuur en swawel, wat eindelose pyniging is.

20 O, hoe groot is die heiligheid van onse God! Want Hy ken alle dinge, en daar is niks wat Hy nie weet nie.

21 En Hy kom in die wêreld sodat Hy alle mense kan red as hulle sal ag slaan op sy stem; want kyk, Hy ly die pyne van alle mense, ja, die pyne van elke lewende skepsel, beide manne, vroue en kinders, wat behoort aan die geslag van Adam.

22 En Hy ly dit sodat die opstanding mag oorgaan op alle mense, sodat almal mag staan voor Hom op die groot en oordeelsdag.

23 En Hy gebied alle mense dat hulle moet bekeer, en gedoop word in sy Naam, met volmaakte geloof in die Heilige Een van Israel, anders kan hulle nie gered word in die koninkryk van God nie.

24 En as hulle nie wil bekeer en glo in sy Naam, en gedoop word in sy Naam, en volhard tot die einde nie, moet hulle verdoem word; want die Here God, die Heilige Een van Israel, het dit gespreek.

25 Daarom, Hy het 'n wet gegee; en waar daar geen wet gegee is nie, is daar geen straf nie; en waar daar geen straf is nie, is daar geen veroordeling nie; en waar daar geen veroordeling is nie, het die barmhartighede van die Heilige Een van Israel aanspraak op hulle, vanweë die versoening; want hulle word verlos deur sy krag.

26 Want die versoening voldoen aan die eise van sy geregtigheid op al diegene aan wie die wet nie gegee is nie, sodat hulle verlos is van daardie vreeslike monster, die dood en die hel, en die duiwel, en die poel van vuur en swawel, wat ewige pyniging is; en hulle word teruggebring na daardie God wat hulle asem gegee het, wat die Heilige Een van Israel is.

27 Maar wee hom aan wie die wet gegee is, ja, wat al die gebooie van God het, soos ons, en wat hulle oortree, en wat die dae van sy toetsing verkwis, want vreeslik is sy toestand.

28 O, daardie sluwe plan van die beseëde! O, die ydelheid en die swakhede en die dwaasheid van die mens! As hulle geleerd is, dink hulle hulle is wys, en hulle slaan nie ag op die raad van God nie, want hulle stel dit tersyde, veronderstellend dat hulle vanself weet, daarom, hulle wysheid is dwaasheid en dit baat hulle nie. En hulle sal vergaan.

29 Maar om geleerd te wees is goed as hulle ag slaan op die raad van God.

30 Maar wee die rykes, wat ryk is in die dinge van die wêreld. Want omdat hulle ryk is, verag hulle die armes, en hulle vervolg die sagmoediges, en hulle harte is op hul skatte; daarom, hulle skatte is hulle god. En kyk, hulle skat sal ook vergaan saam met hulle.

- 31 En wee die dowes wat nie wil hoor nie; want hulle sal vergaan.
 32 Wee die blindes wat nie wil sien nie; want hulle sal ook vergaan.
 33 Wee die onbesnedenes van hart, want 'n kennis van hulle goddelooshede sal hulle tref op die laaste dag.
 34 Wee die leuenaar, want hy sal afgestoot word na die hel.
 35 Wee die moordenaar wat met opset doodmaak, want hy sal sterwe.
 36 Wee hulle wat hoererye pleeg, want hulle sal afgestoot word na die hel.
 37 Ja, wee hulle wat afgode aanbid, want die duiwel van alle duiwels het behae in hulle.
 38 En, om bondig te wees, wee al diegene wat sterwe in hulle sondes; want hulle sal terugkeer na God, en sy aangesig sien, en in hulle sonde bly.
 39 O, my geliefde broers, onthou hoe vreeslik dit is om te oortree teen die Heilige God, en ook hoe vreeslik dit is om toe te gee aan die verleidinge van daardie sluwe een. Onthou, om vleeslik gesind te wees is die dood, en om geestelik gesind te wees is die ewige lewe.
 40 O, my geliefde broers, neig julle oor na my woorde. Onthou die grootheid van die Heilige Een van Israel. Moenie sê dat ek harde dinge gespreek het teenoor julle nie; want as julle dit doen, sal julle die waarheid beledig; want ek het die woorde van julle Maker gespreek. Ek weet dat die woorde van waarheid hard is teen alle onreinheid; maar die regverdiges vrees hulle nie, want hulle het die waarheid lief en word nie ontstel nie.
 41 O, dan, my geliefde broers, kom na die Here, die Heilige Een. Onthou dat sy paaie regverdig is. Kyk, die weg vir die mens is smal; maar dit lê in 'n reguit koers voor hom, en die bewaarder van die poort is die Heilige Een van Israel; en Hy gebruik geen kneg daar nie; en daar is geen ander weg behalwe as by die poort nie; want Hy kan nie bedrieg word nie, want die Here God is sy naam.
 42 En wie ook al klop, vir hom sal Hy oopmaak; en die wyses, en die geleerdes, en hulle wat ryk is, wat opgeblase is vanweë hulle geleerdheid, en hulle wysheid, en hulle rykdom — ja, dit is hulle wat Hy verfoei; en tensy hulle hierdie dinge sal wegwerp, en hulleself dwase ag voor God, en afdaal tot in die dieptes van ootmoed, sal Hy nie vir hulle oopmaak nie.
 43 Maar die dinge van die wyses en verstandiges sal verborge wees van hulle vir ewig — ja, daardie geluk wat berei is vir die heiliges.
 44 O, my geliefde broers, onthou my woorde. Kyk, ek trek my mantel uit, en ek skud dit voor julle; ek bid die God van my saligheid dat hy my aanskou met sy alsierende oog; daarom, julle sal weet in die laaste dag, wanneer alle mense na hulle werke geoordeel word, dat die God van Israel getuig het dat ek julle goddelooshede afgeskud het van my siel, en dat ek met helderheid staan voor Hom, en bevry is van julle bloed.
 45 O, my geliefde broers, draai weg van julle sondes; skud af die kettings van hom wat julle wil vasbind; kom na daardie God wat die rots is van julle saligheid.
 46 Berei julle siele voor vir daardie heerlike dag wanneer geregtigheid sal geskied aan die regverdiges, naamlik die oordeelsdag, sodat julle nie mag krimp met vreeslike angs nie; dat julle nie julle vreeslike skuld in volmaaktheid mag onthou nie, en gedring word om uit te roep: Heilig, heilig is u oordele, o Here God Almagtig — maar ek ken my skuld; ek het u wet oortree, en my oortreding is myne; en die duiwel het my in besit geneem, sodat ek 'n slagoffer is van sy vreeslike ellende.

- 47 Maar kyk, my broers, is dit noodsaaklik dat ek julle moet opwek tot 'n aaklige besef van hierdie dinge? Sou ek julle siele verskeur as julle gedagtes rein was? Sou ek duidelik wees met julle volgens die eenvoud van die waarheid as julle vrygemaak was van sonde?
- 48 Kyk, as julle heilig was, sou ek met julle spreek oor heiligheid; maar aangesien julle nie heilig is nie, en julle my beskou as 'n leraar, is dit noodsaaklik dat ek julle die gevolge leer van die sonde.
- 49 Kyk, my siel verafsku die sonde, en my hart verlustig hom in regverdigheid; en ek sal die heilige naam loof van my God.
- 50 Kom, my broers, elkeen wat dors, kom julle na die waters; en hy wat geen geld het nie kom, koop en eet; ja, kom koop wyn en melk sonder geld en sonder prys.
- 51 Daarom, moenie geld spandeer op dit wat geen waarde het nie, nóg julle arbeid vir dit wat nie kan bevredig. Slaan getrou ag op my, en onthou die woorde wat ek gespreek het; en kom na die Heilige Een van Israel, en vier fees met dit wat nie vergaan nie, en ook nie kan bederf nie, en laat julle siel hom verlustig in vettigheid.
- 52 Kyk, my geliefde broers, onthou die woorde van julle God; bid gedurigdeur tot hom by dag, en gee dank aan sy heilige naam by nag. Laat julle harte hul verbly.
- 53 En kyk hoe groot is die verbonde van die Here, en hoe groot is sy neerdalendheid teenoor die kinders van mense; en vanweë sy grootheid, en sy genade en barmhartigheid, het Hy aan ons belowe dat ons nageslag nie heeltemal vernietig sal word, na die vlees nie, maar dat Hy hulle sal bewaar; en in toekomstige geslagte sal hulle 'n regverdige tak word van die huis van Israel.
- 54 En nou, my broers, ek wil nog meer vir julle sê; maar môre sal ek aan julle die res van my woorde meedeel. Amen.

2 Nefi 10

- 1 En nou, ek, Jakob, spreek weer met julle, my geliefde broers, aangaande hierdie regverdige tak waarvan ek gespreek het.
- 2 Want kyk, die beloftes wat ons verkry het, is beloftes aan ons volgens die vlees; daarom, alhoewel dit getoon is aan my dat baie van ons kinders sal omkom in die vlees vanweë ongeloof, desnieteenstaande, God sal genadig wees aan baie; en ons kinders sal herstel word, sodat hulle dit kan verkry wat hulle die ware kennis van hul Verlosser sal gee.
- 3 Daarom, soos ek vir julle gesê het, dit is noodsaaklik dat Christus — want in die laaste nag het die engel met my gespreek dat dit sy naam sou wees — sou kom onder die Jode, onder diegene wat die meer goddelose deel is van die wêreld; en hulle sal Hom kruisig — want dit is nodig vir onse God, en daar is geen ander nasie op aarde wat hulle God sou kruisig nie.
- 4 Want as die magtige wonderwerke gedoen sou word onder ander nasies, sou hulle bekeer en weet dat Hy hulle God is.
- 5 Maar as gevolg van priesterliste en goddelooshede, sal hulle wat in Jerusalem is, hul nekke verhard teen Hom, sodat Hy gekruisig sal word.
- 6 Daarom, vanweë hul goddelooshede sal daar vernietigings, hongersnode, pestilensies, en bloedvergieting oor hulle kom; en hulle wat nie vernietig sal word nie, sal verstrooi word onder alle nasies.
- 7 Maar kyk, so sê die Here God: Wanneer die dag kom dat hulle sal glo in My, dat

Ek Christus is, dan het Ek met hulle vaders 'n verbond aangegaan dat hulle herstel sal word in die vlees, op die aarde, na die lande van hulle erfenis.

8 En dit sal gebeur dat hulle versamel sal word, uit hulle lang verstrooiing, vanaf die eilande van die see, en uit die vier hoeke van die aarde; en die nasies van die nie-Jode sal groot wees in my oë, sê God, om hulle uit te bring na die lande van hulle erfenis.

9 Ja, die konings van die nie-Jode sal pleegvaders vir hulle wees, en hulle koninginne sal hulle pleegmoeders word; daarom, die beloftes van die Here is groot vir die nie-Jode, want Hy het dit gespreek, en wie kan stry?

10 Maar kyk, hierdie land sê God, sal 'n land van julle erfenis wees, en die nie-Jode sal geseënd wees in die land.

11 En hierdie land sal 'n land van vryheid wees vir die nie-Jode, en daar sal geen konings op die land wees wat vir die nie-Jode sal opstaan nie.

12 En Ek sal hierdie land versterk teen alle ander nasies.

13 En hy wat stry teen Sion, sal omkom, sê God.

14 Want hy wat 'n koning oprig teen My, sal omkom, want Ek, die Here, die koning van die hemel, sal hulle koning wees, en Ek sal 'n lig vir hulle wees vir ewig, wat my woorde hoor.

15 Daarom, om hierdie rede, dat my verbonde vervul mag word wat Ek gemaak het met die kinders van mense, wat Ek vir hulle sal doen terwyl hulle in die vlees is, moet Ek noodwendig die geheime werke van die duisternis vernietig, en van moorde, en van gruwels.

16 Daarom, hy wat stry teen Sion, beide Jood en nie-Jood, beide slaaf en vryman, beide man en vrou, sal omkom; want dit is hulle wat die hoer van die hele aarde is; want hulle wat nie vir My is nie, is teen My, sê onse God.

17 Want Ek sal my belofte vervul wat Ek gemaak het aan die kinders van mense, wat Ek met hulle sal maak terwyl hulle nog in die vlees is —

18 Daarom, my geliefde broers, so sê onse God: Ek sal jou nageslag laat ly deur die hand van die nie-Jode; desnieteenstaande, Ek sal die harte versag van die nie-Jode, sodat hulle soos 'n vader vir hulle sal wees; daarom, die nie-Jode sal geseënd wees en gereken word onder die huis van Israel.

19 Daarom, Ek sal hierdie land toewy vir jou nageslag, en vir hulle wat onder jou nageslag gereken sal word, vir ewig as die land van hulle erfenis; want dit is 'n uitverkore land, sê God vir my, bo alle ander lande, daarom wil Ek hê dat alle mense wat daarop woon My moet aanbid, sê God.

20 En nou, my geliefde broers, aangesien ons genadige God ons so groot kennis gegee het aangaande hierdie dinge, laat ons Hom onthou, en ons sonde aflê, en nie ons koppe laat hang nie, want ons is nie verwerp nie; desnieteenstaande, ons is verdryf uit die land van ons erfenis; maar ons is gelei na 'n beter land, want die Here het die see ons pad gemaak, en ons is op 'n eiland van die see.

21 Maar groot is die beloftes van die Here aan diegene wat op die eilande van die see is; daarom, omdat dit sê eilande, moet daar noodwendig meer wees as hierdie, en hulle word ook bewoon deur ons broers.

22 Want kyk, die Here God het weggelei van tyd tot tyd van die huis van Israel, volgens sy wil en behae. En nou, kyk, die Here onthou hulle almal wat afgebreek is, daarom onthou Hy ons ook.

23 Daarom, verbly julle harte, en onthou dat julle vry is om vir julleself te handel — om die weg te kies van ewigdurende dood, of die weg van die ewige lewe.

- 2.4 Daaron, my geliefde broers, versoen julle met die wil van God, en nie met die wil van die duiwel en die vlees nie; en onthou, nadat julle met God versoen is, dat dit slegs in en deur die genade van God is dat julle gered is.
- 2.5 Daaron, mag God julle opwek uit die dood deur die krag van die opstanding, en ook uit die ewigdurende dood deur die krag van die versoening, sodat julle ontvang mag word in die ewige koninkryk van God, sodat julle Hom mag loof deur goddelike genade. Amen.

2 Nefi 11

- 1 En nou, Jakob het baie meer dinge gespreek met my volk in daardie tyd; desnieteenstaande net hierdie dinge het ek laat skrywe, want die dinge wat ek geskrywe het is genoeg vir my.
- 2 En nou ek, Nefi, skryf meer van die woorde van Jesaja, want my siel verheug hom in sy woorde. Want ek sal sy woorde toepas op my volk, en ek sal hulle uitstuur aan al my kinders, want hy het waarlik my Verlosser gesien, net soos ek Hom gesien het.
- 3 En my broer, Jakob, het Hom ook gesien net soos ek Hom gesien het, daarom, ek sal hulle woorde uitstuur na my kinders om aan hulle te bewys dat my woorde waar is. Daaron, deur die woorde van drie, het God gesê, sal Ek my woord bevestig. Desnieteenstaande, God stuur meer getuies, en Hy bewys al sy woorde.
- 4 Kyk, my siel verheug hom daarin om aan my volk die waarheid van die koms van Christus te bewys; want vir hierdie rede is die wet van Moses gegee; en alle dinge wat gegee is deur God vanaf die begin van die wêreld, aan die mens, versinnebeeld Hom.
- 5 En ook my siel verheug hom in die verbonde van die Here wat Hy gesluit het met ons vaders; ja, my siel verheug hom in sy genade, en in sy geregtigheid, en krag, en genade in die groot en ewige plan van verlossing van die dood.
- 6 En my siel verheug hom daarin om te bewys aan my volk dat tensy Christus sal kom, alle mense moet omkom.
- 7 Want as daar geen Christus is nie, is daar geen God nie; en as daar geen God is nie, dan is ons nie, want daar kon geen skepping gewees het nie. Maar daar is 'n God, en Hy is Christus, en Hy kom in die volheid van sy eie tyd.
- 8 En nou skryf ek sommige van die woorde van Jesaja, sodat wie ook al van my volk wat hierdie woorde sal sien, hulle harte mag ophef en hulle verbly vir alle mense. Nou, dit is die woorde, en julle kan hulle op juisself toepas en op alle mense.

2 Nefi 12

- 1 Die woord wat Jesaja, die seun van Amos, gesien het met betrekking tot Juda en Jerusalem:
- 2 En dit sal gebeur in die laaste dae, wanneer die berg van die Here se huis gevestig sal word op die top van die berge, en verhewe sal wees bo die heuwels, en alle nasies sal daarheen stroom.
- 3 En baie volke sal gaan, en sê: Kom julle, en laat ons opgaan na die berg van die Here, na die huis van die God van Jakob; en Hy sal ons leer van sy weë, en ons sal wandel in sy paaie; want uit Sion sal die wet uitgaan, en die woord van die Here uit Jerusalem.

- 4 En Hy sal oordeel tussen die nasies, en baie volke bestraf: en hulle sal hulle swaarde tot ploegskare slaan, en hulle spiese tot snoeimesse — nasie sal nie die swaard ophef teen nasie nie, nóg sal hulle leer om oorlog te voer.
- 5 O, huis van Jakob, kom julle en laat ons wandel in die lig van die Here; ja, kom, want julle het almal afgedwaal, elkeen na sy goddelose weë.
- 6 Daarom, o Here, U het u volk verlaat, die huis van Jakob, omdat hulle vervul word uit die ooste, en ag slaan op waarsêers soos die Filistyne, en hulle skep behae in die kinders van vreemdes.
- 7 Hulle land is ook vol silwer en goud, nóg is daar geen einde aan hulle skatte; hulle land is ook vol perde, nóg is daar geen einde aan hulle strydwaens.
- 8 Hulle land is ook vol afgode; hulle aanbid die werk van hulle eie hande, dit wat hulle eie vingers gemaak het.
- 9 En die gewone man buig nie neer nie, en die groot man verootmoedig homself nie; daarom, vergewe hom nie.
- 10 O julle goddeloses, gaan in die rots, en steek julle weg in die stof, want die vrees van die Here en die heerlijkheid van sy majesteit sal julle slaan.
- 11 En dit sal gebeur dat die hooghartige kyk van die mens sal verootmoedig word, en die hoogheid van die mens sal neergebuig word; en die Here alleen sal verheerlik word in dié dag.
- 12 Want die dag van die Here van die Leërskaie kom spoedig oor alle nasies, ja, oor elkeen; ja, oor die trotse en hooghartige, en oor elkeen wat verhef is, en hy sal verootmoedig word.
- 13 Ja, en die dag van die Here sal kom oor al die seders van Libanon, want hulle is hoog en verhewe; en oor al die eike van Basan;
- 14 En oor al die hoë berge, en oor al die heuwels, en oor al die nasies wat verhewe is, en oor elke volk;
- 15 En oor elke hoë toring, en oor elke versterkte muur;
- 16 En oor al die skepe van die see, en oor al die skepe van Tarsis, en oor alle mooi tonele.
- 17 En die hooghartigheid van die mens sal neergebuig, en die trots van mense sal verootmoedig word; en die Here alleen sal in daardie dag verheerlik wees.
- 18 En die afgode sal Hy heeltemal afskaf.
- 19 En hulle sal gaan in die gate van die rotse, en in die spelonke van die aarde, want die vrees van die Here sal oor hulle kom en die heerlijkheid van sy majesteit sal hulle tref, wanneer Hy opstaan om die aarde verskriklik te skud.
- 20 In daardie dag sal die mens sy afgode van silwer en sy afgode van goud wat hy gemaak het vir homself om te aanbid, weggooi vir die molle en die vlermuise;
- 21 Om te gaan in die skeure van die rotse, en in die toppe van die growwe kranse, want die vrees van die Here sal oor hulle kom en die majesteit van sy heerlijkheid sal hulle tref, wanneer Hy opstaan om die aarde verskriklik te skud;
- 22 Laat staan tog die mens, wie se asem in sy neusgate is, want waarin sal hy geag word?

2 Nefi 13

- 1 Want kyk, die Here, die Here van die Leërskaie neem weg van Jerusalem en van Juda die stut en die steun, die hele stut van brood en die hele steun van water.

- 2 Die magtige man, en die krygsman, die regter, en die profeet, en die wyse, en die oudste;
- 3 Die owerste oor vyftig, en die eerbare man, en die raadsman, en die knap ambagsman, en die bekwame spreker.
- 4 En Ek sal kinders aan hulle gee om hulle prinse te wees, en babas sal heers oor hulle.
- 5 En die mense sal verdruk word, elkeen deur 'n ander, en elkeen deur sy naaste; die kind sal hooghartig optree teenoor die oudste, en die veragtelike teenoor die eerbare.
- 6 Wanneer 'n man sy broer aangryp van die huis van sy vader, en sal sê: Jy het klere, wees jy ons heerser, en laat nie hierdie verwoesting onder jou hand kom nie —
- 7 In daardie dag sal hy sweer, en sê: Ek sal geen geneser wees nie, want in my huis is daar nóg brood nóg klere; maak my nie 'n heerser van die volk nie.
- 8 Want Jerusalem is verwoes, en Juda het geval, want hulle tonge en hulle dade was teen die Here, om die oë van sy heerlikheid te tart.
- 9 Die uitdrukking van hulle gesig getuig teen hulle, en verklaar dat hul sonde net soos Sodom is, en hulle kan dit nie wegsteek nie. Wee hulle siele, want hulle het hulself met onheil beloon!
- 10 Sê aan die regverdiges dat dit goed gaan met hulle; want hulle sal die vrug van hulle handelinge eet.
- 11 Wee die goddeloses, want hulle sal omkom; want die beloning van hulle hande sal oor hulle kom!
- 12 En my volk, kinders is hulle verdrukke, en vroue heers oor hulle. O My volk, hulle wat julle lei, laat julle sondig en vernietig die weg van jul paaie.
- 13 Die Here staan op om te pleit, en tree op om die volke te oordeel.
- 14 Die Here sal die oudstes van sy volk, en die vorste daarvan oordeel; want julle het die wingerd opgeëet en die besittings van die armes in julle huise.
- 15 Wat bedoel julle? Julle breek my volk in stukke, en maal die gesigte van die armes, spreek die Here God van die Leërskaar.
- 16 Verder, sê die Here: Omdat die dogters van Sion trots is, en loop met uitgestrekte nekke en met uitlokkende oë, lopende en trippelend soos hulle stap, en 'n rinkelende maak met hulle voete —
- 17 Daarom sal die Here die kroon van die hoofde van die dogters van Sion slaan met 'n sweer, en die Here sal hulle skaamte ontbloot.
- 18 In dié dag sal die Here wegneem die prag van hulle rinkelende sierade, en haarnette, en ronde sierade soos die maan;
- 19 Die kettings en die armbande, en die sluiers;
- 20 Die hoede, en die sierade van die bene, en die kopbande, en die reukflessies, en die oorringe;
- 21 Die ringe en die neusjuwele;
- 22 Die veranderbare klere, en die mantels, en die kopdoeke, en die krulysters;
- 23 Die spieëls en die fyn linne, en hooftooisels, en die sluiers.
- 24 En dit sal gebeur, in plaas van soete geur sal daar stank wees; en in plaas van 'n gordel, 'n skeur; en in plaas van goed gekartelde hare, kaalheid; en in plaas van 'n borskleed, 'n omgording van roukleed; brandmerk in plaas van skoonheid.
- 25 Jou manne sal val deur die swaard, en jou magtiges in die oorlog.
- 26 En haar poorte sal klaag en treur; en sy sal verlate wees, en op die grond sit.

2 Nefi 14

- 1 En in dié dag, sal sewe vroue een man aangryp, en sê: Ons sal ons eie brood eet, en ons eie klere dra; laat ons net by jou naam genoem word om ons smaad weg te neem.
- 2 In daardie dag sal die tak van die Here pragtig en heerlik wees; die vrug van die aarde voortreflik en mooi vir hulle wat ontvlug het van Israel.
- 3 En dit sal gebeur, dat hulle wat agtergelaat is in Sion en bly in Jerusalem, sal heilig genoem word, elkeen wat opgeskrywe is onder die lewendes in Jerusalem —
- 4 Wanneer die Here die vieslikheid van die dogters van Sion afgewas het; en die bloed van Jerusalem uit die midde daarvan sal weggespoel het, deur die gees van oordeel en deur die gees van verbranding.
- 5 En die Here sal skep oor elke woonplek van berg Sion, en oor haar plekke van samekoms, 'n wolk en rook bedags en die glans van 'n vlammeende vuur in die nag; want oor al die heerlikheid van Sion sal 'n beskerming wees.
- 6 En daar sal 'n skuiling wees vir 'n skaduwee bedags teen die hitte, en vir 'n toevlugsoord, en 'n bedekking teen storm en reën.

2 Nefi 15

- 1 En dan sal ek sing vir my welbeminde; 'n lied oor my beminde, rakende sy wingerd. My welbeminde het 'n wingerd op 'n baie vrugbare heuwel.
- 2 En hy het dit omhein, en die klippe daarvan uitgehaal; en dit beplant met die beste wynstokke, en het 'n toring gebou in die middel daarvan, en het ook 'n parskuip gemaak daarin; en hy het verwag dat dit druiwe sou voortbring, en dit het wilde druiwe voortgebring.
- 3 En nou, o inwoners van Jerusalem, en manne van Juda, oordeel, smee ek jou, tussen my en my wingerd.
- 4 Wat kon daar meer gedoen word aan my wingerd wat ek nie daarin gedoen het nie? Daarom, toe ek verwag het dat dit druiwe sou voortbring, het dit wilde druiwe voortgebring.
- 5 En nou kyk; Ek sal julle vertel wat ek sal doen aan my wingerd; ek sal wegneem die heining daarvan, en dit sal opgeëet word; en ek sal die muur daarvan afbreek, en dit sal vertrap word;
- 6 En ek sal dit 'n wildernis maak; dit sal nie gesnoei of omgespit word nie, maar daar sal dorings en distels opkom; ek sal ook die wolke beveel dat hulle nie reën daarop nie.
- 7 Want die wingerd van die Here van die Leërskaars is die huis van Israel, en die manne van Juda is sy aangename plant; en Hy het gewag op regverdige oordeel, en kyk, verdrukking; vir regverdigheid, maar kyk, 'n geskreeu.
- 8 Wee hulle wat huis aan huis saamvoeg, totdat daar geen plek meer kan wees nie, dat hulle alleen geplaas mag word in die middel van die aarde!
- 9 In my ore, het die Here van die Leërskaars gespreek, waarlik baie huise sal verlate wees, en groot en mooi stede sonder inwoner.
- 10 Ja, tien akker wingerd sal een bat oplewer, en die saad van 'n homer sal 'n efa oplewer.
- 11 Wee hulle wat vroeg in die môre opstaan, om sterk drank na te jaag, wat aanhou tot saans, en die wyn hulle verhit!

- 12 En die harp, en die luit, die tamboeryn, en fluit, en wyn is by hulle feeste; maar hulle slaan geen ag op die werk van die Here nie, en sien nie die werk van sy hande nie.
- 13 Daarom, my volk is in ballingskap geneem, omdat hulle geen kennis het nie; en hulle eerbare manne ly honger, en hulle menigte is opgedroog van dors.
- 14 Daarom, die hel het haarself vergroot, en haar mond oopgerek sonder maat; en hulle heerlijkheid, en hulle menigte, en hulle praal, en hy wat hom verbly, sal daarin neerdaal.
- 15 En die gewone man sal verlaag word, en die magtige man sal verootmoedig word, en die oë van die hoogmoedige sal verootmoedig word.
- 16 Maar die Here van die Leërskaie sal verhef word deur die oordeel, en God wat heilig is, sal geheilig word deur regverdigheid.
- 17 Dan sal die lammers wei volgens hulle wyse, en die verlate gebiede van die vet vee sal deur vreemdelinge geëet word.
- 18 Wee hulle wat die goddeloosheid trek met koorde van ydelheid, en sonde asof met 'n wa-tou;
- 19 Wat sê: Laat Hom gou maak, verhaas sy werk, dat ons dit mag sien; en laat die raad van die Heilige Een van Israel naby wees, dat ons dit kan ken.
- 20 Wee hulle wat die bose goed noem, en goed boos, wat die duisternis lig maak, en die lig duisternis, wat bitter soet maak, en soet bitter!
- 21 Wee dié wat wys is in hul eie oë en verstandig in hul eie oordeel!
- 22 Wee die magtiges wat wyn drink, en manne van krag wat sterk drank meng;
- 23 Wat die goddelose regverdig vir beloning, en die reg van die regverdige van hom ontnem!
- 24 Daarom, soos die vuur die stoppels verteer, en die vlam die kaf verbrand, hulle wortel sal verrot wees, en hulle bloeisels sal opgaan soos stof; omdat hulle die wet verwerp het van die Here van die Leërskaie, en die woord van die Heilige Een van Israel verag het.
- 25 Daarom is die toorn van die Here ontvlam teen sy volk, en Hy het sy hand uitgestrek teen hulle, en hulle geslaan; en die heuwels het gebeef, en hulle lyke is verskeur in die middel van die strate. Ondanks dit alles is sy toorn nie afgewend nie, maar sy hand is nog steeds uitgestrek.
- 26 En Hy sal 'n vaandel ophef vir die nasies van ver, en sal fluit vir hulle van die einde van die aarde; en kyk, hulle sal kom met spoed, vinnig; niemand sal vermoeid wees of struikel onder hulle nie.
- 27 Niemand sal sluimer nóg slaap; nóg sal die gord van hulle lendene losgemaak word, nóg die riem van hulle skoene gebreek word;
- 28 Wie se pyle skerp sal wees, en al hulle boë gespan; en hulle perde se pote sal soos klipsteen beskou word, en hulle wiele soos 'n warrelwind; hulle gebrul soos 'n leeu.
- 29 Hulle sal brul soos jong leeus; ja, hulle sal brul, en die prooi gryp, en sal veilig wegdra, en niemand sal verlos nie.
- 30 En in daardie dag sal hulle brul teen hulle soos die dreuning van die see; en as hulle die land aanskou, kyk, duisternis en smart, en die lig is verduister in die hemele daarvan.

2 Nefi 16

- 1 In die jaar dat koning Ussia gesterf het, het ek ook die Here sien sit op 'n troon, hoog en verhewe, en sy soom het die tempel gevul.
- 2 Bo dit het die serafs gestaan; elkeen het ses vlerke gehad; met twee het hy sy gesig bedek, en met twee het hy sy voete bedek, en met twee het hy gevlieg.
- 3 En die een het die ander toegeroep, en gesê: Heilig, heilig, heilig, is die Here van die Leërskaar; die hele aarde is vol van sy heerlikheid.
- 4 En die drumpelposte het gebewe vanweë die stem van hom wat geroep het, en die huis is gevul met rook.
- 5 Toe het ek gesê: Wee my! want ek is vernietig; want ek is 'n man van onrein lippe; en ek woon te midde van 'n volk van onrein lippe; want my oë het die Koning gesien, die Here van die Leërskaar.
- 6 Toe het een van die serafs na my toe gevlieg, met 'n gloeiende kool in sy hand, wat hy geneem het met 'n tange vanaf die altaar;
- 7 En hy het dit op my mond gelê, en gesê: Kyk, dit het jou lippe aangeraak, en jou goddeloosheid is weggeneem, en jou sonde gereinig.
- 8 Ook het ek die stem van die Here gehoor, wat sê: Wie sal ek stuur, en wie sal vir ons gaan? Toe sê ek: Hier is ek; stuur my.
- 9 En Hy het gesê: Gaan en sê aan hierdie volk — Hoor julle inderdaad, maar hulle het nie verstaan nie; en sien julle inderdaad, maar hulle het nie bemark nie.
- 10 Maak die hart van hierdie volk vet, en maak hulle ore swaar, en sluit hulle oë — sodat hulle nie sien met hulle oë, en hoor met hulle ore, en verstaan met hulle hart, en bekeer en genees word nie.
- 11 Toe sê ek: Here, hoe lank? En Hy het gesê: Totdat die stede verwoes is sonder inwoner, en die huise sonder mens, en die land totaal verlate is;
- 12 En die Here het die mense ver verwyder, want daar sal 'n groot verlatenheid wees in die middel van die land.
- 13 Maar tog daar sal 'n tiende wees, en hulle sal terugkeer, en sal opgeëet word, soos 'n lindeboom, en soos 'n eikeboom waarin die lewensap nog is wanneer die blare afval; so sal die heilige nageslag die lewensap daarvan wees.

2 Nefi 17

- 1 En dit het gebeur in die dae van Agas, die seun van Jotam, die seun van Ussia, koning van Juda, dat Resin, koning van Aram, en Peka, die seun van Remalia, koning van Israel, opgetrek het na Jerusalem om daarteen oorlog te voer; maar kon dit nie oorwin nie.
- 2 En dit is aan die huis van Dawid vertel, en gesê: Aram het 'n bondgenootskap gevorm met Efraim. En sy hart het gebewe, en die hart van sy volk, soos die bome van die bos bewe voor die wind.
- 3 Toe het die Here vir Jesaja gesê: Gaan nou uit, Agas tegemoet, jy en Sjear Ja Sjub jou seun, aan die einde van die waterleiding van die boonste poel, by die hoofweg van die vollersveld;
- 4 En sê vir hom: Wees versigtig, en wees gerus; vrees nie, wees ook nie flou-hartig vanweë die twee sterre van hierdie rokende stompe nie, weens die gloeiende toorn van Resin met Aram, en van die seun van Remalia.

- 5 Omdat Aram, Efraim en die seun van Remalia bese planne teen jou beraam het,
en sê:
- 6 Laat ons optrek teen Juda en dit teister, en laat ons 'n bres slaan daarin vir ons, en
'n koning stel in die midde daarvan, ja die seun van Tabeal.
- 7 So sê die Here God: Dit sal nie staan nie, nóg sal dit gebeur.
- 8 Want die hoof van Aram is Damaskus, en die hoof van Damaskus, Resin; en
binne vyf en sestig jaar sal Efraim verbreek word sodat dit nie meer 'n volk is nie.
- 9 En die hoof van Efraim is Samaria, en die hoof van Samaria is Remalia se seun.
As julle nie wil glo nie, voorwaar, julle sal nie bevestig word nie!
- 10 Voorts, die Here het weer met Agas gespreek, en gesê:
- 11 Vra vir jou 'n teken van die Here jou God; vra dit óf in die dieptes, óf in die
hoogtes daarbo.
- 12 Maar Agas het gesê: Ek sal nie vra nie, nóg sal ek die Here versoek.
- 13 En hy het gesê: Luister julle nou, o huis van Dawid; is dit 'n geringe ding vir julle
om mense te vermoei, maar wil julle my God ook vermoei?
- 14 Daarom, die Here sal self vir julle 'n teken gee — Kyk 'n maagd sal swanger word,
en sal 'n seun baar, en sal sy naam Immanuel noem.
- 15 Botter en heuning sal Hy eet, dat Hy mag weet om te verwerp wat boos is en om
te kies wat goed is.
- 16 Want voordat die kind sal weet om te verwerp wat boos is en te kies wat goed is,
sal die land wat jy verafsku, verlate wees deur beide haar konings.
- 17 Die Here sal bring oor jou, en oor jou volk, en oor jou vader se huis, dae wat nie
gekom het, van die dag dat Efraim weggegaan het van Juda, die koning van Assur
nie.
- 18 En dit sal gebeur in dié dag dat die Here sal fluit vir die vlieg wat in die uiteindes
van Egipte is, en vir die by wat in die land van Assur is.
- 19 En hulle sal kom, en sal rus, almal van hulle in die verlate valleie, en in die skeure
van die rotse, en op alle dorings, en op alle bosse.
- 20 In dieselfde dag sal die Here skeer met 'n skeermes wat gehuur is, deur hulle
anderkant die rivier, deur die koning van Assur, die hoof, en die hare van die voete;
en dit sal ook die baard afskeer.
- 21 En dit sal gebeur in dié dag, 'n man sal 'n jong koei en twee skape voed;
- 22 En dit sal gebeur, weens die oorvloed van melk wat hulle sal gee, sal hy botter eet;
want botter en heuning sal almal eet wat oorbly in die land.
- 23 En dit sal gebeur in dié dag, elke plek sal wees waar daar 'n duisend
wingerdstokke was teen 'n duisend silwerlinge, wat sal wees vir dorings en distels.
- 24 Met pyle en met boë sal mense daarheen kom, want die hele land sal vol dorings
en distels wees.
- 25 En alle heuwels wat bewerk sal word met die bylpik, daar sal nie die vrees vir
dorings en distels kom nie; maar dit sal wees om beeste in te jaag, en vir vertrapping
deur kleinvee.

2 Nefi 18

- 1 Voorts, die woord van die Here het vir my gesê: Neem jy 'n groot rol, en skrywe
daarop met 'n mens se pen, aangaande Maher-sjalal-hasj-bas.
- 2 En ek het vir my betroubare getuies geneem om neer te skryf: Uría, die priester,

- en Sagaria, die seun van Jeberégja.
- 3 En ek het ingegaan by die profetes, en sy het swanger geword en 'n seun gebaar.
Toe sê die Here vir my: noem sy naam, Maher-sjalal-hasj-bas.
- 4 Want kyk, die kind sal nie kennis hê om te roep, My vader, en my moeder,
voordat die rykdom van Damaskus en die buit van Samaria weggeneem sal word
voor die koning van Assur nie.
- 5 Die Here het ook weer met my gespreek, en sê:
- 6 In soverre hierdie volk die waters versmaad van Silóa wat saggies vloei, en verbly
in Resin en Remalia se seun;
- 7 Nou daarom, kyk, die Here bring oor hulle die waters van die rivier, sterk en
baie — en wel die koning van Assur en al sy heerlikheid; en hy sal bo al sy kanale styg
en oor al sy walle gaan.
- 8 En hy sal beweeg deur Juda; en hy sal oorloop en oorgaan; hy sal selfs die nek
bereik; en die uitstrekking van sy vlerke sal die breedte van u land vul, o Immanuel!
- 9 Verenig julleself, o julle volke, en julle sal in stukke gebreek word; en neig die oor
al julle van verre lande; omgord julle, en julle sal in stukke gebreek word; omgord
julle en julle sal in stukke gebreek word.
- 10 Neem 'n besluit saam, en niks sal daarvan kom nie; spreek die woord, en dit sal
nie staan nie; want God is met ons.
- 11 Want die Here het so met my gespreek met 'n sterk hand, en my vermaan dat ek
nie moes wandel in die weg van hierdie volk nie, en sê:
- 12 Sê julle nie, 'n Sameswering, aan al diegene aan wie hierdie volk sal sê, 'n
Sameswering: nóg vrees julle hulle vrees, nóg wees bevrees.
- 13 Heilig die Here van die Leërskaars homself, en laat Hom julle vrees wees, en laat
Hom julle skrik wees.
- 14 En Hy sal as 'n heiligdom wees; maar as 'n struikelblok, en as 'n rots van aanstoot,
vir beide die huise van Israel, as 'n vangnet en 'n strik vir die inwoners van Jerusalem.
- 15 En baie onder hulle sal struikel en val, en gebroke wees, en verstriek en gevang
word.
- 16 Bind die getuienis toe, verseël die wet onder my dissipels.
- 17 En ek sal wag op die Here, wat sy aangesig verberg van die huis van Jakob, en ek
sal Hom verwag.
- 18 Kyk, ek en die kinders wat die Here my gegee het, is vir tekens en vir
wonderwerke in Israel van die Here van die Leërskaars, wat woon op Berg Sion.
- 19 En wanneer hulle vir julle sal sê: Raadpleeg hulle wat geestesbesweerders is, en die
waarsêers wat piep en mompel — moet 'n volk nie hul God raadpleeg oor die
lewendes om te hoor van die dooies nie?
- 20 Tot die wet en tot die getuienis; en as hulle nie spreek volgens hierdie woord nie,
is dit omdat daar geen lig in hulle is nie.
- 21 En hulle sal daardeur gaan, swaar verdruk en honger; en dit sal gebeur dat
wanneer hulle honger is, sal hulle hulself kwel, en hulle koning en hulle God
vervloek, en na bo kyk.
- 22 En hulle sal na die aarde kyk, en moeilikheid en duisternis sien, 'n dofheid van
angs, en sal gedrywe word na die duisternis.

2 Nefi 19

- 1 Desnieteenstaande, die dofheid sal nie wees soos wat dit in haar kwellings was nie; toe hy aanvanklik die land van Sebulon en die land van Naftali ligtelik verdruk het, en daarna nog swaarder verdruk het langs die weg na die Rooi see, oorkant die Jordaen in Galilea van die nasies.
- 2 Die volk wat in duisternis gewandel het, het 'n groot lig gesien; hulle wat woon in die land van die doodskaduwee, oor hulle het die lig geskyn.
- 3 U het die nasie vermenigvuldig, en die vreugde vergroot — hulle verbly hulle voor U soos die vreugde in die oes, en soos manne juig wanneer hulle die buit verdeel.
- 4 Want U het die juk verbreek van sy las, en die staf van sy skouer, die roede van sy verdrukker.
- 5 Want elke stryd van die krygsman is met verwarde geraas, en klere wat gerol is in bloed, maar dit sal wees met verbranding en brandstof van die vuur.
- 6 Want 'n Kind is vir ons gebore, aan ons is 'n Seun gegee, en die heerskappy sal wees op sy skouer; en sy naam sal wees: Wonderbaar, Raadsman, die Sterke God, die Ewige Vader, die Vredevors.
- 7 Aan die vermeerdering van die heerskappy en van vrede is daar geen einde nie, op die troon van Dawid, en oor sy koninkryk, om dit te orden en dit te vestig met reg en met geregtigheid, van nou af en vir ewig. Die ywer van die Here van die Leërskaars sal dit uitvoer.
- 8 Die Here het sy woord gestuur na Jakob en dit het op Israel neergedaal.
- 9 En die hele volk sal weet, naamlik Efraim en die inwoners van Samaria, wat sê in die trotsheid en grootsheid van hart:
- 10 Die bakstene het neergeval, maar ons sal bou met gekapte klippe; die wildevyebome is afgekap, maar ons sal hulle in seders verander.
- 11 Daarom, die Here sal die teëstanders van Resin verhef teen hom, en sy vyande saamvoeg;
- 12 Die Arameërs voor en die Filistyne agter; en hulle sal Israel verslind met ope mond. Ondanks dit alles is sy toorn nie afgewend nie, maar sy hand is steeds uitgestrek.
- 13 Want die volk keer nie tot Hom wat hulle slaan nie, nóg soek hulle die Here van die Leërskaars.
- 14 Daarom sal die Here van Israel kop en stert afsny, tak en biesie in een dag.
- 15 Die oudste, hy is die kop; en die profeet wat leuens verkondig, hy is die stert.
- 16 Want die leiers van hierdie volk veroorsaak dat hulle dwaal; en diegene wat gelei word deur hulle, word vernietig.
- 17 Daarom, die Here sal geen vreugde hê oor hulle jongmense nie, nóg sal hy geen genade hê oor hulle wese en weduwees; want elkeen van hulle is 'n huigelaar en 'n boosdoener, en elke mond spreek dwaasheid. Ondanks dit alles is sy toorn nie afgewend nie, maar sy hand is steeds uitgestrek.
- 18 Want goddeloosheid brand soos die vuur; dit sal die distels en dorings verteer, en sal die struikgewasse van die woude aan die brand steek, en hulle sal opklim soos die opstyging van rook.
- 19 Deur die toorn van die Here van die Leërskaars is die land verduister, en die volk sal wees soos die brandstof van die vuur; geen mens sal sy broer spaar nie.
- 20 En hy sal gryp na die regterhand en honger wees; en hy sal eet aan die linkerhand

en hulle sal nie versadig wees nie; hulle sal eet, elke mens die vlees van sy eie arm —
21 Manasse, Efraim; en Efraim, Manasse; hulle saam sal teen Juda wees. Ondanks
dit alles is sy toorn nie afgewend nie, maar sy hand is steeds uitgestrek.

2 Nefi 20

1 Wee hulle wat onregverdige verordeninge uitvaardig, en wat verdrukking skrywe
wat hulle voorgeskryf het.
2 Om die behoeftiges van geregtigheid weg te wys, en om die reg weg te neem van
die armes van my volk, sodat weduwees hulle prooi mag wees, en sodat hulle die
wese kan beroof!
3 En wat sal julle doen in die dag van besoeking, en in die verwoesting wat sal kom
van ver? na wie sal julle vlug om hulp? en waar sal julle jul heerlikheid laat?
4 Sonder My sal hulle neerbuig onder die gevangenes, en hulle sal val onder die
dooies. Ondanks dit alles is sy toorn nie afgewend nie, maar sy hand is steeds
uitgestrek.
5 O Assur, die roede van my toorn, en die staf in hulle hand is hulle
verontwaardiging.
6 Ek sal hom stuur teen 'n skynheilige nasie, en teen die volk van my toorn sal ek
hom bevel gee om die buit te neem, en om die prooi te neem, en om hulle te vertrap
soos die modder van die strate.
7 Nietemin, hy bedoel dit nie so nie, en sy hart dink nie so nie; maar in sy hart is
dit om te vernietig en om nasies af te sny, nie min nie.
8 Want hy sê: Is my prinse nie almal saam konings nie?
9 Is Kalno nie soos Karkemis nie? Is Hamat nie soos Arpad nie? Is Samaria nie
soos Damaskus nie?
10 Soos my hand die koninkryk van die afgode gestig het, en wie se gesnede beelde
dié oortref het van Jerusalem en Samaria;
11 Sal ek nie, soos ek aan Samaria en sy afgode gedoen het, so doen aan Jerusalem en
aan haar afgode nie?
12 Daarom, dit sal gebeur dat wanneer die Here al sy werke voltooi het op die Berg
Sion en in Jerusalem, dan sal Ek straf die vrug van die grootsheid van die hart van
die koning van Assur en die heerlikheid van sy hoogmoedige blik.
13 Want hy sê: Deur die krag van my hand en deur my wysheid het ek hierdie dinge
gedoen; want ek is verstandig; en ek het die grense van die volke verskuiwe, en het
hulle skatte geroof; en ek het die inwoners neergewerp soos 'n dapper man.
14 En my hand het gevind soos 'n nes die rykdom van die volke; en soos een eiers
bymeekaarmaak wat agtergebly het, het ek die hele aarde bymeekaargemaak; en daar
was niemand wat 'n vlerk verroer, of 'n mond oopgemaak, of gepiep het nie.
15 Sal die byl hom beroem teen hom wat daarmee kap? Sal die saag homself
vergroot teen hom wat dit skud? Asof die roede homself sal skud teen hulle wat
hom oplik, of asof die staf homself sal oplik asof dit nie hout is nie!
16 Daarom sal die Here, die Here van die Leërskaar, onder sy vettes 'n maerte stuur;
en onder sy heerlikheid sal Hy 'n brand aanstook soos die brand van 'n vuur.
17 En die Lig van Israel sal soos 'n vuur wees, en sy Heilige Een soos 'n vlam; en dit
sal brand en sal sy distels en sy dorings verteer in een dag;
18 En sal die heerlikheid van sy woud verteer, en van sy vrugbare land, beide siel en

liggaam; en hulle sal wees soos wanneer 'n vaandeldraer flou word.

19 En die res van die bome in sy woud sal min wees, sodat 'n kind hulle mag skrywe.

20 En dit sal gebeur in dié dag, dat die oorblyfsel van Israel, en diesulkes wat ontvlug het van die huis van Jakob, nie meer sal steun op hom wat hulle geslaan het nie, maar sal steun op die Here, die Heilige Een van Israel, in waarheid.

21 Die oorblyfsel sal terugkeer, ja, naamlik die oorblyfsel van Jakob, na die magtige God toe.

22 Want alhoewel U volk Israel soos die sand van die see is, tog sal 'n oorblyfsel van hulle terugkeer; die verdelging wat beveel is, sal oorvloei van regverdigheid.

23 Want die Here God van die Leërskaer sal 'n verdelging voltrek, wat beveel is, in die hele land.

24 Daarom, so sê die Here God van die Leërskaer: O my volk wat woon in Sion, wees nie bevrees vir die Assiriër nie; hy sal jou slaan met die roede, en sal sy roede lig teen jou volgens die wyse van Egipte.

25 Want nog 'n baie klein rukkie, en die verontwaardiging sal ophou, en my toorn in hul vernietiging.

26 En die Here van die Leërskaer sal 'n gésel maak vir hom volgens die slagting van Midian by die rots van Oreb; en soos sy staf was oor die see, so sal Hy dit oplik volgens die wyse van Egipte.

27 En dit sal gebeur in dié dag dat sy las weggeneem sal word vanaf jou skouer, en sy juk vanaf jou nek, en die juk sal vernietig word vanweë die salwing.

28 Hy het tot by Ajat gekom; hy het getrek na Migron; in Migmas het hy sy waens agtergelaat.

29 Hulle trek oor die bergpas; hulle het hul verblyf gemaak by Geba; Rama is bevrees; Gibeon van Saul het gevlug.

30 Verhef die stem, o dogter van Gallim; laat dit gehoor word tot by Lais, o arme Anatot.

31 Madmena het gevlug, die inwoners van Gebim maak hulself bymekaar om te vlug.

32 Nog sal hy in Nob agterbly dié dag; hy sal sy hand skud teen die berg van die dogter van Sion, die heuwel van Jerusalem.

33 Kyk, die Here, die Here van die Leërskaer, sal die takke met vrees afkap; en die hoë van aansien sal afgekap word; en die hooghartige sal verootmoedig word.

34 En Hy sal die struikgewasse afkap van die woude met yster, en Libanon sal val deur 'n Magtige Een.

2 Nefi 21

1 En daar sal 'n loot uitspruit uit die stam van Isai, en 'n tak sal groei uit sy wortels.

2 En die Gees van die Here sal rus op Hom, die gees van wysheid en begrip, die gees van raad en mag, die gees van kennis en van die vrees van die Here;

3 En sal hom van vlugge begrip maak in die vrees van die Here; en Hy sal nie regsprek na wat sy oë sien nie, nóg oordeel na wat sy ore hoor.

4 Maar met geregtigheid sal hy die armes oordeel, en die sagmoediges van die aarde met billikheid bestraf; en Hy sal die aarde slaan met die roede van sy mond, en met die asem van sy lippe sal hy die goddeloses doodmaak.

5 En regverdigheid sal die gordel van sy lendene wees en getrouheid die gordel van

sy heupe.

6 Die wolf sal ook woon by die lam, en die luiperd sal neerlê met die bokkie, en die kalf en die jong leeu en die vetgemaakte vee tesame; en 'n klein kind sal hulle lei.

7 En die koei en die beer sal wei; hulle kleintjies sal saam neerlê; en die leeu sal strooi eet soos die os.

8 En die suigling sal by die gat van die adder speel, en die gespeende kind sal sy hand plaas op die nes van die giftige slang.

9 Hulle sal geen kwaad doen of vernietig in my hele heilige berg nie, want die aarde sal vol wees van die kennis van die Here, soos die waters die see oordek.

10 En in dié dag sal daar 'n afstammeling van Isai wees wat sal staan as 'n vaandel van die volk; die nie-Jode sal dit opsoek; en sy rus sal heerlik wees.

11 En dit sal gebeur in dié dag, dat die Here weer sy hand sal uitsteek vir die tweede keer om die oorblyfsel van sy volk te versamel wat sal oorbly, van Assur, en van Egipte, en van Patros, en van Kus, en van Elam, en van Sinear, en van Hamat, en van die eilande van die see.

12 En Hy sal 'n vaandel ophef vir die nasies, en sal die uitgeworpenes van Israel bymekaarbring, en die verstrooides van Juda versamel vanuit die vier hoeke van die aarde.

13 Die naywer van Efraim sal ook ophou, en die teenstanders van Juda sal afgesny word; Efraim sal Juda nie beny nie, en Juda sal Efraim nie kwel nie.

14 Maar hulle sal vlieg op die skouers van die Filistyne na die weste; hulle sal diegene van die ooste saam plunder; hulle sal hulle hand lê op Edom en Moab; en die kinders van Ammon sal hulle gehoorsaam.

15 En die Here sal die tong van die Egiptiese See geheel en al vernietig; en deur sy magtige wind sal hy sy hand skud oor die rivier, en dit slaan in die sewe strome, en 'n mens met droë skoeisel laat deurgaan.

16 En daar sal 'n hoofpad wees vir die oorblyfsel van sy volk wat sal agterbly, van Assur, soos dit vir Israel was in die dag toe hy opgetrek het uit Egipteland.

2 Nefi 22

1 En in dié dag sal jy sê: O Here, ek sal u loof; alhoewel U toornig was op my, is u toorn afgewend, en U vertroos my.

2 Kyk, God is my saligheid; ek sal vertrou, en nie bevrees wees nie; want die Here JEHOVA is my krag en my lied; Hy het ook my saligheid geword.

3 Daarom, met vreugde sal julle water skep uit die fonteine van saligheid.

4 En in daardie dag sal julle sê: Loof die Here, roep sy Naam aan, verklaar sy dade onder die volke, vermeld dat sy Naam verhewe is.

5 Sing tot die Here; want Hy het uitstekende dinge gedoen; dit is bekend in die hele aarde.

6 Juig en jubel, julle inwoners van Sion; want groot is die Heilige Een van Israel in julle midde.

2 Nefi 23

1 Die las van Babilon wat Jesaja, die seun van Amos, gesien het.

- 2 Hef op 'n banier op die hoë berg, verhef die stem na hulle, wink met die hand,
dat hulle mag ingaan deur die poorte van die edeles.
- 3 Ek het my geheiligdes gebied, Ek het ook my magtiges geroep, want my toorn is
nie op hulle wat jubel in my verheuenheid nie.
- 4 Die geraas van die menigtes in die berge is soos van 'n groot volk, 'n oproerige
geraas van die koninkryke van nasies wat saamgebring is, die Here van die Leërskaars
versamel die skares van die stryd.
- 5 Hulle kom van 'n ver land, van die einde van die hemel af, ja, die Here, en die
wapens van sy verontwaardiging om die hele land te verwoes.
- 6 Huil julle, want die dag van die Here is naby; dit kom as 'n vernietiging van die
Almagtige.
- 7 Daarom sal alle hande slap word, en elke mensehart sal smelt.
- 8 En hulle sal verskrik wees; krampe en verdriet sal hulle aangryp; hulle sal verbaas
wees die een teenoor die ander; hulle gesigte sal wees soos vlamme.
- 9 Kyk, die dag van die Here kom, wreed, beide met toorn en heftige woede, om die
aarde 'n woesteny te maak; en Hy sal die sondaars daarvan vernietig.
- 10 Want die sterre van die hemel en die sterrebeelde daarvan sal nie hulle lig gee nie;
die son sal verduister wees by sy opgang, en die maan sal haar lig nie laat skyn nie.
- 11 En Ek sal die wêreld straf boosheid, en die goddelose vanweë hulle
goddeloosheid; Ek sal vanweë die trots van die hooghartige laat ophou, en die
hoogmoed van die verskriklikes beëindig.
- 12 Ek sal 'n mens kosbaarder maak as fyn goud; selfs 'n mens as die goue wig van
Ofir.
- 13 Daarom, Ek sal die hemele skud, en die aarde sal wyk uit haar plek, in die toorn
van die Here van die Leërskaars, en op die dag van sy heftige toorn.
- 14 En dit sal wees soos die gejaagde reebok, en soos 'n skaap wat niemand opneem
nie, en hulle sal elkeen draai na sy eie volk, en elkeen vlug na sy eie land.
- 15 Elkeen wat trots is, sal deurboor word; ja, en elkeen wat verbind is met die
goddelose sal val deur die swaard.
- 16 Hulle kinders sal ook verpletter word voor hulle oë; hul huise sal geplunder en
hul vroue onteer word.
- 17 Kyk, Ek sal die Mede aanhits teen hulle, wat silwer en goud nie sal ag nie, nóg sal
hulle behaer daarin hê.
- 18 Hulle boë sal ook die seuns in stukke breek; en hulle sal geen deernis hê vir die
vrug van die moederskoot nie; hulle oë sal kinders nie spaar nie.
- 19 En Babilon, die heerlikste van koninkryke, die skoonheid van die Chaldeërs se
voortreflikheid, sal wees soos toe God Sodom en Gomorra verdelg het.
- 20 Dit sal nooit weer bewoon word nie, nóg sal dit bewoon word van geslag tot
geslag: nóg sal die Arabier daar tent opslaan; nóg sal herders hulle vee daar laat rus.
- 21 Maar wilde diere van die woestyn sal daar lê; en hulle huise sal vol droewige
gediertes wees; en uile sal daar woon en saters sal daar rond dans.
- 22 En die wilde diere van die eilande sal huil in hulle verlate huise, en drake in hul
aangename paleise; en haar tyd is naby om te kom, en haar dag sal nie verleng word
nie. Want Ek sal haar spoedig vernietig; ja, want Ek sal genadig wees teenoor my
volk, maar die goddeloses sal vergaan.

2 Nefi 24

- 1 Want die Here sal Hom ontferm oor Jakob, en sal Israel nog kies en hulle plaas in hul eie land; en die vreemdelinge sal by hulle aansluit, en hulle sal verenig word met die huis van Jakob.
- 2 En die mense sal hulle neem en bring na hulle plek; ja, van ver tot die eindes van die aarde; en hulle sal terugkeer na hul lande van belofte. En die huis van Israel sal hulle besit, en die land van die Here sal wees vir diensknegte en diensmaagde; en hulle sal hul gevange neem wat hulle gevangene gehou het; en hulle sal heers oor hulle verdrukkers.
- 3 En dit sal gebeur in daardie dag dat die Here jou rus sal gee, van jou smart, en van jou vrees, en van die harde gevangenskap waarin jy gedwing was om te dien.
- 4 En dit sal gebeur in dié dag, dat jy hierdie spreuk sal aanhef teen die koning van Babilon, en sê: Hoe het die verdrukker opgehou, die goue stad opgehou!
- 5 Die Here het die staf verbreek van die goddelose, die septers van die heersers.
- 6 Hy wat die volke geslaan het in toorn met 'n aanhoudende slag, hy wat geheers het oor die nasies in toorn, word vervol en niemand verhinder nie.
- 7 Die hele aarde rus, en is stil; hulle breek uit in gesang.
- 8 Ja, die dennebome is verheug oor jou, en ook die seders van Libanon, en sê: Vandat jy daar neergelê is, het geen houtkapper teen ons opgekom nie.
- 9 Die hel van benede is in beroering oor jou, om jou te ontmoet by jou koms; dit wek die dooies op vir jou, en wel al die heersers van die aarde; dit het al die konings van die nasies van hulle trone laat opstaan.
- 10 Hulle almal sal spreek en vir jou sê: Het jy ook swak geword soos ons? Het jy soos ons geword?
- 11 Jou praal is neergebring na die graf, die geruis van jou viole word nie gehoor nie; die wurm is gesprei onder jou, en die wurms bedek jou.
- 12 Hoe het jy geval van die hemel, o Lucifer, seun van die daeraad! Is jy afgesny tot die grond, wat die nasies verswak het!
- 13 Want jy het gesê in jou hart: Ek sal opgaan na die hemel, ek sal my troon verhef bo die sterre van God; ek sal ook sit op die berg van samekoms, in die kante van die noorde;
- 14 Ek sal opgaan bo die hoogtes van die wolke; ek sal wees soos die Allerhoogste.
- 15 Tog sal jy afgebring word na die hel, na die kante van die kuil.
- 16 Hulle wat jou sien, sal jou noulettend aanskou, en sal jou in ag neem, en sal sê: Is dit die man wat die aarde laat bewe het, wat koninkryke geskud het?
- 17 En die wêreld soos 'n woestyn gemaak het, en die stede daarvan verwoes het, en nie die huis van sy gevangenes oopgesluit het nie?
- 18 Al die konings van die nasies, ja, almal van hulle, lê in eer, elkeen van hulle in sy eie huis.
- 19 Maar jy is uitgewerp, uit jou graf, soos 'n gruwelike tak, en die oorblyfsel van dié wat gedood is, deurboor met 'n swaard, wat neerdaal na die klippe van die kuil; soos 'n karkas vertrap onder voete.
- 20 Jy sal nie verenig word met hulle in die graf nie, want jy het jou land verwoes, en jou volk gedood; die nageslag van boosdoeners sal nooit geëer word nie.
- 21 Maak 'n slagting gereed vir sy kinders, vanweë die goddelooshede van hulle vaders, dat hulle nie opstaan, nóg die land besit, nóg die aangesig van die wêreld met stede vul.

- 2.2 Want Ek sal opstaan teen hulle, spreek die Here van die Leërskaer, en die naam van Babilon afsny, en die oorblyfsel, en seun, en neef, sê die Here.
- 2.3 Ek sal dit ook 'n besitting maak vir die roerdomp, en poele van water; en Ek sal dit wegvee met die besem van vernietiging, spreek die Here van die Leërskaer.
- 2.4 Die Here van die Leërskaer het gesweer, en sê: Waarlik, soos Ek gedink het, so sal dit gebeur; en soos Ek beplan het, so sal dit staan —
- 2.5 Dat Ek die Assiriër in my land sal bring, en op my berge hom vertrap onder my voet; dan sal sy juk van hulle weggaan, en sy las weggaan vanaf hulle skouers.
- 2.6 Dit is die bedoeling wat bedoel is oor die hele aarde; en dit is die hand wat uitgestrek is oor alle nasies.
- 2.7 Want die Here van die Leërskaer het beplan, en wie sal verydel? En sy hand is uitgestrek, en wie sal dit terugdraai?
- 2.8 In die jaar wat koning Agas oorlede is, was hierdie las.
- 2.9 Verbly jou nie, ganse Palestina, want die roede van hom wat jou geslaan het, is gebreek; want uit die slang se wortel sal 'n giftige slang voortkom, en sy vrug sal 'n vurige vlieënde slang wees.
- 3.0 En die eersgeborenes van die armes sal wei, en die behoeftiges sal neerlê in veiligheid; en Ek sal jou wortel doodmaak deur hongersnood, en hy sal jou oorblyfsel dood.
- 3.1 Huil, o poort; skreeu, o stad; jy, ganse Palestina, is versmelt want daar sal uit die noorde 'n rook kom, en niemand sal alleen wees in sy bestemde tye nie.
- 3.2 Wat sal dan die boodskappers van die nasies antwoord? Dat die Here Sion gegrondves het, en dat die armes van sy volk vertrou daar in sal hê.

2 Nefi 25

- 1 Nou ek, Nefi, spreek ietwat aangaande die woorde wat ek geskryf het, wat gespreek is by monde van Jesaja. Want kyk, Jesaja het baie dinge gespreek wat moeilik was vir baie van my volk om te verstaan; want hulle weet nie aangaande die wyse van profeteer onder die Jode nie.
- 2 Want ek, Nefi, het hulle nie baie dinge geleer aangaande die wyse van die Jode nie; want hulle werke was werke van duisternis, en hulle dade was dade van gruwels.
- 3 Daarom, ek skryf aan my volk, aan al diegene wat hierna hierdie dinge sal ontvang wat ek skrywe, dat hulle die oordele van God mag ken, dat hulle neerkom op alle nasies, volgens die woord wat Hy gespreek het.
- 4 Daarom, slaan ag, o my volk, wat van die huis van Israel is, en neig jou oor tot my woorde; want hoewel die woorde van Jesaja nie duidelik is vir julle nie, desnieteenstaande is hulle duidelik vir al diegene wat gevul is met die gees van profesie. Maar ek gee vir julle 'n profesie, volgens die gees wat in my is; daarom sal ek profeteer volgens die duidelikheid wat met my was vanaf die tyd dat ek uit Jerusalem gekom het met my vader; want kyk, my siel verbly hom in duidelikheid vir my volk, sodat hulle mag leer.
- 5 Ja, en my siel verbly hom in die woorde van Jesaja, want ek het uit Jerusalem gekom, en my oë het die dinge van die Jode gesien, en ek weet dat die Jode wel die dinge van die profete verstaan, en daar is geen ander volk wat die dinge verstaan wat gespreek is met die Jode, soos hulle nie, behalwe as dit is dat hulle geleer word volgens die wyse van die dinge van die Jode.

- 6 Maar kyk, ek, Nefi, het nie my kinders geleer volgens die wyse van die Jode nie; maar kyk, ek self, het in Jerusalem gewoon, daarom weet ek aangaande die streke rondom; en ek het melding gemaak aan my kinders aangaande die oordele van God, wat gebeur het onder die Jode, aan my kinders, volgens alles wat Jesaja gespreek het, en ek skryf dit nie neer nie.
- 7 Maar kyk, ek gaan voort met my eie profesie, volgens my duidelikheid; waarin ek weet dat geen mens kan dwaal nie; desnieteenstaande, in die dae dat die profesieë van Jesaja vervul sal word, sal mense vir seker weet, die tye wanneer hulle sal geskied.
- 8 Daarom, hulle is van waarde vir die kinders van mense, en hy wat veronderstel dat hulle nie is nie, met hulle wil ek in besonder spreek, en die woorde tot my eie volk beperk; want ek weet dat hulle van groot waarde sal wees vir hulle in die laaste dae; want in daardie dag sal hulle dit verstaan; daarom, vir hulle eie beswil het ek dit geskrywe.
- 9 En soos een geslag vernietig is onder die Jode vanweë goddeloosheid, net so is hulle vernietig van geslag tot geslag volgens hulle goddeloosheid; en nooit is enigeen van hulle vernietig nie behalwe dat dit vir hulle voorspel was deur die profete van die Here.
- 10 Daarom, dit is so aan hulle meegedeel aangaande die vernietiging wat oor hulle sou kom, onmiddellik nadat my vader Jerusalem verlaat het; desnieteenstaande, hulle het hul harte verhard; en volgens my profesie is hulle vernietig, behalwe vir diegene wat gevange weggevoer is na Babilon.
- 11 En nou, dit spreek ek vanweë die gees wat in my is. En hoewel hulle weggevoer is, sal hulle weer terugkeer, en die land van Jerusalem besit; daarom, hulle sal weer herstel word na die land van hul erfenis.
- 12 Maar, kyk, hulle sal oorloë hê, en gerugte van oorloë; en wanneer die dag kom dat die Eniggeborene van die Vader, ja, en wel die Vader van hemel en aarde, Hom sal openbaar aan hulle in die vlees, kyk, hulle sal Hom verwerp, vanweë hulle goddeloosheid, en die hardheid van hulle harte, en die styfheid van hulle nekke.
- 13 Kyk, hulle sal Hom kruisig; en nadat Hy in 'n grafkelder weggelê is vir die tydperk van drie dae, sal Hy opstaan uit die dood, met genesing in sy vleuels; en almal wat sal glo in sy Naam, sal gered wees in die koninkryk van God. Daarom, my siel verbly hom om te profeteer aangaande Hom, want ek het sy dag gesien, en my hart verhef sy heilige Naam.
- 14 En kyk, dit sal gebeur dat nadat die Messias uit die dood opgestaan het, en Homself geopenbaar het aan sy volk, aan soveel as wat sal glo in sy Naam, kyk, Jerusalem sal weer vernietig word; want wee hulle wat stry teen God en die volk van sy kerk.
- 15 Daarom, die Jode sal verstrooi word onder alle nasies; ja, en ook Babilon sal vernietig word; daarom, die Jode sal verstrooi word deur ander nasies.
- 16 En nadat hulle verstrooi is, en die Here God hulle gegêsel het deur ander nasies vir 'n tydperk van baie geslagte, ja, en wel van geslag tot geslag totdat hulle oorreed sal word om te glo in Christus, die Seun van God, en die versoening, wat eindeloos is vir die hele mensdom — en wanneer daardie dag sal kom dat hulle sal glo in Christus, en die Vader aanbid in sy Naam, met rein harte en skoon hande, en nie langer vooruitsien na 'n ander Messias nie, dan, in daardie tyd, sal die dag kom wanneer dit raadsaam sal wees dat hulle hierdie dinge sal glo.
- 17 En die Here sal weer sy hand 'n tweede keer uitstrek om sy volk te red uit hulle

verlore en gevalle toestand. Daarom, Hy sal voortgaan om 'n wonderlike werk en 'n wonder te doen onder die kinders van mense.

18 Daarom, Hy sal sy woorde openbaar aan hulle, welke woorde hulle sal oordeel op die laaste dag, want hulle sal dit gegee word vir die doel om hulle te oortuig van die ware Messias, wat verwerp is deur hulle; en ter oortuiging van hulle dat hulle nie langer vooruit hoef te sien na 'n Messias wat moet kom nie, want daar sal nie een kom nie, tensy dit 'n valse Messias is wat die volk sou mislei; want daar is slegs een Messias van wie die profete gespreek het, en daardie Messias is Hy wat verwerp sou word deur die Jode.

19 Want volgens die woorde van die profete, kom die Messias binne seshonderd jaar vanaf die tyd dat my vader Jerusalem verlaat het; en volgens die woorde van die profete, en ook die woord van die engel van God, sal sy Naam Jesus Christus wees, die Seun van God.

20 En nou, my broers, ek het duidelik gespreek sodat julle nie kan dwaal nie. En soos die Here God leef wat Israel uitgebring het uit die land van Egipte, en aan Moses mag gegee het dat hy die nasies sou genees nadat hulle gebyt is deur die giftige slange, as hulle hul oë sou opslaan na die slang wat hy opgerig het voor hulle, en ook aan hom die mag gegee het dat hy die rots sou slaan en die water sou uitkom; ja, kyk ek sê vir julle, dat soos hierdie dinge waar is, en soos die Here God leef, daar is geen ander Naam gegee onder die hemel behalwe hierdie Jesus Christus, van wie ek gespreek het, waardeur 'n mens gered kan word nie.

21 Daarom, om hierdie rede het die Here God my belowe dat hierdie dinge wat ek skrywe, behou en bewaar sal word, en oorgegee word aan my nageslag, van geslag tot geslag, sodat die belofte vervul mag word aan Josef, dat sy nageslag nooit sal vergaan so lank as die aarde staan nie.

22 Daarom, hierdie dinge sal gaan van geslag tot geslag solank as die aarde sal staan; en hulle sal gaan volgens die wil en behae van God; en die nasies wat hulle sal besit, sal geoordeel word deur die woorde wat geskrywe is.

23 Want ons arbei getrou om te skryf, om ons kinders te oorreed, en ook ons broers, om te glo in Christus, en om met God versoen te word; want ons weet dat dit deur genade is dat ons gered is, na alles wat ons kan doen.

24 En, hoewel ons in Christus glo, onderhou ons die wet van Moses, en sien standvastig uit na Christus, totdat die wet vervul sal word.

25 Want, om hierdie rede is die wet gegee; daarom het die wet dood geword vir ons, en ons word lewend gemaak in Christus vanweë ons geloof; tog onderhou ons die wet vanweë die gebooie.

26 En ons spreek van Christus, ons verbly ons in Christus, ons preek van Christus, ons profeteer van Christus, en ons skryf volgens ons profesieë, sodat ons kinders mag weet na watter bron hulle mag kyk vir 'n vergifnis van hulle sondes.

27 Daarom, ons spreek aangaande die wet dat ons kinders mag weet van die doodsheid van die wet; en hulle, deur die doodsheid van die wet te ken, mag vooruitsien na daardie lewe wat in Christus is, en weet vir watter rede die wet gegee is. En nadat die wet vervul is in Christus, dat hulle nie hulle harte hoef te verhard teen Hom wanneer die wet weggedoen behoort te word nie.

28 En nou, kyk, my volk, julle is 'n hardnekkige volk; daarom, ek het duidelik met julle gespreek, sodat julle nie kan misverstaan nie. En die woorde wat ek gespreek het, sal staan as 'n getuienis teen julle; want hulle is voldoende om enige mens die

regte weg te leer; want die regte weg is om te glo in Christus en Hom nie te verloën nie; want deur Hom te verloën, verloën julle ook die profete en die wet.

29 En nou, kyk, ek sê vir julle dat die regte weg is om te glo in Christus, en Hom nie te verloën nie; en Christus is die Heilige Een van Israel; daarom, julle moet neerbuiig voor Hom en Hom aanbid met al julle mag, verstand en krag, en julle hele siel; en as julle dit doen, sal julle geensins uitgewerp word nie.

30 En, in soverre dit noodsaaklik sal wees, moet julle die handelinge en ordinansies van God onderhou totdat die wet vervul sal word wat aan Moses gegee is.

2 Nefi 26

1 En nadat Christus opgestaan het uit die dood, sal Hy Homself toon aan julle, my kinders en my geliefde broers; en die woorde wat Hy sal spreek met julle, sal die wet wees wat julle sal onderhou.

2 Want kyk, ek sê vir julle dat ek gesien het dat baie geslagte sal verbygaan, en daar sal groot oorloë en twiste wees onder my volk.

3 En nadat die Messias sal kom, sal daar tekens gegee word aan my volk van sy geboorte, en ook van sy dood en opstanding; en groot en vreeslik sal daardie dag wees vir die goddeloses, want hulle sal vergaan; en hulle vergaan, omdat hulle die profete uitwerp, en die heiliges, en hulle stenig, en hulle doodmaak; daarom, die geroep van die bloed van die heiliges sal opstyg tot God uit die grond teen hulle.

4 Daarom, al diegene wat hoogmoedig is, en wat goddeloos handel, die dag wat kom sal hulle verbrand, sê die Here van die Leërskaer, want hulle sal wees soos stoppels.

5 En hulle wat die profete doodmaak, en die heiliges, die dieptes van die aarde sal hulle insluk, sê die Here van die Leërskaer; en berge sal hulle bedek, en warrelwinde sal hulle wegvoer, en geboue sal op hulle val en hulle stukkend druk en hulle tot poeier maal.

6 En hulle sal besoek word met donderslae, en blitse, en aardbewings, en allerhande wyse van vernietiging, want die vuur van die toorn van die Here sal aangesteek word teen hulle, en hulle sal soos stoppels wees, en die dag wat kom sal hulle verteer, sê die Here van die Leërskaer.

7 O die pyn, en die smart van my siel oor die verlies van die gestorwenes van my volk! Want ek, Nefi, het dit gesien, en dit verteer my byna voor die aangesig van die Here; maar ek moet roep tot my God: U weë is regverdig.

8 Maar kyk, die regverdiges wat ag slaan op die woorde van die profete, en hulle nie vernietig nie, maar uitsien na Christus met standvastigheid vir die tekens wat gegee is, ondanks alle vervolging — kyk, dit is hulle wat nie sal vergaan nie.

9 Maar die Seun van Geregtigheid sal verskyn aan hulle; en Hy sal hulle genees, en hulle sal vrede hê saam met Hom, totdat drie geslagte sal verbygegaan het, en baie van die vierde geslag sal verbygegaan het in geregtigheid.

10 En wanneer hierdie dinge verbygegaan het, kom 'n spoedige vernietiging oor my volk; want, ondanks die pyne van my siel, het ek dit gesien; daarom, ek weet dat dit sal geskied; en hulle verkoop hulself vir niks; want, as die beloning van hulle hoogmoed en dwaasheid sal hulle vernietiging oes; want omdat hulle toegee aan die duivel en werke van die duisternis verkies eerder as die lig, daarom moet hulle afgaan na die hel.

- 11 Want die Gees van die Here sal nie altyd met die mens werk nie. En wanneer die Gees ophou om met die mens te werk, dan kom spoedige vernietiging, en dit bedroef my siel.
- 12 En soos ek gespreek het aangaande die oortuiging van die Jode, dat Jesus die waaragtige Christus is, moet dit noodwendig so wees dat die nie-Jode ook oortuig word dat Jesus die Christus is, die Ewige God;
- 13 En dat Hy hom openbaar aan al diegene wat glo in Hom, deur die krag van die Heilige Gees; ja, aan elke nasie, stam, taal en volk, terwyl Hy magtige wonderwerke, tekens, en wonders verrig onder die kinders van mense volgens hulle geloof.
- 14 Maar kyk, ek profeteer aan julle aangaande die laaste dae; aangaande die dae wanneer die Here God hierdie dinge sal voortbring aan die kinders van mense.
- 15 Nadat my nageslag en die nageslag van my broers in ongeloof sal kwyn, en deur die nie-Jode verslaan sal wees; ja, nadat die Here God teen hulle laer sal opgeslaan het rondom hulle; en hulle sal beleër het met 'n verskansing, en vestings teen hulle opgerig het; en nadat hulle tot laag in die stof verneder sal wees, en wel dat hulle nie bestaan nie, tog die woorde van die regverdiges sal geskrywe word, en die gebede van die gelowiges sal verhoor word, en al diegene wat in ongeloof gekwyn het, sal nie vergeet word nie.
- 16 Want hulle wat vernietig sal word, sal spreek tot hulle uit die grond, en hulle spraak sal laag wees uit die stof, en hulle stem sal wees soos dié van 'n geestesbesweerder; want die Here God sal aan hom krag gee, dat hy mag fluister aangaande hulle, asof uit die grond; en hulle spraak sal fluister uit die stof.
- 17 Want so sê die Here God: Hulle sal die dinge skryf wat onder hulle gedoen sal word, en dit sal geskryf word en verseël word in 'n boek, en diegene wat in ongeloof gekwyn het, sal hulle nie hê nie, want hulle soek om die dinge van God te vernietig.
- 18 Daarom, soos diegene wat vernietig is, spoedig vernietig is; en die skare van hulle verskriklikes sal wees soos kaf wat wegwaai — ja, so sê die Here God: dit sal in 'n oomblik wees, skielik —
- 19 En dit sal gebeur dat diegene wat in ongeloof gekwyn het, geslaan sal word deur die hand van die nie-Jode.
- 20 En die nie-Jode word verhef in die trots van hulle oë, en het gestruikel, vanweë die grootheid van hulle struikelblok, deurdat hulle baie kerke gestig het; nogtans, hulle het die krag en wonderwerke van God geminag, en preek aan hulleself hul eie wysheid en hul eie geleerdheid, sodat hulle voordeel kan trek en die aangesigte van die armes maal.
- 21 En daar is baie kerke opgerig wat naywering veroorsaak, en gestry, en kwaadwilligheid.
- 22 En daar is ook geheime organisasies, net soos in die dae van die voortyd, volgens die organisasies van die duiwel, want hy is die stigter van al hierdie dinge; ja, die stigter van moord, en werke van duisternis; ja, en hy lei hulle aan die nek met 'n vlastou, totdat hy hulle bind met sy sterk toue vir ewig.
- 23 Want kyk, my geliefde broers, ek sê vir julle dat die Here God nie werk in duisternis nie.
- 24 Hy doen niks tensy dit tot die voordeel van die wêreld is nie; want Hy het die wêreld lief, sodat Hy selfs sy eie lewe neerlê sodat Hy alle mense na Hom kan trek. Daarom, Hy gebied niemand dat hulle nie sal deelhê aan sy saligheid nie.
- 25 Kyk, roep Hy tot enigiemand, en sê: Gaan weg van My? Kyk, ek sê vir julle, Nee;

maar Hy sê: Kom na My al julle eindes van die aarde, koop melk en heuning, sonder geld en sonder prys.

26 Kyk, het Hy enigiemand gebied dat hulle moes weggaan uit die sinagoges, of uit die huise van aanbidding? Kyk, ek sê vir julle, Nee.

27 Het Hy enigiemand gebied dat hulle nie moet deelhê aan sy saligheid nie? Kyk, ek sê vir julle, Nee; maar Hy het dit verniet gegee aan alle mense; en Hy het sy volk gebied dat hulle alle mense moes oorreed tot bekering.

28 Kyk, het die Here enigiemand gebied dat hulle nie moes deelhê aan sy goedheid nie? Kyk, ek sê vir julle, Nee; maar alle mense is bevoorreg, die een soos die ander, en niemand word verbied nie.

29 Hy gebied dat daar geen priesterliste sal wees nie; want kyk, priesterliste is dat mense preek en hulleself oprig as 'n lig vir die wêreld, sodat hulle voordeel kan trek en die lof van die wêreld kry; maar hulle soek nie die welsyn van Sion nie.

30 Kyk, die Here het hierdie ding verbied; daarom, die Here God het 'n gebod gegee dat alle mense naasteliefde moet hê, welke naasteliefde die liefde is. En tensy hulle naasteliefde sou hê, was hulle niks nie. Daarom, as hulle naasteliefde sou hê, sou hulle nie toelaat dat die arbeider in Sion vergaan nie.

31 Maar die arbeider in Sion sal vir Sion arbeid; want as hulle arbeid vir geld, sal hulle vergaan.

32 En weer, die Here God het gebied dat mense nie moet moor nie; dat hulle nie moet lieg nie; dat hulle nie moet steel nie; dat hulle nie die Naam van die Here hulle God ydellik moet gebruik nie; dat hulle nie moet begeer nie; dat hulle nie kwaadwilligheid moet hê nie; dat hulle nie die een met die ander moet veg nie; dat hulle nie hoererye moet pleeg nie; en dat hulle geen van hierdie dinge sou doen nie; want wie dit doen, sal vergaan.

33 Want geen van hierdie goddelooshede kom van die Here nie; want Hy doen dit wat goed is onder die kinders van mense; en Hy doen niks tensy dit duidelik is vir die kinders van mense nie; en Hy nooi hulle almal om na Hom te kom en deel te hê aan sy goedheid; en Hy wys niemand weg wat na Hom kom nie, swart en wit, slaaf en vryman, man en vrou; en Hy onthou die heiden; en almal is gelyk voor God, beide Jood en nie-Jood.

2 Nefi 27

1 Maar kyk, in die laaste dae, of in die dae van die nie-Jode — ja, kyk al die nasies van die nie-Jode en ook die Jode, beide hulle wat op hierdie land sal kom, en ook hulle wat op ander lande sal wees, ja, en wel op al die lande van die aarde, kyk, hulle sal dronk wees met goddeloosheid en allerhande gruwels —

2 En wanneer daardie dag sal kom, sal hulle besoek word deur die Here van die Leërskaar, met donderweer, en met aardbewing, en met 'n groot geraas, en met storm, en met stormwind, en met die vlam van verterende vuur.

3 En al die nasies wat stry teen Sion, en wat haar beangs maak, sal wees soos 'n droom van 'n naggestig; ja, dit sal vir hulle wees, en wel soos vir 'n honger man wat droom, en kyk hy eet, maar hy word wakker en sy siel is leeg; of soos 'n dorstige man wat droom, en kyk hy drink, maar hy word wakker en kyk hy is uitgeput, en sy siel het eetlus; ja, selfs so sal die skares van al die nasies wees wat stry teen Berg Sion.

4 Want kyk, julle almal wat goddeloosheid doen, staan stil en wonder, want julle

sal uitroep en skree; ja, julle sal dronk wees, maar nie van wyn nie, julle sal waggel, maar nie van sterk drank nie.

5 Want kyk, die Here het die gees van diepe slaap oor julle uitgestort. Want kyk, julle het julle oë gesluit, en julle het die profete verwerp; en julle heersers, en die sieners het Hy oordek vanweë julle goddeloosheid.

6 En dit sal gebeur dat die Here God aan julle die woorde van 'n boek sal voortbring, en hulle sal die woorde wees van hulle wat gesluimer het.

7 En kyk, die boek sal verseël wees; en in die boek sal wees 'n openbaring van God, vanaf die begin van die wêreld tot die einde daarvan.

8 Daarom, vanweë die dinge wat verseël is, sal die dinge wat verseël is nie oorhandig word in die dag van die goddeloosheid en gruwels van die volk nie. Daarom, die boek sal weerhou word van hulle.

9 Maar die boek sal aan 'n man oorhandig word en hy sal die woorde van die boek oorhandig, wat die woorde is van hulle wat gesluimer het in die stof, en hy sal hierdie woorde aan 'n ander oorhandig;

10 Maar die woorde wat verseël is, sal hy nie oorhandig nie, nóg sal hy die boek oorhandig. Want die boek sal verseël wees deur die krag van God, en die openbaring wat verseël was, sal in die boek gehou word tot die eie bestemde tyd van die Here, dat hulle mag voortkom; want kyk, hulle openbaar alle dinge vanaf die grondlegging van die wêreld tot die einde daarvan.

11 En die dag kom dat die woorde van die boek wat verseël was, gelees sal word op die huise se dakke; en hulle sal gelees word deur die krag van Christus; en alle dinge sal geopenbaar word aan die kinders van mense wat nog ooit onder die kinders van mense was, en wat ooit sal wees, en wel tot die einde van die aarde.

12 Daarom, op daardie dag wanneer die boek oorhandig sal word aan die man van wie ek gespreek het, sal die boek verborge wees van die oë van die wêreld, dat die oë van geeneen dit sal sien nie behalwe dat drie getuies dit sal sien, deur die krag van God, buiten hom aan wie die boek oorhandig sal word; en hulle sal getuig van die waarheid van die boek en die dinge daarin.

13 En daar is geen ander wat dit sal sien nie, behalwe 'n paar volgens die wil van God, om te getuig van sy woord aan die kinders van mense; want die Here God het gesê dat die woorde van die gelowiges moet spreek asof dit was vanuit die dood.

14 Daarom, die Here God sal voortgaan om die woorde van die boek te voorskyn te bring; en in die mond van soveel getuies as Hy goeddink, sal Hy sy woord vestig; en wee hom wat die woord van God verwerp!

15 Maar kyk, dit sal gebeur dat die Here God sal sê aan hom aan wie Hy die boek sal oorhandig: Neem hierdie woorde wat nie verseël is nie en oorhandig hulle aan 'n ander, sodat hy hulle kan toon aan die geleerde, en sê: Lees dit, ek vra jou. En die geleerde sal sê: Bring hier die boek, en ek sal hulle lees.

16 En nou, vanweë die eer van die wêreld en om gewin te verkry, sal hulle dit sê, en nie vir die eer van God nie.

17 En die man sal sê: Ek kan nie die boek bring nie, want dit is verseël.

18 Dan sal die geleerde sê: Ek kan dit nie lees nie.

19 Daarom, dit sal gebeur dat die Here God weer die boek sal oorhandig en die woorde daarvan aan hom wat nie geleerd is nie; en die man wat nie geleerd is nie, sal sê: Ek is nie geleerd nie.

20 Dan sal die Here God aan hom sê: Die geleerdes sal hulle nie lees nie, want hulle

het hulle verwerp, en Ek is in staat om my eie werk te doen; daarom, jy sal die woorde lees wat Ek vir jou sal gee.

21 Raak nie die dinge aan wat verseël is nie, want Ek sal dit voortbring in my eie bestemde tyd; want Ek sal aan die kinders van mense toon dat Ek in staat is om my eie werk te doen.

22 Daarom, wanneer jy die woorde gelees het wat Ek jou gebied het, en die getuies verkry het wat Ek jou belowe het, dan sal jy die boek weer verseël, en dit wegbêre vir My, dat Ek die woorde mag bewaar wat jy nie gelees het nie, totdat Ek dit goeddink in my eie wysheid om alle dinge te openbaar aan die kinders van mense.

23 Want kyk, Ek is God; en Ek is 'n God van wonderwerke; en Ek sal toon aan die wêreld dat Ek dieselfde is gister, vandag, en vir ewig; en Ek arbei nie onder die kinders van mense nie behalwe volgens hulle geloof.

24 En weer, dit sal gebeur dat die Here aan hom sal sê wat die woorde sal lees wat aan hom oorhandig sal word:

25 In soverre hierdie volk naderkom na my met hulle mond, en met hulle lippe My eer, maar hulle harte ver van My verwyder het, en hulle vrees vir My geleer word deur die gebooie van mense —

26 Daarom, Ek sal voortgaan om 'n wonderlike werk te doen onder hierdie volk, ja, 'n wonderlike werk en 'n wonder, want die wysheid van hulle wyse en geleerdes sal vergaan, en die begrip van hulle verstandiges sal verskuil word.

27 En wee hulle wat soek om hulle planne van die Here diep te verberg! En hulle werke is in die duisternis, en hulle sê: Wie sien ons, en wie ken ons? En hulle sê ook: Waarlik, julle onderstebo keer van dinge sal geag word soos die pottebakker se klei. Maar kyk, Ek sal aan hulle toon, sê die Here van die Leërskaars, dat Ek al hulle werke ken. Want sal die werkstuk sê van hom wat dit gemaak het, hy het my nie gemaak nie? Of sal die gevormde ding van hom sê wat dit gevorm het, hy het geen begrip nie?

28 Maar kyk, sê die Here van die Leërskaars: Ek sal toon aan die kinders van mense dat dit nog net 'n baie kort tydjie is, en Libanon sal verander word in 'n vrugbare land; en die vrugbare land sal gereken word as 'n woud.

29 En in dié dag sal die dowes die woorde hoor van die boek, en die oë van die blindes sal sien uit duisternis en uit donkerheid.

30 En die sagmoediges sal ook toeneem, en hulle blydschap sal in die Here wees, en die armes onder die mense sal hulle verheug in die Heilige Een van Israel.

31 Want sekerlik soos die Here leef, sal hulle sien dat die verskriklike een gebring word na niks, en die spotter word verteer en almal wat wag op goddeloosheid word afgesny;

32 En hulle wat 'n mens 'n oortreder maak oor 'n woord, en 'n strik span vir hom wat tereg wys in die poort, en die regverdige opsy stoot soos 'n nuttelose ding.

33 Daarom, so sê die Here, wat Abraham verlos het, aangaande die huis van Jakob: Jakob sal nie nou beskaam wees nie, nóg sal sy aangesig nou bleek word.

34 Maar wanneer hy sy kinders sien, die werk van my hande, in sy midde, sal hulle my naam heilig, en die Heilige Een van Jakob heilig, en sal die God van Israel vrees.

35 Hulle ook wat gedwaal het in gees, sal insig verkry, en hulle wat gemurmureer het sal leerstellinge leer.

2 Nefi 28

- 1 En nou, kyk, my broers, ek het met julle gespreek, volgens wat die Gees my gedring het; daarom, ek weet dat hulle sekerlik moet gebeur.
- 2 En die dinge wat geskryf sal word uit die boek sal van groot waarde wees vir die kinders van mense, en veral vir ons nageslag, wat 'n oorblyfsel is van die huis van Israel.
- 3 Want dit sal gebeur in daardie dag dat die kerke wat opgerig word, en nie vir die Here nie, wanneer die een vir die ander sal sê: Kyk, ek, ek behoort aan die Here; en die ander sal sê: Ek, ek behoort aan die Here; en so sal elkeen sê wat kerke opgerig het, en nie vir die Here nie —
- 4 En hulle sal stry met mekaar; en hulle priesters sal stry met mekaar, en hulle sal onderrig met hulle geleerdheid, en die Heilige Gees loën, wat inspireer om te spreek.
- 5 En hulle loën die krag van God, die Heilige Een van Israel; en hulle sê vir die volk: Slaan ag op ons, en hoor julle ons lering; want kyk, daar is geen God vandag nie, want die Here en die Verlosser het sy werk gedoen, en Hy het sy mag aan die mense gegee;
- 6 Kyk, slaan julle ag op my lering; as hulle sal sê daar is 'n wonderwerk verrig deur die hand van God, glo dit nie; want hierdie dag is Hy nie 'n God van wonderwerke nie; Hy het sy werk gedoen.
- 7 Ja en daar sal baie wees wat sal sê: Eet, drink, en wees vrolik, want môre sterwe ons; en dit sal wel wees met ons.
- 8 En daar sal ook baie wees wat sal sê: Eet, drink en wees vrolik; nogtans, vrees God — Hy sal die begaan van 'n klein sonde regverdig; ja, lieg 'n bietjie, neem die voordeel van een vanweë sy woorde, grawe 'n kuil vir jou naaste; daar is geen kwaad hierin nie; en doen al hierdie dinge, want môre sterwe ons; en as dit so is dat ons skuldig is, sal God ons slaan met 'n paar strepe, en uiteindelik sal ons gered word in die koninkryk van God.
- 9 Ja, en daar sal baie wees wat volgens dié wyse sal leer, valse en ydele en dwase leerstellinge, en sal opgeblase wees in hulle harte, en diep sal soek om hulle planne te verberg vir die Here; en hulle werke sal in die duisternis wees.
- 10 En die bloed van die heiliges sal uit die grond roep teen hulle.
- 11 Ja, hulle het almal van die weg afgedwaal; hulle het verdorwe geword.
- 12 Vanweë trots, en vanweë valse leraars, en valse leerstellinge, het hulle kerke verdorwe geword, en hulle kerke het verhewe geword; vanweë trots is hulle opgeblase.
- 13 Hulle beroof die armes vanweë hulle mooi heiligdomme; hulle beroof die armes vanweë hulle pronkerige klere; en hulle vervolg die sagmoediges en die armes van hart, want in hulle hoogmoed is hulle opgeblase.
- 14 Hulle hou hul nekke styf en hulle hoofde hoog; ja, en vanweë trots, en goddeloosheid, en gruwsels, en hoererye, het hulle almal afgedwaal, behalwe 'n paar, wat die nederige volgelingen van Christus is; nogtans, hulle word gelei, sodat in baie gevalle hulle dwaal omdat hulle geleer word deur die gebooie van mense.
- 15 O, die wyse, en die geleerdes, en rykes, wat opgeblase is in die trots van hulle harte, en al diegene wat valse leerstellings preek, en al diegene wat hoererye pleeg, en die regte weg van die Here verdraai, wee, wee, wee hulle, sê die Here God Almagtig, want hulle sal neergewerp word na die hel!
- 16 Wee hulle wat die regverdiges opsy stoot soos 'n nuttelose ding, en uitvaar teen

dit wat goed is, en sê dat dit van geen waarde is nie! Want die dag sal kom dat die Here God spoedig die inwoners van die aarde sal besoek; en in dié dag wanneer hulle ten volle ryp is in goddeloosheid, sal hulle vergaan.

17 Maar kyk, as die inwoners van die aarde sal bekeer van hul goddeloosheid en gruwels, sal hulle nie vernietig word nie, sê die Here van die Leërskaer.

18 Maar kyk, daardie groot en gruwelike kerk, die hoer van die hele aarde, moet tuimel na die aarde, en groot moet die val daarvan wees.

19 Want die koninkryk van die duiwel moet sidder, en hulle wat daaraan behoort, moet noodwendig tot bekering aangespoor word, of die duiwel sal hulle gryp met sy ewigdurende kettings, en hulle aanspoor tot toorn, en vergaan.

20 Want kyk, in daardie dag sal hy woed in die harte van kinders van mense, en hulle aanspoor tot toorn teen dit wat goed is.

21 En ander sal hy paai en hulle wegsus in vleeslike gerustheid, dat hulle sal sê: Alles is wel in Sion; ja, Sion is voorspoedig, alles is wel — en so bedrieg die duiwel hulle siele, en lei hulle versigtig weg af hel toe.

22 En kyk, ander lok hy met vleitaal weg, en sê vir hulle daar is geen hel nie; en hy sê vir hulle: Ek is geen duiwel nie, want daar is nie een nie — en so fluister hy in hulle ore, totdat hy hulle vasgryp met sy aaklige kettings, vanwaar daar geen verlossing is nie.

23 Ja, hulle word gegryp met dood, en hel; en dood, en hel, en die duiwel, en alles wat daardeur gegryp is, moet staan voor die troon van God, en geoordeel word volgens hulle werke, vanwaar hulle moet gaan na die plek wat vir hulle berei is, en wel 'n poel van vuur en swawel, wat eindelose pyniging is.

24 Daarom, wee hom wat gerus is in Sion!

25 Wee hom wat uitroep: Alles is wel!

26 Ja, wee hom wat ag slaan op die leringe van mense, en die krag van God verloën, en die gawe van die Heilige Gees!

27 Ja, wee hom wat sê: Ons het ontvang, en ons het niks meer nodig nie!

28 En, om bondig te wees, wee al diegene wat bewe, en toornig is vanweë die waarheid van God! Want kyk, hy wat gebou is op die rots, ontvang dit met blydschap; en hy wat gebou is op 'n sanderige fondament, bewe uit vrees dat hy sal val.

29 Wee hom wat sal sê: Ons het die woord van God ontvang, en ons het niks meer nodig van die woord van God nie, want ons het genoeg!

30 Want kyk, so sê die Here God: Ek sal aan die kinders van mense gee reël op reël, lering op lering, hier 'n bietjie, en daar 'n bietjie; en salig is hulle wat ag slaan op my leringe, en 'n oor neig na my raad, want hulle sal wysheid leer; want aan hom wat ontvang, sal Ek meer gee; en van hulle wat sal sê: Ons het genoeg, van hulle sal weggeneem word ook dit wat hulle het.

31 Vervloek is hy wat sy vertrouwe stel in die mens, of wat vlees sy arm maak, of sal ag slaan op die gebooie van mense, behalwe as hulle leringe gegee sal word deur die krag van die Heilige Gees.

32 Wee die nie-Jode, sê die Here God van die Leërskaer! Want desnieteenstaande Ek my arm sal uitstrek na hulle van dag tot dag, sal hulle My loën; nogtans, Ek sal genadig wees teenoor hulle, sê die Here God, as hulle sal bekeer en na My kom; want my arm is uitgestrek die hele dag lank, sê die Here God van die Leërskaer.

2 Nefi 29

- 1 Maar kyk, daar sal baie wees — in daardie dag wanneer Ek sal voortgaan om ‘n wonderlike werk onder hulle te doen, dat Ek my verbonde mag onthou wat Ek gesluit het met die kinders van mense, dat Ek my hand mag uitstrek vir die tweede keer om my volk te versamel, wat van die huis van Israel is.
- 2 En ook, dat Ek mag onthou die beloftes wat Ek met jou, Nefi, gemaak het, en ook met jou vader, dat Ek jou nageslag sal onthou; en dat die woorde van jou nageslag uit my mond sal voortgaan tot jou nageslag; en my woorde sal voortsis tot aan die eindes van die aarde, as ‘n vaandel vir my volk, wat van die huis van Israel is.
- 3 En omdat my woorde sal voortsis — sal baie van die nie-Jode sê: ‘n Bybel! ‘n Bybel! Ons het ‘n Bybel, en daar kan nie nog ‘n Bybel wees nie.
- 4 Maar so sê die Here God: O dwase, hulle sal ‘n Bybel hê; en dit sal voortkom van die Jode, my ou verbondsvolk. En hoe dank hulle die Jode vir die Bybel wat hulle van hul ontvang? Ja, wat dink die nie-Jode? Onthou hulle die lyding, en die arbeid, en die pyne van die Jode, en hulle getrouheid teenoor my, om saligheid te bring aan die nie-Jode?
- 5 O julle nie-Jode, het julle die Jode onthou, my ou verbondsvolk? Nee; maar julle het hul vervloek, en hulle gehaat, en het nie gesoek om hulle te herstel nie. Maar kyk, Ek sal al hierdie dinge terugbring op julle eie hoofde; want Ek die Here het nie my volk vergeet nie.
- 6 Jou dwaas, wat sal sê: ‘n Bybel, ons het ‘n Bybel, en ons het nie nog ‘n Bybel nodig nie. Het julle ‘n Bybel verkry behalwe deur die Jode?
- 7 Weet julle nie dat daar meer volke is as een nie? Weet julle nie dat Ek, die Here julle God, alle mense geskape het nie, en dat Ek diegene onthou wat op die eilande van die see is; en dat Ek heers in die hemele daarbo, en in die aarde daaronder; en Ek bring my woord voort aan die kinders van mense, ja, en wel aan al die nasies van die aarde?
- 8 Waarom murmureer julle, omdat julle meer sal ontvang van my woord? Weet julle nie dat die getuienis van twee nasies ‘n bewys is vir julle dat Ek God is nie, dat Ek aan een nasie dink soos die ander? Daarom, Ek spreek dieselfde woorde aan die een nasie soos die ander. En wanneer die twee volke sal saamvloei, sal die getuienis van die twee nasies ook saamvloei.
- 9 En Ek doen dit sodat Ek mag bewys aan baie dat Ek dieselfde is gister, vandag en vir ewig; en dat Ek my woorde spreek volgens my eie behae. En omdat Ek een woord gespreek het, hoef julle nie te veronderstel dat Ek nie nog een kan spreek nie; want my werk is nog nie klaar nie; nóg sal dit wees tot aan die einde van die mens, nóg van daardie tyd af aan en vir ewig.
- 10 Daarom, omdat julle ‘n Bybel het, hoef julle nie te veronderstel dat dit al my woorde bevat nie; nóg hoef julle te veronderstel dat Ek nie meer laat skrywe het nie.
- 11 Want Ek gebied alle mense, beide in die ooste en in die weste, en in die noorde, en in die suide, en in die eilande van die see, dat hulle die woorde sal skryf wat Ek met hulle spreek; want uit die boeke wat geskrywe sal word, sal Ek die wêreld oordeel, elke mens volgens hulle werke, volgens dit wat geskrywe is.
- 12 Want kyk, Ek sal spreek met die Jode, en hulle sal dit skrywe; en Ek sal ook spreek met die Nefiete, en hulle sal dit skrywe; en Ek sal ook spreek met die ander stamme van die huis van Israel, wat Ek weggelei het, en hulle sal dit skrywe; en Ek sal ook met al die volke van die aarde spreek en hulle sal dit skrywe.

- 13 En dit sal gebeur dat die Jode die woorde van die Nefiete sal hê, en die Nefiete sal die woorde van die Jode hê; en die Nefiete en die Jode sal die woorde hê van die verlore stamme van Israel; en die verlore stamme van Israel sal die woorde hê van die Nefiete en die Jode.
- 14 En dit sal gebeur dat my volk, wat van die huis van Israel is, huis toe versamel sal word na die lande van hulle besittings; en my woord sal ook saamgevoeg word in een. En Ek sal toon aan hulle wat teen my woord stry en teen my volk, wat van die huis van Israel is, dat Ek God is, en dat Ek met Abraham 'n verbond aangegaan het, dat Ek aan sy nageslag sal dink vir ewig.

2 Nefi 30

- 1 En nou kyk, my geliefde broers, ek wil met julle spreek; want ek, Nefi, sal nie toelaat dat julle moet veronderstel dat julle meer regverdig is as wat die nie-Jode sal wees nie. Want kyk, tensy julle die gebooie van God onderhou, sal julle almal net so omkom; en vanweë die woorde wat gespreek is, hoef julle nie te veronderstel dat die nie-Jode heeltemal vernietig is nie.
- 2 Want kyk, ek sê vir julle dat soveel van die nie-Jode as wat hulle sal bekeer, is die verbondsvolk van die Here; en soveel van die Jode as wat nie sal bekeer nie, sal verwerp word; want die Here gaan met niemand 'n verbond aan nie, behalwe met hulle wat bekeer en glo in sy Seun, wat die Heilige Een van Israel is.
- 3 En nou, ek wil nog ietwat meer profeteer aangaande die Jode en die nie-Jode. Want nadat die boek waarvan Ek gespreek het, sal voortkom, en geskrywe sal wees aan die nie-Jode, en weer verseël word vir die Here, sal daar baie wees wat die woorde sal glo wat geskrywe is; en hulle sal hulle uitdra aan die oorblyfsel van ons nageslag.
- 4 En dan sal die oorblyfsel van ons nageslag weet aangaande ons, hoedat ons uit Jerusalem gekom het, en dat hulle afstammelinge is van die Jode.
- 5 En die evangelie van Jesus Christus sal onder hulle verkondig word; daarom, hulle sal herstel word tot die kennis van hulle vadere, en ook tot die kennis van Jesus Christus, wat bestaan het onder hulle vadere.
- 6 En dan sal hulle hul verbly; want hulle sal weet dat dit 'n seëning vir hulle is van die hand van God; en hulle skille van duisternis sal van hulle oë begin val; en baie geslagte sal nie verbygaan onder hulle nie, behalwe dat hulle 'n suiwer en 'n behaaglike volk geword het.
- 7 En dit sal gebeur dat die Jode wat verstrooi is, ook sal begin om te glo in Christus; en hulle sal begin om te versamel op die aangesig van die land; en soveel as wat sal glo in Christus, sal ook 'n behaaglike volk word.
- 8 En dit sal gebeur dat die Here God sy werk sal begin onder al die nasies, stamme, tale en volke, om die herstel van sy volk te bewerkstellig op die aarde.
- 9 En met geregtigheid sal die Here God die armes oordeel, en met billikheid die sagmoediges van die aarde bestraf. En Hy sal die aarde slaan met die roede van sy mond; en met die asem van sy lippe sal Hy die goddeloses doodmaak.
- 10 Want die tyd kom spoedig dat die Here God 'n groot skeiding sal veroorsaak onder die mense, en die goddeloses sal Hy vernietig; en Hy sal sy volk spaar, ja, selfs as dit so is dat Hy die goddeloses moet vernietig deur vuur.
- 11 En geregtigheid sal die gordel van sy lendene wees en trouheid die gordel van sy heupe.

- 12 En dan sal die wolf woon by die lam, en die luiperd sal met die bokkie neerlê, en die kalf, en die jong leeu, en die vetgemaakte vee tesame; en 'n klein kind sal hulle lei.
- 13 En die koei en die beer sal wei; hulle kleintjies sal saam neerlê; en die leeu sal strooi eet soos die os.
- 14 En die suigling sal speel by die gat van die adder, en die gespeende kind sal sy hand plaas op die nes van die giftige slang.
- 15 Hulle sal geen kwaad doen of vernietig in my hele heilige berg nie, want die aarde sal vol wees van die kennis van die Here soos die waters die see oordek.
- 16 Daarom, die dinge van al die nasies sal bekend gemaak word; ja, alle dinge sal bekend gemaak word aan die kinders van mense.
- 17 Daar is niks wat verborge is wat nie geopenbaar sal word nie; daar is geen werk van duisternis wat nie geopenbaar sal word in die lig nie; en daar is niks wat verseël is op die aarde wat nie losgemaak sal word nie.
- 18 Daarom, alle dinge wat geopenbaar is aan die kinders van mense sal op daardie dag geopenbaar word; en Satan sal nie langer mag hê oor die harte van die kinders van mense nie, vir 'n lang tyd. En nou, my geliefde broers, maak ek 'n einde aan my woorde.

2 Nefi 31

- 1 En nou, ek, Nefi, maak 'n einde aan my profetering aan julle, my geliefde broers. En ek kan nie meer as net 'n paar dinge skryf nie, wat ek weet sekerlik moet plaasvind; nóg kan ek net 'n paar van die woorde van my broer Jakob skrywe.
- 2 Daarom, die dinge wat ek geskrywe het, is vir my genoeg, behalwe vir 'n paar woorde wat ek moet spreek aangaande die leer van Christus; daarom, ek sal duidelik met julle spreek, volgens die duidelikheid van my profetering.
- 3 Want my siel skep behae in duidelikheid; want op dié wyse werk die Here God onder die kinders van mense. Want die Here God gee lig vir die begrip; want Hy spreek met die mens volgens hulle taal, tot hulle begrip.
- 4 Daarom, ek wil hê dat julle moet onthou dat ek gespreek het met julle aangaande daardie profeet wat die Here aan my getoon het, wat die Lam van God sal doop, wat die sondes van die wêreld sal wegneem.
- 5 En nou, as die Lam van God, Hy wat heilig is, dit nodig het om gedoop te word deur water, om alle geregtigheid te vervul, o dan, hoeveel te meer het ons dit nodig, wat onheilig is, om gedoop te word, ja, en wel deur water!
- 6 En nou, ek wil julle vra, my geliefde broers, hoe die Lam van God alle geregtigheid vervul het om deur water gedoop te word?
- 7 Weet julle nie dat Hy heilig was nie? Maar nieteenstaande Hy heilig was, toon Hy aan die kinders van mense dat, volgens die vlees verootmoedig Hy hom voor die Vader, en getuig tot die Vader dat Hy gehoorsaam sal wees aan Hom in die onderhouding van sy gebooië.
- 8 Daarom, nadat Hy gedoop is met water, het die Heilige Gees op Hom neergedaal in die vorm van 'n duif.
- 9 En weer, dit toon aan die kinders van mense die engheid van die weg, en die smalheid van die poort waardeur hulle moet binnegaan, Hy wat die voorbeeld aan hulle gestel het.
- 10 En Hy het gesê aan die kinders van mense: Volg julle My. Daarom, my geliefde

broers, kan ons Jesus volg behalwe as ons gewillig is om die gebooie te onderhou van die Vader?

- 11 En die Vader het gesê: Bekeer julle, bekeer julle, en word gedoop in die Naam van my geliefde Seun.
- 12 En ook, die stem van die Seun het tot my gekom, en sê: Hy wat gedoop word in my Naam, aan hom sal die Vader die Heilige Gees gee, soos aan My; daarom, volg my, en doen die dinge wat julle My sien doen het.
- 13 Daarom, my geliefde broers, ek weet dat as julle die Seun sal volg, met volle voorneme van hart, en optree sonder geveinsdheid of bedrog voor God, maar met opregte bedoeling, en julle bekeer van julle sondes, en voor die Vader getuig dat julle gewillig is om die Naam van Christus op julle te neem, deur die doop—ja, deur julle Here en julle Verlosser te volg af tot in die water, volgens sy woord; kyk, dan sal julle die Heilige Gees ontvang; ja, dan kom die doop met vuur en van die Heilige Gees; en dan kan julle spreek met die tong van engele, en lofsange uitroep tot die Heilige Een van Israel.
- 14 Maar, kyk, my geliefde broers, so het die stem van die Seun tot my gekom, en sê: Nadat julle jul bekeer het van julle sondes, en getuig het tot die Vader dat julle gewillig is om my gebooie te onderhou, deur die doop van water, en die doop van vuur en van die Heilige Gees ontvang het, en kan spreek met 'n nuwe tong, ja, en wel met die tong van engele, en hierna My sou verloën, sou dit beter vir julle gewees het dat julle My nie geken het nie.
- 15 En ek het 'n stem van die Vader gehoor, wat sê: Ja, die woorde van my Geliefde is waar en betroubaar. Hy wat volhard tot die einde, dieselfde sal gered word.
- 16 En nou, my geliefde broers, ek weet hierdeur dat tensy 'n mens sal volhard tot die einde, deur die voorbeeld te volg van die Seun van die lewende God, hy nie gered kan word nie.
- 17 Daarom, doen die dinge wat ek julle gesê het wat ek gesien het dat julle Here en julle Verlosser sal doen; want om hierdie rede is hulle aan my getoon, dat julle die poort mag ken waardeur julle moet binnegaan. Want die poort waardeur julle moet binnegaan is bekering en doop deur water; en dan kom 'n vergifnis van julle sonde deur vuur en deur die Heilige Gees.
- 18 En dan is julle in die eng en smal weg wat lei tot die ewige lewe; ja, julle het binnegegaan by die poort; julle het gehandel volgens die gebooie van die Vader en die Seun; en julle het die Heilige Gees ontvang, wat getuig van die Vader en die Seun, ter vervulling van die belofte wat Hy gemaak het, dat as julle binnegegaan het langs daardie weg, julle sal ontvang.
- 19 En nou, my geliefde broers, nadat julle hierdie eng en smal weg betree het, wil ek vra of alles gedoen is? Kyk, ek sê vir julle, Nee; want julle het nie so ver gekom nie behalwe deur die woord van Christus, met onwankelbare geloof in Hom, terwyl julle heeltemal vertrou op die verdienste van Hom wat magtig is om te red.
- 20 Daarom, julle moet vorentoe beur met 'n standvastigheid in Christus, met 'n volmaakte helderheid van hoop, en 'n liefde van God en van alle mense. Daarom, as julle vorentoe sal beur, vier fees op die woord van Christus, en volhard tot die einde, kyk, so sê die Vader: Julle sal die ewige lewe hê.
- 21 En nou, kyk, my geliefde broers, dit is die weg, en daar is geen ander weg nóg naam onder die hemele gegee waardeur 'n mens gered kan word in die koninkryk van God. En nou, kyk, dit is die leer van Christus, en die enigste en waaragtige leer

van die Vader, en van die Seun, en van die Heilige Gees, wat een God is, sonder einde. Amen.

2 Nefi 32

- 1 En nou, kyk, my geliefde broers, ek veronderstel dat julle ietwat bepeins in julle harte aangaande dit wat julle behoort te doen nadat julle die weg binnegegaan het. Maar kyk, hoekom bepeins julle hierdie dinge in julle harte?
- 2 Onthou julle nie dat ek vir julle gesê het dat nadat julle die Heilige Gees ontvang het, julle met die tong van engele kon spreek nie? En nou, hoe kon julle met die tong van engele spreek behalwe deur die Heilige Gees?
- 3 Engele spreek deur die krag van die Heilige Gees; daarom, hulle spreek die woorde van Christus. Daarom, ek het vir julle gesê, verlustig julle in 'n fees op die woorde van Christus; want kyk, die woorde van Christus sal julle alle dinge sê wat julle moet doen.
- 4 Daarom, nou nadat ek hierdie woorde gespreek het, as julle hulle nie kan verstaan nie, sal dit wees omdat julle nie vra nie, nóg klop julle; daarom, julle word nie tot die lig gebring nie, maar moet omkom in die duisternis.
- 5 Want kyk, ek sê weer vir julle dat as julle die weg sal binnegaan, en die Heilige Gees ontvang, sal dit aan julle alle dinge toon wat julle moet doen.
- 6 Kyk, dit is die leer van Christus, en daar sal geen verdere leer gegee word nie tot nadat Hy Hom sal openbaar aan julle in die vlees. En wanneer Hy Hom aan julle sal openbaar in die vlees, die dinge wat Hy aan julle sal sê, sal julle sekerlik doen.
- 7 En nou ek, Nefi, kan niks meer sê nie; die Gees verhoed my om te spreek, en ek word gelaat om te treur vanweë die ongeloof, en die goddeloosheid, en die onkunde, en die hardnekkigheid van mense; want hulle wil nie kennis soek nie, nóg groot kennis verstaan, wanneer dit aan hulle gegee word in duidelikheid; en wel so duidelik as 'n woord kan wees.
- 8 En nou, my geliefde broers, ek merk dat julle nog in julle harte bepeins; en dit bedroef my dat ek moet spreek aangaande hierdie ding. Want as julle sou ag slaan op die Gees wat 'n mens leer om te bid, sou julle weet dat julle moet bid; want die beseerde leer 'n mens nie om te bid nie, maar leer hom dat hy nie moet bid nie.
- 9 Maar kyk, ek sê vir julle dat julle altyd moet bid, en nie moed verloor nie; dat julle niks vir die Here moet doen nie, tensy julle in die eerste plek tot die Vader sal bid in die Naam van Christus, dat Hy julle handeling sal heilig vir julle, dat julle handeling mag wees vir die welsyn van julle siel.

2 Nefi 33

- 1 En nou, ek, Nefi, kan nie al die dinge skryf wat geleer is onder my volk nie; ook is ek nie magtig om te skryf, soos om te spreek nie; want wanneer 'n mens spreek deur die krag van die Heilige Gees, dra die Heilige Gees dit tot die harte van die kinders van mense.
- 2 Maar kyk, daar is baie wat hulle harte verhard teen die Heilige Gees, sodat dit geen plek in hulle het nie; daarom, hulle werp baie dinge weg wat geskrywe word en ag hulle as waardelose dinge.

- 3 Maar ek, Nefi, het geskryf wat ek geskryf het, en ek ag dit as van groot waarde, en veral vir my volk. Want ek bid bedags voortdurend vir hulle, en my oë benat my kussing snags, vanweë hulle; en ek roep tot my God in geloof, en ek weet dat Hy my geroep sal hoor.
- 4 En ek weet dat die Here God my gebede sal heilig vir die voordeel van my volk. En die woorde wat ek geskryf het in swakheid, sal sterk gemaak word vir hulle; want dit oorreed hulle om goed te doen; dit maak bekend aan hulle aangaande hul vaders; en dit spreek van Jesus, en oorreed hulle om in Hom te glo, en om te volhard tot die einde toe, wat die ewige lewe is.
- 5 En dit spreek skerp teen sonde, volgens die duidelikheid van die waarheid; daarom, geen mens sal kwaad wees oor die woorde wat ek geskryf het nie, tensy hy die gees van die duiwel het.
- 6 Ek roem in duidelikheid; ek roem in waarheid; ek roem in my Jesus, want Hy het my siel verlos van die hel.
- 7 Ek het naasteliefde vir my volk, en groot geloof in Christus dat ek baie siele sal ontmoet, vlekkeloos voor sy regterstoel.
- 8 Ek het naasteliefde vir die Jood — ek sê Jood, want ek bedoel hulle vanwaar ek kom.
- 9 Ek het ook naasteliefde vir die nie-Jode. Maar kyk, vir nie een van hulle kan ek hoop nie, tensy hulle versoen sal word met Christus, en die smal poort binnegaan, en wandel in die eng weg wat lei na die lewe, en volhou op die weg tot die einde van die dag van die proeftyd.
- 10 En nou, my geliefde broers, en ook Jood, en al julle eindes van die aarde, slaan ag op hierdie woorde en glo in Christus; en as julle nie in hierdie woorde glo nie, glo in Christus. En as julle sal glo in Christus, sal julle in hierdie woorde glo, want hulle is die woorde van Christus, en Hy het hulle aan my gegee; en hulle leer alle mense dat hulle goed moet doen.
- 11 En as hulle nie die woorde van Christus is nie, oordeel julle — want Christus sal aan julle toon met krag en groot heerlikheid, dat hulle sy woorde is, op die laaste dag; en julle en ek sal van aangesig tot aangesig voor sy regbank staan; en julle sal weet dat ek deur Hom gebied is om hierdie dinge te skryf, ten spyte van my swakheid.
- 12 En ek bid die Vader in die Naam van Christus dat baie van ons, indien nie almal nie, gered mag word in sy koninkryk op daardie groot en laaste dag.
- 13 En nou, my geliefde broers, al diegene wat van die huis van Israel is, en al julle eindes van die aarde, ek spreek met julle soos die stem van een wat roep uit die stof: Vaarwel tot daardie groot dag sal kom.
- 14 En julle wat nie wil deel hê aan die goedheid van God nie, en die woorde van die Jode respekteer, en ook my woorde, en die woorde wat sal voortkom uit die mond van die Lam van God, kyk, ek sê vir julle vir ewig vaarwel, want hierdie woorde sal julle veroordeel op die laaste dag.
- 15 Want wat ek verseël op aarde, sal teen julle ingebring word voor die regbank; want so het die Here my gebied, en ek moet gehoorsaam. Amen.

Die Boek van Jakob

Die broer van Nefi

Die woorde van sy prediking aan sy broers. Hy beskaam 'n man wat probeer om die leer van Christus omver te gooi. 'n Paar woorde aangaande die geskiedenis van die volk van Nefi.

Jakob 1

- 1 Want kyk, dit het gebeur dat vyf en vyftig jaar verbygegaan het vanaf die tyd dat Lehi Jerusalem verlaat het; daarom, Nefi het aan my, Jakob, 'n bevel gegee aangaande die klein plate, waarop hierdie dinge gegraveer is.
- 2 En hy het aan my, Jakob, 'n bevel gegee dat ek op hierdie plate 'n paar van die dinge wat ek die waardevolste geag het, moes skryf; dat ek nie moes skryf, behalwe as dit ligweg is, aangaande die geskiedenis van hierdie volk wat genoem is die volk van Nefi nie.
- 3 Want hy het gesê dat die geskiedenis van sy volk gegraveer moes word op sy ander plate, en dat ek hierdie plate moes bewaar en hulle oorhandig aan my nageslag, van geslag tot geslag.
- 4 En as daar prediking was wat heilig was, of openbaring wat groot was, of profetering, dat ek die hoofpunte daarvan moes graveer op hierdie plate, en op hulle skryf soveel as wat dit moontlik is, om Christus ontwil, en ter wille van ons volk.
- 5 Want vanweë geloof en groot besorgdheid, is dit waarlik geopenbaar aan ons aangaande ons volk, watter dinge met hulle sal gebeur.
- 6 En ons het ook baie openbaringe gehad, en die gees van veel profesie; daarom, ons het geweet van Christus en sy koninkryk, wat moes kom.
- 7 Daarom het ons getrou gearbei onder ons volk, dat ons hulle mag oorreed om tot Christus te kom, en deel te hê aan die goedheid van God, dat hulle sy rus mag binnegaan, sodat Hy nie op enige wyse sou sweer in sy toorn dat hulle nie sou binnegaan nie, soos in die verbittering in die dae van versoeking terwyl die kinders van Israel in die wildernis was.
- 8 Daarom, ons wou dat God ons moes help dat ons alle mense kon oorreed om nie te rebelleer teen God, om hom aan te hits tot woede nie, maar dat alle mense sou glo in Christus, en sy dood aanskou, en sy kruis verduur en die skande van die wêreld dra; daarom, ek, Jakob, neem dit op my om die bevel van my broer Nefi uit te voer.
- 9 Nou, Nefi het begin om oud te word, en hy het gesien dat hy spoedig moes sterf; daarom, hy het 'n man gesalf om nou 'n koning te wees en 'n heerser oor sy volk, volgens die heerskappy van die konings.
- 10 Die volk het Nefi uitermate liefgehad, omdat hy 'n groot beskermmer vir hulle was, omdat hy die swaard van Laban gebruik het tot hul verdediging, en omdat hy gearbei het in al sy dae vir hulle welsyn—
- 11 Daarom, die mense was begerig om sy naam in herinnering te behou. En wie ook al sou heers in sy plek, is genoem deur die volk, tweede Nefi, derde Nefi, ensovoorts,

volgens die heerskappy van die konings; en so is hulle genoem deur die volk, ongeag wat hulle name was.

12 En dit het so gebeur dat Nefi gesterf het.

13 Nou, die volk wat nie Lamaniete was nie, was Nefiete; nogtans, hulle is genoem Nefiete, Jakobiete, Josefiete, Zoramiete, Lamaniete, Lemueliete, en Ismaeliete.

14 Maar ek, Jakob, sal hulle hierna nie onderskei by hierdie name nie, maar ek sal hulle Lamaniete noem wat soek om die mense van Nefi te vernietig, en diegene wat vriendelik is teenoor Nefi sal ek Nefiete noem, of die mense van Nefi, volgens die heerskappy van die konings.

15 En nou het dit gebeur dat die mense van Nefi, onder die heerskappy van die tweede koning, begin het om hard te word in hulle harte, en hulleself tot 'n mate toegegee het aan goddelose gebruike, soos met Dawid van ouds wat baie vroue en byvroue begeer het, en ook Salomo, sy seun.

16 Ja, en hulle het ook begin soek na baie goud en silwer, en begin om tot 'n mate verhef te word in hoogmoed.

17 Daarom, ek, Jakob, het aan hulle hierdie woorde gegee terwyl ek hulle in die tempel geleer het, nadat ek eers my opdrag verkry het van die Here.

18 Want ek, Jakob, en my broer Josef, is gewy as priesters en leraars van hierdie volk, deur die hand van Nefi.

19 En ons het ons amp verheerlik vir die Here, deur op ons die verantwoordelikheid te neem om die sondes van die volk op ons eie hoofde te neem as ons hulle nie die woord van God geleer het met alle getrouheid nie; daarom, deur te arbeid met ons mag, dat hulle bloed nie op ons gewaad mag kom nie; anders sou hulle bloed op ons gewaad kom, en ons sou nie smetteloos gevind word op die laaste dag nie.

Jakob 2

1 Die woorde wat Jakob, die broer van Nefi, gespreek het met die volk van Nefi, na die dood van Nefi:

2 Nou, my geliefde broers, ek, Jakob, ooreenkomstig die verantwoordelikheid waaronder ek verkeer teenoor God, om my amp te verheerlik met nugterheid, en dat ek my gewaad kan reinig van julle sondes, kom ek op in die tempel hierdie dag dat ek aan julle die woord van God mag verkondig.

3 En julleself weet dat ek tot nou getrou was in die amp van my roeping; maar ek is vandag terneergedruk met baie meer begeerte en besorgdheid vir die welsyn van julle siele as wat ek tot nou was.

4 Want kyk, tot dusver was julle gehoorsaam aan die woord van die Here, wat ek aan julle gegee het.

5 Maar kyk, slaan ag op my, en weet dat deur die hulp van die almagtige Skepper van hemel en aarde ek julle kan vertel aangaande julle gedagtes, hoedat julle begin om in sonde te handel, welke sonde baie gruwelik vir my voorkom, ja, en gruwelik vir God.

6 Ja, dit bedroef my siel en laat my krimp van skaamte in die teenwoordigheid van my Maker, dat ek moet getuig aan julle aangaande die goddeloosheid van julle harte.

7 En ook bedroef dit my dat ek soveel uitgesprokenheid van spraak moet gebruik aangaande julle, voor jul vroue en jul kinders, vele van wie se gevoelens uitermate teer en kuis en week voor God is, welke ding welgevallig is vir God;

- 8 En ek veronderstel dat hulle hierheen opgekom het om die aangename woord van God te hoor, ja, die woord wat die verwonde siel genees.
- 9 Daarom, dit beswaar my siel dat ek gedring sal wees, vanweë die streng gebod wat ek ontvang het van God, om julle te vermaan volgens julle misdade, om die wonde te vergroot van diegene wat alreeds gewond is, in stede daarvan om te troos en hulle wonde te genees; en diegene wat nie gewond is nie, in stede daarvan om fees uier op die aangename woord van God, om dolke te plaas om hulle siele te deurboor en hulle tere verstand te verwond.
- 10 Maar, niesteenstaande die grootheid van die taak, moet ek handel volgens die streng gebooie van God, en julle vertel aangaande julle goddeloosheid en gruwels, in die teenwoordigheid van die reines van hart, en die gebroke hart, en onder die blik van die deurdringende oog van die Almagtige God.
- 11 Daarom, ek moet julle die waarheid vertel volgens die duidelikheid van die woord van God. Want kyk, terwyl ek van die Here gevra het, so het die woord tot my gekom, en gesê: Jakob, gaan jy op na die tempel môre, en verkondig die woord wat Ek jou sal gee aan hierdie volk.
- 12 En nou kyk, my broers, dit is die woord wat ek aan julle verkondig, dat baie van julle begin soek het na goud, en na silwer, en na allerhande kosbare ertse, wat in hierdie land, wat 'n land van belofte is, vir julle en vir julle nageslag, veelvuldig is.
- 13 En die hand van die voorsienigheid het besonder vriendelik teenoor julle geglimlag, sodat julle baie rykdom verkry het; en omdat sommige van julle meer oorfloediglik verkry het as dié van julle broers, is julle verheewe in die trots van julle harte, en loop met stywe nekke en hooggerigte koppe vanweë julle duur kleding, en vervolg julle broers omdat julle veronderstel dat julle beter is as hulle.
- 14 En nou, my broers, veronderstel julle dat God julle regverdig in hierdie ding? Kyk, ek sê aan julle, Nee. Maar Hy veroordeel julle, en as julle volhou met hierdie dinge, moet sy oordele spoedig oor julle kom.
- 15 O, dat Hy julle kan toon dat Hy julle kan deurstee, en met een blik van sy oog kan hy julle tot in die stof neerslaan!
- 16 O, dat Hy julle sou verlos van hierdie goddeloosheid en gruwel! En o, dat julle sou luister na die woord van sy gebooie, en nie toelaat dat hierdie trots van julle harte julle siele vernietig nie!
- 17 Dink aan julle broers soos aan julleself, en wees vriendelik teenoor almal en vrygewig met julle besittings, dat hulle ryk mag wees soos julle.
- 18 Maar voordat julle soek na rykdom, soek julle na die koninkryk van God.
- 19 En nadat julle 'n hoop verkry het in Christus, sal julle rykdom verkry, as julle dit soek; en julle sal dit soek met die doel om goed te doen — om die naaktes te klee, en om die hongeres te voed, en die gevangenes te bevry, en verligting te bring vir die siekes en aan die geteisterdes.
- 20 En nou, my broers, ek het met julle gespreek aangaande hoogmoed; en diegene van julle wat jul naaste geteister het, en hom vervolg het omdat julle trots was in julle harte, oor die dinge wat God aan julle gegee het, wat sê julle daarvan?
- 21 Veronderstel julle nie dat sulke dinge gruwelik is vir Hom wat alle vlees geskape het nie? En die een wese is so kosbaar in sy oë as die ander. En alle vlees is uit die stof; en met dieselfde doel het Hy hulle geskape, dat hulle sy gebooie sal onderhou en Hom verheerlik vir ewig.
- 22 En nou maak ek 'n einde daaraan om met julle te spreek aangaande hierdie

hoogmoed. En as dit nie was dat ek met julle moet spreek oor 'n erger misdaad nie, sou my hart hom uitermate verheug vanweë julle.

23 Maar die woord van God beswaar my vanweë jul erger misdade. Want kyk, so sê die Here: Hierdie volk begin om toe te neem in goddeloosheid; hulle verstaan nie die skrifte nie, want hulle soek om hulself te verskoon om hoererye te pleeg, vanweë die dinge wat geskryf is aangaande Dawid, en Salomo sy seun.

24 Kyk, Dawid en Salomo het waarlik baie vroue en byvroue gehad, welke ding gruwelik voor My was, sê die Here.

25 Daarom, so sê die Here, ek het hierdie volk uitgelei uit die land van Jerusalem, deur die krag van my arm, dat Ek vir my 'n regverdige tak mag oprig van die vrug van die lendene van Josef.

26 Daarom, Ek, die Here God, sal nie toelaat dat hierdie volk sal doen soos hulle van ouds nie.

27 Daarom, my broers, hoor my, en slaan ag op die woord van die Here: Want daar sal geen man onder julle meer as net een vrou hê nie; en geen byvroue sal hy hê nie.

28 Want Ek, die Here God, skep behae in die kuisheid van vroue. En hoererye is 'n gruwel voor My; so sê die Here van die Leërskaer.

29 Daarom, hierdie volk sal my gebooie onderhou, sê die Here van die Leërskaer, anders sal die land vervloek wees vanweë hulle.

30 Want, sê die Here van die Leërskaer, as Ek 'n nageslag vir My wil verwek, sal Ek my volk gebied; anders sal hulle ag slaan op hierdie dinge.

31 Want kyk, Ek, die Here, het die droefheid gesien, en het die rouklag gehoor van die dogters van my volk in die land van Jerusalem, ja, en in al die lande van my volk, vanweë die goddeloosheid en die gruwels van hulle mans.

32 En Ek sal nie toelaat, sê die Here van die Leërskaer, dat die geroep van die skone dogters van hierdie volk, wat Ek uitgelei het uit die land van Jerusalem, sal opkom tot My teen die mans van my volk nie, sê die Here van die Leërskaer.

33 Want hulle sal nie die dogters van my volk gevange wegvoer vanweë hulle teerheid nie, tensy Ek hulle sal besoek met 'n swaar vervloeking, en wel tot vernietiging; want hulle sal nie hoererye pleeg soos hulle van ouds nie, sê die Here van die Leërskaer.

34 En nou, kyk, my broers, julle weet dat hierdie gebooie gegee is aan ons vader Lehi; daarom, julle het hulle vantevore geken; en julle het onder groot veroordeling gekom; want julle het hierdie dinge gedoen wat julle nie moes doen nie.

35 Kyk, julle het groter goddeloosheide gedoen as die Lamaniete, ons broers. Julle het die harte van julle teergevoelige vroue gebreek, en die vertroue van julle kinders verloor, vanweë julle slegte voorbeelde voor hulle; en die snikke van hulle harte verrys tot God teen julle. En vanweë die strengheid van die woord van God, wat teen julle afkom, het baie harte gesterwe, deurstee met diep wonde.

Jakob 3

1 Maar kyk, ek, Jakob, wil met julle spreek wat rein van hart is. Vertrou op God met vastigheid van denke, en bid tot Hom met uitermate geloof, en Hy sal julle vertroos in jul verdrukkinge, en Hy sal julle saak bepleit, en geregtigheid afstuur op diegene wat julle vernietiging soek.

2 O almal van julle wat rein van hart is, lig op julle hoofde en ontvang die

aangename woord van God, en vier fees op sy liefde; want julle mag, indien julle denke standvastig is, vir ewig.

3 Maar wee, wee julle wat nie rein van hart is nie, wat dié dag vieslik is voor God; want tensy julle bekeer, is die land vervloek vanweë julle; en die Lamaniete, wat nie vieslik is soos julle nie, nietemin, hulle is vervloek met 'n swaar vervloeking, hulle sal julle gésel tot vernietiging toe.

4 En die tyd kom spoedig, dat tensy julle bekeer, hulle die land van jou erfenis sal besit, en die Here God sal die regverdiges weglei onder julle.

5 Kyk, die Lamaniete, julle broers, vir wie julle haat vanweë hulle vieslikheid en die vervloeking wat op hulle velle gekom het, is meer regverdig as julle; want hulle het nie die gebod van die Here vergeet, wat aan ons vader gegee is nie — dat hulle net een vrou moet hê, en byvroue moet hulle geen hê nie, en daar moet nie hoererye gepleeg word onder hulle nie.

6 En nou, hierdie gebod kom hulle na; daarom, vanweë hierdie nakoming, deur die onderhouding van hierdie gebod, sal die Here God hulle nie vernietig nie, maar sal genadig wees teenoor hulle; en eendag sal hulle 'n geseënde volk word.

7 Kyk, hulle mans het hul vroue lief, en hul vroue het hul mans lief; en hul mans en hul vroue het hul kinders lief; en hul ongeloof en hul haat teenoor julle is vanweë die goddeloosheid van hul vaders; daarom, hoeveel beter is julle as hulle in die oë van julle groot Skepper?

8 O my broers, ek vrees dat tensy julle sal bekeer van julle sondes, dat hulle velle witter sal wees as julle s'n, wanneer julle saam met hulle voor die troon van God gebring sal word.

9 Daarom, 'n gebod gee ek aan julle, wat die woord is van God, dat julle nie langer uitvaar teen hulle vanweë die donkerheid van hul vel nie; nóg sal julle teen hulle uitvaar vanweë hul vieslikheid; maar julle sal jul eie vieslikheid onthou, en onthou dat hulle vieslikheid gekom het vanweë hulle vaders.

10 Daarom, julle sal jul kinders onthou, hoedat julle hul harte bedroef het vanweë die voorbeeld wat julle voor hulle gestel het; en ook, onthou dat julle, vanweë julle vieslikheid, jul kinders tot vernietiging mag bring, en hulle sondes op julle hoofde sal neerkom op die laaste dag.

11 O my broers, slaan ag op my woorde; wek die vermoëns van julle siele op; skud julle self dat julle mag wakker word uit die sluimering van die dood; en maak julle self los van die pyniging van die hel dat julle nie engele van die duiwel mag word om in die poel van vuur en swawel gewerp te word wat die tweede dood is nie.

12 En nou ek, Jakob, het baie meer dinge gespreek met die volk van Nefi, om hulle te waarsku teen ontug en wellus, en elke soort sonde, en om hulle te vertel van die vreeslike gevolge daarvan.

13 En 'n honderdste deel van die handeling van hierdie volk, wat nou begin het om te word, kan nie geskrywe word op hierdie plate nie; maar baie van hulle handeling is geskrywe op die groter plate, en hulle oorloë, en hulle twiste, en die heerskappy van hulle konings.

14 Hierdie plate word die plate van Jakob genoem, en hulle is gemaak deur die hand van Nefi. En ek maak 'n einde aan die spreek van hierdie woorde.

Jakob 4

- 1 Nou kyk, dit het gebeur dat ek, Jakob, wat my volk met veel prediking in woord gedien het (en ek kan slegs 'n paar van my woorde skryf vanweë die moeilikheid van gravering van ons woorde op plate), en ons weet dat die dinge wat ons op plate skryf, moet bly;
- 2 Maar watter dinge ons ook al op enigiets skryf behalwe as op plate, moet vergaan en verdwyn; maar ons kan 'n paar woorde skryf op plate, wat ons kinders, en ook ons geliefde broers, 'n geringe mate van kennis sal gee aangaande ons, of aangaande hulle vaders —
- 3 Nou verbly ons ons in hierdie ding; en ons werk getrou om hierdie woorde te graveer op plate, met die hoop dat ons geliefde broers en ons kinders hulle sal ontvang met dankbare harte, en hulle bestudeer, sodat hulle met vreugde mag leer en nie met droefheid nie, nóg met minagting, aangaande hulle eerste ouers.
- 4 Want, met hierdie bedoeling het ons hierdie dinge geskrywe, dat hulle mag weet dat ons geweet het van Christus, en ons het 'n hoop gehad van sy heerlijkheid baie honderde jare voor sy koms; en nie alleen het ons 'n hoop gehad van sy heerlijkheid nie, maar ook al die heilige profete wat voor ons was.
- 5 Kyk, hulle het in Christus geglo en die Vader in sy Naam aanbid, en ons het ook die Vader in sy Naam aanbid. En met hierdie bedoeling onderhou ons die wet van Moses, want dit rig ons siele na Hom; en om hierdie rede is dit tot ons geheilig vir regverdigheid, net soos dit tot Abraham gereken was in die wildernis om gehoorsaam te wees aan die bevel van God deur sy seun Isak te offer, wat 'n sinnebeeld is van God en sy Eniggebore Seun.
- 6 Daarom, ons ondersoek die profete, en ons het baie openbaringe en die gees van profesie; en omdat ons al hierdie getuies het, verkry ons 'n hoop, en ons geloof word onwrikbaar, in soverre dat ons waarlik kan beveel in die naam van Jesus en selfs die bome gehoorsaam ons, of die berge, of die golwe van die see.
- 7 Desnieteenstaande, die Here God toon aan ons ons swakheid, dat ons mag weet dat dit deur sy genade is, en sy groot neerdalendhede aan die kinders van mense, dat ons mag het om hierdie dinge te doen.
- 8 Kyk, groot en wonderbaarlik is die werke van die Here. Hoe ondeurgrondelik is die dieptes van die verborgenhede van hom; en dit is onmoontlik dat die mens al sy weë kan ontdek. En geen mens ken sy weë nie, behalwe as dit aan hom geopenbaar word; daarom, broers, verag nie die openbaringe van God nie.
- 9 Want kyk, deur die krag van sy woord het die mens op die aangesig van die aarde gekom, welke aarde geskape is deur die krag van sy woord. Daarom, as God in staat is om te spreek en die wêreld was daar, en om te spreek en die mens is geskape, o dan, hoekom dan nie in staat wees om die aarde te beveel, of die werke van sy hande op die aangesig daarvan, volgens sy wil en behae nie?
- 10 Daarom, broers, soek nie om die Here raad te gee nie, maar om raad van sy hand te ontvang. Want kyk, julleself weet dat Hy raad gee in wysheid, en in geregtigheid, en in groot genade, oor al sy skeppinge.
- 11 Daarom, geliefde broers, wees versoen met Hom deur die versoening van Christus, sy Eniggebore Seun, en julle mag 'n opstanding verkry volgens die krag van die opstanding wat in Christus is, en aangebied word as eerste vrugte van Christus tot God, deur julle geloof, en 'n gewisse hoop van heerlijkheid in Hom verkry, voordat Hy hom geopenbaar het in die vlees.

- 12 En nou, geliefdes, verwonder julle nie dat ek julle hierdie dinge vertel nie; want hoekom nie praat oor die versoening van Christus nie, en 'n volmaakte kennis van Hom verkry en ook om 'n kennis te verkry van 'n opstanding en van die toekomstige wêreld nie?
- 13 Kyk, my broers, hy wat profeteer, laat hom profeteer tot die begrip van mense; want die Gees spreek die waarheid en lieg nie. Daarom, dit spreek van dinge soos hulle regtig is, en van dinge soos hulle regtig sal wees; daarom, hierdie dinge word duidelik aan ons geopenbaar, vir die saligheid van ons siele. Maar kyk, ons is nie getuies alleen in hierdie dinge nie; want God het dit ook gespreek met die profete van ouds.
- 14 Maar kyk, die Jode was 'n hardnekkige volk; en hulle het die woorde van duidelikheid verag, en die profete gedood, en gesoek vir dinge wat hulle nie kon verstaan nie. Daarom, vanweë hulle blindheid, welke blindheid gekom het deur verby die doel te kyk, moet hulle noodwendig val; want God het sy duidelikheid van hulle weggeneem, en aan hulle baie dinge gegee wat hulle nie kan verstaan nie, omdat hulle dit begeer het. En omdat hulle dit begeer het, het God dit gedoen, dat hulle mag struikel.
- 15 En nou ek, Jakob, word voortgelei deur die Gees om te profeteer; want ek gewaar deur die werking van die Gees wat in my is, dat deur die struikeling van die Jode, hulle die steen sal verwerp waarop hulle kan bou en 'n veilige fondament hê.
- 16 Maar kyk, volgens die skrifture sal hierdie steen die groot, en die laaste, en die enigste sekere fondament word, waarop die Jode kan bou.
- 17 En nou, my geliefdes, hoe is dit moontlik dat diegene, nadat hulle die sekere fondament verwerp het, ooit daarop kan bou, dat dit die hoeksteen kan word?
- 18 Kyk, my geliefde broers, ek sal dié geheim aan julle ontvou; as ek nie, op een of ander wyse, geskud word in my vastigheid in die Gees, en struikel vanweë my uitermate besorgdheid oor julle nie.

Jakob 5

- 1 Kyk, my broers, onthou julle nie dat julle die woorde geles het van die profeet Zenos, wat hy tot die huis van Israel gespreek het nie, en gesê:
- 2 Slaan ag, o julle huis van Israel, en hoor die woorde van my, 'n profeet van die Here.
- 3 Want kyk, so sê die Here, Ek sal julle vergelyk, o huis van Israel, met 'n mak olyfboom, wat 'n man geneem en versorg het in sy wingerd; en dit het gegroei, en oud geword, en begin om te vergaan.
- 4 En dit het so gebeur dat die meester van die wingerd uitgegaan het, en hy het gesien dat sy olyfboom begin om te vergaan; en hy het gesê: Ek sal dit snoei, en daaromheen spit, en dit versorg, dat dit miskien jong en sagte takke sal uitspruit, en dit nie vergaan nie.
- 5 En dit het so gebeur dat hy dit gesnoei het, en daaromheen gespit het, en dit versorg het volgens sy woord.
- 6 En dit het so gebeur dat na baie dae dit 'n bietjie begin uitspruit het, jong en sagte takke; maar kyk, die kroon daarvan het begin vergaan.
- 7 En dit het gebeur dat die meester van die wingerd dit gesien het, en hy het aan sy dienskneg gesê: Dit bedroef my dat ek hierdie boom moet verloor; daarom, gaan en

pluk die takke van 'n wilde olyfboom, en bring hulle hier na my toe; en ons sal daardie hooftakke afpluk wat begin om weg te dor, en ons sal hulle in die vuur werp dat hulle verbrand mag word.

8 En kyk, sê die Heer van die wingerd, ek neem baie van hierdie jong en sagte takke weg, en ek sal hulle inent waar ek ook al wil; en dit maak nie saak dat as dit so sal wees dat die wortel van hierdie boom sal vergaan nie, ek mag die vrugte daarvan behou vir myself; daarom, ek sal hierdie jong en sagte takke neem, en ek sal hulle inent waar ek ook al wil.

9 Neem jy die takke van die wilde olyfboom, en ent hulle in, in plaas daarvan; en dié wat ek afgepluk het, sal ek in die vuur werp en hulle verbrand, dat hulle nie die grond van my wingerd bemors nie.

10 En dit het gebeur dat die dienskneg van die Heer van die wingerd gehandel het volgens die woord van die Heer van die wingerd, en die takke van die wilde olyfboom ingeënt het.

11 En die Heer van die wingerd het opdrag gegee dat daaromheen gespit moet word, en gesnoei, en versorg word, en hy sê aan sy dienskneg: Dit bedroef my dat ek hierdie boom moet verloor; daarom, dat ek miskien die wortels daarvan mag behou, dat hulle nie vergaan nie, dat ek hulle vir myself mag behou, het ek hierdie ding gedoen.

12 Daarom, gaan voort; pas die boom op en versorg dit, volgens my woorde.

13 En dié sal ek plaas in die verste gedeelte van my wingerd, waar ek ook al wil, dit gaan jou nie aan nie; en ek doen dit dat ek vir myself die natuurlike takke van die boom mag behou; en ook, dat ek vrugte daarvan vir myself mag bêre vir die volgende seisoen; want dit bedroef my dat ek hierdie boom en sy vrug sal verloor.

14 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd voortgegaan het, en die natuurlike takke verberg het van die mak olyfboom in die verste dele van die wingerd, sommige in een plek en sommige in 'n ander, volgens sy wil en behae.

15 En dit het gebeur dat 'n lang tyd verbygegaan het, en die Heer van die wingerd het aan sy dienskneg gesê: Kom, laat ons afgaan in die wingerd, dat ons mag arbei in die wingerd.

16 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd, en ook die dienskneg, afgegaan het in die wingerd om te arbei. En dit het gebeur dat die dienskneg aan sy meester gesê het: Sien, kyk hier, aanskou die boom.

17 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd gekyk het en die boom aanskou het waarin die wilde olyftakke geënt was; en dit het uitgeloop en begin vrugte dra. En hy het gesien dat dit goed was; en die vrugte daarvan was soos die natuurlike vrugte.

18 En hy het aan die dienskneg gesê: Kyk, die takke van die wilde boom het vat gekry op die sap van die wortel daarvan, sodat die wortel daarvan baie krag voortgebring het; en vanweë die groot krag van die wortel daarvan het die wilde takke mak vrugte voortgebring. Nou, as ons nie hierdie takke ingeënt het nie, sou die boom daarvan vergaan het. En nou, kyk, ek sal baie vrugte wegbêre, wat die boom daarvan voortgebring het; en die vrugte daarvan sal ek vir myself bêre vir die volgende seisoen.

19 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd aan die dienskneg gesê het: Kom, laat ons gaan na die verste deel van die wingerd, en sien of die natuurlike takke van die boom nie ook baie vrugte voortgebring het nie, sodat ek van die vrugte daarvan

mag wegbêre vir die volgende seisoen, vir myself.

20 En dit het gebeur dat hulle voortgegaan het tot waar die Heer die natuurlike takke van die boom verberg het, en hy het aan die dienskneg gesê: Aanskou hierdie; en hy het die eerste aanskou dat dit baie vrugte voortgebring het; en hy het ook aanskou dat dit goed was. En hy het aan die dienskneg gesê: Neem van die vrugte daarvan, en bêre dit vir die volgende seisoen, dat ek dit kan behou vir myself; want kyk, hy het gesê, hierdie lang tyd het ek dit versorg, en dit het baie vrugte voortgebring.

21 En dit het gebeur dat die dienskneg aan sy Heer gesê het: Hoe kom u hierheen om dié boom te plant, of hierdie tak van die boom? Want kyk, dit was die swakste stuk grond van die hele land van u wingerd.

22 En die Heer van die wingerd het aan hom gesê: Moenie my raad gee nie; ek het geweet dat dit 'n swak stuk grond was; daarom, ek het aan jou gesê, ek het dit hierdie lang tyd versorg, en jy sien dat dit baie vrugte voortgebring het.

23 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd aan sy dienskneg gesê het: Kyk hier; sien, ek het 'n ander tak van die boom ook geplant; en jy weet dat hierdie stuk grond swakker was as die eerste. Maar, aanskou die boom. Ek het dit hierdie lang tyd versorg, en dit het baie vrugte opgelewer; daarom, versamel dit, en bêre dit vir die volgende seisoen, dat ek dit kan behou vir myself.

24 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd weer aan sy dienskneg gesê het: Kyk hier, en sien 'n ander tak ook, wat ek geplant het; kyk, dat ek dit ook versorg het, en dit het vrugte voortgebring.

25 En hy het aan die dienskneg gesê: Kyk hier, en aanskou die laaste. Kyk, hierdie het ek geplant in 'n goeie stuk grond; en ek het dit versorg hierdie lang tyd, en slegs 'n deel van die boom het mak vrugte voortgebring, en die ander deel van die boom het wilde vrugte voortgebring; kyk, ek het hierdie boom versorg soos die ander.

26 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd aan die dienskneg gesê het: Pluk af die takke wat nie goeie vrugte voortgebring het nie, en werp hulle in die vuur.

27 Maar kyk, die dienskneg het aan hom gesê: Laat ons dit snoei, en daaromheen spit, en dit 'n rukkie langer versorg, dat dit miskien goeie vrugte mag voortbring vir u, dat u dit kan bêre vir die volgende seisoen.

28 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd en die dienskneg van die Heer van die wingerd al die vrugte van die wingerd versorg het.

29 En dit het gebeur dat 'n lang tyd verbygegaan het, en die Heer van die wingerd het aan sy dienskneg gesê: Kom, laat ons afgaan in die wingerd, dat ons weer mag arbei in die wingerd. Want kyk, die tyd kom nader, en die einde kom gou; daarom, ek moet vrugte vir die volgende seisoen bêre, vir myself.

30 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd en die dienskneg afgegaan het in die wingerd; en hulle het by die boom gekom waarvan die natuurlike takke afgebreek was, en die wilde takke ingeënt was; en kyk, allerhande soorte vrugte het die boom oorlaai.

31 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd geproe het van die vrugte, elke soort volgens sy hoeveelheid. En die Heer van die wingerd het gesê: Kyk, hierdie lang tyd het ons dié boom versorg, en ek het vir myself baie vrugte gebêre vir die volgende seisoen.

32 Maar kyk, hierdie keer het dit baie vrugte voortgebring, en daar is niks daarvan wat goed is nie. En kyk, daar is allerhande soorte slegte vrugte; en dit baat my niks,

desnieteenstaande al ons arbeid; en nou bedroef dit my dat ek hierdie boom moet verloor.

33 En die Heer van die wingerd het aan die dienskneg gesê: Wat sal ons doen aan die boom, dat ek weer goeie vrugte daarvan vir myself mag bêre?

34 En die dienskneg het aan sy meester gesê: Kyk, omdat u die takke ingeënt het van die wilde olyfboom, het hulle die wortels gevoed, sodat hulle lewendig is en hulle het nie vergaan nie; daarom, u sien dat hulle nog goed is.

35 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd aan sy dienskneg gesê het: Die boom baat my niks, en die wortels daarvan baat my niks solank as dit slegte vrugte voortbring nie.

36 Nogtans, ek weet dat die wortels goed is, en vir my eie doel het ek hulle behou; en vanweë hulle groot krag het hulle tot nou goeie vrugte van die wilde takke voortgebring.

37 Maar kyk, die wilde takke het gegroei en het die wortels daarvan oorgroei; en omdat die wilde takke die wortels daarvan oorgroei het, het dit baie slegte vrugte voortgebring; en omdat dit soveel slegte vrugte voortgebring het, sien jy dat dit begin vergaan; en dit sal gou ryp word, dat dit in die vuur gewerp mag word, tensy ons iets daaraan doen om dit te behou.

38 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd aan sy dienskneg gesê het: Laat ons afgaan na die verste gedeeltes van die wingerd, en sien of die natuurlike takke ook slegte vrugte voortgebring het.

39 En dit het gebeur dat hulle afgegaan het na die verste gedeeltes van die wingerd. En dit het gebeur dat hulle gesien het dat die vrugte van die natuurlike takke ook bedorwe geword het; ja, die eerste en die tweede en ook die laaste; en hulle het almal bedorwe geword.

40 En die wilde vrugte van die laaste het dié deel van die boom oorgroei wat goeie vrugte voortgebring het, totdat die tak verdor het en dood is.

41 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd geweet het, en aan die dienskneg gesê het: Wat kon ek meer gedoen het vir my wingerd?

42 Kyk, ek het geweet dat al die vrugte van die wingerd, behalwe hierdie, bedorwe geraak het. En nou hierdie, wat eens goeie vrugte voortgebring het, het ook bedorwe geraak; en nou is al die bome van my wingerd vir niks goed nie behalwe om afgekap en in die vuur gewerp te word.

43 En kyk hierdie laaste, wie se tak verdor het, het ek geplant in 'n goeie stuk grond; ja, wel dit wat uitverkore was vir my bo alle ander dele van die land van my wingerd.

44 En jy het gesien dat ek ook dít afgekap het wat hierdie stuk grond bemors het, dat ek dié boom mag plant in die plek daarvan.

45 En jy het gesien dat 'n deel daarvan goeie vrugte voortgebring het, en 'n deel daarvan wilde vrugte voortgebring het; en omdat ek nie die takke daarvan afgebreek en in die vuur gewerp het nie, kyk, hulle het die goeie tak oorgroei sodat dit verdor het.

46 En nou, kyk, desnieteenstaande al die sorg wat ons bestee het aan my wingerd, het die bome daarvan bedorwe geword, sodat hulle geen goeie vrugte voortbring nie; en het ek gehoop om hierdie te behou, om die vrug daarvan vir die volgende seisoen te bêre, vir myself. Maar kyk, hulle het geword soos die wilde olyfboom, en hulle is vir niks goed nie behalwe om afgekap en in die vuur gewerp te word; en dit bedroef my dat ek hulle moet verloor.

- 47 Maar wat kon ek meer gedoen het in my wingerd? Het ek my hand verslap, dat ek dit nie versorg het nie? Nee, ek het dit versorg, en ek het daaromheen gespit, en ek het dit gesnoei, en ek het dit bemes; en ek het my hand uitgestrek byna die hele dag lank, en die einde kom nader. En dit bedroef my dat ek al die bome van my wingerd moet afkap, en hulle in die vuur werp dat hulle verbrand moet word. Wie is dit wat my wingerd bederf het?
- 48 En dit het gebeur dat die dienskneg aan sy meester gesê het: Is dit nie die hoogheid van die wingerd nie — het die takke daarvan nie die wortels oorgroei wat goed is nie? En omdat die takke die wortels daarvan oorgroei het, kyk, hulle het vinniger gegroei as die krag van die wortels, en krag tot hulleself geneem. Kyk, ek sê, is dit nie die rede dat die bome van u wingerd bedorwe geraak het nie?
- 49 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd aan die dienskneg gesê het: Laat ons heengaan en die bome van die wingerd afkap en hulle in die vuur werp, dat hulle nie die grond van my wingerd sal bemors nie, want ek het alles gedoen. Wat kon ek meer gedoen het vir my wingerd?
- 50 Maar kyk, die dienskneg het aan die Heer van die wingerd gesê: Spaar dit 'n bietjie langer.
- 51 En die Heer het gesê: Ja, ek sal dit 'n bietjie langer spaar, want dit bedroef my dat ek die bome van my wingerd moet verloor.
- 52 Daarom, laat ons van die takke neem van hierdie wat ek geplant het in die verste gedeeltes van my wingerd, en laat ons hulle inent op die boom van waar hulle gekom het; en laat ons van die boom pluk daardie takke waarvan die vrugte die bitterste is, en die natuurlike takke van die boom inent in die plek daarvan.
- 53 En dit sal ek doen sodat die boom nie mag vergaan nie, sodat ek miskien die wortels daarvan vir myself mag behou vir my eie doeleindes.
- 54 En kyk, die wortels van die natuurlike takke van die boom wat ek geplant het waar ek wou, is nog lewendig; daarom, sodat ek hulle ook mag behou vir my eie doeleindes, sal ek van die takke van hierdie boom neem, en ek sal hulle daarop inent. Ja, ek sal op hulle die takke van hulle moederboom inent, sodat ek ook die wortels vir myself mag behou, dat wanneer hulle sterk genoeg is, hulle miskien goeie vrugte vir my mag voortbring, en ek nog behae mag hê in die vrugte van my wingerd.
- 55 En dit het gebeur dat hulle geneem het van die natuurlike boom wat wild geword het, en ingeënt het in die natuurlike bome, wat ook wild geword het.
- 56 En hulle het ook van die natuurlike bome geneem wat wild geword het, en ingeënt op hulle moederboom.
- 57 En die Heer van die wingerd het aan die dienskneg gesê: Pluk nie die wilde takke van die bome nie, behalwe daardie wat die bitterste is; en in hulle sal jy inent volgens dit wat ek gesê het.
- 58 En ons sal weer die bome van die wingerd versorg, en ons sal die takke daarvan snoei; en ons sal van die bome daardie takke pluk wat ryp geword het, wat moet vergaan, en hulle in die vuur werp.
- 59 En dit doen ek dat, miskien, die wortels daarvan krag mag put vanweë hulle goedheid; en vanweë die verwisseling van die takke, sodat die goeie die bose mag oorwin.
- 60 En omdat ek die natuurlike takke en die wortels daarvan behou het, en dat ek die natuurlike takke in hulle moederboom weer ingeënt het, en die wortels van die moederboom behou het, dat, miskien, die bome van my wingerd weer goeie vrugte

mag voortbring; en dat ek weer vreugde mag hê in die vrugte van my wingerd, en, miskien, dat ek my uitermate mag verheug dat ek die wortels en takke van die eerste vrugte behou het —

61 Daarom, gaan heen, en roep diensknegte, dat ons getrou mag arbei met ons mag in die wingerd, dat ons die weg mag voorberei, sodat ek weer die natuurlike vrugte mag voortbring, welke natuurlike vrugte goed is en die waardevolste bo alle ander vrugte.

62 Daarom, laat ons heengaan en arbei met ons mag hierdie laaste keer, want kyk, die einde kom nader, en dit is vir die laaste keer dat ek my wingerd sal snoei.

63 Ent die takke in; begin by die laastes dat hulle eerste mag wees, en dat die eerstes laaste mag wees, en spit om die bome, beide oud en jonk, die eerste en die laaste; en die laaste en die eerste, dat almal weer eens versorg mag word vir die laaste keer.

64 Daarom, spit rondom hulle, en snoei hulle, en bemes hulle nog 'n keer, vir die laaste keer, want die einde kom nader. En as dit so is dat hierdie laaste ente sal groei, en die natuurlike vrugte voortbring, dan sal jy die weg vir hulle voorberei, sodat hulle mag groei.

65 En soos hulle begin om te groei, sal jy die takke verwyder wat bitter vrugte voortbring, volgens die krag van die goeies en die grootte daarvan; en jy sal nie die slegte takke daarvan tegelyk verwyder nie, uit vrees dat die wortels daarvan te sterk sou wees vir die ent, en die ent daarvan sal vergaan, en ek die bome van my wingerd verloor.

66 Want dit bedroef my dat ek die bome van my wingerd moet verloor; daarom, jy sal die slegtes verwyder na gelang die goeies sal groei, sodat die wortel en die kroon gelyk in krag mag wees, totdat die goeies die slegtes sal oorwin, en die slegtes afgekap word en in die vuur gewerp word, sodat hulle nie die grond bemors van my wingerd nie; en sodoende sal ek die slegtes wegvee uit my wingerd.

67 En die takke van die natuurlike boom sal ek weer inent in die natuurlike boom;

68 En die takke van die natuurlike boom sal ek inent in die natuurlike takke van die boom; en so sal ek hulle weer bymekaar bring, dat hulle die natuurlike vrugte sal voortbring, en hulle sal een wees.

69 En die slegtes sal weggewerp word, ja, wel uit die hele land van my wingerd; want kyk, net hierdie een maal sal ek my wingerd snoei.

70 En dit het gebeur dat die Heer van die wingerd sy dienskneg gestuur het; en die dienskneg het gegaan en gedoen soos die Heer hom gebied het, en ander diensknegte gebring; en hulle was min.

71 En die Heer van die wingerd het aan hulle gesê: Gaan heen, en arbei in die wingerd, met julle mag. Want kyk, dit is die laaste keer dat ek my wingerd sal versorg; want die einde is op hande, en die seisoen kom spoedig; en as julle arbei met julle mag saam met my, sal julle vreugde hê in die vrugte wat ek vir my sal bêre vir die tyd wat gou sal kom.

72 En dit het gebeur dat die diensknegte gegaan en gearbei het met hulle magte; en die Heer van die wingerd het ook gearbei saam met hulle; en hulle het die bevel gehoorzaam van die Heer van die wingerd in alle dinge.

73 En daar het weer natuurlike vrugte in die wingerd begin kom; en die natuurlike takke het begin groei en uitermate gedy; en daar is begin om die wilde takke te pluk en weg te werp; en hulle het die wortel en die kroon daarvan gelyk gehou, volgens die krag daarvan.

- 74 En so het hulle gearbei, met alle getrouheid, volgens die bevel van die Heer van die wingerd, en wel totdat die slegtes weggewerp is uit die wingerd, en die Heer het vir homself behou dat die bome weer die natuurlike vrugte voortbring; en hulle het geword soos een liggaam; en die vrugte was soortgelyk; en die Heer van die wingerd het vir homself behou die natuurlike vrugte, wat die kosbaarste was vir hom vanaf die begin.
- 75 En dit het gebeur dat toe die Heer van die wingerd gesien het dat sy vrugte goed is, en dat sy wingerd nie langer bedorwe was nie, het hy sy diensknegte geroep en aan hulle gesê: Kyk, vir hierdie laaste keer het ons my wingerd versorg; en julle sien dat ek volgens my wil gedoen het; en ek het die natuurlike vrugte behou, dat dit goed is, en wel soos dit was aan die begin. En salig is julle; want omdat julle getrou was om saam te arbeid met my in my wingerd, en my bevel onderhou het, en weer vir my die natuurlike vrugte gebring het, sodat my wingerd nie langer bedorwe is nie, en die slegtes weggewerp is, kyk, julle sal vreugde met my hê vanweë die vrugte van my wingerd.
- 76 Want kyk, vir 'n lang tyd sal ek van die vrugte van my wingerd vir myself bêre vir die volgende seisoen, wat spoedig kom; en vir die laaste keer het ek my wingerd versorg, en dit gesnoei, en daaromheen gespit, en dit bemes; daarom sal ek vir myself die vrugte bêre vir 'n lang tyd, volgens dit wat ek gespreek het.
- 77 En wanneer die tyd kom dat slegte vrugte weer in my wingerd sal kom, dan sal ek opdrag gee dat die goeies en die slegtes ingesamel word; en die goeies sal ek behou vir myself, en die slegtes sal ek wegwerp in hul eie plek. En dan kom die seisoen en die einde; en my wingerd sal ek met vuur laat verbrand.

Jakob 6

- 1 En nou, kyk, my broers, soos ek aan julle gesê het dat ek sou profeteer, kyk, dit is my profesie — dat die dinge wat hierdie profeet Zenos gespreek het, aangaande die huis van Israel, waarin hy hulle vergelyk het met 'n mak olyfboom, sekerlik moet geskied.
- 2 En die dag waarop Hy sy hand weer vir die tweede keer sal uitstrek om sy volk te versamel, is die dag, ja, wel die laaste keer, dat die diensknegte van die Here sal uitgaan in sy krag, om sy wingerd te versorg en te snoei; en daarna kom die einde spoedig.
- 3 En hoe geseënd is hulle wat getrou gearbei het in sy wingerd; en hoe vervloek is hulle wat uitgewerp sal word in hulle eie plek! En die wêreld sal verbrand word met vuur.
- 4 En hoe genadig is onse God teenoor ons, want Hy onthou die huis van Israel, beide wortels en takke; en Hy strek sy hande uit na hulle die hele dag lank; en hulle is 'n hardnekkige en wederstrewige volk; maar soveel as wat nie hulle harte sal verhard nie, sal gered word in die koninkryk van God.
- 5 Daarom, my geliefde broers, versoek ek julle in woorde van erns dat julle moet bekeer, en moet kom met volle voorneme van hart, en aan God kleef soos Hy aan julle kleef. En terwyl sy arm van genade uitgestrek is tot julle in die lig van die dag, verhard nie julle harte nie.
- 6 Ja, vandag, as julle sy stem sal hoor, verhard nie julle harte nie; want waarom sal julle sterwe?
- 7 Want kyk, nadat julle gevoed is deur die goeie woord van God die hele dag lank,

sal julle slegte vrugte voortbring, sodat julle afgekap moet word en in die vuur gewerp word?

8 Kyk, sal julle hierdie woorde verwerp? Sal julle die woorde verwerp van die profete; en sal julle al die woorde verwerp wat gespreek is aangaande Christus, nadat sovele gespreek het aangaande Hom; en die goeie woord van Christus loën, en die krag van God en die gawe van die Heilige Gees, en die Heilige Gees blus, en 'n bespotting maak van die groot plan van verlossing, wat vir julle neergelê is?

9 Weet julle nie dat as julle hierdie dinge sal doen, dat die mag van die verlossing en die opstanding, wat in Christus is, julle sal bring om te staan met skande en verskriklike skuldbesef voor die regbank van God nie?

10 En volgens die krag van geregtigheid, want geregtigheid kan nie geloën word nie, moet julle weggaan in daardie poel van vuur en swawel, waarvan die vlamme onuitbluslik is, en waarvan die rook opstyg vir ewig en ewig, welke poel van vuur en swawel eindelose pyniging is.

11 O, dan, my geliefde broers, bekeer julle, en gaan in by die eng poort, en volhard in die weg wat smal is, totdat julle die ewige lewe sal verkry.

12 O wees wys; wat kan ek meer sê?

13 Eindelik, ek sê vir julle vaarwel, totdat ek julle sal ontmoet voor die aangename regbank van God, welke regbank die goddelose tref met vreeslike angs en vrees. Amen.

Jakob 7

1 En nou het dit gebeur dat nadat etlike jare verbygegaan het, het daar 'n man gekom onder die volk van Nefi, wie se naam Sjerem was.

2 En dit het gebeur dat hy begin preek het onder die volk, om aan hulle te verklaar dat daar geen Christus sou wees nie. En hy het baie dinge gepreek wat vleierend vir die volk was; en dit het hy gedoen dat hy die leer van Christus omver mag werp.

3 En hy het getrou gearbei dat hy die harte van die volk mag weglei; in soverre dat hy baie harte weggelei het; en hy, wetende dat ek, Jakob, geloof gehad het in Christus wat sou kom, het hy vele geleenthede gesoek dat hy na my mag kom.

4 En hy was geleerd, sodat hy 'n volmaakte kennis gehad het van die taal van die volk; daarom kon hy baie vleitaal gebruik, en baie mag van spraak, volgens die mag van die duiwel.

5 En hy het hoop gehad om my te skud van die geloof, desnieteenstaande die baie openbarings en die baie dinge wat ek gesien het aangaande hierdie dinge; want ek het waarlik engele gesien, en hulle het my gedien. En ook het ek die stem van die Here gehoor wat letterlik met my gespreek het, van tyd tot tyd; daarom kon ek nie geskud word nie.

6 En dit het gebeur dat hy na my toe gekom het, en volgens hierdie wyse het hy met my gespreek, en gesê: Broer Jakob, ek het vele geleenthede gesoek dat ek met jou mag spreek; want ek het gehoor en weet ook dat jy baie rondgaan, en dit preek wat jy die evangelie noem, of die leer van Christus.

7 En jy het baie van hierdie volk weggelei dat hulle die regte weg van God verdraai, en nie die wet van Moses onderhou, wat die regte weg is nie; en verander die wet van Moses tot die aanbidding van 'n wese wat jy sê sal kom oor honderde jare. En nou kyk, ek, Sjerem, verklaar aan jou dat dit godslastering is; want geen mens weet van

sulke dinge nie; want hy kan nie sê van toekomstige dinge nie. En volgens hierdie wyse het Sjerem teen my gestry.

8 Maar kyk, die Here God het sy Gees in my siel ingestort, in soverre dat ek hom beskaam het in al sy woorde.

9 En ek het aan hom gesê: Loën jy die Christus wat sal kom? En hy het gesê: As daar 'n Christus sou wees, sou ek Hom nie loën nie; maar ek weet dat daar geen Christus is, nóg was, nóg ooit sal wees.

10 En ek het aan hom gesê: Glo jy die skrifture? En hy het gesê, Ja.

11 En ek sê aan hom: Dan begryp jy hulle nie; want hulle getuig waarlik van Christus. Kyk, ek sê aan jou dat nie een van die profete geskryf het, nóg geprofeteer het, behalwe dat hulle gespreek het aangaande hierdie Christus nie.

12 En dit is nie al nie—dit is aan my geopenbaar, want ek het gehoor en gesien; en dit is ook aan my geopenbaar deur die krag van die Heilige Gees; daarom, ek weet dat as daar geen versoening gemaak sal word nie, moet die hele mensdom verlore gaan.

13 En dit het gebeur dat hy aan my gesê het: Wys vir my 'n teken deur hierdie krag van die Heilige Gees, waardeur jy soveel weet.

14 En ek het aan hom gesê: Wat is ek dat ek God sou versoek om aan jou 'n teken te toon van die ding wat jy weet waar is? Tog sal jy dit ontken, omdat jy van die duiwel is. Nogtans, nie my wil geskied nie; maar as God jou sal slaan, laat dit 'n teken vir jou wees dat Hy mag het, beide in die hemel en op aarde; en ook, dat Christus sal kom. En u wil, o Here, geskied, en nie myne nie.

15 En dit het gebeur dat toe ek, Jakob, hierdie woorde gespreek het, het die mag van die Here op hom gekom, in soverre dat hy neergeval het op die aarde. En dit het gebeur dat hy gevoed is vir 'n tydperk van baie dae.

16 En dit het gebeur dat hy aan die volk gesê het: Kom môre bymekaar, want ek sal sterwe; daarom, ek begeer om met die volk te spreek voordat ek sal sterwe.

17 En dit het gebeur dat die volgende dag die skare bymekaar gekom het; en hy het duidelik met hulle gespreek en die dinge herroep wat hy hulle geleer het, en die Christus bely, en die krag van die Heilige Gees, en die bediening van engele.

18 En hy het duidelik gespreek met hulle, dat hy mislei was deur die mag van die duiwel. En hy het gespreek van die hel, en van ewigheid en van ewige straf.

19 En hy het gesê: Ek vrees dat ek die onvergeeflike sonde gepleeg het, want ek het vir God gelieg; want ek het die Christus geloën, en gesê dat ek die skrifture glo; en hulle getuig waarlik van Hom. En omdat ek sodoende vir God gelieg het, vrees ek grootliks dat my toestand vreeslik sal wees; maar ek bely voor God.

20 En dit het gebeur dat toe hy hierdie woorde gesê het, kon hy nie meer sê nie, en hy het die gees gegee.

21 En toe die skare aanskou het dat hy hierdie dinge gespreek het terwyl hy op die punt gestaan het om die gees te gee, was hulle uitermate verbaas; in soverre dat die krag van God neergekom het op hulle, en hulle is oorweldig sodat hulle op die aarde neergeval het.

22 Nou, hierdie ding was verblydend vir my, Jakob, want ek het dit versoek van my Vader wat in die hemel is; want Hy het my geroep gehoor en my gebed verhoor.

23 En dit het gebeur dat vrede en die liefde van God weer herstel is onder die volk; en hulle het die skrifture ondersoek, en het nie meer ag geslaan op die woorde van hierdie bose man nie.

- 24 En dit het gebeur dat baie middele bedink is om die Lamaniete terug te bring en te herstel tot die kennis van die waarheid; maar dit alles was tevergeefs, want hulle het behae geskep in oorloë en bloedvergieting, en hulle het 'n ewige haat gehad teenoor ons, hulle broers. En hulle het gesoek om ons deur die mag van hulle wapens voortdurend te vernietig.
- 25 Daarom, die volk van Nefi het hulle versterk teen hulle met hul wapens, en met al hulle mag, vertrouend op die God en rots van hulle saligheid; daarom was hulle steeds oorwinnaars van hul vyande.
- 26 En dit het gebeur dat ek, Jakob, begin het om oud te word; en omdat die kronieke van hierdie volk bygehou word op die ander plate van Nefi, daarom, sluit ek hierdie kroniek af, en verklaar dat ek geskryf het volgens die beste van my kennis, deur te sê dat die tyd met ons verbygegaan het, en ook ons lewens het verbygegaan soos dit vir ons gelyk het soos in 'n droom, ons wat 'n eensame en ernstige volk is, swerwers, uitgewerp uit Jerusalem, gebore in verdrukking, in 'n wildernis, en gehaat deur ons broers, wat oorloë en onenighede veroorsaak het; daarom, het ons al ons dae in rou deurgebring.
- 27 En ek, Jakob, het gesien dat ek spoedig moes afgaan na my graf; daarom, ek het aan my seun Enos gesê: Neem hierdie plate. En ek het hom vertel van die dinge wat my broer Nefi my beveel het, en hy het gehoorsaamheid belowe aan die bevel. En ek maak 'n einde aan my skrywe op hierdie plate, welke skrywe klein was; en aan die leser sê ek vaarwel, terwyl ek hoop dat baie van my broers my woorde mag lees. Broers, vaarwel.

Die Boek van Enos

- 1 Kyk, dit het gebeur dat ek Enos, wetende dat my vader 'n opregte man was — want hy het my geleer in sy taal, en ook in die onderwysing en vermaning van die Here — en geseënd is die naam van my God daarvoor —
- 2 En ek sal julle vertel van die worsteling wat ek voor God gehad het, voordat ek vergifnis van my sondes ontvang het.
- 3 Kyk, ek het gegaan om wilde diere in die woude te jag; en die woorde wat ek dikwels my vader hoor spreek het aangaande die ewige lewe, en die vreugde van die heiliges, het diep in my hart ingesink.
- 4 En my siel het gehonger; en ek het neergekniel voor my Maker, en ek het tot Hom geroep in magtige gebed en smeking vir my eie siel; en die hele dag lank het ek tot Hom geroep; ja, en toe die nag kom, het ek steeds my stem hoog verhef sodat dit die hemele bereik het.
- 5 En daar het 'n stem na my gekom, wat sê: Enos, jou sondes is jou vergewe, en jy sal geseën word.
- 6 En ek, Enos, het geweet dat God nie kon lieg nie; daarom, my skuld is weggegee.
- 7 En ek het gesê: Here, hoe word dit gedoen?
- 8 En Hy het aan my gesê: Vanweë jou geloof in Christus, wie jy nooit tevore gehoor of gesien het nie. En baie jare gaan verby voordat Hy Hom sal openbaar in die vlees; daarom, gaan heen, jou geloof het jou gereinig.
- 9 Nou, dit het gebeur dat toe ek hierdie woorde gehoor het, het ek 'n begeerte begin voel vir die welsyn van my broers, die Nefiete; daarom het ek my hele siel uitgestort tot God vir hulle.
- 10 En terwyl ek aldus geworstel het in die gees, kyk, die stem van die Here het weer in my verstand gekom, en gesê: Ek sal jou broers besoek volgens hulle getrouheid om my gebooie te onderhou. Ek het aan hulle hierdie land gegee, en dit is 'n heilige land; en Ek vervloek dit nie behalwe as dit is oor goddeloosheid; daarom, Ek sal jou broers besoek volgens wat Ek gesê het; en hulle oortredings sal Ek neerbring met droefheid op hulle eie hoofde.
- 11 En nadat ek, Enos, hierdie woorde gehoor het, het my geloof onwankelbaar begin word in die Here; en ek het tot Hom gebid met baie lange worstelinge vir my broers, die Lamaniete.
- 12 En dit het gebeur dat nadat ek gebid en met alle getrouheid gearbei het, het die Here aan my gesê: Ek sal aan jou gee volgens jou begeertes, vanweë jou geloof.
- 13 En nou kyk, dit was die begeerte wat ek van Hom begeer het — dat as dit so sou wees, dat my volk, die Nefiete, in oortreding sou verval, en op enige wyse vernietig sou word, en die Lamaniete nie vernietig sou word nie, dat die Here God 'n kroniek sou bewaar van my volk, die Nefiete; selfs as dit so is deur die krag van sy heilige arm sodat dit voortgebring mag word op een of ander toekomstige dag aan die Lamaniete, dat, miskien, hulle tot saligheid gebring mag word —
- 14 Want op die huidige was ons stryd tevergeefs om hulle tot die ware geloof te herstel. En hulle het in hul toorn gesweer dat, as dit moontlik was, hulle ons kronieke en ons sou vernietig, en ook al die oorlewerings van ons vaders.
- 15 Daarom, ek, wetende dat die Here God in staat was om ons kronieke te bewaar, het ek voortdurend tot Hom geroep, want Hy het aan my gesê: Watter ding jy ook al in geloof sal vra, en glo dat jy sal ontvang in die naam van Christus, jy dit sal

ontvang.

16 En ek het geloof gehad, en ek het geroep tot God dat Hy die kronieke moes bewaar; en Hy het met my 'n verbond aangegaan dat Hy hulle sou voortbring na die Lamaniete in sy eie bepaalde tyd.

17 En ek, Enos, het geweet dat dit sou wees volgens die verbond wat Hy gesluit het; daarom het my siel gerus.

18 En die Here het aan my gesê: Jou vaders het ook hierdie ding van My verlang; en dit sal aan hulle gedoen word volgens hulle geloof; want hulle geloof was soos joune.

19 En nou het dit gebeur dat ek, Enos, rondgegaan het onder die volk van Nefi, en geprofeteer het van die dinge wat sou kom, en getuig het van die dinge wat ek gehoor en gesien het.

20 En ek getuig dat die volk van Nefi getrou gesoek het om die Lamaniete te herstel tot die ware geloof in God. Maar ons arbeid was tevergeefs; hulle haat was gevestig en hulle is gelei deur hul bose geaardheid dat hulle wild, en wreed, en 'n bloeddorstige volk geword het, vol afgodery en vieslikheid; en hul gevoed het met roofdiere; en gewoon het in tente, en rondgeswerwe het in die wildernis met 'n kort velgord om hulle lendene en hulle hoofde geskeer; en hulle vaardigheid was in die boog, en in die sabel, en die byl. En baie van hulle het niks geëet behalwe rou vleis nie; en hulle het voortdurend gesoek om ons te vernietig.

21 En dit het gebeur dat die volk van Nefi die land bewerk het, en allerhande soorte graan gekweek het, en vrugte, en kuddes vee, en kuddes van allerhande soorte beeste, en bokke, en wilde bokke, en ook baie perde.

22 En daar was uitermate baie profete onder ons. En die volk was 'n hardnekkige volk, traag van begrip.

23 En daar was niks behalwe uitermate onaangenaamheid, prediking en voorspelling van oorloë, en twiste, en vernietigings, en om hulle voortdurend te herinner aan die dood en die duur van die ewigheid, en die oordele en krag van God, en al hierdie dinge—om hulle voortdurend aan te spoor om hulle te hou in die vrese van die Here. Ek sê daar was niks behalwe hierdie dinge, en uitermate groot duidelikheid van spraak, wat hulle sou verhoed om spoedig in vernietiging af te daal nie. En volgens hierdie wyse skryf ek aangaande hulle.

24 En ek het oorloë tussen die Nefiete en Lamaniete gesien in die loop van my dae.

25 En dit het gebeur dat ek begin oud word het, en 'n honderd nege en sewentig jaar het verbygegaan vanaf die tyd dat ons vader Lehi Jerusalem verlaat het.

26 En ek het gesien dat ek weldra na my graf moes afdaal, nadat die krag van God op my ingewerk het dat ek moet preek en profeteer tot hierdie volk, en die woord verkondig volgens die waarheid wat in Christus is. En ek het dit verkondig in al my dae, en my daarin verbly bo dit van die wêreld.

27 En ek gaan weldra na die plek van my rus, wat by my Verlosser is; want ek weet dat ek in Hom sal rus. En ek verbly my in die dag wanneer my verganklike met onverganklikheid bekleed sal word, en voor Hom sal staan; dan sal ek sy aangesig met vreugde sien, en Hy sal aan my sê: Kom na My toe, jou geseënde, daar is 'n plek berei vir jou in die wonings van my Vader. Amen.

Die Boek van Jarom

- 1 Nou kyk, ek, Jarom, skryf 'n paar woorde volgens die bevel van my vader, Enos, dat ons geslagsregister bygehou mag word.
- 2 En aangesien hierdie plate klein is, en aangesien hierdie dinge geskrywe word ter wille van die voordeel van ons broers die Lamaniete, daarom, dit moet noodwendig wees dat ek min skryf; maar ek sal nie die dinge skryf aangaande my profeterings, nóg van my openbaringe. Want wat kon ek meer skryf as wat my vaders geskrywe het? Want het hulle nie die plan van saligheid geopenbaar nie? Ek sê aan julle, Ja; en dit is genoeg vir my.
- 3 Kyk, dit is noodsaaklik dat baie gedoen moet word onder hierdie volk, vanweë die hardheid van hulle harte, en die doofheid van hulle ore, en die blindheid van hulle verstand, en die styfheid van hulle nekke; nietemin, God is uitermate genadig teenoor hulle, en het hulle nog nie weggegee van die aangesig van die land nie.
- 4 En daar is baie onder ons wat baie openbaringe het, want hulle is nie almal hardnekkig nie. En soveel as wat nie hardnekkig is nie en geloof het, het gemeenskap met die Heilige Gees, wat openbaring gee aan die kinders van mense, volgens hulle geloof.
- 5 En nou kyk, tweehonderd jaar het verbygegaan, en die volk van Nefi het sterk geword in die land. Hulle het daarop gelet om die wet van Moses te onderhou en om die sabbatdag te heilig tot die Here. En hulle het nie gevloek nie; nóg het hulle God gelaster. En die wette van die land was uitermate streng.
- 6 En hulle was versprei oor 'n groot deel van die aangesig van die land, en die Lamaniete ook. En hulle was uitermate meer talryk as hulle van die Nefiete; en hulle het graag gemoor en het die bloed van diere gedrink.
- 7 En dit het gebeur dat hulle baie keer teen ons, die Nefiete, gekom het om te veg. Maar ons konings en ons leiers was magtige manne in die geloof van die Here; en hulle het die volk die weë van die Here geleer; daarom, ons het die Lamaniete weerstaan en hulle weggegee uit ons lande, en begin om ons stede te versterk, of watter plek ook al van ons erfenis.
- 8 En ons het uitermate vermenigvuldig, en het versprei oor die aangesig van die land, en het uitermate ryk geword in goud, en in silwer, en in kosbare dinge, en in fyn vakmanskap van hout, in geboue, en in werktuie, en ook in yster en koper, en brons en staal, en het allerhande gereedskap gemaak van elke soort om die grond te bewerk, en wapens van oorlog—ja, die skerpgepunte pyl, en die koker, en die pyl, en die spies, en alle voorbereidsels vir oorlog.
- 9 En omdat ons aldus so voorbereid was om die Lamaniete te ontmoet, het hulle nie sukses behaal teen ons nie. Maar die woord van die Here is bewaarheid, wat Hy gespreek het met ons vaders, en gesê dat: In soverre julle my gebooie sal onderhou, sal julle voorspoedig wees in die land.
- 10 En dit het gebeur dat die profete van die Here die volk van Nefi gewaarsku het volgens die woord van God, dat as hulle die gebooie nie onderhou nie, maar sou verval in oortreding, hulle vernietig sou word vanaf die aangesig van die land.
- 11 Daarom, die profete, en die priesters, en die leraars, het getrou gearbei, en met alle lydsaamheid die volk aangemoedig tot getrouheid; en die wet van Moses geleer, en die doel waarvoor dit gegee is; en hulle oorreed om uit te sien na die Messias, en om in Hom te glo wat moet kom asof Hy alreeds was. En volgens hierdie wyse het

hulle hul geleer.

- 12 En dit het gebeur dat deur dit so te doen, het hulle voorkom dat hulle vernietig word van die aangesig van die land; want hulle het hul harte geprik met die woord, en hulle voortdurend aangespoor tot bekering.
- 13 En dit het gebeur dat tweehonderd agt en dertig jaar verbygegaan het — en daar was oorloë en twiste en onenighede, vir 'n groot deel van die tyd.
- 14 En ek, Jarom, skryf nie meer nie, want die plate is klein. Maar kyk, my broers, julle kan gaan na die ander plate van Nefi; want kyk, op hulle is gegraveer die kronieke van ons oorloë, volgens dié geskrifte van die konings, of die wat hulle laat skryf het.
- 15 En ek oorhandig hierdie plate in die hande van my seun Omni, sodat hulle bygehou mag word volgens die bevele van my vaders.

Die Boek van Omni

1 Kyk, dit het gebeur dat ek, Omni, deur my vader Jarom beveel is, dat ek ietwat moet skryf op hierdie plate, om ons geslagsregister in stand te hou —

2 Daarom, in my dae, wil ek hê dat julle moet weet dat ek baie met die swaard geveg het om te voorkom dat my volk, die Nefiete, in die hande val van hulle vyande, die Lamaniete. Maar kyk, ekself is 'n sondige man, en ek het nie die insettinge en die gebooie van die Here onderhou soos ek moes gedoen het nie.

3 En dit het gebeur dat tweehonderd ses en sewentig jaar verbygegaan het, en ons het baie tydperke gehad van vrede; en ons het baie tydperke gehad van ernstige oorlog en bloedvergieting. Ja, en kortom, tweehonderd twee en tagtig jaar het verbygegaan, en ek het hierdie plate bewaar volgens die bevel van my vaders; en ek het hulle oorgedra aan my seun Amaron. En ek maak 'n einde.

4 En nou ek, Amaron, skryf die dinge wat ek ook al skryf, wat min is, in die boek van my vader.

5 Kyk, dit het gebeur dat driehonderd en twintig jaar verbygegaan het, en die meer goddelose deel van die Nefiete is vernietig.

6 Want die Here wou nie toelaat, nadat Hy hulle uit die land van Jerusalem uitgelei het en hulle behoed en bewaar het dat hulle nie in die hande val van hulle vyande nie, ja, Hy wou nie toelaat dat die woorde nie bewaarheid sou word nie, wat Hy met ons vaders gespreek het, en gesê dat: In soverre julle nie my gebooie sal onderhou nie, sal julle nie voorspoedig wees in die land nie.

7 Daarom, die Here het hulle besoek met groot oordeel; nogtans, Hy het die regverdiges gespaar sodat hulle nie sou sterwe nie, maar het hulle verlos uit die hande van hulle vyande.

8 En dit het gebeur dat ek die plate oorgelewer het aan my broer Gémis.

9 Nou ek, Gémis, skryf die paar dinge wat ek skrywe, in dieselfde boek as my broer; want kyk, ek het die laaste gesien wat hy geskrywe het, dat hy dit geskrywe het met sy eie hand; en hy het dit geskrywe op die dag waarop hy hulle aan my oorgelewer het. En volgens hierdie wyse hou ons die kronieke by, want dit is volgens die bevel van ons vaders. En ek maak 'n einde.

10 Kyk, ek, Abinadom, is die seun van Gémis. Kyk, dit het gebeur dat ek baie oorloë en twiste gesien het tussen my volk, die Nefiete, en die Lamaniete; en ek, met my eie swaard, het die lewens geneem van baie van die Lamaniete ter verdediging van my broers.

11 En kyk, die kroniek van hierdie volk is gegraveer op plate wat gehou is deur die konings, volgens die geslagte; en ek weet van geen openbaring behalwe dit wat geskrywe is, nóg profesie; daarom, dit wat voldoende is, is geskrywe. En ek maak 'n einde.

12 Kyk, ek is Amaleki, die seun van Abinadom. Kyk, ek sal ietwat spreek met julle aangaande Mosia, wat koning gemaak is oor die land van Zarahemla; want kyk, hy is gewaarsku deur die Here dat hy moes vlug uit die land van Nefi, en soveel as wat wou ag slaan op die stem van die Here moes ook vertrek uit die land saam met hom, die wildernis in —

13 En dit het gebeur dat hy gehandel het volgens wat die Here hom gebied het. En hulle het vertrek uit die land die wildernis in, soveel as wat wou ag slaan op die stem van die Here; en hulle is gelei deur baie predikings en profesieë. En hulle is

voortdurend vermaan deur die woord van God; en hulle is gelei deur die krag van sy arm, deur die wildernis, totdat hulle afgekom het in die land wat genoem word die land van Zarahemla.

14 En hulle het 'n volk ontdek, wat genoem is die volk van Zarahemla. Nou, daar was groot jubeling onder die volk van Zarahemla; en ook Zarahemla het uitermate gejubel, omdat die Here die volk van Mosia gestuur het met die plate van brons wat die kronieke van die Jode bevat het.

15 Kyk, dit het gebeur dat Mosia ontdek het dat die volk van Zarahemla uit Jerusalem gekom het in die tyd dat Sedekia, koning van Juda, gevange weggevoer is na Babilon.

16 En hulle het in die wildernis gereis, en is deur die hand van die Here gebring oor die groot waters, na die land waar Mosia hulle ontdek het; en hulle het daar gewoon van daardie tyd af.

17 En teen die tyd dat Mosia hulle ontdek het, het hulle uitermate talryk geword. Nogtans, hulle het baie oorloë gehad en ernstige twiste, en het deur die swaard geval van tyd tot tyd; en hul taal het verbaster geraak; en hulle het geen kronieke met hulle saamgebring nie; en hulle het die bestaan van hulle Skepper geloën; en Mosia, nóg die volk van Mosia, kon hulle verstaan.

18 Maar dit het gebeur dat Mosia opdrag gegee het dat hulle sy taal geleer moes word. En dit het gebeur dat nadat hulle die taal van Mosia geleer is, het Zarahemla 'n geslagsregister gegee van sy vaders, volgens sy geheue; en dit is geskrywe, maar nie op hierdie plate nie.

19 En dit het gebeur dat die volk van Zarahemla en van Mosia saam verenig het; en Mosia is aangestel om hulle koning te wees.

20 En dit het gebeur in die dae van Mosia is daar 'n groot klip na hom gebring met graverings daarop; en hy het die graverings vertolk deur die gawe en krag van God.

21 En hulle het 'n verslag gegee van ene Coriantumr, en die gesneuweldes van sy volk. En Coriantumr is ontdek deur die volk van Zarahemla; en hy het by hulle gebly vir 'n tydperk van nege mane.

22 Dit het ook 'n paar woorde gespreek aangaande sy vaders. En sy eerste ouers het uitgekom vanaf die toring, in die tyd toe die Here die taal van die volk verwar het; en die felheid van die Here op hulle geval het volgens sy oordele, wat regverdig is; en hulle beendere lê versprei in die land noordwaarts.

23 Kyk, ek, Amaleki, is gebore in die dae van Mosia; en ek het gelewe om sy dood te sien; en Benjamin, sy seun, regeer in sy plek.

24 En kyk, ek het gesien in die dae van koning Benjamin, 'n ernstige oorlog en baie bloedvergieting tussen die Nefiete en Lamaniete. Maar kyk, die Nefiete het veel voorsprong oor hulle behaal; ja, in soverre dat koning Benjamin hulle uitgedryf het uit die land van Zarahemla.

25 En dit het gebeur dat ek oud begin word het; en, omdat ek geen nageslag het nie, en omdat ek weet dat koning Benjamin 'n regverdige man is voor die Here, daarom, ek sal hierdie plate oorhandig aan hom, en alle mense vermaan om na God te kom, die Heilige Een van Israel, en te glo in profetering en in openbarings, en in die bediening van engele, en in die gawe om in tonge te spreek, en in die gawe om tale uit te lê, en in alle dinge wat goed is; want daar is niks wat goed is nie, behalwe as dit kom van die Here: en dit wat boos is kom van die duiwel.

26 En nou, my geliefde broers, ek wil hê dat julle tot Christus sal kom, wat die

Heilige Een van Israel is, en deelagtig word aan sy saligheid, en die krag van sy verlossing. Ja, kom tot Hom, en offer julle ganse siele as 'n offerande aan Hom, en hou aan met vas en gebed, en volhard tot die einde toe; en soos die Here leef, julle sal gered word.

27 En nou wil ek ietwat spreek aangaande 'n sekere aantal wat opgegaan het in die wildernis om terug te keer na die land van Nefi; want daar was 'n groot aantal wat begerig was om die land van hulle erfenis te besit.

28 Daarom, hulle het opgegaan in die wildernis. En hul leier was 'n sterk en magtige man, en 'n hardnekkige man, daarom het hy 'n twis onder hulle veroorsaak; en hulle is almal gedood, behalwe vyftig, in die wildernis, en hulle het weer teruggekeer na die land van Zarahemla.

29 En dit het gebeur dat hulle ook ander geneem het wat 'n aansienlike aantal was, en weer hulle reis onderneem het in die wildernis.

30 En ek, Amaleki, het 'n broer gehad, wat ook saam met hulle gegaan het; en ek het sedertdien niks gehoor aangaande hulle nie. En ek is op die punt om my neer te lê in my graf; en hierdie plate is vol. En ek maak 'n einde aan my uitlatings.

Die Woorde van Mormon

- 1 En nou ek, Mormon, is op die punt om die kroniek wat ek gemaak het, te oorhandig in die hande van my seun, Moroni, kyk, ek het bykans al die vernietiging van my volk, die Nefiete, gesien.
- 2 En dit is baie honderde jare na die koms van Christus dat ek hierdie kronieke oorhandig in die hande van my seun; en ek veronderstel dat hy getuie sal wees van die algehele vernietiging van my volk. Maar mag God gee dat hy hulle sal oorleef, sodat hy ietwat oor hulle mag skrywe, en ietwat aangaande Christus, dat dit miskien eendag mag wees tot hulle voordeel.
- 3 En nou, ek spreek ietwat aangaande dit wat ek geskrywe het; want nadat ek 'n verkorting gemaak het van die plate van Nefi, tot by die heerskappy van hierdie koning Benjamin, van wie Amaleki gespreek het, het ek gesoek onder die kronieke wat in my hande oorhandig is, en ek het hierdie plate gevind, wat hierdie kort verslag bevat het van die profete, vanaf Jakob tot by die heerskappy van hierdie koning Benjamin, en ook baie van die woorde van Nefi.
- 4 En die dinge wat op hierdie plate is, behaag my, vanweë die profesieë van die koms van Christus; en my vaders wat weet dat baie van hulle vervul is; ja, en ek weet ook dat soveel dinge as wat geprofeteer is aangaande ons tot op hierdie dag, vervul is, en soveel as wat verder gaan as hierdie dag, moet sekerlik gebeur —
- 5 Daarom, ek het hierdie dinge gekies om my verslag met hulle te voltooi, welke oorblywende deel van my kroniek ek sal neem van die plate van Nefi; en ek kan nie die honderdste deel skryf van die dinge oor my volk nie.
- 6 Maar kyk, ek sal hierdie plate neem, wat hierdie profesieë en die openbaringe bevat, en hulle plaas by die oorblywende deel van my kroniek; want hulle is vir my kosbaar; en ek weet dat hulle vir my broers kosbaar sal wees.
- 7 En ek doen dit vir 'n wyse rede; want so word dit vir my ingefluister, volgens die werkinge van die Gees van die Here wat in my is. En nou, ek weet nie alle dinge nie; maar die Here weet alle dinge wat sal kom; daarom, Hy werk in my om te handel volgens sy wil.
- 8 En my gebed tot God is aangaande my broers, dat hulle weer eens mag kom tot die kennis van God, ja, die verlossing van Christus; dat hulle weer eens 'n behaaglike volk mag wees.
- 9 En nou ek, Mormon, gaan voort om my kroniek te voltooi, wat ek neem van die plate van Nefi; en ek maak dit volgens die kennis en die begrip wat God my gegee het.
- 10 Daarom, dit het gebeur dat nadat Amaleki hierdie plate oorhandig het in die hande van koning Benjamin, het hy hulle geneem en hulle geplaas by die ander plate, wat kronieke bevat het wat oorhandig is deur die konings van geslag tot geslag, tot die dae van koning Benjamin.
- 11 En hulle is oorhandig deur koning Benjamin, van geslag tot geslag, totdat hulle in my hande gekom het. En ek, Mormon, bid tot God dat hulle bewaar mag word van nou af aan. En ek weet dat hulle bewaar sal word; want daar is belangrike dinge op hulle geskrywe, waaruit my volk en hulle broers geoordeel sal word op die groot en laaste dag, volgens die woord van God wat geskrywe is.
- 12 En nou, aangaande hierdie koning Benjamin — hy het ietwat onenighede gehad onder sy eie volk.

- 13 En dit het ook gebeur dat die leërs van die Lamaniete afgekom het uit die land van Nefi, om te veg teen sy volk. Maar kyk, koning Benjamin het sy leërs versamel, en hy het teen hulle gestaan; en hy het geveg met die krag van sy eie arm, met die swaard van Laban.
- 14 En in die krag van die Here het hulle geveg teen hulle vyande, totdat hulle baie duisende van die Lamaniete gedood het. En dit het gebeur dat hulle teen die Lamaniete geveg het totdat hulle hul verdryf het uit al die lande van hul erfenis.
- 15 En dit het gebeur dat nadat daar valse Christusse was, en hulle monde gesluit was en hulle gestraf is volgens hulle misdade;
- 16 En nadat daar valse profete was, en valse predikers en leraars onder die volk, en hulle almal gestraf is volgens hulle misdade; en nadat daar baie twis en baie afvalligheid na die Lamaniete toe was; kyk, dit het gebeur dat koning Benjamin, met die hulp van die heilige profete wat onder sy mense was —
- 17 Want kyk, koning Benjamin was 'n heilige man, en hy het geheers oor sy volk in regverdigheid; en daar was baie heilige manne in die land, en hulle het die woord van God gespreek met krag en gesag; en hulle het baie skerpheid gebruik vanweë die hardnekkigheid van die volk —
- 18 Daarom, met die hulp van hulle, het koning Benjamin, deur te arbeid met al die mag van sy liggaam en die vermoë van sy hele siel, en ook die profete, weer eens vrede gevestig in die land.

Die Boek van Mosia

Mosia 1

- 1 En nou was daar nie meer onenigheid in die hele land van Zarahemla nie, onder al die volk wat aan koning Benjamin behoort het, sodat koning Benjamin voortdurende vrede gehad het gedurende al sy oorblywende dae.
- 2 En dit het gebeur dat hy drie seuns gehad het; en hy het hulle name genoem Mosia, en Helorum, en Helaman. En hy het gesorg dat hulle geleer sou word in die volledige taal van sy vaders, sodat hulle daardeur manne van insig sou word; en sodat hulle mag weet aangaande die profesieë wat gespreek was by monde van hulle vaders, wat aan hulle gelever is deur die hand van die Here.
- 3 En hy het hulle ook geleer aangaande die kronieke wat gegraveer is op die plate van brons, en gesê: My seuns, ek wil hê dat julle moet onthou dat as dit nie vir hierdie plate was nie, wat hierdie kronieke en hierdie gebooie bevat het, ons moes gely het in onkunde, en wel op hierdie huidige tyd, sonder om die verborgenhede van God te ken.
- 4 Want dit was nie moontlik dat ons vader, Lehi, al hierdie dinge kon onthou, om hulle te leer aan sy kinders, behalwe dat dit was deur die hulp van hierdie plate nie; omdat hy geleer is in die taal van die Egiptenare, daarom kon hy hierdie graverings lees, en hulle leer aan sy kinders, sodat hulle daardeur dit kon leer aan hulle kinders, en so die gebooie van God vervul, en wel tot op die huidige tyd.
- 5 Ek sê aan julle, my seuns, was dit nie vir hierdie dinge, wat behoue en bewaar is deur die hand van God, sodat ons mag lees en verstaan van sy verborgenhede nie, en sy gebooie gedurigdeur voor ons oë mag hê nie, sodat selfs ons vaders in ongeloof sou gekwyn het, en ons sou gewees het soos ons broers, die Lamaniëte, wat niks weet aangaande hierdie dinge nie, of hulle selfs nie glo wanneer hulle dit geleer word nie, vanweë die oorlewerings van hulle vaders, wat nie juis is nie.
- 6 O my seuns, ek wil hê dat julle moet onthou dat hierdie geskrifte waar is, en ook dat hierdie kronieke waar is. En kyk, ook die plate van Nefi, wat die kronieke bevat en die geskrifte van ons vaders vanaf die tyd dat hulle Jerusalem verlaat het, tot nou, en hulle is waar; en ons kan weet van hulle sekerheid omdat ons hulle voor ons oë het.
- 7 En nou, my seuns, ek wil hê dat julle moet onthou om hulle getrou te ondersoek, dat julle daardeur mag baat; en ek wil hê dat julle die gebooie van God moet onderhou, sodat julle voorspoedig mag wees in die land volgens die beloftes wat die Here gemaak het aan ons vaders.
- 8 En baie meer dinge het koning Benjamin sy seuns geleer, wat nie geskrywe is in hierdie boek nie.
- 9 En dit het gebeur dat nadat koning Benjamin 'n einde gemaak het om sy seuns te onderrig, dat hy oud geword het, en hy het gesien dat hy baie gou die weg moes gaan van die hele aarde; daarom, hy het dit wenslik geag dat hy die koninkryk moes oordra aan een van sy seuns.
- 10 Daarom, hy het Mosia voor hom laat bring; en hierdie is die woorde wat hy met hom gespreek het, en gesê: My seun, ek wil hê dat jy 'n aankondiging sal maak deur die hele land onder hierdie ganse volk, of die volk van Zarahemla, en die volk van Mosia wat in die land woon, sodat hulle daardeur bymekaargebring mag word; want

môre sal ek aan hierdie my volk uit my eie mond aankondig dat jy 'n koning en heerser oor hierdie volk is, wat die Here onse God aan ons gegee het.

11 En bowendien, ek sal hierdie volk 'n naam gee, sodat hulle daardeur onderskei mag word bo al die volke wat die Here God uit die land van Jerusalem gebring het; en dit doen ek omdat hulle 'n getroue volk was om die gebooie van die Here te onderhou.

12 En ek gee aan hulle 'n naam wat nooit uitgewis sal word nie, behalwe as dit sal wees deur oortreding.

13 Ja, en bowendien sê ek aan jou, dat as hierdie hoogbegunstigde volk van die Here sou verval in oortreding, en 'n goddelose en owerspelige volk word, dat die Here hulle sal oorlewer, sodat hulle daardeur swak sal word soos hulle broers; en Hy sal hulle nie meer bewaar deur sy ongeëwenaarde en wonderbaarlike krag, soos Hy tot dusver ons vaders bewaar het nie.

14 Want ek sê aan jou, dat as Hy nie sy arm uitgestrek het vir die bewaring van ons vaders nie, hulle moes geval het in die hande van die Lamaniete, en slagoffers geword het van hulle haat.

15 En dit het gebeur dat nadat koning Benjamin 'n einde gemaak het aan hierdie mededelings aan sy seun, dat hy hom opdrag gegee het aangaande al die sake van die koninkryk.

16 En bowendien, hy het hom ook opdrag gegee aangaande die kronieke wat gegraveer is op die plate van brons; en ook die plate van Nefi; en ook, die swaard van Laban, en die bal of rigtingwyser, wat ons vaders gelei het deur die wildernis, wat berei is deur die hand van die Here sodat hulle daardeur gelei mag word, elkeen volgens die gehoor en die getrouheid wat hulle aan Hom gegee het.

17 Daarom, toe hulle ontrou was, was hulle nie voorspoedig nie, nóg het hulle op hul reis gevorder, maar is teruggedryf, en het die onmin van God oor hulle gebring; en daarom is hulle getref deur hongersnood en sware verdrukkinge, om hulle aan te spoor tot herinnering aan hulle plig.

18 En nou, dit het gebeur dat Mosia heengegaan en gedoen het soos sy vader hom beveel het, en aan al die volk bekend gemaak het wat in die land van Zarahemla was, sodat hulle hul daardeur mag versamel, om op te gaan na die tempel om die woorde te hoor wat sy vader met hulle sou spreek.

Mosia 2

1 En dit het gebeur dat nadat Mosia gedoen het soos sy vader hom beveel het, en 'n aankondiging in die hele land gemaak het, dat die volk hulleself versamel het deur die hele land, sodat hulle mag opgaan na die tempel om die woorde te hoor wat koning Benjamin sou spreek met hulle.

2 En daar was 'n groot aantal, en wel so baie dat hulle hul nie getel het nie; want hulle het uitermate vermenigvuldig en talryk geword in die land.

3 En hulle het ook van die eerstelinge van hulle kuddes geneem, sodat hulle offers kon bring en brandoffers volgens die wet van Moses;

4 En ook dat hulle dank mag betuig aan die Here hulle God, wat hulle uit die land van Jerusalem gebring het, en wat hulle uitgelewer het uit die hande van hulle vyande, en regverdige manne aangestel het om hulle leraars te wees, en ook 'n regverdige man om hulle koning te wees, wat vrede gevestig het in die land van

Zarahemla, en wat hulle geleer het om die gebooie van God te onderhou, dat hulle hul mag verheug en gevul word met liefde teenoor God en alle mense.

5 En dit het gebeur dat toe hulle opkom na die tempel, het hulle hul tente rondom opgeslaan, elke man volgens sy gesin, bestaande uit sy vrou, en sy seuns, en sy dogters, en hulle seuns, en hulle dogters, vanaf die oudste af tot die jongste toe, elke gesin was geskei van mekaar.

6 En hulle het hulle tente opgeslaan rondom die tempel, elke man met sy tent se ingang na die tempel toe, sodat hulle gevolglik in hulle tente mag bly en die woorde hoor wat koning Benjamin met hulle sou spreek;

7 Want die skare was so groot dat koning Benjamin hulle nie almal kon onderrig binne die mure van die tempel nie, daarom het hy opdrag gegee dat 'n toring opgerig word sodat sy volk daardeur die woorde kon hoor wat hy met hulle sou spreek.

8 En dit het gebeur dat hy begin spreek het met sy volk vanaf die toring; en hulle kon nie almal sy woorde hoor nie vanweë die grootte van die skare; daarom het hy die woorde wat hy gespreek het laat neerskryf en uitgestuur onder diegene wat nie onder die klank van sy stem was nie, sodat hulle ook sy woorde mag ontvang.

9 En dit is die woorde wat hy gespreek het en laat neerskrywe het, en gesê: My broers, julle almal wat julle versamel het, julle wat my woorde kan hoor wat ek tot julle sal spreek hierdie dag; want ek het nie vir julle beveel om hierheen op te kom om die woorde ligtelik op te neem wat ek sal spreek nie, maar dat julle op my sal ag slaan, en julle ore oopmaak dat julle mag hoor, en julle harte dat julle mag verstaan, en julle verstand dat die verborgenhede van God oopgevou mag word tot julle aanskouing.

10 Ek het julle nie beveel om hierheen op te kom dat julle my sal vrees nie, of dat julle sal dink dat ek self, meer as 'n sterflike mens is nie.

11 Maar ek is soos julle, onderhewig aan allerhande swakhede van liggaam en verstand; tog is ek gekies deur hierdie volk, en gewy deur my vader, en is toegelaat deur die hand van die Here dat ek 'n heerser en 'n koning oor hierdie volk sal wees; en behou en bewaar is deur sy ongeëwenaarde krag, om julle te dien met al die mag, verstand en sterkte wat die Here aan my geskenk het.

12 Ek sê aan julle dat omdat ek toegelaat is om my dae deur te bring in julle diens, en wel tot op die huidige tyd, en nie goud nóg silwer nóg enige soort rykdom van julle gesoek het;

13 Ook het ek nie toegelaat dat julle in kerkers opgesluit sou word nie, nóg dat julle slawe die een van die ander sou maak, nóg dat julle sou moor, of roof of steel, of egbreuk pleeg nie; nóg het ek toegelaat dat julle enige vorm van goddeloosheid sou pleeg, en het julle geleer dat julle die gebooie van die Here moet nakom, in al die dinge wat Hy julle gebied het —

14 En selfs ek, myself, het gearbei met my eie hande dat ek julle mag dien, en dat julle nie belaaï moet word deur belastings nie, en dat daar niks oor julle moet kom wat swaar was om te verdra nie — en van al hierdie dinge waarvan ek gespreek het, is julle juis self getuies hierdie dag.

15 Tog, my broers, ek het nie hierdie dinge gedoen dat ek mag roem nie, nóg vertel ek hierdie dinge dat ek julle daardeur mag beskuldig; maar ek vertel julle hierdie dinge dat julle mag weet dat ek kan antwoord met 'n rein gewete voor God hierdie dag.

16 Kyk, ek sê aan julle dat omdat ek aan julle gesê het dat ek my dae in julle diens

deurgebring het, begeer ek nie om te roem nie, want ek was waarlik in die diens van God.

17 En kyk, ek vertel julle hierdie dinge dat julle wysheid mag leer; dat julle mag leer dat wanneer julle in die diens van jul medemens is, julle waarlik in die diens van julle God is.

18 Kyk, julle het my jul koning genoem; en as ek, wie julle jul koning noem, arbei om julle te dien, dan, behoort julle nie te arbei om mekaar te dien nie?

19 En kyk ook, as ek, wie julle jul koning noem, wat sy dae in julle diens deurgebring het, en tog in die diens van God was, enige dank van julle verdien, o, hoe behoort julle nie jul hemelse Koning te dank nie!

20 Ek sê aan julle, my broers, dat as julle al die dank en lof sou gee wat julle hele siel die mag het om te besit, aan daardie God wat julle geskape het, en julle behoed en bewaar het, en veroorsaak het dat julle jul sou verbly, en gegee het dat julle in vrede met mekaar moes lewe —

21 Ek sê aan julle dat as julle Hom sou dien wat julle geskape het van die begin af, en julle bewaar van dag tot dag, deur julle asem te verleen, sodat julle mag lewe en beweeg en handel volgens julle eie wil, en julle selfs ondersteun van een oomblik tot die ander — ek sê, as julle Hom sou dien met julle ganse siele, tog sou julle onverdienstelike diensknegte wees.

22 En kyk, al wat Hy van julle vereis, is om sy gebooie te onderhou; en Hy het julle belowe dat as julle sy gebooie sal onderhou, julle voorspoedig sal wees in die land; en Hy wyk nooit af van dit wat Hy gesê het nie; daarom, as julle wel sy gebooie onderhou, seën Hy julle en maak julle voorspoedig.

23 En nou, in die eerste plek, Hy het julle geskape, en het aan julle jul lewe geskenk, waarvoor julle in die skuld is by Hom.

24 En tweedens, Hy vereis dat julle moet doen soos Hy julle gebied het; waarvoor, as julle dit doen, Hy julle onmiddellik seën; en daarom het Hy julle betaal: En julle is steeds in die skuld by Hom, en is, en sal wees, vir ewig en altyd; daarom, wat het julle om oor te roem?

25 En nou vra ek, kan julle iets sê van julleself? Ek antwoord julle, Nee. Julle kan nie sê dat julle selfs soveel is as die stof van die aarde nie; tog is julle geskape uit die stof van die aarde; maar kyk, dit behoort aan Hom wat julle geskape het.

26 En ek, selfs ek, wie julle jul koning noem, is niks beter as wat julleself is nie; want ek is ook van die stof. En julle sien dat ek oud is, en op die punt is om hierdie sterflike gestalte oor te gee aan sy moeder aarde.

27 Daarom, soos ek aan julle gesê het dat ek julle gedien het, wandelend met 'n rein gewete voor God, en wel so het ek in hierdie tyd beveel dat julle bymekaar sou kom, sodat ek skuldeloos bevind mag word, en sodat julle bloed nie oor my moet kom wanneer ek sal staan om geoordeel te word deur God van die dinge wat Hy my beveel het aangaande julle nie.

28 Ek sê aan julle dat ek bevel gegee het dat julle julleself moet bymekaarmaak sodat ek my gewaad mag reinig van julle bloed, op hierdie tydstip wanneer ek op die punt staan om neer te daal na my graf, dat ek mag neerdaal in vrede, en my onsterflike gees mag aansluit by die kore daarbo om die lof van 'n regverdige God te sing.

29 En bowendien, ek sê aan julle dat ek beveel het dat julle julleself moet bymekaarmaak, sodat ek aan julle mag verklaar dat ek nie langer julle leraar nóg julle koning kan wees;

- 30 Want selfs op hierdie tydstop, beef my hele gestalte uitermate terwyl ek probeer om te spreek met julle; maar die Here God onderskraag my, en het toegelaat dat ek met julle mag spreek, en het my gebied dat ek vir julle moet verklaar op hierdie dag, dat my seun Mosia 'n koning en heerser oor julle is.
- 31 En nou, my broers, ek wil hê dat julle moet doen soos julle tot dusver gedoen het. Soos julle my bevele onderhou het, en ook die bevele van my vader, en voorspoedig was, en verhoed is om in die hande van julle vyande te val, net so, as julle die bevele van my seun sal onderhou, of die gebooie van God wat oorgelewer sal word aan julle deur hom, sal julle voorspoedig wees in die land, en julle vyande sal geen mag oor julle hê nie.
- 32 Maar, o my volk, pas op dat daar geen twiste onder julle ontstaan nie, en julle kies om die bese te gehoorsaam, waarvan my vader Mosia gespreek het.
- 33 Want kyk, daar word wee uitgespreek oor hom wat kies om daardie gees te gehoorsaam; want as hy verkies om hom te gehoorsaam, en bly en sterwe in sy sonde, dieselfde drink verdoemenis oor sy eie siel; want hy ontvang vir sy loon 'n ewigdurende straf, omdat hy die wet van God oortree het strydig met sy eie kennis.
- 34 Ek sê aan julle, dat daar geen een onder julle is, behalwe dat dit julle klein kindertjies is wat nie geleer is aangaande hierdie dinge nie, of wat nie weet dat julle vir ewig in die skuld is by julle hemelse Vader, om aan Hom alles te gee wat julle het en is nie; en ook geleer is aangaande die kronieke wat die profesieë bevat wat gespreek is deur die heilige profete, en wel tot die tyd toe ons vader Lehi Jerusalem verlaat het;
- 35 En ook, alles wat gespreek is deur ons vaders tot nou toe. En kyk, ook, hulle het dit gespreek wat hulle bevele is deur die Here; daarom, hulle is juis en waar.
- 36 En nou, ek sê aan julle, my broers, dat nadat julle geweet het en al hierdie dinge geleer is, indien julle sou oortree en strydig optree met dit wat gespreek is, dat julle juis self onttrek van die Gees van die Here, sodat dit geen plek mag hê in julle om julle te lei in die weë van wysheid, dat julle geseënd, voorspoedig en behoed mag wees nie —
- 37 Ek sê aan julle, dat die man wat dit doen, dieselfde kom uit in openlike rebellie teen God; daarom verkies hy om die bese te gehoorsaam, en word 'n vyand van alle regverdigheid; daarom, die Here het geen plek in hom nie, want Hy woon nie in onheilige tempels nie.
- 38 Daarom, as daardie man nie bekeer nie, en bly en sterwe as 'n vyand van God, wek die eise van goddelike geregtigheid sy onsterflike siel tot 'n lewendige besef van sy eie skuld op, wat hom laat terugdeins van die teenwoordigheid van die Here, en sy bors vul met skuld, en pyn, en sielesmart, wat soos 'n onuitbluslike vuur is, wie se vlam opstyg vir ewig en ewig.
- 39 En nou sê ek aan julle, dat genade geen aanspraak het op daardie man nie; daarom is sy uiteindelijke lot om nimmereindigende pyniging te verduur.
- 40 O, al julle ou manne, en ook julle jong manne, en julle klein kindertjies wat my woorde kan verstaan, want ek het duidelik gespreek met julle sodat julle mag verstaan, ek bid dat julle sal ontwaak tot 'n herinnering aan die vreeslike toestand van diegene wat in oortreding verval het.
- 41 En bowendien, ek sou begeer dat julle moet nadink oor die geseënde en gelukkige toestand van diegene wat die gebooie van God onderhou. Want kyk, hulle is geseënd in alle dinge, beide tydelik en geestelik; en as hulle getrou bly tot die

einde, word hulle in die hemel ontvang, sodat hulle daardeur mag woon met God in 'n toestand van nimmereindigende geluk. O onthou, onthou dat hierdie dinge waar is; want die Here God het dit gespreek.

Mosia 3

- 1 En weer, my broers, wil ek julle aandag vra, want ek het nog ietwat meer om te spreek met julle; want kyk, ek het dinge om vir julle te vertel aangaande dit wat sal kom.
- 2 En die dinge wat ek aan julle sal vertel, word aan my bekend gemaak deur 'n engel van God. En hy het aan my gesê: Ontwaak; en ek het ontwaak, en kyk, hy het voor my gestaan.
- 3 En hy het aan my gesê: Ontwaak, en hoor die woorde wat ek aan jou sal sê, want kyk, ek het gekom om aan jou die blye tydings van groot blydschap te verklaar.
- 4 Want die Here het jou gebede gehoor, en het geoordeel oor jou geregtigheid, en het my gestuur om aan jou mee te deel dat jy jou mag verbly; en dat jy aan jou volk mag verklaar, sodat hulle ook vervul mag wees met blydschap.
- 5 Want kyk, die tyd kom, en is nie meer lank nie, dat met krag, die Here Almagtig wat regeer, wat was, en is, vanaf alle ewigheid tot alle ewigheid sal afkom van die hemel onder die kinders van mense, en sal woon in 'n tabernakel van klei, en sal uitgaan onder mense, en groot wonderwerke doen, soos die genesing van die kranks, die opwekking van die dooies, die lammes te laat loop, die blindes hul sig te laat ontvang en die dowes te laat hoor; en die genesing van allerhande soorte kwale.
- 6 En Hy sal duiwels uitdryf, of die bose geeste wat woon in die harte van die kinders van mense.
- 7 En kyk, Hy sal versoeking ondergaan, en pyn van die liggaam, honger, dors, en moegheid, selfs meer as wat 'n mens kan ly, tensy dit tot die dood toe is; want kyk, bloed kom uit elke porie, so groot sal sy sielesmart wees oor die goddeloosheid en die gruwels van sy volk.
- 8 En hy sal Jesus Christus genoem word, die Seun van God, die Vader van hemel en aarde, die Skepper van alle dinge vanaf die begin; en sy moeder sal Maria genoem word.
- 9 En kyk, Hy kom na sy eie, sodat saligheid tot die kinders van mense mag kom en wel deur geloof in sy Naam; en selfs na al hierdie dinge sal hulle Hom beskou as 'n man, en sê dat Hy 'n duiwel het, en sal Hom gésel, en sal Hom kruisig.
- 10 En Hy sal opstaan op die derde dag uit die dode; en kyk, Hy staan om die wêreld te oordeel; en kyk, al hierdie dinge word gedoen sodat 'n regverdige oordeel mag kom oor die kinders van mense.
- 11 Want kyk, en ook sy bloed doen versoening vir die sondes van diegene wat geval het deur Adam se oortreding, wat gesterwe het sonder om die wil van God te ken aangaande hulle, of wat gesondig het in onkunde.
- 12 Maar wee, wee hom wat weet dat hy rebelleer teen God! Want saligheid kom nie na so een behalwe as dit is deur bekering en geloof in die Here Jesus Christus nie.
- 13 En die Here God het sy heilige profete gestuur onder al die kinders van mense, om hierdie dinge te verkondig aan elke stam, nasie, en taal, sodat daardeur wie ook al sal glo dat Christus moet kom, dieselfde vergifnis mag ontvang van hulle sonde en jubel met uitermate blydschap, asof Hy alreeds onder hulle gekom het.

- 14 Nogtans het die Here God gesien dat sy volk 'n hardnekkige volk was, en Hy het aan hulle 'n wet gestel, en wel die wet van Moses.
- 15 En baie tekens, en wonders en sinnebeelde, en voorafskaduings het Hy getoon aan hulle, aangaande sy koms; en ook het heilige profete met hulle gespreek aangaande sy koms; en tog het hulle hul harte verhard, en nie verstaan dat die wet van Moses niks baat behalwe as dit was deur die versoening van sy bloed nie.
- 16 En selfs as dit moontlik was dat klein kindertjies kon sondig, sou hulle nie gered kon word nie; maar ek sê aan julle dat hulle salig is; want kyk, soos in Adam, of van nature, val hulle, insgelyks so doen die bloed van Christus versoening vir hul sondes.
- 17 En bowendien, ek sê aan julle dat daar geen ander naam gegee sal word nóg enige ander weg nóg wyse waardeur saligheid kan kom tot die kinders van mense, slegs in en deur die Naam van Christus, die Here Almagtig.
- 18 Want kyk, Hy oordeel, en sy oordeel is regverdig; en die suigling is nie verlore wat sterwe in sy kinderjare nie; maar mense drink verdoemenis tot hulle eie siele tensy hulle hul verootmoedig en word soos klein kindertjies, en glo dat saligheid was, en is, en sal wees, in en deur die versoenende bloed van Christus, die Here Almagtig.
- 19 Want die natuurlike mens is 'n vyand van God, en was dit vanaf die val van Adam, en sal dit wees vir ewig en ewig, tensy hy toegee aan die verlokkinge van die Heilige Gees, en die natuurlike mens aflê en 'n heilige word deur die versoening van Christus die Here, en soos 'n kind word, onderdanig, sagmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, gewillig om hom te onderwerp aan alle dinge wat die Here behaag om op hom te lê, net soos 'n kind hom onderwerp aan sy vader.
- 20 En bowendien, ek sê aan julle, dat die tyd sal kom wanneer die kennis van 'n Saligmaker sal versprei dwarsdeur elke nasie, stam, taal, en volk.
- 21 En kyk, wanneer daardie tyd kom, sal niemand skuldeloos bevind word voor God nie, behalwe as dit kindertjies is, slegs deur bekering en geloof in die naam van die Here God Almagtig.
- 22 En wel in hierdie tyd, wanneer jy jou volk die dinge sou geleer het wat die Here jou God jou gebied het, selfs dan word hulle nie meer onskuldig bevind in die oë van God nie, behalwe volgens die woorde wat ek met jou gespreek het.
- 23 En nou het ek die woorde gespreek wat die Here God my gebied het.
- 24 En so sê die Here: Hulle sal staan as 'n duidelike getuienis teen hierdie volk op die oordeelsdag; waarvolgens hulle geoordeel sal word, elke mens volgens sy werke, of hulle goed, en of hulle boos is.
- 25 En as hulle boos is, word hulle oorgelewer tot 'n vreeslike gesig van hulle eie skuld en gruweldade, wat hulle laat terugdeins van die teenwoordigheid van die Here na 'n toestand van smart en eindelose foltering, waaruit hulle nie meer kan terugkeer nie; daarom het hulle verdoemenis gedrink tot hulle eie siele.
- 26 Daarom, hulle het gedrink uit die beker van die toorn van God, welke geregtigheid net so min van hulle weerhou word as wat dit kan weerhou word dat Adam sou val, vanweë sy neem van die verbode vrug; daarom, genade kan vir ewig geen aanspraak op hulle meer hê nie.
- 27 En hulle foltering is soos 'n poel van vuur en swawel, waarvan die vlamme onuitbluslik is, en waarvan die rook opstyg vir ewig en ewig. So het die Here my gebied. Amen.

Mosia 4

- 1 En nou, dit het gebeur dat toe koning Benjamin 'n einde gemaak het om die woorde te spreek wat aan hom oorgedra is deur die engel van die Here, dat hy sy oë laat gaan het oor die skare, en kyk, hulle het neergeval op die grond, want die vrees van die Here het oor hulle gekom.
- 2 En hulle het hulleself aanskou in hul eie vleeslike toestand, en wel geringer as die stof van die aarde. En hulle het almal hardop uitgeroep met een stem, en gesê: O, wees genadig, en laat die versoenende bloed van Christus geld sodat ons vergifnis van ons sondes mag ontvang, en ons harte gereinig mag word; want ons glo in Jesus Christus, die Seun van God, wat hemel en aarde geskape het, en alle dinge; wat sal afkom onder die kinders van mense.
- 3 En dit het gebeur dat nadat hulle hierdie woorde gespreek het, het die Gees van die Here oor hulle gekom, en hulle is vervul met vreugde, omdat hulle vergifnis ontvang het van hul sonde, en omdat hulle vrede van gewete gehad het, vanweë die uitnemende geloof wat hulle gehad het in Jesus Christus wat sou kom, volgens die woorde wat koning Benjamin gespreek het met hulle.
- 4 En koning Benjamin het weer sy mond geopen en met hulle begin spreek, en gesê: My vriende en my broers, my verwante en my volk, ek wil weer julle aandag vra, dat julle die oorblywende woorde wat ek met julle sal spreek mag hoor en verstaan.
- 5 Want kyk, as die kennis van die goedheid van God op hierdie tydstip julle laat ontwaak het tot 'n begrip van julle nietigheid, en julle waardelose en gevalle toestand —
- 6 Ek sê aan julle, as julle gekom het tot 'n besef van die goedheid van God, en sy ongeëwenaarde mag, en sy wysheid, en sy geduld, en sy lankmoedigheid teenoor die kinders van mense; en ook, die versoening wat berei is vanaf die grondlegging van die wêreld, sodat daardeur saligheid mag kom na hom wat sy vertrou in die Here sou plaas, en getrou sou wees om sy geboorte te onderhou, en volhard in die geloof en wel tot aan die einde van sy lewe, ek bedoel die lewe van die sterflike liggaam —
- 7 Ek sê, dat dit die man is wat saligheid ontvang deur die versoening wat berei is vanaf die grondlegging van die wêreld vir alle mense, wat ewig was vanaf die val van Adam, of wat is, of wat ooit sal wees, en wel tot aan die einde van die wêreld.
- 8 En dit is die wyse waardeur saligheid kom: En daar is geen ander saligheid behalwe hierdie waarvan gespreek is, nóg is daar enige voorwaardes waardeur die mens gered kan word behalwe die voorwaardes wat ek aan julle vertel het.
- 9 Glo in God; glo dat Hy is, en dat Hy alle dinge geskape het, beide in die hemel en op aarde; glo dat Hy alle wysheid het, en alle mag, beide in die hemel en op aarde; glo dat die mens nie al die dinge kan begryp wat die Here kan begryp nie.
- 10 En weer, glo dat julle moet bekeer van julle sondes en hulle versaak, en verootmoedig julleself voor God; en vra in opregtheid van hart dat Hy julle moet vergewe; en nou, as julle al hierdie dinge glo, sien toe dat julle hulle doen.
- 11 En weer sê ek aan julle soos ek vantevore gesê het, dat as julle gekom het tot die kennis van die heerlikheid van God, of as julle geweet het van sy goedheid en gesmaak het van sy liefde, en 'n vergifnis ontvang het van jul sondes, wat sulke uitermate groot vreugde in julle siele veroorsaak het, net so wil ek hê dat julle moet onthou, en altyd in gedagtenis hou, die grootheid van God, en julle eie nietigheid, en sy goedheid en lankmoedigheid teenoor julle, onwaardige skepsels, en verootmoedig julle en wel tot in die dieptes van ootmoedigheid, en daaglik die

naam van die Here aanroep, en standvastig staan in die geloof van dit wat moet kom, wat gesprek is deur die mond van die engel.

12 En kyk, ek sê aan julle dat as julle dit doen, sal julle jul altyd verheug, en vervul wees met die liefde van God, en altyd vergifnis van jul sonde behou; en julle sal groei in die kennis van die heerlijkheid van Hom wat julle geskape het, of in die kennis van dit wat regverdig en waar is.

13 En julle sal nie begeertes hê om mekaar kwaad aan te doen nie, maar om vreedsaam te lewe, en om aan elke man te gee wat hom toekom.

14 En julle sal nie toelaat dat julle kinders honger ly, of naak is nie; nóg sal julle toelaat dat hulle die wette van God oortree, en met mekaar baklei, en twis die een met die ander nie, en die duiwel dien, wat die meester van sonde is nie, of wat die bose gees is van wie gesprek is deur ons vaders, hy wat 'n vyand is van alle geregtigheid.

15 Maar julle sal hulle leer om te wandel in die weë van die waarheid en erns; julle sal hulle leer om mekaar lief te hê, en om mekaar te dien.

16 En ook, julle juis sal diegene bystaan wat behoefte het aan jul bystand; julle sal van julle besittings aan hom gee wat behoefte het; en julle sal nie toelaat dat die bedelaar tevergeefs sy smeekbede tot julle rig, en hom wegstuur om om te kom nie.

17 Miskien sal jy sê: Die man het sy ellende op homself gebring; daarom sal ek my hand terughou, en sal hom nie van my kos gee nie, nóg aan hom van my besittings gee dat hy nie mag ly nie, want sy strawwe is regverdig—

18 Maar ek sê aan jou, o mens, wie dit ook al doen, het groot rede om te bekeer; en tensy hy bekeer van dit wat hy gedoen het, sal hy vir ewig omkom, en het geen deel in die koninkryk van God nie.

19 Want kyk, is ons nie almal bedelaars nie? Is ons nie almal afhanklik van dieselfde Wese, naamlik God, vir al die besittings wat ons het nie, vir beide voedsel en kleding, en vir goud, en vir silwer, en vir al die rykdom wat ons het van allerlei soorte nie?

20 En kyk, juis op hierdie tyd, het julle sy naam aangeroep, en gesmeek om 'n vergifnis van julle sondes. En het Hy toegelaat dat julle vergeefs gepleit het? Nee; Hy het sy Gees uitgestort oor julle en het veroorsaak dat julle harte vervul sou word met vreugde, en het veroorsaak dat julle monde gesluit sou word sodat julle niks kon uiter nie, so uitermate groot was julle vreugde.

21 En nou, as God, wat julle geskape het, van wie julle afhanklik is vir julle lewens en vir alles wat julle het en is, aan julle gee wat julle ook al vra wat reg is, in geloof, en glo dat julle sal ontvang, o, dan, hoe behoort julle nie die besittings wat julle het te deel die een met die ander nie.

22 En as julle die man oordeel wat sy smeekbede tot julle rig vir julle besittings sodat hy nie vergaan nie, en hom veroordeel, hoeveel regverdiger sal julle veroordeling wees omdat julle jul besittings weerhou, wat nie aan julle behoort nie, maar aan God, aan wie ook julle lewe behoort; en tog doen jul geen smeekbede nie, of bekeer nie van die ding wat julle gedoen het nie.

23 Ek sê aan julle, wee daardie man, want sy besittings sal saam met hom vergaan; en nou, ek sê hierdie dinge aan diegene wat ryk is betreffende die dinge van hierdie wêreld.

24 En weer, ek sê aan die armes, julle wat nie het nie, en tog voldoende het, dat julle oorleef van dag tot dag; ek bedoel julle almal wat die bedelaar weier, omdat julle nie het nie; ek wil hê dat julle in jul harte moet sê dat: Ek gee nie omdat ek nie het nie,

maar as ek gehad het, sou ek gee.

25 En nou, as julle dit in julle harte sê, bly julle onskuldig, anders is julle veroordeel; en julle veroordeling is regverdig, want julle begeer dit wat julle nie ontvang het nie.

26 En nou, ter wille van hierdie dinge wat ek met julle gespreek het — dit is, ter wille van die behoud van 'n vergifnis van julle sondes van dag tot dag, dat julle onskuldig mag wandel voor God — wil ek hê dat julle van jul besittings moet deel met die armes, elke mens volgens dit wat hy het, soos om die hongeriges te voed, die naaktes te klee, die siekes te besoek en by te dra tot hulle verligting beide geestelik en tydelik, volgens hulle behoeftes.

27 En kyk dat al hierdie dinge in wysheid en orde gedoen word, want dit is nie nodig dat 'n man vinniger moet hardloop as wat hy krag het nie. En weer, dit is noodsaaklik dat hy getrou moet wees, dat hy daardeur die prys mag wen; daarom, alle dinge moet ordelik gedoen word.

28 En ek wil hê dat julle sal onthou, dat wie ook al onder julle van sy naaste leen, hy die ding moet teruggee wat hy leen, volgens wat hy ooreengekom het, anders sal jy sonde begaan; en miskien sal jy veroorsaak dat jou naaste ook sonde begaan.

29 En eindelik, ek kan julle nie al die dinge vertel waardeur julle sonde mag begaan nie; want daar is verskillende maniere en wyses, en wel soveel dat ek hulle nie kan tel nie.

30 Maar dit kan ek julle sê, dat as julle nie op juisself let nie, en julle gedagtes, en julle woorde, en julle dade, en die gebooie van God onderhou nie, en volhard in die geloof in dit wat julle gehoor het aangaande die koms van ons Here, en wel tot aan die einde van julle lewens nie, moet julle vergaan. En nou, o mens, onthou, en vergaan nie.

Mosia 5

1 En nou, dit het gebeur dat toe koning Benjamin so met sy volk gespreek het, het hy onder hulle gestuur, begerende om van sy volk te weet of hulle die woorde geglo het wat hy met hulle gespreek het.

2 En hulle het almal met een stem uitgeroep, en gesê: Ja, ons glo al die woorde wat u met ons gespreek het; en ook, ons weet van hulle sekerheid en waarheid, vanweë die Gees van die Here Almagtig, wat 'n geweldige verandering in ons bewerkstellig het, of in ons harte, sodat ons nie meer die neiging het om kwaad te doen nie, maar om voortdurend goed te doen.

3 En ons, onself ook, deur die eindelose goedheid van God, en die openbaringe van sy Gees, het groot insae in dit wat moet kom; en as dit raadsaam was, kon ons van alle dinge profeteer.

4 En dit is die geloof wat ons gehad het in die dinge wat ons koning met ons gespreek het, wat ons gebring het tot hierdie groot kennis, waardeur ons ons verbly met sulke uitermate groot blydschap.

5 En ons is gewillig om 'n verbond met ons God te sluit om sy wil te doen, en om gehoorsaam te wees aan sy gebooie in alle dinge wat Hy ons sal gebied, al ons oorblywende dae, sodat ons nie op onself 'n nimmereindigende foltering bring nie, soos gespreek is deur die engel, sodat ons nie mag drink uit die beker van die toorn van God nie.

6 En nou, dit is die woorde wat koning Benjamin van hulle verlang het; en daarom

het hy aan hulle gesê: Julle het die woorde gespreek wat ek verlang het; en die verbond wat julle gesluit het, is 'n regverdige verbond.

7 En nou, vanweë die verbond wat julle gesluit het, sal julle die kinders van Christus genoem word, sy seuns en sy dogters; want kyk, hierdie dag het Hy julle geestelik verwek; want julle sê dat julle harte verander is deur geloof in sy naam; daarom, julle is gebore uit Hom en het sy seuns en sy dogters geword.

8 En onder hierdie hoof word julle vrygemaak, en daar is geen ander hoof waardeur julle vrygemaak kan word nie. Daar is geen ander naam gegee waardeur saligheid kom nie; daarom, ek wil hê dat julle op julle die naam van Christus moet neem, almal van julle wat die verbond met God gesluit het dat julle gehoorsaam sal wees tot aan die einde van julle lewens.

9 En dit sal gebeur dat wie ook al dit doen, gevind sal word aan die regterhand van God, want hy sal die naam ken waarby hy genoem word; want hy sal by die naam van Christus genoem word.

10 En nou sal dit gebeur, dat wie ook al nie die naam van Christus vir hom sal aanneem nie, by 'n ander naam genoem moet word; daarom, hy bevind homself aan die linkerhand van God.

11 En ek wil hê dat julle ook sal onthou, dat dit die naam is wat ek gesê het ek aan julle sal gee wat nooit uitgewis sal word nie, behalwe as dit deur oortreding is; daarom, pas op dat julle nie oortree nie, dat die naam nie uitgewis word uit julle harte nie.

12 Ek sê aan julle, ek wil hê dat julle sal onthou om die naam te bewaar, altyd geskrewe in julle harte, dat julle nie bevind word aan die linkerhand van God nie, maar dat julle hoor en die stem ken waardeur julle geroep sal word, en ook, die naam wat Hy julle sal noem.

13 Want hoe ken 'n man die meester vir wie hy nie gedien het nie, en wat 'n vreemdeling vir hom is, en ver is van die gedagtes en bedoelings van sy hart?

14 En weer, neem 'n man 'n esel wat aan sy naaste behoort en behou dit? Ek sê aan julle, Nee; hy sal nie eers toelaat dat hy wei onder sy kuddes nie, maar sal hom wegjaag en hom uitwerp. Ek sê aan julle, dat net so sal dit wees onder julle as julle nie die naam ken waarby julle genoem word nie.

15 Daarom, ek wil hê dat julle standvastig en onbeweeglik sal wees, altyd oorvloedig in goeie werke, sodat Christus, die Here God Almagtig, julle as syne mag verseël, dat julle gebring mag word na die hemel, sodat julle ewigdurende saligheid en die ewige lewe mag hê, deur die wysheid, en krag, en geregtigheid, en genade van Hom wat alle dinge geskape het, in die hemel en op aarde, wat God is bo alles. Amen.

Mosia 6

1 En nou, koning Benjamin het gedink dat dit raadsaam is, nadat hy klaar met die volk gespreek het, dat hy die name sou neem van al diegene wat 'n verbond gesluit het met God om sy gebooie te onderhou.

2 En dit het gebeur dat daar nie een siel was nie, tensy dit kindertjies was, wat nie die verbond gesluit het, en die naam van Christus vir hulle aangeneem het nie.

3 En weer, dit het gebeur dat toe koning Benjamin 'n einde gemaak het aan al hierdie dinge, en sy seun Mosia gewy het om 'n heerser en 'n koning oor sy volk te wees, en hom al die opdragte gegee het aangaande die koninkryk, en ook priesters

aangestel het om die volk te onderrig, sodat hulle daardeur die gebooie van God mag hoor en ken, en om hulle aan te spoor tot gedagtenis aan die eed wat hulle afgelê het, het hy die skare weggestuur, en hulle het teruggekeer, elkeen, volgens hulle gesinne, na hulle eie huise.

4 En Mosia het begin heers in sy vader se plek. En hy het begin om te heers in die dertigste jaar van sy ouderdom, wat dit in totaal omtrent vierhonderd ses en sewentig jaar maak vanaf die tyd dat Lehi Jerusalem verlaat het.

5 En koning Benjamin het drie jaar gelewe, en hy het gesterf.

6 En dit het gebeur dat koning Mosia in die weë van die Here gewandel het, en sy oordele en sy insettinge nagekom en sy gebooie onderhou het in alle dinge wat Hy hom ook al gebied het.

7 En koning Mosia het sy volk die grond laat bewerk. En hy ook, homself, het die grond bewerk, sodat hy daardeur nie 'n las vir sy volk sou word nie, sodat hy mag handel volgens dit wat sy vader in alle dinge gehandel het. En daar was geen onenigheid onder sy hele volk vir 'n tydperk van drie jaar nie.

Mosia 7

1 En nou, dit het gebeur dat nadat koning Mosia voortdurende vrede gehad het vir 'n tydperk van drie jaar, was hy begerig om te weet aangaande die mense wat opgegaan het om in die land van Lehi-Nefi te woon, of in die stad van Lehi-Nefi; want sy volk het niks gehoor van hulle vanaf die tyd dat hulle die land van Zarahemla verlaat het nie; daarom, hulle het hom vermoei met hul neulery.

2 En dit het gebeur dat koning Mosia toegestem het dat sestien van hulle sterk manne mag opgaan na die land van Lehi-Nefi, om navraag te doen aangaande hulle broers.

3 En dit het gebeur dat hulle die volgende dag begin het om op te gaan, en by hulle was ene Ammon, en hy was 'n sterk en magtige man, en 'n afstammeling van Zarahemla; en hy was ook hulle leier.

4 En nou, hulle het nie die koers geken wat hulle moes reis in die wildernis om op te gaan na die land van Lehi-Nefi nie; daarom het hulle baie dae rondgedwaal in die wildernis en wel veertig dae het hulle rondgedwaal.

5 En nadat hulle veertig dae rondgedwaal het, het hulle by 'n heuwel gekom, wat noord is van die land van Silom, en daar het hulle hul tente opgeslaan.

6 En Ammon het drie van sy broers geneem, en hulle name was Amaleki, Helem, en Hem, en hulle het afgegaan in die land van Nefi.

7 En kyk, hulle het die koning van die volk teëgekomen wat in die land van Nefi was, en in die land van Silom; en hulle is omsingel deur die koning se lyfwag, en is geneem, en is gebind en is in die gevangenis geplaas.

8 En dit het gebeur toe hulle twee dae in die gevangenis was, is hulle weer voor die koning gebring, en hulle boeie is losgemaak; en hulle het voor die koning gestaan en is toegelaat, of liever beveel, dat hulle die vrae moes beantwoord wat hy hulle sou vra.

9 En hy het aan hulle gesê: Kyk, ek is Limhi, die seun van Noag, wat die seun van Zenif was, wat opgekom het uit die land Zarahemla om hierdie land te beërwe, wat die land van hul vaders was, wat 'n koning gemaak is deur die stem van die volk.

10 En nou, ek begeer om die oorsaak te weet waarom julle so gewaagd was as om

- naby die mure van die stad te kom, toe ek, myself met my wagte buite die poort was?
- 11 En nou, om hierdie rede het ek toegelaat dat julle beskerm word, dat ek by julle navraag mag doen, of anders sou ek beveel het dat my wagte julle om die lewe moes bring. Julle mag praat.
- 12 En nou, toe Ammon sien dat hy toegelaat was om te praat, het hy na vore gestap en homself neergebuig voor die koning; en toe hy weer opstaan, sê hy: O, koning, ek is voor God vandag baie dankbaar dat ek nog lewe, en toegelaat word om te spreek; en ek sal poog om met vrymoedigheid te spreek;
- 13 Want ek is seker dat as u my geken het, u nie sou toegelaat het dat ek hierdie boeie moes dra nie. Want ek is Ammon, en is 'n afstammeling van Zarahemla, en het opgekom uit die land van Zarahemla om navraag te doen aangaande ons broers, wat Zenif uitbring het uit daardie land.
- 14 En nou, dit het gebeur dat nadat Limhi die woorde gehoor het van Ammon, was hy uitermate verheug, en het gesê: Nou, ek weet vir seker dat my broers wat in die land van Zarahemla was, nog lewe. En nou, ek sal my verbly; en môre sal ek sorg dat my volk hulle ook verbly.
- 15 Want kyk, ons is in gevangenskap onder die Lamaniete, en word belas met 'n belasting wat swaar is om te dra. En nou, kyk, ons broers sal ons verlos uit ons gevangenskap, of uit die hande van die Lamaniete, en ons sal hulle slawe wees; want dit is beter dat ons slawe van die Nefiete is, as om belasting te betaal aan die koning van die Lamaniete.
- 16 En nou, koning Limhi het sy wagte beveel dat hulle nie langer vir Ammon of sy broers moes bind nie, maar het beveel dat hulle gaan na die heuwel wat noord van Silom was, en hulle broers die stad inbring, dat hulle sodoende mag eet en drink, en hulleself uitrus na die vermoeienis van hulle reis; want hulle het baie dinge gely; hulle het honger, dors en uitputting gely.
- 17 En nou, dit het gebeur op die volgende dag dat koning Limhi 'n aankondiging laat uitroep het onder sy hele volk, dat hulle hulself daarvolgens mag bymekaarmaak by die tempel, om die woorde te hoor wat hy met hulle sou spreek.
- 18 En dit het gebeur dat nadat hulle hulself versamel het, dat hy met hulle gespreek het op hierdie wyse, en gesê: O julle, my volk, rig julle hoofde op en wees getroos; want kyk, die tyd is op hande, of is nie ver nie, wanneer ons nie langer onderdanig sal wees aan ons vyande nie, niteenstaande ons baie worstelinge, wat vergeefs was; tog vertrou ek dat daar 'n doeltreffende stryd oorbly om gestry te word.
- 19 Daarom, rig julle hoofde op, en verheug julle, en stel julle vertrou in God, in daardie God wat die God was van Abraham, en Isak, en Jakob; en ook, daardie God wat die kinders van Israel uitbring het uit Egipteland, en hulle deur die Rooisee laat loop op droë grond, en hulle gevoed het met manna sodat hulle nie mag vergaan in die wildernis nie; en baie meer dinge het Hy vir hulle gedoen.
- 20 En weer, daardie selfde God het ons vaders uitbring uit die land van Jerusalem, en het sy volk behoed en bewaar en wel tot op hede; en kyk, dit is vanweë ons goddelooshede en gruwels dat Hy ons in gevangenskap gebring het.
- 21 En julle is vandag almal getuies, dat Zenif, wat koning gemaak is oor hierdie volk, omdat hy oorywerig was om die land van sy vaders te erf, daarom is hy bedrieg deur die sluheid en listigheid van koning Laman, wat 'n verdrag met koning Zenif aangegaan het, en in sy hande die besit oorgelewer het van 'n deel van die land, oftewel die stad van Lehi-Nefi, en die stad van Silom; en die omliggende land —

- 22 En dit alles het hy gedoen, met die uitsluitlike doel om hierdie volk tot onderdanigheid te bring of in gevangenskap. En kyk, op hierdie tydstip betaal ons belasting aan die koning van die Lamaniete, ten bedrae van een helfte van ons mielies, en ons gars, en wel al ons graan van elke soort, en een helfte van die aanwas van ons kuddes en ons troppe; en wel een helfte van alles wat ons het of besit, eis die koning van die Lamaniete van ons, of ons lewens.
- 23 En nou, is dit nie swaar om te verduur nie? En is dit, ons verdrukking, nie groot nie? Nou kyk, hoeveel rede het ons om te treur.
- 24 Ja, ek sê aan julle, groot is die redes wat ons het om te treur; want kyk hoeveel van ons broers is gedood, en hulle bloed is tevergeefs gestort, en alles vanweë goddeloosheid.
- 25 Want as hierdie volk nie verval het in oortreding nie, sou die Here nie toegelaat het dat hierdie groot kwaad oor hulle gekom het nie. Maar kyk, hulle wou nie op sy woorde ag slaan nie; maar daar het twiste ontstaan onder hulle, en wel tot so 'n mate dat hulle bloed onder mekaar vergiet het.
- 26 En hulle het 'n profeet van die Here doodgemaak; ja, 'n uitverkore man van God, wat hulle vertel het van hulle goddeloosheid en gruwels, en geprofeteer het van baie dinge wat moet kom, ja, en selfs die koms van Christus.
- 27 En omdat hy aan hulle gesê het dat Christus die God was, die Vader van alle dinge, en gesê het dat Hy vir Hom die gestalte van 'n mens sou aanneem, en dit sou die gestalte wees waarna die mens geskape is in die begin; of met ander woorde, hy het gesê dat die mens geskape is volgens die gestalte van God, en dat God sou neerdaal onder die kinders van mense, en vir Hom vlees en bloed sou aanneem, en sou uitgaan op die aangesig van die aarde —
- 28 En nou, omdat hy dit gesê het, het hulle hom doodgemaak; en baie meer dinge het hulle gedoen wat die toorn van God op hulle neergebring het. Daarom, wie wonder dat hulle in gevangenskap is, en dat hulle getref word met sware verdrukkinge?
- 29 Want kyk, die Here het gesê: Ek sal my volk nie bystaan op die dag van hulle oortreding nie; maar Ek sal hulle weë versper sodat hulle nie voorspoedig is nie; en hulle dade sal wees soos 'n struikelblok voor hulle.
- 30 En weer, Hy het gesê: As my volk vieslikheid sal saai, sal hulle die kaf daarvan maai in die warrelwind; en die uitwerking daarvan is gif.
- 31 En weer, Hy het gesê: As my volk vieslikheid sal saai, sal hulle die oostewind maai, wat onmiddellike vernietiging meebring.
- 32 En nou, kyk, die belofte van die Here is vervul, en julle word geslaan en verdruk.
- 33 Maar as julle sal keer na die Here met volle voorneme van hart, en julle vertrou in Hom stel, en Hom dien met alle getrouheid van verstand, as julle dit doen, sal Hy, volgens sy eie wil en behae, julle verlos uit gevangenskap.

Mosia 8

- 1 En dit het gebeur dat nadat koning Limhi 'n einde gemaak het om te spreek met sy volk, want hy het baie dinge gespreek met hulle en slegs 'n paar daarvan het ek geskrywe in hierdie boek, het hy sy volk al die dinge vertel aangaande hulle broers wat in die land van Zarahemla was.
- 2 En hy het Ammon gevra om op te staan voor die skare, en hulle alles te vertel wat

met hulle broers gebeur het, vanaf die tyd dat Zenif opgegaan het uit die land, en wel tot die tyd dat hyself opgekom het uit die land.

3 En hy het ook aan hulle die laaste woorde oorvertel wat koning Benjamin hulle geleer het, en hulle verduidelik aan die volk van koning Limhi, sodat hulle al die woorde kon verstaan wat hy gespreek het.

4 En dit het gebeur dat nadat hy dit alles gedoen het, het koning Limhi die skare weggestuur en beveel dat hulle elkeen na sy eie huis moes terugkeer.

5 En dit het gebeur dat hy opdrag gegee het dat die plate wat die kroniek bevat het van sy volk vanaf die tyd dat hulle die land van Zarahemla verlaat het, gebring moes word voor Ammon, sodat hy hulle mag lees.

6 Nou, nadat Ammon die kroniek gelees het, het die koning hom gevra of hy tale kon vertolk, en Ammon het aan hom gesê dat hy nie kon nie.

7 En die koning het aan hom gesê: Omdat ek bedroef was oor die verdrukkinge van my volk, het ek drie en veertig manne van my volk 'n reis laat onderneem, die wildernis in, sodat hulle daardeur die land van Zarahemla mag vind, sodat ons 'n beroep op ons broers kon doen om ons te verlos uit gevangenskap.

8 En hulle was verdwaal in die wildernis vir 'n tydperk van baie dae, tog was hulle getrou, en het nie die land van Zarahemla gevind nie, maar het teruggekeer na hierdie land, nadat hulle gereis het in 'n land tussen baie waters, en 'n land ontdek het wat besaai was met die beendere van mense, en van diere, en ook bedek was met ruïnes van geboue van allerlei soorte, en het 'n land ontdek wat bewoon was deur 'n volk wat so talryk was soos die leërske van Israel.

9 En as 'n getuigenis dat die dinge wat hulle gesê het waar is, het hulle vier en twintig plate gebring wat gevul is met graveerwerk, en hulle is van suiwer goud.

10 En kyk, ook, hulle het borsplate gebring, wat groot is, en hulle is van brons en van koper, en is volkome sterk.

11 En weer, hulle het swaarde gebring, die hewwe daarvan het verweer, en die lemme daarvan was gevreet deur roes; en daar is niemand in die land wat in staat is om die taal te vertolk of die graverings wat op die plate is nie. Daarom het ek aan jou gesê: Kan jy vertaal?

12 En ek sê weer aan jou: Weet jy van enigeen wat kan vertaal? Want ek is begerig dat hierdie kronieke in ons taal vertaal moet word; want miskien sal hulle ons 'n kennis gee van 'n oorblyfsel van die volk wat vernietig is, van waar hierdie kronieke gekom het; of miskien sal hulle vir ons 'n kennis gee van hierdie selfde volk wat vernietig is; en ek is begerig om die oorsaak te weet van hulle vernietiging.

13 Nou het Ammon aan hom gesê: Ek kan u vir seker vertel, o koning, van 'n man wat die kronieke kan vertaal; want hy besit iets waarmee hy kan kyk, en alle kronieke vertaal wat van die voortyd is; en dit is 'n gawe van God. En die dinge word vertolkers genoem, en geen mens kan in hulle kyk nie tensy hy beveel word, uit vrees dat hy daarin soek vir dit wat hom nie toekom nie en sou vergaan. En wie ook al beveel word om daarin te kyk, dié word 'n siener genoem.

14 En kyk, die koning van die volk wat in die land van Zarahemla is, is die man wat beveel is om hierdie dinge te doen, en wat hierdie verhewe gawe van God het.

15 En die koning het gesê dat 'n siener groter is as 'n profeet.

16 En Ammon het gesê dat 'n siener 'n openbaarder is en ook 'n profeet; en 'n gawe wat groter is, kan geen mens hê nie, tensy hy die krag van God sou besit, wat geen mens kan nie; tog mag 'n mens groot krag hê, wat aan hom gegee is deur God.

- 17 Maar 'n siener kan weet van dinge wat verby is, en ook van dinge wat moet kom, en deur hulle sal alle dinge geopenbaar word, of liewer, sal geheime dinge bekendgemaak word, en verborge dinge sal aan die lig kom, en dinge wat nie bekend is nie, sal bekendgemaak word deur hulle, en ook sal dinge bekendgemaak word deur hulle wat andersins nie bekend kan wees nie.
- 18 Dus het God 'n wyse voorsien dat die mens, deur geloof, magtige wonders mag verrig; daarom word hy 'n groot voordeel vir sy medemens.
- 19 En nou, toe Ammon 'n einde gemaak het om hierdie woorde te spreek, het die koning hom uitermate verbly, en God gedank en gesê: Ongetwyfeld is daar 'n groot verborgenheid in hierdie plate opgesluit, en hierdie vertolkers is ongetwyfeld berei vir die doel om al sulke verborgenhede te ontvou aan die kinders van mense.
- 20 O, hoe wonderbaarlik is die werke van die Here, en hoe lankmoedig is Hy met sy volk; ja, en hoe blind en ondeurdringbaar is die begrippe van die kinders van mense; want hulle wil nie na wysheid soek nie, nóg begeer hulle dat sy oor hulle moet regeer!
- 21 Ja, hulle is soos 'n wilde trop wat wegvlug van die skaapwagter, en verstrooi raak, en verjaag word, en opgevrete word deur die wilde diere van die woud.

DIE KRONIEK VAN ZENIF — n Verslag van sy volk, vanaf die tyd dat hulle die land van Zarahemla verlaat het tot die tyd toe hulle verlos is uit die hande van die Lamaniete.

Mosia 9

- 1 Ek, Zenif, wat onderrig is in die volledige taal van die Nefiete, en wat 'n kennis besit het van die land van Nefi, of van die land van ons vaders se eerste erfenis, en wat gestuur is as 'n verkenner onder die Lamaniete sodat ek hulle magte mag verken, sodat ons leër op hulle mag kom en hulle vernietig—maar toe ek dit gesien het wat goed was onder hulle, was ek begerig dat hulle nie vernietig moes word nie.
- 2 Daarom, ek het gestry met my broers in die wildernis, want ek wou hê dat ons leier 'n verdrag met hulle moet aangaan; maar omdat hy 'n streng en 'n bloeddorstige man was, het hy beveel dat ek doodgemaak moes word; maar ek is gered deur baie bloedvergieting; want vader het teen vader geveg, en broer teen broer, totdat die grootste gedeelte van ons leër vernietig is in die wildernis; en ons het teruggekeer, diegene van ons wat gespaar is, na die land van Zarahemla, om daardie verhaal te vertel aan hulle vroue en hul kinders.
- 3 En tog, omdat ek oorywerig was om die land van ons vaders te erf, het ek soveel bymekaargemaak as wat begerig was om op te gaan om die land in besit te neem, en het weer begin op ons reis die wildernis in, om op te gaan na die land; maar ons is getref deur hongersnood en sware verdrukkinge; want ons was traag om die Here ons God te onthou.
- 4 Nogtans, na baie dae se rond dwaal in die wildernis, het ons ons tente opgeslaan op die plek waar ons broers doodgemaak is, wat naby die land van ons vaders was.
- 5 En dit het gebeur dat ek weer met vier van my manne die stad binnegegaan het, in na die koning toe, sodat ek mag weet van die gesindheid van die koning, en sodat ek mag weet of ek mag ingaan met my volk en die land in vrede in besit mag neem.

- 6 En ek het na die koning ingegaan, en hy het met my 'n verbond aangegaan dat ek die land van Lehi-Nefi mag besit, en die land van Silom.
- 7 En hy het ook beveel dat sy volk moes vertrek uit die land, en ek en my volk het die land binnegegaan dat ons dit mag besit.
- 8 En ons het begin om geboue te bou, en om die mure van die stad te herstel, ja, naamlik die mure van die stad van Lehi-Nefi, en die stad van Silom.
- 9 En ons het begin om die grond te bewerk, ja, waarlik met allerhande soorte sade, met sade van mielies, en van koring, en van gars, en met neas, en met sjeum, en met sade van allerhande soorte vrugte; en ons het begin om te vermenigvuldig en voorspoedig te wees in die land.
- 10 Nou, dit was die sluheid en listigheid van koning Laman, om my volk in gevangenskap te bring, dat hy die land oorgegee het, dat ons dit mag besit.
- 11 Daarom het dit gebeur dat nadat ons in die land gewoon het vir 'n tydperk van twaalf jaar, dat koning Laman onrustig begin word het, uit vrees dat my volk op een of andere wyse sterk sou word in die land, en dat hulle hul nie kon oorweldig en hulle in gevangenskap bring nie.
- 12 Nou, hulle was 'n lui en 'n afgodsvolk; daarom was hulle begerig om ons in gevangenskap te bring, sodat hulle hulself mag te buite gaan met die arbeid van ons hande; ja, sodat hulle mag feesvier op die kuddes van ons weivelde.
- 13 Daarom het dit gebeur dat koning Laman sy volk begin opstook het, sodat hulle met my volk moes veg; daarom het daar oorloë en twiste begin plaasvind in die land.
- 14 Want, in die dertiende jaar van my heerskappy in die land van Nefi, weg na die suide van die land van Silom, toe my volk besig was om hulle kuddes water te gee en te laat wei, en hulle lande te bewerk, het 'n talryke leër van Lamaniete op hulle afgekóm en begin om hulle dood te maak, en om hulle kuddes af te neem, en die mielies van hulle lande.
- 15 Ja, en dit het gebeur dat hulle gevlug het, almal wat nie ingehaal is nie, en wel tot in die stad van Nefi, en het tot my geroep om beskerming.
- 16 En dit het gebeur dat ek hulle bewapen het met boë, en met pyle, met swaarde, en met sabels, en met knuppels, en met slingers, en met allerhande soorte wapens wat ons kon bedink, en ek en my volk het uitgegaan teen die Lamaniete om te veg.
- 17 Ja, in die krag van die Here het ons uitgetrek om te veg teen die Lamaniete; want ek en my volk het kragtig tot die Here geroep dat Hy ons sou verlos uit die hande van ons vyande, want ons is verwek tot 'n herinnering aan verlossing van ons vaders.
- 18 En God het ons geroep gehoor en het ons gebede beantwoord; en ons het uitgegaan in sy krag; ja, ons het uitgegaan teen die Lamaniete, en in een dag en 'n nag het ons drieduisend drie en veertig doodgemaak; ons het hulle doodgemaak en wel totdat ons hulle uit ons land verdryf het.
- 19 En ek self, het met my eie hande, gehelp om hulle dooies te begrawe. En kyk, tot ons groot verdriet en berou, is tweehonderd nege en sewentig van ons broers gedood.

Mosia 10

- 1 En dit het gebeur dat ons weer die koninkryk begin vestig het, en ons het weer begin om die land in vrede in besit te neem. En ek het beveel dat daar wapens van oorlog van allerlei soorte gemaak moes word, sodat ek daardeur wapens mag hê vir my volk

vir die tyd dat die Lamaniete weer teen ons sou optrek om oorlog te maak teen my volk.

2 En ek het wagte rondom die land opgestel, sodat die Lamaniete nie weer onverhoeds teen ons mag opkom en ons vernietig nie; en so het ek my volk en my kuddes bewaak, en verhoed dat hulle in die hande van ons vyande val.

3 En dit het gebeur dat ons die land van ons vaders beërwe het vir baie jare lank, ja, vir die tydperk van twee en twintig jaar.

4 En ek het die manne die grond laat bewerk en allerhande soorte graan verbou en allerhande vrugte van elke soort.

5 En ek het die vroue laat spin, en arbei, en werk, en allerhande fyn linne laat maak, ja, en linne van elke soort, sodat ons ons naaktheid kon bedek; en so was ons voorspoedig in die land — so het ons voortdurende vrede in die land gehad vir 'n tydperk van twee en twintig jaar.

6 En dit het gebeur dat koning Laman gesterf het, en sy seun het begin om in sy plek te regeer. En hy het begin om sy volk op te stook om te rebelleer teen my volk; daarom het hulle begin om voor te berei vir oorlog, en om teen my volk op te trek in die stryd.

7 Maar ek het my verkenners rondgestuur in die land van Semlon, sodat ek hulle voorbereidsels kon ontdek, sodat ek teen hulle mag waak, sodat hulle nie my volk mag aanval en hulle vernietig nie.

8 En dit het gebeur dat hulle opgekom het in die noorde van die land van Silom, met hulle talryke leërskare, manne gewapend met boë, en met pyle, en met swaarde, en met sabels, en met klippe, en met slingers; en hulle het hul hoofde geskeer dat hulle nakend was; en hulle was omgord met 'n leergordel om hulle lendene.

9 En dit het gebeur dat ek beveel het dat die vroue en kinders van my volk versteek moes word in die wildernis; en ek het ook beveel dat al my ou manne wat wapens kon dra, en ook al my jong manne wat in staat was om wapens te dra, hulleself moes bymekaar maak om in die stryd te gaan teen die Lamaniete; en ek het hulle in hul slagorde opgestel, elke man volgens sy ouderdom.

10 En dit het gebeur dat ons in die stryd opgegaan het teen die Lamaniete; en ek, selfs ek, in my ouderdom, het opgegaan in die stryd teen die Lamaniete. En dit het gebeur dat ons opgegaan het in die krag van die Here in die stryd.

11 Nou, die Lamaniete het niks geweet aangaande die Here nie, nóg die krag van die Here, daarom het hulle staatgemaak op hulle eie krag. Tog was hulle 'n sterk volk, volgens die krag van mense.

12 Hulle was 'n wilde, en wrede, en 'n bloeddorstige volk, wat geglo het aan die oorlewering van hulle vaders, en dit is — Hulle het geglo dat hulle verdrywe is uit die land van Jerusalem vanweë die goddelooshede van hulle vaders, en dat hulle deur hulle broers veronreg is in die wildernis, en hulle is ook veronreg terwyl hulle die see oorgesteek het;

13 En weer, dat hulle veronreg was terwyl hulle in die land van hulle eerste erfenis was, nadat hulle die see oorgesteek het, en dit alles omdat Nefi meer getrou was om die gebooi van die Here te onderhou — daarom is hy begunstig deur die Here, want die Here het sy gebede gehoor en hulle beantwoord, en hy het die leiding geneem van hulle reis in die wildernis.

14 En sy broers was toornig op hom omdat hulle nie die handeling van die Here verstaan het nie; hulle was ook toornig op hom op die waters, omdat hulle hul harte

verhard het teen die Here.

15 En weer, hulle was toornig op hom toe hulle in die beloofde land aangekom het, omdat hulle gesê het dat hy die heerskappy oor die volk uit hulle hande geneem het; en hulle het gesoek om hom dood te maak.

16 En weer, hulle was toornig op hom omdat hy die wildernis ingetrek het soos die Here hom beveel het, en die kronieke geneem het wat gegraveer was op die plate van brons, want hulle het gesê dat hy hulle beroof het.

17 En so het hulle hul kinders geleer dat hulle hul moes haat, en dat hulle hul moes vermoor, en dat hulle hul moes beroof en plunder, en alles doen wat hulle kon om hulle te vernietig; daarom het hulle 'n ewige haat teenoor die kinders van Nefi.

18 Om hierdie rede het koning Laman, deur sy sluheid en listige leuentaai, en sy mooi beloftes, my mislei, sodat ek hierdie, my volk, in hierdie land gebring het, sodat hulle hul mag vernietig; ja, en ons het hierdie baie jare gely in die land.

19 En nou ek, Zenif, nadat ek al hierdie dinge aan my volk vertel het aangaande die Lamaniete, het ek hulle aangespoor om te gaan veg met hulle mag, en hul vertroue in die Here te plaas; daarom, ons het geveg teen hulle, van aangesig tot aangesig.

20 En dit het gebeur dat ons hulle weer uitgedrywe het uit ons land; en ons het hulle geslag met 'n groot slagting, en wel so baie, dat ons hulle nie getel het nie.

21 En dit het gebeur dat ons weer teruggekeer het na ons eie land, en my volk het weer begin om hulle kuddes te versorg en hulle grond te bewerk.

22 En nou ek, omdat ek oud is, het die koninkryk oorgedra aan een van my seuns; daarom, ek sê niks meer nie. En mag die Here my volk seën. Amen.

Mosia II

1 En nou het dit gebeur dat Zenif die koninkryk oorgedra het aan Noag, een van sy seuns; daarom het Noag in sy plek begin heers; en hy het nie gewandel in die weë van sy vader nie.

2 Want kyk, hy het nie die gebooie van God onderhou nie, maar hy het gewandel volgens die begeertes van sy eie hart. En hy het baie vroue en byvroue gehad. En hy het veroorsaak dat sy volk sondig, en dit doen wat gruwelik was in die oë van die Here. Ja, en hulle het hoererye gepleeg en allerhande soorte goddeloosheid.

3 En hy het 'n belasting opgelê van een vyfde deel van alles wat hulle besit het, 'n vyfde deel van hulle goud en van hulle silwer, en 'n vyfde deel van hulle zif, en van hulle koper, en van hulle brons en hulle yster; en 'n vyfde deel van hulle vetgemaakte vee; en ook 'n vyfde deel van al hulle graan.

4 En dit alles het hy geneem om homself te onderhou, en sy vroue en sy byvroue; en ook sy priesters, en hulle vroue en hulle byvroue; so het hy die sake van die koninkryk verander.

5 Want hy het al die priesters wat deur sy vader geheilig is, afgesit, en nuwes gewy in hulle plekke, sodaniges as wat in die trots van hulle harte verhef geword het.

6 Ja, en so is hulle onderhou in hulle luiheid, en in hulle afgodery, en in hulle hoererye, deur die belastings wat koning Noag geplaas het op sy volk; so het die volk uitermate gearbei om goddeloosheid te onderhou.

7 Ja, en hulle het ook afgodedienaars geword, omdat hulle verlei was deur die ydele en vleierende woorde van die koning en priesters; want hulle het vleierende dinge met hulle gespreek.

- 8 En dit het gebeur dat koning Noag baie sierlike en ruim geboue gebou het; en hy het hulle versier met keurige werk van hout, en met allerhande kosbare dinge, van goud, en van silwer, en van yster, en van brons, en van zif, en van koper;
- 9 En hy het ook vir hom 'n ruim paleis gebou, en 'n troon in die middel daarvan, wat alles van fyn hout was, en versier was met goud en silwer en met kosbare dinge.
- 10 En hy het ook beveel dat sy ambagsmanne allerhande keurige werk moes doen aan die binnekant van die mure van die tempel, van fyn hout, en van koper, en van brons.
- 11 En die sitplekke wat afgesonder is vir die hoëpriesters, wat bo al die ander sitplekke was, het hy versier met suiwer goud; en hy het 'n borswering laat bou voor hulle, sodat hulle hul liggame en hul arms daarop kon rus terwyl hulle leuenagtige en ydele woorde spreek met sy volk.
- 12 En dit het gebeur dat hy 'n toring naby die tempel gebou het; ja, 'n baie hoë toring, en wel so hoog dat hy op die top daarvan kon staan en kyk oor die land van Silom en ook die land van Semlon kon bekyk, wat deur die Lamaniete beset was; en hy kon oor die hele land rondomheen kyk.
- 13 En dit het gebeur dat hy baie geboue in die land Silom laat bou het; en hy het 'n groot toring laat bou op die heuwel noord van die land Silom, wat 'n vergaderplek was vir die kinders van Nefi in die tyd toe hulle uit die land gevlug het; en so het hy gedoen met die rykdomme wat hy verkry het deur sy volk te belas.
- 14 En dit het gebeur dat hy sy hart gestel het op sy rykdomme, en hy het sy tyd deurgebring deur losbandig te lewe met sy vroue en sy byvroue; en so het sy priesters ook hulle tyd deurgebring met hoere.
- 15 En dit het gebeur dat hy wingerde dwarsdeur die land geplant het; en hy het wynparse gebou, en het wyn in oorvloed gemaak; en daarom het hy 'n wynsuiper geword, en ook sy volk.
- 16 En dit het gebeur dat die Lamaniete op sy volk begin afkom het, op klein groepies, en om hulle te dood in hul lande, en terwyl hulle hul kuddes opgepas het.
- 17 En koning Noag het wagte dwarsdeur die land uitgestuur om hulle weg te hou; maar hy het nie 'n voldoende aantal gestuur nie, en die Lamaniete het op hulle afgekom en het hulle doodgemaak, en baie van hulle kuddes uit die land uitgejaag; so het die Lamaniete begin om hulle te vernietig, en om hul haat op hulle uit te oefen.
- 18 En dit het gebeur dat koning Noag sy leërs gestuur het teen hulle, en hulle is teruggedrywe, of hulle het hul vir 'n tydlank teruggedrywe; daarom, hulle het teruggekeer met juiging oor hulle buit.
- 19 En nou, vanweë hierdie groot oorwinning het hulle verhef geword in die trots van hulle harte; hulle het geroem in hulle eie krag, en gesê dat hulle vyftig kon staan teen duisende van die Lamaniete; en so het hulle geroem, en het behae geskep in bloed, en die vergieting van die bloed van hulle broers, en dit vanweë die goddeloosheid van hulle koning en priesters.
- 20 En dit het gebeur dat daar 'n man onder hulle was, wie se naam Abinadi was; en hy het onder hulle uitgegaan, en begin om te profeteer, en gesê: Kyk, so sê die Here, en so het Hy my gebied, en gesê, Gaan uit, en sê aan hierdie volk, so sê die Here — Wee hierdie volk, want Ek het hulle gruwels gesien, en hulle goddeloosheid, en hulle hoererye; en tensy hulle bekeer, sal Ek hulle besoek in my toorn.
- 21 En tensy hulle bekeer en tot die Here hulle God keer, kyk, Ek sal hulle oorgee in

- die hande van hulle vyande; ja, en hulle sal in gevangenskap gebring word; en hulle sal gekwel word deur die hand van hulle vyande.
- 2.2 En dit sal gebeur dat hulle sal weet dat Ek die Here hulle God is, en 'n jaloerse God is, wat die goddelooshede van my volk besoek.
- 2.3 En dit sal gebeur dat tensy hierdie volk bekeer en hulle keer tot die Here hulle God, sal hulle gebring word in gevangenskap; en niemand sal hulle verlos nie, behalwe dat dit die Here die Almagtige God is.
- 2.4 Ja, en dit sal gebeur dat wanneer hulle tot My sal roep, sal ek traag wees om hulle geroep te hoor; ja, en Ek sal toelaat dat hulle aangeval word deur hulle vyande.
- 2.5 En tensy hulle bekeer in sak en as, en kragtig uitroep tot die Here hulle God, sal Ek nie hulle gebede verhoor nie, nóg sal Ek hulle red uit hulle verdrukkinge; en so sê die Here, en so het Hy my gebied.
- 2.6 Nou het dit gebeur dat toe Abinadi hierdie woorde gespreek het met hulle, was hulle toornig op hom, en het gesoek om sy lewe te neem; maar die Here het hom verlos uit hulle hande.
- 2.7 Nou, toe koning Noag van die woorde gehoor het wat Abinadi met die volk gespreek het, was hy ook toornig; en hy het gesê: Wie is Abinadi, dat ek en my volk deur hom geoordeel moet word, of wie is die Here, wat oor my volk so 'n groot verdrukking sal bring?
- 2.8 Ek beveel julle om Abinadi hierheen te bring, dat ek hom mag doodmaak, want hy het hierdie dinge gespreek sodat hy my volk mag aanhits tot toorn teen mekaar, en om twiste te verwek onder my volk; daarom sal ek hom doodmaak.
- 2.9 Nou, die oë van die volk was verblind; daarom het hulle hul harte verhard teen die woorde van Abinadi, en hulle het van daardie tyd af gesoek om hom te neem. En koning Noag het sy hart verhard teen die woorde van die Here, en hy het nie bekeer van sy goddelose handelswyse nie.

Mosia 12

- 1 En dit het gebeur dat na 'n tydperk van twee jaar het Abinadi vermom onder hulle ingekom, sodat hulle hom nie geken het nie, en het begin om te profeteer onder hulle, en gesê: So het die Here my gebied, en gesê — Abinadi, gaan en profeteer tot hierdie volk van My, want hulle het hulle harte verhard teen my woorde; hulle het nie bekeer van hul bose dade nie; daarom, Ek sal hulle besoek in my toorn, ja, in my brandende toorn sal Ek hulle besoek in hulle goddelooshede en gruwels.
- 2 Ja, wee hierdie geslag! En die Here het aan my gesê: Steek jou hand uit en profeteer, en sê: So sê die Here, dit sal gebeur dat hierdie geslag vanweë hulle goddelooshede, in gevangenskap gebring sal word, en op die wang geslaan sal word; ja, en gedrywe sal word deur mense en doodgemaak sal word; en die aasvoëls van die lug, en die honde, ja, en die wilde diere, sal hulle vlees verslind.
- 3 En dit sal gebeur dat die lewe van koning Noag soveel waarde sal hê soos 'n kledingstuk in 'n gloeiende oond; want hy sal weet dat Ek die Here is.
- 4 En dit sal gebeur dat Ek hierdie volk van my sal tref met sware verdrukkinge, ja, met hongersnood en pestilensie; en Ek sal veroorsaak dat hulle die hele dag deur sal kerm.
- 5 Ja, en Ek sal gebied dat hulle laste sal hê wat op hul rûe vasgebind is, en hulle sal vooruitgedrywe word soos 'n stomme esel.

- 6 En dit sal gebeur dat Ek hael onder hulle sal stuur, en dit sal hulle tref; en hulle sal ook getref word deur die oostewind; en insekte sal ook hulle lande verpes, en hulle graan opvreet.
- 7 En hulle sal getref word deur 'n groot pestilensie — en dit alles sal Ek doen vanweë hulle goddelooshede en gruwels.
- 8 En dit sal gebeur dat tensy hulle bekeer, sal Ek hulle heeltemal vernietig vanaf die aangesig van die aarde; tog sal hulle 'n kroniek nalaat, en Ek sal hulle bewaar vir ander nasies wat die land sal besit; ja, en selfs sal Ek dit doen sodat Ek die gruwels van hierdie volk mag openbaar aan ander nasies. En baie dinge het Abinadi geprofeteer teen hierdie volk.
- 9 En dit het gebeur dat hulle toornig was op hom; en hulle het hom geneem en hom gebind voor die koning gebring, en aan die koning gesê: Kyk, ons het 'n man voor u gebring wat kwaad geprofeteer het aangaande u volk, en gesê het dat God hulle sal vernietig.
- 10 En hy het ook kwaad geprofeteer aangaande u lewe, en het gesê dat u lewe soos 'n kledingstuk sal wees in 'n oond van vuur.
- 11 En weer, hy sê dat u sal wees soos 'n stoppel, naamlik soos 'n droë stoppel van die veld, waaroor die diere loop en vertrap met hulle pote.
- 12 En weer, hy sê dat u sal wees soos die bloeisels van 'n dissels, wat, wanneer dit heeltemal ryp is, as die wind waai, word dit voortgedrywe oor die aangesig van die land. En hy gee voor dat die Here dit gespreek het. En hy sê dit alles sal oor u kom tensy u bekeer, en dit vanweë u goddeloosheid.
- 13 En nou, o koning, watter groot kwaad het u gedoen, of watter groot sondes het u volk gepleeg, dat ons deur God veroordeel moet word, of geoordeel moet word deur hierdie man?
- 14 En nou, o koning, kyk, ons is onskuldig, en u, o koning, het nie gesondig nie; daarom, hierdie man het gelieg aangaande u, en hy het tevergeefs geprofeteer.
- 15 En kyk, ons is sterk, ons sal nie in gevangenskap kom nie, of gevange geneem word deur ons vyande nie; ja, en u was voorspoedig gewees in die land, en u sal ook voorspoedig wees.
- 16 Kyk, hier is die man, ons lewer hom oor in u hande; u kan met hom doen soos u goeddink.
- 17 En dit het gebeur dat koning Noag beveel het dat Abinadi in die gevangenis gewerp moes word; en hy het beveel dat die priesters hulle moes bymekaarmaak, sodat hy met hulle mag raad hou wat hy met hom sou doen.
- 18 En dit het gebeur dat hulle aan die koning gesê het: Bring hom hierheen sodat ons hom kan uitvra; en die koning het beveel dat hy voor hulle gebring moes word.
- 19 En hulle het begin om hom uit te vra, sodat hulle hom kon verstrik, sodat hulle daardeur iets mag hê waarmee hulle hom kon aankla; maar hy het hulle moedig geantwoord en al hulle vroe weerstaan, ja, tot hulle verbasing; want hy het hulle weerstaan in al hulle vroe, en het hulle beskaam in al hulle woorde.
- 20 En dit het gebeur dat een van hulle aan hom gesê het: Wat beteken die woorde wat geskrywe is, en wat geleer is deur ons vaders, wat sê:
- 21 Hoe lieflik op die berge is die voete van hom wat goeie tydings bring; wat vrede verkondig, wat goeie tydings van die goeie bring; wat saligheid verkondig; wat aan Sion sê, Jou God regeer;
- 22 Julle wagte sal die stem verhef; met die stemme tesame sal hulle sing; want hulle

- sal sien van oog tot oog wanneer die Here Sion weer sal bring;
- 23 Breek uit in gejubel, sing saam julle verwoeste plekke van Jerusalem; want die Here het sy volk vertroos, Hy het Jerusalem verlos;
- 24 Die Here het sy heilige arm ontbloot voor die oë van al die nasies, en al die eindes van die aarde sal die saligheid van onse God sien?
- 25 En nou het Abinadi aan hulle gesê: Is julle priesters, en gee voor om hierdie volk te leer, en om die gees van profesie te verstaan, en tog begeer om van my te weet wat hierdie dinge beteken?
- 26 Ek sê aan julle, wee julle omdat julle die weë van die Here verdraai! Want as julle hierdie dinge verstaan, het julle hulle nie onderrig nie; daarom, julle het die weë van die Here verdraai.
- 27 Julle het nie julle harte daarop gestel om te verstaan nie; daarom, julle was nie wys nie. Daarom, wat leer julle hierdie volk?
- 28 En hulle het gesê: Ons leer die wet van Moses.
- 29 En weer het hy aan hulle gesê: As julle die wet van Moses leer, hoekom onderhou julle dit nie? Hoekom rig julle jul harte op rykdom? Hoekom pleeg julle hoererye en spandeer julle krag met hoere; ja, en veroorsaak dat hierdie volk sondig, sodat die Here rede het om my te stuur om te profeteer teen hierdie volk, ja, naamlik 'n groot kwaad teen hierdie volk?
- 30 Weet julle nie dat ek die waarheid spreek nie? Ja, julle weet dat ek die waarheid spreek; en julle behoort te bewe voor God.
- 31 En dit sal gebeur dat julle geslaan sal word oor julle goddelooshede, want julle het gesê dat julle die wet van Moses leer. En wat weet julle aangaande die wet van Moses? Kom saligheid deur die wet van Moses? Wat sê julle?
- 32 En hulle het geantwoord en gesê dat saligheid wel deur die wet van Moses kom.
- 33 Maar nou het Abinadi aan hulle gesê: Ek weet dat as julle die gebooie van God onderhou, julle gered sal word; ja, as julle die gebooie onderhou wat die Here aan Moses oorhandig het op die berg Sinai, wat sê:
- 34 Ek is die Here jou God, wat jou uitbring het uit die land van Egipte, uit die huis van gevangenskap.
- 35 Jy sal geen ander God voor my hê nie.
- 36 Jy sal vir jou geen gesnede beeld maak, of enige gelykenis van enigiets in die hemel daarbo, of dinge wat onder op die aarde is nie.
- 37 Nou het Abinadi aan hulle gesê, Het julle dit alles gedoen? Ek sê aan julle, Nee, julle het nie. En het julle hierdie volk geleer dat hulle al hierdie dinge moes doen? Ek sê aan julle, Nee, julle het nie.

Mosia 13

- 1 En nou toe die koning hierdie woorde gehoor het, het hy aan sy priesters gesê: Wég met hierdie man, en maak hom dood; want wat het ons met hom te doen, want hy is mal.
- 2 En hulle het na vore getree en probeer om hulle hande op hom te lê; maar hy het hulle weerstaan, en aan hulle gesê:
- 3 Raak my nie aan nie, want God sal julle slaan as julle jul hande op my lê, want ek het nie die boodskap oorgedra wat die Here my gestuur het om oor te dra nie; nóg het ek julle dit vertel wat julle gevra het dat ek moet vertel; daarom, God sal nie

toelaat dat ek vernietig sal word op hierdie tydstip nie.

4 Maar ek moet die gebooie uitvoer wat God my gebied het; en omdat ek julle die waarheid vertel het, is julle toornig op my. En weer, omdat ek die woord van God gespreek het, het julle my geoordeel dat ek mal is.

5 Nou het dit gebeur, nadat Abinadi hierdie woorde gespreek het, dat die volk van koning Noag nie gedurf het om hulle hande op hom te lê nie, want die Gees van die Here was op hom; en sy gelaat het met 'n uitnemende glans gestraal, en wel soos Moses s'n terwyl hy op die berg Sinai was, terwyl hy gespreek het met die Here.

6 En hy het met krag en gesag van God gespreek; en hy het sy woorde voortgesit, en gesê:

7 Julle sien dat julle nie mag het om my dood te maak nie, daarom voltooi ek my boodskap. Ja, en ek merk dat dit julle sny tot in julle harte omdat ek julle die waarheid vertel aangaande julle goddelooshede.

8 Ja, en my woorde vul julle met verwondering en verbasing, en met toorn.

9 Maar ek voltooi my boodskap; en dan maak dit nie saak waarheen ek gaan nie, as dit so is dat ek gered is.

10 Maar dit vertel ek aan julle, wat julle met my doen na dese, sal wees soos 'n sinnebeeld en 'n voorafskaduwing van dinge wat moet kom.

11 En nou, ek lees aan julle die oorblywende gebooie van God, want ek merk dat hulle nie geskrywe is in julle harte nie; ek merk dat julle die goddeloosheid bestudeer en onderrig het vir die grootste gedeelte van julle lewe.

12 En nou, julle onthou dat ek aan julle gesê het: Jy mag vir jou geen gesnede beeld maak, of enige gelykenis van dinge wat bo in die hemel is, of wat onder op die aarde is, of wat in die water onder die aarde is nie.

13 En weer: Jy mag jou nie voor hulle neerbuig nie, nóg hulle dien; want Ek, die Here jou God, is 'n jaloerse God wat die goddelooshede van die vaders besoek op die kinders, aan die derde en aan die vierde geslagte van hulle wat My haat;

14 En bewys barmhartigheid aan duisende van hulle wat My liefhet en my gebooie onderhou.

15 Jy sal nie die Naam van die Here jou God ydellik gebruik nie; want die Here sal die een wat sy Naam ydellik gebruik, nie skuldeloos hou nie.

16 Onthou die sabbatdag, dat jy dit heilig.

17 Ses dae sal jy arbei, en al jou werk doen;

18 Maar die sewende dag, die sabbat van die Here jou God, sal jy geen werk doen nie, jy, nóg jou seun, nóg jou dogter, jou dienskneg, nóg jou diensmaagd, nóg jou vee, nóg jou vreemdeling wat in jou poorte is;

19 Want in ses dae het die Here die hemel en die aarde gemaak, en die see, en alles wat in hulle is; daarom het die Here die sabbatdag geseën, en dit geheilig.

20 Eer jou vader en jou moeder, dat jou dae lank mag wees in die land wat die Here jou God jou gee.

21 Jy mag nie doodslaan nie.

22 Jy mag nie egbreek nie. Jy mag nie steel nie.

23 Jy mag nie valse getuienis spreek teen jou naaste nie.

24 Jy mag nie jou naaste se huis begeer nie, jy mag nie jou naaste se vrou begeer nie, nóg sy dienskneg, nóg sy diensmaagd, nóg sy os, nóg sy esel, nóg enigiets wat van jou naaste is.

25 En dit het gebeur dat, nadat Abinadi 'n einde gemaak het aan hierdie woorde, dat

- hy aan hulle gesê het: Het julle hierdie volk geleer dat hulle moet seker maak dat hulle al hierdie dinge doen om hierdie gebooie te onderhou?
- 26 Ek sê aan julle, Nee; want as julle dit gedoen het, sou die Here my nie laat uitkom het om kwaad te profeteer aangaande hierdie volk nie.
- 27 En nou het julle gesê dat saligheid kom deur die wet van Moses. Ek sê aan julle dat dit noodsaaklik is dat julle die wet van Moses nou nog moet onderhou; maar ek sê aan julle, dat die tyd sal kom dat dit nie meer noodsaaklik sal wees om die wet van Moses te onderhou nie.
- 28 En bowendien, ek sê aan julle, dat saligheid nie kom deur die wet alleen nie; en as dit nie vir die versoening was nie, wat God self sal doen vir die sondes en die goddelooshede van sy volk, dat hulle onvermydelik moet omkom, niesteenstaande die wet van Moses.
- 29 En nou sê ek aan julle dat dit noodsaaklik was dat daar 'n wet gegee moes word aan die kinders van Israel, ja, naamlik 'n baie streng wet; want hulle was 'n hardnekkige volk, gou om goddeloosheid te doen, en traag om die Here hulle God te onthou;
- 30 Daarom is daar 'n wet aan hulle gegee, ja 'n wet van verrigtinge en van ordinansies, 'n wet wat hulle streng moes onderhou van dag tot dag, om hulle in gedagtenis aan God te hou en hulle plig teenoor Hom.
- 31 Maar kyk, ek sê aan julle, dat al hierdie dinge sinnebeelde was van dinge wat moet kom.
- 32 En nou, het hulle die wet verstaan? Ek sê aan julle, Nee, hulle het nie almal die wet verstaan nie; en dit vanweë die hardheid van hulle harte; want hulle het nie verstaan dat daar geen mens gered kon word tensy dit was deur die verlossing van God nie.
- 33 Want kyk, het Moses nie tot hulle geprofeteer aangaande die koms van die Messias, en dat God sy volk sou verlos nie? Ja, wel al die profete wat geprofeteer het, vandat die wêreld begin het — het hulle nie min of meer aangaande hierdie dinge gespreek nie?
- 34 Het hulle nie gesê dat God self sou neerdaal onder die kinders van mense, en vir Hom die vorm van 'n mens aanneem en uitgaan in geweldige krag op die aangesig van die aarde nie?
- 35 Ja, en het hulle nie ook gesê dat Hy die opstanding van die dode sou teweegbring, en dat Hy self, verdruk sou wees en gekwel sou word nie?

Mosia 14

- 1 Ja, wel, sê Jesaja nie: Wie het ons verslag geglo, en aan wie is die arm van die Here geopenbaar?
- 2 Want hy sal voor hom opgroei soos 'n tere plant, en soos 'n wortel uit droë grond; Hy het geen gestalte nóg aantreklikheid; en wanneer ons Hom sal sien, is daar geen skoonheid dat ons Hom sou begeer nie.
- 3 Hy word verag en verwerp deur mense, 'n man van smarte, en bekend met verdriet; en ons het ons gesigte as't ware van hom verberg; Hy was verag, en ons het Hom nie geag nie.
- 4 Waarlik, Hy het ons verdriet op Hom geneem en ons smarte gedra; tog het ons Hom as getref beskou; geslaan deur God, en geteister.

- 5 Maar Hy is gewond vir ons oortredinge, Hy is gekneus vir ons goddelooshede; die strafgerig vir ons vrede was op Hom, en deur sy wonde is ons genees.
- 6 Ons almal, soos skape, het gedwaal; ons het elkeen gedwaal na sy eie pad; en die Here het die goddelooshede van ons almal laat neerkom op Hom.
- 7 Hy was verdruk, en Hy was geteister, tog het Hy sy mond nie oopgemaak nie; Hy is gebring soos 'n lam na die slagplek, en soos 'n skaap wat stom is voor haar skeerders, so het Hy nie sy mond oopgemaak nie.
- 8 Hy is geneem uit die gevangenis en uit die oordeel; en wie sal sy geslag verklaar? Want Hy is afgesny uit die land van die lewendes; vir die oortredinge van my volk was Hy gestraf.
- 9 En Hy het sy graf by die goddeloses gemaak, en by die ryke in sy dood; omdat Hy geen onreg gedoen het nie, nóg was daar geen bedrog in sy mond.
- 10 Tog het dit die Here behaag om Hom te kneus; Hy het Hom smart aangedoen; wanneer U sy siel as skuldoffer vir die sonde maak, sal Hy sy nageslag sien; Hy sal sy dae verleng, en die welbehag van die Here sal deur sy hand voorspoedig wees.
- 11 Hy sal die lyding ervaar van sy siel, en sal tevrede wees; deur sy kennis sal my regverdige kneg baie regverdig maak; want Hy sal hulle goddelooshede dra.
- 12 Daarom sal Ek Hom 'n deel gee onder die grotes, en Hy sal die buit deel met die sterkes; omdat Hy sy siel uitgestort het tot die dood toe; en Hy is gereken onder die oortreders en Hy het die sonde van baie gedra, en het voorspraak gemaak vir die oortreders.

Mosia 15

- 1 En nou het Abinadi aan hulle gesê: Ek wil hê dat julle moet verstaan dat God self sal neerdaal onder die kinders van mense, en sy volk sal verlos.
- 2 En omdat Hy woon in die vlees, sal Hy die Seun van God genoem word, en omdat Hy die vlees onderwerp het aan die wil van die Vader, is Hy die Vader en die Seun —
- 3 Die Vader, omdat Hy verwek is deur die krag van God; en die Seun, vanweë die vlees; dus word Hy die Vader en Seun —
- 4 En hulle is een God, ja, die ware Ewige Vader van hemel en aarde.
- 5 En so word die vlees onderwerp aan die Gees, of die Seun aan die Vader, omdat hulle een God is, ondergaan versoeking, en gee nie toe aan die versoeking nie, maar laat Homself bespot, en gésel, en uitgewerp word, en verloën word deur sy volk.
- 6 En na dit alles, nadat Hy vele magtige wonderwerke onder die kinders van mense gedoen het, sal Hy gelei word, ja, wel soos Jesaja gesê het, soos 'n skaap wat stom is voor die skeerder, so het Hy sy mond nie oopgemaak nie.
- 7 Ja, wel so sal Hy gelei word, gekruisig, en doodgemaak word, omdat die vlees onderwerp sal word aan die dood, die wil van die Seun sal opgeneem word in die wil van die Vader.
- 8 En so verbreek God die bande van die dood, omdat Hy die oorwinning behaal het oor die dood; en Hy gee die Seun mag om voorspraak te doen vir die kinders van mense —
- 9 En Hy het opgevaar in die hemel, en Hy het innerlike ontferming; en is gevul met barmhartigheid teenoor die kinders van mense; staande tussen hulle en geregtigheid; en Hy het die bande van die dood verbreek, hulle goddeloosheid en

hulle oortredinge op Homself geneem, en het hulle verlos, en het voldoen aan die eise van geregtigheid.

10 En nou sê ek aan julle, wie sal sy geslag verklaar? Kyk, ek sê aan julle, dat wanneer sy siel tot 'n offerande vir die sonde gemaak is, sal Hy sy nageslag sien. En nou, wat sê julle? En wie sal sy nageslag wees?

11 Kyk, ek sê aan julle, dat wie ook al die woorde van die profete gehoor het, ja, al die heilige profete wat geprofeteer het aangaande die koms van die Here — ek sê aan julle, dat al diegene wat ag geslaan het op hulle woorde, en geglo het dat die Here sy volk sou verlos, en vooruitgesien het na daardie dag vir 'n vergifnis van hulle sondes, ek sê aan julle, dat diesulkes sy nageslag is, of hulle is die erfgename van die koninkryk van God.

12 Want dit is hulle wie se sondes Hy gedra het; dit is hulle vir wie Hy gesterwe het, om hulle te verlos van hul oortredinge. En nou, is hulle nie sy nageslag nie?

13 Ja, en is nie die profete, elkeen wat sy mond geopen het om te profeteer, wat nie verval het in oortreding nie, ek bedoel al die heilige profete vandat die wêreld begin het? Ek sê aan julle dat hulle sy nageslag is.

14 En dit is hulle wat vrede verkondig het, wat goeie tydings gebring het van die goeie, wat saligheid verkondig het; en aan Sion gesê het: U God regeer!

15 En o, hoe lieflik op die berge was hulle voete!

16 En weer, hoe lieflik op die berge is die voete van diegene wat steeds vrede verkondig!

17 En weer, hoe lieflik op die berge is die voete van diegene wat hierna vrede sal verkondig, ja, vanaf dié tyd en vir ewig!

18 En kyk, ek sê aan julle, dit is nie al nie. Want, o hoe lieflik op die berge is die voete van Hom wat goeie tydings bring, wat die stigter van vrede is, ja, naamlik die Here, wat sy volk verlos het; ja, Hom wat saligheid geskenk het aan sy volk;

19 Want as dit nie was vir die verlossing wat Hy gemaak het vir sy volk, wat berei is vanaf die grondlegging van die wêreld nie, ek sê aan julle, as dit nie hiervoor was nie, moes die hele mensdom vergaan het.

20 Maar kyk, die bande van die dood sal verbreek word, en die Seun regeer, en het mag oor die dood; daarom, Hy bring die opstanding uit die dood teweeg.

21 En daar kom 'n opstanding, naamlik 'n eerste opstanding; ja, naamlik 'n opstanding van hulle wat was, en wat is, en wat sal wees, en wel tot die opstanding van Christus — want so sal Hy genoem word.

22 En nou, die opstanding van al die profete, en al diegene wat geglo het in hulle woorde, of al diegene wat die gebooie van God onderhou het, sal te voorskyn kom in die eerste opstanding; daarom, hulle is die eerste opstanding.

23 Hulle word opgewek om by God te woon wat hulle verlos het; dus het hulle die ewige lewe deur Christus, wat die bande van die dood verbreek het.

24 En dit is hulle wat deel het aan die eerste opstanding; en dit is hulle wat gesterf het voordat Christus gekom het, in hulle onkunde, sonder dat die saligheid aan hulle verkondig is. En so bring die Here die herstelling van diesulkes teweeg; en hulle het deel aan die eerste opstanding, of het die ewige lewe, omdat hulle verlos is deur die Here.

25 En klein kindertjies het ook die ewige lewe.

26 Maar kyk, en vrees, en bewe voor God, want julle behoort te bewe; want die Here verlos nie diesulkes wat teen Hom rebelleer en sterwe in hulle sondes nie; ja,

wel al diegene wat vergaan het in hulle sondes vandat die wêreld begin het, wat moedswillig gerebelleer het teen God, wat die gebooie van God geken het, en hulle nie wou onderhou nie; dit is hulle wat geen deel het aan die eerste opstanding nie.

27 Daarom, behoort julle nie te bewe nie? Want saligheid kom nie na diesulkes nie; want die Here het diesulkes nie verlos nie; ja, nóg kan die Here diesulkes verlos; want Hy kan Homself nie weerspreek nie; want Hy kan nie die geregtigheid weier wanneer dit sy eis stel nie.

28 En nou sê ek aan julle dat die tyd sal kom dat die saligheid van die Here verkondig sal word aan elke nasie, stam, taal en volk.

29 Ja, Here, u wagte sal hulle stem verhef, met die stem tesame sal hulle sing; want hulle sal sien van oog tot oog wanneer die Here weer Sion sal bring.

30 Breek uit in gejubel, sing saam, julle verwoeste plekke van Jerusalem; want die Here het sy volk vertroos, Hy het Jerusalem verlos.

31 Die Here het sy heilige arm ontbloot voor die oë van al die nasies; en al die eindes van die aarde sal die saligheid sien van onse God.

Mosia 16

1 En nou, dit het gebeur dat nadat Abinadi hierdie woorde gespreek het, het hy sy hand uitgestrek, en gesê: Die tyd sal kom wanneer almal die saligheid van die Here sal sien; wanneer elke nasie, stam, taal en volk oog tot oog sal sien en sal bely voor God dat sy oordele regverdig is.

2 En dan sal die goddeloses uitgewerp word, en hulle sal rede hê om te huil, en te ween, en te skree, en hulle tande te kners; en dit omdat hulle nie wou ag slaan op die stem van die Here nie; daarom verlos die Here hulle nie.

3 Want hulle is vleeslik en duiwels, en die duiwel het mag oor hulle; ja, wel daardie ou slang wat ons eerste ouers verlei het, wat die oorsaak was van hulle val; wat die oorsaak was dat alle mense vleeslik, wellustig, duiwels word, wat die kwade van die goeie ken, en hulleself onderwerp aan die duiwel.

4 Daarom was alle mense verlore; en kyk, hulle sou eindeloos verlore gewees het as dit nie was dat God sy volk verlos het van hulle verlore en gevalle toestand nie.

5 Maar onthou dat hy wat volhou in sy eie vleeslike natuur, en voortgaan op die weë van sonde en rebellie teen God, bly in sy vervalte toestand, en die duiwel het alle mag oor hom. Daarom is hy asof daar geen verlossing teweeggebring is nie, omdat hy 'n vyand is van God, en ook is die duiwel 'n vyand van God.

6 En nou, as Christus nie in die wêreld gekom het nie, en sprekende van dinge wat moet kom asof hulle alreeds gekom het, kon daar geen verlossing gewees het nie.

7 En as Christus nie opgestaan het uit die dood, of die bande van die dood verbreek het, sodat die graf geen oorwinning sou hê nie, en sodat die dood geen angel sou hê nie, kon daar geen opstanding gewees het nie.

8 Maar daar is 'n opstanding, daarom het die graf geen oorwinning nie, en die angel van die dood is opgeneem in Christus.

9 Hy is die lig en die lewe van die wêreld; ja, 'n lig wat eindeloos is, wat nooit verdonker kan word nie; ja, en ook 'n lewe wat eindeloos is, sodat daar geen dood meer kan wees nie.

10 Selfs hierdie sterflike sal beklee word met onsterflikheid, en hierdie verganklike sal beklee word met onverganklikheid, en sal gebring word om te staan voor die

regbank van God, om deur Hom geoordeel te word volgens hulle werke, of hulle goed en of hulle boos is —

11 As hulle goed is, tot die opstanding van die eindelose lewe en geluk; en as hulle boos is, tot die opstanding van eindelose verdoemenis, omdat hulle oorgelewer word aan die duiwel, wat hulle onderwerp het, wat verdoemenis is —

12 En wat gegaan het volgens hulle eie vleeslike wil en begeertes; en nooit tot die Here geroep het terwyl die arms van genade tot hulle uitgestrek was nie; want die arms van genade was uitgestrek tot hulle, en hulle wou nie; hulle was gewaarsku oor hul goddelooshede en tog wou hulle nie van hul afwyk nie; en hulle is gebied om te bekeer en tog wou hulle nie bekeer nie.

13 En nou, behoort julle nie te bewe en te bekeer van julle sondes nie, en onthou dat julle net in en deur Christus gered kan word?

14 Daarom, as julle die wet van Moses onderrig, leer ook dat dit 'n voorafskaduwing is van daardie dinge wat moet kom —

15 Leer hulle dat verlossing deur Christus die Here kom, wat die ware Ewige Vader is. Amen.

Mosia 17

1 En nou het dit gebeur dat toe Abinadi hierdie woorde klaar gespreek het, het die koning beveel dat die priesters hom moes neem en hom laat doodmaak.

2 Maar daar was een onder hulle wie se naam Alma was, wat ook 'n afstammeling van Nefi was. En hy was 'n jong man, en hy het die woorde geglo wat Abinadi gespreek het, want hy het geweet van die goddeloosheid waarvan Abinadi teen hulle getuig het; daarom het hy begin pleit by die koning dat hy nie kwaad moes wees vir Abinadi nie, maar toelaat dat hy in vrede mag vertrek.

3 Maar die koning was meer toornig, en het Alma laat uitwerp onder hulle, en het sy diensknegte agter hom aangestuur dat hulle hom mag doodmaak.

4 Maar hy het voor hulle uitgevlug en homself verberg sodat hulle hom nie gevind het nie. En terwyl hy baie dae lank verskuil was, het hy al die woorde neergeskryf wat Abinadi gespreek het.

5 En dit het gebeur dat die koning beveel het dat sy lyfwagte vir Abinadi moes omsingel en hom neem; en hulle het hom gebind en hom in die gevangenis gewerp.

6 En na drie dae, nadat hy raad gehou het met sy priesters, het hy hom weer voor hom laat bring.

7 En hy het aan hom gesê: Abinadi, ons het 'n aanklag teen jou gevind, en jy is die dood waardig.

8 Want jy het gesê dat God self sou neerdaal onder die kinders van mense; en nou, om hierdie rede sal jy doodgemaak word, tensy jy al die bose woorde sal herroep wat jy gespreek het aangaande my en my volk.

9 Nou het Abinadi aan hom gesê: Ek sê aan u, ek sal nie die woorde herroep wat ek gespreek het aangaande hierdie volk nie, want hulle is waar; en dat julle mag weet van hulle sekerheid het ek myself toegelaat dat ek in julle hande val.

10 Ja, en ek sal ly tot die dood toe, en ek sal my woorde nie herroep nie, en hulle sal staan as 'n getuienis teen julle. En as julle my doodmaak, sal julle onskuldige bloed verspil, en dit sal ook staan as 'n getuienis teen julle op die laaste dag.

11 En nou was koning Noag op die punt om hom los te laat, want hy het sy woord

gevrees; want hy het gevrees dat die oordele van God oor hom sou kom.

12 Maar die priesters het hulle stemme verhef teen hom, en begin om hom te beskuldig, en gesê: Hy het die koning beledig. Daarom was die koning tot toorn ontstoke teen hom, en hy het hom oorgelewer sodat hy doodgemaak mag word.

13 En dit het gebeur dat hulle hom geneem en hom gebind het, en sy vel gegésel het met brandende stokke, ja, tot die dood toe.

14 En nou, toe die vlamme begin om hom te verskroei, het hy tot hulle geroep, en gesê:

15 Kyk, net soos julle aan my gedoen het, so sal dit gebeur dat julle nageslag sal veroorsaak dat baie die pyn sal ly wat ek verduur, en wel die pyn van die dood deur vuur; en dit omdat hulle glo in die saligheid van die Here hulle God.

16 En dit sal gebeur dat julle gekwel sal word met allerlei siektes vanweë julle goddelooshede.

17 Ja, en julle sal van alle kante af geslaan word, en sal heen en weer gedrywe en verstrooi word, net soos 'n wilde kudde gedryf word deur wilde en wrede diere.

18 En op daardie dag sal julle gejag word, en julle sal geneem word deur die hand van julle vyande, en dan sal julle ly soos ek ly, die pyne van die dood deur vuur.

19 So oefen God wraak uit oor diegene wat sy volk vernietig. O God, ontvang my siel.

20 En nou, toe Abinadi hierdie woorde gesê het, het hy geval, nadat hy die dood gely het deur vuur; ja, hy is doodgemaak omdat hy nie die gebooie van God wou loën nie, en hy het die waarheid van sy woorde verseël met sy dood.

Mosia 18

1 En nou, dit het gebeur dat Alma, wat weggevlug het van die knegte van koning Noag af, bekeer het van sy sondes en goddelooshede, en in die geheim onder die volk rondgegaan het, en begin het om die woorde van Abinadi te onderrig—

2 Ja, aangaande dit wat moes kom, en ook aangaande die opstanding van die dode, en die verlossing van die volk, wat teweeggebring sou word deur die krag, en die lydings, en die dood van Christus, en sy opstanding en opvaart na die hemel.

3 En soveel as wat sy woorde wou aanhoor, het hy geleer. En hy het hulle in die geheim geleer, sodat dit nie mag kom tot die kennis van die koning nie. En baie het sy woorde geglo.

4 En dit het gebeur dat soveel as wat hom geglo het, uitgegaan het na 'n plek wat Mormon genoem is, wat sy naam ontvang het van die koning, wat op die grense van die land was wat vervuil was by tye of met geleentheid, van wilde diere.

5 Nou, daar was in Mormon 'n fontein van suiwer water, en Alma het daarheen gegaan, omdat daar naby die water 'n bos was van klein boompies, waar hy hom bedags versteek het teen die soektogte van die koning.

6 En dit het gebeur dat soveel as wat hom geglo het daarheen gegaan het om sy woorde te hoor.

7 En dit het gebeur na baie dae dat daar 'n aansienlike aantal bymekaar was by die plek van Mormon, om die woorde van Alma te hoor. Ja, almal het bymekaar gekom wat in sy woord geglo het, om hom te hoor. En hy het hulle geleer, en het aan hulle bekering gepreek, en verlossing, en geloof in die Here.

8 En dit het gebeur dat hy aan hulle gesê het: Kyk, hier is die waters van Mormon

(want so is hulle genoem) en nou, aangesien julle begerig is om in die kudde van God te kom, en om sy volk genoem te word, en gewillig is om mekaar se laste te dra, sodat hulle lig mag wees;

9 Ja, en gewillig is om te treur met diegene wat treur; ja, en diegene te troos wat vertroosting nodig het, en om te staan as getuies van God te alle tye en in alle dinge, en op alle plekke waar julle mag wees, selfs tot die dood toe, sodat julle verlos mag word deur God, en gereken word onder diegene van die eerste opstanding, dat julle die ewige lewe mag hê —

10 Nou sê ek aan julle, as dit die begeerte van julle harte is, wat het julle daarteen om gedoop te word in die naam van die Here, as 'n getuie voor Hom dat julle 'n verbond aangegaan het met Hom, dat julle Hom sal dien en sy gebooie sal onderhou, dat Hy sy Gees meer oorvloedig op julle mag uitstort?

11 En nou toe die volk hierdie woorde gehoor het, het hulle hul hande geklap van vreugde, en uitgeroep: Dit is die begeerte van ons harte.

12 En nou het dit gebeur dat Alma vir Helam geneem het, wat een van die eerstes was, en gegaan en in die water gaan staan, en uitgeroep, gesê het: O Here, stort u Gees uit op u kneg, sodat hy hierdie werk mag doen met heiligheid van hart.

13 En toe hy hierdie woorde gesê het, was die Gees van die Here op hom, en hy het gesê: Helam, ek doop jou, omdat ek gesag het van die Almagtige God, as 'n getuienis dat jy 'n verbond gesluit het om Hom te dien totdat jy dood is wat die sterflike liggaam betref; en mag die Gees van die Here uitgestort word oor jou; en mag Hy jou die ewige lewe skenk, deur die verlossing van Christus, vir wie Hy voorberei het vanaf die grondlegging van die wêreld.

14 En nadat Alma hierdie woorde gesê het, is beide Alma en Helam begrawe in die water; en hulle het opgestaan en uitgekom uit die water jubelend, en hulle was met die Gees vervul.

15 En weer, Alma het 'n ander geneem, en 'n tweede keer in die water ingegaan, en hom gedoop ooreenkomstig die eerste, net hy het homself nie weer begrawe in die water nie.

16 En volgens hierdie wyse het hy elkeen gedoop wat uitgegaan het na die plek van Mormon; en hulle was in getal ongeveer tweehonderd en vier siele; ja, en hulle is gedoop in die waters van Mormon, en is vervul met die genade van God.

17 En hulle is die kerk van God genoem, of die kerk van Christus, van daardie tyd af aan. En dit het gebeur dat wie ook al gedoop is deur die krag en gesag van God, gevoeg is by die kerk.

18 En dit het gebeur dat Alma, omdat hy die gesag van God gehad het, priesters geordineer het; en wel een priester vir elke vyftig van hulle getal het hy geordineer om vir hulle te preek, en om hulle te onderrig aangaande die dinge betreffende die koninkryk van God.

19 En hy het hulle beveel dat hulle niks sou onderrig tensy dit die dinge was wat hy hulle geleer het nie, en wat gespreek is deur die mond van die heilige profete.

20 Ja, wel het hy hulle beveel dat hulle niks moes preek nie tensy dit bekering en geloof in die Here is, wat sy volk verlos het.

21 En hy het hulle beveel dat daar geen twis onder mekaar moet wees nie, maar dat hulle vooruit moes kyk met een oog, omdat hulle een geloof en een doop gehad het, omdat hulle hul harte verenig het in eenheid en in liefde, die een teenoor die ander.

22 En so het hy hulle beveel om te preek. En so het hulle die kinders van God

geword.

- 23 En hy het hulle beveel dat hulle die sabbatdag moes onderhou, en dit heilig hou, en dat hulle ook elke dag dank moes betuig aan die Here hulle God.
- 24 En hy het hulle ook beveel dat die priesters wat hy georden het, moes arbei met hulle eie hande vir hulle onderhoud.
- 25 En daar was een dag in elke week wat opsy gesit is dat hulle self bymekaar moes kom om die volk te leer, en om die Here hulle God te aanbid, en ook, om so dikwels as wat dit in hulle mag was, bymekaar te kom.
- 26 En die priesters moes nie staatmaak op die volk vir hulle onderhoud nie; maar vir hulle arbeid sou hulle die genade van God ontvang, sodat hulle sterk mag word in die Gees, omdat hulle die kennis van God het, dat hulle met mag en gesag van God mag leer.
- 27 En weer het Alma beveel dat die volk van die kerk van hulle besittings moes afstaan, elkeen volgens dit wat hy gehad het; as hy meer oorvloedig het, moes hy meer oorvloedig deel; en van hom wat maar min gehad het, sal maar min verlang word; en aan hom wat nie het nie, moes gegee word.
- 28 En so moes hulle van hulle besittings deel uit hulle eie vrye wil en goeie begeertes teenoor God, en aan daardie priesters wat behoeftig was, ja, en aan elke behoeftige, naakte siel.
- 29 En dit het hy aan hulle gesê, omdat hy deur God gebied is; en hulle het opreg gewandel voor God, en met mekaar gedeel beide tydelik en geestelik, volgens hulle behoeftes en hulle node.
- 30 En nou het dit gebeur dat dit alles in Mormon gedoen is, ja, by die waters van Mormon, in die woud wat naby die waters van Mormon was; ja, die plek van Mormon, die waters van Mormon, die woud van Mormon, hoe lieflik is hulle in die oë van diegene wat daar tot die kennis van hulle Verlosser gekom het; ja, en hoe salig is hulle, want hulle sal tot sy lof vir ewig sing.
- 31 En hierdie dinge is gedoen op die grense van die land, sodat hulle nie mag kom tot die kennis van die koning nie.
- 32 Maar kyk, dit het gebeur dat, nadat die koning 'n beweging onder die mense ontdek het, hy sy diensknegte gestuur het om hulle dop te hou. Daarom, op die dag wat hulle bymekaar gekom het om die woord van die Here te hoor, is hulle ontdek deur die koning.
- 33 En nou het die koning gesê dat Alma die volk tot 'n rebellie aangehits het teen hom; daarom het hy sy leer gestuur om hulle te vernietig.
- 34 En dit het gebeur dat Alma en die volk van die Here in kennis gestel is van die koms van die koning se leer; daarom het hulle hul tente en hul gesinne geneem en in die wildernis ingetrek.
- 35 En hul was in getal omtrent vierhonderd en vyftig siele.

Mosia 19

- 1 En dit het gebeur dat die leer van die koning teruggekeer het, nadat hulle tevergeefs gesoek het na die volk van die Here.
- 2 En nou kyk, die magte van die koning was klein, omdat hulle verminder is, en daar het begin om 'n verdeling te kom onder die oorblywende volk.
- 3 En die kleiner gedeelte het dreigemente begin uitblaas teen die koning, en daar

het 'n groot onenigheid begin kom onder hulle.

4 En nou was daar 'n man onder hulle wie se naam Gideon was, en omdat hy 'n sterk man was en 'n vyand van die koning, daarom het hy sy swaard uitgetrek, en het gesweer in sy toorn dat hy die koning sou doodmaak.

5 En dit het gebeur dat hy geveg het met die koning; en toe die koning sien dat hy op die punt was om hom te oorweldig, het hy gevlug en gehardloop en die toring bestyg wat naby die tempel was.

6 En Gideon het hom agternagesit en was op die punt om die toring te bestyg om die koning te dood, en die koning het sy oë rondomheen laat gaan na die land van Semlon, en kyk, die leer van die Lamaniete was binne die grense van die land.

7 En nou het die koning uitgeroep in die angs van sy siel, en gesê: Gideon, spaar my, want die Lamaniete is op ons, en hulle sal ons vernietig; ja, hulle sal my volk vernietig.

8 En nou was die koning nie sodanig bekommerd oor sy volk as wat hy was oor sy eie lewe nie; nogtans, Gideon het sy lewe gespaar.

9 En die koning het die volk beveel dat hulle voor die Lamaniete moes uitvlug, en hy, homself het voor hulle uitgegaan, en hulle het die wildernis ingevlug, met hulle vroue en hulle kinders.

10 En dit het gebeur dat die Lamaniete hulle agternagesit het, en hulle ingehaal, en hulle begin doodmaak het.

11 Nou het dit gebeur dat die koning hulle beveel het dat al die mans hulle vroue en kinders moes agterlaat, en uitvlug voor die Lamaniete.

12 Nou, daar was baie wat hul nie wou agterlaat nie, maar eerder wou bly en omkom saam met hulle. En die res het hulle vroue en hul kinders agtergelaat en gevlug.

13 En dit het gebeur dat diegene wat by hulle vroue en hulle kinders gebly het, hulle mooi dogters na vore laat kom het en by die Lamaniete pleit dat hulle hul nie moes doodmaak nie.

14 En dit het gebeur dat die Lamaniete medelye gehad het met hulle, want hulle is betower deur die skoonheid van hulle vroue.

15 Daarom het die Lamaniete hulle lewens gespaar, en hulle gevange geneem en hulle teruggevoer na die land van Nefi, en hulle toegelaat dat hulle die land mag besit, op voorwaarde dat hulle koning Noag sou oorlewer in die hande van die Lamaniete, en hulle eiendom oorlewer, en wel een helfte van alles wat hulle besit het, een helfte van hul goud, en hul silwer, en al hul kosbare dinge, en so moes hulle belasting betaal aan die koning van die Lamaniete van jaar tot jaar.

16 En nou was daar een van die seuns van die koning onder diegene wat gevange geneem is, wie se naam Limhi was.

17 En nou was Limhi begerig dat sy vader nie moes vernietig word nie; nogtans, Limhi was nie onkundig omtrent die goddelooshede van sy vader nie, omdat hyself 'n regverdige man was.

18 En dit het gebeur dat Gideon manne die wildernis ingestuur het in die geheim, om te soek na die koning en na diegene wat by hom was. En dit het gebeur dat hulle die mense in die wildernis teëgekomp het, almal behalwe die koning en sy priesters.

19 Nou, hulle het in hulle harte gesweer dat hulle sou terugkeer na die land van Nefi, en as hulle vroue en hulle kinders doodgemaak is, en ook diegene wat by hulle agtergebly het, dat hulle wraak sou soek, en ook omkom met hulle.

20 En die koning het hulle beveel dat hulle nie moes terugkeer nie; en hulle was

toornig op die koning, en het hom laat ly en wel tot die dood toe deur vuur.

2.1 En hulle was op die punt om die priesters ook te neem en hulle dood te maak, en hulle het voor hulle uitgevlug.

2.2 En dit het gebeur dat hulle op die punt was om terug te keer na die land van Nefi, en hulle het die manne van Gideon teëgekom. En die manne van Gideon het hulle vertel van alles wat gebeur het met hulle vroue en hul kinders; en dat die Lamaniete hulle gegun het dat hulle die land mag besit deur belasting te betaal aan die Lamaniete van een helfte van alles wat hulle besit het.

2.3 En die volk het vir die manne van Gideon vertel dat hulle die koning doodgemaak het, en dat sy priesters van hulle af weggevlug het, verder die wildernis in.

2.4 En dit het gebeur dat nadat hulle die plegtigheid beëindig het, het hulle teruggekeer na die land van Nefi, jubelend, omdat hulle vroue en hul kinders nie doodgemaak is nie; en hulle het vir Gideon vertel wat hulle gedoen het aan die koning.

2.5 En dit het gebeur dat die koning van die Lamaniete 'n eed teenoor hulle geneem het dat sy volk hulle nie sou doodmaak nie.

2.6 En ook Limhi, omdat hy die seun van die koning was, omdat die koninkryk aan hom oorgedra is deur die volk, het 'n eed geneem teenoor die koning van die Lamaniete dat sy volk belasting sou betaal aan hom, en wel een helfte van alles wat hulle besit het.

2.7 En dit het gebeur dat Limhi begin het om die koninkryk te stig, en om vrede te stig onder sy volk.

2.8 En die koning van die Lamaniete het wagte opgestel rondom die land, sodat hy die volk van Limhi in die land kon hou, dat hulle nie mag wegtrek in die wildernis nie; en hy het sy wagte onderhou uit die belasting wat hy ontvang het van die Nefiete.

2.9 En nou het koning Limhi voortdurende vrede gehad in sy koninkryk vir die tydperk van twee jaar, omdat die Lamaniete hulle nie aangerand of probeer het om hulle te vernietig nie.

Mosia 20

1 Nou, daar was 'n plek in Semlon waar die dogters van die Lamaniete bymekaar gekom het om te sing, en te dans, en om hulleself te vermaak.

2 En dit het gebeur dat daar eendag 'n klein groepie van hulle bymekaar was om te sing en te dans.

3 En nou, die priesters van koning Noag, omdat hulle skaam was om terug te keer na die stad van Nefi, ja, en ook gevrees het dat die volk hulle sou doodmaak, daarom het hulle nie gedurf om terug te keer na hulle vroue en kinders nie.

4 En omdat hulle in die wildernis vertoef het, en die dogters van die Lamaniete ontdek het, het hulle gelê en hul dopgehou;

5 En toe daar net 'n paar van hulle bymekaar was om te dans, het hulle uitgekom uit hul skuilplekke en hulle geneem en hulle weggevoer die wildernis in; ja, vier en twintig van die dogters van die Lamaniete het hulle weggevoer in die wildernis in.

6 En dit het gebeur dat toe die Lamaniete ontdek het dat hulle dogters vermis was, was hulle kwaad vir die volk van Limhi, want hulle het gedink dat dit die volk van

Limhi was.

7 Daaronder het hulle hul leërs uitgestuur; ja, naamlik die koning self het uitgegaan voor sy volk; en hulle het opgegaan na die land van Nefi om die volk van Limhi te vernietig.

8 En nou het Limhi hulle ontdek van die toring af, naamlik al hulle voorbereidsels vir oorlog het hy ontdek; daarom het hy sy volk bymekaargemaak en hulle gelê en inwag in die landerye en in die woude.

9 En dit het gebeur dat toe die Lamaniete aangekom het, dat die volk van Limhi hulle begin aanval het van hul skuilplekke af, en hulle begin doodmaak het.

10 En dit het gebeur dat die stryd baie hewig begin word het, want hulle het geveg soos leërs om hul prooi.

11 En dit het gebeur dat die volk van Limhi die Lamaniete voor hulle begin uitdryf het; tog was hulle nie die helfte so talryk soos die Lamaniete nie. Maar hulle het geveg om hul lewens, en vir hulle vroue, en vir hulle kinders; daarom het hulle hul ingespan en soos drake het hulle geveg.

12 En dit het gebeur dat hulle die koning van die Lamaniete gevind het onder die aantal dooies; tog was hy nie dood nie; hy was gewond en is op die grond agtergelaat, so vinnig het sy volk gevlug.

13 En hulle het hom geneem en sy wonde verbind, en hom gebring voor Limhi, en het gesê: Kyk, hier is die koning van die Lamaniete; hy, omdat hy 'n wond opgedoen het, het geval onder hulle dooies, en hulle het hom agtergelaat; en kyk, ons het hom gebring voor u; en nou laat ons hom doodmaak.

14 Maar Limhi het aan hulle gesê: Julle sal hom nie doodmaak nie, maar bring hom hierheen dat ek hom mag sien. En hulle het hom gebring. En Limhi het aan hom gesê: Watter rede het julle om op te trek om oorlog te maak teen my volk? Kyk, my volk het nie die eed verbreek wat ek met jou gemaak het nie; daarom, hoekom sal jy die eed verbreek wat jy gemaak het met my volk?

15 En nou het die koning gesê: Ek het die eed verbreek omdat jou volk die dogters van my volk ontvoer het; daarom, in my toorn het ek my volk in die stryd laat optrek teen jou volk.

16 En nou, Limhi het niks geweet aangaande hierdie saak nie; daarom het hy gesê: Ek sal onder my volk soek, en wie ook al hierdie ding gedoen het, sal omkom. Daarom het hy 'n soektog laat doen onder sy volk.

17 Nou, toe Gideon hierdie dinge gehoor het, het hy wat die koning se kaptein was, opgegaan en aan die koning gesê: Ek vra u, hou op en moenie hierdie volk deursoek nie, en moet hulle nie verwyt vir hierdie ding nie.

18 Want onthou u nie die priesters van u vader, vir wie hierdie volk gesoek het om te vernietig nie? En is hulle nie in die wildernis nie? En is hulle nie diegene wat die dogters gesteel het van die Lamaniete nie?

19 En nou, kyk, en vertel die koning van hierdie dinge, sodat hy vir sy volk mag vertel sodat hulle gekalmeer kan word teenoor ons; want kyk, hulle berei hulle alreeds voor om teen ons op te kom; en sien ook, daar is maar weinig van ons.

20 En kyk, hulle kom met hulle talryke leërs; en tensy die koning hulle kalmeer teenoor ons, moet ons omkom.

21 Want is die woorde van Abinadi nie vervul, wat hy geprofeteer het teen ons nie — en dit alles omdat ons nie wou ag slaan op die woorde van die Here en wegdraai van ons goddelooshede nie?

- 2.2 En nou laat ons die koning kalmee, en ons die eed nakom wat ons teenoor hom gemaak het; want dit is beter dat ons in gevangenskap is, as dat ons ons lewens verloor; daarom, laat ons 'n einde maak aan soveel bloedvergieting.
- 2.3 En nou het Limhi die koning al die dinge vertel aangaande sy vader, en die priesters wat die wildernis ingevlug het en die ontvoering van hulle dogters aan hulle gewyt.
- 2.4 En dit het gebeur dat die koning gekalmee was teenoor sy volk; en hy het vir hulle gesê: Laat ons uitgaan om my volk te ontmoet, sonder wapens; en ek sweer vir julle met 'n eed dat my volk nie u volk sal doodmaak nie.
- 2.5 En dit het gebeur dat hulle die koning gevolg het, en uitgegaan het sonder wapens om die Lamaniete te ontmoet. En dit het gebeur dat hulle die Lamaniete ontmoet het; en die koning van die Lamaniete het homself voor hulle neergebuig en het gepleit ten behoeve van die volk van Limhi.
- 2.6 En toe die Lamaniete die volk van Limhi sien, dat hulle sonder wapens was, het hulle medelye met hulle gehad en is gekalmee teenoor hulle, en het teruggekeer saam met hulle koning in vrede na hulle eie land.

Mosia 21

- 1 En dit het gebeur dat Limhi en sy volk teruggekeer het na die stad van Nefi, en weer begin het om in vrede in die land te woon.
- 2 En dit het gebeur dat na baie dae het die Lamaniete weer begin om opgestook te word tot toorn teen die Nefiete, en hulle het weer begin kom binne die grense van die land rondom.
- 3 Nou, hulle durf hulle nie dood nie, vanweë die eed wat hulle koning gemaak het met Limhi; maar hulle het hulle op hul wange geslaan, en gesag oor hulle uitgeoefen; en het begin om swaar laste te plaas op hulle rûe, en hulle aan te jaag soos hulle sou 'n stomme esel —
- 4 Ja, dit alles is gedoen sodat die woord van die Here vervul mag word.
- 5 En nou die verdrukkinge van die Nefiete was groot, en daar was geen wyse waarop hulle hulself kon verlos uit hulle hande nie, want die Lamaniete het hulle omsingel aan elke kant.
- 6 En dit het gebeur dat die volk begin murmureer het teenoor die koning vanweë hulle verdrukkinge; en hulle het begerig begin word om op te trek teen hulle in die stryd. En hulle het die koning baie gepla met hulle klagtes; daarom het hy hulle laat handel volgens hulle begeertes.
- 7 En hulle het hulleself weer bymekaargemaak, en hulle wapenrusting aangetrek, en uitgegaan teen die Lamaniete om hulle te drywe uit hulle land.
- 8 En dit het gebeur dat die Lamaniete hulle oorwin het, en hulle teruggedryf het, en baie van hulle doodgemaak het.
- 9 En nou, daar was 'n groot rouklag en geweën onder die volk van Limhi, die weduwee het oor haar man gerou, die seun en die dogter het gerou oor hulle vader, en die broers oor hulle broeders.
- 10 Nou was daar 'n groot aantal weduwees in die land, en hulle het geweldig gekerm van dag tot dag, want 'n groot vrees het oor hulle gekom vir die Lamaniete.
- 11 En dit het gebeur dat hul voortdurende gekerm die res van die volk van Limhi opgestook het in toorn teen die Lamaniete; en hulle het weer opgetrek in die stryd,

maar hulle is weer teruggedrywe, en het baie verliese gely.

- 12 Ja, hulle het weer opgetrek en wel 'n derde keer, en op dieselfde wyse gely; en diegene wat nie doodgemaak is nie, het weer teruggekeer na die stad van Nefi.
- 13 En hulle het hulself verootmoedig tot in die stof, en hulle onderwerp aan die juk van gevangenskap, en hulleself toegelaat om geslaan te word, en om heen en weer gedryf te word, en belas te word, volgens die begeertes van hul vyande.
- 14 En hulle het hulself verootmoedig, en wel tot die dieptes van ootmoed; en hulle het kragtig geroep tot God; ja, wel die hele dag lank het hulle geroep tot hulle God dat Hy hulle sou verlos uit hulle verdrukkinge.
- 15 En nou, die Here was traag om hulle geroep te hoor vanweë hulle goddelooshede; nogtans het die Here hulle geroep gehoor, en het begin om die harte te versag van die Lamaniete, sodat hulle hul laste begin verlig het; tog het die Here dit nie goed geag om hulle te verlos uit die gevangenskap nie.
- 16 En dit het gebeur dat hulle geleidelik voorspoediger geword het in die land, en begin het om graan meer oorvloedig te kweek, en kleinvee en grootvee, sodat hulle nie honger gely het nie.
- 17 Nou was daar 'n groot aantal vroue, meer as wat daar mans was; daarom het koning Limhi beveel dat elke man moes bydra tot die onderhoud van die weduwees en hul kinders, sodat hulle nie mag omkom van honger nie; en dit het hulle gedoen vanweë die grootte van hul aantal wat gedood is.
- 18 Nou, die volk van Limhi het bymekaargebly in 'n groep soveel as wat moontlik was, en hul graan en hul kuddes beveilig;
- 19 En die koning het homself nie buite die mure van die stad gewaag nie, tensy hy sy wagte saam met hom geneem het, omdat hy gevrees het dat hy op een of ander wyse in die hande mag val van die Lamaniete.
- 20 En hy het sy volk die land rondom laat bewaak, sodat hulle op een of ander wyse daardie priesters mag vang wat die wildernis ingevlug het, wat die dogters gesteel het van die Lamaniete, en wat veroorsaak het dat so 'n groot verwoesting oor hulle gekom het.
- 21 Want hulle was begerig om hulle te vang sodat hulle hul mag straf; want hulle het in die land van Nefi ingekom in die nag, en hulle graan weggevoer en baie van hulle kosbare dinge; daarom het hulle vir hul gelê en inwag.
- 22 En dit het gebeur dat daar nie meer oproerigheid tussen die Lamaniete en die volk van Limhi was nie, en wel tot die tyd dat Ammon en sy broers in die land ingekom het.
- 23 En toe die koning buite die poorte van die stad met sy wagte was, het hy Ammon en sy broers ontdek; en omdat hy gedink het dat hulle priesters van Noag was, daarom het hy hulle laat vang, en vasbind, en in die gevangenis werp. En as hulle die priesters van Noag was, sou hy hulle laat doodmaak het.
- 24 Maar toe hy vind dat hulle nie was nie, maar dat hulle sy broers was, en gekom het van die land van Zarahemla, was hy vervul met uitermate groot vreugde.
- 25 Nou, koning Limhi het voor die koms van Ammon, 'n klein aantal manne gestuur om te soek na die land van Zarahemla; maar hulle kon dit nie vind nie, en hulle was verdwaal in die wildernis.
- 26 Nogtans, hulle het 'n land gevind wat bevolk was; ja, 'n land wat bedek was met droë beendere; ja, 'n land wat bevolk was en wat vernietig was; en hulle, omdat hulle veronderstel het dat dit die land van Zarahemla was, het teruggekeer na die land van

Nefi, en het aangekom by die grense van die land, nie baie dae voor die koms van Ammon nie.

27 En hulle het 'n kroniek saamgebring met hulle, naamlik 'n kroniek van die volk wie se beendere hulle gevind het; en dit was gegraveer op plate van erts.

28 En nou, Limhi was weer vervul met blydschap toe hy uit die mond van Ammon leer dat koning Mosia 'n gawe van God gehad het, waardeur hy sulke graverings kon vertolk; ja, en Ammon het ook gejubel.

29 Tog was Ammon en sy broers vervul met droefheid, omdat so baie van hulle broers doodgemaak was;

30 En ook dat koning Noag en sy priesters die mense soveel sondes en goddelooshede laat pleeg het teen God; en hulle het ook gerou oor die dood van Abinadi; en ook oor die vertrek van Alma en die mense wat saam met hom gegaan het, wat 'n kerk van God gevorm het deur die krag en mag van God, en geloof in die woorde wat gespreek was deur Abinadi.

31 Ja, hulle het gerou oor hulle vertrek, want hulle het nie geweet waarheen hulle gevlug het nie. Nou, hulle sou baie graag by hulle aangesluit het, want hulle het self met God 'n verbond gesluit om Hom te dien en sy gebooie te onderhou.

32 En nou sedert die koms van Ammon, het koning Limhi ook 'n verbond met God aangegaan, en ook baie van sy volk, om Hom te dien en sy gebooie te onderhou.

33 En dit het gebeur dat koning Limhi en baie van sy volk begerig was om gedoop te word; maar daar was niemand in die land wat die gesag van God gehad het nie. En Ammon het geweier om hierdie ding te doen, omdat hy homself 'n onwaardige dienskneg geag het.

34 Daarom het hulle nie op daardie tyd stip hulself tot 'n kerk gevorm nie, maar gewag op die Gees van die Here. Nou, hulle was begerig om net soos Alma en sy broers te word, wat die wildernis ingevlug het.

35 Hulle was begerig om gedoop te word as 'n teken en 'n getuienis dat hulle gewillig was om God te dien met hulle hele harte; nogtans het hulle die tyd verleng; en 'n verslag van hulle doop sal hierna gegee word.

36 En nou was die hele plan van Ammon en sy volk, en van koning Limhi en sy volk, om hulleself te verlos uit die hande van die Lamaniete en van gevangenskap.

Mosia 22

1 En nou het dit gebeur dat Ammon en koning Limhi begin het om te beraadslaag met die volk hoe hulle hulself moes verlos uit gevangenskap; en wel het hulle die hele volk laat bymekaarkom; en dit het hulle gedoen sodat hulle die stem van die volk sou hê aangaande die saak.

2 En dit het gebeur dat hulle geen wyse kon vind om hulself te verlos uit gevangenskap nie, behalwe om hul vroue en kinders te neem, en hul kleinvee, en hul grootvee, en hul tente, en die wildernis in te trek; want die Lamaniete was so talryk dat dit onmoontlik was vir die volk van Limhi om te veg teen hulle, toe hulle daaraan dink om hulself te verlos uit gevangenskap deur die swaard.

3 Nou het dit gebeur dat Gideon na vore getree en voor die koning gaan staan en aan hom gesê het: Nou o Koning, u het tot dusver baie keer ag geslaan op my woorde, toe ons geveg het teen ons broers, die Lamaniete.

4 En nou, o koning, as u my nie gevind het om 'n onverdienstelike dienskneg te

wees nie, of as u tot dusver geluister het na my woorde tot enige mate, en hulle vir u van waarde was, net so wil ek hê dat u hierdie keer na my woorde moet luister, en ek sal u dienskneg wees en hierdie volk verlos uit gevangenskap.

5 En die koning het hom vergun dat hy mag spreek. En Gideon het aan hom gesê:

6 Kyk die agterste deurgang, deur die agterste muur, aan die agterkant van die stad. Die Lamaniete, of die wagte van die Lamaniete, is snags dronk; daarom, laat ons 'n aankondiging uitstuur onder hierdie hele volk dat hulle hul kleinvee en grootvee bymekaar maak, sodat hulle hul die wildernis kan injaag in die nag.

7 En ek sal volgens u bevel gaan en die laaste belasting van wyn aan die Lamaniete betaal, en hulle sal dronk wees; en ons sal deur die geheime deurgang aan die linkerkant van hulle kamp deurgaen wanneer hulle dronk is en slaap.

8 So sal ons vertrek met ons vroue en ons kinders, ons kleinvee, en ons grootvee, die wildernis in; en ons sal reis om die land van Silom.

9 En dit het gebeur dat die koning ag geslaan het op die woorde van Gideon.

10 En koning Limhi het sy volk hulle kuddes laat bymekaarmaak; en hy het die belasting van wyn gestuur aan die Lamaniete en hy het ook meer wyn gestuur, as 'n geskenk aan hulle; en hulle het vryelik gedrink van die wyn wat koning Limhi aan hulle gestuur het.

11 En dit het gebeur dat die volk van koning Limhi in die nag die wildernis ingetrek het met hul kleinvee en hul grootvee, en hulle het om die land van Silom die wildernis ingetrek, en hulle koers gedraai na die land van Zarahemla, en hulle is gelei deur Ammon en sy broers.

12 En hulle het al hul goud en silwer, en hul kosbare dinge, wat hulle kon dra, en ook hul voorraad met hulle saamgeneem, die wildernis in; en hulle het hul reis voortgesit.

13 En nadat hulle baie dae in die wildernis was, het hulle aangekom in die land van Zarahemla, en by Mosia se volk aangesluit, en sy onderdane geword.

14 En dit het gebeur dat Mosia hulle ontvang het met vreugde; en hy het ook hulle kronieke ontvang, en ook die kronieke wat gevind was deur die volk van Limhi.

15 En nou het dit gebeur dat toe die Lamaniete agterkom dat die volk van Limhi vertrek het uit die land gedurende die nag, dat hulle 'n leër die wildernis ingestuur het om hulle te agtervolg;

16 En nadat hulle hul twee dae agtervolg het, kon hulle nie langer hulle spore volg nie; daarom was hulle verdwaal in die wildernis.

'n Verslag oor Alma en die volk van die Here, wat die wildernis ingedryf is deur die volk van Koning Noag.

Mosia 23

1 Nou Alma, omdat hy gewaarsku is deur die Here dat die leërs van koning Noag op hulle sou afkom, en omdat hy dit bekend gemaak het aan sy volk, daarom het hulle hul kuddes bymekaargemaak, en van hulle graan geneem, en die wildernis in getrek voor die leërs van koning Noag uit.

2 En die Here het hulle versterk, sodat die volk van koning Noag hulle nie kon inhaal om hulle te vernietig nie.

- 3 En hulle het agt dae se reis die wildernis ingevlug.
- 4 En hulle het by 'n land gekom, en wel 'n baie mooi en aangename land, 'n land van suiwer water.
- 5 En hulle het hul tente opgeslaan, en begin om die grond te bewerk, en begin om geboue te bou; ja, hulle was vlytig, en het uitermate gearbei.
- 6 En die volk was begerig dat Alma hulle koning moes wees, want hy is bemin deur sy volk.
- 7 Maar hy het aan hulle gesê: Kyk, dit is nie raadsaam dat ons 'n koning moet hê nie; want so sê die Here: Julle sal nie een vlees hoër ag as 'n ander nie, of een man sal homself nie hoër ag as 'n ander nie; daarom sê ek aan julle dit is nie raadsaam dat julle 'n koning moet hê nie.
- 8 Nogtans, as dit moontlik was dat julle altyd regverdige manne kon hê as julle konings, sou dit goed vir julle wees om 'n koning te hê.
- 9 Maar onthou die goddeloosheid van koning Noag en sy priesters; en ekself is in 'n lokval gevang, en het baie dinge gedoen wat afskuwelik was in die oë van die Here, wat my ernstige bekering veroorsaak het;
- 10 Nogtans, na baie verdrukking, het die Here my geroep gehoor, en het my gebede beantwoord, en het my 'n werktuig gemaak in sy hande om so baie van julle te bring tot 'n kennis van sy waarheid.
- 11 Nogtans, hierin roem ek nie, want ek is onwaardig om te roem oor myself.
- 12 En nou sê ek aan julle, julle was verdruk deur koning Noag, en was in gevangenskap tot hom en sy priesters, en is gebring tot goddeloosheid deur hulle; daarom was julle gebind deur die bande van goddeloosheid.
- 13 En nou omdat julle verlos is deur die krag van God uit hierdie bande; ja, naamlik uit die hande van koning Noag en sy volk, en ook van die bande van goddeloosheid, net so begeer ek dat julle sal vasstaan in hierdie vryheid waarmee julle vrygemaak is, en dat julle geen man vertrou om 'n koning te wees oor julle nie.
- 14 En ook, vertrou geeneen om julle leraar nóg julle dienaar te wees, tensy hy 'n man van God is, wat in sy weë wandel en sy gebooie onderhou.
- 15 So het Alma sy volk geleer, dat elke man sy naaste moes liefhê soos homself, sodat daar geen onenigheid moes wees onder hulle nie.
- 16 En nou, Alma was hulle hoëpriester, omdat hy die stigter van hulle kerk was.
- 17 En dit het gebeur dat niemand gesag ontvang het om te preek of te leer nie, behalwe deur hom van God. Daarom het hy al hulle priesters gewy en al hulle leraars; en niemand is gewy nie, tensy hulle regverdige manne was.
- 18 Daarom het hulle gewaak oor hul volk, en hulle gevoed met dinge wat betrekking het op regverdigheid.
- 19 En dit het gebeur dat hulle begin het om uitermate voorspoedig in die land te word; en hulle het die land Helam genoem.
- 20 En dit het gebeur dat hulle vermenigvuldig het en uitermate voorspoedig was in die land van Helam; en hulle het 'n stad gebou, wat hulle die stad van Helam genoem het.
- 21 Nogtans, die Here ag dit goed om sy volk te kasty; ja, Hy beproef hulle geduld en hulle geloof.
- 22 Nogtans — wie ook al sy vertrou stel in Hom, dieselfde sal opgehef word op die laaste dag. Ja, en so was dit met hierdie volk.
- 23 Want kyk, ek sal aan julle toon dat hulle gebring is tot gevangenskap, en niemand

kon hulle verlos nie behalwe die Here hulle God, ja, naamlik die God van Abraham en Isak en van Jakob.

24 En dit het gebeur dat Hy hulle verlos het, en Hy het sy magtige krag getoon aan hulle, en groot was hulle jubelings.

25 Want kyk, dit het gebeur dat terwyl hulle in die land van Helam was, ja, in die stad van Helam, terwyl hulle die landerye rondom bewerk het, kyk, 'n leër van die Lamaniete was binne die grense van die land.

26 Nou, dit het gebeur dat die broers van Alma gevlug het van hulle landerye, en hulleself bymekaargemaak het in die stad van Helam; en hulle was baie bang vanweë die verskyning van die Lamaniete.

27 Maar Alma het uitgegaan en onder hulle gaan staan, en hulle vermaan dat hulle nie bang moes wees nie, maar dat hulle die Here hulle God moes onthou en Hy sou hulle verlos.

28 Daarom het hulle hul vrese gestil, en begin om te roep tot die Here dat Hy die harte van die Lamaniete sou versag, sodat hulle hul sou spaar, en hulle vroue, en hul kinders.

29 En dit het gebeur dat die Here die harte versag het van die Lamaniete. En Alma en sy broers het uitgegaan en hulself oorgegee in hul hande; en die Lamaniete het besit geneem van die land van Helam.

30 Nou, die leërs van die Lamaniete, wat die volk van koning Limhi agternagesit het, was verdwaal in die wildernis vir baie dae lank.

31 En kyk, hulle het daardie priesters van koning Noag gevind in 'n plek wat hulle genoem het Amulon; en hulle het begin om die land van Amulon te besit en het begin om die grond te bewerk.

32 Nou, die naam van die leier van daardie priesters was Amulon.

33 En dit het gebeur dat Amulon by die Lamaniete gepleit het; en hy het ook hulle vrouens uitgestuur, wat die dogters van die Lamaniete was, om te pleit by hulle broers, dat hulle nie hul mans moes vernietig nie.

34 En die Lamaniete het medelye gehad met Amulon en sy broers, en het hulle nie vernietig nie, vanweë hulle vrouens.

35 En Amulon en sy broers het by die Lamaniete aangesluit, en hulle het gereis in die wildernis op soek na die land van Nefi toe hulle die land van Helam ontdek het, wat besit is deur Alma en sy broers.

36 En dit het gebeur dat die Lamaniete aan Alma en sy broers belowe het, dat as hulle hul die weg sou wys wat lei na die land van Nefi, hulle aan hulle hul lewens en hul vryheid sou gun.

37 Maar nadat Alma hulle die weg gewys het wat gelei het na die land van Nefi, wou die Lamaniete nie hul belofte nakom nie; maar hulle het wagte opgestel rondom die land van Helam, oor Alma en sy broers.

38 En die res van hulle het gegaan na die land van Nefi; en 'n gedeelte van hulle het teruggekeer na die land van Helam, en het ook saam met hulle die vroue en die kinders van die wagte gebring wat agtergelaat is in die land.

39 En die koning van die Lamaniete het aan Amulon gegun om 'n koning en 'n heerser te wees oor sy volk, wat in die land van Helam was; nogtans sou hy geen mag hê om enigiets strydig te doen met die wil van die koning van die Lamaniete nie.

Mosia 24

- 1 En dit het gebeur dat Amulon guns gevind het in die oë van die koning van die Lamaniete; daarom, die koning van die Lamaniete het aan hom en sy broers gegun dat hulle aangestel mag word as leraars oor sy volk, ja, wel oor die volk wat in die land van Semlon was, en in die land van Silom, en in die land van Amulon.
- 2 Want die Lamaniete het besit geneem van al hierdie lande; daarom, die koning van die Lamaniete het konings aangestel oor al hierdie lande.
- 3 En nou, die naam van die koning van die Lamaniete was Laman, en hy is genoem na sy vader; en daarom is hy genoem koning Laman. En hy was koning oor 'n talryke volk.
- 4 En hy het leraars aangestel uit die broers van Amulon in elke land wat besit is deur sy volk; en so is begin om die taal van Nefi te onderrig onder al die volke van die Lamaniete.
- 5 En hulle was 'n volk wat vriendelik was teenoor mekaar; nogtans het hulle God nie geken nie; nóg het die broers van Amulon hulle niks aangaande die Here hulle God geleer nie, nóg die wet van Moses; nóg het hulle hul die woorde van Abinadi geleer;
- 6 Maar hulle het hulle geleer dat hulle hul kronieke moes byhou, en dat hulle aan mekaar mag skryf.
- 7 En so het die Lamaniete begin om toe te neem in rykdom, en begin om handel te dryf met mekaar en magtig te word, en begin om 'n geslepe en wyse volk te word, wat die wysheid van die wêreld aanbetref, ja, 'n baie geslepe volk, wat behae geskep het in allerhande goddeloosheid en plunder, behalwe onder hulle eie mense.
- 8 En nou het dit gebeur dat Amulon begin gesag uitoefen het oor Alma en sy broers, en begin het om hom te vervolg, en sy kinders hulle kinders laat vervolg het.
- 9 Want Amulon het vir Alma geken, dat hy een van die koning se priesters was, en dat dit hy was wat die woorde van Abinadi geglo het en uitgedryf is voor die koning, en daarom was hy toornig op hom; want hy was onderdanig aan koning Laman, tog het hy gesag uitgeoefen oor hulle, en het take aan hulle opgedra en het opsigters oor hulle geplaas.
- 10 En dit het gebeur dat hulle verdrukkinge so groot was dat hulle kragtig begin roep het tot God.
- 11 En Amulon het hulle beveel dat hulle hul geroep moes staak; en hy het wagte oor hulle gestel om hulle dop te hou, sodat wie ook al gevind sou word wat God aanroep, gedood moes word.
- 12 En Alma en sy volk het hulle stemme nie verhef tot die Here hulle God nie, maar het hulle harte voor Hom uitgestort; en Hy het die gedagtes van hulle harte geken.
- 13 En dit het gebeur dat die stem van die Here tot hulle gekom het in hulle verdrukkinge, en gesê het: Rig julle hoofde op en hou moed, want Ek weet van die verbond wat julle met my aangegaan het; en Ek sal 'n verbond sluit met my volk en hulle verlos uit gevangenskap.
- 14 En Ek sal ook die laste verlig wat op julle skouers geplaas word, en wel dat julle hulle nie kan voel op julle rûe nie, selfs terwyl julle in gevangenskap is; en dit sal ek doen sodat julle hierna mag staan as getuies vir My, en sodat julle vir seker mag weet dat Ek, die Here God, tog my volk besoek in hulle verdrukkinge.
- 15 En nou het dit gebeur dat die laste wat op Alma en sy broers gelê was, lig gemaak is; ja, die Here het hulle versterk dat hulle hul laste met gemak kon dra, en hulle het

blymoedig en met geduld hulle onderwerp aan die ganse wil van die Here.

16 En dit het gebeur dat hulle geloof en hul geduld so groot was dat die stem van die Here weer tot hulle gekom het, en gesê het: Hou moed, want môre sal Ek julle verlos uit gevangenskap.

17 En Hy het aan Alma gesê: Jy sal uitgaan voor hierdie volk, en Ek sal met jou gaan en hierdie volk verlos uit gevangenskap.

18 Nou het dit gebeur dat Alma en sy volk hulle kuddes in die nag bymekaargemaak het, en ook van hulle graan; ja, en selfs heelnag deur het hulle hul kuddes bymekaargemaak.

19 En in die môre het die Here 'n diepe slaap laat kom oor die Lamaniete, ja, en al hulle opsigters was in 'n diepe slaap.

20 En Alma en sy volk het die wildernis in vertrek; en nadat hulle heeldag gereis het, het hulle hul tente opgeslaan in 'n vallei, en hulle het die vallei Alma genoem, omdat hy hulle gelei het op hul weg in die wildernis.

21 Ja, en in die vallei van Alma het hulle hul dank uitgestort teenoor God omdat Hy genadig was teenoor hulle, en hul laste verlig het, en hulle verlos het uit gevangenskap; want hulle was in gevangenskap, en niemand kon hulle verlos nie tensy dit die Here hulle God was.

22 En hulle het God gedank, ja, al hulle mans en al hulle vroue en al hulle kinders wat kon praat, het hul stemme verhef tot lof van hulle God.

23 En nou het die Here aan Alma gesê: Maak gou en gaan jy en die volk uit hierdie land uit, want die Lamaniete het ontwaak en agtervolg julle; gaan daarom uit die land uit, en Ek sal die Lamaniete in hierdie vallei stop sodat hulle nie verder kom in die agtervolging van hierdie volk nie.

24 En dit het gebeur dat hulle vertrek het uit die vallei, en hulle reis geneem het die wildernis in.

25 En nadat hulle vir twaalf dae in die wildernis was, het hulle aangekom in die land van Zarahemla; en koning Mosia het hulle ook ontvang met blydschap.

Mosia 25

1 En nou het koning Mosia die hele volk bymekaar laat kom.

2 Nou, daar was nie soveel van die kinders van Nefi, of soveel van diegene wat afstammeling van Nefi was nie, as wat daar was van die volk Zarahemla, wat 'n afstammeling was van Mulek, en diegene wat saam met hom die wildernis ingekom het.

3 En daar was nie soveel van die volk van Nefi en van die volk van Zarahemla as wat daar was van die Lamaniete nie; ja, hulle was nie die helfte so talryk nie.

4 En nou was die hele volk van Nefi bymekaar versamel, en ook die hele volk van Zarahemla, en hulle was versamel in twee groepe bymekaar.

5 En dit het gebeur dat Mosia gelees het, en laat lees het; die kronieke van Zenif aan sy volk; ja, hy het die kronieke gelees van die volk van Zenif, vanaf die tyd toe hulle die land van Zarahemla verlaat het, totdat hulle weer teruggekeer het.

6 En hy het ook die verslag van Alma en sy broers gelees, en al hulle verdrukkinge, vanaf die tyd dat hulle die land van Zarahemla verlaat het tot die tyd dat hulle weer teruggekeer het.

7 En nou, toe Mosia 'n einde daaraan gemaak het om die kronieke te lees, was sy

volk wat in die land agtergebly het, oorstelp van verwondering en verbasing.

8 Want hulle het nie geweet wat om te dink nie; want toe hulle diegene sien wat verlos is uit gevangenskap, is hulle vervul met uitnemende groot blydschap.

9 En weer, toe hulle gedink het aan hulle broers wat doodgemaak was deur die Lamaniete, was hulle vervul met droefheid, en het ook baie trane van droefheid gestort.

10 En weer, toe hulle gedink het aan die onmiddellike goedheid van God, en sy krag om Alma en sy broers te verlos uit die hande van die Lamaniete en uit gevangenskap, het hulle hul stemme verhef en God gedank.

11 En weer, toe hulle aan die Lamaniete gedink het, wat hulle broers was, aan hulle sondige en besoedelde toestand, is hulle vervul met pyn en angs oor die welsyn van hulle siele.

12 En dit het gebeur dat diegene wat die kinders van Amulon en sy broers was, wat vroue geneem het van die dogters van die Lamaniete, ontevrede was oor die gedrag van hulle vaders, en hulle wou nie langer genoem word by die name van hul vaders nie, daarom het hulle op hulself die naam van Nefi geneem dat hulle mag die kinders van Nefi genoem word en gereken word onder diegene wat Nefiete genoem is.

13 En nou, die hele volk van Zarahemla is getel onder die Nefiete, en dit omdat die koninkryk aan niemand oorgedra was nie, behalwe aan diegene wat afstammelinge van Nefi was.

14 En nou het dit gebeur dat toe Mosia 'n einde gemaak het om te spreek tot en te lees die volk, het hy begeer dat Alma ook moes spreek met die volk.

15 En Alma het met hulle gespreek, toe hulle in groot groepe vergader was, en hy het gegaan van een groep na 'n ander, en aan die volk bekering en geloof in die Here verkondig.

16 En hy het die volk van Limhi en sy broers vermaan, al diegene wat verlos was uit gevangenskap, dat hulle moes onthou dat dit die Here was wat hulle verlos het.

17 En dit het gebeur dat nadat Alma die volk baie dinge geleer het, en 'n einde gemaak het om te spreek met hulle, dat koning Limhi begerig was dat hy gedoop mag word; en sy hele volk was begerig dat hulle ook gedoop mag word.

18 Daarom, Alma het in die water ingegaan en hulle gedoop; ja, hy het hulle gedoop volgens die wyse waarop hy sy broers in die waters van Mormon gedoop het; ja, en soveel as wat hy gedoop het, het behoort aan die kerk van God; en dit vanweë hul geloof in die woorde van Alma.

19 En dit het gebeur dat koning Mosia aan Alma gegun het dat hy kerke mag oprig dwarsdeur die land van Zarahemla; en hy het hom mag gegee om priesters en leraars te verordineer oor elke kerk.

20 Nou, dit is gedoen omdat daar soveel mense was dat hulle nie almal deur een leraar beheer kon word nie; nóg kon hulle almal die woord van God hoor op een byeenkoms;

21 Daarom het hulle hulself in verskillende groepe vergader, wat kerke genoem is; elke kerk het sy priesters en sy leraars gehad, en elke priester verkondig die woord soos dit aan hom oorgelewer is by monde van Alma.

22 En so, niesteenstaande daar baie kerke was, was hulle almal een kerk, ja, wel die kerk van God; want daar is niks in al die kerke verkondig, tensy dit bekering en geloof in God was nie.

23 En nou, daar was sewe kerke in die land van Zarahemla. En dit het gebeur dat

wie ook al begerig was om die naam van Christus op hulle te neem, of van God, het by die kerke van God aangesluit.

2.4 En hulle is genoem die volk van God. En die Here het sy Gees uitgestort oor hulle en hulle was geseënd, en hulle was voorspoedig in die land.

Mosia 26

1 Nou, dit het gebeur dat daar baie van die opkomende geslag was wat nie die woorde van koning Benjamin kon verstaan nie, omdat hulle klein kindertjies was toe hy destyds met sy volk gespreek het; en hulle het nie die oorleweringe van hul vaders geglo nie.

2 Hulle het nie geglo wat gesê was aangaande die opstanding van die dode nie, nóg het hulle geglo aangaande die koms van Christus.

3 En nou vanweë hulle ongeloof, kon hulle nie die woord van God verstaan nie; en hulle harte was verhard.

4 En hulle wou nie gedoop word nie; nóg wou hulle by die kerk aansluit. En hulle was 'n aparte volk betreffende hul geloof, en het so gebly vir ewig daarna, naamlik in hul vleeslike en sondige toestand; want hulle wou nie die Here hulle God aanroep nie.

5 En nou gedurende die heerskappy van Mosia was hulle nie die helfte so talryk as die volk van God nie; maar vanweë die twiste onder die broers het hulle talryker geword.

6 Want dit het gebeur dat hulle baie mislei het met hul vleierende woorde, wat in die kerk was, en veroorsaak het dat hulle baie sondes begaan het; daarom het dit noodsaaklik geword dat diegene wat sonde begaan het, wat in die kerk was, vermaan moes word deur die kerk.

7 En dit het gebeur dat hulle voor die priesters gebring is, en aan die priesters deur die leraars oorgelewer is; en die priesters het hulle gebring voor Alma, wat die hoëpriester was.

8 Nou, Koning Mosia het aan Alma die gesag gegee oor die kerk.

9 En dit het gebeur dat Alma nie geweet het aangaande hulle nie; maar daar was baie getuies teen hulle; ja, die volk het gestaan en oorfloediglik getuig van hulle goddeloosheid.

10 Nou, daar het nie so iets voorheen plaasgevind in die kerk nie; daarom was Alma ontsteld in sy gees en hy het hulle voor die koning laat bring.

11 En hy het aan die koning gesê: Kyk, hier is baie wat ons voor u gebring het, wat deur hul broers beskuldig word; ja, en hulle is betrap in verskillende goddelooshede. En hulle bekeer nie van hul goddelooshede nie; daarom het ons hulle voor u gebring, dat u hulle mag oordeel volgens hulle misdade.

12 Maar koning Mosia het aan Alma gesê: Kyk, ek oordeel hulle nie; daarom lewer ek hulle oor in jou hande om geoordeel te word.

13 En nou was die gees van Alma weer ontsteld; en hy het gegaan en vir die Here gevra wat hy moes doen aangaande hierdie saak, want hy het gevrees dat hy verkeerd sou doen in die oë van God.

14 En dit het gebeur dat nadat hy sy hele siel uitgestort het voor God, het die stem van die Here tot hom gekom, en gesê:

15 Salig is jy, Alma, en salig is hulle wat gedoop is in die waters van Mormon. Jy is

salig vanweë jou uitnemende geloof slegs in die woorde van my kneg Abinadi.

16 En salig is hulle vanweë hulle uitnemende geloof in die woorde bloot wat jy
gespreek het met hulle.

17 En salig is jy omdat jy 'n kerk gestig het onder hierdie volk; en hulle sal gevestig
word en hulle sal my volk wees.

18 Ja, salig is hierdie volk wat gewillig is om my Naam te dra; want in my Naam sal
hulle genoem word; en hulle is myne.

19 En omdat jy van My gevra het aangaande die oortreder, is jy salig.

20 Jy is my dienskneg; en Ek gaan 'n verbond met jou aan dat jy die ewige lewe sal
hê; en jy sal My dien en uitgaan in my Naam en sal my skape bymekaarmaak.

21 En hy wat my stem sal hoor, sal my skaap wees; en hom sal jy ontvang in die kerk,
en hom sal Ek ook ontvang.

22 Want kyk, dit is my kerk; wie ook al gedoop word, sal gedoop word tot bekering.
En wie ook al julle ontvang, sal glo in my Naam; en hom sal Ek vryelik vergewe.

23 Want dit is Ek wat die sondes van die wêreld op My neem; want dit is Ek wat
hulle geskape het; en dit is Ek wat aan hom wat glo tot die einde toe, 'n plek aan my
regterhand gee.

24 Want kyk, in my Naam is hulle geroep; en as hulle My ken, sal hulle uitkom, en
sal 'n plek vir ewig hê aan my regterhand.

25 En dit sal gebeur dat wanneer die tweede trompet sal blaas, dan sal hulle wat My
nooit geken het nie, uitkom en sal voor My staan.

26 En dan sal hulle weet dat Ek die Here hulle God is, dat Ek hulle Verlosser is;
maar hulle wou nie verlos word nie.

27 En dan sal Ek aan hulle verklaar dat Ek hulle nooit geken het nie; en hulle sal
weggaan in die ewigdurende vuur wat berei is vir die duiwel en sy engele.

28 Daarom sê Ek aan jou, dat hy wat nie my stem wil hoor nie, vir hom moet julle
nie ontvang in my kerk nie, want vir hom sal Ek nie ontvang op die laaste dag nie.

29 Daarom sê Ek aan jou, Gaan; en wie ook al oortree teen My, hom sal julle
oordeel volgens die sondes wat hy gepleeg het; en as hy sy sondes bely voor jou en
voor My, en hom bekeer in die opregtheid van sy hart, hom sal julle vergewe, en Ek
sal hom ook vergewe.

30 Ja, en so dikwels as wat my volk bekeer, sal Ek hulle hul oortredings teen My
vergewe.

31 En julle sal ook mekaar julle oortredings vergewe; want voorwaar Ek sê aan jou,
hy wat nie sy naaste se oortredings vergewe wanneer hy sê dat hy bekeer nie, hy het
homself gebring onder veroordeling.

32 Nou sê Ek aan jou: Gaan; en wie ook al nie van sy oortredings sal bekeer nie,
dieselfde sal nie onder my volk gereken word nie; en dit sal geld van hierdie tyd af
aan.

33 En dit het gebeur toe Alma hierdie woorde gehoor het, het hy hulle neergeskryf
sodat hy hulle mag hê, en sodat hy die volk mag oordeel van daardie kerk volgens die
gebooie van God.

34 En dit het gebeur dat Alma gegaan en diegene geoordeel het wat in
goddeloosheid betrap is, volgens die woord van die Here.

35 En wie ook al bekeer het van hulle sondes en hulle bely het, hulle het hy gereken
onder die volk van die kerk;

36 En diegene wat nie hulle sonde wou bely, en bekeer van hulle goddeloosheid nie,

dieselfde is nie gereken onder die volk van die kerk nie, en hulle name is uitgewis.

37 En dit het gebeur dat Alma al die sake van die kerk bestuur het; en hulle het weer begin om vrede te hê en om uitermate voorspoedig te wees in die sake van die kerk, en hulle het versigtig gewandel voor God, en het baie ontvang en baie gedoop.

38 En nou het Alma en sy mede-arbeiders al hierdie dinge gedoen wat oor die kerk was, en hulle het getrou gewandel, en het die woord van God in alle dinge onderrig, en allerlei verdrukkinge gely het, en is vervolgd deur al diegene wat nie behoort het aan die kerk van God nie.

39 En hulle het hul broers vermaan; en hulle is ook vermaan, elkeen deur die woord van God, volgens sy sondes, of vir die sondes wat hy gepleeg het, en hulle is gebied deur God om te bid sonder ophou, en om dank te betuig in alle dinge.

Mosia 27

1 En nou het dit gebeur dat die vervolginge wat die kerk opgelê is deur die ongelowiges, so groot geword het dat die kerk begin het om te murmureer, en kla by hulle leiers aangaande die saak; en hulle het by Alma gekla. En Alma het die saak gelê voor hulle koning, Mosia. En Mosia het oorleg gepleeg met sy priesters.

2 En dit het gebeur dat koning Mosia 'n aankondiging uitgestuur het deur die omliggende land, dat geen ongelowige enige van diegene moes vervolgd wat behoort het aan die kerk van God nie.

3 En daar was 'n streng bevel dwarsdeur al die kerke dat daar geen vervolginge moes wees onder hulle nie, dat daar 'n gelykheid moes wees onder alle mense.

4 Dat hulle geen hoogmoed of trots hul vrede moes laat versteur nie; dat elke mens sy naaste moes ag soos homself, en arbei met hul eie hande vir hul onderhoud.

5 Ja, en al hulle priesters en leraars moes arbei met hul eie hande vir hul onderhoud, in alle gevalle behalwe as daar siekte was, of in veel gebrek; en deur hierdie dinge te doen, was hulle oorfloedig in die genade van God.

6 En daar het weer veel vrede in die land begin kom; en die volk het baie talryk begin word, en het begin om te versprei ver en wyd op die aangesig van die aarde, ja, na die noorde en na die suide, na die ooste en na die weste, en hulle het groot stede en dorpie gebou in alle gebiede van die land.

7 En die Here het hulle besoek en hulle voorspoedig gemaak, en hulle het 'n groot en ryk volk geword.

8 Nou, die seuns van Mosia is gereken onder die ongelowiges; en ook een van die seuns van Alma is gereken onder hulle, hy is Alma genoem na sy vader; nogtans, hy het 'n baie goddelose man en 'n afgodedienaar geword. En hy was 'n man van baie woorde, en het baie vleitaal met die volk gespreek; daarom het hy baie van die mense gelei om te doen volgens die wyse van sy goddelooshede.

9 En hy het 'n groot hindernis geword in die weg van die voorspoed van die kerk van God; en hy het die harte van die volk weggesteel; en hy het baie onenigheid veroorsaak onder die volk; en so 'n kans gegee aan die vyand van God om sy mag uit te oefen oor hulle.

10 En nou het dit gebeur dat terwyl hy rondgegaan het om die kerk van God te vernietig, want hy het rondgegaan in die geheim met die seuns van Mosia om te soek om die kerk te vernietig, en om die volk van God te bring op 'n dwaalweg, teenstrydig met die gebooie van God, of selfs die koning—

- 11 En soos ek aan julle gesê het, terwyl hulle rondgegaan het en rebelleer teen God, kyk, die engel van die Here het aan hulle verskyn; en hy het neergedaal soos in 'n wolk; en hy het gespreek asof met 'n stem van die donder, wat die aarde laat skud het waarop hulle gestaan het;
- 12 En so groot was hulle verbasing, dat hulle neergeval het op die aarde, en nie die woorde verstaan het wat hy gespreek het met hulle nie.
- 13 Nogtans het hy weer geroep, en gesê: Alma, staan op en kom na vore, want waarom vervolg jy die kerk van God? Want die Here het gesê: Dit is my kerk, en Ek sal dit vestig; en niks sal dit omvergooi nie, behalwe die oortredinge van my volk.
- 14 En weer, die engel het gesê: Kyk, die Here het die gebede van sy volk gehoor, en ook die gebede van sy dienskneg, Alma, wat jou vader is; want hy het gebid met baie geloof aangaande jou dat jy gebring mag word tot die kennis van die waarheid; daarom, vir hierdie doel het ek gekom om jou te oortuig van die krag en gesag van God, dat die gebede van sy knegte verhoor mag word volgens hulle geloof.
- 15 En nou kyk, kan jy die krag van God betwis? Want kyk, skud my stem nie die aarde nie? En kan jy my nie ook voor jou sien nie? En ek is gestuur van God.
- 16 Nou sê ek aan jou: Gaan, en onthou die gevangenskap van jou vaders in die land van Helam, en in die land van Nefi; en onthou watter groot dinge Hy gedoen het vir hulle; want hulle was in gevangenskap, en Hy het hulle verlos. En nou sê ek aan jou, Alma, gaan heen, en soek nie meer om die kerk te vernietig nie, sodat hulle gebede verhoor mag word, en dit alhoewel jy jouself wil laat uitwerp.
- 17 En nou het dit gebeur dat hierdie die laaste woorde was wat die engel gespreek het met Alma, en hy het weggegaan.
- 18 En nou het Alma en diegene wat by hom was, weer neergeval op die aarde, want groot was hul verbasing; want met hul eie oë het hulle 'n engel van die Here gesien, en sy stem was soos die donder, wat die aarde geskud het; en hulle het geweet dat daar niks behalwe die krag van God was wat die aarde kon skud en dit laat bewe asof dit uitmekaar sou skeur nie.
- 19 En nou was die verbasing van Alma so groot dat hy stom geword het, sodat hy nie sy mond kon oopmaak nie; ja, en hy het swak geword, sodat hy nie eens sy hande kon beweeg nie; daarom is hy geneem deur diegene wat by hom was, en hulpeloos gedra, en wel totdat hy neergelê is voor sy vader.
- 20 En hulle het aan sy vader alles oorvertel wat met hulle gebeur het; en sy vader was verheug, want hy het geweet dat dit die krag van God was.
- 21 En hy het 'n skare bymekaar laat kom sodat hulle mag getuig wat die Here vir sy seun gedoen het, en ook vir diegene wat by hom was.
- 22 En hy het die priesters byeen laat kom; en hulle het begin om te vas, en om te bid tot die Here hulle God, dat Hy die mond van Alma moes oopmaak, dat hy mag spreek, en ook dat sy ledemate hul krag mag ontvang — dat die oë van die volk geopen mag word om te sien en weet van die goedheid en heerlikheid van God.
- 23 En dit het gebeur nadat hulle gevas en gebid het vir 'n tydperk van twee dae en twee nagte, het die ledemate van Alma hulle krag ontvang, en hy het opgestaan en begin spreek met hulle, en hulle versoek om goeie moed te hou.
- 24 Want, het hy gesê, ek het bekeer van my sondes, en is verlos deur die Here; kyk ek is gebore uit die Gees.
- 25 En die Here het aan my gesê: Verwonder jou nie dat die hele mensdom, ja, mans en vroue, alle nasies, stamme, tale en volke, weer gebore moet word nie; ja, gebore

- uit God, verander van hul vleeslike en vervalte toestand, tot 'n toestand van regverdigheid, omdat hulle verlos is deur God, en sy seuns en dogters geword het;
- 26 En so word hulle nuwe skepsele; en tensy hulle dit doen, kan hulle geensins die koninkryk van God beërwe nie.
- 27 Ek sê aan julle, tensy dit die geval is, moet hulle verwerp word; en dit weet ek, want ek is byna verwerp.
- 28 Nogtans, nadat ek baie verdrukkinge deurworstel het, en tot die dood toe bekeer het, het die Here in genade dit goed geag om my te ruk uit 'n ewigdurende verbranding, en is ek gebore uit God.
- 29 My siel is verlos uit die gal van bitterheid en bande van goddeloosheid. Ek was in die donkerste afgrond; maar nou aanskou ek die wonderlike lig van God. My siel is gemartel deur ewige foltering; maar ek is uitgeruk, en my siel word nie meer gepynig nie.
- 30 Ek het my Verlosser verwerp, en dít ontken waarvan deur ons vaders gespreek is; maar noudat hulle mag vooruitsien dat Hy sal kom, en dat Hy elke skepsel van sy skepping in herinnering hou, sal Hy Homself openbaar aan almal.
- 31 Ja, elke knie sal buig, en elke tong bely voor Hom. Ja, wel op die laaste dag, wanneer alle mense sal staan om geoordeel te word deur Hom, dan sal hulle bely dat Hy God is; dan sal hulle bely, wat sonder God in die wêreld lewe, dat die oordeel van 'n ewigdurende straf regverdig is oor hulle; en hulle sal sidder, en bewe, en krimp onder die blik van sy alsiende oog.
- 32 En nou het dit gebeur dat Alma begin het om van hierdie tyd af aan die volk te leer, en diegene wat by Alma was gedurende die tyd toe die engel aan hulle verskyn het, het rondgereis dwarsdeur die hele land, en aan al die mense die dinge verkondig wat hulle gehoor en gesien het, en die woord van God verkondig onder veel verdrukkinge, en hulle is grootliks vervolgd deur diegene wat ongelowiges was, en is deur baie van hulle geslaan.
- 33 Maar nieteenstaande dit alles, het hulle baie vertroosting aan die kerk meegedeel, en hulle geloof versterk, en hulle vermaan met lankmoedigheid en baie arbeid om die geboorte van God te onderhou.
- 34 En vier van hulle was die seuns van Mosia; en hulle name was Ammon, en Aäron, en Omner, en Himni; dit was die name van die seuns van Mosia.
- 35 En hulle het gereis deur die hele land van Zarahemla, en onder al die volke wat onder die heerskappy van koning Mosia was, terwyl hulle ywerig probeer het om al die skade te herstel wat hulle die kerk aangedoen het, en al hulle sondes bely, en al die dinge verkondig wat hulle gesien het, en die profesieë en die skrifte verduidelik aan almal wat begerig was om hulle te hoor.
- 36 En sodoende was hulle werktuie in die hande van God om baie te bring tot die kennis van die waarheid, ja, tot die kennis van hulle Verlosser.
- 37 En hoe salig is hulle! Want hulle het vrede verkondig; hulle het blye tydings van die goeie verkondig; en hulle het aan die volk verklaar dat die Here regeer.

Mosia 28

- 1 Nou het dit gebeur dat nadat die seuns van Mosia al hierdie dinge gedoen het, het hulle 'n klein aantal saam met hulle geneem en het teruggekeer na hulle vader, die koning, en hom versoek dat hy hulle sal gun om op te gaan met diegene wat hulle

uitgesoek het, na die land van Nefi sodat hulle die dinge wat hulle gehoor het mag preek, en dat hulle die woord van God mag meedeel aan hulle broers die Lamaniete —

2 Sodat hulle hul miskien mag bring tot die kennis van die Here hulle God, en hulle oortuig van die goddeloosheid van hul vaders; en dat hulle hul miskien mag genees van hul haat teenoor die Nefiete, dat hulle ook daartoe gebring mag word om hul te verheug in die Here hulle God, dat hulle vriendelik mag word met mekaar, en dat daar geen twiste meer sou wees in die hele land wat die Here hulle God hul gegee het nie.

3 Nou was hulle begerig dat saligheid bekend gemaak moet word aan elke skepsel, want hulle kon nie verdra dat enige menslike siel moet vergaan nie; ja, selfs die intense gedagtes dat enige siel eindelose foltering moes verduur, het hulle laat sidder en beef.

4 En so het die Gees van die Here ingewerk op hulle, want hulle was die goddeloosste sondaars. En die Here het dit goed geag in sy eindelose genade om hulle te spaar; nogtans het hulle baie ang van siel gely vanweë hulle goddelooshede, en hulle het baie gely en gevrees dat hulle vir ewig uitgewerp sou word.

5 En dit het gebeur dat hulle baie dae lank by hulle vader gepleit het dat hulle na die land van Nefi mag opgaan.

6 En koning Mosia het gegaan en vir die Here gevra of hy sy seuns moes laat opgaan onder die Lamaniete om die woord te verkondig.

7 En die Here het aan Mosia gesê: Laat hulle opgaan, want baie sal glo in hulle woorde, en hulle sal die ewige lewe hê; en Ek sal jou seuns verlos uit die hande van die Lamaniete.

8 En dit het gebeur dat Mosia toegelaat het dat hulle mag gaan en doen volgens hulle versoek.

9 En hulle het hul reis die wildernis in geneem om op te gaan om die woord te verkondig onder die Lamaniete; en ek sal 'n verslag van hulle handeling hierna gee.

10 Nou, koning Mosia het niemand gehad aan wie hy die koninkryk kon oordra nie, want daar was nie een van sy seuns wat die koninkryk wou aanvaar nie.

11 Daarom het hy die kronieke wat gegraveer was op die plate van brons geneem, en ook die plate van Nefi, en al die dinge wat hy behou en bewaar het volgens die gebooe van God, nadat hy die kronieke vertaal het en die kronieke laat skryf het wat op plate van goud was, wat gevind was deur die volk van Limhi, wat aan hom oorhandig is deur die hand van Limhi;

12 En dit het hy gedoen vanweë die groot bekommernis van sy volk; want hulle was bomate begerig om te weet aangaande daardie volk wat vernietig was.

13 En nou het hy hulle vertaal deur middel van daardie twee stene wat geheg is in die twee kante van 'n boog.

14 Nou hierdie dinge is voorberei van die begin af, en is oorhandig van geslag tot geslag, met die doel om tale te vertolk;

15 En hulle is behou en bewaar deur die hand van die Here, sodat Hy mag bekend maak aan elke skepsel wat die land sou besit, die goddelooshede en gruwels van sy volk;

16 En wie ook al hierdie dinge het, word genoem siener, volgens die gebruik van die ou tyd.

17 Nou, nadat Mosia die kronieke klaar vertaal het, kyk, dit het 'n verslag gegee van

die volk wat vernietig was, van die tyd dat hulle vernietig was, terug tot die bou van die groot toring, in die tyd toe die Here die taal van die volke verwar het, en hulle ver en wyd verstrooi is oor die aangesig van die hele aarde, ja, wel van daardie tyd af terug tot by die skepping van Adam.

18 Nou, hierdie verslag het veroorsaak dat die volk van Mosia uitermate getreur het, ja, hulle is vervul met droefheid; nogtans het dit hulle baie kennis gegee, waarin hulle hul verheug het.

19 En hierdie verslag sal hierna geskrywe word; want kyk, dit is belangrik dat alle volke die dinge moet weet wat in hierdie verslag geskrywe is.

20 En nou, soos ek aan julle gesê het, dat nadat koning Mosia hierdie dinge gedoen het, het hy die plate van brons geneem, en al die dinge wat hy gehou het, en hulle oorgedra aan Alma, wat die seun was van Alma; ja, al die kronieke, en ook die vertolkers, en hulle oorgedra aan hom, en hom beveel dat hy hulle moes behou en bewaar, en ook 'n verslag hou van die volk, en oorhandig van een geslag na die ander, net soos hulle oorhandig was vanaf die tyd dat Lehi Jerusalem verlaat het.

Mosia 29

1 Nou toe Mosia dit gedoen het, het hy uitgestuur dwarsdeur die land onder die hele volk, begerig om te weet wat hulle wil is aangaande wie hulle koning moes wees.

2 En dit het gebeur dat die stem van die volk gekom het, en gesê het: Ons is begerig dat Aäron u seun ons koning en heerser moet wees.

3 Nou, Aäron het opgegaan na die land van Nefi, daarom kon die koning nie die koninkryk oordra aan hom nie; nóg wou Aäron die koninkryk op hom neem; nóg was nie een van die seuns van Mosia gewillig om die koninkryk op hulle te neem nie.

4 Daarom het Koning Mosia weer onder die volk gestuur; ja, wel 'n geskrewe woord het hy gestuur onder die volk. En hierdie was die woorde wat geskrywe was, wat sê:

5 Kyk, o julle my volk, of my broers, want ek ag julle as sodanig, ek begeer dat julle die saak moet oorweeg wat julle saamgeroep is om te oorweeg — want julle is begerig om 'n koning te hê.

6 Nou verklaar ek aan julle dat hy aan wie die koninkryk regmatig behoort, dit afgewys het, en wil nie die koninkryk op hom neem nie.

7 En nou as daar 'n ander aangestel sou word in sy plek, kyk ek vrees dat daar twiste onder julle sal ontstaan. En wie weet of my seun, aan wie die koninkryk behoort, nie dalk sal verander en toornig wees, en 'n gedeelte van hierdie volk wegtrek agter hom aan nie, wat oorloë en twiste sal veroorsaak onder julle, wat die oorsaak sal wees van baie bloedvergiëting en verdraaiing van die weë van die Here, ja, en die siele van baie mense vernietig.

8 Nou sê ek aan julle, laat ons verstandig wees en hierdie dinge oorweeg, want ons het geen reg om my seun te vernietig nie, nóg sal ons nie die reg hê om 'n ander te vernietig as hy in sy plek aangestel word nie.

9 En as my seun weer terugkeer tot sy trots en ydele dinge, sou hy die dinge terugtrek wat hy gesê het, en sy reg op die koninkryk eis, wat hom, en ook hierdie volk, sal veroorsaak om baie sonde te pleeg.

10 En nou laat ons verstandig wees en vooruitsien na hierdie dinge, en dit doen wat die vrede vir hierdie volk sal verseker.

- 11 Daarom sal ek julle koning wees die res van my dae; nogtans, laat ons regters aanstel, om hierdie volk te oordeel volgens ons wet; en ons sal opnuut die sake van hierdie volk reël, want ons sal wyse manne aanstel om regters te wees, wat hierdie volk sal oordeel volgens die gebooie van God.
- 12 Nou, dit is beter dat 'n mens geoordeel sal word deur God as deur 'n mens, want die oordele van God is altyd regverdig, maar die oordele van 'n mens is nie altyd regverdig nie.
- 13 Daarom, as dit moontlik sou wees dat julle regverdige manne kan hê om julle konings te wees, wat die wette van God sou daarstel, en hierdie volk oordeel volgens sy gebooie, ja, as julle manne vir julle konings kon hê wat sou doen net soos my vader Benjamin gedoen het vir hierdie volk — ek sê aan julle, as dit altyd die geval kon wees, dan sou dit raadsaam wees dat julle altyd konings sou hê om oor julle te heers.
- 14 En waarlik, ekself het gearbei met al die krag en die vermoëns waaroor ek beskik het, om julle die gebooie van God te leer, en om vrede te stig dwarsdeur die land, dat daar geen oorloë nóg twiste, geen diefstal, nóg geplunder, nóg moord, nóg enige soort goddeloosheid sal wees nie;
- 15 En wie ook al goddeloosheid gepleeg het, hom het ek gestraf volgens die oortreding wat hy gepleeg het; volgens die wet wat aan ons gegee is deur ons vaders.
- 16 Nou sê ek aan julle, omdat alle mense nie regverdig is nie, is dit nie raadsaam dat julle 'n koning of konings moet hê om te heers oor julle nie.
- 17 Want kyk, hoeveel goddeloosheid laat een goddelose koning toe om gepleeg te word, ja, en watter groot vernietiging!
- 18 Ja, onthou koning Noag, sy goddeloosheid en sy gruwels, en ook die goddeloosheid en gruwels van sy volk. Kyk watter groot vernietiging oor hulle gekom het; en ook vanweë hulle goddeloosheid is hulle gebring tot gevangenskap.
- 19 En as dit nie was vir die tussenkoms van hulle alwyse Skepper nie, en dit vanweë hul opregte bekering, moes hulle onvermydelik gebly het in gevangenskap tot nou toe.
- 20 Maar kyk, Hy het hulle verlos omdat hulle hul voor Hom verootmoedig het; en omdat hulle kragtig tot Hom geroep het, het Hy hulle verlos uit gevangenskap; en so werk die Here met sy krag in alle gevalle onder die kinders van mense; en strek die arm van genade uit tot hulle wat hulle vertrou stel in Hom.
- 21 En kyk, nou sê ek aan julle, julle kan nie 'n goddelose koning onttroon behalwe deur baie twis, en baie bloedvergieting nie.
- 22 Want kyk, hy het sy vriende in goddeloosheid, en hy hou sy wagte rondom hom; en hy skeur die wette op van diegene wat in geregtigheid voor hom geheers het; en hy vertrap onder sy voete die gebooie van God;
- 23 En hy maak wette, en stuur hulle uit onder sy volk, ja, wette volgens die wyse van sy eie goddeloosheid; en wie ook al nie sy wette gehoorsaam nie, laat hy doodmaak; en wie ook al rebelleer teen hom, sal hy sy leërs teen hulle uitstuur in die stryd, en as hy kan, sal hy hulle vernietig; en so verdraai 'n onregverdige koning die weë van alle geregtigheid.
- 24 En nou kyk, ek sê aan julle, dit is nie raadsaam dat sulke gruwels oor julle sal kom nie.
- 25 Daarom, kies julle deur die stem van die volk regters, sodat julle geoordeel mag word volgens die wette wat aan julle gegee is deur ons vaders, wat juis is, en wat aan hulle gegee is deur die hand van die Here.

- 26 Nou, dit is nie algemeen dat die stem van die volk enigiets begeer strydig met dit wat reg is nie; maar dit is algemeen vir die mindere deel van die volk om te begeer dit wat nie reg is nie; daarom, dit sal julle nakom en dit julle wet maak — om julle sake te doen deur die stem van die volk.
- 27 En as die tyd kom dat die stem van die volk goddeloosheid verkies, dan is dit die tyd dat die oordele van God oor julle sal kom; ja, dan is dit die tyd dat Hy julle sal besoek met groot vernietiging, en wel soos Hy tot nog toe hierdie land besoek het.
- 28 En nou as julle regters het, en hulle julle nie oordeel volgens die wet wat gegee is nie, kan julle hulle deur 'n hoër regter laat oordeel.
- 29 As julle hoër regters nie regverdige oordele oordeel nie, sal julle 'n klein aantal van julle laer regters laat bymekaarkom, en hulle sal julle hoër regters oordeel, volgens die stem van die volk.
- 30 En ek beveel julle om hierdie dinge te doen in die vrees van die Here, en Ek gebied julle om hierdie dinge te doen, en dat julle geen koning sal hê nie; sodat as hierdie volk sondes en goddelooshede pleeg, dit verantwoord sal word op hul eie hoofde.
- 31 Want kyk ek sê aan julle, die sondes van baie volke is veroorsaak deur die goddelooshede van hulle konings; daarom word hulle goddelooshede verantwoord op die hoofde van hulle konings.
- 32 En nou begeer ek dat hierdie ongelykheid nie meer in hierdie land moet wees nie, veral onder hierdie my volk; maar ek begeer dat hierdie land 'n land van vryheid moet wees, en elke man sy regte en voorregte mag geniet in gelyke mate, solank as die Here dit goeddink dat ons mag lewe en die land beërf, ja, wel so lank as enige van ons nageslag oorbly op die aangesig van die land.
- 33 En baie meer dinge het Koning Mosia geskryf aan hulle, en aan hulle al die beproewings en sorges van 'n regverdige koning ontvou, ja, al die moeitevolle arbeid van siel vir hulle volk, en ook al die murmurings van die volk teenoor hul koning; en hy het dit alles aan hulle verduidelik.
- 34 En hy het hulle vertel dat hierdie dinge nie behoort te wees nie; maar dat die las moet rus op die hele volk, sodat elke man sy deel mag dra.
- 35 En hy het ook aan hulle al die nadele ontvou wat hulle sou ly deur 'n onregverdige koning te hê om te regeer oor hulle;
- 36 Ja, al sy goddelooshede en gruwels, en al die oorloë en twiste en bloedvergieting, en die diefstal en die geplunder, en die pleeg van hoererye, en alle soorte goddelooshede wat nie opgenoem kan word nie — en hy het hulle vertel dat hierdie dinge nie behoort te wees nie, dat hulle uitdruklik teenstrydig was met die geboorte van God.
- 37 En nou het dit gebeur, nadat koning Mosia hierdie dinge uitgestuur het onder die volk, was hulle oortuig van die waarheid van sy woorde.
- 38 Daarom het hulle hul begeertes vir 'n koning laat vaar, en het besonder gretig geword dat elke mens 'n gelyke kans moet hê dwarsdeur die hele land; ja, en elke mens het 'n gewilligheid uitgespreek om te antwoord vir sy eie sondes.
- 39 Daarom, dit het gebeur dat hulle dwarsdeur die land in groepe bymekaargekom het, om te stem oor wie hulle regters moet wees, om hulle te oordeel volgens die wet wat aan hulle gegee was; en hulle was uitermate verbly vanweë die vryheid wat aan hulle geskenk is.
- 40 En hulle liefde vir Mosia het sterk toegeneem; ja, hulle het hom meer geag as

enige ander man; want hulle het hom nie beskou as 'n tiran wat wins najaag nie, ja, vir daardie vuil gewin wat die siel verderf; want hy het nie rykdomme van hulle geëis nie, nóg het hy behae geskep in bloedvergieting; maar hy het vrede in die land gestig, en hy het gegun aan sy volk dat hulle verlos moet word van alle soorte gevangenskap; daarom het hulle hom, ja, uitnemend, bomate geag.

41 En dit het gebeur dat hulle regters aangestel het om oor hulle te heers, of om hulle te oordeel volgens die wet; en dit het hulle dwarsdeur die hele land gedoen.

42 En dit het gebeur dat Alma aangestel is as die eerste hoofregter, en hy was ook die hoëpriester, omdat sy vader die amp aan hom oorgedra het, en hom die verantwoordelikheid gegee het oor al die sake van die kerk.

43 En nou het dit gebeur dat Alma gewandel het in die weë van die Here, en hy het sy gebooie onderhou, en hy het regverdige oordele geoordeel; en daar was voortdurende vrede deur die land.

44 En so het die heerskappy van die regters begin dwarsdeur die land van Zarahemla, onder die hele volk wat die Nefiete genoem is; en Alma was die eerste en hoofregter.

45 En nou het dit gebeur dat sy vader gesterwe het, toe hy twee en tagtig jaar oud was, en hy het gelewe om die gebooie van God te volbring.

46 En dit het gebeur dat Mosia ook gesterwe het, in die drie en dertigste jaar van sy heerskappy; toe hy drie en sestig jaar oud was; en daar het altesame vyf honderd en nege jaar verloop vanaf die tyd dat Lehi Jerusalem verlaat het.

47 En so het die heerskappy van die konings geëindig oor die volk van Nefi; en so het die dae van Alma geëindig, wat die stigter van hulle kerk was.

Die Boek van Alma

Die Seun van Alma

Die verslag van Alma, wat die seun was van Alma, die eerste en hoofregter oor die volk van Nefi, en ook die hoëpriester oor die Kerk. 'n Verslag van die heerskappy van die regters, en die oorloë en twiste onder die volk. En ook 'n verslag van 'n oorlog tussen die Nefiete en die Lamaniëte, volgens die kroniek van Alma, die eerste en hoofregter.

Alma 1

- 1 Nou het dit gebeur dat in die eerste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, van hierdie tyd af aan, het koning Mosia die weg gegaan van die ganse aarde, en 'n goeie stryd gestry het, en opreg gewandel het voor God, en niemand gelaat om te regeer in sy plek nie; nogtans het hy wette uitgevaardig, en hulle is erken deur die volk; daarom was hulle verplig om die wette te gehoorsaam wat hy gemaak het.
- 2 En dit het gebeur dat in die eerste jaar van die heerskappy van Alma in die regterstoel, was daar 'n man wat voor hom gebring is om geoordeel te word, 'n man wat groot was, en bekend was vir sy groot krag.
- 3 En hy het rondgegaan onder die volk, en aan hulle gepreek dit wat hy as die woord van God bestempel het, en die kerk teengestaan, en aan die volk verklaar dat elke priester en leraar gewild behoort te word; en dat hulle nie met hulle hande behoort te arbei nie, maar dat hulle deur die volk onderhou behoort te word.
- 4 En hy het ook aan die volk getuig dat die hele mensdom gered sal word in die laaste dag, en dat hulle nie hoef te vrees of te bewe nie, maar dat hulle hul hoofde mag oprig en juig; want die Here het alle mense geskape, en het ook alle mense verlos; en, aan die einde, sal alle mense die ewige lewe hê.
- 5 En dit het gebeur dat hy hierdie dinge geleer het tot so 'n mate dat baie geglo het in sy woorde, en selfs soveel dat hulle hom begin ondersteun en hom geld gegee het.
- 6 En hy het begin om verhewe te word in die trots van sy hart, en om baie kosbare kleding te dra, ja, en selfs begin het om 'n kerk te stig volgens die wyse van sy prediking.
- 7 En dit het gebeur dat terwyl hy gaan, om te preek vir diegene wat geglo het in sy woord, het hy 'n man ontmoet wat aan die kerk van God behoort het; ja, wel een van hulle leraars, en hy het begin om hewig te stry met hom, sodat hy die volk van die kerk mag weglei; maar die man het hom weerstaan, en hom vermaan met die woorde van God.
- 8 Nou was die naam van die man Gideon; en dit was hy wat 'n werktuig was in die hande van God om die volk van Limhi te verlos uit gevangenskap.
- 9 Nou, omdat Gideon hom weerstaan het met die woorde van God, was hy vertoorn op Gideon, en het sy swaard uitgetrek en begin om hom te slaan. Nou Gideon, omdat hy al baie oud was, was daarom nie in staat om sy houe te weerstaan nie, daarom is hy deur die swaard gedood.

- 10 En die man wat hom doodgeslaan het, is deur die mense van die kerk geneem en is voor Alma gebring, om geoordeel te word volgens die misdade wat hy gepleeg het.
- 11 En dit het gebeur dat hy voor Alma gestaan het en vir homself gepleit het met groot moedigheid.
- 12 Maar Alma het aan hom gesê: Kyk, dit is die eerste keer dat priesterlis ingevoer is onder hierdie volk. En kyk, jy is nie net skuldig aan priesterlis nie, maar het gepoog om dit af te dwing deur die swaard; en as priesterlis op hierdie volk afgedwing word, sal dit lei tot hul algehele vernietiging.
- 13 En jy het die bloed gestort van 'n regverdige man, ja, 'n man wat baie goed gedoen het onder hierdie volk; en as ons jou lewe sou spaar, sou sy bloed oor ons kom om wraak te neem.
- 14 Daarom word jy veroordeel om te sterwe, volgens die wet wat ons gegee is deur Mosia, ons laaste koning; en dit is erken deur hierdie volk; daarom moet hierdie volk die wet gehoorsaam.
- 15 En dit het gebeur dat hulle hom geneem het; en sy naam was Nehor; en hulle het hom gedra tot bo-op die heuwel Manti, en hy was daartoe gebring, of liewer het erken, tussen die hemele en die aarde, dat wat hy aan die volk geleer het, teenstrydig was met die woord van God; en daar het hy 'n skanddood gesterwe.
- 16 Nogtans, dit het nie 'n einde gemaak aan die verspreiding van priesterlis deur die land nie; want daar was baie wat die ydele dinge van die wêreld liefgehad het, en hulle het uitgegaan en valse leerstellinge verkondig; en dit het hulle gedoen ter wille van rykdom en eer.
- 17 Nogtans, hulle het nie gedurf om te lieg nie, indien dit bekend word, uit vrees vir die wet, want leuenaars is gestraf; daarom het hulle voorgegee om te preek volgens hulle geloof; en nou kon die wet geen mag hê oor enige man oor sy geloof nie.
- 18 En hulle het nie gedurf om te steel nie, uit vrees vir die wet, want sulkes is gestraf; nóg het hulle gewaag om te roof, of te moor, want hy wat moord gepleeg het is gestraf met die dood.
- 19 Maar dit het gebeur dat wie ook al nie behoort het aan die kerk van God nie, begin het om diegene te vervolg wat wel aan die kerk van God behoort het, en op hulle die Naam van Christus geneem het.
- 20 Ja, hulle het hulle vervolg, en hulle gekwel met allerhande woorde, en dit vanweë hulle ootmoed; omdat hulle nie trots was in hul eie oë nie, en omdat hulle die woord van God meegedeel het, die een aan die ander, sonder geld en sonder prys.
- 21 Nou was daar 'n streng wet onder die mense van die kerk, dat daar geen mens, wat aan die kerk behoort, sal opstaan en diegene vervolg wat nie aan die kerk behoort nie, en dat daar geen vervolging onder hulleself moes wees nie.
- 22 Nogtans, daar was baie onder hulle wat begin het om trots te word, en begin het om kwaai met hulle teenstanders te stry, selfs tot slae; ja, hulle het mekaar met hulle vuiste geslaan.
- 23 Nou dit was in die tweede jaar van die heerskappy van Alma, en dit was 'n oorsaak van baie verdrukking vir die kerk; ja, dit was die oorsaak van baie beproewing vir die kerk.
- 24 Want die harte van baie was verhard, en hulle name is uitgewis, sodat hulle nie langer in gedagte gebring is onder die volk van God nie. En ook het baie hulle onttrek uit hulle midde.
- 25 Nou dit was 'n groot beproewing vir diegene wat wel vasgestaan het in die geloof;

nogtans, hulle was standvastig en onbeweeglik in die onderhouding van die gebooie van God, en hulle het met geduld die vervolging verdra wat op hulle gehoop is.

26 En toe die priesters hul arbeid verlaat het om die woord van God aan die volk mee te deel, het die volk ook hulle arbeid verlaat om die woord van God te hoor. En toe die priester aan hulle die woord van God meegedeel het, het hulle almal weer getrou teruggekeer na hul arbeid; en die priester het homself nie hoër geag as sy hoorders nie, want die prediker was niks beter as die hoorder nie, nóg was die leraar enigsins beter as die leerling; en dus was almal gelyk, en hulle het almal gearbei, elke man volgens sy krag.

27 En hulle het van hul besittings gedeel, elke man volgens dit wat hy gehad het, aan die armes, en die behoeftiges, en die siekes, en die verdruktes; en hulle het nie kosbare kleding gedra nie, tog was hulle netjies en aantreklik.

28 En so het hulle die sake van die kerk gevestig; en so het hulle begin om weer voortdurende vrede te hê, niesteenstaande al hul vervolginge.

29 En nou, vanweë die standvastigheid van die kerk het hulle begin om uitermate ryk te word, en het 'n oorvloed gehad van alle dinge waaraan hulle ook al 'n behoefte gehad het — 'n oorvloed van kleinvee en grootvee, en vetgemaakte vee van alle soorte, en ook 'n oorvloed van graan, en van goud, en van silwer, en van kosbare dinge, en 'n oorvloed van sy en fyngeweefde linne, en allerlei soorte goeie eenvoudige materiaal.

30 En so, onder hul voorspoedige omstandighede, het hulle niemand weggestuur wat naak was, of wat honger was, of wat dors was, of wat siek was, of wat nie gevoed was nie; en hulle het nie hulle harte gerig op rykdomme nie; daarom was hulle vrygewig teenoor almal, beide oud en jonk, beide slaaf en vry, beide manlik en vroulik, hetsy buite die kerk of in die kerk, en sonder aansien van persoon wat betref dié wat behoeftig was.

31 En so het hulle voorspoedig geword en baie ryker geword as dié wat nie behoort het aan hulle kerk nie.

32 Want diegene wat nie behoort het aan hulle kerk nie het deelgeneem aan towery, en aan afgodery of luiheid, en aan onsinnige praatjies, en aan nydigheid en onenigheid; en het kosbare kleding gedra; en was verhef in die trots van hulle eie oë; hulle het vervolg, gelieg, gesteel, geroof, hoererye gepleeg, en gemoor, en allerlei soorte goddeloosheid; nogtans, die wet is afgedwing op al diegene wat dit oortree het, in so verre dit moontlik was.

33 En dit het gebeur dat deur die wet sodoende op hulle toe te pas, en elke mens gely het volgens wat hy gedoen het, het hulle stiller geword, en het nie gedurf om enige goddeloosheid te pleeg nie, uit vrees dat dit bekend sou word; daarom, daar was baie vrede onder die volk van Nefi tot die vyfde jaar van die heerskappy van die regters.

Alma 2

1 En dit het gebeur aan die begin van die vyfde jaar van hulle heerskappy dat daar 'n onenigheid begin ontstaan het onder die volk; want 'n sekere man, wat Amliki genoem is, en hy was 'n baie geslepe man, ja, 'n wyse man volgens die wysheid van die wêreld, en hy was 'n man volgens die orde van die man wat Gideon doodgeslaan het met die swaard, wat tereggestel is volgens die wet —

2 Nou het hierdie Amliki, deur sy geslepenheid, veel van die volk weggelok agter

hom aan; en wel soveel dat hulle begin het om baie sterk te word; en hulle het begin om te poog om Amliki as koning aan te stel oor die volk.

3 Nou dit was ontstellend vir die volk van die kerk, en ook vir al diegene wat nie weggelok is agter die oorredinge van Amliki nie; want hulle het geweet dat volgens hulle wet dat sulke dinge bevestig moes word deur die stem van die volk.

4 Daarom, as dit moontlik was dat Amliki die stem van die volk kon wen, omdat hy 'n goddelose man was, sou hy hulle ontnem van hul regte en voorregte van die kerk; want dit was sy voorneme om die kerk van God te vernietig.

5 En dit het gebeur dat die volk bymekaar gekom het dwarsdeur die hele land, elke man volgens sy denke; of dit vir of teen Amliki was, in afsonderlike groepe, terwyl hulle baie gestry en verbasingwekkende onenigheid gehad het die een met die ander.

6 En so het hulle bymekaar gekom om te stem aangaande die saak; en dit is voor die regters gelê.

7 En dit het gebeur dat die stem van die volk teen Amliki gekom het, sodat hy nie koning gemaak is oor die volk nie.

8 Nou, dit het baie vreugde veroorsaak in die harte van diegene wat teen hom was; maar Amliki het diegene wat hom ondersteun het opgestook tot toorn teen dié wat hom nie ondersteun het nie.

9 En dit het gebeur dat hulle bymekaar gekom het, en Amliki gewy het om hul koning te wees.

10 Nou, toe Amliki koning gemaak is oor hulle, het hy hulle beveel dat hulle wapens moes opneem teen hul broers; en dit het hy gedoen sodat hy hulle kon onderwerp aan hom.

11 Nou was die volk van Amliki onderskei deur die naam van Amliki; en hulle is genoem die Amlikiete, en die oorblywendes is genoem die Nefiete, of die volk van God.

12 Daarom was die volk van die Nefiete bewus van die voorneme van die Amlikiete, en daarom het hulle voorberei om hulle te ontmoet; ja, hulle het hulself bewapen met swaarde, en met sabels, en met boë, en met pyle, en met klippe, en met slingers, en met allerhande wapens van oorlog, van elke soort.

13 En dus was hulle voorbereid om die Amlikiete te ontmoet ten tye van hulle koms. En daar is kapteins aangestel, en hoër kapteins, en hoofkapteins, volgens hulle getalle.

14 En dit het gebeur dat Amliki sy manne bewapen het met allerhande wapens van oorlog van elke soort; en hy het ook heersers en leiers aangestel oor sy volk, om hulle te lei in die oorlog teen hulle broers.

15 En dit het gebeur dat die Amlikiete aangekom het op die heuwel Amnihu, wat oos was van die rivier Sidon, wat vloei langs die land Zarahemla, en daar het hulle begin om oorlog te maak teen die Nefiete.

16 Nou het Alma, omdat hy die hoofregter en goewerneur was van die volk van Nefi, daarom het hy opgegaan saam met sy volk, ja, met sy kapteins en hoofkapteins, ja, aan die hoof van sy leërs, teen die Amlikiete om te veg.

17 En hulle het begin om die Amlikiete te dood op die heuwel oos van Sidon. En die Amlikiete het geveg teen die Nefiete met groot krag, in soverre dat baie van die Nefiete geval het voor die Amlikiete.

18 Nogtans het die Here die hand van die Nefiete versterk, dat hulle die Amlikiete geslag het met 'n groot slagting, dat hulle begin vlug het voor hulle.

- 19 En dit het gebeur dat die Nefiete die Amlikiete agternagesit het daardie hele dag, en hulle geslag het met 'n groot slagting, in soverre dat daar van die Amlikiete twaalfduisend vyfhonderd twee en dertig siele gedood is; en daar is van die Nefiete sesduisend vyfhonderd twee en sestig siele gedood.
- 20 En dit het gebeur dat toe Alma die Amlikiete nie langer kon agternasit nie, het hy sy volk hul tente laat opslaan in die vallei van Gideon, en die vallei is genoem na daardie Gideon wat met die swaard gedood is deur die hand van Nehor; en in dié vallei het die Nefiete hulle tente opgeslaan vir die nag.
- 21 En Alma het spioene gestuur om die oorblyfsel van die Amlikiete te volg, sodat hy mag weet van hulle planne en hulle sameswerings, waardeur hy kon waak teen hulle, sodat hy sy volk mag bewaar teen vernietiging.
- 22 Nou, diegene wat hy uitgestuur het om die kamp van die Amlikiete dop te hou is genoem Zeram, en Amnor, en Manti, en Limher; dit is hulle wat uitgegaan het met hulle manne om die kamp van die Amlikiete dop te hou.
- 23 En dit het gebeur dat hulle die volgende dag teruggekeer het na die kamp van die Nefiete met groot haas, en hulle was baie verbaas, en bevange met groot vrees, en het gesê:
- 24 Kyk, ons het die kamp van die Amlikiete gevolg, en tot ons groot verbasing, het ons in die land Minon, bokant die land van Zarahemla, op pad na die land van Nefi, 'n talryke leërskaare van die Lamaniete gesien; en kyk, die Amlikiete het by hulle aangesluit;
- 25 En hulle val ons broers aan in daardie land; en hulle vlug voor hulle uit met hulle kuddes, en hulle vrouens, en hulle kinders, na ons stad toe; en tensy ons gou maak, sal hulle besit neem van ons stad, en ons vaders, en ons vrouens, en ons kinders sal gedood word.
- 26 En dit het gebeur dat die volk van Nefi hulle tente geneem het, en vertrek het uit die vallei van Gideon na hulle stad toe, wat die stad van Zarahemla was.
- 27 En kyk, terwyl hulle die rivier Sidon oorsteek, het die Lamaniete en die Amlikiete, wat byna so talryk was, as't ware, die sand van die see, hulle aangeval om hulle te vernietig.
- 28 Nogtans, die Nefiete was versterk deur die hand van die Here, en hulle het kragtig gebid tot Hom dat Hy hulle sou verlos uit die hand van hulle vyande, daarom het die Here hulle geroep gehoor, en hulle versterk, en die Lamaniete en die Amlikiete het geval voor hulle.
- 29 En dit het gebeur dat Alma met Amliki geveg het met die swaard, van aangesig tot aangesig; en hulle het geweldig geveg, die een met die ander.
- 30 En dit het gebeur dat Alma, omdat hy 'n man van God was, en omdat hy geoefen is deur veel geloof, uitgeroep, en gesê het: O Here, wees genadig en spaar my lewe, sodat ek 'n werktuig mag wees in U hande om hierdie volk te red en te bewaar.
- 31 Nou toe Alma hierdie woorde gesê het, het hy weer teen Amliki geveg; en hy is versterk, in so 'n mate dat hy Amliki gedood het met die swaard.
- 32 En hy het ook geveg met die koning van die Lamaniete; maar die koning van die Lamaniete het teruggevlug voor Alma uit en het sy wagte gestuur om teen Alma te veg.
- 33 Maar Alma, met sy wagte, het teen die wagte van die koning van die Lamaniete geveg totdat hy hulle verslaan en teruggedryf het.
- 34 En so het hy die grond opgeruim, of liever die wal, wat aan die westekant van die

rivier Sidon was, en die liggame van die Lamaniete wat gedood is, in die waters van Sidon gewerp, sodat sy volk daardeur plek mag hê om oor te steek en te veg met die Lamaniete en die Amlikiete aan die westekant van die rivier Sidon.

35 En dit het gebeur dat toe hulle almal die rivier Sidon oorgesteek het, het die Lamaniete en die Amlikiete voor hulle begin vlug, nieteenstaande hulle so talryk was dat hulle nie getel kon word nie.

36 En hulle het gevlug voor die Nefiete na die wildernis wat wes en noord was, weg, oorkant die grense van die land; en die Nefiete het hulle agtervolg met hulle mag, en hulle gedood.

37 Ja, hulle is teengegaan aan elke kant, en gedood en verdrywe, totdat hulle verstrooi was aan die westekant, en aan die noordekant, totdat hulle die wildernis bereik het, wat Hermounts genoem was; en dit was daardie deel van die wildernis wat vervuil was van wilde en vraatsugtige diere.

38 En dit het gebeur dat baie dood is in die wildernis aan hulle wonde, en is opgevrete deur daardie diere, en ook die aasvoëls van die lug; en hulle beendere is gevind, en is opgehoop op die aarde.

Alma 3

1 En dit het gebeur dat die Nefiete wat nie gedood is deur die wapens van oorlog nie, nadat hulle diegene begrawe het wat gedood is — nou is die getal van die gesneuweldes nie getel nie, vanweë die grootheid van hulle getal — nadat hulle klaar hul dooies begrawe het, het hulle almal teruggekeer na hul landerye, en na hul huise, en hul vrouens, en hul kinders.

2 Nou, baie vroue en kinders is gedood deur die swaard, en ook baie van hul kleinvee en grootvee; en ook baie van hul velde van graan is vernietig, want hulle is vertrap deur die leërske van manskappe.

3 En nou is soveel van die Lamaniete en Amlikiete wat gedood is op die wal van die rivier Sidon, in die waters van Sidon gewerp; en kyk, hulle beendere is in die dieptes van die see, en hulle is baie.

4 En die Amlikiete is onderskei van die Nefiete, want hulle het hulself gemerk met rooi op hulle voorhoofde, volgens die wyse van die Lamaniete; nietemin het hulle nie hul hoofde geskeer soos die Lamaniete nie.

5 Nou, die hoofde van die Lamaniete was geskeer; en hulle was naak, behalwe vir vel wat om hulle lendene gegord was, en ook hulle wapenrusting, wat om hulle gebind was, en hulle boë, en hulle pylle, en hulle klippe, en hulle slingers, ensovoorts.

6 En die velle van die Lamaniete was donker, volgens die merk wat geplaas is op hulle vaders, wat 'n vloek was op hulle vanweë hul oortreding en hul rebellie teen hul broers, wat bestaan het uit Nefi, Jakob, en Josef, en Sam, wat regverdige en heilige manne was.

7 En hul broers het gesoek om hulle te vernietig, daarom is hulle vervloek; en die Here God het 'n merk op hulle geplaas, ja, op Laman en Lemuel, en ook die seuns van Ismael, en Ismaelitiese vroue.

8 En dit is gedoen dat hulle nageslag onderskei mag word van die nageslag van hulle broers, dat die Here God daardeur sy volk mag bewaar, dat hulle nie vermeng en in onjuiste oorleweringe glo nie, wat hul vernietiging sou beteken.

9 En dit het gebeur dat wie ook al sy saad vermeng het met dié van die Lamaniete,

het dieselfde vloek op sy nageslag gebring.

10 Daarom, wie ook al hom laat weglei het deur die Lamaniete, is by daardie hoof
genoem, en daar is 'n merk op hom geplaas.

11 En dit het gebeur dat wie ook al nie in die oorleweringe van die Lamaniete wou
glo nie, maar daardie kronieke geglo het wat gebring is uit die land van Jerusalem, en
ook die oorlewering van hul vaders, wat juis was, wat geglo het in die gebooi van
God en hulle onderhou het, is genoem die Nefiete, of die volk van Nefi, van daardie
tyd af aan —

12 En dit is hulle wat die kronieke wat waar is van hulle volk bygehou het, en ook
van die volk van die Lamaniete.

13 Nou sal ons weer terugkeer na die Amlikiete, want daar is ook 'n merk geplaas op
hulle; ja, hulle het die merk op hulleself geplaas, ja, wel 'n rooi merk op hul
voorhoofde.

14 So is die woord van God vervul, want hierdie is die woorde wat Hy gesê het aan
Nefi: Kyk, die Lamaniete het Ek vervloek, en Ek sal 'n merk op hulle plaas sodat
hulle en hulle nageslag geskei mag word van jou en jou nageslag, van nou af,
voortaan en vir ewig, tensy hulle bekeer van hul goddeloosheid en tot My keer sodat
Ek genade kan hê jeens hulle.

15 En weer: Ek sal 'n merk op hom plaas wat sy saad vermeng met jou broers, sodat
hulle ook vervloek mag wees.

16 En weer: Ek sal 'n merk plaas op hom wat veg teen jou en teen jou nageslag.

17 En weer, Ek sê dat hy wat van jou af weggaan, sal nie meer jou nageslag genoem
word nie; en Ek sal jou seën, en wie ook al jou nageslag genoem sal word, voortaan
en vir ewig; en dit was die beloftes van die Here teenoor Nefi en aan sy nageslag.

18 Nou, die Amlikiete het nie geweet dat hulle die woorde van God vervul het toe
hulle hulself op hul voorhoofde begin merk het nie; nogtans het hulle openlik
gerebelleer teen God, daarom was dit noodsaaklik dat die vloek op hulle sou val.

19 Nou wil ek hê dat julle moet sien dat hulle die vloek oor hulself gebring het; en
net so bring elke man wat vervloek is sy eie veroordeling oor homself.

20 Nou, dit het gebeur dat nie baie dae na die slag wat in die land van Zarahemla
geveg is deur die Lamaniete en die Amlikiete nie, het daar nog 'n leër van die
Lamaniete ingekom op die volk van Nefi op dieselfde plek waar die eerste leër die
Amlikiete ontmoet het.

21 En dit het gebeur dat daar 'n leër gestuur is om hulle te verdrywe uit hul land.

22 Nou het Alma self, omdat hy 'n wond opgedoen het, nie hierdie keer in die stryd
opgegaan om teen die Lamaniete te veg nie;

23 Maar hy het 'n talryke leër teen hulle opgestuur; en hulle het opgegaan en baie
van die Lamaniete gedood, en die oorblywendes van hulle verjaag uit die grense van
hulle land.

24 En toe het hulle weer teruggekeer en begin om vrede te stig in die land, en hulle
was vir 'n tydperk nie meer gepla deur hulle vyande nie.

25 Nou, al hierdie dinge is gedoen, ja, al hierdie oorloë en twiste is begin en
beëindig in die vyfde jaar van die heerskappy van die regters.

26 En in een jaar is duisende en tienduisende siele gestuur na die ewige wêreld, sodat
hulle hul loon mag maai volgens hul werke, of hulle goed of hulle sleg was, om ewige
geluk te maai of ewige ellende, volgens die gees wat hulle gekies het om te
gehoorsaam, of dit 'n goeie gees was of 'n bose een.

27 Want elke mens ontvang lone van hom wie hy kies om te gehoorsaam, en dit volgens die woorde van die gees van profesie; daarom, laat dit wees volgens die waarheid. En so eindig die vyfde jaar van die heerskappy van die regters.

Alma 4

- 1 Nou, dit het gebeur in die sesde jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, was daar geen twiste nóg oorloë in die land van Zarahemla nie.
- 2 Maar die volk was gekwel, ja, grootliks gekwel vanweë die verlies van hulle broers, en ook oor die verlies van hulle kleinvee en grootvee, en ook oor die verlies van hulle landerye van graan, wat vertrap is deur die voete van die Lamaniete en vernietig is.
- 3 En so groot was hulle verdrukkinge dat elke siel rede gehad het om te treur; en hulle het geglo dat dit die oordele van God was wat gestuur is oor hulle vanweë hulle goddeloosheid en hulle gruwels; daarom is hulle opgewek tot 'n herinnering van hulle plig.
- 4 En hulle het begin om die kerk meer volledig te vestig; ja, en baie is gedoop in die waters van Sidon en is toegevoeg tot die kerk van God; ja, hulle is gedoop deur die hand van Alma, wat gewy was as die hoëpriester oor die volk van die kerk, deur die hand van sy vader Alma.
- 5 En dit het gebeur in die sewende jaar van die heerskappy van die regters dat daar omtrent drieduisend vyfhonderd siele was wat hulleself verenig het met die kerk van God en gedoop is. En so het die sewende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig; en daar was voortdurende vrede in al daardie tyd.
- 6 En dit het gebeur in die agtste jaar van die heerskappy van die regters, dat die volk van die kerk trots begin word het, vanweë hulle uitnemende rykdom, en hulle fyn sy, en hulle fyngeweefde linne, en vanweë hulle baie kleinvee en grootvee, en hulle goud en hulle silwer, en allerlei kosbare dinge, wat hulle verkry het deur hul vlyt; en in al hierdie dinge is hulle verhef in die trots van hulle oë, want hulle het begin om baie kosbare kleding te dra.
- 7 Nou, dit was die oorsaak van baie kwellinge vir Alma, ja, en vir baie van die mense vir wie Alma gewy het om leraars, en priesters, en ouderlinge oor die kerk te wees; ja, baie van hulle was diep bedroef oor die goddeloosheid wat hulle gesien begin ontstaan het onder hulle volk.
- 8 Want hulle het gesien en aanskou met groot smart dat die volk van die kerk begin het om verhef te word in die trots van hulle oë, en om hulle harte te rig op rykdom, en op die ydele dinge van die wêreld, sodat hulle minagtend geword het, die een teenoor die ander, en hulle het begin om diegene te vervolg wat nie geglo het volgens hulle eie wil en behae nie.
- 9 En so, in hierdie agtste jaar van die heerskappy van die regters, het daar groot twiste begin ontstaan onder die volk van die kerk; ja, daar was naywer, en stryery, en kwaadwilligheid, en vervolginge, en trots, en selfs om die trots te oortref van die diegene wat nie aan die kerk van God behoort het nie.
- 10 En so het die agtste jaar van die heerskappy van die regters geëindig; en die goddeloosheid van die kerk was 'n groot struikelblok vir diegene wat nie behoort het aan die kerk nie; en so het die kerk begin faal in sy vordering.
- 11 En dit het gebeur aan die begin van die negende jaar, het Alma die goddeloosheid van die kerk gesien, en hy het ook gesien dat die voorbeeld van die

kerk begin het om diegene wat ongelowiges was, van een goddeloosheid te lei na 'n ander, en sodoende die vernietiging van die volk meegebring het.

12 Ja, hy het groot ongelykheid gesien onder die volk; sommige wat hulleself verhef het in hul trots, en ander verag, en hul rûe keer op die behoeftiges en die naaktes en diegene wat honger was, en diegene wat dors was, en diegene wat siek en gekwel was.

13 Nou was dit 'n groot oorsaak van geklaag onder die volk, terwyl ander hulle verootmoedig het, en diegene bygestaan het wat hul bystand nodig gehad het, soos om hulle besittings te deel met die armes en behoeftiges, die hongeres te voed, en allerlei verdrukkinge te ly, om Christus ontwil, wat sou kom volgens die gees van profesie;

14 Hulle het vooruitgesien na daardie dag, en sodoende vergifnis van hulle sondes behou; en hulle was vervul met groot vreugde vanweë die opstanding van die dooies, volgens die wil en krag en verlossing van Jesus Christus van die bande van die dood.

15 En nou dit het gebeur dat Alma, omdat hy die verdrukkinge gesien het van die nederige volgelinge van God, en die vervolginge wat op hulle gelê is deur die oorblywendes van sy volk, en omdat hy al hulle ongelykheid gesien het, begin het om baie bedroef te word; nietemin het die Gees van die Here hom nie gefaal nie.

16 En hy het 'n wyse man gekies wat onder die ouderlinge van die kerk was, en hom mag gegee het volgens die stem van die volk, dat hy mag kon hê om wette te maak, volgens die wette wat gegee was, en hulle uit te voer volgens die goddeloosheid en die misdade van die volk.

17 Nou, hierdie man se naam was Nefi, en hy is aangestel as hoofregter, en hy het in die regterstoel gesit om te oordeel en die volk te regeer.

18 Nou het Alma nie aan hom die amp van hoëpriester oor die kerk gegee nie, maar hy het die amp van hoëpriester behou vir homself; maar hy het die regterstoel aan Nefi gegee.

19 En dit het hy gedoen dat hyself onder sy volk mag uitgaan, of onder die volk van Nefi, dat hy die woord van God aan hulle mag preek, om hulle aan te spoor tot herinnering van hulle plig, en dat hy deur die woord van God, al die trots en sluheid en al die twiste wat onder sy volk was, kon beeindig, aangesien hy geen manier gesien het om hulle te herwin anders as om met suiwere getuienis teen hulle neer te kom nie.

20 En so aan die begin van die negende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, het Alma die regterstoel oorgegee aan Nefi, en homself heeltemal gewy aan die hoëpriesterskap van die heilige orde van God, tot die getuienis van die woord, volgens die gees van openbaring en profesie.

Die woorde wat Alma, die Hoëpriester volgens die heilige orde van God, aan die volk verkondig het in hulle stede en gebugte dwarsdeur die land.

Alma 5

1 Nou dit het gebeur dat Alma begin het om die woord van God te verkondig aan die volk, eers in die land van Zarahemla, en daarvandaan dwarsdeur die hele land.

2 En dit is die woorde wat hy gespreek het met die volk in die kerk wat gevestig was in die stad van Zarahemla, volgens sy eie kroniek, wat sê:

- 3 Ek, Alma, wat gewy is deur my vader Alma, om 'n hoëpriester te wees oor die kerk van God, omdat hy mag en gesag gehad het van God om hierdie dinge te doen, kyk, ek sê aan julle dat hy begin het om 'n kerk te vestig in die land wat binne die grense was van Nefi; ja, die land wat die land van Mormon genoem is; ja, en hy het sy broers gedoop in die waters van Mormon.
- 4 En kyk, ek sê aan julle, hulle is verlos uit die hande van die volk van koning Noag, deur die genade en krag van God.
- 5 En kyk, daarna is hulle in gevangenskap gebring deur die hande van die Lamaniete in die wildernis; ja, ek sê aan julle, hulle was in gevangenskap, en weer het die Here hulle uit gevangenskap verlos deur die krag van sy woord; en ons is in hierdie land ingebring, en hier het ons begin om die kerk van God te vestig, dwarsdeur hierdie land.
- 6 En nou kyk, ek sê aan julle, my broers, julle wat aan hierdie kerk behoort, het julle voldoende in herinnering gehou die gevangenskap van julle vaders? Ja, en het julle voldoende in herinnering gehou sy genade en lankmoedigheid teenoor hulle? En weer eens, het julle voldoende in herinnering gehou dat Hy hulle siele verlos het van die hel?
- 7 Kyk, Hy het hulle harte verander; ja, Hy het hulle gewek uit 'n diepe slaap, en hulle het ontwaak tot God. Kyk, hulle was in die midde van die duisternis; nogtans, hulle siele was verlig deur die lig van die ewigdurende woord; ja, hulle is omknel deur die bande van die dood, en die kettings van die hel, en 'n ewigdurende verderf het gewag op hulle.
- 8 En nou vra ek vir julle, my broers, is hulle vernietig? Kyk, ek sê aan julle, Nee, hulle is nie.
- 9 En weer vra ek, is die bande van die dood verbreek, en die kettings van die hel wat hulle omring het, is hulle losgemaak? Ek sê aan julle, Ja, hulle is losgemaak, en hulle siele het geswel, en hulle het verlossende liefde gesing. En ek sê aan julle dat hulle gered is.
- 10 En nou vra ek vir julle op watter voorwaardes is hulle verlos? Ja, watter gronde het hulle gehad om te hoop op saligheid? Wat is die rede dat hulle losgemaak is van die bande van die dood, ja, en ook die kettings van die hel?
- 11 Kyk, ek kan julle sê — het my vader Alma nie geglo in die woorde wat gespreek is deur die mond van Abinadi nie? En was hy nie 'n heilige profeet nie? Het hy nie die woorde van God gespreek nie, en my vader Alma hulle nie geglo nie?
- 12 En volgens sy geloof is daar 'n diepgaande verandering in sy hart teweeggebring. Kyk, ek sê aan julle dat dit alles waar is.
- 13 En kyk, hy het die woord aan julle vaders gepreek, en 'n diepgaande verandering is ook in hulle harte teweeggebring, en hulle het hulself verootmoedig en hulle vertrouwe gestel in die ware en lewende God. En kyk, hulle was getrou tot die einde; daarom is hulle gered.
- 14 En nou kyk, ek vra vir julle, my broers van die kerk, is julle geestelik uit God gebore? Het julle sy beeld ontvang op julle aangesigte? Het julle hierdie geweldige verandering ondervind in julle harte?
- 15 Beoefen julle geloof in die verlossing van Hom wat julle geskape het? Kyk julle vorentoe met 'n oog van geloof, en beskou hierdie sterflike liggaam wat in onsterflikheid opgewek word, en hierdie verganklikheid wat in onverganklikheid opgewek word, om te staan voor God om geoordeel te word volgens die daade wat

gepleeg is in die sterflike liggaam?

16 Ek sê aan julle, kan julle jul verbeel dat julle die stem van die Here hoor, wat vir julle op daardie dag sê: Kom na My toe julle geseëndes, want kyk, julle werke was die werke van regverdigheid op die aangesig van die aarde?

17 Of verbeel julle vir julleself dat julle vir die Here kan lieg op daardie dag, en sê— Here, ons werke was regverdige werke op die aangesig van die aarde— en dat Hy julle sal red?

18 Of anders, kan julle juisself verbeel hoe julle gebring word voor die regterstoel van God met julle siele gevul met skuld en berou, terwyl julle al julle skuld in herinnering hou, ja, 'n volkome herinnering het van al julle goddeloosheid, ja, 'n herinnering dat julle die gebooie van God verontagsaam het?

19 Ek sê aan julle, kan julle op daardie dag opkyk na God met 'n suiwer hart en rein hande? Ek sê aan julle, kan julle opkyk, met die beeld van God gegraveer op julle aangesigte?

20 Ek sê aan julle, kan julle dink om gered te word as julle juisself oorgegee het om onderdane te word van die duiwel?

21 Ek sê aan julle, julle sal op daardie dag weet dat julle nie gered kan word nie; want daar kan geen mens gered word behalwe as sy gewaad wit gewas is nie; ja, sy gewaad moet gereinig word totdat dit gesuiwer is van alle vlekke, deur die bloed van Hom van wie dit gespreek is deur ons vaders, wat sal kom om sy volk van hulle sondes te verlos.

22 En nou vra ek vir julle, my broers, hoe sal enigeen van julle voel, as julle voor die gerig van God sal staan, met julle gewaad beplek met bloed en alle soorte vieslikheid? Kyk, wat sal hierdie dinge getuig teen julle?

23 Kyk, sal hulle nie getuig dat julle moordenaars is, ja, en ook dat julle skuldig is aan alle soorte goddeloosheid nie?

24 Kyk, my broers, veronderstel julle dat so een 'n plek kan hê om te gaan sit in die koninkryk van God, met Abraham, met Isak, en met Jakob, en ook al die heilige profete, wie se gewade gereinig is, en vlekkeloos, suiwer en wit is?

25 Ek sê aan julle, Nee; tensy julle ons Skepper 'n leuenaar van die begin af maak, of veronderstel dat Hy 'n leuenaar is van die begin af, julle kan nie veronderstel dat sulkes plek kan hê in die koninkryk van die hemel nie; maar hulle sal uitgewerp word, want hulle is die kinders van die koninkryk van die duiwel.

26 En nou kyk, ek sê aan julle, my broers, as julle 'n verandering van hart ondergaan het, en as julle gevoel het om die lied te sing van verlossende liefde, sal ek vra, kan julle nou so voel?

27 Het julle gewandel, en juisself onberispelik voor God gehou? Kon julle sê, as julle geroep sou word om te sterwe in hierdie tyd, in juisself, dat julle voldoende nederig was? Dat julle gewade gereinig is en wit gemaak is deur die bloed van Christus, wat sal kom om sy volk te verlos van hulle sondes?

28 Kyk, is julle gestroop van trots? Ek sê aan julle, as julle nie is nie, is julle nie voorberei om God te ontmoet nie. Kyk, julle moet gou voorberei; want die koninkryk van die hemel is spoedig op hande, en so een het nie die ewige lewe nie.

29 Kyk, ek sê, is daar een onder julle wat nie gestroop is van afguns nie? Ek sê aan julle dat so een nie voorberei is nie; en ek wil hê dat hy gou moet voorberei, want die uur is dig op hande, en hy weet nie wanneer die tyd sal kom nie; want so een word nie skuldeloos bevind nie.

- 30 En weer sê ek aan julle, is daar een onder julle wat sy broer bespot, of wat vervolginge ophoop op hom?
- 31 Wee so een, want hy is nie voorbereid nie, en die tyd is op hande dat hy moet bekeer, of hy kan nie gered word nie!
- 32 Ja, wel, wee al julle werkers van ongeregtigheid; bekeer, bekeer, want die Here God het dit gespreek!
- 33 Kyk, Hy stuur 'n uitnodiging aan alle mense, want die arms van genade word uitgestrek tot hulle, en Hy sê: Bekeer, en Ek sal julle ontvang.
- 34 Ja, Hy sê: Kom na my, en julle sal eet van die vrugte van die boom van die lewe; ja, julle sal vryelik eet en drink van die brood en die waters van die lewe.
- 35 Ja, kom na my en bring voort werke van geregtigheid, en julle sal nie afgekap en gewerp word in die vuur nie—
- 36 Want kyk, die tyd is op hande dat wie ook al nie goeie vrugte voortbring nie, of wie ook al nie die werke van geregtigheid doen nie, dieselfde het rede om te ween en te treur.
- 37 O julle werkers van goddeloosheid; julle wat opgeblase is met die ydele dinge van die wêreld, julle wat voorgegee het om die weë van geregtigheid te ken, nogtans afgedwaal het, soos skape wat nie 'n herder het nie, alhoewel 'n herder agter julle aangeroop het, en steeds agter julle aanroep, maar julle wil nie ag slaan op sy stem nie!
- 38 Kyk, ek sê aan julle, dat die goeie herder julle tog roep; ja, en in sy eie Naam roep Hy julle, wat die Naam van Christus is; en as julle nie sal ag slaan op die stem van die goeie herder nie, na die naam waarby julle geroep word nie, kyk, julle is nie die skape van die goeie herder nie.
- 39 En nou as julle nie die skape van die goeie herder is nie, van watter kudde is julle? Kyk, ek sê aan julle, dat die duiwel julle herder is, en julle is van sy kudde; en nou, wie kan dit ontken? Kyk, ek sê aan julle, wie ook al dit ontken, is 'n leuenaar en 'n kind van die duiwel.
- 40 Want ek sê aan julle dat wat ook al goed is, kom van God, en wat ook al boos is, kom van die duiwel.
- 41 Daarom, as 'n man goeie werke voortbring, slaan hy ag op die stem van die goeie herder, en hy volg Hom; maar wie ook al bose werke voortbring, dieselfde word 'n kind van die duiwel, want hy slaan ag op sy stem, en volg hom.
- 42 En wie ook al dit doen, moet sy loon van hom ontvang; daarom, as sy loon ontvang hy die dood, wat betref die dinge van geregtigheid, aangesien hy dood is vir alle goeie werke.
- 43 En nou, my broers, ek wil hê dat julle my moet hoor, want ek spreek uit die krag van my siel; want kyk, ek het duidelik gespreek met julle sodat julle nie kan misverstaan nie, of gespreek het volgens die gebooie van God.
- 44 Want ek is geroepe om op hierdie wyse te spreek, volgens die heilige orde van God, wat in Christus Jesus is; ja, ek word beveel om te staan en te getuig aan hierdie volk die dinge wat gespreek is deur ons vaders, aangaande die dinge wat moet kom.
- 45 En dit is nie al nie. Veronderstel julle nie dat ek ook self hierdie dinge weet nie? Kyk, ek getuig aan julle dat ek wel weet dat hierdie dinge waarvan ek gespreek het, waar is. En hoe veronderstel julle dat ek weet van hulle sekerheid?
- 46 Kyk, ek sê aan julle dat hulle bekend gemaak word aan my deur die Heilige Gees van God. Kyk, ek het baie dae gevas en gebid dat ek hierdie dinge vir myself mag

weet. En nou weet ek vir myself dat hulle waar is; want die Here God het hulle bekend gemaak aan my deur sy Heilige Gees; en dit is die gees van openbaring wat in my is.

47 En daarby sê ek aan julle, dat dit aldus aan my geopenbaar is, dat die woorde wat gespreek is deur ons vaders, waar is, aldus volgens die gees van profesie wat in my is, wat ook deur die openbaring van die Gees van God is.

48 Ek sê aan julle dat ek vir myself weet, dat wat ek ook al aan julle sal sê, aangaande dit wat moet kom, waar is; en ek sê aan julle, dat ek weet dat Jesus Christus sal kom, ja, die Seun, die Eniggeborene van die Vader, vol genade, en barmhartigheid, en waarheid. En kyk, dit is Hy wat kom om die sondes van die wêreld weg te neem, ja, die sondes van elke mens wat standvastig glo in sy Naam.

49 En nou sê ek aan julle dat dit die orde is waarvolgens ek geroep is, ja, om te preek vir my geliefde broers, ja, en elkeen wat woon in die land; ja, om vir almal te preek, beide oud en jonk, beide gebonde en vry; ja, ek sê aan julle die oues, en ook die middeljariges, en die opkomende geslag; ja, om tot hulle te roep dat hulle hul moet bekeer en wedergebore word.

50 Ja, so sê die Gees: Bekeer, al julle eindes van die aarde, want die koninkryk van die hemel is spoedig op hande; ja, die Seun van God kom in sy heerlikheid, in sy mag, majesteit, krag en heerskappy. Ja, my geliefde broers, ek sê aan julle, dat die Gees sê: Aanskou die heerlikheid van die Koning van die hele aarde; en ook die Koning van die hemel sal binnekort sy lig laat skyn onder al die kinders van mense.

51 En ook sê die Gees aan my, ja, roep tot my met 'n magtige stem, en sê: Gaan uit en sê aan hierdie volk — Bekeer, want tensy julle bekeer, kan julle geensins die koninkryk van die hemel beërf nie.

52 En weer sê ek aan julle, die Gees sê: Kyk, die byl word gelê aan die wortel van die boom; daarom sal elke boom wat nie goeie vrugte voortbring nie, afgekap en in die vuur gewerp word, ja, 'n vuur wat nie verteer kan word nie, en wel 'n onuitbluslike vuur. Kyk, en onthou, die Heilige Een het dit gespreek.

53 En nou, my geliefde broers, ek sê aan julle, kan julle hierdie woorde weerstaan; ja, kan julle hierdie dinge tersyde lê, en die Heilige Een vertrap onder julle voete; ja, kan julle opgeblase wees in die trots van julle harte; ja, sal julle nog aanhou met die dra van kosbare kleding, en julle harte rig op die ydele dinge van die wêreld, op julle rykdom?

54 Ja, sal julle aanhou om te veronderstel dat julle beter is, die een as die ander; ja, sal julle aanhou met die vervolging van julle broers, wat hulself verootmoedig en wandel volgens die heilige orde van God, waardeur hulle ingebring is in hierdie kerk, en hulle is geheilig deur die Heilige Gees, en hulle bring vrugte voort wat pas by bekering —

55 Ja, en sal julle aanhou om julle rûe te keer op die armes, en die behoeftiges, en om julle besittings terug te hou van hulle?

56 En eindelijk, julle almal wat sal aanhou met julle goddeloosheid, ek sê aan julle dat dit hulle is wat afgekap en in die vuur gewerp sal word tensy hulle spoedig bekeer.

57 En nou sê ek aan julle, julle almal wat begerig is om die stem van die goeie herder te volg, kom julle uit onder die goddeloses, en sonder julle af, en raak nie hulle onreine dinge aan nie; en kyk, hulle name sal uitgewis word, dat die name van die goddeloses nie gereken sal word onder die name van die regverdiges nie, sodat die woord van God vervul mag word, wat sê: Die name van die goddeloses sal nie

gereken word met die name van my volk nie;

58 Want die name van die regverdiges sal geskrywe word in die boek van die lewe, en aan hulle sal Ek 'n erfenis gee aan my regterhand. En nou, my broers, wat het julle hierteen te sê? Ek sê aan julle, as julle daarteen spreek, maak dit nie saak nie, want die woord van God moet vervul word.

59 Want watter herder is daar onder julle wat baie skape het, en hy waak nie oor hulle, sodat die wolwe nie binnekom en sy kudde verslind nie? En kyk, as 'n wolf onder sy kudde binnekom, jaag hy hom nie uit nie? Ja, en eindelik as hy kan, sal hy hom vernietig.

60 En nou sê ek aan julle, dat die goeie herder julle aanroep; en as julle sal ag slaan op sy stem, sal Hy julle inbring in sy kudde, en julle is sy skape; en Hy gebied julle dat julle geen bloeddorstige wolf toelaat om onder julle in te kom nie, sodat julle nie vernietig mag word nie.

61 En nou ek, Alma, beveel julle in die taal van Hom wat my gebied het, dat julle sorg om die woorde na te kom wat ek met julle gespreek het.

62 Ek spreek by wyse van bevel met julle wat aan die kerk behoort; en met diegene wat nie behoort aan die kerk nie, spreek ek by wyse van uitnodiging, en sê: Kom en word gedoop tot bekering, sodat julle ook deelgenote mag wees van die vrug van die boom van die lewe.

Alma 6

1 En nou, dit het gebeur dat nadat Alma 'n einde gemaak het om te spreek met die volk van die kerk, wat gevestig was in die stad van Zarahemla, het hy priesters en ouderlinge geordineer, deur sy hande op te lê volgens die orde van God, om te presideer en te waak oor die kerk.

2 En dit het gebeur dat wie ook al nie aan die kerk behoort het nie, gedoop is tot bekering en opgeneem is in die kerk.

3 En dit het ook gebeur dat wie ook al behoort het aan die kerk wat nie bekeer het van hul goddeloosheid en hulle voor God verootmoedig het nie — ek bedoel diegene wat verhef was in die trots van hulle harte — dieselfde is verwerp, en hulle name is uitgewis, sodat hulle name nie gereken was onder dié van die regverdiges nie.

4 En so het hulle begin om die orde te vestig van die kerk in die stad van Zarahemla.

5 Nou wil ek hê dat julle moet verstaan dat die woord van God vry was aan almal, sodat niemand ontnem is van die voorreg om bymekaar te kom om die woord van God aan te hoor nie.

6 Nieteenstaande is die kinders van God beveel dat hulle dikwels bymekaar moes kom, en verenig in vas en kragtige gebed ten behoeve van die welsyn van die siele van diegene wat nie vir God geken het nie.

7 En nou, dit het gebeur dat toe Alma hierdie verordeninge gemaak het, het hy vertrek van hulle, ja, van die kerk wat in die stad van Zarahemla was, en het oorgegaan na die oostekant van die rivier Sidon, in die vallei van Gideon, en daar was 'n stad gebou, wat genoem is die stad van Gideon, wat in die vallei was wat Gideon genoem is, wat genoem is na die man wat gedood is deur die hand van Nehor met die swaard.

8 En Alma het gegaan en begin om die woord van God te verkondig aan die kerk wat gevestig was in die vallei van Gideon, volgens die openbaring van die waarheid

van die woord wat gespreek is deur sy vaders, en volgens die gees van profesie wat in hom was, volgens die getuienis van Jesus Christus, die Seun van God, wat sou kom om sy volk te verlos van hulle sonde, en die heilige orde waarvolgens hy geroep is. En so is dit geskryf. Amen.

Die woorde van Alma wat hy verkondig het aan die volk in Gideon, volgens sy eie verslag.

Alma 7

- 1 Kyk, my geliefde broers, aangesien ek toegelaat is om na julle te kom, daarom probeer ek om julle toe te spreek in my taal; ja, deur my eie mond, aangesien dit die eerste keer is dat ek gespreek het met julle deur die woorde van my mond, omdat ek heeltemal beperk was tot die regterstoel, omdat ek baie pligte gehad het dat ek nie na julle kon kom nie.
- 2 En selfs ek kon nie nou op hierdie tyd gekom het nie, as dit nie was dat die regterstoel aan 'n ander gegee is, om in my plek te heers nie; en die Here het met baie barmhartigheid gegun dat ek na julle moes kom.
- 3 En kyk, ek het gekom met groot verwagtinge en 'n groot begeerte dat ek sou vind dat julle juis verootmoedig het voor God, en dat julle volgehou het in die afsmeiking van sy genade, dat ek sou vind dat julle onskuldig is voor hom, dat ek sou vind dat julle nie in die vreeslike verknorsing was waarin ons broers was in Zarahemla nie.
- 4 Maar geseënd is die naam van God, dat Hy my gegee het om te weet, ja, het aan my die uitnemende groot vreugde gegee om te weet dat hulle weer gevestig is in die weg van sy regverdigheid.
- 5 En ek vertrou, volgens die Gees van God wat in my is, dat ek ook vreugde sal hê oor julle; nogtans begeer ek nie dat my vreugde oor julle sal kom vanweë die baie verdrukkinge en droefheid wat ek gehad het vir die broers te Zarahemla nie, want kyk, my vreugde oor hulle kom nadat ek deur baie verdrukking en droefheid geworstel het.
- 6 Maar kyk, ek vertrou dat julle nie in 'n toestand van soveel ongelooft is as wat julle broers was nie; ek vertrou dat julle nie verhef is in die trots van julle harte nie; ja, ek vertrou dat julle nie julle harte gerig het op rykdomme en die ydele dinge van die wêreld nie; ja, ek vertrou dat julle nie afgode aanbid nie, maar dat julle die ware en lewende God aanbid, en dat julle uitsien na die vergifnis van julle sondes, met 'n ewigdurende geloof, wat moet kom.
- 7 Want kyk, ek sê aan julle daar is baie dinge wat moet kom; en kyk, daar is een ding wat van meer belang is as hulle almal — want kyk, die tyd is nie ver weg dat die Verlosser leef en onder sy volk kom nie.
- 8 Kyk, ek sê nie dat Hy onder ons sal kom in die tyd van sy inwoning in sy sterflike tabernakel nie; want kyk, die Gees het nie aan my gesê dat dit die geval sal wees nie. Nou, betreffende hierdie ding, weet ek nie; maar dit weet ek, dat die Here God krag het om alle dinge te doen wat volgens sy woord is.
- 9 Maar kyk, die Gees het dit aan my gesê, naamlik: Roep tot hierdie volk en sê — Bekeer julle, en berei die weg vir die Here, en wandel in sy weë, wat reguit is;

want kyk, die koninkryk van die hemel is op hande, en die Seun van God kom op die aangesig van die aarde.

10 En kyk, Hy sal gebore word uit Maria, by Jerusalem, wat die land van ons voorvaders is, en sy sal 'n maagd wees, 'n kosbare en uitverkore vat, wat oorskadu sal word en sal swanger word deur die krag van die Heilige Gees, en 'n seun voortbring, ja, wel die Seun van God.

11 En Hy sal uitgaan, en pyne verduur en verdrukkinge en versoekinge van elke soort; en dit sodat die woord vervul mag word wat sê dat Hy op Hom die pyne en siektes van sy volk sal neem.

12 En Hy sal die dood op Hom neem, sodat Hy die bande van die dood kan losmaak wat sy volk bind; en Hy sal hulle krankhede op Hom neem, sodat sy innerlike vervul mag wees met genade volgens die vlees, sodat Hy mag weet volgens die vlees hoe om sy volk by te staan volgens hulle krankhede.

13 Nou, die Gees weet alle dinge; nogtans, die Seun van God ly volgens die vlees, sodat Hy die sondes van sy volk op Hom mag neem sodat Hy hulle oortredinge mag uitwis volgens die krag van sy verlossing; en nou, kyk, dit is die getuienis wat in my is.

14 Nou sê ek aan julle dat julle moet bekeer, en weer gebore word; want die Gees sê dat as julle nie weer gebore word nie, kan julle nie die koninkryk van die hemel beërf nie; daarom, kom en word gedoop tot vergifnis, sodat julle gewas mag word van julle sondes, sodat julle geloof mag hê in die Lam van God, wat die sondes van die wêreld wegneem, wat magtig is om te red en te reinig van alle ongeregtigheid.

15 Ja, ek sê aan julle, kom en moenie vrees nie, en lê opsy elke sonde, wat julle maklik oorval, wat julle vasbind tot vernietiging, ja, kom en gaan uit, en wys aan julle God dat julle gewillig is om te bekeer van jul sondes en 'n verbond met Hom te sluit om sy gebooie te onderhou, en getuig daarvan voor Hom hierdie dag deur die waters van die doop binne te gaan.

16 En wie ook al dit doen, en die gebooie van God van daardie dag af onderhou, dieselfde sal onthou dat ek vir hom sê, ja, hy sal onthou dat ek aan hom gesê het, dat hy die ewige lewe sal hê, volgens die getuienis van die Heilige Gees, wat getuig in my.

17 En nou my geliefde broers, glo julle hierdie dinge? Kyk, ek sê aan julle, ja, ek weet dat julle hulle glo; en die wyse waarop ek weet dat julle hulle glo is deur die openbaring van die Gees wat in my is. En nou omdat julle geloof sterk is aangaande dit, ja, aangaande die dinge wat ek gespreek het, groot is my blydschap.

18 Want soos ek aan julle gesê het van die begin af, dat ek 'n groot begeerte het dat julle nie in dieselfde toestand van verknorsing as julle broers is nie, en so het ek gevind dat my begeertes vervul is.

19 Want ek merk dat julle op die weë van regverdigheid is; ek merk dat julle op die weë is wat lei na die koninkryk van God; ja, ek merk dat julle sy paaie reguit maak.

20 Ek merk dat dit aan julle bekend gemaak is, deur die getuienis van sy woord, dat Hy nie kan wandel op krom paaie nie; nóg wyk Hy nie af van dit wat Hy gesê het; nóg wyk Hy nie 'n skadubreedte af na regs of na links, of van dit wat reg is na dit wat verkeerd is nie; daarom, sy weg is een ewige kringloop.

21 En Hy woon nie in onheilige tempels nie; nóg kan vieslikheid, of enigiets wat onrein is in die koninkryk van God ontvang word; daarom sê ek aan julle dat die tyd sal kom, ja, en dit sal op die laaste dag wees, dat hy wat vieslik is, sal bly in sy vieslikheid.

- 22 En nou my geliefde broers, ek het hierdie dinge aan julle gesê dat ek julle mag opwek tot 'n besef van julle plig teenoor God, dat julle onberispelik mag wandel voor Hom, dat julle mag wandel volgens die heilige orde van God, waarvolgens julle ontvang is.
- 23 En nou wil ek hê dat julle nederig sal wees, en onderdanig en sagmoedig sal wees; maklik om geleer te word; vol geduld en lankmoedigheid; matig in alle dinge; getrou om die gebooie van God te alle tye te onderhou; vra vir watter dinge julle ook al nodig het, beide geestelik en tydelik; en altyd God dank vir watter dinge julle ook al ontvang.
- 24 En sorg dat julle geloof, hoop en naasteliefde het, en dan sal julle altyd oorvloedig wees in goeie werke.
- 25 En mag die Here julle seën, en julle gewaad vlekkeloos hou, sodat julle eindelik gebring mag word om te sit met Abraham, Isak, en Jakob, en die heilige profete wat was vandat die wêreld begin het, met julle gewaad vlekkeloos, net soos hulle gewaad vlekkeloos is, in die koninkryk van die hemel om nie meer uit te gaan nie.
- 26 En nou my geliefde broers, ek het hierdie woorde gespreek met julle volgens die Gees wat getuig in my; en my siel is uitermate verheug vanweë die uitermate getrouheid en aandag wat julle gegee het aan my woord.
- 27 En nou, mag die vrede van God op julle rus, en op julle huise en landerye, en op julle kleinvee en grootvee, en alles wat julle besit, julle vroue en julle kinders, volgens julle geloof en goeie werke, van hierdie tyd af aan en vir ewig. En aldus het ek gespreek. Amen.

Alma 8

- 1 En nou dit het gebeur dat Alma teruggekeer het van die land van Gideon, nadat hy die volk van Gideon baie dinge geleer het wat nie geskryf kan word nie, nadat hy die orde van die kerk gestig het, soos hy dit voorheen gedoen het in die land van Zarahemla, ja, het hy teruggekeer na sy eie huis in Zarahemla om te rus van die arbeid wat hy verrig het.
- 2 En so het die negende jaar geëindig van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.
- 3 En dit het gebeur aan die begin van die tiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, dat Alma daarvandaan vertrek het, en gereis het na die land van Melek, aan die weste van die rivier Sidon, aan die weste teen die grense van die wildernis.
- 4 En hy het begin om die mense te leer in die land van Melek volgens die heilige orde van God, waarvolgens hy geroep is; en hy het begin om die mense te leer dwarsdeur die hele land van Melek.
- 5 En dit het gebeur dat die mense na hom gekom het uit al die grense van die land wat aan die wildernis se kant was. En hulle is gedoop dwarsdeur die hele land;
- 6 Sodat toe hy sy werk in Melek voltooi het, het hy vertrek daarvandaan, en drie dagreise ver getrek het na die noordekant van die land van Melek; en hy het by 'n stad gekom wat Ammoniha genoem is.
- 7 Nou was dit die gewoonte van die volk van Nefi om hulle lande, en hulle stede, en hulle dorpe, en selfs hulle gehugte, na die naam te noem van hom wat hulle eerste besit het; en so was dit met die land van Ammoniha.

- 8 En dit het gebeur dat toe Alma in die stad Ammoniha gekom het, het hy begin om die woord van God aan hulle te preek.
- 9 Nou het Satan 'n groot houvas gekry op die harte van die mense van die stad van Ammoniha; daarom wou hulle nie ag slaan op die woorde van Alma nie;
- 10 Nogtans het Alma baie gearbei in die gees, terwyl hy met God geworstel het in kragtige gebed, sodat Hy sy Gees sou uitstort op die mense wat in die stad was; sodat Hy ook mag gun dat hy hulle mag doop tot bekering.
- 11 Nieteenstaande het hulle hul harte verhard, en aan hom gesê: Kyk, ons weet dat jy Alma is; en ons weet dat jy hoëpriester is oor die kerk wat jy gestig het in baie dele van die land, volgens julle oorlewering; en ons is nie van jou kerk nie, en ons glo nie aan sulke dwase oorleweringe nie.
- 12 En nou weet ons dat omdat ons nie van jou kerk is nie, weet ons dat jy geen mag het oor ons nie; en jy het die regterstoel gegee aan Nefi; daarom is jy nie die hoofregter oor ons nie.
- 13 Nou toe die volk dit gesê het, en al sy woorde weerstaan het, en hom beledig het, en op hom gespoeg het, en hom laat uitwerp het uit hulle stad, het hy daarvandaan vertrek en gereis na die stad wat Aäron genoem is.
- 14 En dit het gebeur dat terwyl hy daarheen gereis het, en hy terneergedruk was met groot droefheid, en baie verdrukking en angs van siel deurworstel het, vanweë die goddeloosheid van die mense wat in die stad van Ammoniha was, dit het gebeur, terwyl Alma so terneergedruk was met droefheid, kyk 'n engel van die Here het verskyn aan hom, en gesê:
- 15 Salig is jy, Alma; daarom, rig jou hoof op en verbly jou, want jy het groot rede om jou te verbly; want jy was getrou in die onderhouding van die gebooie van God vanaf die tyd dat jy jou eerste boodskap van Hom ontvang het. Kyk, Ek is hy wat dit aan jou gegee het.
- 16 En kyk, ek is gestuur om jou te beveel dat jy terugkeer na die stad van Ammoniha, en weer preek vir die mense van die stad; ja, preek vir hulle. Ja, sê aan hulle, tensy hulle bekeer, sal die Here God hulle vernietig.
- 17 Want kyk, hulle bedink tans om die vryheid van jou volk te vernietig, (want so sê die Here) wat strydig is met die insettinge, en wette, en gebooie wat Hy gegee het aan sy mense.
- 18 Nou dit het gebeur dat nadat Alma sy boodskap van die engel van die Here ontvang het, het hy vinnig teruggekeer na die land van Ammoniha. En hy het die stad langs 'n ander weg binnegegaan, ja, langs die weg wat aan die suide van die stad Ammoniha is.
- 19 En toe hy die stad binnegegaan het, was hy honger, en hy het aan 'n man gesê: Sal jy aan 'n nederige dienskneg van God iets gee om te eet?
- 20 En die man het aan hom gesê: Ek is 'n Nefiet, en ek weet dat u 'n heilige profeet van God is, want u is die man van wie 'n engel in 'n gesig gesê het: U sal ontvang. Daarom, gaan saam met my na my huis en ek sal van my kos met u deel; en ek weet dat u 'n seëning vir my en my huis sal wees.
- 21 En dit het gebeur dat die man hom in sy huis ontvang het; en die man was genoem Amulek; en hy het brood en vleis uitgehaal en voor Alma gesit.
- 22 En dit het gebeur dat Alma brood geëet het en versadig was; en hy het Amulek geseën en sy huis, en hy het dank aan God gegee.
- 23 En nadat hy geëet het en versadig was, het hy aan Amulek gesê: Ek is Alma, en is

die hoëpriester oor die kerk van God dwarsdeur die land.

24 En kyk, ek is geroep om die woord van God te preek onder hierdie hele volk, volgens die gees van openbaring en profesie; en ek was in hierdie land en hulle wou my nie ontvang nie, maar hulle het my uitgewerp, en ek was op die punt om my rug te keer op hierdie land vir ewig.

25 Maar kyk, ek is beveel dat ek weer moes omdraai en vir hierdie volk profeteer, ja, en te getuig teen hulle aangaande hulle goddeloosheid.

26 En nou, Amulek, omdat jy my gevoed het en my ingeneem het, is jy geseënd; want ek was honger, want ek het baie dae gevas.

27 En Alma het baie dae by Amulek vertoef voordat hy vir die volk begin preek het.

28 En dit het gebeur dat die volk nog erger geword het in hulle goddelooshede.

29 En die woord het tot Alma gekom, en gesê: Gaan; en sê ook aan my knek Amulek, gaan uit en profeteer vir hierdie volk, en sê — Bekeer julle, want so sê die Here, tensy julle bekeer, sal Ek hierdie volk besoek in my toorn; ja, en Ek sal my vurige toorn nie afwend nie.

30 En Alma het uitgegaan, en ook Amulek, onder die volk, om die woorde van God te verkondig aan hulle; en hulle is vervul met die Heilige Gees.

31 En aan hulle is krag gegee, in so 'n mate dat hulle nie opgesluit kon word in kerkers nie; nóg was dit moontlik dat enige man hulle kon doodmaak; nogtans het hulle nie hul krag gebruik totdat hulle gebind is met bande en in die gevangenis gewerp is nie. Nou, dit is gedoen dat die Here sy krag deur hulle kon toon.

32 En dit het gebeur dat hulle uitgegaan en begin het om te preek en te profeteer vir die volk, volgens die gees en krag wat die Here hulle gegee het.

Die woorde van Alma, en ook die woorde van Amulek, wat verkondig is aan die volk wat in die land van Ammoniha was. En ook is hulle in die gevangenis gewerp, en verlos deur die wonderbaarlike krag van God wat in hulle was, volgens die verslag van Alma.

Alma 9

1 En weer, ek, Alma, omdat ek beveel is deur God dat ek Amulek moes neem en uitgaan en weer vir die mense preek, of, die mense wat in die stad van Ammoniha was, dit het gebeur dat toe ek begin om vir hulle te preek, het hulle begin om met my te stry, en gesê:

2 Wie is jy? Veronderstel jy dat ons die getuienis van een man sal glo, al sou hy vir ons preek dat die aarde sal verbygaan?

3 Nou het hulle nie die woorde verstaan wat hulle gespreek het nie; want hulle het nie geweet dat die aarde sou verbygaan nie.

4 En hulle het ook gesê: Ons sal nie jou woorde glo as jy sou profeteer dat hierdie groot stad vernietig sou word in een dag nie.

5 Nou het hulle nie geweet dat God sulke wonderlike werke kon doen nie, want hulle was hard van hart en 'n hardnekkige volk.

6 En hulle het gesê: Wie is God, wat nie meer gesag stuur as een man onder die volk, om aan hulle die waarheid te verkondig van sulke groot en wonderbaarlike dinge nie?

- 7 En hulle het na vore gekom om die hande op my te lê; maar kyk, hulle het nie.
En ek het moediglik gestaan om aan hulle te verkondig, ja, ek het moedig getuig aan
hulle, en gesê:
- 8 Kyk, o julle goddelose en wederstrewige geslag, hoe het julle die oorlewering van
julle vaders vergeet; ja, hoe gou het julle die gebooie van God vergeet!
- 9 Onthou julle nie dat ons vader, Lehi, uit Jerusalem gebring is deur die hand van
God nie? Onthou julle nie dat hulle almal deur Hom gelei is deur die wildernis nie?
- 10 En het julle so gou vergeet hoeveel keer Hy ons vaders verlos het uit die hande
van hulle vyande, en hulle bewaar het van vernietiging, en wel deur die hande van
hulle eie broers?
- 11 Ja, en as dit nie was vir sy ongeëwenaarde krag, en sy genade, en sy
lankmoedigheid teenoor ons nie, sou ons onvermydelik afgesny gewees het van die
aangesig van die aarde lank voor hierdie tydperk, en miskien toegewys word tot 'n
toestand van eindelose smart en wee.
- 12 Kyk, nou sê ek aan julle dat Hy julle gebied om te bekeer; en tensy julle bekeer,
kan julle geensins die koninkryk van God beërwe nie. Maar kyk, dit is nie al
nie — hy het julle gebied om te bekeer, of Hy sal julle heeltemal vernietig vanaf die
aangesig van die aarde; ja, Hy sal julle besoek in sy toorn, en in sy vurige toorn sal
Hy nie wegdraai nie.
- 13 Kyk, onthou julle nie die woorde wat Hy gespreek het met Lehi nie, en gesê het
dat: In soverre julle my gebooie sal onderhou, sal julle in die land voorspoedig wees?
En weer word gesê dat: In soverre julle nie my gebooie wil onderhou nie, sal julle
afgesny word van die teenwoordigheid van die Here.
- 14 Nou wil ek hê julle moet onthou, dat in soverre die Lamaniete nie die gebooie
van God onderhou het nie, is hulle afgesny van die teenwoordigheid van die Here.
Nou sien ons dat die woord van die Here bewaarheid is aangaande hierdie ding, en
dat die Lamaniete van sy teenwoordigheid afgesny is, vanaf die begin van hulle
oortredinge in die land.
- 15 Nogtans sê ek aan julle, dat dit vir hulle draagliker sal wees in die oordeelsdag as
vir julle, as julle in julle sondes bly, ja, en selfs draagliker vir hulle in hierdie lewe as
vir julle, tensy julle bekeer.
- 16 Want daar is baie beloftes wat aan die Lamaniete aangebied word; want dit is
vanweë die oorlewering van hulle vaders wat veroorsaak het dat hulle in hul
toestand van onkunde gebly het; daarom sal die Here genadig wees teenoor hulle en
hulle voortbestaan in die land verleng.
- 17 En op een of ander tydstip sal hulle daartoe gebring word om te glo in sy woord,
en om te weet van die onjuistheid van die oorlewering van hulle vaders; en baie van
hulle sal gered word, want die Here sal genadig wees teenoor almal wat sy Naam
aanroep.
- 18 Maar kyk, ek sê aan julle dat as julle volhard in julle goddeloosheid, dat julle dae
nie verleng sal word in die land nie, want die Lamaniete sal afgestuur word op julle;
en as julle nie bekeer nie sal hulle kom in 'n tyd wanneer julle nie daarvan weet nie,
en julle sal besoek word met algehele vernietiging; en dit sal wees volgens die vurige
toorn van die Here.
- 19 Want Hy sal julle nie toelaat dat julle in jul goddeloosheid lewe om sy volk te
vernietig nie. Ek sê aan julle, Nee; hy sal liewer toelaat dat die Lamaniete sy hele
volk mag vernietig wat genoem word die volk van Nefi, as dit moontlik was dat

hulle kon verval in sondes en oortredinge, nadat soveel lig en soveel kennis aan hulle gegee is deur die Here hulle God;

20 Ja, en nadat hulle so 'n hoogs begunstigde volk van die Here was, ja, nadat hulle begunstig is bo elke ander nasie, stam, taal of volk; nadat alle dinge aan hulle bekend gemaak is, volgens hulle begeertes, en hulle geloof, en gebede, betreffende dit wat was en wat is, en wat moet kom;

21 Nadat hulle besoek is deur die Gees van God; nadat hulle gespreek het met engele, nadat die stem van die Here met hulle gespreek het; nadat hulle die gees van profesie gehad het, en die gees van openbaring, en ook baie gawes, die gawe om in tonge te spreek, en die gawe van prediking, en die gawe van die Heilige Gees, en die gawe van vertaling;

22 Ja, en nadat hulle bevry is deur God uit die land van Jerusalem, deur die hand van die Here; nadat hulle gered is van hongersnood, en van siekte, en van allerhande krankhede van alle soorte; en nadat hulle sterk geword het in oorlogvoering, sodat hulle nie vernietig mag word nie; nadat hulle keer op keer gebring is uit gevangenskap, en nadat hulle behou en bewaar is tot nou toe; en hulle was voorspoedig gemaak totdat hulle ryk is aan allerhande dinge —

23 En nou kyk, ek sê aan julle, dat as hierdie volk, wat soveel seëninge ontvang het uit die hand van die Here, sou oortree teen die lig en die kennis wat hulle het, ek sê aan julle dat as dit die geval is, dat as hulle in oortreding verval, sou dit baie draagliker vir die Lamaniete wees as vir hulle.

24 Want kyk, die beloftes van die Here word aan die Lamaniete aangebied, maar hulle is nie aan julle as julle oortree nie; want het die Here nie duidelik belowe en onwrikbaar besluit dat as julle teen Hom rebelleer dat julle heeltemal uitgeroei sal word vanaf die aangesig van die aarde nie?

25 En nou om hierdie rede, dat julle nie vernietig mag word nie, het die Here sy engel gestuur om baie van sy volk te besoek, en aan hulle verklaar dat hulle moet uitgaan en kragtig moet uitroep tot hierdie volk, en gesê: Bekeer julle, want die koninkryk van die hemel is byna op hande;

26 En nie baie dae vanaf hierdie tyd nie sal die Seun van God in sy heerlikheid kom, en sy heerlikheid sal wees die heerlikheid van die Eniggebore van die Vader, vol van genade, regverdigheid en waarheid, vol van geduld, barmhartigheid en lankmoedigheid, gou om te luister na die geroep van sy volk en om hulle gebede te verhoor.

27 En kyk, Hy kom om diegene te verlos wat gedoop sal word tot bekering, deur geloof in sy Naam.

28 Daarom, berei julle die weg van die Here, want die tyd is op hande dat alle mense 'n beloning sal maai vir hulle werke, volgens dit wat hulle was — as hulle regverdig was, sal hulle die saligheid van hulle siele maai, volgens die krag en die bevryding van Jesus Christus; en as hulle boos was, sal hulle die verdoemenis maai van hulle siele, volgens die krag en die gevangenskap van die duiwel.

29 Nou, kyk, dit is die stem van die engel, wat tot die volk uitroep.

30 En nou, my geliefde broers, want julle is my broers, en julle behoort geliefd te wees, en julle behoort die werke voort te bring wat by bekering pas, aangesien julle harte tot 'n hoë mate verhard is teen die woord van God, en aangesien julle 'n verlore en 'n gevalle volk is.

31 Nou dit het gebeur dat toe ek, Alma, hierdie woorde gespreek het, kyk, die volk

was vertoorn met my omdat ek aan hulle gesê het dat hulle hard van hart en 'n hardnekkige volk was.

32 En ook omdat ek aan hulle gesê het dat hulle 'n verlore en gevalle volk was, was hulle vir my kwaad, en het gesoek om hul hande op my te lê, sodat hulle my in die gevangenis kon werp.

33 Maar dit het gebeur dat die Here hulle nie toegelaat het dat hulle my moes neem op daardie tydstop en my in die gevangenis werp nie.

34 En dit het gebeur dat Amulek uitgegaan en gaan staan het, en ook vir hulle begin preek het. En nou is die woorde van Amulek nie almal geskrywe nie, nogtans is 'n gedeelte van sy woorde geskrywe in hierdie boek.

Alma 10

1 Nou, hierdie is die woorde wat Amulek vir die volk gepreek het wat in die land van Ammonihah was, en gesê:

2 Ek is Amulek; ek is die seun van Giddona, wat die seun was van Ismael, wat 'n afstammeling was van Aminadi; en dit was daardie selfde Aminadi wat die skrif vertolk het wat op die muur van die tempel was, wat geskryf is deur die vinger van God.

3 En Aminadi was 'n afstammeling van Nefi, wat die seun was van Lehi, wat uit die land van Jerusalem gekom het, wat 'n afstammeling was van Manasse, wat die seun was van Josef wat in Egipte verkoop is deur die hande van sy broers.

4 En kyk, ek is ook 'n man van geen geringe aansien onder almal wat my ken nie; ja, en kyk, ek het baie familie en vriende, en ek het ook baie rykdom verwerf deur die hand van my werkywer.

5 Nogtans, ondanks dit alles, het ek nooit veel geweet van die weë van die Here nie, en van sy verborgenhede en wonderlike krag nie. Ek het gesê ek het nooit baie van hierdie dinge geweet nie; maar kyk, ek vergis my, want ek het baie van sy verborgenhede en sy wonderlike krag gesien; ja, wel in die behoud van die lewens van hierdie volk.

6 Nogtans, ek het my hart verhard, want ek is baie kere geroep en wou nie hoor nie; daarom het ek geweet aangaande hierdie dinge, tog wou ek nie weet nie; daarom het ek aangehou om te rebelleer teen God, in die goddeloosheid van my hart, tot die vierde dag van hierdie sewende maand, wat in die tiende jaar is van die heerskappy van die regters.

7 Terwyl ek op reis was om 'n baie nabye familielid te besoek, kyk, 'n engel van die Here het aan my verskyn, en gesê: Amulek, keer terug na jou eie huis, want jy sal 'n profeet van die Here voed; ja, 'n heilige man, wat 'n uitverkore man van God is; want hy het baie dae gevas vanweë die sondes van hierdie volk, en hy het honger, en jy sal hom ontvang in jou huis en hom voed, en hy sal jou en jou huis seën; en die seëning van die Here sal rus op jou en jou huis.

8 En dit het gebeur dat ek die stem van die engel gehoorsaam het, en teruggekeer het na my huis. En terwyl ek daarheen gegaan het, het ek die man gevind van wie die engel aan my gesê het: Jy sal hom ontvang in jou huis — en kyk dit was hierdie selfde man wat met julle gespreek het aangaande die dinge van God.

9 En die engel het aan my gesê hy is 'n heilige man; daarom weet ek dat hy 'n heilige man is omdat dit gesê is deur 'n engel van God.

- 10 En weer, ek weet dat die dinge waarvan hy getuig het waar is; want kyk, ek sê aan julle, dat soos die Here leef, net so het Hy sy engel gestuur om hierdie dinge aan my openbaar te maak; en dit het Hy gedoen terwyl hierdie Alma in my huis gewoon het.
- 11 Want kyk, hy het my huis geseën, hy het my geseën, en my vroue, en my kinders, en my vader en my familieleden; ja, wel my hele familie het hy geseën, en die seëning van die Here het op ons gerus volgens die woorde wat hy gespreek het.
- 12 En nou, toe Amulek hierdie woorde gespreek het, het die volk verbaas begin word, aangesien daar meer as een getuie was wat getuig het van die dinge waarvan hulle beskuldig is, en ook van die dinge wat moes kom, volgens die gees van profesie wat in hulle was.
- 13 Nogtans, daar was sommige onder hulle wat gedink het om hulle uit te vra, sodat deur hul geslepe planne hulle in hul woorde gevang kon word, sodat hulle getuienis teen hulle mag vind, sodat hulle hul mag uitlewer aan hul regters sodat hulle geoordeel mag word volgens die wet en sodat hulle gedood, of in die gevangenis gewerp mag word volgens die misdaad wat hulle teen hul kon versin of teen hul kon getuig.
- 14 Nou was dit daardie manne wat gesoek het om hulle te vernietig, wat regsgeleerdes was, wat gehuur of aangestel is deur die volk om die wet toe te pas ten tye van hul verhore, of by die verhore van die misdade van die volk voor die regters.
- 15 Nou was hierdie regsgeleerdes geleerd in al die liste en geslepenhede van die volk; en dit was om hulle in staat te stel sodat hulle bedrewe mag wees in hulle beroep.
- 16 En dit het gebeur dat hulle begin het om Amulek uit te vra, sodat hulle hom daardeur sy woorde kon laat ontken, of die woorde laat weerspreek wat hy sou spreek.
- 17 Nou het hulle nie geweet dat Amulek kon weet van hulle voornemens nie. Maar dit het gebeur terwyl hulle hom begin ondervra, het hy hulle gedagtes bemerk, en hy het aan hulle gesê: O julle goddelose en wederstrewige geslag, julle regsgeleerdes en huigelaars, want julle lê die fundamente van die duiwel; want julle lê strikke en vangnette om die heiliges van God te vang.
- 18 Julle beraam planne om die weë te verdraai van die regverdiges, en om die toorn van God op julle hoofde af te bring, en wel tot die algehele vernietiging van hierdie volk.
- 19 Ja, tereg het Mosia gesê, wat ons laaste koning was, toe hy op die punt staan om die koningskap op te sê, omdat hy niemand gehad het aan wie hy dit kon oordra nie, en het toegelaat dat hierdie volk regeer word deur hulle eie stemme — ja, tereg het hy gesê dat as die tyd sou kom dat die stem van hierdie volk goddeloosheid sou verkies, dit is, as die tyd sou kom dat hierdie volk sou verval in oortreding, sou hulle ryp wees vir vernietiging.
- 20 En nou sê ek aan julle dat die Here tereg julle goddelooshede oordeel; tereg roep hy tot hierdie volk, deur die stem van sy engele: Bekeer julle, bekeer, want die koninkryk van die hemel is op hande.
- 21 Ja, tereg roep Hy deur die stem van sy engele dat: Ek sal neerdaal onder my volk, met regverdigheid en geregtigheid in my hande.
- 22 Ja, en ek sê aan julle, dat as dit nie was vir die gebede van die regverdiges, wat nou in die land is nie, dat julle selfs nou besoek sou word met algehele vernietiging; tog sou dit nie wees deur die vloed, soos die volk was in die dae van Noag nie, maar dit sou wees deur hongersnood, en deur pestilensie, en die swaard.

- 23 Maar dit is deur die gebede van die regverdiges dat julle gespaar is; nou daarom, as julle die regverdiges uitwerp onder julle, dan sal die Here nie sy hand terughou nie; maar in sy vurige toorn sal Hy uitkom teen julle; dan sal julle getref word deur hongersnood, en deur pestilensie, en deur die swaard; en die tyd is spoedig op hande tensy julle bekeer.
- 24 En nou dit het gebeur dat die volk meer toornig was op Amulek, en hulle het uitgeroep, en gesê: Hierdie man beledig ons wette, wat regverdig is, en ons wyse regsgeleerdes wat ons gekies het.
- 25 Maar Amulek het sy hand uitgestrek, en sterker teen hulle uitgeroep, en gesê: O julle goddelose en wederstrewige geslag, hoekom het Satan so 'n groot houvas gekry op julle harte? Hoekom sal julle juisself oorgee aan hom, dat hy krag mag hê oor julle, om julle oë te verblind, dat julle nie die woorde sal verstaan wat gesprek is, volgens hulle waarheid nie?
- 26 Want kyk, het ek teen julle wet getuig? Julle verstaan nie; julle sê dat ek gesprek het teen julle wet; maar ek het nie, maar ek het gesprek ten gunste van julle wet, tot julle veroordeling.
- 27 En nou kyk, ek sê aan julle, dat die fondament van die vernietiging van hierdie volk begin om gelê te word deur die ongeregtigheid van julle regsgeleerdes en julle regters.
- 28 En nou dit het gebeur dat toe Amulek hierdie woorde gesprek het, het die volk teen hom uitgeroep, en gesê: Nou weet ons dat hierdie man 'n kind van die duiwel is, want hy het vir ons gelieg; want hy het teen ons wet gesprek. En nou sê hy dat hy nie daarteen gesprek het nie.
- 29 En weer, hy het ons regsgeleerdes beledig, en ons regters.
- 30 En dit het gebeur dat die regsgeleerdes dit in hulle harte gelê het dat hulle hierdie dinge teen hom sou onthou.
- 31 En daar was een onder hulle wie se naam Zeesrom was. Nou hy was die vernaamste om vir Amulek en vir Alma te beskuldig, en hy was een van die bedrewendstes onder hulle, wat baie sake onder die volk gedoen het.
- 32 Nou was dit die doel van hierdie regsgeleerdes om gewin te verkry; en hulle het gewin verkry volgens hulle diens.

Alma II

- 1 Nou was dit in die wet van Mosia dat elke man wat 'n regter van die wet was, of diegene wat as regters aangestel is, lone sou ontvang volgens die tyd wat hulle gearbei het om diegene te oordeel wat voor hulle gebring is om geoordeel te word.
- 2 Nou as 'n man 'n ander geskuld het, en hy wou nie betaal dit wat hy geskuld het nie, is hy aangekla by 'n regter; en die regter het gesag uitgeoefen, en het amptenare uitgestuur sodat die man voor hom gebring moes word; en hy het die man geoordeel volgens die wet en die bewyse wat teen hom gebring is, en sodoende was die man verplig om te betaal dit wat hy geskuld het, of anders moes hy gestroop of uitgewerp word onder die volk as 'n dief en 'n rower.
- 3 En die regter het sy loon ontvang volgens sy tyd — 'n senien van goud vir 'n dag, of 'n senum van silwer wat gelyk is aan 'n senien van goud; en is volgens die wet wat gegee is.
- 4 Nou is dit die name van die verskillende stukke van hulle goud, en van hulle

- silwer, volgens hulle waarde. En die name is gegee deur die Nefiete, want hulle het nie gereken volgens die wyse van die Jode wat by Jerusalem was nie; ook het hulle nie gemeet volgens die wyse van die Jode nie; maar hulle het hul waardebeplanning en hul mate gewysig volgens die oordeel en die omstandighede van die volk, in elke geslag, tot die heerskappy van die regters, en hulle is daargestel deur koning Mosia.
- 5 Nou die berekening is as volg — ‘n senien van goud, ‘n seon van goud, ‘n sjum van goud, en ‘n limna van goud.
- 6 ‘n Senum van silwer, ‘n amnor van silwer, ‘n esrom van silwer, en ‘n onti van silwer.
- 7 ‘n Senum van silwer was gelyk aan ‘n senien van goud, en enigeen vir ‘n maat gars, en ook vir ‘n maat van elke soort van graan.
- 8 Nou, die hoeveelheid van ‘n seon van goud was tweekeer die waarde van ‘n senien.
- 9 En ‘n sjum van goud was tweekeer die waarde van ‘n seon.
- 10 En ‘n limna van goud was die waarde van hulle almal.
- 11 En ‘n amnor van silwer was gelyk aan twee senums.
- 12 En ‘n esrom van silwer was gelyk aan vier senums.
- 13 En ‘n onti was gelyk aan hulle almal.
- 14 Nou, dit is die waarde van die kleiner munte van hulle geldstelsel —
- 15 ‘n Sjiblon is die helfte van ‘n senum; daarom, ‘n sjiblon vir ‘n halwe maat van gars.
- 16 En ‘n sjiblum is die helfte van ‘n sjiblon.
- 17 En ‘n lea is die helfte van ‘n sjiblum.
- 18 Nou, dit is hulle munte, volgens hulle geldstelsel.
- 19 Nou is ‘n antion van goud gelyk aan drie sjiblons.
- 20 Nou, dit was vir die uitsluitlike doel om gewin te verkry, want hulle het hul lone ontvang volgens hul werk, daarom, hulle het die volk opgestook tot oproere, en alle soorte steurnisse en goddeloosheid, sodat hulle meer werk mag kry, sodat hulle geld mag kry volgens die sake wat voor hulle gebring is; daarom het hulle die volk opgestook teen Alma en Amulek.
- 21 En hierdie Zeesrom het Amulek begin uitvra, en gesê: Sal jy my ‘n paar vrae beantwoord wat ek jou sal vra? Nou was Zeesrom ‘n man wat kundig was in die planne van die duiwel, sodat hy dit wat goed was mag vernietig; daarom, hy het aan Amulek gesê: Sal jy die vrae beantwoord wat ek aan jou sal stel?
- 22 En Amulek het aan hom gesê: Ja, as dit is volgens die Gees van die Here, wat in my is; want ek sal niks sê wat teenstrydig is met die Gees van die Here nie. En Zeesrom het aan hom gesê: Kyk, hier is ses onties van silwer, en al hierdie sal ek jou gee as jy die bestaan sal ontken van ‘n Opperwese.
- 23 Nou het Amulek gesê: O jou kind van die hel, hoekom versoek jy my? Weet jy dat die regverdiges nie toegee aan enige sulke versoekings nie?
- 24 Glo jy dat daar geen God is nie? Ek sê aan jou, Nee, jy weet daar is ‘n God, maar jy is liewer vir daardie gewin as vir Hom.
- 25 En nou het jy vir my gelieg voor God. Jy het aan my gesê — Kyk hierdie ses onties, wat van groot waarde is, sal ek vir jou gee — toe jy dit in jou hart gehad het om hulle van my terug te hou; en dit was slegs jou begeerte dat ek die ware en lewende God moes loën, sodat jy rede mag hê om my te vernietig. En nou kyk, vir hierdie groot sonde sal jy jou loon kry.
- 26 En Zeesrom het aan hom gesê: Jy sê daar is ‘n ware en lewende God?
- 27 En Amulek het gesê: Ja, daar is ‘n ware en lewende God.

- 28 Nou het Zeesrom gesê: Is daar meer as een God?
- 29 En hy het geantwoord, Nee.
- 30 Nou het Zeesrom weer aan hom gesê: Hoe weet jy hierdie dinge?
- 31 En hy het gesê: 'n Engel het hulle aan my bekend gemaak.
- 32 En Zeesrom het weer gesê: Wie is Hy wat sal kom? Is dit die Seun van God?
- 33 En hy het aan hom gesê, Ja.
- 34 En Zeesrom het weer gesê: Sal Hy sy volk red in hulle sondes? En Amulek het geantwoord en aan hom gesê: Ek sê aan jou Hy sal nie, want dit is onmoontlik vir Hom om sy woord te loën.
- 35 Nou het Zeesrom aan die volk gesê: Sien dat julle hierdie dinge onthou; want hy het gesê dat daar slegs een God is, tog sê hy dat die Seun van God sal kom, maar Hy sal sy volk nie red nie — asof hy gesag het om God te beveel.
- 36 Nou het Amulek weer aan hom gesê: Kyk, jy het gelieg, want jy sê ek het gespreek asof ek gesag gehad het om God te beveel, omdat ek gesê het dat Hy sy volk nie in hulle sondes sal red nie.
- 37 En ek sê aan julle weer dat Hy hulle nie in hulle sondes kan red nie; want ek kan sy woord nie loën nie, en Hy het gesê dat geen onrein ding die koninkryk van die hemel kan beërwe nie; daarom, hoe kan julle gered word, tensy julle die koninkryk van die hemel beërwe? Daarom, julle kan nie in julle sondes gered word nie.
- 38 Nou sê Zeesrom weer aan hom: Is die Seun van God die ware Ewige Vader?
- 39 En Amulek het aan hom gesê: Ja, Hy is die ware Ewige Vader van die hemel en die aarde, en alle dinge wat in hulle is; Hy is die begin en die einde, die eerste en die laaste;
- 40 En Hy sal in die wêreld kom om sy volk te verlos; en Hy sal op Hom neem die oortredings van diegene wat glo in sy Naam; en hierdie is hulle wat die ewige lewe sal hê, en saligheid kom na niemand anders nie.
- 41 Daarom bly die goddeloses asof daar geen verlossing bewerkstellig is nie, behalwe vir losmaking van die bande van die dood; want kyk, die dag kom dat almal sal opstaan uit die dood en voor God staan, en geoordeel word volgens hulle werke.
- 42 Nou, daar is 'n dood wat 'n tydelike dood genoem word; en die dood van Christus sal die bande van hierdie tydelike dood losmaak, sodat almal opgewek sal word uit hierdie tydelike dood.
- 43 Die gees en die liggaam sal weer herenig word in sy volmaakte vorm; beide ledemate en gewrig sal tot hulle natuurlike gestalte herstel word, net soos ons nou is op hierdie tyd; en ons sal gebring word om te staan voor God, en weet net soos ons nou weet, en 'n heldere herinnering hê van al ons skuld.
- 44 Nou, hierdie herstelling sal tot almal kom, beide oud en jonk, beide gevangene en vrymanne, beide man en vrou, beide die goddeloses en die regverdiges; en selfs sal daar nie soveel as 'n haar van hulle hoofde verlore gaan nie; maar elke ding sal herstel word tot sy volmaakte gestalte, soos dit nou is, of in die liggaam, en sal gebring en gestel word voor die regbank van Christus die Seun, en God die Vader, en die Heilige Gees, wat een Ewige God is, om geoordeel te word volgens hulle werke, of hulle goed en of hulle boos is.
- 45 Nou, kyk, ek het met julle gespreek aangaande die dood van die sterflike liggaam, en ook aangaande die opstanding van die sterflike liggaam. Ek sê aan julle dat hierdie sterflike liggaam opgewek word tot 'n onsterflike liggaam, dit is, uit die dood, en wel van die eerste dood tot die lewe, sodat hulle nie meer kan sterwe nie;

hulle geeste verenig met hulle liggame, om nooit geskei te word nie; sodoende word die geheel geestelik en onsterflik, sodat hulle nie meer verderwing kan sien nie.

46 Nou, toe Amulek hierdie woorde voltooi het, het die volk weer begin om verbaas te wees, en ook Zeesrom het begin om te bewee. En so het die woorde van Amulek geëindig, of dit is al wat ek geskrywe het.

Alma 12

1 Nou het Alma, toe hy sien dat die woorde van Amulek vir Zeesrom stilgemaak het, want hy het gesien dat Amulek hom betrap het in sy leuens en bedrog om hom te vernietig, en toe hy sien dat hy begin bewee, onder 'n besef van sy skuld, het hy sy mond oopgemaak en met hom begin spreek, en om die woorde van Amulek te bevestig, en om dinge verder te verduidelik, of om die skrifture te ontvou verder as wat Amulek dit gedoen het.

2 Nou die woorde wat Alma gespreek het met Zeesrom is deur die volk rondomheen gehoor; want die skare was groot, en hy het op hierdie wyse gespreek:

3 Nou Zeesrom, jy sien dat jy betrap is in jou leuens en sluheid, want jy het nie vir mense alleen gelieg nie, maar jy het ook vir God gelieg; want kyk, Hy ken al jou gedagtes, en jy sien dat jou gedagtes aan ons bekend gemaak word deur sy Gees;

4 En jy sien dat ons weet dat jou plan 'n baie listige plan was, soos die listigheid van die duiwel, om te lieg en hierdie volk te bedrieg sodat jy hulle teen ons mag opsweep, om ons te beledig en ons uit tewerp —

5 Nou dit was 'n plan van jou teenstander, en hy het sy krag getoon in jou. Nou wil ek hê dat jy moet onthou dat wat ek aan jou sê, sê ek aan almal.

6 En kyk, ek sê aan julle almal dat dit 'n strik was van die teenstander, wat hy gestel het om hierdie volk te vang, sodat hy julle onderdanig mag maak aan hom, sodat hy julle mag omknél met sy kettings, sodat hy julle mag vasketting vir die ewigdurende vernietiging, volgens die mag van sy gevangenskap.

7 Nou toe Alma hierdie woorde gespreek het, het Zeesrom meer uitermate begin bewee, want hy was al hoe meer oortuig van die krag van God; en hy was ook oortuig dat Alma en Amulek 'n kennis gehad het omtrent hom, want hy was oortuig dat hulle die gedagtes en bedoelings van sy hart geken het; want mag is aan hulle gegee dat hulle mag weet van hierdie dinge volgens die gees van profesie.

8 En Zeesrom het getrou begin om hulle uit te vra, sodat hy meer mag weet aangaande die koninkryk van God. En hy het aan Alma gesê: Wat beteken dit wat Amulek gespreek het aangaande die opstanding van die dode, dat almal sal opstaan uit die dood, beide die regverdiges en die onregverdiges, en gebring word om te staan voor God, om geoordeel te word volgens hulle werke?

9 En nou het Alma begin om hierdie dinge aan hom uit te lê, en gesê: Dit word aan baie gegee om die verborgenhede van God te ken, niesteenstaande word hulle onder 'n streng gebod geplaas dat hulle nie sal meedeel nie, slegs volgens die gedeelte van sy woord wat Hy skenk aan die kinders van mense, volgens die gehoorsaamheid en die getrouheid wat hulle aan Hom gee.

10 En daarom, hy wat sy hart sal verhard, dieselfde ontvang die mindere gedeelte van die woord; en hy wat nie sy hart sal verhard nie, aan hom word 'n groter gedeelte gegee van die woord, totdat dit aan hom gegee word om die verborgenhede van God te ken, totdat hy hulle ten volle ken.

- 11 En hulle wat hulle harte sal verhard, aan hulle word die mindere gedeelte van die woord gegee, totdat hulle niks weet aangaande sy verborgenhede nie; en dan word hulle gevange geneem deur die duiwel, en gelei deur sy wil tot vernietiging toe. Nou, dit is wat bedoel word met die kettings van die hel.
- 12 En Amulek het duidelik gespreek aangaande die dood, en van die opstanding uit hierdie sterflikheid tot 'n toestand van onsterflikheid, en om gebring te word voor die regbank van God, om geoordeel te word volgens ons werke.
- 13 Dan as ons harte verhard is, ja, as ons ons harte verhard het teen die woord, in soverre dat dit nie in ons bevind is nie, dan sal ons toestand vreeslik wees, want dan sal ons veroordeel word.
- 14 Want ons woorde sal ons veroordeel, ja, al ons werke sal ons veroordeel; ons sal nie vlekkeloos bevind word nie; en ons gedagtes sal ons ook veroordeel; en in hierdie vreeslike toestand sal ons nie durf opkyk na ons God nie; en ons sal nogal bly wees as ons die rotse en die berge kon beveel om op ons te val om ons van sy teenwoordigheid te verberg.
- 15 Maar dit kan nie wees nie; ons moet uitkom en voor Hom staan in sy heerlikheid, en in sy krag, en in sy mag, majesteit, en heerskappy, en beken tot ons ewigdurende skande dat al sy oordele regverdig is; dat Hy regverdig is in al sy werke, en dat Hy genadig is teenoor die kinders van mense, en dat Hy alle mag het om elke mens te red wat glo in sy Naam en vrugte voortbring wat by bekering pas.
- 16 En nou, kyk, ek sê aan julle dan kom 'n dood, naamlik 'n tweede dood, wat 'n geestelike dood is; dan kom 'n tyd dat wie ook al sterf in sy sonde, wat die tydelike dood betref, ook 'n geestelike dood sal sterf; ja, hy sal sterf wat die dinge van regverdigheid betref.
- 17 Dan is dit die tyd dat hulle folterings sal wees soos 'n poel van vuur en swawel, wie se vlam opstyg vir ewig en ewig; en dan is die tyd dat hulle vasgeketting sal wees aan 'n ewigdurende vernietiging, volgens die mag en gevangenskap van Satan, omdat hy hulle onderwerp het aan sy wil.
- 18 Dan, ek sê aan julle, sal hulle wees asof daar geen verlossing teweeggebring is nie; want hulle kan nie verlos word volgens God se geregtigheid nie; en hulle kan nie sterwe nie, aangesien daar geen verganklikheid meer is nie.
- 19 Nou, dit het gebeur dat toe Alma 'n einde gemaak het om hierdie woorde te spreek, het die volk meer verbaas begin word;
- 20 Maar daar was ene Antiona, wat 'n hoofleier onder hulle was; hy het na vore gekom en aan hom gesê: Wat is dit wat jy gesê het, dat 'n mens sal opstaan uit die dood en verander word van hierdie sterflike in 'n onsterflike toestand, sodat die siel nooit kan sterf nie?
- 21 Wat beteken die skriftuur wat sê dat God gérubs en 'n vlamme swaard aan die oostekant van die tuin van Eden geplaas het, sodat ons eerste ouers nie sou binnegaan en neem van die vrug van die boom van die lewe, en vir ewig lewe nie? En so sien ons dat daar geen moontlike kans was dat hulle vir ewig sou lewe nie.
- 22 Nou het Alma aan hom gesê: Dit is die ding wat ek op die punt was om te verduidelik. Nou sien ons dat Adam geval het deur te neem van die verbode vrug, volgens die woord van God; en so sien ons, dat deur sy val, alle mense 'n verlore en gevalle volk geword het.
- 23 En nou, kyk, ek sê aan julle, dat as dit moontlik was vir Adam om op daardie tyd van die vrug van die boom van die lewe te neem, daar geen dood sou wees nie, en die

woord sou vergeefs wees, wat God tot leuenaar sou gemaak het, want Hy het gesê:
As jy eet sal jy sekerlik sterwe.

- 24 En ons sien dat die dood oor die mens kom, ja, die dood waarvan gespreek is deur Amulek, wat die tydelike dood is; nogtans is aan die mens 'n tydperk gegun waarin hy mag bekeer; daarom het hierdie lewe 'n proeftoestand geword; 'n tyd om voor te berei om God te ontmoet; 'n tyd om voor te berei vir daardie eindelose toestand waarvan deur ons gespreek is, wat na die opstanding van die dode is.
- 25 Nou, as dit nie was vir die plan van verlossing nie, wat gesmee is vanaf die grondlegging van die wêreld, kon daar geen opstanding van die dode gewees het nie; maar daar was 'n plan van verlossing gesmee, wat die opstanding van die dode sal teweegbring, waarvan gespreek is.
- 26 En nou kyk, as dit moontlik was dat ons eerste ouers kon heengegaan het en van die boom van die lewe kon geneem het, sou hulle vir ewig ellendig gewees het, omdat hulle geen voorbereidende toestand gehad het nie; en so sou die plan van verlossing verydel gewees het, en die woord van God sou tevergeefs gewees het, en geen uitwerking hê nie.
- 27 Maar kyk, dit was nie so nie; maar dit is vir mense vasgestel dat hulle moet sterwe; en na die dood moet hulle geoordeel word, en wel daardie selfde oordeel waarvan ons gespreek het, wat die einde is.
- 28 En nadat God bepaal het dat hierdie dinge na die mens moet kom, kyk, toe het Hy gesien dat dit raadsaam was dat die mens omtrent die dinge sou weet wat Hy vir hulle bepaal het.
- 29 Daarom het Hy engele gestuur om met hulle te spreek, wat die mens die heerlijkheid van God laat sien het.
- 30 En hulle het van daardie tyd af begin om sy Naam aan te roep; daarom het God met die mens gespreek, en aan hulle sy plan van verlossing bekend gemaak, wat berei is vanaf die grondlegging van die wêreld; en dit het Hy aan hulle bekend gemaak volgens hulle geloof en bekering, en hulle heilige werke.
- 31 Daarom, Hy het gebooie gegee aan die mens, omdat hulle eerste die eerste gebooie oortree het aangaande die dinge wat tydelik was, en soos gode geword het, wat goed van kwaad geken het, en hulleself in 'n posisie geplaas het om te handel, of geplaas was in 'n toestand om te handel volgens hulle wil en welbehag, om kwaad of goed te doen —
- 32 Daarom het God aan hulle gebooie gegee, nadat Hy aan hulle die plan van verlossing bekend gemaak het, dat hulle nie kwaad mag doen nie, waarvoor die straf 'n tweede dood was, wat 'n ewigdurende dood is wat betref die dinge van geregtigheid; want oor sulkes kon die plan van verlossing geen krag gehad het nie, want die werke van geregtigheid kan nie vernietig word, volgens die allesoortreffende goedheid van God nie.
- 33 Maar God het op die mens 'n beroep gedoen, in die Naam van sy Seun, (dit was die plan van verlossing wat vasgestel was), en gesê: As julle sal bekeer en nie julle harte verhard nie, dan sal Ek genadig wees teenoor julle, deur my Eniggebore Seun;
- 34 Daarom, wie ook al bekeer, en nie sy hart verhard nie, hy sal geregtig wees om genade te ontvang deur my Eniggebore Seun, tot vergifnis van sy sonde; en diesulkes sal my rus binnegaan.
- 35 En wie ook al sy hart sal verhard en ongeregtigheid sal doen, kyk, Ek sweer in my toorn dat hy my rus nie sal binnegaan nie.

- 36 En nou, my broers, kyk, ek sê aan julle, dat as julle jul harte sal verhard, julle nie die rus van die Here sal binnegaan nie; daarom vertoorn julle ongeregtigheid Hom, sodat Hy sy toorn op julle afstuur soos tydens die eerste uittarting, ja, volgens sy woord, in die laaste uittarting sowel as die eerste, tot die ewigdurende vernietiging van julle siele; daarom, volgens sy woord, tot die laaste dood, sowel as die eerste.
- 37 En nou, my broers, aangesien ons hierdie dinge weet, en hulle is waar, laat ons bekeer, en nie ons harte verhard nie, sodat ons nie die Here ons God uittart dat ons sy toorn op ons neertrek in hierdie, sy tweede gebooie wat Hy aan ons gegee het nie; maar laat ons die rus van God binnegaan, wat berei is volgens sy woord.

Alma 13

- 1 En weer, my broers, ek wil julle gedagtes vorentoe neem na die tyd toe die Here God hierdie gebooie aan sy kinders gegee het; en ek wil hê dat julle moet onthou dat die Here God priesters geordineer het, volgens sy heilige orde, wat volgens die orde van sy Seun was, om hierdie dinge te leer aan sy volk.
- 2 En daardie priesters is geordineer volgens die orde van sy Seun, op 'n wyse dat die volk daardeur mag weet op watter wyse hulle mag uitsien na sy Seun om verlossing.
- 3 En dit is die wyse waarvolgens hulle geordineer is — hulle is geroep en voorberei vanaf die grondlegging van die wêreld volgens die voorkennis van God, vanweë hulle uitnemende geloof en goeie werke; in die eerste plek is hulle gelaat om goed of kwaad te kies; daarom, omdat hulle die goeie gekies het, en omdat hulle uitermate groot geloof beoefen het, word hulle geroep met 'n heilige roeping, ja, met daardie heilige roeping wat berei was met, en volgens, 'n voorbereidende verlossing vir sodaniges.
- 4 En aldus is hulle geroep tot hierdie heilige roeping vanweë hulle geloof, terwyl ander die Gees van God sou verwerp vanweë die hardheid van hulle harte en blindheid van hulle verstand, terwyl, as dit nie hiervoor was nie, mag hulle 'n ewe groot voorreg geniet het as hulle broers.
- 5 Of kortom, in die eerste plek was hulle gelyk aan hul broers; dus was hierdie heilige roeping berei vanaf die grondlegging van die wêreld vir diesulkes wat nie hulle harte sou verhard nie, en dit is in, en deur, die versoening van die Eniggebore Seun, wat berei was —
- 6 En aldus is hulle geroep deur hierdie heilige roeping, en geordineer tot die hoëpriesterskap van die heilige orde van God, om sy gebooie te onderrig aan die kinders van mense, sodat hulle ook sy rus mag binnegaan —
- 7 Hierdie hoëpriesterskap is volgens die orde van sy Seun, welke orde was vanaf die grondlegging van die wêreld; of, met ander woorde, dit is sonder begin van dae, of einde van jare, en is berei van ewigheid tot alle ewigheid, volgens sy voorkennis van alle dinge —
- 8 Nou is hulle geordineer op hierdie wyse — hulle is geroep met 'n heilige roeping, en geordineer met 'n heilige ordinansie, en het die hoëpriesterskap van die heilige orde op hulle geneem, welke roeping, en ordinansie, en hoëpriesterskap, sonder begin of einde is —
- 9 So word hulle hoëpriesters vir ewig, volgens die orde van die Seun, die Eniggeborene van die Vader, wat sonder begin van dae of einde van jare is, wat volgenade, regverdigheid en waarheid is. En so is dit. Amen.

- 10 Nou, soos ek gesê het aangaande die heilige orde, of hierdie hoëpriesterskap, is daar baie wat geordineer is en hoëpriesters van God geword het; en dit was vanweë hulle uitnemende geloof en bekering, en hulle regverdigheid voor God, omdat hulle verkies het om te bekeer en regverdigheid te doen eerder as om te vergaan;
- 11 Daarom is hulle geroep volgens hierdie heilige orde, en is geheilig, en hulle gewaad is wit gewas deur die bloed van die Lam.
- 12 Nou hulle, nadat hulle geheilig is deur die Heilige Gees, omdat hulle gewaad wit gemaak is, omdat hulle rein en onbevlek voor God was, kon nie sonde aanskou nie tensy dit met afkeer was; en daar was baie, uitermate baie, wat rein gemaak is en die rus van die Here hulle God binnegegaan het.
- 13 En nou, my broers, ek wil hê dat julle jul voor God moet verootmoedig, en vrugte voortbring wat pas by bekering, dat julle ook daardie rus mag binnegaan.
- 14 Ja, verootmoedig julleself net soos die volk in die dae van Melgisédek, wat ook 'n hoëpriester was volgens hierdie selfde orde waarvan ek gespreek het, wat ook die hoëpriesterskap op homself geneem het vir ewig.
- 15 En dit was hierdie selfde Melgisédek aan wie Abraham tiendes betaal het; ja, selfs ons vader Abraham het tiendes betaal van een tiende deel van alles wat hy besit het.
- 16 Nou is hierdie ordinansies op hierdie wyse gegee, dat die volk daardeur mag uitsien na die Seun van God, dit was 'n sinnebeeld van sy orde, of dit was sy orde, en dit dat hulle mag uitsien na Hom vir 'n vergifnis van hulle sondes, sodat hulle die rus van die Here mag binnegaan.
- 17 Nou hierdie Melgisédek was 'n koning oor die land van Salem; en sy volk het toegeneem in goddeloosheid en gruwel; ja, hulle het almal afgedwaal; hulle was vol van allerhande soorte goddeloosheid.
- 18 Maar Melgisédek, omdat hy magtige geloof beoefen het, en die amp van die hoëpriesterskap ontvang het volgens die heilige orde van God, het bekering gepreek aan sy volk. En kyk, hulle het bekeer; en Melgisédek het vrede gevestig in die land in sy dae; daarom is hy die vredevors genoem, want hy was die koning van Salem; en hy het onder sy vader geheers.
- 19 Nou, daar was baie voor hom, en daar was ook baie daarna, maar niemand was groter nie; daarom, van hom het hulle meer in besonder melding gemaak.
- 20 Nou hoef ek nie die saak te verhaal nie; wat ek gesê het, behoort voldoende te wees. Kyk, die skrifture is voor julle; as julle hulle sal verdraai, sal dit tot julle eie vernietiging wees.
- 21 En nou, dit het gebeur dat toe Alma hierdie woorde aan hulle gesê het, het hy sy hand uitgestrek na hulle en met 'n magtige stem uitgeroep, en gesê: Nou is die tyd om te bekeer, want die dag van saligheid kom nader;
- 22 Ja, en die stem van die Here, deur die mond van engele, verkondig dit aan alle nasies; ja, verkondig dit, sodat hulle blye tydings van groot blydschap mag hê; ja, en Hy laat hierdie blye tydings weerklink onder sy hele volk, ja, aan hulle wat ver en wyd verstrooi is op die aangesig van die aarde; daarom het dit na ons gekom.
- 23 En dit is aan ons bekendgemaak in duidelike terme, sodat ons mag verstaan, dat ons nie kan dwaal nie; en dit omdat ons swerwers in 'n vreemde land is; daarom, ons word dus hoog begunstig, want hierdie blye tydings is aan ons verkondig in alle dele van ons wingerd.
- 24 Want kyk, engele verkondig dit in hierdie tyd aan baie in ons land; en dit is met die doel om die harte van die kinders van mense voor te berei om sy woord te

ontvang ten tyde van sy koms in sy heerlikheid.

25 En nou wag ons net om die blye nuus te hoor wat aan ons verkondig word by monde van engele, van sy koms; want die tyd kom, ons weet nie hoe gou nie. Mag God gee dat dit in my tyd mag wees; maar laat dit gouer of later wees, daarin sal ek my verbly.

26 En dit sal bekendgemaak word aan regverdige en heilige manne, by monde van engele, ten tyde van sy koms, sodat die woorde van ons vaders vervul mag word, volgens dit wat hulle gespreek het aangaande Hom, wat was volgens die gees van profesie wat in hulle was.

27 En nou, my broers, ek wens uit die diepste deel van my hart, ja, met groot benoudheid en wel tot pyn toe, dat julle op my woorde sal ag slaan, en julle sondes afwerp, en nie die dag van julle bekering uitstel nie;

28 Maar dat julle jul sal verootmoedig voor die Here, en sy heilige Naam aanroep, en gedurig waak en bid, dat julle nie versoek mag word bo dit wat julle kan verduur nie, en sodoende gelei word deur die Heilige Gees, en nederig, sagmoedig, onderdanig, geduldig, vol van liefde en alle lankmoedigheid word;

29 En geloof het in die Here; en 'n hoop het dat julle die ewige lewe sal ontvang; en die liefde van God altyd in julle harte hê, dat julle opgehef mag word op die laaste dag en sy rus binnegaan.

30 En mag die Here aan julle bekering skenk, dat julle nie sy toorn op julle mag afbring nie, dat julle nie vasgebind mag word deur die kettings van die hel nie, dat julle nie die tweede dood mag ly nie.

31 En Alma het baie meer woorde met die volk gespreek, wat nie in hierdie boek geskrywe is nie.

Alma 14

1 En dit het gebeur nadat hy 'n einde gemaak het om met die volk te spreek, het baie van hulle geglo in sy woorde, en begin om te bekeer, en om die skrifte te ondersoek.

2 Maar die oorgrote deel van hulle was begerig dat hulle Alma en Amulek mag vernietig; want hulle was kwaad vir Alma, vanweë die duidelikheid van sy woorde aan Zeesrom; en hulle het ook gesê dat Amulek vir hulle gelieg het, en uitgevaar het teen hulle wet, en ook teen hul regsgeleerdes en hul regters.

3 En hulle was ook kwaad vir Alma en Amulek; en omdat hulle so duidelik getuig het teen hul goddeloosheid, het hulle gesoek om hulle in die geheim dood te maak.

4 Maar dit het gebeur dat hulle dit nie gedoen het nie, maar hulle het hul geneem en vasgebind met sterk toue, en hulle voor die hoofregter van die land geneem.

5 En die volk het na vore gekom en getuig teen hulle — en getuig dat hulle uitgevaar het teen die wet, en hulle regsgeleerdes en regters van die land, en ook van al die mense wat in die land was; en ook getuig dat daar net een God was, en dat Hy sy Seun sou stuur onder die volk maar dat Hy hulle nie sou red nie; en baie sulke dinge het die volk getuig teen Alma en Amulek. Nou dit is gedoen voor die hoofregter van die land.

6 En dit het gebeur dat Zeesrom verbaas was oor die woorde wat gespreek is; en hy het ook geweet aangaande die blindheid van die verstande, wat hy veroorsaak het onder die volk deur sy leuenagtige woorde; en sy siel het begin om verskeur te word

onder 'n besef van sy eie skuld; ja, hy het begin om omring te word deur die pyne van die hel.

7 En dit het gebeur dat hy begin roep het tot die volk, en gesê het: Kyk, ek is skuldig, en hierdie manne is vlekkeloos voor God. En hy het vir hulle begin pleit van daardie tyd af aan; maar hulle het teen hom uitgevaar, en gesê: Is jy ook van die duiwel besete? En hulle het op hom gespoeg, en hom uitgewerp uit hulle midde, en ook al diegene wat in die woorde geglo het wat gespreek is deur Alma en Amulek; en hulle het hulle uitgewerp, en manne gestuur om klippe te gooi na hulle.

8 En hulle het hul vroue en kinders bymekaargebring, en wie ook al geglo het of geleer is om te glo in die woord van God, dié het hulle in die vuur laat werp, en hulle het ook hulle kronieke na vore gebring wat die heilige skrifture bevat het, en hulle ook in die vuur gewerp, dat hulle verbrand en deur vuur vernietig mag word.

9 En dit het gebeur dat hulle Alma en Amulek geneem het, en hulle gebring het na die plek van marteling, sodat hulle die vernietiging kon aanskou van diegene wat deur die vuur verteer is.

10 En toe Amulek die pyne sien van die vroue en kinders wat in die vuur verteer word, was hy ook gepynig; en hy het aan Alma gesê: Hoe kan ons hierdie verskriklike toneel aanskou? Daarom laat ons ons hande uitstrek, en die krag van God toepas wat in ons is, en hulle red uit die vlamme.

11 Maar Alma het aan hom gesê: Die Gees dring my dat ek nie my hand moet uitstrek nie; want kyk, die Here ontvang hulle tot Homself, in heerlijkheid; en Hy laat toe dat hulle hierdie ding mag doen, of dat die mense hierdie ding mag doen aan hulle, volgens die hardheid van hulle harte, sodat die oordele wat Hy sal uitoefen op hulle in sy toorn, regverdig mag wees; en die bloed van die onskuldiges sal staan as 'n getuienis teen hulle, ja, en kragtig uitroep teen hulle op die laaste dag.

12 Nou het Amulek aan Alma gesê: Kyk, miskien sal hulle ons ook verbrand.

13 En Alma het gesê: Laat dit wees volgens die wil van die Here. Maar, kyk, ons werk is nie klaar nie; daarom verbrand hulle ons nie.

14 Nou dit het gebeur dat toe die liggame van diegene wat in die vuur gewerp, verteer is, en ook die kronieke wat saam met hulle ingewerp is, het die hoofregter van die land gekom en voor Alma en Amulek gaan staan, terwyl hulle vasgebind was; en hy het hulle geslaan met sy hand op hulle wange, en aan hulle gesê: Na wat julle gesien het, sal julle weer vir hierdie volk preek, dat hulle in 'n poel van vuur en swawel gewerp sal word?

15 Kyk, julle sien dat julle geen mag gehad het om diegene te red wat in die vuur gewerp was nie; nóg het God hulle gered alhoewel hulle van julle geloof was. En die regter het hulle weer geslaan op hulle wange, en gevra: Wat sê julle vir julleself?

16 Nou was hierdie regter volgens die orde en geloof van Nehor, wat Gideon gedood het.

17 En dit het gebeur dat Alma en Amulek hom niks geantwoord het nie; en hy het hulle weer geslaan, en hulle aan die amptenare oorgelewer om in die gevangenis gewerp te word.

18 En toe hulle drie dae in die gevangenis gewerp was, het daar baie regsgeleerdes, en regters, en priesters, en leraars gekom, wat van die geloof van Nehor was; en hulle het in die gevangenis gekom om hulle te sien, en hulle het hulle uitgevra oor baie woorde; maar hulle het hulle niks geantwoord nie.

19 En dit het gebeur dat die regter voor hulle gestaan het, en gesê: Hoekom

beantwoord julle nie die woorde van hierdie mense nie? Weet julle nie dat ek mag het om julle oor te lewer aan die vlamme nie? En hy het hulle beveel om te spreek; maar hulle het niks geantwoord nie.

2.0 En dit het gebeur dat hulle vertrek het en hulle weë gegaan het, maar hulle het weer die volgende dag gekom; en die regter het hulle weer op hulle wange geslaan. En baie het ook na vore gekom, en hulle geslaan, en gesê: Sal julle weer staan en hierdie volk oordeel, en ons wet veroordeel? As julle sulke groot mag het, waarom bevry julle nie juisself nie?

2.1 En baie sulke dinge het hulle aan hulle gesê, terwyl hulle op hul tande gekners het teen hulle, en op hulle gespoeg, en gesê het: Hoe sal ons lyk wanneer ons verdoem is?

2.2 En baie sulke dinge, ja, allerhande sulke dinge het hulle aan hulle gesê; en so het hulle hul bespot vir baie dae. En hulle het voedsel van hulle weerhou, sodat hulle honger mag ly, en water, sodat hulle dors mag ly; en hulle het ook van hulle hul klere weggeneem dat hulle naak was; en so is hulle vasgebind met sterk toue, en in die gevangenis gehou.

2.3 En dit het gebeur nadat hulle so gely het vir baie dae lank, (en dit was op die twaalfde dag, in die tiende maand, in die tiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi) dat die hoofregter oor die land van Ammonihah en baie van hulle leraars en hulle regsgeleerdes in die gevangenis ingegaan het waar Alma en Amulek vasgebind was met toue.

2.4 En die hoofregter het voor hulle gestaan, en hulle weer geslaan, en aan hulle gesê: As julle die mag van God het, bevry juisself van hierdie bande, en dan sal ons glo dat die Here hierdie volk sal vernietig volgens julle woorde.

2.5 En dit het gebeur dat hulle almal na vore gekom en hulle geslaan het, en dieselfde woorde gesê het, en wel tot die laaste toe; en toe die laaste met hulle gesprek het, was die krag van God oor Alma en Amulek, en hulle het opgestaan en op hulle voete gestaan.

2.6 En Alma het geroep, en gesê: Hoe lank sal ons hierdie groot verdrukking verduur, o Here? O Here, gee ons krag volgens ons geloof wat in Christus is, en wel tot bevryding. En hulle het die toue gebreek waarmee hulle gebind was; en toe die mense dit sien, het hulle begin om te vlug, want die vrees vir vernietiging het oor hulle gekom.

2.7 En dit het gebeur dat hulle vrees so groot was, dat hulle neergeval het op die aarde, en nie die buitenste deur van die gevangenis bereik het nie; en die aarde het geweldig geskud, en die mure van die gevangenis is in twee geskeur sodat hulle op die aarde geval het; en die hoofregter en die regsgeleerdes, en die priesters, en die leraars, wat vir Alma en Amulek geslaan het, is gedood deur die val daarvan.

2.8 En Alma en Amulek het uit die gevangenis uitgekom en hulle was nie beseer nie; want die Here het mag aan hulle gegee, volgens hulle geloof wat in Christus was. En hulle het dadelik uit die gevangenis uitgekom; en hulle was bevry van hulle bande; en die gevangenis het op die grond neergestort en elke siel binne die mure daarvan, behalwe Alma en Amulek, is gedood; en hulle het dadelik die stad binnegekom.

2.9 Nou, omdat die mense 'n groot geraas gehoor het, het hulle aangehardloop gekom in skares om die oorsaak daarvan te weet; en toe hulle Alma en Amulek uit die gevangenis sien uitkom, en dat die mure daarvan op die grond neergestort het, is hulle met groot vrees getref, en het gevlug van die teenwoordigheid van Alma en

Amulek af, net soos 'n bok met haar kleintjies van twee leeus af vlug; en so het hulle van die teenwoordigheid van Alma en Amulek af gevlug.

Alma 15

- 1 En dit het gebeur dat Alma en Amulek beveel is om uit daardie stad te vertrek, en hulle het vertrek, en uitgekom en wel sover as die land van Sidom; en kyk, daar het hulle al die mense gevind wat vertrek het uit die land van Ammoniha, wat uitgewerp en gestenig was, omdat hulle geglo het in die woorde van Alma.
- 2 En hulle het aan hulle alles vertel wat gebeur het met hulle vroue en kinders en ook aangaande hulle self, en van hulle mag van bevryding.
- 3 En ook Zeesrom het siek gelê in Sidom, met 'n brandende koors, wat veroorsaak is deur die groot beproewings van sy gemoed vanweë sy goddeloosheid, want hy het veronderstel dat Alma en Amulek nie meer leef nie; en hy het veronderstel dat hulle gedood is vanweë sy goddeloosheid. En hierdie groot sonde, en sy baie ander sondes, het sy verstand verskeur totdat dit uitermate smartvol geword het, en hy het geen verlossing gehad nie; daarom het hy begin brand met 'n brandende hitte.
- 4 Nou, toe hy hoor dat Alma en Amulek in die land van Sidom was, het sy hart begin om moed te skep; en hy het dadelik 'n boodskap na hulle gestuur, en begeer dat hulle na hom toe kom.
- 5 En dit het gebeur dat hulle dadelik gegaan het, en die boodskap gehoorsaam het wat hy aan hulle gestuur het; en hulle het ingegaan in die huis na Zeesrom; en hulle het hom op sy bed gevind, siek, en hy was baie swak met 'n brandende koors; en sy gemoed ook was uitermate beangs vanweë sy goddeloosheid; en toe hy hulle sien, het hy sy hand uitgestrek, en hulle gesmeek dat hulle hom moes genees.
- 6 En dit het gebeur dat Alma aan hom gesê het, terwyl hy hom by die hand neem: Glo jy in die krag van Christus tot saligheid?
- 7 En hy het geantwoord en gesê: Ja, ek glo al die woorde wat jy geleer het.
- 8 En Alma het gesê: As jy glo in die verlossing van Christus, kan jy genees word.
- 9 En hy het gesê: Ja, ek glo volgens jou woorde.
- 10 En toe het Alma tot die Here geroep, en gesê: O Here ons God, wees hierdie man genadig, en genees hom volgens sy geloof, wat in Christus is.
- 11 En toe Alma hierdie woorde gesê het, het Zeesrom op sy voete gespring, en begin om te loop; en dit is gedoen tot groot verbasing van al die mense; en die kennis hieromtrent het uitgegaan dwarsdeur die hele land van Sidom.
- 12 En Alma het Zeesrom gedoop tot die Here; en hy het begin om van daardie tyd af te preek vir die volk.
- 13 En Alma het 'n kerk gestig in die land van Sidom, en priesters en leraars gewy in die land, om tot die Here te doop wie ook al begerig was om gedoop te word.
- 14 En dit het gebeur dat hulle baie was; want hulle het ingestroom vanuit die hele gebied rondom Sidom, en is gedoop.
- 15 Maar wat die volk betref wat in die land van Ammoniha was, hulle het nog 'n hardvotige en hardnekkige volk gebly; en hulle het nie bekeer van hul sondes nie, en hulle het die mag van Alma en Amulek toegeskryf aan die duiwel; want hulle was van die geloof van Nehor, en het nie geglo aan die bekering van hulle sondes nie.
- 16 En dit het gebeur dat Alma en Amulek, want Amulek het al sy goud, en silwer, en sy kosbare dinge agtergelaat, wat in die land van Ammoniha was, vir die woord van

God, omdat hy verstoot is deur diegene wat eertyds sy vriende was, en ook deur sy vader en sy familie;

17 Daarom, nadat Alma die kerk in Sidom gestig het, toe hy 'n groot beteueling gesien het, ja, toe hy gesien het dat die volk betuel was wat betref die trots van hulle harte, en begin het om hulself te verootmoedig voor God, en begin het om bymekaar te kom by hulle heiligdomme om God te aanbid voor die altaar, en gedurigdeur te waak en te bid, sodat hulle verlos mag word van Satan, en van die dood, en van vernietiging—

18 Nou, soos ek gesê het, nadat Alma al hierdie dinge gesien het, daarom het hy Amulek geneem en oorgekom na die land van Zarahemla, en hom na sy eie huis geneem, en hom versorg in sy beproewinge, en hom versterk in die Here.

19 En so het die tiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig.

Alma 16

1 En dit het gebeur in die elfde jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, op die vyfde dag van die tweede maand, nadat daar baie vrede was in die land van Zarahemla, nadat daar geen oorloë nóg twiste vir 'n sekere aantal jare was, en wel tot die vyfde dag van die tweede maand in die elfde jaar, is daar 'n geroep gehoor van oorlog dwarsdeur die land.

2 Want kyk, die leërs van die Lamaniete het ingekom van die kant van die wildernis af, tot in die grense van die land, en wel tot in die stad van Ammoniha, en het begin om die volk te dood en die stad te verwoes.

3 En nou dit het gebeur, voordat die Nefiete 'n voldoende mag op die been kon kry om hulle te verdryf uit die land, het hulle die mense vernietig wat in die stad van Ammoniha was, en ook sommiges rondom die grense van Noag, en ander gevange geneem die wildernis in.

4 Nou, dit het gebeur dat die Nefiete begerig was om diegene terug te kry wat gevange weggevoer is die wildernis in.

5 Daarom, hy wat aangestel was as hoofkaptein oor die leërs van die Nefiete, (en sy naam was Zoram, en hy het twee seuns gehad, Lehi en Aha)—nou Zoram en sy twee seuns, wetende dat Alma hoëpriester was oor die kerk, en omdat hulle gehoor het dat hy die gees van profesie gehad het, daarom het hulle na hom gegaan en van hom begeer om te weet of die Here wou hê dat hulle die wildernis moes ingaan op soek na hulle broers wat gevange geneem is deur die Lamaniete.

6 En dit het gebeur dat Alma vir die Here gevra het aangaande die saak. En Alma het teruggekeer en aan hulle gesê: Kyk, die Lamaniete sal die rivier Sidon oorsteek in die suidelike wildernis, ver hoër anderkant die grense van die land van Manti. En kyk, daar sal jy hulle ontmoet, aan die oostekant van die rivier Sidon, en daar sal die Here jou broers aan jou oorgee wat gevange geneem is deur die Lamaniete.

7 En dit het gebeur dat Zoram en sy seuns die rivier Sidon oorgesteek het, met hulle leërs, en wegmarsjeer het anderkant die grense van Manti in die suidelike wildernis, wat aan die oostekant van die rivier Sidon was.

8 En hulle het afgekom op die leërs van die Lamaniete, en die Lamaniete is verstrooi en die wildernis ingejaag; en hulle het hulle broers geneem wat gevange geneem is deur die Lamaniete, en daar was nie een siel van hulle wat verlore gegaan

het wat gevange geneem is nie. En hulle is gebring deur hulle broers om hulle eie landerye te besit.

9 En so het die elfde jaar van die regters geëindig; nadat die Lamaniete uit die land verdryf is, en die volk van Ammoniha vernietig is; ja, elke lewende siel van die Ammonihahiete is vernietig, en ook hulle groot stad, wat hulle gesê het God dit nie kon vernietig nie, vanweë sy grootheid.

10 Maar kyk, in een dag is dit verlate gelaat; en die lyke is vermink deur die honde en wilde diere van die wildernis.

11 Nogtans, na baie dae is hulle dooie liggame opgehoop op die aangesig van die aarde, en is hulle bedek met 'n dun bedekking. En nou so groot was die stank daarvan dat die volk vir baie jare nie ingegaan het om die land van Ammoniha te besit nie. En dit is genoem Verlatenheid van Nehors; want hulle was van die geloof van Nehor, wat gedood is; en hulle landerye het verlate gebly.

12 En die Lamaniete het nie weer kom oorlog maak teen die Nefiete tot die veertiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi nie. En dus vir drie jaar lank het die volk van Nefi voortdurende vrede in die hele land gehad.

13 En Alma en Amulek het uitgegaan om bekering te verkondig tot die volk in hulle tempels, en in hul heiligdomme, en ook in hulle sinagoges, wat gebou is volgens die wyse van die Jode.

14 En soveel as wat hulle woorde wou aanhoor, aan hulle het hul die woord van God meegedeel, sonder inagneming van persoon, voortdurend.

15 En so het Alma en Amulek uitgegaan, en ook veel meer wat gekies was vir die werk om die woord te verkondig dwarsdeur die hele land. En die vestiging van die kerk het algemeen geword dwarsdeur die land, in die hele streek rondom, onder die hele volk van die Nefiete.

16 En daar was geen ongelykheid onder hulle nie; die Here het sy Gees uitgestort op die hele aangesig van die land om die gemoed van die kinders van mense voor te berei, of om hulle harte voor te berei om die woord te ontvang wat onder hulle geleer sou word ten tyde van sy koms —

17 Sodat hulle nie verhard mag wees teen die woord nie, sodat hulle nie ongelowig mag wees nie, en aangaan tot vernietiging toe nie, maar sodat hulle die woord met vreugde mag ontvang, en soos 'n tak ingeënt word op die ware wynstok, sodat hulle die rus mag binnegaan van die Here hulle God.

18 Nou, daardie priesters wat uitgegaan het onder die volk, het gepredik teen alle leuens, en bedrog en afguns en onenigheid, en kwaadwilligheid en beledigings, en diefstal, roof, plunder, moord, egbreuk pleeg, en alle soorte wellustigheid, en uitgeroep dat hierdie dinge nie so behoort te wees nie —

19 En hulle het die dinge verkondig wat binnekort moes kom; ja, en hulle het die koms van die Seun van God verkondig, sy lyding en dood, en ook die opstanding van die dode.

20 En baie van die mense het navraag gedoen aangaande die plek waar die Seun van God sou kom; en hulle is geleer dat Hy aan hulle sou verskyn na sy opstanding; en dit het die volk aangehoor met groot vreugde en blydschap.

21 En nou, nadat die kerk gevestig is dwarsdeur die hele land — nadat die oorwinning oor die duiwel behaal is, en die woord van God in sy suiwerheid dwarsdeur die hele land verkondig is, en die Here sy seëninge op die volk uitgestort het — so het die veertiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van

Nefi geëindig.

‘n Verslag van die seuns van Mosia, wat hulle regte tot die koninkryk geweier het vir die woord van God, en opgegaan het na die land van Nefi om vir die Lamaniete te preek; hulle lydings en verlossing—volgens die verslag van Alma.

Alma 17

- 1 En nou dit het gebeur dat terwyl Alma op reis was van die land Gideon af, suidwaarts, weg na die land van Manti, kyk, tot sy verbasing, het hy die seuns van Mosia ontmoet wat op reis was na die land van Zarahemla.
- 2 Nou, hierdie seuns van Mosia was by Alma in die tyd toe die engel die eerste keer aan hom verskyn het; daarom het Alma hom grootliks verbly om sy broers te sien; en wat meer tot sy blydschap bygedra het, hulle was steeds sy broers in die Here; ja, en hulle het sterk geword in die kennis van die waarheid; want hulle was manne van ‘n gesonde begrip en hulle het die skrifture getrou ondersoek, sodat hulle die woord van God mag ken.
- 3 Maar dit is nie al nie; hulle het hulself oorgegee aan baie gebed, en vas; daarom het hulle die gees van profesie gehad, en die gees van openbaring, en wanneer hulle onderrig het, het hulle onderrig met mag en gesag van God.
- 4 En hulle het die woord van God onderrig vir ‘n tydperk van veertien jaar onder die Lamaniete, en hulle het baie welslae gehad om baie te bring tot die kennis van die waarheid; ja, deur die krag van hulle woorde is baie gebring voor die altaar van God, om sy Naam aan te roep en hulle sondes voor Hom te bely.
- 5 Nou hierdie is die omstandighede wat hulle vergesel het op hul reise, want hulle het baie verdrukkinge gehad; hulle het baie gely, beide na liggaam en na gees, soos honger, dors en uitputting, en ook baie arbeid in die gees.
- 6 Nou hierdie was hulle reise: Nadat hulle afskeid geneem het van hulle vader Mosia, in die eerste jaar van die regters; nadat hulle die koningskap geweier het wat hulle vader begeer het om aan hulle oor te dra, en ook dit was die mening van die volk;
- 7 Nogtans het hulle vertrek uit die land van Zarahemla, en hul swaarde geneem, en hul spiese, en hul boë, en hul pyle, en hul slingers; en dit het hulle gedoen sodat hulle vir hulself kos mag voorsien terwyl hulle in die wildernis was.
- 8 En so het hulle die wildernis ingetrek met hulle getalle wat hulle uitgesoek het, om op te gaan na die land van Nefi, om die woord van God te verkondig aan die Lamaniete.
- 9 En dit het gebeur dat hulle baie dae gereis het in die wildernis, en hulle het baie gevas en baie gebid dat die Here aan hulle ‘n deel van sy Gees sou gee om saam met hulle te gaan, en by hulle te bly, sodat hulle ‘n werktuig mag wees in die hande van God, om as dit moontlik was, hulle broers, die Lamaniete, tot die kennis van die waarheid te bring, tot die kennis van die verdorwenheid van die oorleweringe van hulle vaders, wat nie juis was nie.
- 10 En dit het gebeur dat die Here hulle besoek het met sy Gees, en aan hulle gesê het: Wees getroos. En hulle is getroos.
- 11 En die Here het ook aan hulle gesê: Gaan uit onder die Lamaniete, julle broers,

en vestig my woord; dog julle moet geduldig wees in lankmoedigheid en verdrukkinge, sodat julle aan hulle goeie voorbeelde kan stel in My, en Ek sal 'n werktuig van julle maak in my hande tot die saligheid van baie siele.

12 En dit het gebeur dat die harte van die seuns van Mosia, en ook van diegene wat met hulle was, moed geskep het om uit te gaan onder die Lamaniete om aan hulle die woord van God te verkondig.

13 En dit het gebeur toe hulle aangekom het op die grense van die land van die Lamaniete, dat hulle van mekaar geskei het, en die een van die ander weggegaan het, vertrouend op die Here dat hulle weer sou ontmoet aan die einde van hulle oes, want hulle het geglo dat die taak wat hulle onderneem het, groot was.

14 En weliswaar was dit groot, want hulle het onderneem om die woord van God te verkondig aan 'n wilde, en 'n verharde, en 'n wrede volk; 'n volk wat daarin behae geskep het om die Nefiete te vermoor, en hulle te beroof en te plunder; en hulle harte was gerig op rykdom, of op goud en silwer, en kosbare stene; nogtans hulle het gepoog om hierdie dinge te verkry deur te moor en te plunder, sodat hulle nie daarvoor hoef te arbei met hulle eie hande nie.

15 Daarom was hulle 'n baie lui volk, baie van wie afgode aanbid het, en die vloek van God het op hulle geval vanweë die oorleweringe van hulle vaders; nieteenstaande die beloftes van die Here wat aan hulle aangebied is op die voorwaarde van bekering.

16 Daarom, dit was die rede waarom die seuns van Mosia die werk onderneem het, dat hulle hul miskien tot bekering mag bring; dat hulle hul miskien daartoe mag bring om te weet van die plan van verlossing.

17 Daarom het hulle hulself geskei die een van die ander, en onder hulle ingegaan, elke man alleen, volgens die woord en krag van God wat aan hom gegee is.

18 Nou, Ammon was die hoof onder hulle, of liever hy het hulle gedien, en hy het weggegaan van hulle af, nadat hy hulle geseën het volgens hulle onderskeie roepings, nadat hy die woord van God aan hulle meegedeel het, of hulle gedien het voor sy vertrek; en so het hulle hul onderskeie reise onderneem dwarsdeur die land.

19 En Ammon het gegaan na die land van Ismael, die land wat genoem is na die seuns van Ismael, wat ook Lamaniete geword het.

20 En toe Ammon die land Ismael binnegaan het, het die Lamaniete hom geneem en hom vasgebind, soos dit hulle gebruik was om al die Nefiete vas te bind wat in hulle hande geval het, en hulle voor die koning gedra; en so is dit oorgelaat aan die koning se behae om hulle te dood, of om hulle in gevangenskap te hou, of om hulle in die gevangenis te werp, of om hulle uit sy land te werp, volgens sy wil en behae.

21 En so is Ammon gedra voor die koning wat oor die land van Ismael was; en sy naam was Lamoni; en hy was 'n afstammeling van Ismael.

22 En die koning het van Ammon verneem of dit sy begeerte was om in die land te woon onder die Lamaniete, of onder sy volk.

23 En Ammon het aan hom gesê: Ja, ek begeer om vir 'n tyd te woon onder hierdie volk, ja, en miskien tot die dag dat ek sterf.

24 En dit het gebeur dat koning Lamoni baie ingenome was met Ammon, en het sy boeie laat losmaak; en hy wou hê dat Ammon een van sy dogters tot vrou moes neem.

25 Maar Ammon het aan hom gesê: Nee, maar ek sal u dienskneg wees. Daarom het Ammon 'n dienskneg van koning Lamoni geword. En dit het gebeur dat hy saam

met ander diensknegte opgedra is om die kuddes van Lamoni te bewaak, volgens die gebruik van die Lamaniete.

26 En nadat hy drie dae in die diens van die koning was, terwyl hy by die Lamanitiese diensknegte was en uitgegaan het met hulle kuddes na die plek van water, wat die water van Sebus genoem is, en al die Lamaniete jaag hulle vee daarheen aan, sodat hulle water mag hê —

27 Daarom, terwyl Ammon en die diensknegte van die koning hulle kuddes na hierdie plek van water aanjaag, kyk, 'n sekere aantal van die Lamaniete, wat met hulle kuddes by die water was, het gestaan en die kuddes van Ammon en die diensknegte van die koning uiteengejaag, en hulle het hulle dermate verjaag dat hulle in baie rigtings gevlug het.

28 Nou het die diensknegte van die koning begin murmureer, en sê: Nou sal die koning ons doodmaak soos ons broers, omdat hulle kuddes verjaag is deur die goddeloosheid van hierdie manne. En hulle het uitermate begin ween, en gesê: Kyk, ons kuddes is alreeds verjaag.

29 Nou het hulle geweene vanweë die vrees om gedood te word. Nou toe Ammon dit sien, het sy hart in hom geswel van blydschap; want, het hy gesê, ek sal my krag aan hierdie, my medediensknegte toon, of die krag wat in my is, om hierdie kuddes terug te bring aan die koning, sodat ek die harte van hierdie my medediensknegte mag wen, sodat ek hulle mag lei om te glo in my woorde.

30 En nou, dit was die gedagtes van Ammon, toe hy die verdrukkinge sien van diegene wat hy sy broers genoem het.

31 En dit het gebeur dat hy hulle met sy woorde gelei het, en sê: My broers, wees vrolik en laat ons gaan soek na die kuddes, en ons sal hulle bymekaarmaak en hulle terugbring na die plek van water; en so sal ons die kuddes bewaar vir die koning en hy sal ons nie doodmaak nie.

32 En dit het gebeur dat hulle die kuddes gaan soek het, en hulle het Ammon gevolg, en hulle het voortbeweeg met groot spoed en het die kuddes van die koning afgesny, en hulle weer bymekaargebring na die plek van water.

33 En daardie manne het weer gestaan om hulle kuddes te verjaag; maar Ammon het aan sy broers gesê: Omsingel die kuddes rondom sodat hulle nie vlug nie, en ek gaan en veg met die manne wat ons kuddes verjaag.

34 Daarom, hulle het gedoen soos Ammon hulle beveel het, en hy het uitgegaan en gestaan om te veg met diegene wat by die waters van Sebus gestaan het, en hulle was in getal nie min nie.

35 Daarom het hulle Ammon nie gevrees nie, want hulle het veronderstel dat een van hulle manne hom kon doodmaak volgens hulle behae, want hulle het nie geweet dat die Here vir Mosia belowe het dat hy sy seuns uit hulle hande sou red nie; nóg het hulle iets aangaande die Here geweet; daarom het hulle behae geskep in die vernietiging van hulle broers; en om hierdie rede het hulle gestaan om die kuddes van die koning te verjaag.

36 Maar Ammon het na vore getree en begin om klippe na hulle te gooi met sy slinger; ja, met geweldige krag het hy klippe tussen hulle ingeslinger; en so het hy 'n sekere aantal van hulle doodgemaak, in soverre dat hulle verbaas begin word het oor sy krag; nogtans was hulle kwaad vanweë hulle broers wat gedood is, en hulle was vasberade dat hy sou val; daarom, omdat hulle gesien het dat hulle hom nie kon tref met hulle klippe nie, het hulle met knuppels na vore gekom om hom te dood.

- 37 Maar kyk, elke man wat sy knuppel opgehef het om vir Ammon te slaan, hy het hulle arms afgekap met sy swaard; want hy het hulle houe weerstaan deur hulle arms te tref met die skerpte van sy swaard, in soverre dat hulle verbaas begin word het, en begin het om te vlug voor hom; ja, en hulle was nie min in getal nie; en hy het hulle laat vlug deur die sterkte van sy arm.
- 38 Nou ses van hulle het geval deur die slinger, maar hy het niemand gedood met sy swaard nie, behalwe hulle leier; en hy het soveel van hulle arms afgekap as wat teen hom opgelig was, en hulle was nie min nie.
- 39 En toe hy hulle ver weggedryf het, het hy teruggekeer en hulle het hulle kuddes water gegee en hulle teruggebring na die weiveld van die koning, en toe ingegaan na die koning, en die arms gedra wat afgekap is deur die swaard van Ammon, van diegene wat gesoek het om hom te dood; en hulle is na die koning gebring as 'n getuienis van die dinge wat hulle gedoen het.

Alma 18

- 1 En dit het gebeur dat koning Lamoni sy diensknegte na vore laat kom het en getuig van al die dinge wat hulle gesien het betreffende die saak.
- 2 En toe hulle almal getuig het van die dinge wat hulle gesien het, en hy geleer het van die getrouheid van Ammon in die bewaring van sy kuddes, en ook van sy groot krag in die stryd teen diegene wat gesoek het om hom dood te maak, was hy uitermate verbaas, en het gesê: Waarlik, hierdie is meer as 'n mens. Kyk, is dit nie die Groot Gees wat sulke groot bestraffinge stuur op hierdie volk, vanweë hulle moorde nie?
- 3 En hulle het die koning geantwoord, en gesê: Of hy die Groot Gees of 'n mens is, weet ons nie; maar dit weet ons wel, dat hy nie doodgemaak kan word deur die vyande van die koning nie; nóg kan hulle die koning se kuddes verjaag terwyl hy by ons is, vanweë sy bekwaamheid en groot krag; daarom, ons weet dat hy die koning se vriend is. En nou, o koning, ons glo nie dat 'n mens sulke groot krag het nie, want ons weet hy kan nie gedood word nie.
- 4 En nou, toe die koning hierdie woorde gehoor het, het hy aan hulle gesê: Nou weet ek dat dit die Groot Gees is; en hy het neergedal in hierdie tyd om julle lewens te bewaar, sodat ek julle nie mag doodmaak soos vir julle broers nie. Nou dit is die Groot Gees van wie ons vaders gespreek het.
- 5 Nou dit was die oorlewering van Lamoni, wat hy ontvang het van sy vader, dat daar 'n Groot Gees was. Nieteenstaande hulle aan 'n Groot Gees geglo het, het hulle veronderstel dat wat hulle ook al gedoen het, reg was; nogtans, Lamoni het uitermate begin vrees, uit vrees dat hy verkeerd gedoen het om sy diensknegte dood te maak;
- 6 Want hy het baie van hulle doodgemaak, omdat hulle broers hulle kuddes verjaag het by die plek van water; en daarom, omdat hulle vee verjaag is, is hulle gedood.
- 7 Nou was dit die gebruik van hierdie Lamaniete om by die waters van Sebus te staan om die kuddes van die mense te verjaag, sodat hulle daardeur baie van die vee wat verjaag is, na hulle eie land kon aanjaag, want dit was 'n gebruik van plunder onder hulle.
- 8 En dit het gebeur dat koning Lamoni navraag gedoen het by sy diensknegte, en gesê het: Waar is hierdie man wat sulke groot krag het?

- 9 En hulle het aan hom gesê: Kyk, hy voer u perde. Nou het die koning sy diensknegte beveel, voor die tyd dat hulle die kuddes water gegee het, dat hulle sy perde en waens moes voorberei, en hom moes begelei na die land van Nefi; want daar was 'n groot fees gereël in die land van Nefi, deur die vader van Lamoni, wat koning was oor die hele land.
- 10 Nou toe koning Lamoni hoor dat Ammon besig was om sy perde en sy waens gereed te maak, was hy des te meer verbaas vanweë die getrouheid van Ammon, en het gesê: Waarlik, daar was nog nooit enige dienskneg onder al my diensknegte wat so getrou was soos hierdie man nie; want hy onthou selfs al my bevel om hulle uit te voer.
- 11 Nou weet ek waarlik dat dit die Groot Gees is, en ek wil hom vra dat hy na my toe inkom, maar ek durf nie.
- 12 En dit het gebeur dat toe Ammon die perde en die waens gereed gemaak het vir die koning en sy diensknegte, het hy ingegaan na die koning, en hy het gesien dat die gesigsuitdrukking van die koning verander was; daarom was hy gereed om terug te keer uit sy teenwoordigheid.
- 13 En een van die koning se diensknegte het aan hom gesê: Rabbana, wat, as dit vertaal word beteken, magtige of grote koning, omdat hulle konings as magtig beskou word; en daarom het hy aan hom gesê: Rabbana, die koning begeer dat u moet bly.
- 14 Daarom het Ammon homself gedraai na die koning, en aan hom gesê: Wat wil u hê dat ek vir u moet doen, o koning? En die koning het hom nie geantwoord vir 'n tydperk van 'n uur nie, volgens hulle tyd, want hy het nie geweet wat hy aan hom moes sê nie.
- 15 En dit het gebeur dat Ammon weer aan hom gesê het: Wat begeer u van my? Maar die koning het hom nie geantwoord nie.
- 16 En dit het gebeur dat Ammon, omdat hy gevul was met die Gees van God, daarom het hy die gedagtes van die koning waargeneem. En hy het aan hom gesê: Is dit omdat u gehoor het dat ek u diensknegte en u kuddes verdedig het, en sewe van hulle broers gedood het met die slinger en met die swaard, en die arms van ander afgekap het, ten einde u kuddes en u diensknegte te verdedig; kyk, is dit wat u verwonderinge veroorsaak?
- 17 Ek sê aan u, wat is dit, dat u verwonderinge so groot is? Kyk, ek is 'n mens, en u dienskneg; daarom, wat u ook al vra wat reg is, dit sal ek doen.
- 18 Nou, toe die koning hierdie woorde gehoor het, het hy hom weer verwonder, want hy het gesien dat Ammon sy gedagtes kon onderskei; maar desnieteenstaande dit, het koning Lamoni sy mond geopen en aan hom gesê: Wie is u? Is u daardie Groot Gees, wat alle dinge weet?
- 19 Ammon het geantwoord en aan hom gesê: Ek is nie.
- 20 En die koning het gesê: Hoe ken u die gedagtes van my hart? U kan met vertrouwe spreek, en my vertel aangaande hierdie dinge; en vertel my ook deur watter mag u my broers wat my kuddes verjaag het, gedood en die arms van afgekap het —
- 21 En nou, as u my aangaande hierdie dinge sal vertel, wat u ook al begeer sal ek aan u gee; en as dit nodig was, sou ek u beskerm met my leërs; maar ek weet dat u magtiger is as hulle almal; nogtans, wat u ook al van my begeer, dit sal ek aan u gee.
- 22 Nou Ammon, omdat hy wys was, dog onskuldig, het aan Lamoni gesê: Sal u ag slaan op my woorde, as ek u vertel deur watter krag ek hierdie dinge doen? En dit is

die ding wat ek van u begeer.

23 En die koning het hom antwoord, en gesê: Ja, ek sal al u woorde glo. En so is hy deur vernuf gevang.

24 En Ammon het begin om met vrymoedigheid met hom te spreek, en aan hom gesê: Glo u dat daar 'n God is?

25 En hy het geantwoord, en aan hom gesê: Ek weet nie wat dit beteken nie.

26 En toe het Ammon gesê: Glo u dat daar 'n Groot Gees is?

27 En hy het gesê, Ja.

28 En Ammon het gesê: Dit is God. En Ammon het weer aan hom gesê: Glo u dat hierdie Groot Gees, wat God is, alle dinge geskape het wat in die hemel en op die aarde is?

29 En hy het gesê: Ja, ek glo dat Hy alle dinge geskape het wat op die aarde is; maar ek ken nie die hemele nie.

30 En Ammon het aan hom gesê: Die hemele is 'n plek waar God woon en al sy heilige engele.

31 En koning Lamoni het gesê: Is dit bo die aarde?

32 En Ammon het gesê: Ja, en Hy kyk af op al die kinders van mense; en Hy ken al die gedagtes en voornemens van die hart; want deur sy hand is hulle almal geskape van die begin af.

33 En koning Lamoni het gesê: Ek glo al hierdie dinge wat u gespreek het. Is u deur God gestuur?

34 Ammon het aan hom gesê: Ek is 'n mens; en die mens is in die begin geskape na die beeld van God, en ek is geroep deur sy Heilige Gees om hierdie dinge aan hierdie volk te leer, sodat hulle gebring kan word tot 'n kennis van dit wat regverdig en waar is;

35 En 'n gedeelte van daardie Gees woon in my, wat my kennis gee, en ook krag volgens my geloof en begeertes wat in God is.

36 Nou toe Ammon hierdie woorde gesê het, het hy begin by die skepping van die wêreld, en ook die skepping van Adam, en hom al die dinge vertel aangaande die val van die mens, en hom vertel en vir hom die kronieke en die heilige skrifture van die volk uitgelê, wat gespreek is deur die profete, en wel tot in die tyd dat hulle vader, Lehi, Jerusalem verlaat het.

37 En hy het ook aan hulle vertel (want dit was aan die koning en aan sy knegte) al die reise van hulle vaders in die wildernis, en al hulle lydings deur honger en dors, en hulle arbeid, ensovoorts.

38 En hy het ook aan hulle vertel aangaande die rebellies van Laman en Lemuel, en die seuns van Ismael, ja, al hulle rebellies het hy aan hulle vertel; en hy het al die kronieke en skrifture aan hulle uitgelê vanaf die tyd dat Lehi Jerusalem verlaat het tot die huidige tyd.

39 Maar dit is nie al nie; want hy het aan hulle die plan van verlossing uitgelê, wat berei is vanaf die grondlegging van die wêreld; en hy het ook aan hulle aangaande die koms van Christus bekend gemaak, en al die werke van die Here het hy aan hulle bekend gemaak.

40 En dit het gebeur dat nadat hy al hierdie dinge gesê het, en dit uitgelê het aan die koning, dat die koning al sy woorde geglo het.

41 En hy het begin om tot die Here te roep, en het gesê: O Here, wees genadig; volgens u oorvloedige genade wat u oor die volk van Nefi gehad het, wees dit oor

my, en my volk.

42 En nou, toe hy dit gesê het, het hy neergeval op die aarde, asof hy dood was.

43 En dit het gebeur dat sy diensknegte hom geneem het en hom ingedra het na sy vrou, en hom neergelê het op 'n bed; en hy het gelê asof hy dood was vir 'n tydperk van twee dae en twee nagte; en sy vrou, en sy seuns, en sy dogters het oor hom getreur, volgens die wyse van die Lamaniete, en sy heengaan grootliks betreur.

Alma 19

1 En dit het gebeur dat na twee dae en twee nagte het hulle op die punt gestaan om sy liggaam te neem en dit in 'n grafkelder te gaan lê, wat hulle gemaak het vir die doel om hulle dooies te begrawe.

2 Nou, die koningin, omdat sy van Ammon se roem gehoor het, daarom het sy gestuur en begeer dat hy na haar moet inkom.

3 En dit het gebeur dat Ammon gedoen het soos hy beveel was, en hy het ingegaan na die koningin, en het begeer om te weet wat sy wou hê dat hy moes doen.

4 En sy het aan hom gesê: Die diensknegte van my man het dit aan my bekend gemaak dat jy 'n profeet is van 'n heilige God, en dat jy mag het om baie magtige werke te doen in sy Naam.

5 Daarom, as dit die geval is, wil ek hê dat jy moet ingaan en my man sien, want hy is neergelê op sy bed vir 'n tydperk van twee dae en twee nagte; en sommiges sê dat hy nie dood is nie, maar ander sê dat hy dood is en dat hy stink, en dat hy in die grafkelder behoort geplaas te word; maar vir myself, vir my stink hy nie.

6 Nou, dit is wat Ammon begeer het, want hy het geweet dat koning Lamoni onder die mag van God was; hy het geweet dat die donker sluier van ongeloof besig was om weggewerp te word van sy gemoed, en dat die lig wat sy gemoed gevul het, wat die lig was van die heerlijkheid van God, wat 'n wonderbaarlike lig was van sy goedheid — ja, hierdie lig het soveel vreugde in sy siel gebring, nadat die wolk van donkerheid verdryf was, en dat die lig van die ewigdurende lewe in sy siel verlig is, ja, hy het geweet dat dit sy natuurlike gestalte oorweldig het, en dat hy weggevoer was in God.

7 Daarom, wat die koningin van hom gevra het was sy enigste begeerte. Daarom, hy het ingegaan om die koning te sien soos die koningin hom versoek het; en hy het die koning gesien, en hy het geweet dat hy nie dood was nie.

8 En hy het aan die koningin gesê: Hy is nie dood nie, maar hy slaap in God, en die volgende dag sal hy weer opstaan; daarom, begrawe hom nie.

9 En Ammon het aan haar gesê: Glo u dit? En sy het aan hom gesê: Ek het geen getuienis gehad nie behalwe jou woord, en die woord van ons diensknegte; nogtans glo ek dat dit sal wees soos jy gesê het.

10 En Ammon het aan haar gesê: Salig is u vanweë u uitnemende geloof; ek sê aan u, vrou, daar was nog nie so 'n groot geloof onder al die volk van die Nefiete nie.

11 En dit het gebeur dat sy gewaak het oor die bed van haar man, van daardie tyd af tot daardie tyd op die volgende dag wat Ammon bepaal het dat hy sou opstaan.

12 En dit het gebeur dat hy opgestaan het, volgens die woorde van Ammon; en terwyl hy opgestaan het, het hy sy hand uitgestrek na die vrou, en gesê: Geseënd is die Naam van God, en salig is jy.

13 Want so seker as wat jy leef, kyk, ek het my Verlosser gesien; en hy sal verskyn, en

uit 'n vrou gebore word, en hy sal die hele mensdom verlos wat in sy Naam glo. Nou, toe hy hierdie woorde gesê het, het sy hart in hom geswel, en hy het weer neergesak van vreugde; en die koningin het ook neergesak, omdat sy oorweldig is deur die Gees.

- 14 Nou, toe Ammon sien dat die Gees van die Here uitgestort word volgens sy gebede op die Lamaniëte, sy broers, wat die oorsaak was van soveel rou onder die Nefiëte, of onder die hele volk van God vanweë hulle goddelooshede en hulle oorleweringe, het hy op sy knieë geval, en begin om sy siel uit te stort in gebed en danksegging aan God vir wat Hy vir sy broers gedoen het; en hy is ook oorweldig deur vreugde; en so het hulle al drie op die grond neergesak.
- 15 Nou, toe die diensknegte van die koning gesien het dat hulle neergeval het, het hulle ook begin roep tot God, want die vrees van die Here het ook oor hulle gekom, want dit was hulle wat voor die koning gestaan het en getuig het aan hom aangaande die groot krag van Ammon.
- 16 En dit het gebeur dat hulle die Naam van die Here aangeriep het, met hulle mag, totdat hulle almal op die aarde neergeval het, behalwe een van die Lamanitiese vroue wie se naam Abis was, en sy was tot die Here bekeer vir baie jare, vanweë 'n merkwaardige gesig van haar vader—
- 17 Daarom, omdat sy tot die Here bekeer is, en dit nooit bekend gemaak het nie, daarom, toe sy sien dat al die diensknegte van Lamoni neergeval het op die grond, en ook haar meesteres, die koningin, en die koning, en Ammon, wat uitgestrek lê op die grond, het sy geweet dat dit die krag van God was; en omdat sy veronderstel het dat hierdie die geleentheid was om aan die volk bekend te maak wat onder hulle gebeur het, dat deur hierdie toneel te aanskou, dit hulle sou laat glo in die krag van God, daarom het sy van huis tot huis gehardloop, en dit aan die mense bekendgemaak.
- 18 En hulle het begin om bymekaar te kom by die huis van die koning. En daar het 'n skare gekom, en tot hulle verbasing het hulle die koning gesien, en die koningin, en hulle diensknegte uitgestrek op die aarde, en hulle almal het daar gelê asof hulle dood was; en hulle het ook vir Ammon gesien, en kyk, hy was 'n Nefiet.
- 19 En nou het die volk onder hulself begin om te murmureer; sommige het gesê dat dit 'n groot boosheid was wat oor hulle gekom het, of oor die koning en sy huis, omdat hy toegelaat het dat die Nefiet in die land moes bly.
- 20 Maar ander het hulle bestraf, en gesê: Die koning het hierdie boosheid oor sy huis gebring, omdat hy sy diensknegte doodgemaak het wie se kuddes verjaag is by die waters van Sebus.
- 21 En hulle is ook bestraf deur daardie manne wat by die waters van Sebus gestaan en die kuddes verjaag het, wat aan die koning behoort het, want hulle was kwaad vir Ammon vanweë die aantal van hulle broers wat hy gedood het by die waters van Sebus, terwyl hy die kuddes van die koning beskerm het.
- 22 Nou, een van hulle, wie se broer gedood is deur die swaard van Ammon, omdat hy uitermate kwaad was vir Ammon, het sy swaard uitgetrek en uitgegaan sodat hy dit mag laat neerkom op Ammon, om hom te dood; en toe hy die swaard oplig om hom te dood, kyk, het hy dood neergeval.
- 23 Nou sien ons dat Ammon nie gedood kon word nie, want die Here het gesê aan Mosia, sy vader: Ek sal hom spaar, en dit sal vir hom wees volgens jou geloof—daarom, Mosia het hom aan die Here toevertrou.
- 24 En dit het gebeur dat toe die skare sien dat die man dood neergeval het, wat sy

swaard opgelig het om vir Ammon te dood, het vrees oor hulle almal gekom, en hulle het nie gedurf om hulle hande uit te strek om hom aan te raak, of enigeen van dié wat geval het nie; en hulle het weer begin om onder hulleself te wonder wat die oorsaak van hierdie groot krag kon wees, of wat al hierdie dinge kon beteken.

25 En dit het gebeur dat daar baie onder hulle was wat gesê het dat Ammon die Groot Gees was, en andere het gesê dat hy gestuur is deur die Groot Gees;

26 Maar andere het hulle almal bestraf, en gesê dat hy 'n monster was, wat deur die Nefiete gestuur is om hulle te folter.

27 En daar was sommige wat gesê het dat Ammon deur die Groot Gees gestuur is om hulle te verdruk vanweë hulle goddelooshede; en dat dit die Groot Gees was wat altyd oor die Nefiete gewaak het, wat hulle altyd verlos het uit hulle hande; en hulle het gesê dat dit die Groot Gees was wat so baie van hulle broers, die Lamaniete, vernietig het.

28 En so het die twis uitermate skerp onder hulle begin word. En terwyl hulle so twis, het die diensmaagd wat die skare laat bymekaar kom het, gekom, en toe sy die twis sien wat onder die skare was, was sy uitermate bedroef, en wel tot tranes toe.

29 En dit het gebeur dat sy gegaan het en die koningin aan die hand geneem het, sodat sy haar miskien van die grond af kon oplig; en toe sy aan haar hand geraak het, het sy opgekom en op haar voete gestaan, en met 'n luide stem uitgeroep, en gesê: O geseënde Jesus, wat my gered het van 'n vreeslike hel! O geseënde God, wees hierdie mense barmhartig!

30 En toe sy dit gesê het, het sy haar hande gevou, omdat sy gevul was met vreugde, en sy het baie woorde gespreek wat nie verstaan is nie; en toe sy dit gedoen het, het sy die koning, Lamoni, aan die hand geneem en kyk, hy het opgekom en op sy voete gestaan.

31 En hy, onmiddellik, toe hy die onenigheid gewaar onder sy mense, het uitgegaan en begin om hulle te bestraf en om hulle die woorde wat hy gehoor het uit die mond van Ammon te leer; en soveel wat sy woorde gehoor het, het geglo, en is bekeer tot die Here.

32 Maar daar was baie onder hulle wat nie sy woorde wou hoor nie; daarom het hulle hul weg gegaan.

33 En dit het gebeur dat toe Ammon opgekom het, het hy ook vir hulle gedien en so het ook al die diensknegte van Lamoni gedoen; en hulle het almal aan die volk dieselfde ding verklaar — dat hulle harte verander is; dat hulle geen begeerte meer gehad het om kwaad te doen nie.

34 En kyk, baie het aan die volk verklaar dat hulle engele gesien het en met hulle gespreek het; en so het hulle vertel van dinge van God, en van sy regverdigheid.

35 En dit het gebeur dat daar baie was wat geglo het in hulle woorde; en soveel as wat geglo het, is gedoop; en hulle het 'n regverdige volk geword, en hulle het 'n kerk onder hulle gestig.

36 En so het die werk van die Here begin onder die Lamaniete; so het die Here begin om sy Gees uit te stort op hulle; en ons sien dat sy arm uitgestrek is tot alle mense wat sal bekeer en sal glo in sy Naam.

Alma 20

- 1 En dit het gebeur dat toe hulle 'n kerk in daardie land gevestig het, dat koning Lamoni begeer het dat Ammon met hom moes gaan na die land van Nefi, sodat hy hom kon toon aan sy vader.
- 2 En die stem van die Here het na Ammon gekom, en gesê: Jy sal nie opgaan na die land van Nefi nie, want kyk, die koning sal jou lewe soek; maar jy sal gaan na die land van Middoni; want kyk, jou broer, Aäron, en ook Muloki en Amma is in die gevangenis.
- 3 Nou, dit het gebeur dat toe Ammon dit gehoor het, het hy aan Lamoni gesê: Kyk, my broer en broers is in die gevangenis in Middoni, en ek gaan sodat ek hulle mag bevry.
- 4 Nou het Lamoni aan Ammon gesê: Ek weet, in die krag van die Here kan jy alle dinge doen. Maar kyk, ek sal met jou gaan na die land van Middoni; want die koning van die land van Middoni, wie se naam Antiomno is, is 'n vriend van my; daarom gaan ek na die land van Middoni, sodat ek die koning van die land kan vlei, en hy sal jou broers uit die gevangenis werp. Nou het Lamoni aan hom gesê: Wie het jou gesê dat jou broers in die gevangenis is?
- 5 En Ammon het aan hom gesê: Niemand het aan my gesê nie, behalwe God; en Hy het aan my gesê — Gaan en bevry jou broers, want hulle is in die gevangenis in die land van Middoni.
- 6 Nou toe Lamoni dit gehoor het, het hy sy diensknegte, sy perde en sy waens laat gereedmaak.
- 7 En hy het aan Ammon gesê: Kom, ek sal met jou afgaan na die land van Middoni, en daar sal ek pleit by die koning dat hy jou broers uit die gevangenis werp.
- 8 En dit het gebeur dat terwyl Ammon en Lamoni daarheen gereis het, het hulle die vader van Lamoni ontmoet, wat koning was oor die hele land.
- 9 En kyk, die vader van Lamoni het aan hom gesê: Hoekom het jy nie na die fees gekom op daardie groot dag toe ek vir my seuns en vir my volk 'n fees gehou het nie?
- 10 En hy het ook gesê: Waarheen gaan jy met hierdie Nefiet, wat een van die kinders van 'n leuenaar is?
- 11 En dit het gebeur dat Lamoni aan hom vertel het waarheen hy op pad was, want hy was bang om hom te mishaag.
- 12 En hy het hom ook al die oorsake vertel van sy getalm in sy eie koninkryk, dat hy nie opgegaan het na sy vader, na die fees wat hy voorberei het nie.
- 13 En nou toe Lamoni aan hom al hierdie dinge vertel het, kyk, tot sy verbasing, was sy vader kwaad vir hom, en het gesê: Lamoni, jy gaan hierdie Nefiete bevry, wat seuns is van 'n leuenaar! Kyk, hy het ons vaders beroof; nou het sy kinders ook onder ons gekom sodat hulle ons, deur hulle sluheid en hulle leuentaal, mag bedrieg, sodat hulle ons weer kan berowe van ons besittings.
- 14 Nou het die vader van Lamoni hom beveel dat hy Ammon met die swaard moes doodmaak. En hy het hom ook beveel dat hy nie na die land van Middoni moes gaan nie, maar dat hy met hom moes terugkeer na die land van Ismael.
- 15 Maar Lamoni het aan hom gesê: Ek sal Ammon nie doodmaak nie, nóg sal ek terugkeer na die land van Ismael, maar ek gaan na die land van Middoni sodat ek die broers van Ammon mag loslaat, want ek weet dat hulle regverdige manne is en heilige profete van die ware God.
- 16 Nou toe sy vader hierdie woorde gehoor het, was hy kwaad vir hom, en hy het sy

swaard uitgetrek sodat hy hom teen die grond mag slaan.

17 Maar Ammon het na vore getree en het aan hom gesê: Kyk, u sal nie u seun doodmaak nie; nogtans, dit sou beter wees dat hy sou val as u, want kyk, hy het bekeer van sy sondes; maar as u sou val op hierdie tyd, in u toorn, kon u siel nie gered word nie.

18 En weer, dit is noodsaaklik dat u moet terughou; want as u u seun sou doodmaak, omdat hy 'n onskuldige man is, sal sy bloed roep van die grond na die Here sy God, om wraak oor u te laat kom; en miskien sal u u siel verloor.

19 Nou, toe Ammon hierdie woorde aan hom gesê het, het hy hom geantwoord, en gesê: Ek weet dat as ek my seun sou doodmaak, dat ek onskuldige bloed sou vergiet; want dit is jy wat gesoek het om hom te vernietig.

20 En hy het sy hand uitgesteek om Ammon dood te maak. Maar Ammon het sy houe weerstaan, en ook sy arm geslaan dat hy dit nie kon gebruik nie.

21 Nou, toe die koning sien dat Ammon hom kon doodmaak, het hy begin om met Ammon te pleit dat hy sy lewe moes spaar.

22 Maar Ammon het sy swaard opgehef, en het aan hom gesê: Kyk, ek sal u doodslaan tensy u aan my sal gun dat my broers uit die gevangenis gewerp word.

23 Nou het die koning, omdat hy bang was dat hy sy lewe sou verloor, gesê: As jy my spaar, sal ek aan jou gee wat jy ook al sal vra, selfs tot die helfte van die koninkryk.

24 Nou, toe Ammon sien dat hy met die ou koning bereik het volgens sy begeerte, het hy aan hom gesê: As u sal toelaat dat my broers uit die gevangenis gewerp mag word, en ook dat Lamoni sy koninkryk mag behou, en dat u nie ontevrede met hom sal wees nie, maar gun dat hy mag doen volgens sy eie begeertes, in watter ding hy ook al dink, dan sal ek u spaar, anders sal ek u teen die grond slaan.

25 Nou, toe Ammon hierdie woorde gesê het, het die koning begin juig vanweë sy lewe.

26 En toe hy sien dat Ammon geen begeerte gehad het om hom te vernietig nie, en toe hy ook die groot liefde sien wat hy vir sy seun Lamoni gehad het, was hy uitermate verbaas, en het gesê: Omdat dit al is wat jy begeer het, dat ek jou broers moet loslaat, en toelaat dat my seun Lamoni sy koninkryk moet behou, kyk, sal ek aan jou gun dat my seun sy koninkryk mag behou van hierdie tyd en vir ewig; en ek sal nie meer oor hom heers nie —

27 En ek sal ook aan jou gun dat jou broers uit die gevangenis gewerp word, en jy en jou broers mag na my kom in my koninkryk; want ek sal julle baie graag wil sien. Want die koning was grootliks verbaas oor die woorde wat hy gespreek het, en ook oor die woorde wat gespreek was deur sy seun Lamoni, daarom was hy begerig om hulle te leer.

28 En dit het gebeur dat Ammon en Lamoni op hulle reis voortgegaan het na die land van Middoni. En Lamoni het guns gevind in die oë van die koning van die land; daarom is die broers van Ammon uitgebring uit die gevangenis.

29 En toe Ammon hulle ontmoet, was hy uitermate bedroef, want kyk hulle was naak, en hulle velle was uitermate geskaaf, omdat hulle met sterk toue gebind was. En hulle het ook honger, dors, en allerlei soorte verdrukkinge gely; nogtans was hulle geduldig in al hulle lyding.

30 En, soos dit gebeur het, was dit hulle lot om in die hande te val van 'n meer geharde en 'n meer hardnekkige volk; daarom wou hulle nie ag slaan op hulle woorde nie, en hulle het hulle uitgewerp, en het hulle geslaan, en het hulle gedryf

van huis tot huis, en van plek tot plek, en wel totdat hulle aangekom het in die land van Middoni; en daar is hulle geneem en in die gevangenis gewerp, en gebind met sterk toue, en vir baie dae in die gevangenis gehou, en is bevry deur Lamoni en Ammon.

‘n Verslag van die prediking van Aäron, en Muloki, en hulle broers, aan die Lamaniete.

Alma 21

1 Nou, toe Ammon en sy broers van mekaar geskei het op die grense van die land van die Lamaniete, kyk het Aäron sy reis onderneem na die land wat deur die Lamaniete genoem is Jerusalem, genoem na die land van hulle vaders se geboorte; en dit was ver weg, aangrensend aan Mormon.

2 Nou het die Lamaniete en die Amalekiete en die volk van Amulon ‘n groot stad gebou, wat Jerusalem genoem is.

3 Nou was die Lamaniete vanself reeds genoegsaam verhard, maar die Amalekiete en die Amuloniete was nog meer verhard; daarom het hulle die Lamaniete hulle hul harte laat verhard, dat hulle sterk sou word in goddeloosheid en hulle gruwels.

4 En dit het gebeur dat Aäron in die stad van Jerusalem gekom het, en eerste vir die Amalekiete begin preek het. En hy het begin om te preek vir hulle in hulle sinagoges, want hulle het sinagoges gebou volgens die orde van die Nehors; want baie van die Amalekiete en die Amuloniete was van die orde van die Nehors.

5 Daarom, toe Aäron in een van hulle sinagoges ingegaan het om vir die volk te preek, en terwyl hy met hulle gespreek het, kyk, het daar ‘n Amalekiet opgestaan en begin om met hom te stry, en het gesê: Wat is dit wat jy getuig het? Het jy ‘n engel gesien? Hoekom verskyn engele nie aan ons nie? Kyk, is hierdie volk nie net so goed soos jou volk nie?

6 Jy sê ook, tensy ons bekeer, sal ons vergaan. Hoe ken jy die gedagtes en voornemens van ons harte? Hoe weet jy dat ons rede het om te bekeer? Hoe weet jy dat ons nie ‘n regverdige volk is nie? Kyk, ons het heiligdomme gebou, en ons kom byeen om God te aanbid. Ons glo wel dat God alle mense sal red.

7 Nou het Aäron aan hom gesê: Glo jy dat die Seun van God sal kom om die mensdom van hulle sondes te verlos?

8 En die man het aan hom gesê: Ons glo nie dat jy enige so ‘n ding weet nie. Ons glo nie aan hierdie dwase oorleweringe nie. Ons glo nie dat jy weet van dinge wat moet kom nie, nóg glo ons dat jou vaders en ook ons vaders geweet het aangaande die dinge wat hulle gespreek het, van dit wat moet kom.

9 Nou het Aäron begin om die skrifte vir hulle te open aangaande die koms van Christus, en ook aangaande die opstanding van die dode, en dat daar geen verlossing kon wees vir die mensdom nie behalwe deur die dood en lyding van Christus, en die versoening van sy bloed.

10 En dit het gebeur terwyl hy besig was om hierdie dinge aan hulle uit te lê, was hulle vir hom kwaad, en het begin om hom te bespot; en hulle wou nie die woorde hoor wat hy gespreek het nie.

11 Daarom, toe hy sien dat hulle nie sy woorde wou hoor nie, het hy vertrek uit

hulle sinagoge, en oorgekom na 'n gehuggie wat genoem is Ani-Anti, en daar het hy Muloki gevind wat die woord aan hulle gepreek het; en ook Amma en sy broers. En hulle het met baie gestry oor die woord.

12 En dit het gebeur dat hulle gesien het dat die volk hulle harte sou verhard, daarom het hulle vertrek en oorgekom in die land van Middoni. En hulle het die woord aan baie gepreek, en min het geglo in die woorde wat hulle geleer het.

13 Nogtans, Aäron en 'n sekere aantal van sy broers is geneem en in die gevangenis gewerp, en die res van hulle het gevlug uit die land van Middoni na die gebiede rondomheen.

14 En diegene wat in die gevangenis gewerp is, het baie dinge gely, en hulle is bevry deur die hand van Lamoni en Ammon, en hulle is gevoed en geklee.

15 En hulle het weer uitgegaan om die woord te verkondig, en so is hulle bevry vir die eerste keer uit die gevangenis; en so het hulle gely.

16 En hulle het uitgegaan waarheen hulle ook al gelei is deur die Gees van die Here, en die woord van God in elke sinagoge van die Amalekiete gepreek, of in elke vergadering van die Lamaniete waar hulle toegelaat kon word.

17 En dit het gebeur dat die Here begin het om hulle te seën, in so 'n mate dat hulle baie gebring het tot die kennis van die waarheid; ja, hulle het baie oortuig van hulle sondes, en van die oorleweringe van hulle vaders, wat nie juis was nie.

18 En dit het gebeur dat Ammon en Lamoni teruggekeer het uit die land van Middoni na die land van Ismael, wat die land van hulle erfenis was.

19 En koning Lamoni wou nie toelaat dat Ammon hom moes dien, of sy dienskneg wees nie.

20 Maar hy het sinagoges laat bou in die land van Ismael; en hy het sy volk, of die volk wat onder sy heerskappy was, bymekaar laat kom.

21 En hy het hom verheug oor hulle, en hy het hulle baie dinge geleer. En hy het ook aan hulle verkondig dat hulle 'n volk was wat onder hom was, en dat hulle 'n vrye volk was, dat hulle vry was van die onderdrukkinge van die koning, sy vader; omdat sy vader dit aan hom gegun het dat hy mag regeer oor die volk wat in die land van Ismael was, en in die hele land rondomheen.

22 En hy het ook aan hulle verkondig dat hulle die vryheid mag hê om die Here hulle God te aanbid volgens hulle begeertes, in welke plek hulle ook al in was, as dit in die land was wat onder die heerskappy van koning Lamoni was.

23 En Ammon het vir die volk van koning Lamoni gepreek; en dit het gebeur dat hy hulle alle dinge geleer het aangaande regverdigheid. En hy het hulle daaglik vermaan met alle getrouheid; en hulle het gehoor gegee aan sy woord, en hulle was ywerig in die onderhouding van die gebooie van God.

Alma 22

1 Nou, terwyl Ammon op hierdie wyse die volk van Lamoni voortdurend geleer het, sal ons terugkeer na die verslag van Aäron en sy broers; want nadat hy vertrek het uit die land van Middoni, is hy gelei deur die Gees na die land van Nefi, en wel na die huis van die koning wat oor die hele land was, behalwe oor die land van Ismael; en hy was die vader van Lamoni.

2 En dit het gebeur dat hy ingegaan het na hom in die koning se paleis, met sy broers, en hom neergebuig het voor die koning, en aan hom gesê het: Kyk, o

koning, ons is die broers van Ammon, wat u bevry het uit die gevangenis.

3 En nou, o koning, as u ons lewens sal spaar, sal ons u diensknegte wees. En die koning het aan hulle gesê: Staan op, want ek sal aan julle jul lewens skenk, en ek sal nie toelaat dat julle my diensknegte sal wees nie; maar ek sal aandring dat julle vir my sal preek; want ek was ietwat verontrus in my gemoed vanweë die onselfsugtigheid en die grootheid van die woorde van julle broer Ammon; en ek begeer om die rede te weet hoekom hy nie opgekom het uit Middoni met julle nie.

4 En Aäron het aan die koning gesê: Kyk, die Gees van die Here het hom na 'n ander plek geroep; hy het gegaan na die land van Ismael, om die volk van Lamoni te leer.

5 Nou het die koning aan hulle gesê: Wat is dit wat julle gesê het aangaande die Gees van die Here? Kyk, dit is die ding wat my verontrus.

6 En ook, wat is dit wat Ammon gesê het — As u sal bekeer sal u gered word, en as u nie bekeer nie, sal u in die laaste dag verwerp word?

7 En Aäron het hom geantwoord en aan hom gesê: Glo u dat daar 'n God is? En die koning het gesê: Ek weet dat die Amalekiete sê dat daar 'n God is, en ek het aan hulle gegun dat hulle heiligdomme mag bou, sodat hulle hul kan versamel om Hom te aanbid. En as jy nou sê dat daar 'n God is, kyk, ek sal glo.

8 En nou toe Aäron dit gehoor het, het sy hart begin om te jubel, en hy het gesê: Kyk, so waar as wat u leef, o koning, daar is 'n God.

9 En die koning het gesê: Is God daardie Groot Gees wat ons vaders gebring het uit die land van Jerusalem?

10 En Aäron het aan hom gesê: Ja, Hy is daardie Groot Gees, en Hy het alle dinge geskape beide in die hemel en op die aarde. Glo u dit?

11 En hy het gesê: Ja, ek glo dat die Groot Gees alle dinge geskape het, en ek begeer dat jy my moet vertel aangaande al hierdie dinge, en ek sal jou woorde glo.

12 En dit het gebeur dat toe Aäron sien dat die koning sy woorde sou glo, het hy begin by die skepping van Adam, en die skrifture gelees aan die koning—hoe God die mens geskape het na sy eie beeld, en dat God hom gebooie gegee het, en dat vanweë oortreding, die mens geval het.

13 En Aäron het aan hom die skrifture uitgelê vanaf die skepping van Adam, en die val van die mens aan hom verduidelik, en hulle vleeslike toestand en ook die plan van verlossing, wat berei is vanaf die grondlegging van die wêreld, deur Christus, vir almal wat ook al sal glo in sy Naam.

14 En aangesien die mens geval het, kon hy niks uit homself verdien nie, maar die lydings en dood van Christus versoen vir hulle sondes, deur geloof en bekering, ensovoorts; en dat Hy die bande van die dood verbreek het, dat die graf geen oorwinning sal hê nie, en dat die angel van die dood opgesluk word in die hoop van heerlijkheid; en Aäron het al hierdie dinge uitgelê aan die koning.

15 En dit het gebeur dat nadat Aäron hierdie dinge aan hom uitgelê het, het die koning gesê: Wat moet ek doen dat ek hierdie ewige lewe mag hê waarvan jy gespreek het? Ja, wat moet ek doen dat ek mag gebore word uit God, en dat hierdie goddelose gees uit my bors ontwortel word, en sy Gees ontvang, sodat ek vervul mag word met blydschap, sodat ek nie mag verwerp word in die laaste dag nie? Kyk, het hy gesê, ek sal alles prysgee wat ek besit, ja, ek sal my koninkryk opgee sodat ek hierdie groot vreugde mag ontvang.

16 Maar Aäron het aan hom gesê: As u hierdie ding begeer, as u sal neerbuig voor

God, ja, as u sal bekeer van al u sondes, en sal neerbuig voor God, en sy Naam aanroep in geloof, en glo dat u sal ontvang, dan sal u die hoop ontvang wat u begeer.

17 En dit het gebeur dat toe Aäron hierdie woorde gesê het, het die koning neergebuig voor die Here, op sy knieë; ja, en het hy selfs plat gelê op die aarde en magtig uitgeroep, en gesê:

18 O God, Aäron het my vertel dat daar 'n God is; en as daar 'n God is, en as U God is, sal U Uself aan my bekend maak, en ek sal al my sondes weggee om U te ken, en sodat ek opgewek mag word uit die dood, en gered mag word in die laaste dag. En nou toe die koning hierdie woorde gesê het, is hy getref asof hy dood was.

19 En dit het gebeur dat sy diensknegte gehardloop en die koningin vertel het alles wat met die koning gebeur het. En sy het ingekom na die koning; en toe sy hom sien lê asof hy dood was, en ook Aäron en sy broers staan asof hulle die oorsaak was van sy val, was sy kwaad vir hulle, en beveel dat haar diensknegte, of die diensknegte van die koning, hulle moes neem en hulle doodmaak.

20 Nou, die diensknegte het die oorsaak gesien van die koning se val, daarom het hulle nie gedurf om hulle hande op Aäron en sy broers te lê nie; en hulle het gepleit by die koningin, en gesê: Hoekom beveel u dat ons hierdie manne moet doodmaak, terwyl kyk, een van hulle magtiger is as ons almal? Daarom sal ons voor hulle val.

21 Nou toe die koningin die vrees van die diensknegte sien, het sy ook begin om uitermate te vrees, dat daar een of ander boosheid oor haar sou kom. En sy het haar diensknegte beveel dat hulle moes gaan en al die volk roep, sodat hulle Aäron en sy broers mag doodmaak.

22 Nou toe Aäron die vasberadenheid van die koningin sien, het hy, omdat hy die hardheid van die harte van die volk geken het, gevrees dat 'n skare bymekaar sou kom, en dat daar 'n groot twis en 'n oproer onder hulle sou wees; daarom het hy sy hand uitgesteek en die koning opgelig van die grond, en aan hom gesê: Staan. En hy het gestaan op sy voete, en sy krag ontvang.

23 Nou, dit is gedoen in die teenwoordigheid van die koningin en baie van die diensknegte. En toe hulle dit sien, was hulle grootliks verbaas, en het begin om te vrees. En die koning het vorentoe gekom, en vir hulle begin onderrig. En hy het hulle onderrig in soverre dat sy hele huishouding bekeer is tot die Here.

24 Nou was daar 'n skare bymekaar vergader as gevolg van die bevel van die koningin, en daar het begin om groot murmurerings onder hulle te wees vanweë Aäron en sy broers.

25 Maar die koning het opgestaan onder hulle en vir hulle onderrig. En hulle is gekalmeer teenoor Aäron en diegene wat saam met hom was.

26 En dit het gebeur dat toe die koning sien dat die volk gekalmeer is, het hy Aäron en sy broers laat opstaan in die midde van die skare, en dat hulle die woord moes preek aan hulle.

27 En dit het gebeur dat die koning 'n aankondiging gestuur het dwarsdeur die land, onder al sy mense wat in sy hele land was, wat in al die streke rondom was, wat selfs aangrensend aan die see was, aan die oostekant en aan die westekant, en wat geskei was van die land van Zarahemla deur 'n smal strook van wildernis, wat gestrek het van die see oos tot by die see wes, en rondomheen op die grense van die seekus, en die grense van die wildernis wat aan die noordekant was by die land van Zarahemla, deur die grense van Manti, by die oorsprong van die rivier Sidon, wat strek van die ooste na die weste — en so is die Lamaniete en die Nefiete geskei.

- 28 Nou, die luiste gedeelte van die Lamaniete het in die wildernis gewoon, en het in tente gewoon; en hulle was versprei deur die wildernis aan die weste, in die land van Nefi; ja, en ook aan die westekant van die land van Zarahemla, by die grense van die seekus, en aan die westekant in die land van Nefi, in die plek van hulle vaders se eerste erfenis, en dus aangrensend aan die seekus.
- 29 En ook was daar baie Lamaniete aan die oostekant by die seekus, waarheen die Nefiete hulle verdrywe het. En dus is die Nefiete byna omsingel deur die Lamaniete; nogtans het die Nefiete besit geneem van al die noordelike dele van die land aangrensend aan die wildernis, by die oorsprong van die rivier Sidon, van die ooste na die weste, rondomheen aan die wildernis se kant; aan die noordekant, totdat hulle by die land gekom het wat hulle Oorvloed genoem het.
- 30 En dit het gegrens aan die land wat hulle Verlatenheid genoem het, omdat dit so ver noordwaarts was dat dit in die land gekom het wat bevolk en verwoes was, van wie se beendere ons gespreek het, wat ontdek is deur die volk van Zarahemla, want dit was die plek waar hulle eerste geland het.
- 31 En hulle het vandaar opgekom in die suidelike wildernis. Daarom is die land aan die noordekant genoem Verlatenheid, en die land aan die suidekant is genoem Oorvloed, en dit was die wildernis wat gevul is met allerlei wilde diere van elke soort, 'n gedeelte waarvan gekom het van die land noordwaarts vir voedsel.
- 32 En nou, dit was net die afstand van 'n dag en 'n half se reis vir 'n Nefiet, op die grenslyn tussen Oorvloed en die land Verlatenheid, van die oostelike tot die westelike see; en dus is die land van Nefi en die land van Zarahemla byna omring deur water, en daar was 'n smal landengte tussen die land noordwaarts en die land suidwaarts.
- 33 En dit het gebeur dat die Nefiete die land Oorvloed bewoon het, en wel van die oostelike tot by die westelike see, en so het die Nefiete in hul wysheid, met hulle wagte en hul leërs, die Lamaniete ingeperk in die suide, sodat hulle daardeur nie meer besittings in die noorde kon hê nie, sodat hulle nie die land noordwaarts kon oorstroom nie.
- 34 Daarom kon die Lamaniete nie meer besittings hê nie behalwe in die land van Nefi, en die wildernis rondomheen. Nou dit was wysheid in die Nefiete — omdat die Lamaniete 'n vyand was van hulle, wou hulle nie hul onderdrukking toelaat aan elke kant nie, en ook sodat hulle 'n land mag hê waarheen hulle mag vlug, volgens hul begeertes.
- 35 En nou ek, nadat ek dit gesê het, keer weer terug na die verslag van Ammon en Aäron, Omner en Himni, en hulle broers.

Alma 23

- 1 Kyk, nou het dit gebeur dat die koning van die Lamaniete 'n aankondiging uitgestuur het onder al sy mense, dat hulle nie hulle hande mag lê op Ammon, of Aäron, of Omner, of Himni, nóg enige van hulle broers wat sou uitgaan om die woord van God te verkondig nie, in watter plek hulle ook al mag wees, in enige deel van hulle land.
- 2 Ja, hy het 'n dekreet uitgestuur onder hulle, dat hulle nie hul hande op hulle mag lê om hulle te bind, of om hulle in die gevangenis te werp nie; nóg mag hulle op hulle spuug, nóg hulle slaan, nóg hulle uitwerp uit hul sinagoges, nóg hulle gésel;

nóg mag hulle klippe na hulle gooi, maar dat hulle vrye toegang moet hê tot hulle huise, en ook tot hulle tempels, en hulle heiligdomme.

3 En so mag hulle uitgaan en die woord verkondig volgens hul begeertes, want die koning was bekeer tot die Here, en sy hele huishouding; daarom het hy sy aankondiging uitgestuur dwarsdeur die land aan sy volk, sodat die woord van God geen teenkanting mag hê nie, maar sodat dit mag uitgaan deur die hele land, sodat sy volk oortuig mag word aangaande die goddelose oorleweringe van hulle vaders, en sodat hulle oortuig mag word dat hulle almal broers was, en dat hulle nie behoort te moor, nóg plunder, nóg steel, nóg egbreuk te pleeg, nóg enige wyse van goddeloosheid te pleeg.

4 En nou het dit gebeur dat toe die koning hierdie aankondiging uitgestuur het, dat Aäron en sy broers van stad tot stad gegaan het, en van een huis van aanbidding na 'n ander, en kerke gestig, en priesters en leraars gewy dwarsdeur die land onder die Lamaniete, om te preek en die woord van God te leer onder hulle; en so het hulle begin om groot sukses te behaal.

5 En duisende is gebring tot die kennis van die Here, ja, duisende is gebring om te glo in die oorleweringe van die Nefiete; en hulle is die kronieke en profesieë geleer wat oorgedra is tot op die huidige tyd.

6 En so waar as die Here leef, so is dit waar dat soveel as wat geglo het, of soveel as wat gebring is tot die kennis van die waarheid, deur die prediking van Ammon en sy broers, volgens die gees van openbaring en van profesie, en die krag van God wat wonderwerke in hulle bewerk het — ja, ek sê aan julle, soos die Here leef, het soveel van die Lamaniete as wat aan hulle prediking geglo het, en bekeer is tot die Here, nooit afvallig geword nie.

7 Want hulle het 'n regverdige volk geword; hulle het die wapens van hulle rebellie neergelê, sodat hulle nie langer teen God geveg het nie, nóg teen enige van hulle broers.

8 Nou, dit is hulle wat tot die Here bekeer is:

9 Die volk van die Lamaniete wat in die land van Ismael was;

10 En ook die volk van die Lamaniete wat in die land van Middoni was;

11 En ook van die volk van die Lamaniete wat in die stad van Nefi was;

12 En ook van die volk van die Lamaniete wat in die land van Silom was, en wat in die land van Semlon was, en in die stad van Lemuel, en in die stad van Simnilom.

13 En dit is die name van die stede van die Lamaniete wat bekeer is tot die Here; en dit is hulle wat die wapens van hulle rebellie neergelê het, ja, al hulle wapens van oorlog; en hulle was almal Lamaniete.

14 En die Amalekiete is nie bekeer nie, behalwe net een; nóg was enige van die Amuloniete, maar hulle het hul harte verhard, en ook die harte van die Lamaniete in daardie deel van die land waar hulle ook al gewoon het, ja, en in al hulle gehugte en al hulle stede.

15 Daarom, ons het al die stede genoem van die Lamaniete waarin hulle bekeer het en gekom het tot die kennis van die waarheid, en bekeer is.

16 En nou, dit het gebeur dat die koning en diegene wat bekeer was, begerig was dat hulle 'n naam mag hê, sodat hulle daardeur onderskei mag word van hulle broers; daarom het die koning met Aäron geraadpleeg, en baie van hulle priesters, aangaande die naam wat hulle op hulle moes neem, sodat hulle onderskei mag word.

17 En dit het gebeur dat hulle hul name genoem het Anti-Nefi-Lehi's; en hulle is by

hierdie naam genoem en is nie meer Lamaniete genoem nie.

- 18 En hulle het begin om 'n baie hardwerkende volk te word, ja, en hulle was vriendelik met die Nefiete; daarom, hulle het vriendelike verhoudinge met hulle begin, en die vloek van God het hulle nie meer gevolg nie.

Alma 24

- 1 En dit het gebeur dat die Amalekiete en die Amuloniete en die Lamaniete wat in die land van Amulon was, en ook in die land van Helam, en wat in die land van Jerusalem was, en kortom, in die hele land rondomheen, wie nie bekeer was nie en nie op hulle die naam van Anti-Nefi-Lehi geneem het nie, is deur die Amalekiete en deur die Amuloniete tot toorn ontstook teen hulle broers.

- 2 En hulle haat het uitermate hewig geword teenoor hulle, tot so 'n mate dat hulle begin het om te rebelleer teen hulle koning, tot so 'n mate dat hulle nie wou hê dat hy hulle koning moes wees nie; daarom, hulle het die wapens opgeneem teen die volk van Anti-Nefi-Lehi.

- 3 Nou het die koning die koninkryk oorgedra aan sy seun, en hy het sy naam Anti-Nefi-Lehi genoem.

- 4 En die koning het gesterwe in daardie selfde jaar dat die Lamaniete begin het om voorbereidsels te maak vir oorlog teen die volk van God.

- 5 Nou, toe Ammon en sy broers en al diegene wat saam met hom opgekom het die voorbereidsels van die Lamaniete sien om hulle broers te vernietig, het hulle uitgekom na die land Midian, en daar het Ammon al sy broers ontmoet; en daarvandaan het hulle gekom na die land van Ismael; sodat hulle mag beraadslaag met Lamoni en ook met sy broer Anti-Nefi-Lehi, oor wat hulle moes doen om hulself te verdedig teen die Lamaniete.

- 6 Nou, daar was nie een siel onder al die mense wat tot die Here bekeer is wat wapens teen hul broers wou opneem nie; nee, hulle wou nie eers enige voorbereidsels maak vir oorlog nie; ja, en ook hulle koning het beveel dat hulle nie moes nie.

- 7 Nou, dit is die woorde wat hy gesê het aan die volk aangaande die saak: Ek dank my God, my geliefde volk, dat ons grote God in goedheid hierdie ons broers, die Nefiete, na ons gestuur het om vir ons te preek, en om ons te oortuig van die oorleweringe van ons goddelose vaders.

- 8 En kyk, ek dank my grote God dat Hy ons 'n deel van sy Gees gegee het om ons harte te versag, dat ons met hierdie broers, die Nefiete, vriendelike verhoudinge begin het.

- 9 En kyk, ek dank ook my God dat deur hierdie vriendelike verhouding te begin, is ons oortuig van ons sondes, en van die baie moorde wat ons gepleeg het.

- 10 En ek dank ook my God, ja, my grote God, dat Hy aan ons gegun het dat ons mag bekeer van hierdie dinge, en ook dat Hy ons vergewe het van ons baie sondes en moorde wat ons gepleeg het, en die skuld van ons harte weggeneem het, deur die verdienstes van sy Seun.

- 11 En nou kyk, my broers, aangesien dit al was wat ons kon doen (omdat ons die mees verlore van die hele mensdom was) om te bekeer van al ons sondes en die baie moorde wat ons gepleeg het, en om God te kry om hulle weg te neem van ons harte, want dit was al wat ons kon doen om voldoende te bekeer voor God dat Hy ons vlek

kon wegneem —

- 12 Nou, my mees geliefde broers, aangesien God ons vlekke weggeneem het, en ons swaarde blink geword het, dan laat ons nie meer ons swaarde bevlek met die bloed van ons broers nie.
- 13 Kyk, ek sê aan julle, Nee, laat ons ons swaarde behou, sodat hulle nie bevlek word met die bloed van ons broers nie; want miskien, as ons ons swaarde weer bevlek kan hulle nie meer helder gewas word deur die bloed van die Seun van ons grote God, wat gestort sal word vir die versoening van ons sondes nie.
- 14 En die grote God het genade gehad oor ons, en het hierdie dinge aan ons bekend gemaak sodat ons nie mag vergaan nie; ja, en Hy het hierdie dinge vooraf aan ons bekend gemaak, omdat Hy ons siele lief het net soos Hy ons kinders liefhet; daarom, in sy genade besoek Hy ons deur sy engele, sodat die plan van saligheid aan ons bekend gemaak mag word sowel as aan toekomstige geslagte.
- 15 O hoe genadig is ons God! En nou kyk, aangesien dit soveel was as wat ons kon doen om ons vlekke van ons weggeneem te kry, en ons swaarde blinkgemaak is, laat ons hulle wegsteek sodat hulle blink gehou mag word as 'n getuienis vir ons God in die laaste dag, of op die dag dat ons gebring sal word om te staan voor Hom om geoordeel te word, dat ons nie ons swaarde bevlek het met die bloed van ons broers vandat Hy sy woord meegedeel het aan ons en ons gereinig het daardeur nie.
- 16 En nou, my broers, alhoewel ons broers soek om ons te vernietig, kyk, ons sal ons swaarde wegsteek, ja, naamlik sal ons hulle begrawe diep in die aarde, sodat hulle blink gehou mag word, as 'n getuienis dat ons hulle nooit gebruik het nie, in die laaste dag; en as ons broers ons vernietig, kyk, dan sal ons na ons God gaan en sal gered word.
- 17 En nou het dit gebeur dat toe die koning 'n einde gemaak het aan hierdie woorde, en al die mense bymekaar gebring was, het hulle hul swaarde geneem, en al die wapens wat gebruik was om 'n mens se bloed te vergiet, en hulle het hulle begrawe diep in die aarde.
- 18 En dit het hulle gedoen, omdat dit volgens hulle siening 'n getuienis tot God was, en ook vir mense, dat hulle nooit weer wapens sou gebruik om mense se bloed te vergiet nie; en dit het hulle gedoen, terwyl hulle bevestig en 'n verbond gesluit het met God dat hulle, eerder as om die bloed van hulle broers te vergiet, hulle hul eie lewens sou opgee; en eerder as om weg te neem van 'n broer, sou hulle aan hom gee; en eerder as om hulle dae in ledigheid deur te bring, sou hulle oorfloedig arbei met hulle hande.
- 19 En dus sien ons dat, toe hierdie Lamaniete daartoe gebring is om te glo en die waarheid te ken, was hulle standvastig, en sou ly tot die dood toe eerder as om sonde te pleeg; en dus sien ons dat hulle hul wapens van vrede begrawe het, of hulle het die wapens van oorlog begrawe vir vrede.
- 20 En dit het gebeur dat hulle broers, die Lamaniete, voorbereidsels getref het vir oorlog, en opgetrek het na die land van Nefi met die doel om die koning te vernietig, en om 'n ander te plaas in sy plek, en ook om die mense van Anti-Nefi-Lehi te vernietig uit die land.
- 21 Nou toe die volk sien dat hulle teen hulle opkom, het hulle uitgegaan om hulle te ontmoet, en hulleself neergebuig voor hulle op die aarde, en begin om die naam van die Here aan te roep; en aldus was hulle in hierdie houding toe die Lamaniete begin om hulle aan te val, en begin het om hulle dood te maak met die swaard.

- 22 En so sonder om enige teenstand te ondervind, het hulle 'n duisend en vyf van hulle doodgemaak; en ons weet dat hulle salig is, want hulle het gegaan om by hulle God te woon.
- 23 Nou, toe die Lamaniete sien dat hulle broers nie wou wegvlug van die swaard nie, nóg wou hulle wegdraai na die regter- of die linkerkant, maar dat hulle sou neerlê en vergaan, en God prys selfs terwyl hulle in die daadwerklike posisie was om onder die swaard te vergaan —
- 24 Nou toe die Lamaniete dit sien, het hulle opgehou om hulle dood te maak; en daar was baie wie se harte geswel het in hulle vir diegene van hulle broers wat geval het onder die swaard, want hulle het bekeer van die dinge wat hulle gedoen het.
- 25 En dit het gebeur dat hulle hul wapens van oorlog neergegooi het, en hulle wou hulle nie weer neem nie, want hulle het intense berou gehad oor die moorde wat hulle gepleeg het; en hulle het neergeval net soos hulle broers, en staatgemaak op die genade van diegene wie se arms opgelig was om hulle dood te maak.
- 26 En dit het gebeur dat by die volk van God daardie dag meer gevoeg is as die aantal wat doodgemaak is; en diegene wat doodgemaak is, was regverdige mense, daarom het ons geen rede om te twyfel dat hulle gered was nie.
- 27 En daar was nie 'n goddelose man gedood onder hulle nie; maar daar is meer as 'n duisend gebring tot die kennis van die waarheid; dus sien ons dat die Here op baie maniere werk vir die saligheid van sy volk.
- 28 Nou, die grootste aantal van diegene van die Lamaniete wat so baie van hulle broers gedood het, was Amalekiete en Amuloniete, van wie die grootste aantal van die orde van die Nehors was.
- 29 Nou, onder diegene wat by die volk van die Here gevoeg is, was daar niemand wat Amalekiete of Amuloniete was nie, of wat van die orde van Nehor was nie, maar hulle was werklike afstammelinge van Laman en Lemuel.
- 30 En dus kan ons duidelik onderskei, dat nadat 'n volk eenmaal verlig is deur die Gees van God en groot kennis gehad het van dinge betreffende geregtigheid, en dan weggeval het in sonde en oortreding, hulle nog meer verhard word, en dus word hulle toestand erger as wanneer hulle nooit van hierdie dinge geweet het nie.

Alma 25

- 1 En kyk, nou het dit gebeur dat daardie Lamaniete meer vertoorn was omdat hulle hul broers gedood het; daarom het hulle wraak gesweer teen die Nefiete; en hulle het nie meer probeer om die volk van Anti-Nefi-Lehi in daardie tyd te dood nie.
- 2 Maar hulle het hulle leërs geneem en oorgegaan binne die grense van die land van Zarahemla, en die mense aangeval wat in die land van Ammoniha was en hulle vernietig.
- 3 En na dit, het hulle baie veldslae gehad teen die Nefiete, waarin hulle verdryf en gedood is.
- 4 En onder die Lamaniete wat gedood is, was byna al die nageslag van Amulon en sy broers, wat die priesters van Noag was, en hulle is gedood deur die hande van die Nefiete;
- 5 En die oorblywendes, nadat hulle die oostelike wildernis ingevlug het, en nadat hulle die mag en gesag oor die Lamaniete oorgeneem het, het baie van die Lamaniete laat omkom deur vuur vanweë hulle geloof —

- 6 Want baie van hulle, nadat hulle veel verlies en so baie verdrukkinge gely het, het begin om opgewek te word tot 'n gedagtenis van die woorde wat Aäron en sy broers gepreek het tot hulle in hulle land; daarom het hulle begin om die oorleweringe van hulle vaders te betwyfel, en om te glo in die Here, en dat Hy groot krag gegee het aan die Nefiete; en dus was daar baie van hulle bekeer in die wildernis.
- 7 En dit het gebeur dat daardie heersers wat die oorblyfsel was van die kinders van Amulon hulle laat doodmaak het, ja, al diegene wat in hierdie dinge geglo het.
- 8 Nou, hierdie martelaarskap het veroorsaak dat baie van hulle broers tot toorn ontstoke was; en daar het twis begin in die wildernis; en die Lamaniete het begin om die nageslag van Amulon en sy broers te jag en om hulle dood te maak; en hulle het gevlug in die oostelike wildernis in.
- 9 En kyk, hulle word op hierdie dag gejag deur die Lamaniete. So is die woorde van Abinadi bewaarheid wat hy gesê het aangaande die nageslag van die priesters wat hom die dood deur vuur laat sterf het.
- 10 Want hy het aan hulle gesê: Wat julle sal doen aan my, sal 'n sinnebeeld wees van dinge wat sal kom.
- 11 En nou, Abinadi was die eerste wat die dood deur vuur gely het vanweë sy geloof in God; nou dit is wat hy bedoel het, dat baie die dood deur vuur sou ly soos wat hy gely het.
- 12 En hy het aan die priesters van Noag gesê dat hulle nageslag sou veroorsaak dat baie doodgemaak sou word, op dieselfde wyse as hy was, en dat hulle ver en wyd verstrooi en gedood sou word, net soos 'n skaap wat geen herder het nie verdryf en deur wilde diere gedood word; en nou kyk, hierdie woorde is bewaarheid, want hulle is verdryf deur die Lamaniete, en hulle is gejag, en hulle is geslaan.
- 13 En dit het gebeur dat toe die Lamaniete sien dat hulle nie die Nefiete kon oorweldig nie, het hulle weer teruggekeer na hulle eie land; en baie van hulle het oorgekom om in die land van Ismael te woon en die land van Nefi, en het hulle by die volk van God gevoeg, wat die volk van Anti-Nefi-Lehi was.
- 14 En hulle het ook hulle wapens van oorlog begrawe, soos hulle broers gedoen het, en hulle het begin om 'n regverdige volk te wees; en hulle het gewandel in die weë van die Here, en het probeer om sy gebooie en sy insettinge te onderhou.
- 15 Ja, en hulle het die wet van Moses onderhou; want dit was noodsaaklik dat hulle die wet van Moses sou onderhou vir die huidige, want dit was nog nie alles vervul nie. Maar nieteenstaande die wet van Moses, het hulle uitgesien na die koms van Christus, omdat hulle die wet van Moses beskou het as 'n voorafskaduwing van sy koms, omdat hulle geglo het dat hulle daardie uiterlike handeling moes onderhou tot die tyd dat Hy aan hulle geopenbaar sou word.
- 16 Nou het hulle nie veronderstel dat saligheid deur die wet van Moses kom nie; maar die wet van Moses het gedien om hulle geloof in Christus te versterk; en dus het hulle 'n hoop behou deur geloof, tot ewige saligheid, en staatgemaak op die gees van profesie, wat gespreek het van die dinge wat moes kom.
- 17 En nou, kyk, Ammon, en Aäron, en Omner en Himni, en hulle broers, het hulle uitermate verheug, oor die welslae wat hulle gehad het onder die Lamaniete, aangesien die Here dit aan hulle gegun het volgens hulle gebede, en dat Hy ook sy woord aan hulle bewaarheid het in elke besonderheid.

Alma 26

- 1 En nou, hierdie is die woorde van Ammon aan sy broers, wat die volgende sê: My broers en my broeders, kyk, ek sê aan julle, watter groot rede het ons om ons te verheug; want kon ons veronderstel het, toe ons uit die land van Zarahemla vertrek het, dat God aan ons sulke groot seëninge sou gegun het?
- 2 En nou, ek vra, watter groot seëninge het Hy aan ons geskenk? Kan julle sê?
- 3 Kyk, ek antwoord vir julle; want ons broers, die Lamaniete, was in die duisternis, ja, wel in die donkerste afgrond, maar kyk, hoe baie van hulle is gebring om die wonderlike lig van God te aanskou! En dit is die seëning wat aan ons geskenk is, dat ons werktuie gemaak is in die hande van God om hierdie groot werk teweeg te bring.
- 4 Kyk, duisende van hulle verheug hulle, en is ingebring in die kudde van God.
- 5 Kyk, die veld was ryp, en salig is julle, want julle het die sekel ingestee, en het geoes met julle mag, ja, die hele dag lank het julle gearbei; en sien die aantal van julle gerwe! En hulle sal ingebring word in die skure, sodat hulle nie vermors word nie.
- 6 Ja, hulle sal nie platgeslaan word deur die storm in die laaste dag nie, ja, nóg sal hulle deur die warrelwinde verstrooi word; maar wanneer die storm kom, sal hulle bymekaar gemaak word in hulle plek, sodat die storm nie kan deurdring tot hulle nie, ja, nóg sal hulle deur hewige winde gedryf word waarheen die vyand ook al begeer om hulle te dra.
- 7 Maar kyk, hulle is in die hande van die Here van die oes, en hulle is syne; en Hy sal hulle opwek in die laaste dag.
- 8 Geseënd is die Naam van ons God; laat ons sing tot sy lof, ja, laat ons dank gee aan sy heilige Naam, want Hy werk geregtigheid vir ewig.
- 9 Want as ons nie opgekom het uit die land van Zarahemla nie, sou hierdie, ons innig geliefde broers, wat ons so innig liefgehad het, nog steeds ontstig gewees het met haat teenoor ons, ja, en hulle sou ook vreemdelinge gewees het voor God.
- 10 En dit het gebeur dat toe Ammon hierdie woorde gesê het, het sy broer Aäron hom bestraf, en gesê: Ammon, ek vrees dat jou vreugde jou weglei tot roem.
- 11 Maar Ammon het aan hom gesê: Ek roem nie in my eie krag of in my eie wysheid nie; maar kyk, my vreugde is vol, ja, my hart loop oor van vreugde; en ek sal my verbly in my God.
- 12 Ja, ek weet dat ek niks is nie, wat my krag betref, is ek swak; daarom sal ek nie roem in myself nie, maar ek sal roem in my God, want in sy krag kan ek alle dinge doen; ja, kyk, baie magtige wonderwerke het ons verrig in hierdie land, waarvoor ons sy Naam sal loof vir ewig.
- 13 Kyk, hoeveel duisende van ons broers het Hy verlos van die pyne van die hel; en hulle word gebring om verlossende liefde te sing, en dit vanweë die krag van sy woord wat in ons is; daarom, het ons nie groot rede om ons te verheug nie?
- 14 Ja, ons het rede om Hom te loof vir ewig, want Hy is die Allerhoogste God, en Hy het ons broers losgemaak van die kettings van die hel.
- 15 Ja, hulle was omring deur ewigdurende duisternis en vernietiging; maar kyk, Hy het hulle ingebring in sy ewigdurende lig, ja, tot ewigdurende saligheid; en hulle word omring deur die ongeëwenaarde volheid van sy liefde; ja, en ons was werktuie in sy hande om hierdie groot en wonderlike werk te doen.
- 16 Daarom, laat ons roem, ja, ons sal roem in die Here; ja, ons sal ons verheug, want ons vreugde is vol; ja, ons sal ons God prys vir ewig. Kyk, wie kan te veel roem in die Here? Ja, wie kan te veel sê van sy groot krag, en van sy genade, en van sy

lankmoedigheid teenoor die kinders van mense? Kyk, ek sê aan julle, ek kan nie die kleinste deel beskryf van wat ek voel nie.

17 Wie kon veronderstel dat ons God so genadig kon gewees het om ons weg te ruk uit ons aaklige, sondige en besoedelde toestand?

18 Kyk, ons het in toorn uitgegaan, met magtige dreigemente om sy kerk te vernietig.

19 O dan, hoekom het Hy ons nie oorgelewer tot 'n vreeslike vernietiging nie, ja, hoekom het Hy nie die swaard van sy geregtigheid op ons laat val, en ons verdoem tot ewige wanhoop nie?

20 O, my siel, vlug as't ware by die gedagte. Kyk, Hy het nie sy geregtigheid uitgeoefen op ons nie, maar in sy groot genade het hy ons oor daardie ewigdurende kloof van dood en smart gebring, en wel tot die velossing van ons siele.

21 En nou, kyk, my broers, watter natuurlike mens is daar wat hierdie dinge weet? Ek sê aan julle, daar is niemand wat hierdie dinge weet nie, behalwe die bekeerdes.

22 Ja, hy wat bekeer en geloof beoefen, en goeie werke voortbring, en aanhoudend bid sonder ophou — aan sulkes is dit gegee om die verborgenhede van God te ken; ja aan sulkes sal dit gegee word om dinge te openbaar wat nog nooit geopenbaar is nie; ja, en dit sal gegee word aan sulkes om duisende siele tot bekering te bring, net soos dit aan ons gegee is om hierdie, ons broers, tot bekering te bring.

23 Nou onthou julle, my broers, dat ons aan ons broers in die land van Zarahemla gesê het, ons gaan op na die land van Nefi, om te preek vir ons broers, die Lamaniete, en hulle het spottend vir ons gelag?

24 Want hulle het aan ons gesê: Veronderstel julle dat julle die Lamaniete kan bring tot die kennis van die waarheid? Veronderstel julle dat julle die Lamaniete kan oortuig van die onjuistheid van die oorleweringe van hulle vaders, aangesien hulle so 'n hardnekkige volk is; wie se harte behae geskep het in bloedvergieting; wie se dae deurgebring is in die ergste goddeloosheid; wie se weë die weë was van 'n oortreder van die begin af? Nou my broers, julle onthou dat dit hulle woorde was.

25 En bowendien het hulle gesê: Laat ons wapens opneem teen hulle, sodat ons hulle en hulle goddeloosheid vernietig uit die land, voordat hulle ons oorweldig en ons vernietig.

26 Maar kyk, my geliefde broers, ons het die wildernis binnegekom, nie met die voorneme om ons broers te vernietig nie, maar met die voorneme dat ons miskien 'n paar van hulle siele mag red.

27 Nou toe ons harte bedruk was, en ons wou terugkeer, kyk, die Here het ons vertroos, en gesê: Gaan onder julle broers, die Lamaniete, en verduur met geduld julle verdrukkinge, en Ek sal aan julle welslae gee.

28 En nou, kyk, ons het gekom, en was onder hulle gewees; en ons was geduldig in ons lyding, en ons het elke ontbering gely; ja, ons het gereis van huis tot huis, en staatgemaak op die genade van die wêreld — nie alleen op die genade van die wêreld nie, maar op die genade van God.

29 En ons het hulle huise binnegegaan en hulle geleer, en ons het hulle geleer op hulle strate; ja, en ons het hulle geleer op hulle heuwels; en ons het ook hulle tempels binnegegaan en hulle sinagoges en hulle geleer; en ons is uitgewerp, en bespot, en bespuug, en geslaan op ons wange; en ons is gestenig, en gevang en vasgebind met sterk toue, en in die gevangenis gewerp; en deur die krag en die wysheid van God is ons weer bevry.

- 30 En ons het allerlei verdrukkinge gely, en dit alles, sodat ons miskien die middel mag wees om die een of ander siel te red; en ons het veronderstel dat ons vreugde vol sou wees as ons miskien die middel kon wees om sommiges te red.
- 31 Nou kyk, ons kan kyk en die vrugte sien van ons arbeid; en is hulle min? Ek sê aan julle, Nee, hulle is baie; ja, en ons kan getuig van hulle opregtheid, vanweë hulle liefde teenoor hulle broers en ook teenoor ons.
- 32 Want kyk, hulle sou eerder hulle lewens opoffer as om selfs die lewe van hulle vyand te neem; en hulle het hulle wapens van oorlog diep begrawe in die aarde, vanweë hulle liefde teenoor hulle broers.
- 33 En nou kyk, ek sê aan julle, was daar ooit so 'n groot liefde in die hele land? Kyk, ek sê aan julle, Nee, daar was nie, selfs nie onder die Nefiete nie.
- 34 Want kyk, hulle sou nie wapens opneem teen hulle broers; hulle sou nie toelaat dat hulle self gedood word nie. Maar kyk hoe baie van hulle het hul lewens neergelê; en ons weet dat hulle na hul God gegaan het, vanweë hulle liefde en vanweë hulle haat van sonde.
- 35 Nou het ons nie rede om ons te verbly nie? Ja, ek sê aan julle, daar was nooit mense wat so 'n groot rede gehad het om hulle te verbly as ons nie, vandat die wêreld begin het; ja, en my vreugde lei my weg en wel tot roem in my God; want Hy het alle krag, alle wysheid, en alle begrip; Hy begryp alle dinge, en Hy is 'n genadige Wese, en wel tot saligheid, tot diegene wat sal bekeer en glo in sy Naam.
- 36 Nou as dit roem is, net so sal ek roem; want dit is my lewe en my lig, my vreugde en my saligheid, en my redding van ewigdurende wee. Ja, geseënd is die Naam van my God, wat gedagtig was aan hierdie volk, wat 'n tak is van die boom van Israel, en verlore was van sy stam in 'n vreemde land; ja, sê ek, geseënd is die Naam van my God, wat gedagtig was aan ons, swerwers in 'n vreemde land.
- 37 Nou, my broers, ons sien dat God gedagtig is aan elke volk, in watter land hulle ook al mag wees; ja, Hy tel sy volk, en sy innerlike ontferming is oor die hele aarde. Nou dit is my vreugde, en my groot danksegging; ja, en ek sal dank gee aan my God vir ewig. Amen.

Alma 27

- 1 Nou het dit gebeur dat toe daardie Lamaniete wat in die stryd opgetrek het teen die Nefiete gevind het, na hulle baie getwis het om hulle te vernietig, dat dit tevergeefs was om hulle vernietiging te soek, het hulle weer teruggekeer na die land van Nefi.
- 2 En dit het gebeur dat die Amalekiete, vanweë hulle verliese, uitermate vertoornd was. En toe hulle sien dat hulle hul nie kon wreek op die Nefiete nie, het hulle begin om die volk in toorn op te stook teen hulle broers, die volk van Anti-Nefi-Lehi; daarom het hulle weer begin om hulle te vernietig.
- 3 Nou het hierdie volk weer geweier om hulle wapens op te neem, en hulle het hulself toegelaat om doodgemaak te word volgens die begeertes van hulle vyande.
- 4 Nou toe Ammon en sy broers hierdie werk van vernietiging sien onder diegene wat hulle so innig liefgehad het, en onder diegene wat hulle so innig liefgehad het — want hulle is behandel asof hulle engele was wat gestuur is deur God om hulle te red van ewigdurende vernietiging — daarom, toe Ammon en sy broers hierdie groot werk van vernietiging sien, het hulle innig jammer vir hulle gevoel, en hulle het aan die koning gesê:

- 5 Laat ons hierdie volk van die Here bymekaarmaak, en laat ons afgaan na die land van Zarahemla na ons broers, die Nefiete, en vlug uit die hande van ons vyande, sodat ons nie vernietig word nie.
- 6 Maar die koning het aan hulle gesê: Kyk, die Nefiete sal ons vernietig, vanweë die baie moorde en sondes wat ons teen hulle gepleeg het.
- 7 En Ammon het gesê: Ek sal gaan en vir die Here vra, en as Hy aan ons sê, gaan af na ons broers, sal julle gaan?
- 8 En die koning het aan hom gesê: Ja, as die Here aan ons sê gaan, sal ons afgaan na ons broers, en ons sal hulle slawe wees totdat ons aan hulle vergoed het vir die baie moorde en sondes wat ons gepleeg het teen hulle.
- 9 Maar Ammon het aan hom gesê: Dit is teen die wet van ons broers, wat daargestel is deur my vader, dat daar enige slawe onder hulle sal wees; daarom laat ons afgaan en staatmaak op die barmhartighede van ons broers.
- 10 Maar die koning het aan hom gesê: Vra vir die Here, en as Hy aan ons sê, gaan, sal ons gaan; anders sal ons omkom in die land.
- 11 En dit het gebeur dat Ammon gegaan het en vir die Here gevra het, en die Here het aan hom gesê:
- 12 Neem hierdie volk uit die land uit, sodat hulle nie omkom nie; want Satan het 'n groot houvas op die harte van die Amalekiete, wat die Lamaniete opstook tot toorn teen hulle broers om hulle te dood; daarom, gaan uit hierdie land uit; en salig is hierdie volk in hierdie geslag, want Ek sal hulle bewaar.
- 13 En nou het dit gebeur dat Ammon gegaan het en die koning al die woorde vertel het wat die Here aan hom gesê het.
- 14 En hulle het al hulle mense bymekaargemaak, ja, die hele volk van die Here, en het al hulle kleinvee en grootvee bymekaargemaak, en vertrek uit die land, en gekom in die wildernis wat die land van Nefi geskei het van die land van Zarahemla, en oorgekom naby die grense van die land.
- 15 En dit het gebeur dat Ammon aan hulle gesê het: Kyk, ek en my broers sal uitgaan in die land van Zarahemla, en julle sal hier bly totdat ons terugkeer; en ons sal die harte ondersoek van ons broers, of hulle wil hê dat julle in hulle land moet inkom.
- 16 En dit het gebeur dat terwyl Ammon uitgaan in die land in, dat hy en sy broers vir Alma ontmoet het, oorkant in die plek waarvan gesprek is; en kyk, dit was 'n vreugdevolle ontmoeting.
- 17 Nou was die vreugde van Ammon so groot en wel dat hy vervul was; ja, hy was oorstelp deur vreugde in sy God, en wel tot die uitputting van sy krag; en hy het weer op die aarde neergeval.
- 18 Nou was dit nie uitnemende vreugde nie? Kyk, dit is vreugde wat geeneen ontvang behalwe die ware bekeerde en ootmoedige soeker van geluk nie.
- 19 Nou, was die vreugde van Alma by die ontmoeting van sy broers waarlik groot, en ook die vreugde van Aäron, van Omner, en Himni; maar kyk, hulle vreugde was nie sodanig dat dit hulle krag oorskry het nie.
- 20 En nou het dit gebeur dat Alma sy broers teruggelei het na die land van Zarahemla; naamlik na sy eie huis. En hulle het gegaan en die hoofregter al die dinge vertel wat met hulle gebeur het in die land van Nefi, onder hulle broers, die Lamaniete.
- 21 En dit het gebeur dat die hoofregter 'n aankondiging uitgestuur het dwarsdeur

die land, en verlang het om die stem van die volk te verneem aangaande die toelating van hulle broers, wat die mense van Anti-Nefi-Lehi was.

22 En dit het gebeur dat die stem van die volk gekom, en gesê het: Kyk, ons sal die land van Jerson opgee, wat aan die oostekant is by die see, wat aan die land Oorvloed grens, wat aan die suide is van die land Oorvloed; en hierdie land Jerson is die land wat ons sal gee aan ons broers vir 'n erfenis.

23 En kyk, ons sal ons leërs opstel tussen die land Jerson en die land Nefi, sodat ons ons broers in die land Jerson mag beskerm; en dit doen ons vir ons broers, vanweë hulle vrees om wapens op te neem teen hulle broers uit vrees dat hulle sonde sou pleeg; en hierdie, hulle groot vrees, het gekom vanweë hulle ernstige bekering wat hulle gehad het, vanweë hulle baie moorde en hulle vreeslike goddeloosheid.

24 En nou, kyk, dit sal ons doen vir ons broers, sodat hulle die land Jerson mag beërwe; en ons sal hulle bewaak teen hulle vyande met ons leërs, op voorwaarde dat hulle ons 'n deel van hulle besittings sal gee om ons by te staan, sodat ons ons leërs in stand kan hou.

25 Nou, dit het gebeur dat toe Ammon dit gehoor het, het hy teruggekeer na die volk van Anti-Nefi-Lehi, en ook Alma saam met hom, die wildernis in, waar hulle hul tente opgeslaan het, en aan hulle al hierdie dinge bekend gemaak het. En Alma het ook aan hulle sy bekering vertel, saam met Ammon en Aäron, en sy broers.

26 En dit het gebeur dat dit groot vreugde veroorsaak het onder hulle. En hulle het afgegaan in die land van Jerson, en het besit geneem van die land van Jerson; en hulle is deur die Nefiete genoem die volk van Ammon; daarom is hulle onderskei met daardie naam vir altyd daarna.

27 En hulle was onder die volk van Nefi en is ook gereken onder die volk wat behoort het aan die kerk van God. En hulle is ook onderskei deur hulle ywer teenoor God, en ook teenoor mense; want hulle was volkome eerlik en opreg in alle dinge; en hulle was standvastig in die geloof in Christus, en wel tot die einde toe.

28 En hulle het die verspilling van die bloed van hulle broers met die grootste afkeer bejeën; en hulle kon nooit oorreed word om wapens op te neem teen hulle broers nie; en hulle het nooit die dood bejeën met enige mate van vrees nie, vanweë hulle hoop en begrip van Christus en die opstanding; daarom, die dood is vir hulle opgeneem deur die oorwinning van Christus daaroor.

29 Daarom, hulle sou die dood ly in die pynlikste en smartlikste wyse, wat deur hulle broers toegepas kon word, voordat hulle die swaard of die sabel sou opneem om hulle te dood.

30 En so was hulle 'n ywerige en geliefde volk, 'n hoogbegunstigde volk van die Here.

Alma 28

1 En nou het dit gebeur dat nadat die volk van Ammon gevestig is in die land van Jerson, en 'n kerk ook gevestig is in die land van Jerson, en die leërs van die Nefiete opgestel is rondom die land van Jerson, ja, op al die grense rondom die land van Zarahemla; kyk, die leërs van die Lamaniëte het hulle broers gevolg die wildernis in.

2 En dus was daar 'n geweldige stryd; ja, wel so een soos nooit tevore bekend was onder al die mense in die land vanaf die tyd toe Lehi Jerusalem verlaat het nie; ja, en tienduiseende van die Lamaniëte is gedood en ver en wyd verstrooi.

- 3 Ja, en daar was ook 'n geweldige slagting onder die volk van Nefi; nogtans, die Lamaniete is verdryf en verstrooi, en die volk van Nefi het weer teruggekeer na hulle land.
- 4 En nou, dit was 'n tyd dat daar groot rouklag en geweene gehoor is dwarsdeur die hele land, onder al die volk van Nefi:
- 5 Ja, die geweene van die weduwees wat rou oor hulle mans, en ook van vaders wat rou oor hulle seuns, en die dogter oor die broer, ja, die broer oor die vader; en dus is die rouklag gehoor onder hulle almal, vir hulle verwante wat gedood is.
- 6 En nou waarlik, dit was 'n droewige dag; ja, 'n tyd van erns, en 'n tyd van veel vas en bid.
- 7 En so eindig die vyftiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.
- 8 En dit is die verslag van Ammon en sy broers, hulle reise in die land van Nefi, hulle lydings in die land, hulle smarte, en hulle verdrukkinge, en hulle onbegryplike vreugde, en die ontvangs en veiligheid van die broers in die land van Jerson. En nou mag die Here, die Verlosser van alle mense, hulle siele seën vir ewig.
- 9 En dit is die verslag van die oorloë en twiste onder die Nefiete, en ook die oorloë tussen die Nefiete en die Lamaniete; en die vyftiende jaar van die heerskappy van die regters is beëindig.
- 10 En vanaf die eerste jaar tot die vyftiende het die vernietiging teweeggebring van baie duisende lewens; ja, dit het 'n verskriklike toneel van bloedvergieting teweeggebring.
- 11 En die liggame van baie duisende is weggeleë in die aarde, terwyl die liggame van baie duisende ontbind in hope op die aangesig van die aarde; ja, en baie duisende rou oor die verlies van hulle verwante, want hulle het rede om te vrees, volgens die beloftes van die Here, dat hulle toegewys is tot 'n toestand van eindelose wee.
- 12 Terwyl baie duisende ander waarlik rouklaag oor die verlies van hulle verwante, tog verheug hulle hul, en juig in die hoop, en weet wel, volgens die beloftes van die Here, dat hulle opgewek word om te woon aan die regterhand van God, in 'n toestand van nimmereindigende geluk.
- 13 En so sien ons hoe groot die ongelukheid van die mens is vanweë sonde en oortreding, en die mag van die duiwel, wat kom deur die sluwe planne wat hy bedink het om die harte van mense te verstrik.
- 14 En so sien ons die groot oproep om getrouheid by mense om te arbeid in die wingerde van die Here; en so sien ons die groot rede van droefheid, en ook van vreugde—droefheid vanweë dood en verwoesting onder mense, en vreugde vanweë die lig van Christus tot die lewe.

Alma 29

- 1 O, dat ek 'n engel was, en die wens van my hart kon hê, dat ek mag uitgaan en spreek met die trompet van God, met 'n stem om die aarde te skud, en bekering te roep tot elke volk!
- 2 Ja, ek sou verkondig aan elke siel, soos met die stem van die donder, bekering en die plan van verlossing, dat hulle moet bekeer en kom na ons God, sodat daar nie meer droefheid op die hele aangesig van die aarde mag wees nie.
- 3 Maar kyk, ek is 'n mens, en sondig in my wens; want ek behoort tevrede te wees

met die dinge wat die Here aan my toegeken het.

4 Ek behoort nie in my begeertes die onwrikbare besluit van 'n regverdige God te verander nie, want ek weet dat Hy aan die mense gun volgens hulle begeerte, of dit tot die dood of tot die lewe is; ja, ek weet dat Hy aan die mense toeken, ja, aan hulle bevele beveel wat onveranderlik is, volgens hul wil of hulle tot saligheid is of tot vernietiging.

5 Ja, en ek weet dat goed en kwaad gekom het voor alle mense; hy wat die goeie nie van die kwaad ken nie, is sonder skuld; maar hy wat goed en kwaad ken, aan hom word dit gegee volgens sy begeertes, of hy goed of kwaad begeer, lewe of dood, vreugde of berou van die gewete.

6 Nou, siende dat ek hierdie dinge weet, waarom sou ek meer begeer as om die werk uit te voer waartoe ek geroep is?

7 Waarom sou ek begeer dat ek 'n engel is, dat ek kon spreek met al die eindes van die aarde?

8 Want kyk, die Here gun aan alle nasies, van hulle eie nasie en tong, om sy woord te onderrig, ja, in wysheid, alles wat Hy goeddink dat hulle moet hê; daarom sien ons dat die Here raad gee in wysheid, volgens dit wat regverdig en waar is.

9 Ek ken dit wat die Here my gebied het, en ek roem daarin. Ek roem nie in myself nie, maar ek roem in dit wat die Here my gebied het; ja, en dit is my roem, dat ek miskien 'n werktuig mag wees in die hande van God om een of ander siel te bring tot bekering; en dit is my vreugde.

10 En kyk, wanneer ek baie van my broers waarlik berouvol sien, en dat hulle na die Here hulle God kom, dan word my siel vervul met vreugde; dan onthou ek wat die Here vir my gedoen het, ja, wel dat Hy my gebed verhoor het; ja, dan onthou ek sy genadige arm wat Hy uitgestrek het na my.

11 Ja, en ek onthou ook die gevangenskap van my vaders; want ek weet vir seker dat die Here hulle verlos het uit gevangenskap, en hierdeur sy kerk gestig het; ja, die Here God, die God van Abraham, die God van Isak, en die God van Jakob, het hulle verlos uit gevangenskap.

12 Ja, ek het altyd die gevangenskap van my vaders onthou; en daardie selfde God wat hulle verlos het uit die hande van die Egiptenare, het hulle verlos uit die gevangenskap.

13 Ja, en daardie selfde God het sy kerk onder hulle gestig; ja, en daardie selfde God het my geroep met 'n heilige roeping, om die woord aan hierdie volk te preek, en het my veel welslae gegee, waardeur my vreugde vol is.

14 Maar ek verheug my nie net in my eie welslae nie, maar my vreugde is meer vol vanweë die welslae van my broers, wat na die land van Nefi opgegaan het.

15 Kyk, hulle het uitermate gearbei, en het baie vrug voortgebring; en hoe groot sal hulle beloning nie wees nie!

16 Nou, as ek dink aan die welslae van hierdie broers van my, word my siel weggevoer, en wel tot die skeiding daarvan van die liggaam, as't ware, so groot is my vreugde.

17 En nou, mag God gun aan hierdie, my broers, dat hulle mag sit in die koninkryk van God; ja, en ook al diegene wat die vrugte is van hulle arbeid dat hulle nie meer mag uitgaan nie, maar dat hulle Hom mag prys vir ewig. En mag God gun dat dit gedoen mag word volgens my woorde, net soos ek gespreek het. Amen.

Alma 30

- 1 Kyk, nou het dit gebeur dat nadat die volk van Ammon gevestig was in die land van Jerson, ja, en ook nadat die Lamaniete verdryf is uit die land, en hulle dooies begrawe is deur die volk van die land —
- 2 Nou hulle dooies is nie getel nie vanweë die grootheid van hulle getalle; nóg is die dooies van die Nefiete getel — maar dit het gebeur nadat hulle hul dooies begrawe het, en ook na die dae van vas, en rouklag, en gebed, (en dit was in die sestiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi) het daar voortdurende vrede begin heers dwarsdeur die hele land.
- 3 Ja, en die volk het die gebooie van die Here onderhou; en hulle was noulettend in die nakoming van die ordinansies van God, volgens die wet van Moses; want hulle is geleer om die wet van Moses te onderhou totdat dit vervul sou word.
- 4 En dus het die volk geen steurnis gehad in die hele sestiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi nie.
- 5 En dit het gebeur dat met die aanvang van die sewentiende jaar van die heerskappy van die regters, was daar voortdurende vrede.
- 6 Maar dit het gebeur teen die einde van die sewentiende jaar, het daar 'n man in die land van Zarahemla gekom, en hy was 'n Antichris, want hy het begin om te preek vir die volk teen die profesieë wat gespreek is deur die profete, aangaande die koms van Christus.
- 7 Nou was daar geen wet teen 'n mens se geloof nie, want dit was streng teen die gebooie van God dat daar 'n wet sou wees wat mense sou bring op ongelyke grond.
- 8 Want so sê die skrif: Kies julle vandag, wie julle sal dien.
- 9 Nou as 'n man begeer het om God te dien, was dit sy voorreg; of eerder, as hy geglo het in God, was dit sy voorreg om Hom te dien; maar as hy nie in Hom geglo het nie, was daar geen wet om hom te straf nie.
- 10 Maar as hy moord gepleeg het, is hy met die dood gestraf; en as hy geroof het, is hy ook gestraf; en as hy gesteel het, is hy ook gestraf; en as hy egbreuk gepleeg het, is hy ook gestraf; Ja, vir al hierdie goddeloosheid is hulle gestraf.
- 11 Want daar was 'n wet dat mense geoordeel moes word volgens hulle misdade. Nogtans, daar was geen wet teen 'n man se geloof nie; daarom, 'n man is gestraf slegs vir die misdade wat hy gepleeg het; daarom was alle mense op gelyke grond.
- 12 En hierdie Antichris, wie se naam Korihor was, (en die wet kon geen houvas op hom hê nie) het vir die mense begin preek dat daar geen Christus sou wees nie. En op hierdie wyse het hy gepreek, en gesê:
- 13 O julle wat gebonde is deur 'n dwase en 'n ydele hoop, waarom lê julle jul 'n juk op met sulke dwase dinge? Hoekom soek julle na 'n Christus? Want geen mens kan van enigiets weet wat moet kom nie.
- 14 Kyk, hierdie dinge wat julle profesieë noem, wat julle sê oorgedra is deur heilige profete, kyk, hulle is dwase oorleweringe van julle vaders.
- 15 Hoe weet julle van hulle sekerheid? Kyk, julle kan nie weet van dinge wat julle nie sien nie; daarom, julle kan nie weet dat daar 'n Christus sal wees nie.
- 16 Julle kyk vooruit en sê dat julle vergifnis van julle sondes sien. Maar kyk, dit is die uitwerking van 'n verdwaasde gemoed; en hierdie waansin van julle gemoed kom vanweë die oorleweringe van julle vaders, wat julle weglei na 'n geloof in dinge wat nie so is nie.
- 17 En baie ander dinge het hy aan hulle gesê, en hy het hulle vertel dat daar geen

versoening gemaak kan word vir die sondes van mense nie, maar dat dit met elkeen in hierdie lewe gaan volgens die beheersing van die skepsel; daarom het elke mens gevorder volgens sy aanleg, en dat elke mens oorwin volgens sy krag; en wat 'n mens ook al gedoen het, geen misdaad was nie.

18 En so het hy vir hulle gepreek, en die harte van baie weggelei, en hulle hul hoofde in hul goddeloosheid laat ophig, ja, baie vroue weggelei, en ook mans, om hoerery te pleeg—deur vir hulle te vertel dat as 'n mens dood is, was dit die einde daarvan.

19 Nou hierdie man het ook oorgegaan na die land van Jerson, om hierdie dinge te preek onder die volk van Ammon, wat eens die volk van Lamaniete was.

20 Maar kyk, hulle was verstandiger as baie van die Nefiete; want hulle het hom geneem, en hom gebind, en hom gedra voor Ammon, wat 'n hoëpriester oor daardie volk was.

21 En dit het gebeur dat hy hom uit die land laat uitsit het. En hy het oorgekom in die land van Gideon, en het begin om daar ook vir hulle te preek; en hier het hy nie baie welslae gehad nie, want hy is geneem en gebind en gedra voor die hoëpriester en ook die hoofregter oor die land.

22 En dit het gebeur dat die hoëpriester aan hom gesê het: Hoekom gaan jy rond en verdraai die weë van die Here? Hoekom leer jy hierdie volk dat daar geen Christus sal wees, om hulle gejuig te onderbreek nie? Hoekom spreek jy teen al die profesieë van die heilige profete?

23 Nou, die hoëpriester se naam was Giddona. En Korihor het aan hom gesê: Omdat ek nie die dwase oorleweringe van julle vaders leer nie, en omdat ek nie hierdie volk leer om hulle vas te bind onder die dwase ordinansies en handeling wat neergelê word deur priesters van ouds nie, om mag en gesag oor hulle toe te eien, om hulle in onkunde te hou, sodat hulle nie hul hoofde mag ophig nie, maar neergebring word volgens jou woorde.

24 Julle sê dat hierdie volk 'n vrye volk is. Kyk, ek sê dat hulle in slawerny is. Julle sê dat daardie profesieë van ouds waar is. Kyk, ek sê dat julle nie weet dat hulle waar is nie.

25 Julle sê dat hierdie volk 'n skuldige en 'n gevalle volk is, vanweë die oortreding van 'n voorouer. Kyk, ek sê dat 'n kind nie skuldig is vanweë sy voorouers nie.

26 En julle sê ook dat Christus sal kom. Maar kyk, ek sê dat julle nie weet dat daar 'n Christus sal wees nie. En julle sê ook dat Hy gedood sal word vir die sondes van die wêreld—

27 En so lei julle hierdie volk weg agter die dwase oorleweringe van julle vaders aan, en volgens julle eie begeertes; en julle hou hulle onder, en wel asof in slawerny, sodat julle juis kan versadig uit die arbeid van hulle hande, sodat hulle nie durf opkyk met onbeskaamdheid, en dat hulle nie hul regte en voorregte durf geniet nie.

28 Ja, hulle durf nie gebruikmaak van dit wat hulle eie is nie, uit vrees dat hulle hul priesters sou te na kom, wat hulle vasjuk volgens hulle begeertes, en hulle gebring het om te glo deur hulle oorleweringe en hulle drome en hulle giere, en hulle gesigte, en hulle beweerde verborgenhede, dat hulle, as hulle nie gedoen het volgens hulle woorde nie, een of ander onbekende wese sou te na kom, wat hulle sê God is—'n wese wat nooit gesien of geken is nie, wat nooit was nóg nooit sal wees.

29 Nou toe die hoëpriester en die hoofregter die hardheid van sy hart sien, ja, toe hulle sien dat hy selfs teen God sou uitvaar, wou hulle nie antwoord gee op sy woorde nie; maar hulle het hom laat vasbind; en hulle het hom oorgegee in die

hande van die amptenare, en hom gestuur na die land van Zarahemla, sodat hy voor Alma gebring mag word, en die hoofregter wat goewerneur was oor die hele land.

30 En dit het gebeur dat toe hy voor Alma en die hoofregter gebring is, het hy aangegaan op dieselfde wyse soos hy gedoen het in die land van Gideon; ja, hy het voortgegaan om te laster.

31 En hy het opgestaan met groot opgeblase woorde voor Alma, en het uitgevaar teen die priesters en leraars, en hulle beskuldig dat hulle die volk weglei agter die dwase oorlewing van hulle vaders aan, vir die doel om hulle te versadig uit die arbeid van die volk.

32 Nou Alma het aan hom gesê: Jy weet dat ons ons nie versadig uit die arbeid van hierdie volk nie; want kyk, ek het gearbei en wel van die begin van die heerskappy van die regters tot nou toe, met my eie hande vir my onderhoud, niteenstaande my baie reise oral in die land om die woord van God te verkondig aan my volk.

33 En niteenstaande die baie take wat ek uitgevoer het in die kerk, het ek nooit soveel ontvang as een senien vir my arbeid nie; nóg het enige van my broers, behalwe as dit was op die regterstoel; en dan het ons slegs ontvang volgens wet vir ons tyd.

34 En nou, as ons niks ontvang vir ons arbeid in die kerk nie, wat baat dit ons om in die kerk te arbeid behalwe as dit was om die waarheid te verkondig, sodat ons ons mag verheug in die vreugde van ons broers?

35 Dan, hoekom sê jy dat ons vir hierdie volk preek om gewin te verkry, as jy self weet dat ons geen gewin verkry nie? En nou, glo jy dat ons hierdie volk mislei, wat soveel vreugde veroorsaak in hulle harte?

36 En Korihor het hom geantwoord, Ja.

37 En toe het Alma aan hom gesê: Glo jy dat daar 'n God is?

38 En hy het geantwoord, Nee.

39 Nou het Alma aan hom gesê: Sal jy weer ontken dat daar 'n God is, en ook die Christus loën? Want kyk, ek sê aan jou, ek weet daar is 'n God, en ook dat Christus sal kom.

40 En nou watter bewys het jy dat daar geen God is nie, of dat Christus nie kom nie? Ek sê aan jou dat jy niks het nie, behalwe net jou woord.

41 Maar kyk, ek het alle dinge as 'n getuienis dat hierdie dinge waar is; en jy het ook alle dinge as 'n getuienis vir jou dat hulle waar is; en sal jy hulle loën? Glo jy dat hierdie dinge waar is?

42 Kyk, ek weet dat jy glo, maar jy is besete van 'n leuengees, en jy het die Gees van God geloën dat dit geen plek in jou mag hê nie; maar die duiwel het mag oor jou, en hy voer jou rond, terwyl hy planne bewerk sodat hy die kinders van God mag vernietig.

43 En nou het Korihor aan Alma gesê: As jy my 'n teken sal toon, sodat ek oortuig mag wees dat daar 'n God is, ja, toon aan my dat Hy krag het, en dan sal ek oortuig wees van die waarheid van jou woorde.

44 Maar Alma het aan hom gesê: Jy het genoeg tekens gehad; sal jy jou God versoek? Sal jy sê, Toon aan my 'n teken, terwyl jy die getuienis het van al hierdie jou broers, en ook al die heilige profete? Die skrifture is voor jou gelê, ja, en alle dinge dui daarop dat daar 'n God is; ja, naamlik die aarde, en alle dinge wat op die aangesig daarvan is, ja, en sy beweging, ja, en ook al die planete wat beweeg in hulle reëlmatige gang, getuig dat daar 'n Opperste Skepper is.

45 En tog gaan jy rond, en lei die harte van hierdie volk weg, en getuig teenoor hulle

dat daar geen God is nie? En tog wil jy dit loën teen al hierdie getuïenisse? En hy het gesê: Ja, ek sal dit loën, tensy jy my 'n teken sal toon.

46 En nou het dit gebeur dat Alma aan hom gesê het: Kyk, ek is bedroef vanweë die hardheid van jou hart, ja, dat jy steeds die gees van die waarheid sal weerstaan, sodat jou siel vernietig mag word.

47 Maar kyk, dit is beter dat jou siel verlore sou gaan as dat jy die middel sou wees om baie siele af te bring tot vernietiging, deur jou leuens en deur jou vleierende woorde; daarom, as jy dit weer sal loën, kyk, God sal jou slaan sodat jy stom sal word, sodat jy nooit meer jou mond sal oopmaak nie, sodat jy nie hierdie volk weer sal mislei nie.

48 Nou het Korihor aan hom gesê: Ek loën nie die bestaan van 'n God nie, maar ek glo nie dat daar 'n God is nie; en ek sê ook, dat jy nie weet dat daar 'n God is nie; en tensy jy my 'n teken toon, sal ek nie glo nie.

49 Nou het Alma aan hom gesê: Dit sal ek vir jou gee as teken, dat jy stomgeslaan sal word, volgens my woorde; en ek sê, dat in die Naam van God, jy sal stomgeslaan word, sodat jy nie meer sal kan praat nie.

50 Nou toe Alma hierdie woorde gesê het, is Korihor stom-geslaan, sodat hy nie meer kon praat nie, volgens die woorde van Alma.

51 En nou toe die hoofregter dit sien, het hy sy hand uitgesteek en vir Korihor geskryf, en gesê: Is jy nou oortuig van die krag van God? In wie wou jy hê dat Alma sy teken moes toon? Wou jy hê dat hy ander moes kwel om vir jou 'n teken te toon? Kyk, hy het aan jou 'n teken getoon; en nou wil jy nog stry?

52 En Korihor het sy hand uitgesteek en geskryf, en gesê: Ek weet dat ek stom is, want ek kan nie praat nie; en ek weet dat niks behalwe die krag van God dit oor my kon bring nie, ja, en ek het altyd geweet dat daar 'n God is.

53 Maar kyk, die duiwel het my bedrieg; want hy het aan my verskyn in die gedaante van 'n engel, en aan my gesê: Gaan, en hervorm hierdie volk, want hulle het almal weggedwaal agter 'n onbekende God aan. En hy het aan my gesê: Daar is geen God nie; ja, en hy het my geleer dit wat ek moes sê. En ek het sy woorde geleer; en ek het hulle geleer omdat hulle aangenaam was vir die vleeslike gemoed; ek het hulle geleer, en wel totdat ek veel welslae gehad het, in soverre dat ek waarlik geglo het dat hulle waar is; en om hierdie rede het ek die waarheid weerstaan, en wel totdat ek hierdie groot vloek oor my gebring het.

54 Nou toe hy dit gesê het, het hy gesmeek dat Alma tot God sou bid sodat die vloek van hom weggeneem mag word.

55 Maar Alma het aan hom gesê: As hierdie vloek van jou weggeneem sou word, sal jy weer die harte van hierdie volk weglei; daarom dit sal vir jou wees net soos die Here wil.

56 En dit het gebeur dat die vloek nie van Korihor af weggeneem is nie; maar hy is uitgewerp en het gegaan van huis tot huis vir sy voedsel.

57 Nou die kennis van wat met Korihor gebeur het, is onmiddellik dwarsdeur die hele land bekend gemaak; ja, die aankondiging is uitgestuur deur die hoofregter aan al die mense in die land, en verklaar aan diegene wat geglo het in die woorde van Korihor, dat hulle spoedig moes bekeer, sodat dieselfde oordele oor hulle sou kom.

58 En dit het gebeur dat hulle almal oortuig was van die goddeloosheid van Korihor; daarom is hulle almal weer bekeer tot die Here; en dit het 'n einde gemaak aan die goddeloosheid volgens die wyse van Korihor. En Korihor het gegaan van

huis tot huis om voedsel te bedel vir sy onderhoud.

59 En dit het gebeur dat terwyl hy onder die volk rondgegaan het, ja, onder 'n volk wat hulle self afgeskei het van die Nefiete en hulself Zoramiete genoem het, wat gelei is deur 'n man wie se naam Zoram was — en terwyl hy onder hulle rondgegaan het, kyk, is hy omgeloop en vertrap, en wel totdat hy dood was.

60 En so sien ons die einde van hom wat die weë van die Here verdraai; en so sien ons dat die duiwel nie sy kinders sal steun in die laaste dag nie, maar hulle spoedig aftrek na die hel.

Alma 31

1 Nou het dit gebeur dat na die einde van Korihor, omdat Alma berig ontvang het dat die Zoramiete die weë van die Here verdraai het, en dat Zoram, wat hulle leier was, die harte van die volk gelei het om neer te buig voor stomme afgode, het sy hart weer begin om siek te word vanweë die goddeloosheid van die volk.

2 Want dit was die oorsaak van groot droefheid vir Alma om te weet van goddeloosheid onder sy volk; daarom was sy hart uitermate bedroef vanweë die afskeiding van die Zoramiete van die Nefiete.

3 Nou het die Zoramiete hulleself bymekaargemaak in 'n land wat hulle Antionum genoem het, wat oos was van die land van Zarahemla, wat byna aangrensend was aan die seekus, wat suid was van die land van Jerson, wat ook gegrens het aan die wildernis aan die suidekant, welke wildernis vol was van die Lamaniete.

4 Nou het die Nefiete grootliks gevrees dat die Zoramiete vriendskaplike betrekkinge sou hê met die Lamaniete, en dat dit die oorsaak sou wees van groot verlies aan die kant van die Nefiete.

5 En nou, omdat die verkondiging van die woord 'n groot neiging gehad het om die volk te lei om dit te doen wat regverdig was — ja, dit het 'n kragtiger uitwerking gehad op die gemoed van die volk as die swaard, of enigiets anders, wat met hulle gebeur het — daarom het Alma gedink dat dit raadsaam was dat hulle die doeltreffendheid van die woord van God moes toets.

6 Daarom het hy Ammon geneem, en Aäron, en Omner; en Himni het hy gelaat in die kerk in Zarahemla; maar die voornoemde drie het hy met hom geneem, en ook Amulek en Zeesrom, wat by Melek was; en hy het ook twee van sy seuns geneem.

7 Nou, die oudste van sy seuns het hy nie met hom geneem nie, en sy naam was Helaman; maar die name van diegene wat hy saam met hom geneem het, was Sjiblon, en Corianton; en dit is die name van diegene wat saam met hom gegaan het onder die Zoramiete, om aan hulle die woord te verkondig.

8 Nou was die Zoramiete afvalliges van die Nefiete; daarom het hulle die woord van God aan hulle verkondig gehad.

9 Maar hulle het verval in groot dwalinge, want hulle wou nie die gebooie van God onderhou, en sy insettinge, volgens die wet van Moses nie.

10 Nóg wou hulle die handelinge van die kerk nakom, om daagliks voort te gaan in gebed en smeking tot God, dat hulle nie in versoeking mag kom nie.

11 Ja, kortom, hulle het die weë van die Here verdraai in baie gevalle; daarom, vir hierdie rede, het Alma en sy broers die land ingegaan om die woord vir hulle te preek.

12 Nou, toe hulle in die land ingekom het, kyk, tot hulle verbasing het hulle gevind

dat die Zoramiete sinagoges gebou het, en dat hulle hulleself bymekaargemaak het op een dag in die week, welke dag hulle die dag van die Here genoem het; en hulle het aanbid op 'n wyse wat Alma en sy broers nooit gesien het nie.

13 Want hulle het 'n plek opgebou gehad in die middel van hulle sinagoge, 'n plek om te staan, wat hoog bo die kop was; en die bopunt daarvan sou net een persoon toelaat.

14 Daarom, wie ook al begeer het om te aanbid, moes opgaan en op die bopunt daarvan staan, en sy hande uitstrek na die hemel, en uitroep met 'n luide stem, en gesê:

15 Heilige, heilige God; ons glo dat U God is, en ons glo dat U heilig is, en dat U 'n Gees was, en dat U 'n Gees is, en dat U 'n Gees sal wees vir ewig.

16 Heilige God, ons glo dat U ons van ons broers geskei het; en ons glo nie in die oorlewering van ons broers nie, wat aan hulle oorgelewer is deur die kinderagtigheid van hulle vaders; maar ons glo dat U ons uitverkies het om u heilige kinders te wees; en ook het U dit aan ons bekend gemaak dat daar geen Christus sal wees nie.

17 Maar U is dieselfde gister, vandag en vir ewig; en U het ons uitverkies dat ons gered mag word, terwyl almal rondom ons uitverkies is om deur u toorn in die hel gewerp te word; vir welke heiligheid, o God, ons U dank; en ons dank U ook dat U ons uitverkies het, sodat ons nie weggelei word agter die dwase oorleweringe van ons broers nie, wat hulle vasbind tot 'n geloof in Christus, wat hulle harte lei om ver van U af te dwaal, ons God.

18 En weer dank ons U, o God, dat ons 'n uitverkore en 'n heilige volk is. Amen.

19 Nou het dit gebeur dat nadat Alma en sy broers en sy seuns hierdie gebede gehoor het, was hulle bomate verbaas.

20 Want kyk, elke mens het opgegaan en dieselfde gebede gedoen.

21 Nou, die plek is deur hulle genoem Rameüptom, wat, as dit vertaal word, die heilige platform is.

22 Nou, van hierdie platform af het hulle gedoen, elke mens, dieselfde gebed aan God, en hul God gedank dat hulle deur Hom uitverkies is, en dat Hy hulle nie weggelei het agter die oorleweringe van hulle broers aan nie, en dat hulle harte nie weggesteel was om te glo in dinge wat moes kom nie, waarvan hulle niks geweet het nie.

23 Nou, nadat die mense almal op hierdie wyse hulle dank betuig het, het hulle teruggekeer na hul huise, en nooit weer van hulle God gespreek totdat hulle weer by die heilige platform versamel het nie, om dank te betuig volgens hulle wyse.

24 Nou toe Alma dit sien, was sy hart bedroef; want hy het gesien dat hulle 'n goddelose en wederstrewige volk was; ja, hy het gesien dat hulle harte gerig was op goud, en op silwer, en op alle soorte mooi dinge.

25 Ja, en hy het ook gesien dat hulle harte verhewe was tot groot roem, in hulle trots.

26 En hy het sy stem verhef tot die hemel, en uitgeroep, en gesê: O, hoe lank, o Here, sal U toelaat dat u diensknegte hier benede sal woon in die vlees, om sulke groot goddeloosheid te aanskou onder die kinders van mense?

27 Kyk, o God, hulle roep tot U, en tog is hulle harte opgeneem deur hulle trots. Kyk, o God, hulle roep tot U met hulle monde, terwyl hulle opgeblase is, en wel tot verwaandheid toe, met die ydele dinge van die wêreld.

28 Kyk, o my God, hulle kosbare kleding, en hulle ringetjies, en hulle armbande, en hulle ornamente van goud, en al hulle kosbare dinge waarmee hulle versier is; en

kyk, hulle harte is op hulle gesteld, en tog roep hulle tot U en sê — Ons dank U, o God, want ons is 'n uitverkore volk vir U, terwyl andere sal vergaan.

29 Ja, en hulle sê dat U dit aan hulle bekend gemaak het dat daar geen Christus sal wees nie.

30 O Here God, hoe lank sal U toelaat dat sulke goddeloosheid en ontrouheid onder hierdie volk sal wees? O Here, sal U my krag gee, sodat ek my swakhede mag verduur. Want ek is swak, en sulke goddeloosheid onder hierdie volk pynig my siel.

31 O Here, my hart is uitermate bedroef; sal U my siel vertroos in Christus. O Here, sal U aan my gun dat ek krag mag hê, dat ek hierdie verdrukkinge met geduld sal verduur wat oor my sal kom, vanweë die goddeloosheid van hierdie volk.

32 O Here, sal U my siel vertroos, en aan my welslae gee, en ook my medearbeiders, wat by my is — ja, Ammon, en Aäron, en Omner, en ook Amulek en Zeesrom, en ook my twee seuns — ja, wel al hierdie sal U vertroos, o Here. Ja, sal U hulle siele vertroos in Christus.

33 Sal U aan hulle gun, dat hulle krag mag hê, dat hulle hul verdrukkinge mag verduur wat oor hulle sal kom vanweë die goddeloosheid van hierdie volk.

34 O Here, sal U aan ons gee dat ons welslae mag hê om hulle weer na U te bring in Christus.

35 Kyk, o Here, hulle siele is kosbaar, en baie van hulle is ons broers; daarom, gee aan ons, o Here, krag en wysheid dat ons hierdie, ons broers, weer na U mag bring.

36 Nou het dit gebeur dat toe Alma hierdie woorde gesê het, dat hy sy hande geplaas het op al diegene wat by hom was. En kyk, toe hy sy hande op hulle geplaas het, is hulle vervul met die Heilige Gees.

37 En daarna het hulle hulself van mekaar geskei, die een van die ander, en hulle was nie besorg oor wat hulle sou eet, of wat hulle sou drink, of wat hulle sou aantrek nie.

38 En die Here het vir hulle voorsien sodat hulle nie sou honger ly, nóg dors word; ja, en Hy het ook krag vir hulle gegee, sodat hulle geen soort van verdrukking sou ly nie, behalwe as dit verswelg is in die vreugde van Christus. Nou dit was volgens die gebed van Alma; en dit omdat hy in geloof gebid het.

Alma 32

1 En dit het gebeur dat hulle uitgegaan het, en begin het om die woord van God te preek aan die volk, en hulle het in hulle sinagoges ingegaan, en in hulle huise; ja, en hulle het selfs die woord gepreek in hulle strate.

2 En dit het gebeur dat na baie bearbeiding onder hulle, het hulle begin om welslae te behaal onder die arm klas van mense; want kyk, hulle is uitgewerp uit die sinagoges vanweë die ruheid van hulle kleredrag —

3 Daarom is hulle nie toegelaat om hulle sinagoges binne te gaan om God te aanbid nie, omdat hulle as vieslik beskou is; daarom was hulle arm; ja, hulle is beskou as droes deur hulle broers; daarom was hulle arm wat die dinge van die wêreld betref; en hulle was ook nederig van hart.

4 Nou, terwyl Alma die volk geleer en met hulle gespreek het op die heuwel Onida, het daar 'n groot skare na hom gekom, wat diesulkes was waarvan ons gespreek het, wat nederig van hart was, vanweë hulle armoede betreffende die dinge van die wêreld.

5 En hulle het na Alma gekom; en die een wat die vernaamste onder hulle was het

aan hom gesê: Kyk, wat moet hierdie, my broers doen, want hulle word verag deur alle mense vanweë hulle armoede, ja, en meer in besonder deur ons priesters; want hulle het ons uitgewerp uit ons sinagoges wat ons so hard aan gewerk het om te bou met ons eie hande; en hulle het ons uitgewerp vanweë ons uitermate armoede; en ons het geen plek om ons God te aanbid nie; en kyk, wat sal ons doen?

6 En nou, toe Alma dit hoor, het hy omgedraai, met sy aangesig direk na hom gewend, en hy het aanskou met groot blydskap; want hy het gesien dat hulle verdrukkinge hulle waarlik verootmoedig het, en dat hulle voorbereid was om die woord aan te hoor.

7 Daarom het hy niks meer aan die ander skare gesê nie, maar hy het sy hand uitgestrek en diegene toegeroep wat hy gesien het, wat waarlik bekeer was, en aan hulle gesê:

8 Ek sien dat julle nederig van hart is; en as dit so is, salig is julle.

9 Kyk, julle broer het gesê, Wat sal ons doen? — want ons is uitgewerp uit ons sinagoges, sodat ons nie ons God kan aanbid nie.

10 Kyk, ek sê aan julle, veronderstel julle dat julle God nie kan aanbid nie, behalwe in julle sinagoges?

11 En bowendien wil ek vra, veronderstel julle dat julle vir God nie mag aanbid nie, behalwe eenkeer 'n week?

12 Ek sê aan julle, dit is goed dat julle uitgewerp is uit jul sinagoges, sodat julle ootmoedig mag wees, en sodat julle wysheid mag leer; want dit is nodig dat julle wysheid moet leer; want dit is omdat julle uitgewerp is, dat julle verag word deur julle broers vanweë julle uitermate armoede, dat julle gebring word na 'n nederigheid van hart; want julle word noodwendig gebring om ootmoedig te wees.

13 En nou, omdat julle gedwing is om ootmoedig te wees, salig is julle; want 'n mens soms, as hy gedwing word om ootmoedig te wees, soek bekering; en nou waarlik, wie ook al bekeer, sal genade vind; en hy wat genade vind en volhard tot die einde toe, dieselfde sal gered word.

14 En nou, soos ek aan julle gesê het, dat omdat julle gedwing is om ootmoedig te wees, is julle geseënd, veronderstel julle nie dat hulle meer geseënd is wat hulleself waarlik verootmoedig vanweë die woord nie?

15 Ja, hy wat homself waarlik verootmoedig, en bekeer van sy sondes, en volhard tot die einde toe, dieselfde sal geseën word — ja, baie meer geseënd as hulle wat gedwing word om ootmoedig te wees vanweë hulle uitermatige armoede.

16 Daarom, salig is hulle wat hulleself verootmoedig sonder om gedwing te word om ootmoedig te wees; of eerder, met ander woorde, salig is hy wat glo in die woord van God, en gedoop word sonder hardnekkigheid van hart, ja, sonder om gebring te word om die woord te ken, of selfs gedwing te word om dit te ken, voordat hulle sal glo.

17 Ja, daar is baie wat sê: As u aan ons 'n teken toon uit die hemel, dan sal ons vir seker weet; dan sal ons glo.

18 Nou vra ek, is dit geloof? Kyk, ek sê aan julle, Nee; want as 'n mens iets weet, het hy nie rede om te glo nie, want hy weet dit.

19 En nou, hoeveel te meer is hy vervloek wat die wil van God ken en dit nie doen nie, as hy wat net glo, of net rede het om te glo, en in ootreding verval?

20 Nou oor hierdie ding moet julle oordeel. Kyk, ek sê aan julle, dat dit aan die een kant is net soos aan die ander; en dit sal wees aan elke mens volgens sy werke.

- 2.1 En nou soos ek gesê het aangaande geloof—geloof is nie om ‘n volmaakte kennis van dinge te hê nie; daarom, as julle geloof het, hoop julle op dinge wat nie gesien word nie, wat waar is.
- 2.2 En nou, kyk, ek sê aan julle, en ek wil hê dat julle moet onthou, dat God genadig is teenoor almal wat glo in sy Naam; daarom, Hy begeer in die eerste plek dat julle moet glo, ja, en naamlik in sy woord.
- 2.3 En nou, Hy deel sy woord mee deur engele aan die mens, ja, nie alleen mans nie, maar ook vroue. Nou, dit is nie al nie; aan klein kindertjies word die woord baie kere gegee, wat die wyses en die geleerdes beskaam.
- 2.4 En nou, my geliefde broers, omdat julle begeer het om vir my te vra wat julle moet doen, omdat julle gekwel en uitgewerp word—nou begeer ek nie dat julle moet veronderstel dat ek bedoel om julle te oordeel alleen volgens dit wat waar is nie—
- 2.5 Want ek bedoel nie dat almal van julle gedwing is om julleself te verootmoedig nie; want ek glo waarlik dat daar sommiges onder julle is wat hulleself sal verootmoedig, laat hulle wees in welke omstandighede hulle ook al mag wees.
- 2.6 Nou, soos ek gesê het aangaande geloof—dat dit nie ‘n volmaakte kennis was nie—net so is dit met my woorde. Julle kan nie aanvanklik van hulle sekerheid weet nie, tot volmaaktheid, net so min as wat geloof ‘n volmaakte kennis is.
- 2.7 Maar kyk, as julle sal wakker word en julle vermoëns opwek, en wel tot ‘n proefneming met my woorde, en ‘n greintjie geloof beoefen, ja, as julle selfs niks meer kan as net begeer om te glo nie, laat hierdie begeerte werk in julle, totdat julle glo op so ‘n wyse dat julle plek kan gee vir ‘n gedeelte van my woorde.
- 2.8 Nou, ons sal die woord vergelyk met ‘n saad. Nou, as julle plek gee dat ‘n saad geplant mag word in julle harte, kyk, as dit ‘n ware saad is, of ‘n goeie saad, as julle dit nie uitwerp deur julle ongeloof nie, sodat julle die Gees van die Here sal weerstaan, kyk, dit sal begin swel in julle boesems; en wanneer julle hierdie bewegings van swelling voel, sal julle begin om vir julleself te sê—Dit moet noodwendig ‘n goeie saad wees, of dat die woord goed is, want dit begin om my siel te vergroot; ja, dit begin my verstand te verlig, ja, dit begin om heerlik te wees vir my.
- 2.9 Nou kyk, sal dit nie julle geloof vermeerder nie? Ek sê aan julle, Ja; nogtans het dit nie opgegroeï tot ‘n volmaakte kennis nie.
- 3.0 Maar kyk, soos die saad swel, en uitloop, en begin te groei, dan moet julle noodwendig sê dat die saad goed is; want kyk dit swel, en loop uit, en begin te groei. En nou, kyk, sal dit nie julle geloof versterk nie? Ja, dit sal julle geloof versterk: want julle sal sê ek weet dat dit ‘n goeie saad is; want kyk, dit loop uit en begin om te groei.
- 3.1 En nou kyk, is julle seker dat dit ‘n goeie saad is? Ek sê aan julle, Ja; want elke saad bring volgens sy eie gelykenis voort.
- 3.2 Daarom, as ‘n saad groei is dit goed, maar as dit nie groei nie, kyk, dan is dit nie goed nie, daarom word dit weggewerp.
- 3.3 En nou, kyk, omdat julle die proefneming probeer het, en die saad geplant het, en dit swel en loop uit, en begin om te groei, moet julle noodwendig weet dat die saad goed is.
- 3.4 En nou kyk, is julle kennis volmaak? Ja, julle kennis is volmaak in daardie ding, en julle geloof is rustend; en dit is omdat julle weet, want julle weet dat die woord julle siele laat uitswel het, en julle weet ook dat dit uitgeloop het, dat julle verstand begin om verlig te wees, en julle verstand begin om te groei.
- 3.5 O dan, is dit nie werklik nie? Ek sê aan julle, Ja, want dit is lig; en wat ook al lig

is, is goed, want dit is waarneembaar, daarom moet julle weet dat dit goed is; en nou kyk, nadat julle hierdie lig gesmaak het, is julle kennis volmaak?

36 Kyk ek sê aan julle, Nee; nóg moet julle jul geloof opsy lê, want julle het net julle geloof beoefen om die saad te plant sodat julle die proefneming mag probeer om te weet of die saad goed was.

37 En kyk, soos die boom begin om te groei, sal julle sê: Laat ons dit versorg met groot sorgvuldigheid sodat dit mag wortelskiet, dat dit kan opgroei, en vrugte voortbring vir ons. En nou kyk, as julle dit versorg met groot sorgvuldigheid, sal dit wortelskiet, en opgroei en vrugte voortbring.

38 Maar as julle die boom verwaarloos, en geen aandag gee aan sy versorging nie, kyk, dan sal dit nie wortelskiet nie; en wanneer die hitte van die son kom en dit verskroei, omdat dit geen wortel het nie, verdroog dit, en julle trek dit uit en gooi dit weg.

39 Nou, dit is nie omdat die saad nie goed was nie, nóg is dit nie omdat die vrugte daarvan nie begeerlik sou wees nie; maar dit is omdat julle grond onvrugbaar is, en julle wil nie die boom versorg nie, daarom kan julle nie die vrugte daarvan hê nie.

40 En dus, as julle nie die woord wil versorg nie, en uitsien met 'n oog van geloof na die vrugte daarvan, kan julle nooit van die vrugte pluk van die boom van die lewe nie.

41 Maar as julle die woord sal versorg, ja versorg die boom wanneer dit begin groei, deur julle geloof met groot getrouheid, en met geduld, en uitsien na die vrugte daarvan, sal dit wortelskiet; en kyk dit sal 'n boom wees wat opskiet tot die ewige lewe.

42 En as gevolg van julle getrouheid, en julle geloof en julle geduld met die woord in die versorging daarvan, sodat dit kan wortelskiet in julle, kyk, spoedig sal julle die vrugte daarvan pluk, wat baie kosbaar is, wat soet is bo alles wat soet is, en wat wit is bo alles wat wit is, ja, en suiwer bo alles wat suiwer is; en julle sal feesvier op hierdie vrug totdat julle versadig is, sodat julle nie meer honger nie, nóg sal julle dors.

43 Dan, my broers, sal julle die beloning van julle geloof maai, en julle getrouheid, en geduld, en lankmoedigheid, terwyl julle wag vir die boom om vir julle vrugte voort te bring.

Alma 33

1 Nou, nadat Alma hierdie woorde gespreek het, het hulle uitgestuur na hom en was begerig om te weet of hulle moes glo in een God, sodat hulle hierdie vrug kon verkry waarvan hy gespreek het, of hoe hulle die saad moes plant, of die woord waarvan hy gespreek het, wat hy gesê het geplant moes word in hulle harte; of op watter wyse hulle moes begin om hul geloof te beoefen.

2 En Alma het aan hulle gesê: Kyk, julle het gesê dat julle nie julle God kon aanbid nie omdat julle uitgewerp is uit julle sinagoges. Maar kyk, ek sê aan julle, as julle veronderstel dat julle God nie kan aanbid nie, dwaal julle grootliks, en julle behoort die skrifture te ondersoek; as julle veronderstel dat hulle vir julle dit geleer het, verstaan julle hulle nie.

3 Onthou julle dat julle gelees het wat Zenos, die profeet van ouds, gesê het aangaande gebed of aanbidding?

4 Want hy het gesê: U is genadig, o God, want U het my gebed gehoor, en selfs toe

ek in die wildernis was; ja, U was genadig toe ek gebid het vir diegene wat my vyande was, en U het hulle gekeer na my toe.

5 Ja, o God, en U was genadig jeens my toe ek tot U geroep het in my landery; toe ek tot U geroep het in my gebed, en U het my gehoor.

6 En weer, o God, toe ek teruggekeer het na my huis, het U my gehoor in my gebed.

7 En toe ek na my binnekamer gegaan het, o Here, en tot U gebid het, het U my gehoor.

8 Ja, U is genadig jeens U kinders wanneer hulle roep tot U, om deur U gehoor te word en nie deur mense nie, en U sal hulle hoor.

9 Ja, o God, U was genadig jeens my, en het my geroep gehoor te midde van u gemeentes.

10 Ja, en U het my ook gehoor toe ek uitgewerp was en verag is deur my vyande; ja, U het my geroep gehoor, en was kwaad vir my vyande, en U het hulle besoek in u toorn met spoedige vernietiging.

11 En U het my gehoor vanweë my verdrukkinge en my opregtheid; en dit is vanweë u Seun dat U so genadig was jeens my, daarom sal ek roep tot U in al my verdrukkinge, want in U is my vreugde; want U het u oordele afgewend van my af, vanweë u Seun.

12 En nou het Alma aan hulle gesê: Glo julle daardie skrifture wat geskryf is deur hulle van ouds?

13 Kyk, as julle glo, moet julle glo wat Zenos gesê het; want kyk, hy het gesê: U het u oordele afgewend vanweë u Seun.

14 Nou kyk, my broers, ek wil vra of julle die skrifture gelees het? As julle het, hoe kan julle nie glo in die Seun van God nie?

15 Want dit is nie geskryf dat Zenos alleen gespreek het van hierdie dinge nie, maar Zenok het ook gespreek van hierdie dinge —

16 Want kyk, hy het gesê: U is vertoorn, o Here, met hierdie volk, omdat hulle nie u goedertierenhede wil begryp wat U toebedeel het aan hulle vanweë u Seun nie.

17 En nou, my broers, julle sien dat 'n tweede profeet van ouds getuig het van die Seun van God, en omdat die volk nie sy woorde wou verstaan nie, het hulle hom gestenig tot die dood toe.

18 Maar kyk, dit is nie al nie; hierdie is nie die enigstes wat gespreek het aangaande die Seun van God nie.

19 Kyk, van Hom is gespreek deur Moses; ja, en kyk 'n sinnebeeld is in die wildernis opgehef, sodat wie ook al wat daarna kyk, mag lewe. En baie het gekyk en gelewe.

20 Maar weinig het die betekenis verstaan van daardie dinge, en dit vanweë die hardheid van hulle harte. Maar daar was baie wat so verhard was dat hulle nie wou kyk nie, daarom het hulle omgekóm. Nou, die rede waarom hulle nie wou kyk nie, is omdat hulle nie geglo het dat dit hulle sou genees nie.

21 O my broers, as julle genees kon word deur bloot met julle oë rond te kyk sodat julle genees mag word, sou julle nie gou kyk nie, of sou julle liever julle harte verhard in ongeloof, en traag wees dat julle nie met julle oë sal rondkyk nie, sodat julle mag omkom?

22 As dit so is, sal ellende kom oor julle; maar as dit nie so is nie, kyk dan rond met julle oë en begin om te glo in die Seun van God, dat Hy sal kom om sy volk te verlos, en dat Hy sal ly en sterwe, om versoening te doen vir hulle sondes; en dat Hy weer sal opstaan uit die dood, wat die opstanding sal voortbring dat alle mense voor Hom

sal staan om geoordeel te word op die laaste en oordeelsdag, volgens hulle werke.

- 23 En nou, my broers, ek wil hê dat julle hierdie woord in julle harte sal plant, en wanneer dit begin om te swel, versorg dit net so deur julle geloof. En kyk, dit sal 'n boom word, wat opskiet in julle tot die ewigdurende lewe. En dan mag God aan julle gun dat julle laste lig mag wees, deur die vreugde van sy Seun. En inderdaad kan julle dit alles doen as julle wil. Amen.

Alma 34

- 1 En nou het dit gebeur dat nadat Alma hierdie woorde gespreek het met hulle, het hy op die grond gaan sit, en Amulek het opgestaan en hulle begin leer, en het gesê:
- 2 My broers, ek dink dat dit onmoontlik is dat julle onkundig sal wees van die dinge wat gespreek is aangaande die koms van Christus, wat deur ons geleer word dat hy die Seun van God is; ja, ek weet dat hierdie dinge oorvloedig aan julle geleer is voor julle afskeiding van ons.
- 3 En omdat julle wou hê dat my geliefde broer aan julle moet bekend maak wat julle moet doen, vanweë julle verdrukkinge; en hy het ietwat met julle gespreek om julle gedagtes voor te berei; ja, en hy het julle vermaan tot geloof en geduld —
- 4 Ja, wel dat julle soveel geloof moet hê om die woord te plant in julle harte, sodat julle die goedheid daarvan kan beproef.
- 5 En ons het gesien dat die groot vraag wat in julle gedagtes is, is of die woord in die Seun van God is, en of daar geen Christus sal wees nie.
- 6 En julle het ook gesien dat my broer aan julle bewys het, in baie gevalle, dat die woord in Christus tot saligheid is.
- 7 My broer het ook die woorde van Zenos aangehaal, dat verlossing kom deur die Seun van God, en ook die woorde van Zenok; en ook het hy verwys na Moses, om te bewys dat hierdie dinge waar is.
- 8 En nou, kyk, ek sal aan julle getuig uit my eie dat hierdie dinge waar is. Kyk, ek sê aan julle, dat ek weet dat Christus sal kom onder die kinders van mense, om die oortredings van sy volk op Hom te neem, en dat Hy versoening sal doen vir die sondes van die wêreld; want die Here God het dit gespreek.
- 9 Want dit is noodsaaklik dat 'n versoening gedoen moet word; want volgens die groot plan van die Ewige God moet daar 'n versoening gedoen word, of anders moet die hele mensdom onvermydelik omkom; ja, almal is verhard ja, almal is gevalle en is verlore, en moet omkom tensy dit is deur die versoening wat noodsaaklik is om gedoen te word.
- 10 Want dit is noodsaaklik dat daar 'n groot en laaste offerande sal wees; ja, nie 'n offerande van 'n mens nie, nóg van 'n dier, nóg van enige soort voël; want dit sal nie 'n menslike offerande wees nie; maar dit moet 'n oneindige en ewige offerande wees.
- 11 Nou is daar geen mens wat sy eie bloed kan offer wat sal versoen vir die sondes van 'n ander nie. Nou, as 'n man moord pleeg, kyk, sal ons wet, wat regverdig is, die lewe neem van sy broer? Ek sê aan julle, Nee.
- 12 Maar die wet vereis die lewe van hom wat moord gepleeg het; daarom kan daar niks minder wees as 'n oneindige versoening wat voldoende sal wees vir die sondes van die wêreld nie.
- 13 Daarom, dit is noodsaaklik dat daar 'n groot en laaste offerande moet wees; en dan sal daar wees, of dit is voordelig dat daar 'n einde moet wees aan die verspilling

van bloed; dan sal die wet van Moses vervul word, ja, dit sal alles vervul word, elke jota en tittel, en niks sal verbygegaan het nie.

14 En kyk, dit is die hele betekenis van die wet, elke gedeelte wat sal dui op daardie groot en laaste offerande; en dat daardie groot en laaste offerande die Seun van God sal wees, ja, oneindig en ewig.

15 En so sal Hy saligheid bring aan al diegene wat sal glo in sy Naam; en dit is die doel van hierdie laaste offerande, om innerlike ontferming teweeg te bring wat geregtigheid oorweldig, en die middel bring aan mense waardeur hulle geloof mag hê tot bekering.

16 En sodoende kan genade die eise van geregtigheid bevredig, en hulle omhels in die arms van veiligheid, terwyl hy wat geen geloof beoefen tot bekering nie, blootgestel word aan die hele wet van die eise van geregtigheid; daarom word slegs vir hom wat geloof het tot bekering die groot en ewige plan van verlossing teweeggebring.

17 Daarom mag God aan julle gun, my broers, dat julle mag begin om jul geloof te beoefen tot bekering, dat julle begin om sy heilige Naam aan te roep, sodat Hy julle genadig mag wees;

18 Ja, roep tot Hom om genade; want Hy is magtig om te red.

19 Ja, verootmoedig juiself, en volhard in gebed tot Hom.

20 Roep tot Hom wanneer julle in julle landerye is, ja, oor al julle kuddes.

21 Roep tot Hom in julle huise, ja, oor julle hele huishouding, beide soggens, smiddags en saans.

22 Ja, roep tot Hom teen die mag van julle vyande.

23 Ja, roep tot Hom teen die duiwel, wat 'n vyand is van alle regverdigheid.

24 Roep tot Hom oor die oeste van julle landerye, sodat julle voorspoedig mag wees in hulle.

25 Roep oor die kuddes in julle lande dat hulle mag vermeerder.

26 Maar dit is nie al nie; julle moet julle siele uitstort in jul binnekamers, en julle geheime plekke, en in julle wildernis.

27 Ja, en as julle nie roep tot die Here nie, laat julle harte vol wees, uitgestrek in gebed tot Hom gedurigdeur vir julle welsyn, en ook vir die welsyn van diegene wat om julle is.

28 En nou kyk, my geliefde broers, ek sê aan julle, moenie veronderstel dat dit al is nie; want nadat julle al hierdie dinge gedoen het, as julle die behoeftiges wegstuur, en die naaktes, en die krankes en die verdruktes nie besoek nie, en nie van julle besittings meedeel nie, as julle het, aan diegene wat dit nodig het nie — ek sê aan julle, as julle geen van hierdie dinge doen nie, kyk, dan is julle gebed tevergeefs, en baat julle niks nie, en julle is soos huigelaars wat die geloof verloën.

29 Daarom, as julle nie onthou om naasteliefde te bewys nie, is julle soos droes, wat die smelters uitwerp, (aangesien dit van geen waarde is nie), en word vertrap onder die voete van mense.

30 En nou, my broers, ek wil hê dat, nadat julle soveel getuienisse ontvang het, aangesien die heilige skrifture getuig van hierdie dinge, dat julle na vore moet kom en vrugte tot bekering voortbring.

31 Ja, ek wil hê dat julle na vore moet kom en julle harte nie langer verhard nie; want kyk, nou is die tyd en dag van julle saligheid; en daarom, as julle sal bekeer en nie julle harte verhard nie, sal die groot plan van verlossing onmiddellik op julle

toegepas word.

- 32 Want kyk, hierdie lewe is die tyd vir mense om voor te berei om God te ontmoet; ja kyk, die dag van hierdie lewe is die dag vir mense om hulle arbeid te verrig.
- 33 En nou, soos ek tevore aan julle gesê het, aangesien julle soveel getuienisse gehad het, daarom smee ek julle dat julle nie die dag van julle bekering uitstel tot die einde nie; want na hierdie dag van lewe, wat aan ons gegee word om voor te berei vir die ewigheid, kyk, as ons nie ons tyd beter benut terwyl in hierdie lewe nie, dan kom die nag van duisternis waarin daar geen arbeid verrig kan word nie.
- 34 Julle kan nie sê, wanneer julle gebring word tot daardie verskriklike keerpunt, dat ek sal bekeer, dat ek sal terugkeer na my God nie. Nee, julle kan dit nie sê nie; want daardie selfde gees wat julle liggame beheer op die tyd wanneer julle hierdie lewe uitgaan, daardie selfde gees sal mag hê om julle liggame te beheer in daardie ewige wêreld.
- 35 Want kyk, as julle die dag van julle bekering uitgestel het tot die dood toe, kyk, het julle onderhewig geword aan die gees van die duiwel, en hy seël julle as syne; daarom, die Gees van die Here het onttrek van julle, en het geen plek in julle nie, en die duiwel het alle mag oor julle; en dit is die uiteindelijke toestand van die goddeloses.
- 36 En dit weet ek, omdat die Here gesê het dat Hy nie woon in onheilige tempels nie, maar in die harte van die regverdiges woon Hy; ja, en Hy het ook gesê dat die regverdiges sal sit in sy koninkryk, om nie meer uit te gaan nie; maar hulle gewaad sal wit gemaak word deur die bloed van die Lam.
- 37 En nou, my geliefde broers, ek wil hê dat julle hierdie dinge moet onthou, en dat julle jul saligheid moet uitwerk met vrees voor God, en dat julle nie meer die koms van Christus moet loën nie;
- 38 Dat julle nie langer stry teen die Heilige Gees nie, maar dat julle dit ontvang, en vir julle die Naam van Christus aanneem; dat julle jul verootmoedig tot in die stof, en God aanbid, in watter plek julle ook al mag wees, in gees en in waarheid; en dat julle daaglik lewe in danksegging, vir die baie barmhartighede en seëninge wat Hy aan julle skenk.
- 39 Ja, en ek vermaan julle ook, my broers, dat julle gedurigdeur waaksaam in die gebed is, sodat julle nie weggelei mag word deur die versoekinge van die duiwel nie, dat hy julle nie mag oorweldig nie, sodat julle nie sy onderdane mag word in die laaste dag nie; want kyk, hy beloon julle geen goeie ding nie.
- 40 En nou, my geliefde broers, ek wil julle vermaan om geduld te hê, en dat julle allerlei verdrukkinge verdra; dat julle nie diegene beledig wat julle uitwerp vanweë julle uitermatige armoede nie, sodat julle nie sondaars word soos hulle nie;
- 41 Maar dat julle geduld moet hê, en daardie verdrukkinge verdra, met 'n vaste vertrouwe dat julle eendag sal rus van al jul verdrukkinge.

Alma 35

- 1 Nou het dit gebeur dat nadat Amulek hierdie woorde klaar gespreek het, het hulle hulself onttrek aan die skare en oorgekom na die land van Jerson.
- 2 Ja, en die res van die broers, nadat hulle die woorde gespreek het aan die Zoramiete, het ook oorgekom na die land van Jerson.
- 3 En dit het gebeur dat nadat die meer invloedryke gedeelte van die Zoramiete met

mekaar beraadslaag het aangaande die woorde wat aan hulle gepreek is, was hulle kwaad vanweë die woord, want dit het hulle bedrog vernietig; daarom wou hulle nie ag slaan op die woorde nie.

4 En hulle het gestuur en die hele volk bymekaar gemaak dwarsdeur die hele land, en met hulle beraadslaag aangaande die woorde wat gesprek was.

5 Nou het hulle heersers en hulle priesters en hulle leraars nie die mense laat weet aangaande hulle begeertes nie; daarom het hulle in die geheim uitgevind wat die gedagtes van die hele volk was.

6 En dit het gebeur dat nadat hulle die gedagtes van die hele volk vasgestel het, is diegene wat ten gunste was van die woorde wat gesprek is deur Alma en sy broers, uitgewerp uit die land; en hulle was baie; en hulle het ook oorgekom na die land van Jerson.

7 En dit het gebeur dat Alma en sy broers hulle gedien het.

8 Nou was die volk van die Zoramiete vertoornd op die volk van Ammon wat in Jerson was, en die opperheerser van die Zoramiete, omdat hy 'n baie goddelose man was, het oorgestuurd na die volk van Ammon en van hulle verlang dat hulle uit hulle land al diegene uitwerp wat van hulle oorgekom het na hulle land toe.

9 En hy het baie dreigemente geuit teen hulle. En nou het die volk van Ammon nie hulle woorde gevrees nie; daarom het hulle hul nie uitgewerp nie, maar hulle het al die armes ontvang van die Zoramiete wat na hulle oorgekom het; en hulle het hulle versorg, en hulle geklee, en aan hulle landerye gegee as hulle erfenis; en hulle het hul gedien volgens hul behoeftes.

10 Nou dit het die Zoramiete opgestook tot toorn teen die volk van Ammon, en hulle het begin vermeng met die Lamaniete en om hulle ook op te stook tot toorn teen hulle.

11 En so het die Zoramiete en die Lamaniete begin om voorbereidsels te tref vir oorlog teen die volk van Ammon, en ook teen die Nefiete.

12 En so het die sewentiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig.

13 En die volk van Ammon het vertrek uit die land van Jerson, en oorgekom na die land van Melek, en het plek gemaak in die land van Jerson vir die leërs van die Nefiete, sodat hulle mag veg teen die leërs van die Lamaniete en die leërs van die Zoramiete; en so het 'n oorlog begin tussen die Lamaniete en die Nefiete, in die agtiende jaar van die heerskappy van die regters; en 'n verslag sal hierna gegee word van hulle oorloë.

14 En Alma, en Ammon, en hulle broers, en ook die twee seuns van Alma het teruggekeer na die land van Zarahemla, nadat hulle werktuie was in die hande van God om baie van die Zoramiete te bring tot bekering; en soveel as wat tot bekering gebring is, is uit hulle land uitgedryf; maar hulle het landerye vir hul erfenis in die land van Jerson, en hulle het wapens opgeneem om hulself te verdedig, en hulle vroue, en kinders, en hul landerye.

15 Nou Alma, omdat hy bedroef was oor die goddeloosheid van sy volk, ja, oor die oorloë, en die bloedvergietings, en die twiste wat onder hulle was; en omdat hy die woord verkondig het, of gestuur het om die woord te verkondig, onder die hele volk in elke stad; en omdat hy gesien het dat die harte van die volk begin het om hard te word, en dat hulle begin het om aanstoot te neem vanweë die strengheid van die woord, was sy hart uitermate bedroef.

- 16 Daarom het hy sy seuns laat bymekaar kom, sodat hy aan hulle elkeen sy opdrag mag gee, afsonderlik, aangaande die dinge met betrekking tot regverdigheid. En ons het 'n verslag van sy be vele, wat hy aan hulle gegee het volgens sy eie kroniek.

Die be vele van Alma aan sy seun Helaman.

Alma 36

- 1 My seun, neig jou oor na my woorde; want ek sweer vir jou, dat in soverre jy die gebooie van God sal onderhou, sal jy voorspoedig wees in die land.
- 2 Ek wil hê dat jy moet doen soos ek gedoen het, deur te onthou van die gevangenskap van ons vaders; want hulle was in slawerny, en niemand kon hulle verlos behalwe die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob nie; en Hy het hulle waarlik uit hulle verdrukkinge verlos.
- 3 En nou, o my seun Helaman, kyk, jy is in jou jeug, en daarom, ek smee jou dat jy my woorde sal aanhoor en leer van my; want ek weet dat wie ook al hulle vertrou sal plaas in God, sal gesteun word in hulle beproewings, en hul sorge en hul verdrukkinge, en sal in die laaste dag verhef word.
- 4 En ek wil nie hê dat jy moet dink dat ek dit uit my eie weet nie — nie van die tydelike nie maar van die geestelike, nie van die vleeslike verstand nie maar van God.
- 5 Nou, kyk, ek sê aan jou, as ek nie uit God gebore was nie, sou ek nie hierdie dinge geweet het nie; maar God het, by monde van sy heilige engel, hierdie dinge bekend gemaak aan my, nie vanweë enige waardigheid van my eie nie.
- 6 Want ek het rondgegaan saam met die seuns van Mosia, en gesoek om die kerk van God te vernietig; maar kyk, God het sy heilige engel gestuur om ons onderweg te stop.
- 7 En kyk, Hy het met ons gepraat, asof dit die stem van donder was, en die hele aarde het gebewe onder ons voete; en ons het almal op die aarde neergeval, want die vrees van die Here het oor ons gekom.
- 8 Maar kyk, die stem het aan my gesê: Staen op. En ek het opgestaan en orentgekom, en die engel gesien.
- 9 En hy het aan my gesê: As jy uit jouself vernietig wil wees, soek nie meer om die kerk van God te vernietig nie.
- 10 En dit het gebeur dat ek op die aarde neergeval het; en dit was vir die tydperk van drie dae en drie nagte dat ek nie my mond kon open nie, nóg het ek die gebruik van my ledemate gehad.
- 11 En die engel het meer dinge met my gespreek, wat gehoor is deur my broers, maar ek het hulle nie gehoor nie; want toe ek die woorde hoor — As jy uit jouself vernietig wil wees, soek nie meer om die kerk van God te vernietig nie — is ek getref met so 'n groot vrees en verbasing dat ek miskien vernietig sou word, dat ek op die aarde neergeval het en niks meer gehoor het nie.
- 12 Maar ek is gemartel deur ewige foltering, want my siel was verskeur tot die ergste mate, en gemartel deur al my sondes.
- 13 Ja, ek het al my sondes en goddelooshede onthou, waaroor ek gefolter is deur die pyne van die hel; ja, ek het gesien dat ek gerebelleer het teen my God, en dat ek nie sy heilige gebooie onderhou het nie.

- 14 Ja, en ek het baie van sy kinders vermoor, of eerder, weggelei tot vernietiging ja, en kortom, so groot was my goddelooshede gewees, dat die blote gedagte om in die teenwoordigheid van God te kom, my siel met onuitspreeklike verskrikking gemartel het.
- 15 O, het ek gedink, dat ek verban kon word en kon ophou bestaan in beide siel en liggaam, dat ek nie gebring mag word om te staan in die teenwoordigheid van my God, om geoordeel te word volgens my dae nie.
- 16 En nou, vir drie dae en vir drie nagte is ek gemartel, en wel met die pyne van 'n verdoemde siel.
- 17 En dit het gebeur dat terwyl ek so gemartel is met foltering, terwyl ek beangs was deur die herinnering aan my baie sondes, kyk, het ek ook onthou dat ek gehoor het dat my vader geprofeteer het vir die volk aangaande die koms van ene Jesus Christus, 'n Seun van God, om versoening te doen vir die sondes van die wêreld.
- 18 Nou, toe my verstand hierdie gedagte vasgegryp het, het ek uitgeroep in my hart: O Jesus, U Seun van God, wees my genadig, wat in die gal van bitterheid verkeer, en omring word deur die ewigdurende kettings van die dood.
- 19 En nou, kyk, toe ek dit dink, kon ek my pyne nie meer onthou nie; ja, ek is nie langer verskeur deur die herinnering aan my sondes nie.
- 20 En o, watter vreugde, en watter wonderlike lig het ek aanskou; ja, my siel is vervul met vreugde so uitermate soos wat my pyn was!
- 21 Ja, ek sê aan jou, my seun, dat daar niks so intens en so bitter kon wees as wat my pyne was nie. Ja, en weer sê ek aan jou, my seun, dat daar aan die anderkant niks so intens en soet kan wees as wat my vreugde was nie.
- 22 Ja, ek het gedink ek sien, net soos ons vader Lehi gesien het, God op sy troon sit, omring deur tallose skares engele, in die houding van sang en lofbetuiging tot hulle God, ja, en my siel het gesmag om daar te wees.
- 23 Maar kyk, my ledemate het weer hulle krag herwin, en ek het op my voete gestaan, en ek het aan die volk openbaar dat ek uit God gebore is.
- 24 Ja, en van daardie tyd af tot nou toe het ek gearbei sonder ophou, sodat ek siele mag bring tot bekering, sodat ek hulle mag bring om die uitermate vreugde te smaak waarvan ek gesmaak het; sodat hulle ook gebore mag word uit God, en vervul word met die Heilige Gees.
- 25 Ja, en nou kyk, o my seun, die Here gee aan my uitermate groot vreugde in die vrug van my arbeid;
- 26 Want vanweë die woord wat Hy aan my bekend gemaak het, kyk, is baie gebore uit God, en het gesmaak wat ek gesmaak het, en het oog tot oog gesien soos ek gesien het; daarom weet hulle van hierdie dinge waarvan ek gespreek het, soos ek weet; en die kennis wat ek het is van God.
- 27 En ek is gesteun in beproewings en sorge van elke soort, ja, en in alle wyses van verdrukkinge; ja, God het my verlos van die gevangenis, en van bande, en van die dood; ja, en ek plaas my vertrouwe in Hom en Hy sal my steeds verlos.
- 28 En ek weet dat Hy my sal opwek in die laaste dag, om by Hom te woon in heerlijkheid; ja, en ek sal Hom vir ewig loof, want Hy het ons vaders uit Egipte gebring, en Hy het die Egiptenare verswelg in die Rooi see; en Hy het hulle deur sy krag in die beloofde land ingelei; ja, en Hy het hulle verlos uit slawerny en uit gevangenskap van tyd tot tyd.
- 29 Ja, en Hy het ook ons vaders gebring uit die land van Jerusalem; en Hy het ook,

deur sy ewigdurende krag, hulle verlos uit slawerny en gevangenskap, van tyd tot tyd tot die huidige dag; en ek het altyd hulle gevangenskap in gedagte gehou; ja, en julle behoort ook in gedagte te hou, soos ek gedoen het, hulle gevangenskap.

- 30 Maar kyk, my seun, dit is nie al nie; want julle behoort te weet soos ek weet, dat in soverre julle die gebooie van God sal onderhou, julle voorspoedig sal wees in die land; en julle behoort ook te weet, dat in soverre julle nie die gebooie van God sal onderhou nie, julle afgesny sal word van sy teenwoordigheid. Nou dit is volgens sy woord.

Alma 37

- 1 En, nou, my seun Helaman, ek beveel jou dat jy die kronieke neem wat aan my toevertrou is;
- 2 En ek beveel jou ook dat jy 'n kroniek byhou van hierdie volk, soos wat ek gedoen het, op die plate van Nefi, en hou al hierdie dinge heilig wat ek bewaar het, net soos ek hulle bewaar het; want dit is vir 'n wyse doel wat hulle bewaar word.
- 3 En hierdie plate van brons, wat hierdie graverings bevat, wat die kronieke van die heilige skrifture op hulle het, wat die geslagsregister van ons voorvaders het, en wel vanaf die begin —
- 4 Kyk, dit is geprofeteer deur ons vaders dat hulle bewaar moet word en van een geslag na 'n ander oorgedra word, en gehou en bewaar word deur die hand van die Here totdat hulle sal uitgaan na elke nasie, stam, taal en volk, dat hulle sal weet van die verborgenhede wat daarop is.
- 5 En nou kyk, as hulle bewaar word, moet hulle hul glans behou; ja, en hulle sal hulle glans behou; ja, en so ook sal al die plate wat dit bevat wat die heilige skrif is.
- 6 Nou, jy mag veronderstel dat dit dwaasheid in my is; maar kyk, ek sê aan jou, dat deur klein en eenvoudige dingetjies word groot dinge tot stand gebring; en geringe middele, in baie gevalle, beskaam die wyses.
- 7 En die Here God werk deur middele om sy groot en ewige voornemens tot stand te bring; en deur baie geringe middele beskaam die Here die wyses en bring tot stand die saligheid van baie siele.
- 8 En nou, dit was tot dusver wysheid in God dat hierdie dinge bewaar sou wees; want kyk, hulle het die geheue van hierdie mense vergroot, ja, en baie oortuig van die dwaling van hulle weë, en hulle gebring tot die kennis van hulle God tot die saligheid van hulle siele.
- 9 Ja, ek sê aan jou, was dit nie vir hierdie dinge wat hierdie kronieke bevat, wat op hierdie plate is nie, kon Ammon en sy broers nie soveel duisende van die Lamaniëte oortuig het van die onjuiste oorlewering van hulle vaders nie; ja, hierdie kronieke en hulle woorde het hulle gebring tot bekering; dit is, hulle het hul gebring tot die kennis van die Here hulle God, en om te jubel in Jesus Christus, hulle Verlosser.
- 10 En wie weet of hulle nie miskien die middel sal wees om baie duisende van hulle, ja, en ook baie duisende van ons hardnekkige broers, die Nefiëte, wat nou hulle harte verhard in sonde en goddelooshede, te bring tot die kennis van hul Verlosser nie?
- 11 Nou hierdie verborgenhede is nog nie ten volle bekend gemaak aan my nie; daarom sal ek swyg.
- 12 En dit mag genoeg wees as ek slegs sê dat hulle bewaar word vir 'n wyse doel, welke doel bekend is aan God; want Hy gee in wysheid raad oor al sy werke, en sy

weë is reguit, en sy weg een ewige kringloop.

13 O onthou, onthou, my seun Helaman, hoe streng is die gebooie van God. En Hy het gesê: As julle my gebooie sal onderhou, sal julle voorspoedig wees in die land — maar as julle nie sy gebooie onderhou nie, sal julle afgesny word van sy teenwoordigheid.

14 En nou onthou, my seun, dat God aan jou hierdie dinge toevertrou het, wat heilig is, wat Hy heilig gehou het, en wat Hy ook sal behou en bewaar vir 'n wyse doel in Hom, sodat Hy sy krag mag toon aan toekomstige geslagte.

15 En nou kyk, ek sê aan jou deur die gees van profesie, dat as jy die gebooie van God oortree, kyk, hierdie dinge wat heilig is, sal van jou weggeneem word deur die krag van God, en jy sal uitgelewer word aan Satan, sodat Hy jou kan sif soos kaf voor die wind.

16 Maar as jy die gebooie van God onderhou, en met hierdie dinge wat heilig is doen volgens dit wat die Here jou beveel, (want jy moet 'n beroep doen op die Here vir alle dinge wat jy ook al met hulle moet doen) kyk, geen mag van die aarde of die hel kan hulle van jou afneem nie, want God is magtig in die vervulling van al sy woorde.

17 Want Hy sal al sy beloftes vervul wat Hy aan jou sal maak, want Hy het sy beloftes vervul wat Hy aan ons vaders gemaak het.

18 Want Hy het aan hulle belowe dat Hy hierdie dinge sou bewaar vir 'n wyse doel in Hom, sodat Hy sy krag mag toon aan toekomstige geslagte.

19 En nou, kyk, een doel het Hy vervul, en wel tot die herstel van baie duisende van die Lamaniëte tot die kennis van die waarheid; en Hy het sy krag deur hulle getoon en Hy sal ook steeds sy krag deur hulle toon aan toekomstige geslagte; daarom sal hulle bewaar word.

20 Daarom beveel ek jou, my seun Helaman, dat jy getrou bly in die vervulling van al my woorde, en dat jy getrou bly in die onderhouding van die gebooie van God, soos hulle geskrywe is.

21 En nou sal ek met jou spreek aangaande daardie vier en twintig plate, dat jy hulle bewaar, sodat die verborgenhede, en die werke van duisternis, en hulle geheime werke, of die geheime werke van daardie volk wat vernietig is, openbaar gemaak mag word aan hierdie volk; ja, al hulle moorde, en rowerye, en hulle geplunder, en al hulle goddeloosheid en gruwels, bekend gemaak mag word aan hierdie volk; ja, en sodat jy hierdie vertolkers bewaar.

22 Want kyk, die Here het gesien dat sy volk begin het om in die duisterheid te werk, ja, geheime moorde en gruwels bewerk het; daarom het die Here gesê, as hulle nie bekeer nie, sal hulle vernietig word vanaf die aangesig van die aarde.

23 En die Here het gesê: Ek sal vir my kneg Gazélem 'n klip berei, wat in die donker sal skyn soos lig, sodat ek aan my volk wat My dien mag openbaar, dat Ek aan hulle die werke van hulle broers mag openbaar, ja, hulle geheime werke, hulle werke van die duisternis, en hulle goddeloosheid en gruwels.

24 En nou, my seun, hierdie vertolkers is berei sodat die woord van God vervul mag word wat Hy gespreek, gesê het:

25 Ek sal uit die duisternis al hulle geheime werke en hulle gruwels na die lig bring; en tensy hulle bekeer, sal Ek hulle vernietig vanaf die aangesig van die aarde; en Ek sal al hulle geheimenisse en gruwels aan die lig bring, aan elke nasie wat hierna die land sal besit.

26 En nou, my seun, ons sien dat hulle nie bekeer het nie; daarom is hulle vernietig,

en tot dusver is die woord van God vervul; ja, hulle geheime gruwels gebring is uit die duisternis en bekend gemaak aan ons.

27 En nou, my seun ek beveel jou dat jy al hulle ede weerhou, en hulle verbonde, en hulle ooreenkomste in hulle geheime gruwels; ja, en al hulle tekens en hulle wonders sal jy weghou van hierdie volk af, sodat hulle hul nie ken nie, sodat hulle miskien in die duisternis verval en ook vernietig word nie.

28 Want kyk, daar is 'n vloek op hierdie land, dat vernietiging sal kom oor al daardie werkers van duisternis, volgens die krag van God, wanneer hulle ten volle ryp is; daarom wil ek nie hê dat hierdie volk vernietig mag word nie.

29 Daarom moet jy hierdie geheime planne van hulle ede en hulle verbonde van hierdie volk af weghou, en net hulle goddeloosheid en hulle moorde en hulle gruwels moet jy aan hulle bekend maak; en jy moet hulle leer om sulke goddeloosheid en gruwels en moorde te verafsku; en jy moet hulle ook leer dat hierdie volk vernietig is vanweë hulle goddeloosheid en gruwels en hulle moorde.

30 Want kyk, hulle het al die profete van die Here vermoor wat onder hulle gekom het om aan hulle te verklaar aangaande hulle goddeloosheid; en die bloed van diegene wat hulle vermoor het, het tot die Here hulle God geroep om wraak op hulle wat hulle moordenaars was; en so het die oordele van God gekom op hierdie werkers van duisternis en geheime organisasies.

31 Ja, en vervloek is die land vir ewig en altyd vir daardie werkers van duisternis en geheime organisasies en wel tot vernietiging, tensy hulle bekeer voordat hulle ten volle ryp is.

32 En nou, my seun, onthou die woorde wat ek met jou gespreek het; moenie daardie geheime planne toevertrou aan hierdie volk nie, maar leer hulle 'n ewigdurende haat teen sonde en goddeloosheid.

33 Preek aan hulle bekering, en geloof in die Here Jesus Christus; leer hulle om hulleself te verootmoedig en om sagmoedig en nederig van hart te wees; leer hulle om elke versoeking van die duiwel te weerstaan, met hulle geloof in die Here Jesus Christus.

34 Leer hulle om nooit moeg te word vir goeie werke nie, maar om sagmoedig en nederig van hart te wees; want diesulkes sal rus vind vir hulle siele.

35 O onthou, my seun, en leer wysheid in jou jeug; ja, leer in jou jeug om die gebooie van God te onderhou.

36 Ja, en roep tot God vir al jou ondersteuning; ja, laat al jou dade tot die Here wees, en waar jy ook al heengaan, laat dit in die Here wees; ja, laat al jou gedagtes gerig word op die Here, ja, laat die liefde van jou hart op die Here geplaas wees, vir ewig.

37 Raadpleeg met die Here in al jou dade, en Hy sal jou ten goede rig; ja, wanneer jy jou snags neerlê, lê jou neer in die Here, sodat Hy oor jou mag waak in jou slaap; en wanneer jy in die môre opstaan, laat jou hart vol dankbaarheid wees jeens God; en as jy hierdie dinge doen, sal jy verhef word in die laaste dag.

38 En nou, my seun, ek het ietwat te sê aangaande die ding wat ons vaders 'n bal of rigtingwyser noem — of ons vaders het dit Liahona genoem, dit is, as dit vertaal word 'n kompas; en die Here het dit berei.

39 En kyk, geen mens kan werk volgens die wyse van sulke sonderlinge vakmanskap nie. En kyk, dit is berei om aan ons vaders die rigting te wys wat hulle moes reis in die wildernis.

40 En dit het vir hulle gewerk volgens hulle geloof in God; daarom, as hulle geloof

gehad het om te glo dat God daardie asse in die rigting sou laat wys wat hulle moes gaan, kyk, dit is gedoen; daarom het hulle hierdie wonderwerk gehad, en ook baie ander wonderwerke wat bewerkstellig is deur die krag van God, dag na dag.

41 Nogtans, omdat daardie wonderwerke deur geringe middele bewerkstellig is, het dit aan hulle wonderbaarlike werke getoon. Hulle was traag, en het vergeet om hulle geloof en getrouheid uit te oefen, en dan het daardie wonderwerke opgehou, en hulle het nie gevorder op hulle reis nie;

42 Daarom het hulle in die wildernis vertoef, of het nie 'n direkte koers gereis nie, en is gekwel deur honger en dors, vanweë hulle oortredings.

43 En nou, my seun, ek wil hê dat jy moet verstaan dat hierdie dinge nie sonder 'n afskaduwing is nie; want soos ons vaders traag was om ag te slaan op hierdie kompas (nou hierdie dinge was tydelik) het hulle nie gevorder nie; en net so is dit met dinge wat geestelik is.

44 Want kyk, dit is net so maklik om gehoor te gee aan die woord van Christus, wat jou 'n reguit koers sal aanwys na ewige geluksaligheid, soos wat dit vir ons vaders was om ag te slaan op hierdie kompas, wat hulle 'n reguit koers sou aanwys na die beloofde land.

45 En nou sê ek, is daar nie 'n sinnebeeld in hierdie ding nie? Want net so seker as wat hierdie rigtingwyser ons vaders gebring het deur sy koers te volg, na die beloofde land, sal die woorde van Christus, as ons hulle koers volg, vir ons uitlei anderkant hierdie dal van trane na 'n ver beter land van belofte.

46 O my seun, moenie dat ons traag wees vanweë die maklikheid van die weg nie; want so was dit met ons vaders; want so is dit berei vir hulle, dat as hulle sou kyk, mag hulle lewe; net so is dit met ons. Die weg is berei, en as ons sal kyk, mag ons vir ewig lewe.

47 En nou my seun, sien dat jy hierdie heilige dinge oppas, ja, sien dat jy opsien na God en lewe. Gaan na hierdie volk en verkondig die woord, en wees ernstig. My seun, vaarwel.

Die bevel van Alma aan sy seun Sjiblon.

Alma 38

1 My seun, neig jou oor na my woorde, want ek sê aan jou, net soos ek aan Helaman gesê het, dat in soverre julle die gebooie van God sal onderhou, sal julle voorspoedig wees in die land; en in soverre julle nie die gebooie van God sal onderhou nie, sal julle afgesny word van sy teenwoordigheid.

2 En nou my seun, ek vertrou dat ek groot vreugde in jou sal hê vanweë jou standvastigheid en jou getrouheid aan God; want soos jy in jou jeug begin het om op te sien na die Here jou God, net so hoop ek dat jy sal aanhou om sy gebooie te onderhou, want salig is hy wat volhard tot die einde toe.

3 Ek sê aan jou, my seun, dat ek alreeds groot vreugde in jou gehad het, vanweë jou getrouheid en jou ywer, en jou geduld en jou lankmoedigheid onder die volk van die Zoramiete.

4 Want ek weet dat jy in boeie was; ja, en ek weet ook dat jy gestenig is terwille van die woord; en jy het al hierdie dinge verduur met geduld omdat die Here met jou

was; en nou weet jy dat die Here jou verlos het.

- 5 En nou, my seun Sjiblon, ek wil hê dat jy moet onthou, dat tot die mate wat jy jou vertrou in God stel, net soveel sal jy verlos word uit al jou beproewing, en jou sorg en jou verdrukkinge, en jy sal verhef word in die laaste dag.
- 6 Nou, my seun, ek wil nie hê dat jy moet dink dat ek uit my eie hierdie dinge weet nie, maar dit is die Gees van God wat in my is wat hierdie dinge aan my bekend maak; want as ek nie uit God gebore is nie, sou ek nie hierdie dinge geweet het nie.
- 7 Maar kyk, die Here het in sy groot genade sy engel gestuur om aan my te verkondig dat ek moet ophou met die werk van vernietiging onder sy volk; ja, en ek het 'n engel gesien van aangesig tot aangesig, en hy het met my gespreek, en sy stem was soos die donder, en dit het die hele aarde geskud.
- 8 En dit het gebeur dat ek drie dae en drie nagte in die bitterste pyn en smart van siel was; en nooit, totdat ek uitgeroep het tot die Here Jesus Christus om genade, het ek 'n vergifnis ontvang van my sondes nie. Maar kyk, ek het tot Hom geroep en ek het vrede gevind vir my siel.
- 9 En nou, my seun, ek het jou dit vertel sodat jy wysheid mag leer, sodat jy van my mag leer dat daar geen ander weg of wyse is waardeur 'n mens gered kan word nie, net in en deur Christus. Kyk, Hy is die lewe en die lig van die wêreld. Kyk, Hy is die woord van waarheid en regverdigheid.
- 10 En nou, soos jy begin het om die woord te leer, net so wil ek hê dat jy moet aanhou om te leer; en ek wil hê dat jy getrou en matig moet wees in alle dinge.
- 11 Sorg dat jy nie verhef word tot hoogmoed nie; ja, sorg dat jy nie roem in jou eie wysheid, nóg oor jou groot krag.
- 12 Gebruik vrymoedigheid, maar nie heerssugtigheid nie; en sorg dat jy al jou hartstogte beteuel, sodat jy vervul mag word met liefde; sorg dat jy luiheid vermy.
- 13 Moenie bid soos die Zoramiete nie, want jy het gesien dat hulle bid om van mense gehoor te word, en om geprys te word vir hulle wysheid.
- 14 Moenie sê: O God, ek dank U dat ons beter is as ons broers nie; maar sê eerder: O Here, vergewe my onwaardigheid, en onthou my broers in genade — ja, erken jou onwaardigheid voor God te alle tye.
- 15 En mag die Here jou siel seën, en jou ontvang in die laaste dag in sy koninkryk, om te sit in vrede. Nou gaan, my seun, en leer die woord aan hierdie volk. Wees ernstig. My seun, vaarwel.

Die bevele van Alma aan sy seun Corianton.

Alma 39

- 1 En nou, my seun, ek het ietwat meer om te sê aan jou as wat ek gesê het aan jou broer; want kyk, het jy nie die standvastigheid van jou broer waargeneem nie, sy getrouheid, en ywer om die geboorte van God te onderhou nie? Kyk, het hy nie 'n goeie voorbeeld gestel aan jou nie?
- 2 Want jy het nie soveel aandag gegee aan my woorde as jou broer, onder die volk van die Zoramiete nie. Nou, dit is wat ek teen jou het; jy het aangehou om te roem in jou krag en jou wysheid.
- 3 En dit is nie al nie, my seun. Jy het dit gedoen wat my bedroef het; want jy het

die bediening verlaat, en het oorgegaan na die land van Siron, by die grense van die Lamaniete, agter die hoer Isabel aan.

4 Ja, sy het die harte van baie weggesteel; maar dit was geen verskoning vir jou nie, my seun. Jy moes jou toegewy het aan die bediening waarmee jy toevertrou was.

5 Weet jy nie, my seun, dat hierdie dinge 'n gruwel is in die oë van die Here nie; ja, meer gruwelik bo alle sondes behalwe om onskuldige bloed te stort of die Heilige Gees te verloën?

6 Want kyk, as jy die Heilige Gees verloën as dit eenmaal plek in jou gehad het, en jy weet dat jy dit verloën, kyk, dit is 'n sonde wat onvergeeflik is; ja, en wie ook al moord pleeg teen die lig en kennis van God, dit is nie maklik vir hom om vergifnis te verkry nie; ja, ek sê aan jou, my seun, dat dit nie maklik vir hom is om 'n vergifnis te verkry nie.

7 En nou, my seun, ek wou tot God dat jy nie skuldig was aan so 'n groot oortreding nie! Ek sou nie aanhou praat oor jou oortredings nie, om jou siel te verskeur, as dit nie vir jou beswil was nie.

8 Maar kyk, jy kan nie jou oortredings van God wegsteek nie, en tensy jy bekeer, sal hulle staan as 'n getuienis teen jou op die laaste dag.

9 Nou my seun, ek wil hê dat jy moet bekeer en jou sondes versaak, en nie meer agter die begeerte van jou oë najaag nie, maar weerhou jou van al hierdie dinge; want tensy jy dit doen, kan jy geensins die koninkryk van God beërwe nie. O, onthou, en neem dit op jou, en weerhou jou van hierdie dinge.

10 En ek beveel jou om dit op jou te neem om met jou ouer broers te raadpleeg in jou ondernemings; want kyk, jy is in jou jeug, en jy het behoefte daaraan om versorg te word deur jou broers. En slaan ag op hulle raad.

11 Laat jouself nie toe om weggelei te word deur enige ydele of dwase ding nie, laat die duiwel nie weer jou hart weglei agter daardie goddelose hoere aan nie. Kyk, o my seun, watter groot goddeloosheid jy gebring het oor die Zoramiete; want toe hulle jou gedrag sien, wou hulle nie glo in my woorde nie.

12 En nou sê die Gees van die Here aan my: Beveel jou kinders om goed te doen, sodat hulle nie die harte van baie mense weglei tot vernietiging nie; daarom, ek beveel jou, my seun, in die vrees van God, dat jy jou weerhou van jou goddelooshede;

13 Dat jy na die Here keer met jou hele verstand, mag en sterkte; dat jy die harte van niemand meer weglei om kwaad te doen nie; maar eerder, keer terug na hulle, en erken jou foute en daardie onreg wat jy gedoen het.

14 Soek nie na rykdom of die ydele dinge van hierdie wêreld nie; want kyk, jy kan hulle nie saam met jou dra nie.

15 En nou, my seun, wil ek ietwat aan jou sê aangaande die koms van Christus: Kyk, ek sê aan jou, dat dit Hy is wat waarlik sal kom om die sondes van die wêreld weg te neem; ja, Hy kom om die blye tyding van saligheid aan sy volk te verkondig.

16 En nou, my seun, dit was die bediening waartoe jy geroep is, om hierdie blye tyding te verkondig aan hierdie volk, om hulle gemoed voor te berei; of eerder, dat saligheid vir hulle mag kom, dat hulle die gedagtes van hulle kinders kan voorberei om die woord te hoor ten tye van sy koms.

17 En nou wil ek jou gedagtes ietwat gerusstel oor hierdie saak. Kyk, jy wonder hoekom hierdie dinge so lank voor die tyd bekend sal wees. Kyk, ek sê aan jou, is 'n siel in hierdie tyd nie net so kosbaar vir God as wat 'n siel sal wees ten tye van sy

koms nie?

18 Is dit nie net so nodig dat die plan van verlossing bekend gemaak moet word aan hierdie volk sowel as aan hulle kinders nie?

19 Is dit nie net so maklik op hierdie tyd vir die Here om sy engel te stuur om hierdie blye tydings te verkondig aan ons soos aan ons kinders, of soos na die tyd van sy koms nie?

Alma 40

1 Nou my seun, hier is ietwat meer wat ek aan jou wil sê; want ek gewaar dat jou gemoed bekommerd is aangaande die opstanding van die dode.

2 Kyk, ek sê aan jou, dat daar geen opstanding is nie — of, ek wil sê, met ander woorde, dat hierdie sterflike nie met die onsterflike bekleed word nie, hierdie verderflike word nie met die onverderflike bekleed nie — tot na die koms van Christus.

3 Kyk, Hy bring teweeg die opstanding van die dode. Maar kyk, my seun, die opstanding is nog nie nou nie. Nou, ek ontvou aan jou 'n verborgenheid; nogtans, daar is baie verborgenhede wat bewaar word, sodat niemand hulle ken nie behalwe net God homself. Maar ek toon aan jou een ding wat ek getrou gevra het van God dat ek mag weet — dit is aangaande die opstanding.

4 Kyk, daar is 'n tyd bepaal wanneer almal sal opstaan uit die dood. Nou wanneer hierdie tyd kom, weet niemand nie; maar God ken die tyd wat bepaal is.

5 Nou, of daar een tyd sal wees, of 'n tweede tyd, of 'n derde tyd, wanneer mense sal opstaan uit die dood, dit maak nie saak nie; want God weet al hierdie dinge; en dit is genoeg vir my om te weet dat dit die geval is — dat daar 'n tyd bepaal is wanneer almal sal opstaan uit die dood.

6 Nou moet daar noodwendig 'n tydperk wees tussen die tyd van die dood en die tyd van die opstanding.

7 En nou wil ek vra wat word van die siele van mense van hierdie tyd van die dood af tot die tyd wat bepaal is vir die opstanding?

8 Nou of daar meer as een tyd bepaal is vir mense om op te staan, dit maak nie saak nie; want almal sterf nie tegelyk nie, en dit maak nie saak nie; alles is soos een dag vir God, en tyd alleen word afgemeet vir die mens.

9 Daarom, daar is 'n tyd bepaal vir die mens wanneer hulle sal opstaan uit die dood; en daar is 'n tydperk tussen die tyd van die dood en die opstanding. En nou, aangaande hierdie tydperk, wat word van die siele van mense is die saak wat ek getrou gevra het van die Here om te weet; en dit is die ding waarvan ek weet.

10 En wanneer die tyd kom wanneer almal sal opstaan, dan sal hulle weet dat God al die tye ken wat vir die mens bepaal is.

11 Nou, aangaande die toestand van die siel tussen die dood en die opstanding — Kyk, dit is aan my bekend gemaak deur 'n engel, dat die geeste van alle mense, sodra hulle uit hierdie sterflike liggaam vertrek het, ja, die geeste van alle mense, of hulle goed of boos is, word huis toe geneem na daardie God wat hulle lewe gegee het.

12 En dan sal dit gebeur dat die geeste van diegene wat regverdig is, ontvang word in 'n toestand van geluk, wat die paradys genoem word, 'n toestand van rus, 'n toestand van vrede, waar hulle sal rus van al hulle moeite en van alle sorg, en droefheid.

- 13 En dan sal dit gebeur, dat die geeste van die goddeloses, ja, wat boos is — want kyk, hulle het geen deel of porsie van die Gees van die Here nie; want kyk, hulle het bose werke verkies eerder as die goeie; daarom het die gees van die duivel in hulle ingegaan, en besit geneem van hulle huis — en diesulkes sal uitgewerp word in die buitenste duisternis; daar sal geweene wees, en gehuil, en gekners van tande, en dit vanweë hulle eie goddeloosheid, omdat hulle gevange weggevoer word deur die wil van die duivel.
- 14 Nou, dit is die toestand van die siele van die goddeloses, ja, in duisternis, en 'n toestand van verskriklike, vreesaanjaende verwagting van die vurige verontwaardiging van die toorn van God oor hulle; dus bly hulle in hierdie toestand, sowel as die regverdiges in die paradys, tot die tyd van hulle opstanding.
- 15 Nou, daar is sommige wat verstaan het dat hierdie toestand van geluk en hierdie toestand van ellende van die siel, voor die opstanding, 'n eerste opstanding was. Ja, ek gee toe, dit mag genoem word 'n opstanding, die opwekking van die gees of die siel, en hulle toewysing tot geluk of ellende, volgens die woorde wat gespreek is.
- 16 En kyk, weer is dit gespreek, dat daar 'n eerste opstanding is, 'n opstanding van al diegene wat was, of wat is, of wat sal wees, tot by die opstanding van Christus uit die dood.
- 17 Nou, ons veronderstel nie dat hierdie eerste opstanding, waarvan gespreek is op hierdie wyse, die opstanding van die siele kan wees en hulle toewysing tot geluk of ellende nie. Jy kan nie veronderstel dat dit is wat dit beteken nie.
- 18 Kyk, ek sê aan jou, Nee; maar dit beteken die hereniging van die siel met die liggaam, van diegene vanaf die dae van Adam, tot by die opstanding van Christus.
- 19 Nou, of die siele en die liggame van diegene van wie gespreek is almal gelyktydig verenig sal word, die goddeloses sowel as die regverdiges, sê ek nie; laat dit genoeg wees, as ek sê dat hulle almal sal opstaan; of met ander woorde, hulle opstanding geskied voor die opstanding van diegene wat sterf na die opstanding van Christus.
- 20 Nou, my seun, ek sê nie dat hulle opstanding kom by die opstanding van Christus nie; maar kyk, ek gee dit as my mening, dat die siele en die liggame van die regverdiges herenig word, by die opstanding van Christus en sy opvaart na die hemel.
- 21 Maar of dit is by sy opstanding of daarna, sê ek nie; maar dit sê ek wel, dat daar 'n tydperk is tussen die dood en die opstanding van die liggaam, en 'n toestand van die siel in geluk of in ellende tot die tyd wat bepaal is deur God wanneer die dode sal opstaan, en herenig sal word, beide siel en liggaam, en gebring sal word om te staan voor God, en geoordeel te word volgens hulle werke.
- 22 Ja, dit bring teweeg die herstelling van daardie dinge waarvan gespreek is by monde van die profete.
- 23 Die siel sal herstel word tot die liggaam, en die liggaam aan die siel; ja, en elke ledemaat en gewrig sal herstel word aan sy liggaam; ja, selfs nie 'n haar van die hoof sal verlore gaan nie; maar alle dinge sal herstel word tot hulle behoorlike en volmaakte gestalte.
- 24 En nou, my seun, dit is die herstelling waarvan gespreek is by monde van die profete —
- 25 En dan sal die regverdiges skitter in die koninkryk van God.
- 26 Maar kyk, 'n vreeslike dood kom oor die goddeloses; want hulle sterwe ten opsigte van dinge wat betrekking het op die dinge van geregtigheid; want hulle is

onrein, en geen onrein ding kan die koninkryk van God beërwe nie; maar hulle word uitgewerp, en toegewys om deel te hê aan die vrugte van hulle arbeid of hulle werke, wat boos was; en hulle drink die droesem van 'n bitter kelk.

Alma 41

1 En nou, my seun, ek het ietwat te sê oor die herstelling waarvan gespreek is; want kyk, sommige het die skrifture verdraai, en het ver afgedwaal vanweë hierdie ding. En ek merk dat jou gemoed bekommerd was ook aangaande hierdie ding. Maar kyk, ek sal dit verduidelik aan jou.

2 Ek sê aan jou, my seun, dat die plan van herstelling noodsaaklik is volgens die geregtigheid van God; want dit is noodsaaklik dat alle dinge herstel moet word tot hulle behoorlike gestalte. Kyk, dit is noodsaaklik en regverdig, volgens die krag en die opstanding van Christus, dat die siel van die mens herstel moet word aan sy liggaam, en dat elke deel van die liggaam herstel moet word tot sy eie.

3 En dit is noodsaaklik volgens die geregtigheid van God dat mense geoordeel moet word volgens hulle werke; en as hulle werke goed was in hierdie lewe, en die begeertes van hulle harte was goed, dat hulle ook, in die laaste dag, herstel word tot dit wat goed is.

4 En as hulle werke boos is, sal dit tot hulle herstel word ten kwade. Daarom, alle dinge sal herstel word tot hulle behoorlike orde, elke ding tot sy natuurlike gestalte — die sterflikheid opgewek tot die onsterflikheid, verganklikheid tot onverganklikheid — opgewek tot eidelose geluk om die koninkryk van God te beërwe, of tot eidelose ellende om die koninkryk van die duiwel te beërwe, die een aan die een kant, die ander aan die ander —

5 Die een opgewek tot geluk volgens sy begeertes vir geluk, of die goeie volgens sy begeertes tot die goeie; en die ander tot die boosheid volgens sy begeertes vir boosheid; want soos hy begeer het om die hele dag lank boosheid te doen, net so sal hy sy beloning hê van boosheid wanneer die nag kom.

6 En so is dit aan die ander kant. As hy bekeer het van sy sondes, en regverdigheid begeer het tot die einde van sy dae, net so sal hy beloon word vir regverdigheid.

7 Hierdie is hulle wat verlos word deur die Here; ja, hierdie is hulle wat losgemaak word, wat bevry word van die eidelose nag van duisternis; en so staan hulle of val; want kyk, hulle is hul eie regters, hetsy om goed of kwaad te doen.

8 Nou, die verordeninge van God is onveranderlik; daarom, die weg is berei dat wie ook al wil, daarin mag wandel en gered word.

9 En nou, kyk, my seun, moenie nog 'n oortreding waag teen jou God ten opsigte van daardie punte van leerstelling, wat jy tot dusver gewaag het om te sondig nie.

10 Moenie veronderstel, omdat daar gespreek is aangaande herstelling, dat jy herstel sal word van die sonde tot geluk nie. Kyk, ek sê aan jou, goddeloosheid was nooit geluk nie.

11 En nou, my seun, alle mense wat in 'n natuurlike toestand is, of ek sou sê, in 'n vleeslike toestand, is in die gal van bitterheid en in die bande van goddeloosheid; hulle is sonder God in die wêreld, en hulle het teen die natuur van God gegaan; daarom, hulle is in 'n toestand teenstrydig met die aard van geluk.

12 En nou, kyk, is die betekenis van die woord herstelling om 'n ding in sy natuurlike toestand te neem en dit te plaas in 'n onnatuurlike toestand, of om dit te

plaas in 'n toestand teenoorgesteld van sy natuur?

13 O, my seun, dit is nie die geval nie; maar die betekenis van die woord herstelling is om weer boos tot boos, vleeslik tot vleeslik, of die duiwelse tot die duiwelse terug te bring, goed tot dit wat goed is; regverdig tot dit wat regverdig is; die geregtigheid tot dit wat geregtig is; genade tot dit wat genadig is.

14 Daarom, my seun, sorg dat jy genadig is teenoor jou broers; handel regverdig, oordeel regverdiglik, en doen goed altyddeur; en as jy al hierdie dinge doen, dan sal jy jou beloning ontvang; ja, jy sal weer genade aan jou herstel hê; jy sal weer geregtigheid aan jou herstel hê; jy sal weer 'n regverdige oordeel aan jou herstel hê; en jy sal weer die goeie aan jou vergoed hê.

15 Want dit wat jy uitstuur, sal weer terugkeer tot jou, en herstel word; daarom, die woord herstelling veroordeel die sondaar nog meer, en regverdig hom glad nie.

Alma 42

1 En nou, my seun, ek merk dat daar ietwat meer is wat jou gemoed verontrus, wat jy nie kan verstaan nie — wat is aangaande die geregtigheid van God ten opsigte van die bestraffing van die sondaar; want jy probeer om te veronderstel dat dit onregverdig is dat die sondaar toegewys moet word tot 'n toestand van ellende.

2 Nou kyk, my seun, ek sal hierdie ding aan jou verduidelik. Want kyk, nadat die Here God ons eerste ouers uitgestuur het uit die tuin van Eden, om die grond te bewerk waarvandaan hulle geneem is — ja, Hy het die mens uitgeneem, en hy het aan die oostekant van die tuin van Eden gerubs geplaas, en 'n vlammende swaard wat in elke rigting gedraai het, om die boom van die lewe te bewaak —

3 Nou, ons sien dat die mens soos God geword het, omdat hy goed en kwaad ken; en sodat hy nie sy hand sou uitsteek, en ook van die boom van die lewe neem, en eet en vir ewig lewe nie, het die Here God gerubs en die vlammende swaard geplaas, sodat hy nie van die vrugte sou eet nie —

4 En so sien ons, dat daar aan die mens 'n tyd gegun is om te bekeer, ja, 'n proeftydperk, 'n tyd om te bekeer en God te dien.

5 Want kyk, as Adam dadelik sy hand uitgesteek het en van die boom van die lewe geëet het, sou hy vir ewig gelewe het, volgens die woord van God, omdat hy geen tyd gehad het vir bekering nie; ja, en ook die woord van God sou vergeefs gewees het, en die groot plan van saligheid sou verydel gewees het.

6 Maar kyk, dit was vir die mens bepaal om te sterwe — daarom, soos hulle afgesny was van die boom van die lewe sou hulle afgesny word van die aangesig van die aarde — en die mens het vir ewig verlore geword, ja, hulle het gevalle mense geword.

7 En nou, jy sien hieruit dat ons eerste ouers afgesny was beide stoflik en geestelik van die teenwoordigheid van die Here; en so sien ons dat hulle onderworpe geword het aan hulle eie wil;

8 Nou kyk, dit was nie raadsaam dat die mens herwin sou word van hierdie stoflike dood nie, want dit sou die groot plan van geluk vernietig het.

9 Daarom, omdat die siel nooit kon sterwe nie, en die val oor die hele mensdom 'n geestelike dood sowel as 'n stoflike gebring het, dit is, hulle is afgesny van die teenwoordigheid van die Here, daarom was dit raadsaam dat die mensdom herwin moes word van hierdie geestelike dood.

10 Daarom, omdat hulle vleeslik, sinlik en duiwels van nature geword het, het

hierdie proeftoestand 'n toestand geword vir hulle om voor te berei; dit het 'n voorbereidende toestand geword.

11 En nou, onthou my seun, as dit nie vir die plan van verlossing was nie (deur dit tersyde te lê) sodra hulle dood was, sou hulle siele ellendig wees, omdat hulle afgesny sou gewees het van die teenwoordigheid van die Here.

12 En nou, daar was geen wyse om mense te herwin uit hierdie gevalle toestand nie, wat die mens oor homself gebring het vanweë sy eie ongehoorsaamheid;

13 Daarom, volgens geregtigheid, kon die plan van verlossing nie verwesenlik word nie, behalwe op voorwaardes van bekering van die mens in hierdie proeftoestand, ja, hierdie voorbereidende toestand; want tensy dit vir hierdie voorwaardes was, kon genade nie van krag wees nie, tensy dit die werk van geregtigheid sou vernietig. Nou kon die werk van geregtigheid nie vernietig word nie; indien wel, sou God ophou om God te wees.

14 En so sien ons dat die hele mensdom gevalle was, en hulle was in die greep van geregtigheid, ja, die geregtigheid van God, wat hulle toegewys het om vir ewig afgesny te word van sy teenwoordigheid.

15 En nou, die plan van genade kon nie teweeg gebring word nie, behalwe as 'n versoening gedoen sou word; daarom versoen God self vir die sondes van die wêreld, om die plan van genade teweeg te bring, om die eise van geregtigheid te bevredig, sodat God 'n volmaakte, regverdige God, en 'n genadige God, ook mag wees.

16 Nou, bekering kon nie tot mense kom tensy daar 'n straf was nie, wat ook ewig was soos die lewe van die siel moet wees, gekoppel in teenstelling met die plan van geluk, wat ook so ewig was soos die lewe van die siel.

17 Nou, hoe kon 'n mens bekeer tensy hy sou sondig? Hoe kon hy sondig as daar geen wet was nie? Hoe kon daar 'n wet wees tensy daar 'n straf was?

18 Nou, daar was 'n straf gekoppel, en 'n regverdige wet gegee, wat berou van gewete gebring het vir die mens.

19 Nou, as daar geen wet gegee was nie — as 'n mens gemoor het, moes hy sterwe — sou hy vrees dat hy sou sterwe as hy sou moord pleeg?

20 En ook, as daar geen wet gegee was teen sonde nie, sou mense nie bang gewees het om te sondig nie.

21 En as daar geen wet gegee was as mense gesondig het nie, wat kon geregtigheid doen, of genade, want hulle sou geen aanspraak hê op die skepsel nie?

22 Maar daar is 'n wet gegee, en 'n straf gekoppel, en 'n bekering gegun; welke bekering aanspraak maak op genade; anders maak geregtigheid aanspraak op die skepsel en voer die wet uit en die wet pas die straf toe; indien nie, sou die werke van geregtigheid vernietig word, en God sou ophou om God te wees.

23 Maar God hou nie op om God te wees nie, en genade maak aanspraak op die bekeerdes, en genade kom vanweë die versoening; en die versoening bring teweeg die opstanding van die dode; en die opstanding van die dode bring mense terug in die teenwoordigheid van God; en so word hulle herstel tot sy teenwoordigheid, om geoordeel te word volgens hulle werke, volgens die wet en geregtigheid.

24 Want kyk, die geregtigheid laat geld al sy eise, en ook genade maak aanspraak op alles wat haar eie is; en dus word niemand behalwe die ware bekeerdes gered nie.

25 Wat, veronderstel jy dat genade geregtigheid kan berowe? Ek sê aan jou, Nee, nie die geringste nie. Indien wel, sou God ophou om God te wees.

26 En so bring God sy groot en ewige doelstellings teweeg, wat berei is vanaf die

grondlegging van die wêreld. En so kom die saligheid en die verlossing van die mense tot stand, en ook hulle vernietiging en ellende.

27 Daarom, o my seun, wie ook al wil kom, mag kom en vryelik drink van die waters van die lewe; en wie ook al nie wil kom nie, hy word nie gedwing om te kom nie; maar in die laaste dag sal dit aan hom herstel word volgens sy dade.

28 As hy begeer het om boosheid te doen, en nie bekeer het in sy dae nie, kyk, boosheid sal aan hom gedoen word, volgens die herstelling van God.

29 En nou, my seun, ek wil hê dat hierdie dinge jou nie meer moet verontrus nie, en laat net jou sondes jou verontrus, met daardie verontrusting wat jou tot bekering sal bring.

30 O my seun, ek wil hê dat jy nie langer die geregtigheid van God moet loën nie. Moenie probeer om jouself te verontskuldig op die geringste punt vanweë jou sondes, deur die geregtigheid van God te loën nie; maar laat die geregtigheid van God en sy genade, en sy lankmoedigheid jou hart ten volle beheers; en laat dit jou afbring tot die stof in verootmoediging.

31 En nou, o my seun, jy word geroep deur God om die woord aan hierdie volk te verkondig. En nou, my seun, gaan voort, verkondig die woord met waarheid en erns, sodat jy siele tot bekering mag bring, sodat die groot plan van genade sy aanspraak op hulle mag hê. En mag God aan jou gun, en wel volgens my woorde. Amen.

Alma 43

1 En nou het dit gebeur dat die seuns van Alma uitgegaan het onder die mense om die woord te verkondig aan hulle. En Alma, ook, kon self nie rus nie, en hy het ook uitgegaan.

2 Nou sal ons niks meer sê aangaande hulle prediking nie, behalwe dat hulle die woord gepreek het, en die waarheid, volgens die gees van profesie en openbaring; en hulle het gepreek volgens die heilige orde van God, waardeur hulle geroep is.

3 En nou keer ek terug na 'n verslag van die oorloë tussen die Nefiete en die Lamaniete, in die agtiende jaar van die heerskappy van die regters.

4 Want kyk, dit het gebeur dat die Zoramiete Lamaniete geword het; daarom, aan die begin van die agtiende jaar het die volk van die Nefiete gesien dat die Lamaniete op hulle afkom; daarom het hulle voorbereidings gemaak vir oorlog; ja, hulle het hul leërs bymekaargemaak in die land van Jerson.

5 En dit het gebeur dat die Lamaniete gekom het met hulle duisende, en hulle het gekom in die land van Antionum, wat die land is van die Zoramiete; en 'n man met die naam van Zerahemna was hulle leier.

6 En nou, omdat die Amalekiete 'n goddeloser en moorddadiger geaardheid gehad het as die Lamaniete, in en van hulself, daarom, Zerahemna het hoofkapteins aangestel oor die Lamaniete, en hulle was almal Amalekiete en Zoramiete.

7 Nou dit het hy gedoen sodat hy hulle haat in stand mag hou teen die Nefiete, sodat hy hulle kon bring tot onderdanigheid ter bereiking van sy voornemens.

8 Want kyk, sy voornemens was om die Lamaniete op te stook tot toorn jeens die Nefiete; dit het hy gedoen sodat hy groot mag oor hulle mag toe-eien, en ook sodat hy mag oor die Nefiete mag verkry deur hulle na slawerny te bring.

9 En nou was die voornemens van die Nefiete om hulle landerye te versterk, en hulle huise, en hulle vroue, en hulle kinders, sodat hulle hul uit die hande van hulle

vyande mag hou; en ook sodat hulle hul regte en voorregte mag bewaar, ja, en ook hulle vryheid, sodat hulle God mag aanbid volgens hulle begeertes.

10 Want hulle het geweet dat as hulle in die hande van die Lamaniete sou val, dat wie ook al God sou aanbid in gees en in waarheid, die ware en die lewende God, die Lamaniete sou vernietig.

11 Ja, en hulle het ook die uitermate haat van die Lamaniete jeens hulle broers geken, wat die volk van Anti-Lehi-Nefi was, wat genoem is die volk van Ammon — en hulle wou nie wapens opneem nie, ja, hulle het 'n verbond aangegaan en hulle wou dit nie verbreek nie — daarom, as hulle in die hande van die Lamaniete sou val, sou hulle vernietig word.

12 En die Nefiete wou nie toelaat dat hulle vernietig sou word nie; daarom het hulle aan hulle landerye gegee vir hul erfenis.

13 En die volk van Ammon het aan die Nefiete 'n groot deel van hulle besittings gegee om hulle leërs in stand te hou; en dus was die Nefiete verplig, alleen, om die Lamaniete te weerstaan, wat 'n vermenging was van Laman en Lemuel, en die seuns van Ismael, en al diegene wat afvallig geword het van die Nefiete, wat Amalekiete en Zoramiete was, en die afstammeling van die priesters van Noag.

14 Nou was daardie afstammeling talryk, byna soos wat die Nefiete was; en daarom was die Nefiete verplig om te veg met hulle broers, en wel tot bloedvergiëting toe.

15 En dit het gebeur omdat die leërs van die Lamaniete bymekaar gekom het in die land van Antionum, kyk, die leërs van die Nefiete was gereed om hulle te ontmoet in die land van Jerson.

16 Nou, die leier van die Nefiete, of die man wat aangestel was om die hoofkaptein te wees oor die Nefiete — nou het die hoofkaptein die bevel geneem van al die leërs van die Nefiete — en sy naam was Moroni;

17 En Moroni het algehele bevel geneem, en die bestuur van hulle oorloë. En hy was net vyf en twintig jaar oud toe hy aangestel is as hoofkaptein oor die leërs van die Nefiete.

18 En dit het gebeur dat hy die Lamaniete ontmoet het op die grense van Jerson en sy mense was bewapen met swaarde, en met sabels, en allerhande wapens van oorlog.

19 En toe die leërs van die Lamaniete sien dat die volk van Nefi, of eerder dat Moroni, sy volk voorberei het met borsplate en met armskuttings, ja, en ook beskuttings om hulle hoofde te beskerm, en ook was hulle geklee in dik kleren —

20 Nou was die leer van Zerahemna nie voorbereid met enigiets van die aard nie; hulle het net hul swaarde en hul sabels gehad, hul boë en hul pyle, hul klippe en hul slingers; en hulle was naak, behalwe vir 'n vel wat omgord was om hulle lendene; ja, almal was naak, behalwe die Zoramiete en die Amalekiete;

21 Maar hulle was nie bewapen met borsplate nie, nóg skilde — daarom, hulle was uitermate bevrees vir die leërs van die Nefiete vanweë hulle wapenrusting, niesteenstaande hulle getalle soveel groter was as dié van die Nefiete.

22 Kyk, nou het dit gebeur dat hulle nie gewaag het om teen die Nefiete op te trek in die grense van Jerson nie; daarom het hulle vertrek uit die land van Antionum na die wildernis, en gereis rondom in die wildernis, tot by die oorsprong van die rivier Sidon, sodat hulle in die land van Manti mag kom en besit neem van die land; want hulle het nie veronderstel dat die leërs van Moroni sou weet waarheen hulle gegaan het nie.

23 Maar dit het gebeur, nadat hulle die wildernis binnegetrek het, het Moroni

verspieders in die wildernis ingestuur om hulle kamp dop te hou; en Moroni, ook, omdat hy geweet het van die profesieë van Alma, het sekere manne na hom gestuur, om hom te vra dat hy van die Here moes verneem waarheen die leërs van die Nefiete moes gaan om hulleself te verdedig teen die Lamaniete.

24 En dit het gebeur dat die woord van die Here tot Alma gekom het, en Alma het die boodskappers van Moroni meegedeel dat die leërs van die Lamaniete marsjeer in die wildernis rondom sodat hulle mag oorkom na die land van Manti, sodat hulle 'n aanval mag begin op die swakker deel van die volk. En daardie boodskappers het gegaan en die boodskap aan Moroni gelever.

25 Nou Moroni, nadat hy 'n deel van sy leer agtergelaat het in die land van Jerson, uit vrees dat 'n deel van die Lamaniete op enige wyse daardie land sou binnekom en die stad inneem, het die orige deel van sy leer geneem en gemarsjeer na die land van Manti.

26 En hy het al die mense in daardie gedeelte van die land laat bymekaarkom om oorlog te voer teen die Lamaniete, om hulle landerye, en hulle land, hulle regte en vryhede te verdedig; daarom was hulle voorbereid vir die koms van die Lamaniete.

27 En dit het gebeur dat Moroni sy leer laat verskuil het in die vallei wat naby die wal van die rivier Sidon was, wat aan die westekant van die rivier Sidon was in die wildernis.

28 En Moroni het verspieders rondom geplaas, sodat hy mag weet wanneer die kamp van die Lamaniete sou kom.

29 En nou, omdat Moroni die voornemens van die Lamaniete geken het, dat dit hulle voorneme was om hulle broers te vernietig, of om hulle te onderwerp en hulle in slawerny te bring, sodat hulle 'n koninkryk mag vestig vir hulself oor die hele land;

30 En omdat hy ook geweet het dat dit die enigste begeerte van die Nefiete was om hulle landerye te behou, en hulle vryheid, en hulle kerk, daarom het hy dit geen sonde geag dat hy hulle sou verdedig deur strategie nie; daarom, hy het deur middel van sy verspieders verneem watter weg die Lamaniete sou neem.

31 Daarom, hy het sy leer verdeel en 'n deel oorgebring na die vallei, en hulle aan die oostekant verskuil, en aan die suidekant van die heuwel Ripla;

32 En die origes het hy verskuil in die westelike vallei, aan die westekant van die rivier Sidon, en so verder af na die grense van die land van Manti.

33 En dus nadat hy sy leërs geplaas het volgens sy begeerte, was hy voorbereid om hulle te ontmoet.

34 En dit het gebeur dat die Lamaniete opgekom het aan die noordekant van die heuwel, waar 'n gedeelte van die leer van Moroni verskuil was.

35 En nadat die Lamaniete die heuwel Ripla verbygegaan het, en die vallei binnegekom het, en begin het om die rivier Sidon oor te steek, het die leer wat verskuil was aan die suidekant van die heuwel, wat gelei is deur 'n man wie se naam Lehi was, en hy het sy leer uitgelei en die Lamaniete omsingel aan die oostekant op hulle agterhoede.

36 En dit het gebeur dat die Lamaniete, toe hulle die Nefiete sien aankom op hulle agterhoede, het hulle omgedraai en het begin om te veg teen die leer van Lehi.

37 En die werk van die dood het begin aan beide kante, maar dit was verskrikliker aan die kant van die Lamaniete, want hulle naaktheid was blootgestel aan die swaar houe van die Nefiete met hulle swaarde en hulle sabels, wat die dood gebring het met byna elke hou.

- 38 Terwyl aan die ander kant, slegs af en toe 'n man geval het onder die Nefiete, deur hulle swaarde en die verlies van bloed, omdat hulle beskerm was in die belangrikste dele van die liggaam, of omdat die belangrikste dele van die liggaam beskerm was teen die houe van die Lamaniete, deur hulle borsplate, en hulle armbeskuittings, en hulle helms; en so het die Nefiete die werk van die dood voortgesit onder die Lamaniete.
- 39 En dit het gebeur dat die Lamaniete bevrees begin word het, vanweë die groot vernietiging onder hulle, en wel tot so 'n mate dat hulle begin vlug het na die rivier Sidon.
- 40 En hulle is agternagesit deur Lehi en sy manne; en hulle is verdryf deur Lehi in die waters van Sidon, en hulle het die waters van Sidon oorgesteek. En Lehi het sy leërs teruggehou op die wal van die rivier Sidon sodat hulle nie moes oorsteek nie.
- 41 En dit het gebeur dat Moroni en sy leër die Lamaniete ontmoet het in die vallei, aan die anderkant van die rivier Sidon, en begin het om hulle aan te val en om hulle te dood.
- 42 En die Lamaniete het weer voor hulle uitgevlug, in die rigting van die land van Manti; en hulle is weer ontmoet deur die leërs van Moroni.
- 43 Nou in hierdie geval het die Lamaniete uitermate geveg; ja, nog nooit was die Lamaniete bekend om te veg met sulke uitermate krag en moed nie, nee, nie eens van die begin af nie.
- 44 En hulle is begeester deur die Zoramiete en die Amalekiete, wat hulle hoofkapteins en leiers was, en deur Zerahemna, wat hulle hoofkaptein was, of hulle hoofof of bevelvoerder; ja, hulle het soos drake geveg, en baie van die Nefiete is gedood deur hulle hande, ja, want hulle het baie van hulle helms in twee gekap, en hulle het baie van hulle borsplate deurstek, en hulle het baie van hulle arms afgekap; en so het die Lamaniete geslaan in hulle heftige toorn.
- 45 Nogtans, die Nefiete was begeester deur 'n beter saak, want hulle het nie geveg vir 'n monargie of vir mag nie, maar hulle het geveg vir hul huise en hul vryhede, hul vroue en hul kinders, en alles, ja, vir hulle plegtighede van aanbidding en hulle kerk.
- 46 En hulle het dit gedoen wat hulle gevoel het die plig was wat hulle aan hul God verskuldig was; want die Here het aan hulle gesê, en ook aan hulle vaders, dat: In soverre julle nie skuldig is aan die eerste oortreding nie, nóg die tweede, moet julle nie toelaat dat julle gedood word deur die hande van julle vyande nie.
- 47 En weer, die Here het gesê dat: Julle moet julle gesinne verdedig en wel tot bloedvergieting. Daarom, om hierdie rede, het die Nefiete geveg teen die Lamaniete, om hulleself te verdedig, en hulle gesinne, en hulle landerye, hulle land, en hulle regte, en hulle godsdiens.
- 48 En dit het gebeur dat toe die manne van Moroni die heftigheid en die toorn van die Lamaniete sien, was hulle op die punt om terug te deins en te vlug van hulle. En Moroni, omdat hy hulle voorneme gewaar het, het uitgestuur en hulle harte bemoedig met hierdie gedagtes — ja, die gedagtes aan hulle lande, hulle vryheid, ja, hulle vryheid van slawerny.
- 49 En dit het gebeur dat hulle teruggedraai het na die Lamaniete, en hulle het met een stem tot die Here hulle God geroep om hulle vryheid en vrywees van gevangenskap.
- 50 En hulle het begin om teen die Lamaniete te staan met krag; en in daardie selfde uur wat hulle tot die Here geroep het om hulle vryheid, het die Lamaniete begin

uitvlug voor hulle; en hulle het gevlug tot by die waters van Sidon.

51 Nou, die Lamaniete was talryker, ja, meer as dubbel die aantal van die Nefiete; nogtans is hulle gejaag in soverre dat hulle in een groep bymekaar gekom het in die dal, op die oewer van die rivier Sidon.

52 Daarom het die leërs van Moroni hulle omsingel, ja, wel aan beide kante van die rivier, want kyk, aan die oostekant was die manne van Lehi.

53 Daarom, toe Zerahemna die manne van Lehi sien aan die oostekant van die rivier Sidon, en die leërs van Moroni aan die westekant van die rivier Sidon, dat hulle omsingel was deur die Nefiete, is hulle deur angs getref.

54 Nou Moroni, toe hy hulle angs sien, het sy manne beveel dat hulle moes ophou om hulle bloed te vergiet.

Alma 44

1 En dit het gebeur dat hulle opgehou het en 'n entjie teruggetrek het van hulle af. En Moroni het aan Zerahemna gesê: Kyk, Zerahemna, dat ons nie begeer om manne van bloed te wees nie. Julle weet dat julle in ons hande is, tog begeer ons nie om julle dood te maak nie.

2 Kyk, ons het nie uitgekóm om teen julle te veg sodat ons julle bloed mag vergiet vir mag nie; nóg begeer ons om enigeen te bring onder die juk van slawerny. Maar dit is die ware rede waarom julle teen ons gekom het; ja, en julle is vertoornd op ons vanweë ons godsdiens.

3 Maar nou, julle sien dat die Here met ons is; en julle sien dat Hy julle in ons hande uitgelewer het. En nou wil ek hê dat julle moet verstaan dat dit aan ons gedoen is vanweë ons godsdiens en ons geloof in Christus. En nou sien julle dat julle nie dit, ons geloof, kan vernietig nie.

4 Nou sien julle dat dit die ware geloof van God is; ja, julle sien dat God ons sal onderskraag, en behoed, en bewaar, solank as ons getrou is aan Hom, en aan ons geloof, en ons godsdiens; en nooit sal die Here toelaat dat ons vernietig sal word nie behalwe as ons in oortreding sal verval en ons geloof loën.

5 En nou, Zerahemna, ek beveel julle in die naam van daardie almagtige God, wat ons arms versterk het sodat ons mag verkry het oor julle, deur ons geloof, deur ons godsdiens, en deur ons plegtighede van aanbidding, en deur ons kerk, en deur die heilige steun wat ons verskuldig is aan ons vroue en ons kinders, deur daardie vryheid wat ons verbind aan ons landerye en ons land; ja, en ook deur die behoud van die heilige woord van God, waaraan ons al ons geluk verskuldig is; en deur alles wat vir ons die dierbaarste is —

6 Ja, en dit is nie al nie; ek beveel julle deur al die begeertes wat julle het vir die lewe, dat julle jul wapens van oorlog aan ons uitlewer, en ons sal nie julle bloed soek nie, maar ons sal julle lewens spaar, as julle jul koers sal gaan en nie weer kom om teen ons te veg nie.

7 En nou, as julle dit nie doen nie, kyk, julle is in ons hande, en ek sal my manne beveel dat hulle julle sal aanval, en die wonde van die dood in julle liggame sal toedien, sodat julle uitgewis mag word; en dan sal ons sien wie mag sal hê oor hierdie volk; ja, ons sal sien wie gebring sal word tot slawerny.

8 En nou het dit gebeur dat toe Zerahemna hierdie woorde gehoor het, het hy na vore gekom en sy swaard en sy sabel oorgelewer, en sy boog in die hande van

Moroni, en het aan hom gesê: Kyk, hier is ons wapens van oorlog; ons sal hulle uitlewer aan jou, maar ons sal onself nie toelaat om 'n eed teenoor julle te neem wat ons weet dat ons sal verbreek nie, en ook ons kinders; maar neem ons wapens van oorlog, en laat ons toe dat ons mag vertrek na die wildernis; anders sal ons ons swaarde behou, en ons sal vergaan of oorwin.

9 Kyk, ons is nie van julle geloof nie; ons glo nie dat dit God is wat ons uitgelewer het in julle hande nie; maar ons glo dat dit julle sluheid is wat julle bewaar het van ons swaarde. Kyk, dit is julle borsplate en julle skilde wat julle bewaar het.

10 En nou toe Zerahemna hierdie woorde klaar gespreek het, het Moroni die swaard en die wapens van oorlog teruggegee, wat hy ontvang het, aan Zerahemna, en gesê: Kyk, ons sal die stryd na 'n einde voer.

11 Nou kan ek nie die woorde herroep wat ek gespreek het nie, daarom, soos die Here leef, julle sal nie vertrek nie tensy julle vertrek met 'n eed dat julle nie weer sal terugkeer om teen ons te veg nie. Nou, omdat julle in ons hande is, sal ons julle bloed op die grond stort, of julle sal jul onderwerp aan die voorwaardes wat ek gestel het.

12 En nou toe Moroni hierdie woorde gespreek het, het Zerahemna sy swaard behou, en hy was kwaad vir Moroni, en hy het vorentoe gestorm sodat hy vir Moroni mag doodmaak; maar toe hy sy swaard ophef, kyk, een van Moroni se soldate het dit afgeslaan en wel na die grond toe, en dit het afgebreek by die hef; en hy het ook vir Zerahemna geslaan dat hy sy kopvel afgesny het en dit het op die grond geval; en Zerahemna het teruggetrek van voor hulle na die midde van sy soldate.

13 En dit het gebeur dat die soldaat wat naby gestaan het, wat Zerahemna se kopvel afgesny het, die kopvel van die grond af opgetel het aan die hare, en dit op die punt van sy swaard geplaas, en dit na hulle uitgesteek het, terwyl hy met 'n harde stem aan hulle sê:

14 Net soos hierdie kopvel op die grond geval het, wat die kopvel is van julle leier, so sal julle op die grond val, tensy julle jul wapens van oorlog sal uitlewer en vertrek met 'n verbond van vrede.

15 Nou was daar baie, toe hulle hierdie woorde gehoor het, en die kopvel gesien het wat op die swaard was, wat bevange was met vrees; en baie het na vore gekom en hulle wapens van oorlog neergegooi aan die voete van Moroni, en 'n verbond van vrede aangegaan. En soveel as wat 'n verbond aangegaan het, het hulle toegelaat om die wildernis in te vertrek.

16 Nou het dit gebeur dat Zerahemna uitermate vertoornd was, en hy het die res van sy soldate opgestook tot toorn, om nog kragtiger teen die Nefiete te veg.

17 En nou was Moroni kwaad, as gevolg van die hardnekkigheid van die Lamaniete; daarom het hy sy volk beveel dat hulle hul moes aanval en hulle doodmaak. En dit het gebeur dat hulle hul begin doodmaak het; ja, en die Lamaniete het met hulle swaarde geveg en hulle mag.

18 Maar kyk, hulle naakte velle en hulle kaal koppe was blootgestel aan die skerp swaarde van die Nefiete; ja, kyk hulle is deurstek en geslaan, en het uitermate vinnig geval voor die swaarde van die Nefiete; en hulle het begin om afgemaai te word, net soos die soldaat van Moroni voorspel het.

19 Nou Zerahemna, toe hy sien dat hulle op die punt staan om almal uitgewis te word, het kragtig uitgeroep tot Moroni, en belowe dat hy 'n verbond sou aangaan en ook sy volk met hulle, as hulle die oorblywendes se lewens sou spaar, dat hulle nooit weer teen hulle sou kom in die stryd nie.

- 2.0 En dit het gebeur dat Moroni die werk van die dood weer laat ophou het onder die volk. En hy het die wapens van oorlog van die Lamaniete geneem; en nadat hulle 'n verbond met hulle aangegaan het van vrede, is hulle toegelaat om te vertrek die wildernis in.
- 2.1 Nou is die getal van hulle dooies nie getel nie, vanweë die grootte van die getal; ja, die getal van hulle dooies was uitermate groot, beide aan die Nefiete en aan die Lamaniete.
- 2.2 En dit het gebeur dat hulle hul dooies in die waters van Sidon gewerp het, en hulle is meegevoer en is begrawe in die dieptes van die see.
- 2.3 En die leërs van die Nefiete, of van Moroni, het teruggekeer en gekom by hulle huise en hulle landerye.
- 2.4 En so het die agtiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig. En so het die verslag van Alma geëindig, wat geskrywe was op die plate van Nefi.

Die verslag van die volk van Nefi, en hulle oorloë en onenigheid, in die dae van Helaman, volgens die kroniek van Helaman, wat hy bygehou het in sy dae.

Alma 45

- 1 Kyk, nou het dit gebeur dat die volk van Nefi uitermate verheug was omdat die Here hulle weer verlos het uit die hande van hulle vyande; daarom het hulle dank betuig teenoor die Here hulle God; ja, en hulle het baie gevas en baie gebid, en hulle het God aanbid met uitnemende vreugde.
- 2 En dit het gebeur in die negentiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, dat Alma na sy seun Helaman gekom het en aan hom gesê het: Glo jy die woorde wat ek tot jou gespreek het aangaande daardie kronieke wat bygehou is?
- 3 En Helaman het aan hom gesê: Ja, ek glo.
- 4 En Alma het weer gesê: Glo jy in Jesus Christus, wat sal kom?
- 5 En hy het gesê: Ja, ek glo al die woorde wat u gespreek het.
- 6 En Alma het weer aan hom gesê: Sal jy my bevele onderhou?
- 7 En hy het gesê: Ja, ek sal u bevele onderhou met my hele hart.
- 8 Toe het Alma aan hom gesê: Salig is jy; en die Here sal jou voorspoedig maak in hierdie land.
- 9 Maar kyk, ek het ietwat om te profeteer aan jou; maar wat ek aan jou profeteer sal julle nie bekend maak nie; ja, wat ek aan jou profeteer sal nie bekend gemaak word, totdat die profesie vervul is nie; daarom, skryf die woorde wat ek sal sê.
- 10 En hierdie is die woorde: Kyk, ek gewaar dat hierdie selfde volk, die Nefiete, volgens die gees van openbaring wat in my is, binne vierhonderd jaar vanaf die tyd dat Jesus Christus Homself aan hulle sal openbaar, sal kwyn in ongeloof.
- 11 Ja, en dan sal hulle oorloë en pestilensies sien, ja, hongersnood en bloedvergieting, totdat die volk van Nefi uitgewis sal wees —
- 12 Ja, en dit omdat hulle sal kwyn in ongeloof, en verval tot die werke van duisternis, en wellustigheid, en alle soorte van goddeloosheid; ja, en ek sê aan jou, dat omdat hulle sal sondig teen so 'n groot lig en kennis, ja, ek sê aan jou, dat vanaf

daardie dag, sal selfs die vierde geslag nie almal heengaan voordat hierdie groot goddeloosheid sal kom nie.

13 En wanneer daardie groot dag kom, kyk, die tyd kom baie gou, wanneer hulle wat nou is, of die nageslag van hulle wat nou getel word onder die volk van Nefi, nie meer gereken sal word onder die volk van Nefi nie.

14 Maar wie ook al oorbly, en nie vernietig word in daardie groot en vreeslike dag nie, sal getel word onder die Lamaniete, en sal soos hulle word, almal, behalwe 'n paar wat die dissipels van die Here genoem sal word; en vir hulle sal die Lamaniete vervolgt totdat hulle uitgewis sal wees. En nou, vanweë goddeloosheid, sal hierdie profesie vervul word.

15 En nou het dit gebeur dat nadat Alma hierdie dinge met Helaman gespreek het, het hy hom geseën, en ook sy ander seuns; en hy het ook die aarde geseën ter wille van die regverdiges.

16 En hy het gesê: So sê die Here God — Vervloek sal die land wees, ja hierdie land, vir elke nasie, stam, taal en volk, tot vernietiging toe, wat goddelooslik handel, wanneer hulle ten volle ryp is; en soos ek gesê het, so sal dit wees; want dit is die vloek en die seën van God oor die land, want die Here kan nie sonde aanskou met die geringste mate van aanvaarding nie.

17 En nou, toe Alma hierdie woorde gesê het, het hy die kerk geseën, ja, al diegene wat vas sou staan in die geloof van daardie dag af verder.

18 En toe Alma dit gedoen het, het hy vertrek uit die land van Zarahemla, asof om na die land van Melek te gaan. En dit het gebeur dat hy nooit meer van gehoor is nie; aangaande sy dood of begrafnis weet ons nie van nie.

19 Kyk, dit weet ons, dat hy 'n regverdige man was; en die gerug het in die kerk rondgegaan dat hy deur die Gees opgeneem is, of begrawe is deur die hand van die Here, net soos Moses. Maar kyk, die skrifture sê dat die Here vir Moses tot Homself geneem het; en ons veronderstel dat Hy ook vir Alma in die gees ontvang het, tot Homself, daarom, om hierdie rede weet ons niks aangaande sy dood en begrafnis nie.

20 En nou het dit gebeur aan die begin van die negentiende jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, dat Helaman uitgegaan het onder die volk om die woord te verkondig aan hulle.

21 Want kyk, vanweë hulle oorloë met die Lamaniete en die baie klein onenighede en steurnisse wat onder die volk was, het dit noodsaaklik geword dat die woord van God onder hulle verkondig moes word, ja, en dat 'n verordening gemaak moes word dwarsdeur die kerk.

22 Daarom, Helaman en sy broers het uitgegaan om die kerk weer te vestig in die hele land, ja, in elke stad dwarsdeur die hele land wat deur die volk van Nefi besit is. En dit het gebeur dat hulle priesters en leraars aangestel het dwarsdeur die hele land, oor al die kerke.

23 En nou het dit gebeur dat nadat Helaman en sy broers priesters en leraars aangestel het oor die kerke, dat daar 'n onenigheid ontstaan het onder hulle, en hulle wou nie ag slaan op die woorde van Helaman en sy broers nie;

24 Maar hulle het trots geword, omdat hulle verhewe was in hul harte, vanweë hulle uitermate groot rykdom; daarom het hulle ryk geword in hul eie oë, en wou nie ag slaan op hulle woorde, om opreg te wandel voor God nie.

Alma 46

- 1 En dit het gebeur dat soveel as wat nie wou ag slaan op die woorde van Helaman en sy broers nie, saamgekom het teen hulle broers.
- 2 En nou kyk, hulle was uitermate vertoorn, tot so 'n mate dat hulle vasberade was om hulle te dood.
- 3 Nou, die leier van diegene wat vertoorn was op hulle broers, was 'n groot en 'n sterk man; en sy naam was Amalikia.
- 4 En Amalikia was begerig om koning te wees; en daardie mense wat vertoorn was, was ook begerig dat hy hulle koning moes wees; en die grootste die gedeelte van hulle was die ondergeskikte regters van die land, en hulle het mag gesoek.
- 5 En hulle is gelei deur die vleitaal van Amalikia, dat as hulle hom sou ondersteun en hom bevestig as hulle koning, dat hy hulle heersers sou maak oor die volk.
- 6 So is hulle weggelei deur Amalikia tot onenighede, nie teenstaande die prediking van Helaman en sy broers, ja, nie teenstaande hulle uitermate groot sorg oor die kerk, want hulle was hoëpriesters oor die kerk.
- 7 En daar was baie in die kerk wat geglo het in die vleierende woorde van Amalikia, daarom het hulle ook van die kerk afgeval; en so was die sake van die volk van Nefi uitermate haglik en gevaarlik, nie teenstaande hulle groot oorwinning wat hulle gehad het oor die Lamaniete, en hulle groot feesvierings wat hulle gehad het vanweë hulle verlossing deur die hand van die Here.
- 8 So sien ons hoe gou die kinders van mense die Here hulle God vergeet, ja, hoe gou om goddeloosheid te doen, en om weggelei te word deur die bose.
- 9 Ja, en ons sien ook die groot goddeloosheid wat een baie goddelose man kan veroorsaak om plaas te vind onder die kinders van mense.
- 10 Ja, ons sien dat Amalikia, omdat hy 'n man was van sluwe planne, en 'n man van baie vleierende woorde, dat hy die harte weggelei het van baie mense om goddeloos te handel; ja, en om te soek om die kerk van God te vernietig, en om die fondament van vryheid te vernietig wat God aan hulle gegun het, of watter seëning God op die aangesig van die land gestuur het ter wille van die regverdiges.
- 11 En nou het dit gebeur dat toe Moroni, wat die hoofaanvoerder van die leërs van die Nefiete was, gehoor het van hierdie onenighede, was hy vertoornd op Amalikia.
- 12 En dit het gebeur dat hy sy mantel geskeur het; en hy het 'n stuk daarvan geneem en daarop geskrywe — Ter herinnering aan ons God, ons godsdiens, en vryheid, en ons vrede, ons vroue, en ons kinders — en hy het dit vasgeheg aan die punt van 'n paal.
- 13 En hy het sy helm vasmag, en sy borsplaat, en sy skilde, en het sy wapenrusting gegord om sy lendene; en hy het die paal geneem, wat op die punt daarvan sy geskeurde mantel gehad het, (en hy het dit die vaandel van vryheid genoem) en hy het homself neergebuig tot die aarde, en hy het vuriglik gebid tot sy God vir die seëninge van vryheid om te rus op sy broers, solank as wat daar 'n groep Christene oorbly om die land te besit —
- 14 Want so is al die ware gelowiges van Christus, wat aan die kerk van God behoort het, genoem deur diegene wat nie aan die kerk behoort het nie.
- 15 En diegene wat aan die kerk behoort het, was getrou; ja, al diegene wat ware gelowiges in Christus was, het die naam van Christus blymoedig op hulle geneem, of Christene, soos hulle genoem is, vanweë hul geloof in Christus wat sou kom.
- 16 En daarom, in hierdie tyd, het Moroni gebid dat die saak van die Christene en

die vryheid van die land begunstig mag word.

- 17 En dit het gebeur dat toe hy sy siel uitgestort het tot God, het hy die hele land wat suid van die land Verlatenheid was, ja, kortom, die hele land, beide in die noorde en in die suide — ‘n Uitverkore land, en die land van vryheid genoem.
- 18 En hy het gesê: Sekerlik sal God nie toelaat dat ons, wat verag word omdat ons die naam van Christus op ons geneem het, vertrap sal word en vernietig word, totdat ons dit op onself bring deur ons eie oortredinge nie.
- 19 En toe Moroni hierdie woorde gesê het, het hy uitgegaan onder die volk, terwyl hy die afgeskeurde deel van sy mantel in die lug waai, sodat almal die skrif mag sien wat hy geskrywe het op die afgeskeurde deel, terwyl hy met ‘n harde stem uitroep, en sê:
- 20 Kyk, wie ook al hierdie vaandel wil behou oor die land, laat hulle uitkom in die krag van die Here, en ‘n verbond aangaan dat hulle hul regte sal handhaaf, en hulle godsdien, sodat die Here God hulle mag seën.
- 21 En dit het gebeur dat toe Moroni hierdie woorde uitgeroep het, kyk, die volk het aangehardloop gekom met hulle wapenrusting gegord om hulle lendene, terwyl hulle hul klere skeur as ‘n teken, of as ‘n verbond, dat hulle nie die Here hulle God sou verlaat nie; of, met ander woorde, as hulle die gebooie van God sou oortree, of in oortreding verval, en skaam sal wees om die naam van Christus op hulle te neem, sou die Here hulle verskeur net soos hulle hul klere geskeur het.
- 22 Nou, dit was die verbond wat hulle gesluit het, en hulle het hulle klere aan die voete van Moroni neergewerp, en gesê: Ons gaan ‘n verbond aan met ons God, dat ons vernietig sal word, net soos ons broers in die land noordwaarts, as ons in oortreding sal verval; ja, Hy mag ons neerwerp aan die voete van ons vyande, net soos ons ons klere aan jou voete neergewerp het om vertrap te word onder die voete, as ons in oortreding sal verval.
- 23 Moroni het aan hulle gesê: Kyk, ons is ‘n oorblyfsel van die nageslag van Jakob; ja, ons is ‘n oorblyfsel van die nageslag van Josef, wie se kleed deur sy broers geskeur is in baie stukke; ja, en nou kyk, laat ons onthou om die gebooie van God te onderhou, of ons klere sal deur ons broers geskeur word, en ons sal in die gevangenis gewerp, of verkoop, of gedood word.
- 24 Ja, laat ons ons vryheid bewaar as ‘n oorblyfsel van Josef; ja, laat ons die woorde van Jakob onthou, voor sy dood, want kyk, hy het gesien dat ‘n deel van die oorblyfsel van Josef se kleed bewaar is en nie vergaan het nie. En hy het gesê — Net soos hierdie oorblyfsel van my seun se kleed bewaar gebly het, so sal ‘n oorblyfsel van die nageslag van my seun bewaar word deur die hand van God, en tot Homself geneem word, terwyl die oorblyfsel van die nageslag van Josef sal vergaan, net soos die oorblyfsel van sy kleed.
- 25 Nou, kyk, dit gee my siel droefheid; nogtans, my siel het vreugde in my seun, vanweë daardie deel van sy nageslag wat tot God geneem sal word.
- 26 Nou kyk, dit was die taal van Jakob.
- 27 En nou wie weet miskien of die oorblyfsel van Josef se geslag, wat soos sy kleed sal vergaan, diegene is wat van ons afgeskei het? Ja, en selfs dit sal onself wees as ons nie vasstaan in die geloof van Christus nie.
- 28 En nou het dit gebeur dat toe Moroni hierdie woorde gesê het, het hy uitgegaan, en ook uitgestuur na al die dele van die land waar daar onenighede was, en al die mense bymekaar gemaak wat begerig was om hulle vryheid te behou, om teen

Amalikia te staan en diegene wat afvallig geword het, wat Amalikiahiete genoem is.

29 En dit het gebeur dat toe Amalikia sien dat die volk van Moroni talryker was as die Amalikiahiete — en hy het ook gesien dat sy mense twyfelagtig was aangaande die regverdigheid van die saak wat hulle onderneem het — daarom, omdat hy gevrees het dat hy nie sy doelwit sou bereik nie, het hy diegene onder sy mense geneem wat wou, en vertrek na die land van Nefi.

30 Nou, Moroni het gedink dat dit nie raadsaam was dat die Lamaniete nog meer krag moet hê nie; daarom het hy gedink om die volk van Amalikia af te sny, of om hulle gevange, te neem en hulle terug te bring gevange, en Amalikia te dood; ja, want hy het geweet dat hy die Lamaniete sou opstook tot toorn teen hulle, en hulle laat optrek in stryd teen hulle; en dit het hy geweet dat Amalikia sou doen sodat hy sy doelwitte mag bereik.

31 Daarom het Moroni gedink dat dit raadsaam was dat hy sy leërs neem, wat hulleself bymekaargemaak het, en hulself bewapen het, en 'n verbond aangegaan het om die vrede te bewaar — en dit het gebeur dat hy sy leër geneem het en uitgemarsjeer het met sy tente die wildernis in, om die koers van Amalikia af te sny in die wildernis.

32 En dit het gebeur dat hy gedoen het soos hy begeer het, en het die wildernis binnegemarsjeer en die leërs van Amalikia vooruitgegaan.

33 En dit het gebeur dat Amalikia gevlug het met 'n klein aantal van sy manne, en die oorblywendes is oorgelewer in die hande van Moroni en is teruggeneem na die land van Zarahemla.

34 Nou, Moroni, omdat hy 'n man was wat aangestel is deur die hoofregters en die stem van die volk, daarom het hy mag gehad volgens sy wil met die leërs van die Nefiete, om gesag te vestig en uit te oefen oor hulle.

35 En dit het gebeur dat wie ook al van die Amalikiahiete wat nie 'n verbond wou aangaan om die saak van vryheid te ondersteun nie, sodat hulle 'n vrye regering kon handhaaf nie, het hy laat doodmaak; en daar was maar min wat die verbond van vryheid verwerp het.

36 En dit het ook gebeur, dat hy die vaandel van vryheid laat hys het op elke toring wat in die hele land was, wat besit was deur die Nefiete, en so het Moroni die banier van vryheid gevestig onder die Nefiete.

37 En hulle het begin om weer vrede te hê in die land; en so het hulle vrede gehandhaaf in die land tot byna aan die einde van die negentiende jaar van die heerskappy van die regters.

38 En Helaman en die hoëpriesters het ook orde gehandhaaf in die kerk; ja, wel vir die tydperk van vier jaar het hulle veel vrede en vreugde gehad in die kerk.

39 En dit het gebeur dat daar baie was wat gesterwe het met vaste geloof dat hulle siele verlos is deur die Here Jesus Christus; so het hulle uit hierdie lewe gegaan met vreugde.

40 En daar was sommige wat van koors gesterwe het, wat in sommige tye van die jaar baie voorgekom het in die land — maar nie soveel aan koors nie, vanweë die uitstekende hoedanighede van die baie plante en wortels wat God berei het om die oorsaak van siektes weg te neem, waaraan die mense onderhewig was vanweë die aard van die klimaat.

41 Maar daar was baie wat van ouderdom dood is; en diegene wat dood is in die geloof van Christus, is gelukkig in Hom, soos ons noodwendig moet veronderstel.

Alma 47

- 1 Nou sal ons terugkeer in ons verslag tot Amalikia en diegene wat met hom gevlug het die wildernis in, want, kyk, hy het diegene geneem wat met hom gegaan het, en opgegaan in die land van Nefi onder die Lamaniete, en het die Lamaniete opgestook tot toorn teen die volk van Nefi, in soverre dat die koning van die Lamaniete 'n aankondiging uitgestuur het dwarsdeur sy hele land, onder al sy mense, dat hulle weer bymekaar moes kom om op te trek in die stryd teen die Nefiete.
- 2 En dit het gebeur dat toe die aankondiging uitgegaan het onder hulle, was hulle uitermate bevrees; ja, hulle het gevrees om die koning te mishag, en hulle het ook gevrees om in die stryd te gaan teen die Nefiete uit vrees dat hulle hul lewens sou verloor. En dit het gebeur dat hulle nie wou nie, of die grootste gedeelte van hulle wou nie die bevel van die koning gehoorsaam nie.
- 3 En nou het dit gebeur dat die koning toornig was vanweë hulle ongehoorsaamheid; daarom het hy Amalikia die bevel gegee oor daardie gedeelte van sy leër wat gehoorsaam was aan sy bevel, en het hom beveel dat hy moes uitgaan en hulle dwing om die wapens op te neem.
- 4 Nou kyk, dit was die begeerte van Amalikia; want omdat hy 'n baie geslepe man was om boosheid te doen, daarom het hy die plan gelê in sy hart om die koning van die Lamaniete te onttroon.
- 5 En nou het hy die bevel gekry oor daardie gedeeltes van die Lamaniete wat ten gunste was van die koning; en hy het gesoek om guns te verkry van diegene wat nie gehoorsaam was nie; daarom het hy voortgegaan na die plek wat Onida genoem is, want al die Lamaniete het daarheen gevlug; want hulle het die leër in aantog gewaar, en, veronderstellend dat hulle kom om hulle te vernietig, daarom het hulle na Onida gevlug, na die plek van wapens.
- 6 En hulle het 'n man aangestel om 'n koning en 'n leier oor hulle te wees, omdat hulle seker was in hulle gedagtes met 'n vasberade besluit dat hulle nie gedwing sou word om op te trek teen die Nefiete nie.
- 7 En dit het gebeur dat hulle hulself bymekaargemaak het bo-op die berg wat Antipas genoem is, ter voorbereiding vir die stryd.
- 8 Nou was dit nie Amalikia se voorneme om hulle die stryd aan te sê volgens die bevel van die koning nie; maar kyk, dit was sy voorneme om die guns te wen van die leërs van die Lamaniete, sodat hy homself aan hulle hoof kon plaas en die koning onttroon en besit neem van die koninkryk.
- 9 En kyk, dit het gebeur dat hy sy leërs hulle tente laat opslaan het in die vallei wat naby die berg Antipas was.
- 10 En dit het gebeur dat toe dit nag was, het hy 'n geheime boodskapper gestuur na die berg Antipas om te verneem of die leier van diegene wat op die berg was, wie se naam Lehonti was, of hy sou afkom na die voet van die berg, omdat hy begeer het om met hom te spreek.
- 11 En dit het gebeur dat toe Lehonti die boodskap ontvang het, het hy nie gedurf om af te gaan na die voet van die berg nie. En dit het gebeur dat Amalikia weer die tweede keer gestuur het om hom te vra om af te kom. En dit het gebeur dat Lehonti nie wou nie; en hy het weer die derde keer gestuur.
- 12 En dit het gebeur dat toe Amalikia vind dat hy nie vir Lehonti kon kry om van die berg af te kom nie, het hy teen die berg opgegaan, amper tot by Lehonti se kamp; en hy het weer die vierde keer sy boodskap na Lehonti gestuur om te vra dat hy moes

afkom, en dat hy sy wagte saam met hom moes bring.

13 En dit het gebeur dat toe Lehonti afgekom het met sy wagte na Amalikia, dat Amalikia wou hê hy moes afkom met sy leër in die nag, en daardie manne omsingel in hulle kampe oor wie die koning hom bevel gegee het, en dat hy hulle in Lehonti se hande sou oorgee, as hy vir hom (Amalikia) 'n tweede leier sou maak oor die hele leër.

14 En dit het gebeur dat Lehonti afgekom het met sy manne en die manne van Amalikia omsingel het, sodat voor hulle wakker geword het met die aanbreek van die dag, was hulle omsingel deur die leërs van Lehonti.

15 En dit het gebeur dat toe hulle sien dat hulle omsingel is, het hulle gepleit by Amalikia dat hy hulle moes toelaat om by hulle broers aan te sluit sodat hulle nie vernietig mag word nie. Nou, dit was die juiste ding wat Amalikia begeer het.

16 En dit het gebeur dat hy sy manne oorgegee het, teenstrydig met die bevel van die koning. Nou, dit was die ding wat Amalikia wou hê, dat hy sy doeleindes mag bereik om die koning te onttroon.

17 Nou was dit die gebruik onder die Lamaniete, as hulle hoofleier gedood word, om die tweede leier aan te stel om hulle hoofleier te wees.

18 En dit het gebeur dat Amalikia een van sy diensknegte vir Lehonti met verdrag gif laat ingee het sodat hy gesterf het.

19 Nou, toe Lehonti dood is, het die Lamaniete Amalikia aangestel om hulle leier en hulle hoofbevelvoerder te wees.

20 En dit het gebeur dat Amalikia gemarsjeer het met sy leërs (want hy het sy begeertes vervul) na die land van Nefi, na die stad van Nefi, wat die hoofstad was.

21 En die koning het uitgekom om hom te ontmoet met sy wagte, want hy het veronderstel dat Amalikia sy bevel uitgevoer het, en dat Amalikia so 'n groot leër bymekaar gemaak het om op te trek teen die Nefiete in die stryd.

22 Maar kyk, toe die koning uitkom om hom te ontmoet, het Amalikia sy diensknegte laat vooruitgaan om die koning te ontmoet. En hulle het gegaan en hulle voor die koning neergebuig, asof om hom te eerbiedig vanweë sy grootheid.

23 En dit het gebeur dat die koning sy hand uitgesteek het om hulle op te rig, soos dit die gebruik by die Lamaniete was, as 'n teken van vrede, welke gebruik hulle geneem het van die Nefiete.

24 En dit het gebeur dat toe hy die eerste van die grond af opgerig het, kyk, hy het die koning in die hart gesteek; en hy het op die grond neergeval.

25 Nou het die diensknegte van die koning gevlug; en die diensknegte van Amalikia het 'n geroep laat opgaan, en gesê:

26 Kyk, die diensknegte van die koning het hom in die hart gesteek, en hy het geval, en hulle het gevlug; sien, kom en kyk.

27 En dit het gebeur dat Amalikia beveel het dat sy leërs moet opmarsjeer en sien wat gebeur het met die koning; en toe hulle by die plek kom, en die koning gevind het wat in sy bloed lê, het Amalikia voorgegee om toornig te wees, en het gesê: Wie ook al die koning liefgehad het, laat hom uitgaan, en sy diensknegte agternasit sodat hulle gedood kan word.

28 En dit het gebeur dat hulle almal wat die koning liefgehad het, toe hulle hierdie woorde hoor, uitgekom het en die koning se diensknegte agternagesit het.

29 Nou toe die diensknegte van die koning sien dat 'n leër hulle agternasit, was hulle weer bang, en het die wildernis ingevlug, en het oorgekom in die land van

Zarahemla en aangesluit by die volk van Ammon.

30 En die leër wat hulle agternagesit het, het teruggekeer, nadat hulle hul tevergeefs agtervolg het; en so het Amalikia, deur sy bedrog, die harte van die volk gewen.

31 En dit het gebeur op die volgende dag dat hy die stad van Nefi binnegegaan het met sy leërs, en besit geneem het van die stad.

32 En nou het dit gebeur dat die koningin, toe sy gehoor het dat die koning gedood is — want Amalikia het 'n boodskapper gestuur na die koningin om haar mee te deel dat die koning gedood is deur sy diensknegte, dat hy hulle agternagesit het met sy leër, maar dat dit tevergeefs was, en dat hulle ontvlug het —

33 Daarom, toe die koningin hierdie boodskap ontvang het, het sy na Amalikia gestuur, om te vra dat hy die mense van die stad moes spaar; en sy het hom ook gevra dat hy na haar toe moes kom; en sy het hom ook gevra dat hy getuies moes bring saam met hom om te getuig aangaande die dood van die koning.

34 En dit het gebeur dat Amalikia dieselfde dienskneg geneem het wat die koning gedood het, en hulle almal wat saam met hom was, en het ingegaan na die koningin, na die plek waar sy gesit het; en hulle het almal aan haar getuig dat die koning gedood is deur sy eie diensknegte; en hulle het ook gesê: Hulle het gevlug; getuig dit nie teen hulle nie? En so het hulle die koningin tevrede gestel aangaande die dood van die koning.

35 En dit het gebeur dat Amalikia die koningin se guns gesoek het, en het haar vir hom geneem tot vrou; en so deur sy bedrog, en met die hulp van sy listige diensknegte, het hy die koninkryk bekom; ja, hy is as koning erken dwarsdeur die land, onder al die volke van die Lamaniete, wat bestaan het uit die Lamaniete en die Lemueliete en die Ismaeliete, en al die afvalliges van die Nefiete, vanaf die heerskappy van Nefi tot die huidige tyd.

36 Nou hierdie afvalliges het dieselfde onderrig en dieselfde inligting van die Nefiete gehad, ja, hulle is onderrig in dieselfde kennis van die Here, nogtans, dit is vreemd dat, nie lank na hulle afvalligheid nie het hulle meer verhard en onboetvaardig geword, en wilder, boser en wreder as die Lamaniete — want hulle het die oorleweringe ingedrink van die Lamaniete; en hulle oorgegee aan luiheid, en alle wyses van wellustigheid; ja, hulle het die Here hulle God heeltemal vergeet.

Alma 48

1 En nou het dit gebeur dat, sodra Amalikia die koninkryk bekom het, het hy begin om die harte van die Lamaniete aan te vuur teen die volk van Nefi; ja, hy het manne aangestel om met die Lamaniete te spreek van hulle torings af, teen die Nefiete.

2 En so het hy hulle harte aangevuur teen die Nefiete, in soverre dat teen die einde van die negentiende jaar van die heerskappy van die regters, omdat hy sy planne verwesenlik het tot dusver, ja, en koning gemaak is oor die Lamaniete, het hy ook gesoek om te heers oor die hele land, ja, en al die mense wat in die land was, die Nefiete sowel as die Lamaniete.

3 Daarom het hy sy planne verwesenlik, want hy het die harte verhard van die Lamaniete en hulle verstand verblind, en hulle opgestook tot toorn, in soverre dat hy 'n talryke leër byeengebring het om in die stryd op te trek teen die Nefiete.

4 Want hy was vasberade, vanweë die grootte van die getal van sy volk, om die Nefiete te oorweldig en om hulle in slawerny te bring.

- 5 En dus het hy hoofkapteins aangestel van die Zoramiete, omdat hulle die beste vertrouwd was met die sterkte van die Nefiete, en hulle plekke van skuiling, en die swakste dele van hulle stede; daarom het hy hulle aangestel om hoofkapteins te wees oor sy leërs.
- 6 En dit het gebeur dat hulle hul kamp opgeneem, en voortbeweeg het na die land van Zarahemla in die wildernis.
- 7 Nou het dit gebeur dat terwyl Amalikia aldus besig was om mag te verkry deur bedrog en lis, was Moroni aan die anderkant, besig om die gedagtes van die volk voor te berei om getrou te wees aan die Here hulle God.
- 8 Ja, hy was besig om die leërs van die Nefiete te versterk, en om klein vestings op te rig, of plekke van skuiling; deur walle van grond rondom op te gooi om sy leërs te omring, en ook deur mure van klip te bou om hulle te omsluit, rondom hulle stede en die grense van hulle landerye; ja, oral rondom die land.
- 9 En in hulle swakste versterkings het hy die groter getal manskappe geplaas; en so het hy die land gefortifiseer en versterk wat deur die Nefiete besit is.
- 10 En so was hy besig om voor te berei om hulle vryheid te verdedig, hulle landerye, hulle vroue, en hulle kinders, en hulle vrede, en dat hulle mag lewe vir die Here hulle God, en dat hulle dit mag handhaaf wat deur hulle vyande die saak van die Christene genoem is.
- 11 En Moroni was 'n sterk en 'n magtige man; hy was 'n man van 'n volmaakte begrip; ja, 'n man wat nie behaag geskep het in bloedvergieting nie; 'n man wie se siel hom verbly het in die vryheid en onafhanklikheid van sy land, en sy broers van gevangenskap en slawerny;
- 12 Ja, 'n man wie se hart geswel het met danksegging aan sy God, vir die vele voorregte en seëninge wat Hy aan sy mense geskenk het; 'n man wat uitermate gearbei het vir die welsyn en veiligheid van sy volk.
- 13 Ja, en hy was 'n man wat standvastig was in die geloof van Christus, en hy het gesweer met 'n eed om sy volk, sy regte, en sy land, en sy godsdiens te verdedig, en wel tot die verlies van sy bloed.
- 14 Nou is die Nefiete geleer om hulself te verdedig teen hulle vyande, en wel tot die vergieting van bloed as dit nodig was; ja, en hulle is ook geleer om nooit aanstoot te gee nie, ja, en om nooit die swaard op te hef nie behalwe as dit was teen 'n vyand, behalwe as dit was om hulle lewens te bewaar.
- 15 En dit was hulle geloof, dat deur so te doen sou God hulle voorspoedig maak in die land, of met ander woorde, as hulle getrou was in die onderhouding van die gebooe van God, dat Hy hulle voorspoedig sou maak in die land; ja, hulle waarsku om te vlug, of om voor te berei vir oorlog, volgens hulle gevaar.
- 16 En ook, dat God dit aan hulle bekend sou maak waarheen hulle moes gaan om hulleself te verdedig teen hulle vyande, en deur dit so te doen, sou die Here hulle verlos; en dit was die geloof van Moroni, en sy hart het hom daarin verbly; nie in die vergieting van bloed nie maar om goed te doen, deur sy mense te bewaar; ja, deur die gebooe van God te onderhou, ja, en goddeloosheid te weerstaan.
- 17 Ja, voorwaar, voorwaar, ek sê aan julle, as alle mense gewees het, en was en altyd sou wees soos Moroni, kyk, al die magte van die hel sou geskud gewees het vir ewig; ja, die duiwel sou nooit mag hê oor die harte van die kinders van mense nie.
- 18 Kyk, hy was 'n man soos Ammon, die seun van Mosia, ja, en ook soos die ander seuns van Mosia, ja, en ook Alma en sy seuns, want hulle was almal manne van God.

- 19 Nou kyk, Helaman en sy broers was nie minder diensbaar aan die volk as Moroni nie; want hulle het die woord van God gepreek, en hulle het gedoop tot bekering alle mense wie ook al wou ag slaan op hulle woorde.
- 20 En so het hulle uitgegaan, en die volk het hulle verootmoedig vanweë hulle woorde, in soverre dat hulle hoog begunstig was deur die Here, en dus was hulle vry van oorloë en twiste onder hulleself, ja, wel vir die tydperk van vier jaar.
- 21 Maar, soos ek gesê het, teen die einde van die negentiende jaar, ja, niteenstaande hulle vrede onder mekaar, was hulle teësinig verplig om te veg teen hulle broers, die Lamaniete.
- 22 Ja, en kortom, hulle oorloë het nooit opgehou vir baie jare met die Lamaniete, niteenstaande hulle groot teësinigheid nie.
- 23 Nou, hulle was jammer om die wapens op te neem teen die Lamaniete, omdat hulle nie behaag geskep het in die vergieting van bloed nie; ja, en dit was nie al nie — hulle was jammer om die oorsaak te wees om sovele van hulle broers uit hierdie wêreld te stuur, in 'n ewige wêreld in, onvoorbereid om hulle God te ontmoet.
- 24 Nogtans, hulle kon nie toelaat om hulle lewens neer te lê nie, sodat hulle vroue en kinders uitgemoor word deur die barbaarse wreedheid van diegene wat eens hulle broers was, ja, en wat afgeval het van hul kerk, en hulle verlaat het, en gegaan het om hulle te vernietig deur aan te sluit by die Lamaniete nie.
- 25 Ja, hulle kon nie verdra dat hulle broers hulle moes verheug oor die bloed van die Nefiete nie, solank daar nog eniges was wat die gebooie van God sou onderhou, want die belofte van die Here was, as hulle sy gebooie sou onderhou, sou hulle voorspoedig wees in die land.

Alma 49

- 1 En nou het dit gebeur in die elfde maand van die negentiende jaar, op die tiende dag van die maand, is die leërs van die Lamaniete gewaar wat nader kom aan die land van Ammoniha.
- 2 En kyk, die stad was herbou, en Moroni het 'n leer opgestel by die grense van die stad, en hulle het grond rondom opgehoop om hulle te beskerm teen die pyle en die klippe van die Lamaniete; want kyk, hulle het geveg met klippe en met pyle.
- 3 Kyk, ek het gesê dat die stad van Ammoniha herbou was. Ek sê aan julle, ja, dat dit gedeeltelik herbou was; en omdat die Lamaniete dit eenkeer vernietig het vanweë die goddeloosheid van die volk, het hulle veronderstel dat dit weer vir hulle 'n maklike prooi sou word.
- 4 Maar kyk, hoe groot was hulle teleurstelling; want kyk, die Nefiete het 'n wal van grond opgewerp rondom hulle, wat so hoog was dat die Lamaniete nie hulle klippe en hulle pyle op hulle kon werp dat dit 'n uitwerking kon hê nie, nóg kon hulle hul oorval, behalwe by hulle plek van ingang.
- 5 Nou op hierdie tydstip was die hoofkapteins van die Lamaniete uitermate verbaas, vanweë die wysheid van die Nefiete om hulle plekke van veiligheid voor te berei.
- 6 Nou het die leërs van die Lamaniete veronderstel, as gevolg van die grootheid van hulle getalle, ja, hulle het veronderstel dat hulle die voorreg sou hê om op hulle af te kom soos hulle tot dusver gedoen het; ja, en hulle het hulleself ook voorberei

met skilde, en met borsplate; en hulle het hulself ook voorberei met klere van vel, ja, baie dik klere om hulle naaktheid te bedek.

7 En omdat hulle aldus voorberei was, het hulle veronderstel dat hulle maklik hulle broers sou oorweldig en onderwerp aan die juk van slawerny, of hulle dood en uitmoor volgens hulle welbehae.

8 Maar kyk, tot hulle uiterste verbasing, was hulle voorbereid vir hulle, op 'n wyse wat nog nooit bekend was onder die kinders van Lehi nie. Nou, hulle was gereed vir die Lamaniete, om te veg volgens die opdragte van Moroni.

9 En dit het gebeur dat die Lamaniete, of die Amalikiahiete, uitermate verbaas was oor hulle manier van voorbereiding vir oorlog.

10 Nou, as koning Amalikia afgekom het uit die land van Nefi, aan die hoof van sy leër, sou hy miskien die Lamaniete die Nefiete laat aanval het by die stad van Ammoniha; want kyk, hy het nie omgee vir die bloed van sy volk nie.

11 Maar kyk, Amalikia het nie self afgekom om te veg nie. En kyk, sy hoofkapteins het nie gedurf om die Nefiete aan te val by die stad van Ammoniha nie, want Moroni het die bestuur van sake gewysig onder die Nefiete, in soverre dat die Lamaniete teleurgesteld was oor hulle plekke van skuiling en hulle kon nie op hulle afkom nie.

12 Daarom het hulle teruggetrek in die wildernis, en hulle kamp opgeneem en gemarsjeer in die rigting van die land Noag, veronderstellend dat dit die tweede beste plek was vir hulle om teen die Nefiete op te kom.

13 Want hulle het nie geweet dat Moroni sy forte van veiligheid gebou of versterk het vir elke stad in die hele land rondomheen nie; daarom het hulle voortgemarsjeer na die land van Noag met 'n vaste voorneme; ja, hulle hoofkapteins het na vore gekom en het 'n eed geneem dat hulle die volk van daardie stad sou vernietig.

14 Maar kyk, tot hulle verbasing, het die stad van Noag, wat tot dusver 'n swak plek was, nou, deur Moroni se toedoen, sterk geword, ja, wel om die sterkte van die stad Ammoniha te oortref.

15 En nou, kyk, dit was wysheid in Moroni; want hy het veronderstel dat hulle bevrees sou wees vir die stad Ammoniha; en aangesien die stad van Noag tot dusver die swakste deel van die land was, daarom sou hulle daarheen marsjeer om te veg; en so was dit volgens sy begeertes.

16 En kyk, Moroni het Lehi aangestel om hoofkaptein te wees oor die manne van daardie stad; en dit was daardie selfde Lehi wat geveg het met die Lamaniete in die vallei aan die ooste van die rivier Sidon.

17 En nou, kyk, dit het gebeur, dat toe die Lamaniete ontdek dat Lehi bevel gevoer het oor die stad, was hulle weer teleurgestel, want hulle het Lehi uitermate gevrees; nietemin het hulle hoofkapteins met 'n eed gesweer om die stad aan te val; daarom, hulle het hul leërs laat opruk.

18 Nou kyk, die Lamaniete kon op geen ander wyse by hulle forte van skuiling inkom nie behalwe by die ingang, vanweë die hoogte van die wal wat opgewerp was, en die diepte van die sloot wat rondom gegrawe was, behalwe by die ingang.

19 En so was die Nefiete voorberei om diegene te vernietig wat sou probeer om op te klim om die fort binne te gaan by enige ander plek, deur klippe en pyle oor te werp na hulle.

20 So was hulle gereed, ja, 'n groep van hulle sterkste manne, met hulle swaarde en hulle slingers, om almal neer te slaan wat sou probeer om in hulle plek van veiligheid te kom deur die plek van ingang; en so was hulle voorbereid om hulleself

te verdedig teen die Lamaniete.

- 21 En dit het gebeur dat die kapteins van die Lamaniete hulle leërs laat opruk het voor die plek van ingang, en het begin om met die Nefiete te veg om in te kom by hulle plek van veiligheid; maar kyk, hulle is teruggedryf van tyd tot tyd, in soverre dat hulle geslag is met 'n geweldige slagting.
- 22 Nou toe hulle agterkom dat hulle nie mag kon verkry oor die Nefiete nie deur die ingang, het hulle begin om die walle van grond af te grawe dat hulle 'n deurgang mag kry na hulle leërs, sodat hulle 'n gelyke kans mag kry om te veg; maar kyk, in hierdie pogings is hulle weggevee deur die klippe en pyle wat op hulle gewerp is; en in stede om hulle slote op te vul deur die walle van grond af te breek, is hulle in 'n mate opgevul met hulle dooie en gewonde liggame.
- 23 So het die Nefiete alle mag gehad oor hulle vyande; en so het die Lamaniete probeer om die Nefiete te vernietig, totdat hulle hoofkapteins almal gedood is; ja, en meer as 'n duisend van die Lamaniete is gedood; terwyl, aan die anderkant, daar nie 'n enkele siel onder die Nefiete was wat gedood was nie.
- 24 Daar was omtrent vyftig wat gewond was, wat blootgestel was aan die pyle van die Lamaniete deur die ingang, maar hulle is deur hulle skilde beskerm, en hulle borsplate, en hulle helms, in soverre dat hulle wonde aan hulle bene was, sommige waarvan baie ernstig was.
- 25 En dit het gebeur, dat toe die Lamaniete gesien het dat hulle hoofkapteins almal gedood is, het hulle die wildernis ingevlug. En dit het gebeur dat hulle teruggekeer het na die land van Nefi, om hulle koning, Amalikia in te lig, wat 'n Nefiet van geboorte was, aangaande hulle groot verlies.
- 26 En dit het gebeur dat hy uitermate vertoorn was op sy volk, omdat hy nie sy wens oor die Nefiete kon kry nie; hy het hulle nie onderwerp aan die juk van slawerny nie.
- 27 Ja, hy was uitermate vertoorn, en hy het God gevloek, en ook Moroni, en met 'n eed gesweer dat hy sy bloed sou drink; en dit omdat Moroni die gebooie van God onderhou het ter voorbereiding vir die veiligheid van sy volk.
- 28 En dit het gebeur, dat aan die anderkant, het die volk van Nefi die Here hulle God gedank, vanweë sy ongeëwenaarde krag om hulle te bevry uit die hande van hulle vyande.
- 29 En so het die negentiende jaar geëindig van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.
- 30 Ja, en daar was voortdurende vrede onder hulle, en uitermate groot voorspoed in die kerk vanweë hulle aandag en getrouheid wat hulle gegee het aan die woord van God, wat aan hulle verkondig is deur Helaman, en Sjiblon, en Corianton, en Ammon en sy broers, ja, en deur al diegene wat geordineer is deur die heilige orde van God, en gedoop is tot bekering, en uitgestuur is om te preek onder die volk.

Alma 50

- 1 En nou het dit gebeur dat Moroni nie opgehou het om voorbereidings te tref vir oorlog, of om sy volk te verdedig teen die Lamaniete nie; want hy het sy leërs laat begin met die aanvang van die twintigste jaar van die heerskappy van die regters, dat hulle sou begin om walle van grond op te werp rondom al die stede, dwarsdeur die hele land wat besit is deur die Nefiete.
- 2 En bo-op hierdie walle van grond het hy hout laat oprig, ja, bouwerke van hout

opgebou tot die hoogte van 'n man, rondom die stede.

3 En hy het op daardie bouwerke van hout 'n raam van skerp pale laat oprig, gebou op die hout rondom; en hulle was sterk en hoog.

4 En hy het torings laat oprig wat uitgekyk het op daardie bouwerke van skerp pale, en hy het plekke van skuiling laat bou op daardie torings, dat die klippe en die pyle van die Lamaniete hulle nie kon skaad nie.

5 En hulle was voorberei dat hulle klippe kon afwerp vanaf die bokant daarvan, volgens hulle welbehag en hulle krag, en hom dood wat sou poog om naby die mure van die stad te kom.

6 So het Moroni vestings berei teen die koms van hulle vyande, rondom elke stad in die hele land.

7 En dit het gebeur dat Moroni sy leërs laat uitgaan het in die oostelike wildernis; ja, en hulle het uitgegaan en het al die Lamaniete uitgedryf wat in die oostelike wildernis was in hulle eie lande, wat suid was van die land Zarahemla.

8 En die land van Nefi het in 'n reguit rigting gestrek van die oostelike see na die weste.

9 En dit het gebeur dat toe Moroni al die Lamaniete uit die oostelike wildernis verdrywe het, wat noord was van die lande van hulle eie besittings, het hy die inwoners wat in die land van Zarahemla en in die land rondom was laat uitgaan in die oostelike wildernis, tot by die grense van die seekus, en die land in besit geneem.

10 En hy het ook leërs geplaas in die suide, op die grense van hulle besittings, en hulle vestings laat oprig sodat hulle hul leërs en hulle mense kon beveilig teen die hande van hulle vyande.

11 En so het hy al die vestings afgesny van die Lamaniete in die oostelike wildernis, ja, en ook in die weste, en hy het die lyn versterk tussen die Nefiete en die Lamaniete, tussen die land van Zarahemla en die land van Nefi, vanaf die westelike see, wat strek langs die oorsprong van die rivier Sidon — sodat die Nefiete in besit was van die hele land noordwaarts, ja, wel die hele land wat noordwaarts was van die land Oorvloed, volgens hulle welbehag.

12 So het Moroni, met sy leërs, wat daagliks toegeneem het vanweë die versekering van beskerming wat sy werke voortgebring het vir hulle, gesoek om die sterkte en die mag van die Lamaniete af te sny van die lande van hulle besittings, sodat hulle geen mag sou hê oor die land van hulle besitting nie.

13 En dit het gebeur dat die Nefiete die fondamente van 'n stad begin het, en hulle het die naam van die stad Moroni genoem; en dit was by die oostelike see; en dit was aan die suide by die grens van die besittings van die Lamaniete.

14 En hulle het ook 'n fondament begin vir 'n stad tussen die stad van Moroni en die stad van Aäron, wat die grense van Aäron en Moroni verbind het, en hulle het die naam van die stad, of die land, Nefiha genoem.

15 En hulle het ook begin in dieselfde jaar om baie stede te bou in die noorde, een op 'n besondere wyse wat hulle Lehi genoem het, wat in die noorde was by die grense van die seekus.

16 En so het die twintigste jaar geëindig.

17 En in hierdie voorspoedige omstandighede was die volk van Nefi aan die begin van die een en twintigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.

18 En hulle was uitermate voorspoedig, en hulle het uitermate ryk geword; ja, en

hulle het vermenigvuldig en sterk geword in die land.

19 En so sien ons hoe barmhartig en regverdig is al die handeling van die Here, ter vervulling van al sy woorde aan die kinders van mense; ja, ons kan sien dat sy woorde bewaarheid word, ook in hierdie tyd, wat hy met Lehi gespreek, en gesê het:

20 Salig is jy en jou kinders; en hulle sal geseënd wees, in soverre hulle my gebooie sal onderhou, sal hulle voorspoedig wees in die land. Maar onthou, in soverre hulle nie my gebooie sal onderhou nie, sal hulle afgesny word van die teenwoordigheid van die Here.

21 En ons sien dat hierdie beloftes bewaarheid is aan die volk van Nefi; want dit was hulle rusies en hulle twiste, ja, hulle moorde, en hulle geplunder, hulle afgodery, hulle hoererye, en hulle gruwels, wat onder hulleself was, wat oor hulle hul oorloë en hulle vernietiging gebring het.

22 En diegene wat getrou was in die onderhouding van die gebooie van die Here is te alle tye verlos, terwyl duisende van hulle goddelose broers tot slawerny toegewys is, óf om te vergaan deur die swaard, óf om te kwyn in ongeloof en te vermeng met die Lamaniete.

23 Maar kyk, daar was nooit 'n gelukkiger tyd onder die volk van Nefi nie, vanaf die dae van Nefi, as in die dae van Moroni, ja, wel in hierdie tyd, in die een en twintigste jaar van die heerskappy van die regters.

24 En dit het gebeur dat die twee en twintigste jaar van die heerskappy van die regters ook in vrede geëindig het; ja, en ook die drie en twintigste jaar.

25 En dit het gebeur dat aan die begin van die vier en twintigste jaar van die heerskappy van die regters, sou daar ook vrede onder die volk van Nefi gewees het, as dit nie was vir 'n twis wat plaasgevind het onder hulle aangaande die land van Lehi, en die land van Morianton, wat gestrek het tot by die grense van Lehi nie; beide waarvan aan die grense van die seekus was.

26 Want kyk, die mense wat die land van Morianton besit het, het 'n deel geëis van die land van Lehi; daarom het daar 'n hete twis begin ontstaan onder hulle, in soverre dat die volk van Morianton wapens opgeneem het teen hulle broers, en hulle was vasberade om hulle te dood deur die swaard.

27 Maar kyk, die mense wat die land van Lehi besit het, het gevlug na die kamp van Moroni, en gepleit by hom om hulp; want kyk, hulle was nie verkeerd nie.

28 En dit het gebeur dat toe die volk van Morianton, wat aangevoer is deur 'n man wie se naam Morianton was, vind dat die volk van Lehi gevlug het na Moroni se kamp, was hulle uitermate bevrees dat die leer van Moroni op hulle sou afkom en hulle vernietig.

29 Daarom, Morianton het dit in hulle harte gelê dat hulle moes vlug na die land wat noordwaarts was, wat oordek was met groot massas water, en besit neem van die land wat noordwaarts was.

30 En kyk, hulle sou hierdie plan uitgevoer het, (wat 'n rede sou gewees het om te treur) maar kyk, Morianton, omdat hy 'n man was van veel hartstog, daarom was hy vertoornd op een van sy diensmaagde, en hy het haar aangeval en haar baie geslaan.

31 En dit het gebeur dat sy gevlug het, en oorgekom het na die kamp van Moroni, en aan Moroni alle dinge vertel het omtrent die saak, en ook omtrent hulle voornemens om te vlug na die land noordwaarts.

32 Nou kyk, die mense wat in die land Oorvloed was, of eerder Moroni, het gevrees dat hulle sou ag slaan op die woorde van Morianton en verenig met sy volk, en so

sou hy besit kry van daardie dele van die land, wat 'n fondament sou lê vir ernstige gevolge onder die volk van Nefi, ja, welke gevolge sou lei tot die omverwerping van hulle vryheid.

33 Daarom het Moroni 'n leër gestuur, met hulle kamp, om die volk van Morianton voor te keer, om hulle vlug te stop na die land noordwaarts.

34 En dit het gebeur dat hulle hul nie gekeer het totdat hulle by die grense van die land Verlatenheid gekom het nie; en daar het hulle hul voorgekeer, by die smal pas wat gelei het langs die see na die land noordwaarts, ja, langs die see, aan die westekant en aan die oostekant.

35 En dit het gebeur dat die leër wat deur Moroni gestuur is, wat aangevoer is deur 'n man wie se naam Teankum was, die mense van Morianton teëgekom het; en so hardkoppig was die mense van Morianton, (omdat hulle aangevuur is deur sy goddeloosheid en sy vleierende woorde) dat 'n veldslag begin het tussen hulle, waarin Teankum vir Morianton gedood en sy leër verslaan het, en hulle gevange geneem het, en teruggekeer het na die kamp van Moroni. En so het die vier en twintigste jaar van die heerskappy van die regters geëindig oor die volk van Nefi.

36 En so is die volk van Morianton teruggebring. En nadat hulle 'n verbond aangegaan het om die vrede te bewaar, is hulle herstel tot die land van Morianton, en 'n vereniging het plaasgevind tussen hulle en die volk van Lehi; en hulle is ook herstel tot hul landerye.

37 En dit het gebeur dat in dieselfde jaar dat vrede herstel is aan die volk van Nefi, dat Nefiha, die tweede hoofregter gesterwe het, en hy het die regterstoel gevul met volkome opregtheid voor God.

38 Nogtans, hy het geweier dat Alma besit neem van daardie kronieke en daardie dinge wat deur Alma en sy vaders geag is om hoogheilig te wees; daarom het Alma hulle oorgedra aan sy seun, Helaman.

39 Kyk, dit het gebeur dat die seun van Nefiha aangestel is om die regterstoel te vul, in die plek van sy vader; ja, hy is aangestel as hoofregter en goewerneur oor die volk, met 'n eed en heilige ordinansie om regverdig te oordeel, en om die vrede te bewaar en die vryheid van die volk, en om aan hulle hul heilige voorregte te gun om die Here hulle God te aanbid, ja, om die saak van God te ondersteun en te handhaaf al sy dae, en om die goddeloses te bring tot die geregtigheid volgens hulle misdaad.

40 Nou kyk, sy naam was Pahoran. En Pahoran het die stoel van sy vader gevul, en het sy heerskappy begin aan die einde van die vier en twintigste jaar, oor die volk van Nefi.

Alma 51

1 En nou het dit gebeur aan die begin van die vyf en twintigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, nadat hulle vrede gevestig het tussen die volk van Lehi en die volk van Morianton, aangaande hulle lande, en nadat hulle die vyf en twintigste jaar begin het in vrede;

2 Nogtans, hulle het nie lank 'n volkome vrede bewaar in die land nie, want daar het 'n twis begin ontstaan onder die mense aangaande die hoofregter Pahoran; want kyk, daar was 'n gedeelte van die volk wat wou gehad het dat 'n paar besondere punte van die wet verander moes word.

3 Maar kyk, Pahoran wou dit nie verander nie, nóg toelaat dat die wet verander

word; daarom het hy nie ag geslaan op diegene wat hulle stemme verhef het saam met hulle versoeke aangaande die verandering van die wet nie.

4 Daarom, diegene wat begerig was dat die wet verander moes word, was vertoorn op hom, en wou hê dat hy nie langer hoofregter moes wees oor die land nie; daarom het daar 'n hete stryd ontstaan aangaande die saak, maar nie tot bloedvergieting toe nie.

5 En dit het gebeur dat diegene wat begerig was dat Pahoran onttroon moet word van die regterstoel, is koningsmanne genoem, want hulle was begerig dat die wet gewysig moes word op 'n wyse om die vrye regering omver te werp, en om 'n koning oor die land te vestig.

6 En diegene wat begerig was dat Pahoran hoofregter moes bly oor die land, het op hulle die naam van vrymanne geneem; en so was die verdeeldheid onder hulle, want die vrymanne het gesweer of 'n verbond aangegaan om hulle regte te handhaaf en die voorregte van hulle godsdienste deur 'n vrye regering.

7 En dit het gebeur dat hierdie saak van hulle twis deur die stem van die volk beslis is. En dit het gebeur dat die stem van die volk uitgekom het ten gunste van die vrymanne, en Pahoran het die regterstoel behou, wat groot blydskap veroorsaak het onder die broers van Pahoran en ook baie van die mense van vryheid, wat ook die koningsmanne die swye opgelê het, dat hulle nie gedurf het om teenstand te bied nie, maar verplig was om die saak van vrede te handhaaf.

8 Nou diegene wat ten gunste was van konings, was diegene van adellike afkoms, en hulle het gesoek om konings te word; en hulle is gesteun deur diegene wat mag en gesag gesoek het oor die volk.

9 Maar kyk, dit was 'n kritieke tyd vir sulke twiste om onder die volk van Nefi te wees; want kyk, Amalikia het weer die harte van die volk van die Lamaniete opgestook teen die volk van die Nefiete, en hy was besig om soldate bymekaar te maak uit alle dele van sy land, en hulle te bewapen, en voor te berei vir oorlog met alle getrouheid; want hy het gesweer om die bloed van Moroni te drink.

10 Maar kyk, ons sal sien dat sy belofte wat hy gemaak het, onbedag was; nogtans, hy het homself en sy leërs voorberei om in die stryd te kom teen die Nefiete.

11 Nou, sy leërs was nie so groot soos hulle voorheen was nie, vanweë die baie duisende wat gedood is deur die hand van die Nefiete; maar niesteenstaande hulle groot verlies, het Amalikia 'n wonderlike groot leer bymekaargemaak, in soverre dat hy nie gevrees het om af te kom na die land van Zarahemla nie.

12 Ja, selfs Amalikia het self afgekom, aan die hoof van die Lamaniete. En dit was in die vyf en twintigste jaar van die heerskappy van die regters; en dit was op dieselfde tyd toe hulle begin het om die saak te beslis van hulle twis aangaande die hoofregter, Pahoran.

13 En dit het gebeur dat toe die manne wat koningsmanne genoem is, gehoor het dat die Lamaniete aan die kom was om teen hulle te veg, was hulle bly in hulle harte; en hulle het geweier om wapens op te neem, want hulle was so vertoorn op die hoofregter, en ook op die mense van vryheid, dat hulle nie wapens wou opneem om hulle land te verdedig nie.

14 En dit het gebeur dat toe Moroni dit gesien het, en ook gesien het dat die Lamaniete die grense van die land binnekom, was hy uitermate vertoorn vanweë die hardnekkigheid van daardie volk met wie hy met soveel getrouheid gearbei het om te behou; ja, hy was uitermate vertoorn; sy siel was vervul met toorn teen hulle.

- 15 En dit het gebeur dat hy 'n versoekskrif gestuur het, met die stem van die volk, aan die goewerneur van die land, en gevra dat hy dit sou lees, en om hom (Moroni) mag te gee om daardie afvalliges te dwing om hulle land te verdedig of om hulle dood te maak.
- 16 Want dit was sy besorgdheid om 'n einde te maak aan sulke twiste en onenighede onder die volk; want kyk, dit was voorheen 'n oorsaak van al hul vernietiging. En dit het gebeur dat dit gegun is volgens die stem van die volk.
- 17 En dit het gebeur dat Moroni beveel het dat sy leërs moes gaan teen daardie koningsmanne, om hulle trots en hulle adellikheid te beëindig en hulle gelyk te maak met die aarde, of anders moes hulle wapens opneem en die saak van vryheid ondersteun.
- 18 En dit het gebeur dat die leërs uitgemaarsjeer het teen hulle; en hulle het hul trots en hulle adellikheid beëindig, in soverre dat toe hulle hul wapens van oorlog opgeneem het om te veg teen die manne van Moroni, is hulle neergeslaan en gelykgemaak met die grond.
- 19 En dit het gebeur dat daar vierduisend van daardie afvalliges was wat afgemaai is met die swaard; en diegene van hul leiers wat nie gedood is in die stryd nie, is geneem en in die gevangenis gewerp, want daar was geen tyd vir hulle verhoor op hierdie tydstip nie.
- 20 En die oorblywendes van daardie afvalliges, eerder as om neergevel te word na die aarde met die swaard, het hul onderwerp aan die vaandel van vryheid, en was verplig om die vaandel van vryheid op te rig op hulle torings, en in hulle stede, en om wapens op te neem ter verdediging van hulle land.
- 21 En so het Moroni 'n einde gemaak aan daardie koningsmanne, dat daar niemand meer bekend was as koningsmanne nie; en so het hy 'n einde gemaak aan die hardnekkigheid en trots van daardie mense wat voorgegee het om die bloed van adellikes te hê; maar hulle is neergebring om hulself te verootmoedig soos hulle broers, en om dapper te veg vir hulle vryheid van gevangenskap.
- 22 Kyk, dit het gebeur dat terwyl Moroni op hierdie wyse besig was om die oorloë en twiste onder sy eie volk te beëindig, en hulle te onderwerp aan vrede en beskawing, en reëls te maak om voor te berei vir oorlog teen die Lamaniete, kyk, die Lamaniete het die land van Moroni binnegekom, wat aan die grense by die seekus was.
- 23 En dit het gebeur dat die Nefiete nie sterk genoeg was in die stad van Moroni nie, daarom het Amalikia hulle verdryf, en baie gedood. En dit het gebeur dat Amalikia die stad in besit geneem het, ja, besit geneem het van al hulle versterkings.
- 24 En diegene wat gevlug het uit die stad van Moroni, het by die stad van Nefiha gekom; en ook die mense van die stad van Lehi het hulleself bymekaargemaak, en voorbereidings getref en was gereed om die Lamaniete die stryd aan te sê.
- 25 Maar dit het gebeur dat Amalikia nie wou toelaat dat die Lamaniete teen die stad van Nefiha in die stryd tree nie, maar het hulle onder by die seekus gehou, terwyl hy manne in elke stad gelaat het om dit te behou en te verdedig.
- 26 En so het hy voortgegaan, en besit geneem van baie stede, die stad van Nefiha, en die stad van Lehi, en die stad van Morianton, en die stad van Omner, en die stad van Gid, en die stad van Mulek, almal wat by die oostelike grense was aan die seekus.
- 27 En so het die Lamaniete, deur die sluheid van Amalikia, so baie stede verkry, deur hulle tallose leërskares, almal wat swaar versterk was, volgens die manier van die versterkings van Moroni; almal wat vestings verskaf het vir die Lamaniete.

- 28 En dit het gebeur dat hulle gemarsjeer het na die grense van die land Oorvloed, terwyl hulle die Nefiete voor hulle uitgedrywe en baie gedood het.
- 29 Maar dit het gebeur dat hulle deur Teankum ontmoet is, wat Morianton gedood het en sy volk voorgekeer het in sy vlug.
- 30 En dit het gebeur dat hy Amalikia ook voorgekeer het, terwyl hy voortgemarsjeer het met sy talryke leër, sodat hy besit mag neem van die land Oorvloed, en ook die land noordwaarts.
- 31 Maar kyk, hy het 'n teleurstelling ervaar deurdat hy teruggedryf is deur Teankum en sy manne, want hulle was groot krygers; want elke man van Teankum het die Lamaniete oortref in hulle krag en hulle oorlogsvernuf, in soverre dat hulle voordeel behaal het oor die Lamaniete.
- 32 En dit het gebeur dat hulle hul getreiter het, in soverre dat hulle hul gedood het totdat dit donker was. En dit het gebeur dat Teankum en sy manne hulle tente opgeslaan het op die grense van die land Oorvloed; en Amalikia het sy tente opgeslaan op die grense van die strand aan die seekus, en volgens hierdie wyse is hulle gedrywe.
- 33 En dit het gebeur dat toe dit nag geword het, het Teankum en sy dienskneg uitgesluip en gedurende die nag uitgegaan, en ingegaan in die kamp van Amalikia; en kyk, die slaap het hulle oorweldig vanweë hulle groot uitputting, wat veroorsaak is deur die arbeid en hitte van die dag.
- 34 En dit het gebeur dat Teankum versigtig ingesluip het in die tent van die koning, en het 'n spies in sy hart gesteek; en hy het onmiddellik die dood van die koning veroorsaak dat hy nie sy diensknegte wakker gemaak het nie.
- 35 En hy het weer in die geheim na sy eie kamp teruggekeer, en kyk, sy manne was aan die slaap, en hy het hulle wakker gemaak en hulle al die dinge vertel wat hy gedoen het.
- 36 En hy het sy leërs in gereedheid laat staan, uit vrees dat die Lamaniete wakker geword het en op hulle sou afkom.
- 37 En so eindig die vyf en twintigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi; en so eindig die dae van Amalikia.

Alma 52

- 1 En nou, dit het gebeur in die ses en twintigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, kyk, toe die Lamaniete wakker word op die eerste oggend van die eerste maand, kyk, het hulle gevind dat Amalikia dood was in sy eie tent; en hulle het ook gesien dat Teankum gereed was om hulle die stryd aan te sê op daardie dag.
- 2 En nou, toe die Lamaniete dit sien, was hulle verskrik; en hulle het hul plan laat vaar om die land noordwaarts in te marsjeer, en teruggetrek met hulle hele leër na die stad van Mulek, en beskerming gesoek in hul versterkings.
- 3 En dit het gebeur dat die broer van Amalikia aangestel is as koning oor die volk; en sy naam was Ammoron; so is koning Ammoron, die broer van koning Amalikia, aangestel om in sy plek te regeer.
- 4 En dit het gebeur dat hy beveel het dat sy mense daardie stede moet behou, wat hulle ingeneem het deur die vergieting van bloed; want hulle het geen stede ingeneem nie tensy hulle baie bloed verloor het.
- 5 En nou, Teankum het gesien dat die Lamaniete vasberade was om daardie stede

te behou wat hulle ingeneem het, en daardie dele van die land waarvan hulle besit verkry het, en toe hulle die grootheid van hulle getalle sien, het Teankum gedink dat dit nie raadsaam was dat hy sou probeer om hulle aan te val in hulle vestings nie.

6 Maar hy het sy manne rondom gehou, asof hy besig was om voorbereidings vir oorlog te tref; ja, en waarlik hy was besig om hom voor te berei om hom te verdedig teen hulle, deur walle rondom op te werp en plekke van skuiling te berei.

7 En dit het gebeur dat hy so aangehou het om voor te berei vir oorlog, totdat Moroni 'n groot aantal manne gestuur het om sy leër te versterk.

8 En Moroni het ook bevele aan hom gestuur dat hy al die gevangenes moes behou wat in sy hande geval het; want in soverre die Lamaniete baie gevangenes geneem het, dat hy al die gevangenes moes behou van die Lamaniete as 'n losprys vir diegene wat die Lamaniete geneem het.

9 En hy het ook bevele aan hom gestuur dat hy die land Oorvloed moes versterk, en die smal pas beveilig wat gelei het na die land noordwaarts, uit vrees dat die Lamaniete daardie punt sou verkry en mag sou hê om hulle van alle kante te treiter.

10 En Moroni het ook na hom gestuur, en hom gevra dat hy getrou moes wees in die behoud van daardie gedeelte van die land, en dat hy elke geleentheid moes soek om die Lamaniete te teister in daardie gedeelte, soveel as wat dit in sy vermoë was, sodat hy miskien weer deur strategie of op 'n ander wyse, daardie stede kon inneem wat uitgeneem is uit hulle hande; en dat hy ook die stede rondom moes fortifiseer en versterk, wat nie geval het in die hande van die Lamaniete nie.

11 En hy het ook aan hom gesê: Ek wil na jou kom, maar kyk, die Lamaniete is op ons op die grense van die land by die westelike see; en kyk, ek trek op teen hulle, daarom kan ek nie na jou toe kom nie.

12 Nou, die koning (Ammoron) het vertrek uit die land van Zarahemla, en het bekend gemaak aan die koningin aangaande die dood van sy broer, en het 'n groot aantal manne bymekaargemaak, en het uitgemarsjeer teen die Nefiete op die grense by die westelike see.

13 En so het hy gepoog om die Nefiete te treiter, en om 'n deel van hul magte weg te lok na daardie gedeelte van die land, terwyl hy diegene beveel het wat hy agtergelaat het om die stede te beset wat hy ingeneem het, dat hulle ook die Nefiete moes treiter op die grense by die oostelike see, en moes besit neem van hulle lande soveel as wat dit in hulle mag was, volgens die mag van hulle leërs.

14 En aldus was die Nefiete in daardie gevaarlike omstandighede aan die einde van die ses en twintigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.

15 Maar kyk, dit het gebeur in die sewe en twintigste jaar van die heerskappy van die regters, dat Teankum, op bevel van Moroni — wat leërs opgestel het om die suidelike en westelike grense van die land te beskerm, en het sy opmars begin na die land Oorvloed, sodat hy Teankum mag bystaan met sy manne in die herowering van die stede wat hulle verloor het —

16 En dit het gebeur dat Teankum bevele ontvang het om 'n aanval te maak op die stad van Mulek, en om dit te herower as dit moontlik was.

17 En dit het gebeur dat Teankum voorbereidings getref het om 'n aanval te maak op die stad van Mulek, en uit te marsjeer met sy leër teen die Lamaniete; maar hy het gesien dat dit onmoontlik was dat hy hulle kon oorweldig terwyl hulle in hulle versterkings was; daarom het hy sy planne laat vaar en het weer teruggekeer na die stad Oorvloed, om te wag op die koms van Moroni, sodat hy krag mag ontvang vir

sy leër.

- 18 En dit het gebeur dat Moroni aangekom het met sy leër in die land van Oorvloed, in die laaste deel van die sewe en twintigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.
- 19 En aan die begin van die agt en twintigste jaar het Moroni en Teankum en baie van die hoofkapteins 'n beraad van oorlog gehou — oor wat hulle moes doen om die Lamaniete te laat uitkom teen hulle om te veg; of sodat hulle op een of ander wyse hulle kon lok om uit hulle vestings te kom, sodat hulle die voordeel mag kry oor hulle, en weer die stad van Mulek inneem.
- 20 En dit het gebeur dat hulle boodskappers gestuur het na die leërs van die Lamaniete, wat die stad van Mulek beskerm het, aan hulle leier, wie se naam Jakob was, om hom te versoek om uit te kom met sy leërs om hulle te ontmoet op die vlaktes tussen die twee stede. Maar kyk, Jakob, wat 'n Zoramiet was, wou nie uitkom met sy leër om hulle te ontmoet op die vlaktes nie.
- 21 En dit het gebeur dat Moroni, omdat hy geen hoop gehad het om hulle op gelyke grond te ontmoet nie, daarom, hy het op 'n plan besluit sodat hy die Lamaniete kon lok uit hulle vestings.
- 22 Daarom het hy Teankum 'n klein getal manne laat neem en afmarsjeer naby die seekus; en Moroni en sy leër, gedurende die nag, het die wildernis ingemarsjeer, aan die westekant van die stad Mulek; en so, die volgende dag, toe die wagte van die Lamaniete vir Teankum gewaar, het hulle gehardloop en dit vertel aan Jakob, hul leier.
- 23 En dit het gebeur dat die leërs van die Lamaniete uitgemarsjeer het teen Teankum, veronderstellend om deur hulle getalle Teankum te oorweldig vanweë die geringheid van sy getalle. En toe Teankum die leërs van die Lamaniete sien uitkom teen hom, het hy begin om terug te trek na die seekus, noordwaarts.
- 24 En dit het gebeur dat toe die Lamaniete sien dat hy begin het om te vlug, het hulle moed geskep en hulle agternagesit met ywer. En terwyl Teankum so besig was om die Lamaniete weg te lei, wat hulle tevergeefs agternagesit het, kyk, het Moroni beveel dat 'n gedeelte van sy leër wat by hom was, moes uitmarsjeer in die stad, en dit inneem.
- 25 En so het hulle gedoen, en al diegene gedood wat agtergelaat is om die stad te beskerm, ja, al diegene wat nie hulle wapens van oorlog wou oorhandig nie.
- 26 En so het Moroni besit verkry van die stad Mulek met 'n gedeelte van sy leër, terwyl hy gemarsjeer het met die oorblywendes om die Lamaniete tegemoet te gaan wanneer hulle sou terugkeer van die agtervolging van Teankum.
- 27 En dit het gebeur dat die Lamaniete Teankum agternagesit het totdat hulle naby die stad Oorvloed gekom het, en toe is hulle tegemoetgegaan deur Lehi en 'n klein leër, wat agtergelaat is om die stad Oorvloed te beskerm.
- 28 En nou kyk, toe die hoofkapteins van die Lamaniete vir Lehi en sy leër sien opkom teen hulle, het hulle gevlug in veel verwarring, ingeval hulle nie die stad Mulek sou bereik voordat Lehi hulle sou inhaal nie; want hulle was moeg as gevolg van hul opmars, en die manne van Lehi was vars.
- 29 Nou het die Lamaniete nie geweet dat Moroni op hulle agterhoede was met sy leër nie, en al wat hulle gevrees het, was Lehi en sy manne.
- 30 Nou Lehi was nie gretig om hulle in te haal nie, totdat hulle Moroni en sy leër sou ontmoet.

- 31 En dit het gebeur dat voordat die Lamaniete ver teruggetrek het, is hulle omsingel deur die Nefiete, deur die manne van Moroni aan die een kant, en die manne van Lehi aan die ander kant, almal wat vars was en vol krag; maar die Lamaniete was uitgeput as gevolg van hulle lang opmars.
- 32 En Moroni het sy manne beveel dat hulle hul moes aanval totdat hulle hul wapens van oorlog oorhandig het.
- 33 En dit het gebeur dat Jakob, omdat hy hulle leier was, en omdat hy ook 'n Zoramiet was, en omdat hy 'n onoorwinlike gees gehad het, het hy die Lamaniete uitgelei om met uitermate drif teen Moroni te veg.
- 34 Omdat Moroni in die rigting van hulle opmars was, daarom was Jakob vasberade om hulle te dood en sy pad oop te sny na die stad van Mulek. Maar kyk, Moroni en sy manne was kragtiger; daarom het hulle nie gewyk voor die Lamaniete nie.
- 35 En dit het gebeur dat hulle aan beide kante geveg het met geweldige drif; en daar is baie gedood aan beide kante, ja, en Moroni is gewond en Jakob is gedood.
- 36 En Lehi het op hulle agterhoede aangeval met soveel drif met sy sterk manne, dat die Lamaniete op die agterhoede hulle wapens van oorlog oorhandig het; en die oorblywendes, omdat hulle baie verward was, het nie geweet waarheen om te gaan of om te veg nie.
- 37 Nou toe Moroni hulle verwarring sien, het hy aan hulle gesê: As julle jul wapens van oorlog sal bring en hulle oorhandig, kyk, ons sal ophou om julle bloed te vergiet.
- 38 En dit het gebeur dat toe die Lamaniete hierdie woorde gehoor het, het hulle hoofkapteins, al diegene wat nie gedood is nie, na vore gekom en hulle wapens van oorlog neergegooi aan die voete van Moroni, en ook hulle manne beveel dat hulle dieselfde moes doen.
- 39 Maar kyk, daar was baie wat nie wou nie; en diegene wat nie hulle swaarde wou oorhandig nie, is geneem en vasgebind, en hulle wapens van oorlog is van hulle afgeneem en hulle is gedwing om te marsjeer met hulle broers na die land van Oorvloed.
- 40 En nou die getal gevangenes wat geneem is, het die getal van die wat gedood is, oortref, ja, meer as diegene wat gedood is aan beide kante.

Alma 53

- 1 En dit het gebeur dat hulle wagte aangestel het oor die gevangenes van die Lamaniete en het hulle gedwing om uit te gaan en hulle dooies te begrawe, ja, en ook die dooies van die Nefiete wat gedood is; en Moroni het manne aangestel oor hulle om hulle te bewaak terwyl hulle hul take moes uitvoer.
- 2 En Moroni het saam met Lehi gegaan na die stad van Mulek, en het bevel oor die stad geneem en dit aan Lehi oorgedra. Nou kyk, hierdie Lehi was 'n man wat saam met Moroni was in die grootste gedeelte van al sy veldslae; en hy was 'n man soos Moroni, en hulle het hul verbly in mekaar se veiligheid; ja, hulle het mekaar bemin, en is ook bemin deur die hele volk van Nefi.
- 3 En dit het gebeur dat nadat die Lamaniete klaar hulle dooies begrawe het en ook die dooies van die Nefiete, is hulle teruggemarsjeer na die land Oorvloed; en Teankum, op bevel van Moroni, het hulle laat begin werk om 'n sloot te grawe rondom die land, of die stad, Oorvloed.
- 4 En hy het hulle ook 'n borswering van hout laat bou op die binneste wal van die

sloot; en hulle het grond uit die sloot opgewerp teen die borswering van hout; en so het hulle die Lamaniete laat werk totdat hulle die stad Oorvloed omring het met 'n sterk muur van hout en grond, tot 'n buitengewone hoogte.

5 En hierdie stad het 'n buitengewone vesting geword vir altyd daarna; en in hierdie stad het hulle die gevangenes van die Lamaniete bewaak; ja, wel binne 'n muur wat hulle laat bou het met hul eie hande. Nou, Moroni was verplig om die Lamaniete te laat werk, omdat dit maklik was om hulle te bewaak terwyl hulle werk; en hy het al sy magte benodig wanneer hy 'n aanval op die Lamaniete moes maak.

6 En dit het gebeur dat Moroni sodoende 'n oorwinning behaal het oor een van die grootste van die leërs van die Lamaniete, en het besit gekry van die stad van Mulek, wat een van die sterkste vestings van die Lamaniete was in die land van Nefi; en so het hy ook 'n vesting gebou om sy gevangenes te behou.

7 En dit het gebeur dat hy nie meer probeer het om teen die Lamaniete te veg nie, maar hy het sy manne gebruik om voor te berei vir oorlog, ja, en met die maak van versterkings om te waak teen die Lamaniete, ja, en ook om hulle vroue en hulle kinders te verlos van hongersnood en verdrukking, en voedsel te voorsien vir hulle leërs.

8 En nou het dit gebeur dat die leërs van die Lamaniete, by die westelike see, suid, tydens die afwesigheid van Moroni as gevolg van 'n sameswering onder die Nefiete, wat onenigheid veroorsaak het onder hulle, 'n bietjie grond gewen het van die Nefiete, ja, in soverre dat hulle besit verkry het van 'n aantal van hulle stede in daardie deel van die land.

9 En dus, as gevolg van goddeloosheid onder hulleself, ja, as gevolg van twiste en sameswering onder hulleself, is hulle geplaas in die allergevaarlikste omstandighede.

10 En nou, kyk, ek het ietwat om te sê aangaande die volk van Ammon, wat, aan die begin, Lamaniete was; maar deur Ammon en sy broers, of eerder, deur die krag en woord van God, hulle bekeer is tot die Here; en hulle was afgebring na die land van Zarahemla en was sedertdien beskerm deur die Nefiete.

11 En vanweë hulle eed is hulle daarvan weerhou om wapens op te neem teen hulle broers; want hulle het 'n eed geneem dat hulle nooit meer bloed sou vergiet nie; en volgens hulle eed sou hulle vergaan het; ja, hulle sou hulself toegelaat het om in die hande te val van hulle broers, as dit nie was vir die jammerhartigheid en die uitermate liefde wat Ammon en sy broers vir hulle gehad het nie.

12 En om hierdie rede is hulle afgebring na die land van Zarahemla; en hulle was altyd beskerm deur die Nefiete.

13 Maar dit het gebeur dat toe hulle die gevaar sien, en die baie verdrukkinge en beproewings wat die Nefiete ter wille van hulle verdra het, het hulle innig jammer vir hulle gevoel, en was begerig om wapens op te neem ter verdediging van hulle land.

14 Maar kyk, toe hulle op die punt staan om hul wapens van oorlog op te neem, is hulle oorweldig deur die oorredings van Helaman en sy broers, want hulle het op die punt gestaan om die eed te verbreek wat hulle geneem het.

15 En Helaman het gevrees dat deur dit te doen sou hulle hul siele verloor; daarom is almal wat hierdie verbond aangegaan het, gedwing om te aanskou hoe hulle broers deur hul verdrukkinge worstel, in hulle gevaarlike omstandighede in hierdie tyd.

16 Maar kyk, dit het gebeur dat hulle baie seuns gehad het wat nie 'n verbond aangegaan het dat hulle nie hul wapens van oorlog sou opneem om hulself te verdedig teen hulle vyande nie; daarom het hulle hulself bymekaargebring in hierdie

tyd, soveel as wat in staat was om wapens op te neem, en hulle het hulself Nefiete genoem.

17 En hulle het 'n verbond aangegaan om te veg vir die vryheid van die Nefiete, ja, om die land te beskerm tot die neerlegging van hulle lewens; ja, hulle het selfs 'n verbond aangegaan dat hulle nooit hul vryheid sou prysgee nie, maar dat hulle sou veg in alle omstandighede om die Nefiete en hulleself te beskerm teen slawerny.

18 Nou kyk, daar was tweeduisend van daardie jong manne wat hierdie verbond aangegaan en hul wapens van oorlog opgeneem het om hul land te verdedig.

19 En nou kyk, waar hulle nooit voorheen 'n nadeel vir die Nefiete was nie, het hulle nou op die tydstip ook 'n groot steun geword; want hulle het hul wapens van oorlog opgeneem, en hulle wou hê dat Helaman hulle leier moes wees.

20 En hulle was almal jong manne, en hulle was uitermate dapper in moed, en ook in krag en bedrywigheid; maar kyk, dit was nie al nie — hulle was manne wat getrou was te alle tye in watter ding ook al aan hulle toevertrou was.

21 Ja, hulle was manne van waarheid en erns, want hulle was geleer om die gebooie van God te onderhou en om opreg te wandel voor Hom.

22 En nou het dit gebeur dat Helaman gemarsjeer het aan die hoof van sy tweeduisend jong soldate, ter ondersteuning van die volk op die grense van die land in die suide by die westelike see.

23 En so het die agt en twintigste jaar geëindig van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.

Alma 54

1 En nou het dit gebeur aan die begin van die nege en twintigste jaar van die regters, dat Ammoron na Moroni gestuur het om te vra dat hy gevangenes moes uitruil.

2 En dit het gebeur dat Moroni gevoel het om uitermate te jubel oor hierdie versoek, want hy het die voorrade begeer wat uitgedeel is vir die onderhoud van die Lamanitiese gevangenes vir die onderhoud van sy eie mense; en hy het ook sy eie mense begeer vir die versterking van sy leër.

3 Nou het die Lamaniete baie vroue en kinders geneem, en daar was nie 'n vrou nóg 'n kind onder al die gevangenes van Moroni, of die gevangenes wat Moroni geneem het; daarom het Moroni besluit op strategie om soveel van die gevangenes van die Nefiete te verkry van die Lamaniete af as wat moontlik was.

4 Daarom het hy 'n brief geskryf, en dit gestuur deur die dienskneg van Ammoron, dieselfde wat 'n brief vir Moroni gebring het. Nou hierdie is die woorde wat hy aan Ammoron geskryf het, en gesê het:

5 Kyk, Ammoron, ek het ietwat aan jou geskryf aangaande hierdie oorlog wat julle gevoer het teen my volk, of eerder, wat jou broer gevoer het teen hulle, en wat julle nog vasbeslote is om voort te sit na sy dood.

6 Kyk, ek wil jou ietwat vertel aangaande die geregtigheid van God, en die swaard van sy almagtige toorn, wat hang oor julle tensy julle bekeer en julle leërs terugtrek na julle eie lande, of na die land van jul besittings, wat die land van Nefi is.

7 Ja, ek sou jou hierdie dinge vertel het as jy in staat was om ag te slaan op hulle; ja, ek sou jou vertel aangaande daardie vreeslike hel wat wag om sulke moordenaars te ontvang soos jy en jou broer was, tensy julle bekeer en julle moorddadige voornemens terugtrek, en terugkeer met jul leërs na jul eie lande.

- 8 Maar omdat julle eenmaal hierdie dinge verwerp het, en geveg het teen die volk van die Here, net so mag ek verwag dat julle dit weer sal doen.
- 9 En nou kyk, ons is bereid om julle te ontvang; ja, en tensy julle jul voornemens terugtrek, kyk, julle sal die toorn op julle neertrek van daardie God wat julle verwerp het, en wel tot julle algehele vernietiging.
- 10 Maar, soos die Here leef, ons leërs sal op julle afkom tensy julle terugtrek, en julle sal spoedig deur die dood besoek word, want ons sal ons stede en ons lande behou; ja, en ons sal ons godsdienste handhaaf en die saak van ons God.
- 11 Maar kyk, dit lyk vir my dat ek tevergeefs met jou spreek aangaande hierdie dinge; of dit lyk vir my dat jy 'n kind van die hel is; daarom sal ek my brief afsluit deur aan jou te vertel dat ek nie gevangenes sal uitruil nie, tensy dit op voorwaarde is dat jy 'n man en sy vrou en sy kinders sal uitlewer, vir een gevangene; as dit die geval is dat jy dit sal doen, sal ek uitruil.
- 12 En kyk, as julle dit nie doen nie, sal ek teen julle opkom met my leërs; ja, ek sal selfs my vroue en my kinders bewapen, en ek sal teen julle opkom, en ek sal julle volg tot in julle eie land, wat die land van ons eerste erfenis is; ja, en dit sal bloed vir bloed wees, ja, lewe vir lewe; en ek sal julle beveg totdat julle uitgeroei is vanaf die aangesig van die aarde.
- 13 Kyk, ek verkeer in my toorn, en ook my volk; julle het gesoek om ons te vermoor, en ons het net gesoek om onself te verdedig. Maar kyk, as julle soek om ons verder te vernietig, sal ons soek om julle te vernietig; ja, en ons sal ons land soek, die land van ons eerste erfenis.
- 14 Nou sluit ek my brief af. Ek is Moroni; ek is 'n leier van die volk van die Nefiete.
- 15 Nou het dit gebeur dat Ammoron, toe hy hierdie brief ontvang het, vertoornd was; en hy het nog 'n brief geskryf aan Moroni, en hierdie is die woorde wat hy geskryf, en gesê het:
- 16 Ek is Ammoron, die koning van die Lamaniete; ek is die broer van Amalikia vir wie julle vermoor het. Kyk, ek sal sy bloed wreek op julle, ja, en ek sal op julle afkom met my leërs, want ek vrees nie julle dreigemente nie.
- 17 Want kyk, julle vaders het hulle broers verontreg, in soverre dat hulle hul beroof het van hulle reg op die regering, toe dit na regte aan hulle behoort het.
- 18 En nou, kyk, as julle jul wapens sal neerlê, en julle onderwerp om regeer te word deur diegene aan wie die regering na regte behoort, dan sal ek my volk hulle wapens laat neerlê en sal nie langer in oorlog verkeer nie.
- 19 Kyk, jy het baie dreigemente geuit teen my en my volk; maar kyk, ons vrees nie jou dreigemente nie.
- 20 Nogtans, ek sal gun om gevangenes uit te ruil volgens jou versoek, graag, sodat ek my voedsel kan behou vir my manne van oorlog; en ons sal 'n oorlog voer wat ewig sal wees, óf om die Nefiete aan ons gesag te onderwerp, óf tot hulle ewige uitwissing.
- 21 En betreffende daardie God wat jy sê ons verwerp het, kyk, ons ken nie so 'n wese nie; nóg julle; maar as dit so is dat daar so 'n wese is, dink ons dat dit moontlik is dat Hy ons gemaak het sowel as julle.
- 22 En as dit so is dat daar 'n duiwel is en 'n hel, kyk, sal Hy jou nie daarheen stuur om te woon saam met my broer vir wie julle vermoor het nie, van wie julle geskimp het dat hy na so 'n plek gegaan het? Maar kyk, hierdie dinge maak nie saak nie.
- 23 Ek is Ammoron, en 'n afstammelings van Zoram, vir wie julle vaders gedwing en uitgebring het uit Jerusalem.

- 2.4 En kyk, nou, ek is 'n moedige Lamanië; kyk, hierdie oorlog is gevoer om hulle onregte te wreek, en om hul regte te handhaaf en te verkry oor die regering; en ek sluit my brief aan Moroni af.

Alma 55

- 1 Nou het dit gebeur dat toe Moroni hierdie brief ontvang het, het hy meer vertoornd geword, omdat hy geweet het dat Ammoron 'n volmaakte kennis gehad het van sy bedrog; ja, hy het geweet dat Ammoron geweet het dat dit nie 'n regverdige saak was wat hom oorlog laat voer het teen die volk van Nefi nie.
- 2 En hy het gesê: Kyk, ek sal nie gevangenes uitruil met Ammoron nie, tensy hy sy voornemens terugtrek, soos ek in my brief verklaar het; want ek sal nie aan hom gun dat hy enigsins meer mag sal hê as wat hy het nie.
- 3 Kyk, ek ken die plek waar die Lamaniëte my mense bewaak wat hulle gevange geneem het; en omdat Ammoron nie vir my my brief gegun het nie, kyk, ek sal aan hom gee volgens my woorde; ja, ek sal die dood soek onder hulle totdat hulle sal pleit om vrede.
- 4 En nou het dit gebeur dat toe Moroni hierdie woorde gespreek het, het hy laat soek onder sy manne, sodat hy miskien 'n man onder hulle mag vind wat 'n afstammeling van Laman was.
- 5 En dit het gebeur dat hulle een gevind het, wie se naam Laman was; en hy was een van die diensknegte van die koning wat deur Amalikia vermoor is.
- 6 Nou het Moroni Laman en 'n klein getal van sy manne laat gaan na die wagte wat oor die Nefiëte was.
- 7 Nou, die Nefiëte was bewaak in die stad van Gid; daarom het Moroni vir Laman aangestel en 'n klein getal manne met hom laat saamgaan.
- 8 En toe dit aand was het Laman na die wagte gegaan wat oor die Nefiëte was, en kyk, hulle het hom sien kom, en hom toegeroep; maar hy sê aan hulle: Vrees nie; kyk, ek is 'n Lamanië. Kyk, ons het ontvlug van die Nefiëte, en hulle slaap; en kyk, ons het van hulle wyn geneem en dit saamgebring met ons.
- 9 Nou toe die Lamaniëte hierdie woorde gehoor het, het hulle hom ontvang met blydschap; en hulle het aan hom gesê: Gee vir ons van julle wyn, sodat ons mag drink; ons is bly dat julle die wyn met julle saamgeneem het, want ons is moeg.
- 10 Maar Laman sê aan hulle: Laat ons van ons wyn hou totdat ons teen die Nefiëte optrek in die stryd. Maar hierdie woorde het hulle net meer begerig gemaak om van die wyn te drink;
- 11 Want, het hulle gesê: Ons is moeg, daarom laat ons van die wyn neem, en weldra sal ons wyn ontvang vir ons rantsoene, wat ons sal versterk om op te gaan teen die Nefiëte.
- 12 En Laman het aan hulle gesê: Julle mag doen volgens julle begeertes.
- 13 En dit het gebeur dat hulle vryelik van die wyn geneem het; en dit het aangenaam gesmaak, daarom het hulle meer vryelik daarvan geneem; en dit was sterk, omdat dit voorberei was in sterkte.
- 14 En dit het gebeur dat hulle gedrink het en vrolik was, en weldra was hulle almal dronk.
- 15 En nou toe Laman en sy manne sien dat hulle almal dronk was, en in 'n diep slaap was, het hulle teruggekeer na Moroni en hom al die dinge vertel wat gebeur het.

- 16 En nou, dit was volgens die plan van Moroni. En Moroni het sy manne voorberei met wapens van oorlog; en hy het na die stad Gid gegaan, terwyl die Lamaniete in 'n diepe slaap was en dronk was, en het wapens van oorlog ingegooi onder die gevangenes, in soverre dat hulle almal bewapen was;
- 17 Ja, selfs aan hulle vroue en al diegene van hulle kinders, soveel as wat in staat was om 'n wapen van oorlog te gebruik, toe Moroni al daardie gevangenes bewapen het; en al daardie dinge is gedoen in volslae stilte.
- 18 Maar as hulle die Lamaniete wakker gemaak het, kyk, hulle was dronk en die Nefiete kon hulle gedood het.
- 19 Maar kyk, dit was nie die wens van Moroni nie; hy het nie behae geskep in moord of bloedvergieting nie, maar hy het behae geskep om sy volk te red van vernietiging; en om hierdie rede wou hy nie oor hom ongeregthoedheid bring nie, hy wou die Lamaniete nie aanval en hulle vernietig in hulle dronkenskap nie.
- 20 Maar hy het sy begeertes verkry; want hy het daardie gevangenes van die Nefiete bewapen wat binne die mure van die stad was, en het aan hulle mag gegee om besit te verkry van daardie dele wat binne die mure was.
- 21 En toe laat hy die manne wat by hom was 'n ent van hulle af terugtrek, en die leërs van die Lamaniete omsingel.
- 22 Nou kyk, dit is in die nag gedoen, sodat toe die Lamaniete die oggend wakker word, het hulle gewaar dat hulle omsingel is deur die Nefiete van buite, en dat hulle gevangenes van binne bewapen was.
- 23 En so het hulle gesien dat die Nefiete mag gehad het oor hulle; en onder hierdie omstandighede het hulle gevind dat dit nie raadsaam was dat hulle sou veg teen die Nefiete nie; daarom het hulle hoofkapteins hulle wapens van oorlog geëis, en hulle het hulle na vore gebring en hulle gewerp aan die voete van die Nefiete, en gepleit om genade.
- 24 Nou kyk, dit was die begeerte van Moroni. Hy het hulle krygsgevangene geneem, besitgeneem van die stad, en al die gevangenes laat vrylaat wat Nefiete was; en hulle het aangesluit by die leer van Moroni en was 'n groot krag tot sy leer.
- 25 En dit het gebeur dat hy die Lamaniete, wat hy gevange geneem het, 'n werk laat begin het om die fortifikasies te versterk rondom die stad Gid.
- 26 En dit het gebeur dat nadat hy die stad Gid laat versterk het na sy sin, het hy sy gevangenes laat neem na die stad Oorvloed; en hy het ook daardie stad bewaak met 'n uitermate sterk mag.
- 27 En dit het gebeur dat hulle, niesteenstaande al die sameswering van die Lamaniete, al die gevangenes behou en beskerm het wat hulle geneem het, en ook al die grond behou het en die voordeel wat hulle teruggeneem het.
- 28 En dit het gebeur dat die Nefiete weer begin het om te seëvier, en om hulle regte en voorregte terug te eis.
- 29 Baie keer het die Lamaniete gepoog om hulle snags te omsingel, maar in hierdie pogings het hulle baie gevangenes verloor.
- 30 En baie keer het hulle gepoog om van hulle wyn vir die Nefiete te bedien, sodat hulle hul mag vernietig met gif of met dronkenskap.
- 31 Maar kyk, die Nefiete was nie traag om die Here hulle God te onthou in hierdie hulle tyd van verdrukking nie. Hulle kon nie in hulle strikke gevang word nie; ja, hulle wou nie van hulle wyn neem, tensy hulle dit eers gegee het aan sommige van die Lamanitiese gevangenes nie.

- 32 En hulle was dus versigtig dat geen gif onder hulle toegedien word nie; want as hulle wyn 'n Lamaniet sou vergiftig, sou dit ook 'n Nefiet vergiftig; en so het hulle al hul drankte getoets.
- 33 En nou het dit gebeur dat dit raadsaam was vir Moroni om voorbereidings te maak om die stad Morianton aan te val; want kyk, die Lamaniete het, deur hulle arbeid, die stad Morianton versterk totdat dit 'n uitnemende sterk vesting geword het.
- 34 En hulle het gedurig nuwe magte in daardie stad in gebring, en ook nuwe voorrade van lewensmiddele.
- 35 En so het die nege en twintigste jaar van die heerskappy van die regters geëindig oor die volk van Nefi.

Alma 56

- 1 En nou het dit gebeur aan die begin van die dertigste jaar van die heerskappy van die regters, op die tweede dag van die eerste maand het Moroni 'n brief ontvang van Helaman waarin hy die sake van die volk meld in daardie deel van die land.
- 2 En hierdie is die woorde wat hy geskryf het, en sê: My teer beminde broer, Moroni, net soos in die Here as in die verdrukkinge van ons oorlogvoering; kyk, my geliefde broer, ek het ietwat om aan jou te vertel aangaande ons oorlogvoering in hierdie deel van die land.
- 3 Kyk, tweeduisend van die seuns van daardie manne wat Ammon afgebring het uit die land Nefi — nou jy het geweet dat hierdie manne afstammeling was van Laman, wat die oudste seun was van ons vader Lehi;
- 4 Nou hoef ek nie aan jou te vertel aangaande hulle oorleweringe of hulle ongeloof nie, want jy weet aangaande al hierdie dinge —
- 5 Daarom is dit vir my genoeg dat ek jou vertel dat tweeduisend van hierdie jong manne hulle wapens van oorlog geneem het, en wou hê dat ek hulle leier moes wees; en ons het uitgekóm om ons land te verdedig.
- 6 En nou weet jy ook aangaande die verbond wat hulle vaders gemaak het, dat hulle nie hul wapens van oorlog sou opneem teen hulle broers om bloed te vergiet nie.
- 7 Maar in die ses en twintigste jaar, toe hulle ons verdrukkinge gesien het, en ons beproewing vir hulle, was hulle op die punt om die verbond te verbreek wat hulle gemaak het, en hul wapens van oorlog op te neem tot ons verdediging.
- 8 Maar ek wou hulle nie toelaat dat hulle hierdie verbond sou verbreek wat hulle gemaak het nie, veronderstellend dat God ons sou versterk, in soverre ons nie langer sou ly nie, vanweë die nakoming van die eed wat hulle geneem het.
- 9 Maar kyk, hier is een ding waarin ons groot vreugde mag hê. Want kyk, in die ses en twintigste jaar, het ek, Helaman, aan die hoof van hierdie tweeduisend jongmanne gemarsjeer na die stad van Judea, om Antipus by te staan, vir wie jy as leier aangestel het oor die volk van daardie deel van die land.
- 10 En ek het my tweeduisend seuns gevoeg, (want hulle is waardig om seuns genoem te word) by die leer van Antipus, in welke versterking Antipus hom uitermate verheug het; want kyk, sy leer was verminder deur die Lamaniete omdat hulle magte 'n groot getal van ons manne gedood het, waaroor ons rede het om te treur.
- 11 Nogtans, ons mag onself troos oor hierdie feit, dat hulle gesterf het vir die saak van hulle land en vir hulle God, ja, en hulle is gelukkig.

- 12 En die Lamaniete het ook baie gevangenes teruggehou, almal wat hoofkapteins was, want niemand anders het hulle lewendig gespaar nie. En ons veronderstel dat hulle nou teen dié tyd in die land van Nefi is; dit is so as hulle nie gedood is nie.
- 13 En nou hierdie is die stede waarvan die Lamaniete besit verkry het deur die vergieting van die bloed van so baie van ons dapper manne:
- 14 Die land van Manti, of die stad van Manti, en die stad van Zeesrom, en die stad van Kumeni, en die stad van Antipara.
- 15 En hierdie is die stede wat hulle besit het toe ek in die stad van Judea aangekom het; en ek het Antipus en sy manne gevind, werksaam met hul krag om die stad te versterk.
- 16 Ja, en hulle was terneergedruk in liggaam sowel as in die gees, want hulle het dapper geveg bedags en snags gearbei om hul stede te behou; en so het hulle allerlei groot verdrukkinge gely.
- 17 En nou was hulle vasberade om te oorwin in hierdie plek of te sterwe; daarom mag jy met goeie rede veronderstel dat hierdie klein mag wat ek saamgebring het met my, ja, daardie seuns van my, aan hulle groot hoop en veel vreugde gegee het.
- 18 En nou het dit gebeur dat toe die Lamaniete sien dat Antipus 'n groter versterking tot sy leer bygekry het, was hulle verplig deur die bevele van Ammoron om nie op te trek teen die stad van Judea, of teen ons in die stryd nie.
- 19 En so is ons begunstig deur die Here; want as hulle opgekom het teen ons op hierdie, ons swakheid, mag hulle miskien ons klein leer vernietig het; maar so is ons bewaar.
- 20 Hulle is beveel deur Ammoron om daardie stede te behou wat hulle ingeneem het; en so het die ses en twintigste jaar geëindig. En aan die begin van die sewe en twintigste jaar het ons ons stad en onself voorberei vir verdediging.
- 21 Nou was ons begerig dat die Lamaniete teen ons moes opkom; want ons was nie begerig om 'n aanval te loods op hulle vestings nie.
- 22 En dit het gebeur dat ons verkenners gehou het rondom, om die bewegings dop te hou van die Lamaniete, sodat hulle ons nie snags nóg bedags verby mag gaan om 'n aanval te loods teen ons ander stede wat aan die noordekant was nie.
- 23 Want ons het geweet dat in daardie stede was hulle nie sterk genoeg om hulle te ontmoet nie; daarom was ons begerig dat, as hulle by ons verbykom, om hulle aan te val van agter, en sodoende hulle agterhoede aandurf op dieselfde tyd wat hulle aangeval word van voor. Ons het veronderstel dat ons hulle kon oorweldig; maar kyk, ons is teleurgestel in hierdie, ons begeerte.
- 24 Hulle het ons nie durf verbygaan met hul hele leer nie, nóg het hulle nie gedurf met 'n gedeelte nie, uit vrees dat hulle nie sterk genoeg sou wees en hulle sou val nie.
- 25 Ook het hulle nie gedurf om af te marsjeer teen die stad van Zarahemla nie; nóg het hulle gedurf om die oorsprong van die Sidon oor te steek, oor na die stad van Nefiha.
- 26 En so, met hulle magte, was hulle vasberade om daardie stede te behou wat hulle ingeneem het.
- 27 En nou het dit gebeur in die tweede maand van hierdie jaar, is daar baie voorrade aan ons gebring van die vaders van my tweeduisend seuns.
- 28 En ook is daar tweeduisend manne aan ons gestuur vanaf die land van Zarahemla. En so was ons voorberei met tienduisend manne, en voorrade vir hulle, en ook vir hulle vrouens en hulle kinders.

- 29 En die Lamaniete, omdat hulle gewaar het dat ons magte daaglik toeneem, en dat voorrade aankom vir ons behoud, het hulle begin om bevrees te word, en begin om aan te val, om, as dit moontlik was, 'n einde daaraan te maak dat ons voorrade en versterking ontvang.
- 30 Nou toe ons sien dat die Lamaniete begin om onrustig te word op hierdie wyse, was ons begerig om 'n plan in werking te stel teen hulle; daarom het Antipus beveel dat ek moes uitmarsjeer met my jong seuns na 'n naburige stad, asof ons voorrade bring na 'n naburige stad.
- 31 En ons moes marsjeer tot naby die stad Antipara, asof ons na die stad aan die anderkant wou gaan, by die grense van die seekus.
- 32 En dit het gebeur dat ons uitgemarsjeer het, asof met ons voorrade, om na daardie stad te gaan.
- 33 En dit het gebeur dat Antipus uitgemarsjeer het met 'n deel van sy leër, terwyl hy die res agtergelaat het om die stad te behou. Maar hy het nie uitgemaarsjeer totdat ek uitgegaan het met my klein leër, en naby die stad Antipara gekom het nie.
- 34 En nou, in die stad Antipara, was die sterkste leër van die Lamaniete gevestig; ja, die talrykste.
- 35 En dit het gebeur dat toe hulle deur hulle verkenners ingelig is, het hulle uitgekom met hul leër en opgemaarsjeer teen ons.
- 36 En dit het gebeur dat ons voor hulle uitgevlug het, noordwaarts. En so het ons die magtigste leër van die Lamaniete weggelei.
- 37 Ja, wel tot 'n aansienlike afstand, in soverre dat toe hulle sien dat die leër van Antipus hulle agtervolg, met hulle mag, het hulle nie na links of na regs gedraai nie, maar het hul opmars volgehou in 'n reguit koers agter ons aan; en, soos ons veronderstel het, dit was hulle voorneme om ons te dood voordat Antipus hulle sou inhaal, en dit sodat hulle nie omsingel sou word deur ons mense nie.
- 38 En nou het Antipus, toe hy ons gevaar sien, het sy leër se opmars versnel. Maar kyk, dit was nag; daarom het hulle ons nie ingehaal nie, nóg het Antipus hulle ingehaal; daarom het ons gekamp vir die nag.
- 39 En dit het gebeur dat voor die aanbreek van die oggend, kyk, het die Lamaniete ons agterna gesit. Nou was ons nie sterk genoeg om slaags te raak met hulle nie; ja, ek wou nie toelaat dat my klein seuns in hulle hande val nie; daarom het ons ons opmars voortgesit, en ons het gemaarsjeer in die wildernis in.
- 40 Nou het hulle nie gedurf om na regs of na links te draai nie, uit vrees dat hulle omsingel sou word; nóg wou ek nie na regs of na links draai, uit vrees dat hulle my sou inhaal, en ons kon nie bly staan teen hulle nie, maar gedood word, en hulle sou ontvlug; en so het ons daardie hele dag die wildernis ingevlug, en wel totdat dit donker was.
- 41 En dit het gebeur dat weer eens, toe die lig van die oggend kom, het ons die Lamaniete op ons gesien, en ons het gevlug voor hulle.
- 42 Maar dit het gebeur dat hulle ons nie ver agtervolg het voordat hulle gehalt het nie; en dit was die oggend van die derde dag van die sewende maand.
- 43 En nou, of hulle ingehaal is deur Antipus het ons nie geweet nie, maar ek het aan my manne gesê: Kyk, ons dink dit is moontlik dat hulle gehalt het met die doel dat ons teen hulle moet opkom, sodat hulle ons mag vang in hulle strik;
- 44 Daarom, wat sê julle, my seuns, sal julle teen hulle optrek om te veg?
- 45 En nou sê ek aan jou, my geliefde broer Moroni, dat nooit het ek sulke groot

moed gesien nie, nee, nie onder al die Nefiete nie.

46 Want soos ek hulle altyd my seuns genoem het (want hulle was almal van hulle baie jonk) net so het hulle aan my gesê: Vader, sien, ons God is met ons, en Hy sal nie toelaat dat ons moet val nie; dan laat ons uitgaan; ons sal nie ons broers doodmaak as hulle ons alleen laat nie; daarom laat ons gaan, sodat hulle nie die leer van Antipus sou oorweldig nie.

47 Nou, het hulle nog nooit geveg nie, tog het hulle die dood nie gevrees nie; en hulle het meer gedink aan die vryheid van hulle vaders as wat hulle gedink het aan hulle lewens; ja, hulle is deur hulle moeders geleer, dat as hulle nie twyfel nie, God hulle sou verlos.

48 En hulle het aan my die woorde van hulle moeders oorvertel, en gesê: Ons twyfel nie dat ons moeders dit geweet het nie.

49 En dit het gebeur dat ek teruggekeer het met my tweeduisend teen daardie Lamaniete wat ons agternagesit het. En nou kyk, die leërs van Antipus het hulle ingehaai, en 'n vreeslike veldslag het begin.

50 Die leer van Antipus wat vermoed was, vanweë hulle lang opmars in so 'n kort tydperk, was op die punt om in die hande te val van die Lamaniete; en as ek nie teruggekeer het met my tweeduisend nie, sou hulle hul doel bereik het.

51 Want Antipus het geval deur die swaard, en baie van sy leiers, vanweë hulle vermoeidheid, wat veroorsaak is deur die spoed van hulle opmars — daarom het die manne van Antipus, omdat hulle verward was vanweë die val van hulle leiers, het begin om pad te gee voor die Lamaniete.

52 En dit het gebeur dat die Lamaniete moed geskep het, en begin het om hulle agterna te sit; en so het die Lamaniete hulle met groot ywer agtervolg, toe Helaman op hul agterhoede gekom het met sy tweeduisend, en begin het om hulle uitermate dood te maak, in soverre dat die hele leer van die Lamaniete gehalt het en omgedraai het teen Helaman.

53 Nou toe die mense van Antipus sien dat die Lamaniete hulle omgedraai het, het hulle hul manne bymekaargemaak en het weer van agter af op die Lamaniete gekom.

54 En nou het dit gebeur dat ons, die mense van Nefi, die mense van Antipus, en ek met my tweeduisend, die Lamaniete omsingel het en hulle gedood het; ja, in soverre dat hulle verplig was om hulle wapens van oorlog te oorhandig en ook hulle self as krygsgevangenes.

55 En nou het dit gebeur dat toe hulle hul aan ons oorgegee het, kyk, ek het daardie jongmanne getel wat saam met my geveg het, omdat ek gevrees het dat baie van hulle gedood is.

56 Maar kyk, tot my groot vreugde, het daar nie een siel onder hulle op die aarde neergeval nie; ja, en hulle het geveg asof met die krag van God; ja, nooit is manne geken wat geveg het met sulke wonderbaarlike krag nie; en met sulke magtige krag het hulle die Lamaniete aangeval, dat hulle hul bang gemaak het; en om hierdie rede het die Lamaniete hulle oorgegee as krygsgevangenes.

57 En omdat ons geen plek gehad het vir ons gevangenes, sodat ons hulle kon bewaak om hulle weg te hou van die leërs van die Lamaniete nie, daarom het ons hulle na die land van Zarahemla gestuur, en 'n gedeelte van daardie manne van Antipus wat nie gedood is nie, saam met hulle; en die oorblywendes het ek geneem en hulle gevoeg by my jong Ammoniete, en ons opmars begin, terug na die stad van Judea.

Alma 57

- 1 En nou het dit gebeur dat ek 'n brief van Ammoron ontvang het, die koning, wat verklaar dat as ek daardie krygsgevangenes sou oorhandig wat ons geneem het, dat hy die stad van Antipara sou oorhandig aan ons.
- 2 Maar ek het 'n brief gestuur aan die koning dat ons seker was dat ons magte genoeg was om die stad van Antipara in te neem deur ons mag; en deur die uitlewering van die gevangenes vir daardie stad sou ons onself onwys ag, en dat ons slegs ons gevangenes sou uitlewer deur uitruiling.
- 3 En Ammoron het my brief geweier, want hy wou nie gevangenes uitruil nie; daarom het ons begin om voorbereidings te maak om teen die stad van Antipara te gaan.
- 4 Maar die inwoners van Antipara het die stad verlaat, en gevlug na hulle ander stede, waarvan hulle besit gehad het, om hulle te versterk; en so het die stad van Antipara in ons hande geval.
- 5 En so het die agt en twintigste jaar van die heerskappy van die regters geëindig.
- 6 En dit het gebeur dat aan die begin van die nege en twintigste jaar, het ons 'n voorraad van lewensmiddele ontvang, en ook 'n toevoeging tot ons leër, vanaf die land van Zarahemla, en ook van die omliggende land, tot die getal van sesduisend manne, benewens sestig van die seuns van die Ammoniete wat gekom het om aan te sluit by hulle broers, my klein groep van tweeduisend. En nou kyk, ons was sterk, ja, en ons het ook baie voorrade gehad wat na ons gebring is.
- 7 En dit het gebeur dat dit ons begeerte was om 'n veldslag te voer teen die leër wat geplaas is om die stad Kumeni te beskerm.
- 8 En nou, kyk, ek sal aan jou toon dat ons weldra ons voorneme uitgevoer het; ja, met ons sterk leër, of met 'n gedeelte van ons sterk leër, het ons gedurende die nag, die stad Kumeni omsingel, 'n rukkie voordat hulle 'n voorraad lewensmiddele sou ontvang.
- 9 En dit het gebeur dat ons rondom die stad gekamp het vir baie nagte; maar ons het geslaap op ons swaarde, en wagte opgestel, sodat die Lamaniete nie snags op ons afkom en ons dood nie, wat hulle baie kere probeer het; maar soveel keer as wat hulle dit probeer het, is hulle bloed vergiet.
- 10 Eindelik het hulle voorrade opgedaag, en hulle was op die punt om die stad binne te gaan gedurende die nag. En ons, pleks daarvan om Lamaniete te wees, was Nefiete; daarom, ons het hulle en hulle voorrade geneem.
- 11 En nieteenstaande dat die Lamaniete afgesny is van hulle steun op hierdie wyse, was hulle steeds vasbeslote om die stad te behou; daarom het dit noodsaaklik geword dat ons daardie voorrade moes neem en hulle na Judea stuur, en ons gevangenes na die land van Zarahemla.
- 12 En dit het gebeur dat nie baie dae verbygegaan het nie voordat die Lamaniete alle hoop begin verloor het op bystand; daarom het hulle die stad oorgegee in ons hande; en so het ons in ons planne geslaag aangaande die verkryging van die stad Kumeni.
- 13 Maar dit het gebeur dat ons gevangenes so talryk was dat, nieteenstaande die grootheid van ons getalle, ons verplig was om ons hele leër te gebruik om hulle te behou, of om hulle te dood.
- 14 Want kyk, hulle het uitgebreek in groot getalle, en het geveg met klippe, en met knuppels, of wat hulle ook al in hul hande kon kry, in soverre dat ons meer as

- tweeduisend van hulle gedood het nadat hulle hul oorgegee het as krygsgevangenes.
- 15 Daarom het dit noodsaaklik geword vir ons dat ons 'n einde moes maak aan hulle lewens, of hulle bewaak met die swaard in die hand, tot in die land van Zarahemla; en ook ons voorrade was niks meer as voldoende vir ons eie mense nie, niteenstaande dit wat ons geneem het van die Lamaniete.
- 16 En nou, in daardie kritieke omstandighede, het dit 'n baie ernstige saak geword om te besluit aangaande hierdie krygsgevangenes; nogtans, ons het besluit om hulle af te stuur na die land van Zarahemla; daarom het ons 'n gedeelte van ons manne uitgesoek, en hulle aangestel oor ons gevangenes om af te gaan na die land van Zarahemla.
- 17 Maar dit het gebeur dat op die volgende dag het hulle teruggekeer. En nou kyk, ons het nie by hulle navraag gedoen aangaande die gevangenes nie, want kyk, die Lamaniete was op ons, en hulle het betyds teruggekeer om ons te red dat ons nie in hulle hande val nie. Want kyk, Ammoron het vir hulle steun 'n nuwe voorraad lewensmiddele gestuur en ook 'n talryke leër van manskappe.
- 18 En dit het gebeur dat daardie manne wat ons gestuur het saam met die gevangenes, betyds aangekom het om hulle te stuit, toe hulle op die punt was om ons te oorweldig.
- 19 Maar kyk, my klein groepie van tweeduisend en sestig het baie desperaat geveg; ja, hulle was onwrikbaar voor die Lamaniete, en het die dood toegedien aan almal wat hulle teengestaan het.
- 20 En toe die res van ons leër op die punt gestaan het om terug te trek voor die Lamaniete uit, kyk, daardie tweeduisend en sestig was onwrikbaar en onverskrokke.
- 21 Ja, en hulle was gehoorsaam en het gepoog om elke woord van bevel uit te voer met nougesetheid; ja, wel volgens hulle geloof is dit aan hulle gedoen; en ek het die woorde onthou wat hulle aan my gesê het, dat hulle moeders hulle geleer het.
- 22 En nou kyk, dit was hierdie my seuns, en daardie manne wat gekies was om die gevangenes weg te voer, aan wie ons hierdie groot oorwinning te danke het; want dit was hulle wat die Lamaniete verslaan het; daarom is hulle teruggedryf na die stad van Manti.
- 23 En ons het ons stad Kumeni behou, en is nie almal deur die swaard vernietig nie; nogtans het ons groot verlies gely.
- 24 En dit het gebeur dat nadat die Lamaniete gevlug het, het ek onmiddellik bevel gegee dat my manne wat gewond was tussen die dooies geneem moes word, en hulle wonde laat verbind.
- 25 En dit het gebeur dat daar tweehonderd uit my tweeduisend en sestig was wat flou geword het vanweë die verlies van bloed; nogtans, volgens die goedheid van God en tot ons groot verbasing, en ook tot die vreugde van ons hele leër, was daar nie een siel van hulle wat gesneuwel het nie; ja, nóg was daar nie een siel onder hulle wat baie wonde ontvang het.
- 26 En nou, hulle behoud was verbasend vir ons hele leër, ja, dat hulle gespaar moes word terwyl daar 'n duisend van ons broers was wat gedood is. En ons skryf dit tereg toe aan die wonderbaarlike krag van God, vanweë hulle uitermate geloof in dit wat hulle geleer is om te glo — dat daar 'n regverdige God was, en wie ook al nie getwyfel het nie, dat hulle behoue sou bly deur sy wonderlike krag.
- 27 Nou was dit die geloof van diegene van wie ek gespreek het; hulle is jonk, en hulle denke is onwrikbaar, en hulle plaas hul vertrouwe in God.

- 28 En nou het dit gebeur dat nadat ons aldus gesorg het vir ons gewonde manne, en ons dooies begrawe het en ook die dooies van die Lamaniete, wat baie was, kyk, ons het by Gid verneem aangaande die gevangenes met wie hulle begin het om af te gaan na die land van Zarahemla.
- 29 Nou Gid was die hoofkaptein van die groep wat aangestel was om hulle te bewaak na die land toe.
- 30 En nou, hierdie is die woorde wat Gid met my gespreek het: Kyk, ons het begin om af te gaan na die land van Zarahemla met ons gevangenes. En dit het gebeur dat ons die verkenners van ons leërs teëgekom het wat uitgestuur is om die kamp van die Lamaniete dop te hou.
- 31 En hulle het na ons uitgeroep en gesê — Kyk, die leërs van die Lamaniete marsjeer na die stad van Kumeni; en kyk, hulle sal hulle aanval, ja, en sal ons mense vernietig.
- 32 En dit het gebeur dat ons gevangenes hulle uitroepe gehoor het, wat hulle moed laat skep het; en hulle het opgestaan in rebellie teen ons.
- 33 En dit het gebeur vanweë hulle rebellie, het ons ons swaarde op hulle laat neerkom. En dit het gebeur dat hulle as 'n groep in ons swaarde vasgehardloop het, waartydens die grootste deel van hulle gedood is; en die oorblywendes van hulle het deurgebreek en van ons weggevlug.
- 34 En kyk, toe hulle gevlug het, en ons hulle nie kon inhaal nie, het ons ons opmars geneem met spoed na die stad Kumeni; en kyk, ons het betyds aangekom sodat ons ons broers mag bystaan om die stad te behou.
- 35 En kyk, ons is weer verlos uit die hande van ons vyande. En geseënd is die Naam van ons God; want kyk, dit is Hy wat ons verlos het; ja, wat hierdie groot ding vir ons gedoen het.
- 36 Nou het dit gebeur dat toe ek, Helaman, hierdie woorde van Gid gehoor het, was ek vervul met uitermate vreugde vanweë die goedheid van God om ons te bewaar, sodat ons nie almal mag vergaan nie; ja, en ek vertrou dat die siele van diegene wat gedood is die rus van hulle God binnegegaan het.

Alma 58

- 1 En kyk, nou het dit gebeur dat ons volgende oogmerk was om die stad van Manti te verkry; maar kyk, daar was geen wyse waarop ons hulle uit die stad kon lei met ons klein groepe nie. Want kyk, hulle het dit onthou wat ons voorheen gedoen het; daarom kon ons hulle nie weglok van hulle vestings nie.
- 2 En hulle was soveel talryker as ons leër dat ons nie gedurf het om uit te gaan en hulle aan te val in hulle vestings nie.
- 3 Ja, en dit het noodsaaklik geword dat ons ons manne moes gebruik om daardie dele van die land te behou wat ons van ons besittings herwin het; daarom het dit noodsaaklik geword dat ons moes wag, sodat ons meer versterkings mag verkry van die land van Zarahemla en ook 'n nuwe voorraad lewensmiddele.
- 4 En dit het ook gebeur dat ek aldus 'n boodskapper gestuur het na die goewerneur van ons land, om hom in kennis te stel van die toestand van ons mense. En dit het gebeur dat ons gewag het om voorrade en versterkings te ontvang van die land van Zarahemla.
- 5 Maar kyk, dit het ons maar min gehelp; want die Lamaniete het ook groot versterkings ontvang van dag tot dag, en ook baie voorrade; en aldus was ons

omstandighede in hierdie tydperk.

6 En die Lamaniete het uitgekom van tyd tot tyd om ons aan te val, vasbeslote deur strategie om ons te vernietig; nogtans, ons kon nie met hulle slaagsraak nie, vanweë hulle skuilplekke en hulle vestings.

7 En dit het gebeur dat ons gewag het in hierdie moeilike omstandighede vir 'n tydperk van baie maande, totdat ons op die punt gestaan het om te vergaan by gebrek aan voedsel.

8 Maar dit het gebeur dat ons voedsel ontvang het, wat na ons toe bewaak en gebring is deur 'n leër van tweeduisend man, vir ons bystand; en dit was al die bystand wat ons ontvang het, om onself te verdedig en ons land, om nie in die hande te val van ons vyande nie, ja, om te veg teen 'n vyand wat ontelbaar was.

9 En nou, die oorsaak van hierdie ons probleme, of die rede waarom hulle ons nie meer versterkings gestuur het nie, het ons nie geweet nie, daarom was ons bedroef en ook gevul met vrees, dat deur enige wyse die oordele van God sou kom op ons land, tot ons omverwerping en algehele vernietiging.

10 Daarom het ons ons siele uitgestort in gebed tot God, dat Hy ons sou versterk en ons sou verlos uit die hande van ons vyande, ja, en ook om ons krag te gee dat ons stede mag behou, en ons lande, en ons besittings, vir die onderhoud van ons volk.

11 Ja, en dit het gebeur dat die Here onse God ons met versekeringe besoek het dat Hy ons sou verlos; ja, in soverre dat Hy vrede tot ons siele gespreek het, en aan ons groot geloof gegun het, en ons laat hoop het op verlossing in Hom.

12 En ons het moed geskep met ons klein mag wat ons ontvang het, en was vasbeslote met 'n vasberadenheid om ons vyande te oorwin, en om ons lande, en ons besittings, en ons vroue, en ons kinders, te behou en die saak van ons vryheid.

13 En so het ons uitgegaan met ons hele mag teen die Lamaniete, wat in die stad van Manti was; en ons het ons tente opgeslaan aan die wildernis se kant, wat na aan die stad was.

14 En dit het gebeur dat op die volgende dag, toe die Lamaniete sien dat ons op die grense was van die wildernis wat naby die stad was, dat hulle hul verkenner uitgestuur het rondom ons sodat hulle mag vasstel wat die getal en sterkte van ons leër was.

15 En dit het gebeur dat toe hulle sien dat ons nie sterk was, volgens ons getalle nie, en omdat hulle gevrees het dat ons hulle sou afsny van hulle steun tensy hulle sou uitkom om te veg teen ons en ons dood te maak, en ook omdat hulle veronderstel het dat hulle ons maklik kon vernietig met hulle talryke leërskares, daarom het hulle begin om voorbereidings te maak om teen ons uit te kom om te veg.

16 En toe ons sien dat hulle voorbereidings maak om teen ons uit te kom, kyk, het ek dat Gid, met 'n klein getal manne, homself in die wildernis laat versteek, en ook dat Teomner en 'n klein getal manne hulleself ook in die wildernis moes versteek.

17 Nou, Gid en sy manne was aan die regterkant en die ander aan die linkerkant; en nadat hulle hul so versteek het, kyk, het ek agtergebly, met die res van my leër, op daardie selfde plek waar ons eers ons tente opgeslaan het ter voorbereiding vir die tyd dat die Lamaniete sou uitkom om te veg.

18 En dit het gebeur dat die Lamaniete uitgekom het met hulle talryke leër teen ons. En toe hulle gekom het en op die punt was om ons aan te val met die swaard, het ek my manne, dié wat by my was, laat terugtrek in die wildernis.

19 En dit het gebeur dat die Lamaniete ons agtervolg het met groot spoed, want

hulle was uitermate begerig om ons in te haal sodat hulle ons mag doodmaak; daarom het hulle ons die wildernis in gevolg; en ons het tussen Gid en Teomner verbygegaan, in soverre dat hulle nie gewaar is deur die Lamaniete nie.

20 En dit het gebeur dat toe die Lamaniete verbygegaan het, of toe die leër verbygegaan het, het Gid en Teomner opgestaan uit hulle geheime plekke, en die verkenners van die Lamaniete afgesny sodat hulle nie kon terugkeer na die stad nie.

21 En dit het gebeur dat toe hulle hul afgesny het, het hulle na die stad gehardloop, en het die wagte aangeval wat agtergelaat is om die stad te bewaak, in soverre dat hulle hul vernietig het en besit geneem het van die stad.

22 Nou, dit is gedoen omdat die Lamaniete hulle hele leër, behalwe slegs 'n paar wagte, toegelaat het om weggelei te word in die wildernis.

23 En dit het gebeur dat Gid en Teomner op hierdie wyse besit gekry het van hulle vestings. En dit het gebeur dat ons ons rigting ingeslaan het, nadat ons veel in die wildernis gereis het, na die land van Zarahemla.

24 En toe die Lamaniete sien dat hulle marsjeer na die land van Zarahemla, was hulle baie bevrees, uit vrees dat daar 'n plan gesmee was om hulle te lei tot vernietiging; daarom het hulle weer begin om terug te trek na die wildernis, ja, en wel terug met dieselfde weg as wat hulle gekom het.

25 En kyk, dit was nag, en hulle het hul tente opgeslaan, want die hoofkapteins van die Lamaniete het veronderstel dat die Nefiete moeg was vanweë hulle opmars; en omdat hulle veronderstel het dat hulle hul hele leër verdryf het, daarom het hulle nie gedink aan die stad van Manti nie.

26 Nou het dit gebeur dat toe dit nag was, het ek my manne nie laat slaap nie, maar dat hul moes voortmarsjeer langs 'n ander weg na die land van Manti.

27 En vanweë hierdie opmars van ons in die nag, kyk, die volgende dag was ons anderkant die Lamaniete, in soverre dat ons voor hulle aangekom het by die stad van Manti.

28 En dit het gebeur, dat deur hierdie strategie het ons besit geneem van die stad van Manti sonder die vergieting van bloed.

29 En dit het gebeur dat toe die leërs van die Lamaniete aangekom het naby die stad, en sien dat ons voorbereid was om hulle te ontmoet, was hulle uitermate verbaas, en getref met groot vrees, in soverre dat hulle die wildernis ingevlug het.

30 Ja, en dit het gebeur dat die leërs van die Lamaniete gevlug het uit hierdie hele gedeelte van die land. Maar kyk, hulle het baie vroue en kinders saam met hulle uit die land geneem.

31 En daardie stede wat geneem is deur die Lamaniete, almal van hulle, is op hierdie tydstep in ons besit; en ons vaders en ons vroue en ons kinders is besig om terug te keer na hul huise, almal behalwe diegene wat gevange geneem is en weggevoer is deur die Lamaniete.

32 Maar kyk, ons leërs is klein om so 'n groot aantal stede te behou en sulke groot besittings.

33 Maar kyk, ons vertrou op ons God, wat ons oorwinning gegee het oor daardie lande, in soverre dat ons daardie stede en daardie lande teruggekry het wat ons eie was.

34 Nou weet ons nie die rede dat die regering ons nie meer versterkings gun nie; ook weet daardie manne wat na ons toe opgekom het nie hoekom ons nie groter versterkings gekry het nie.

- 35 Kyk, ons weet nie maar veronderstel dat julle onsuksesvol is, en dat julle die magte onttrek het na daardie gedeelte van die land; as dit so is, begeer ons nie om te murmureer nie.
- 36 En as dit nie so is nie, kyk, dan vrees ons dat daar 'n partystryd in die regering is, dat hulle nie meer manne stuur tot ons hulp nie, want ons weet dat hulle talryker is as diegene wat hulle gestuur het.
- 37 Maar kyk, dit maak nie saak nie — ons vertrou God sal ons red, nieeenstaande die swakheid van ons leërs, ja, en ons verlos uit die hande van ons vyande.
- 38 Kyk, dit is die nege en twintigste jaar, teen die einde, en ons is in besit van ons lande, en die Lamaniete het gevlug na die land van Nefi.
- 39 En daardie seuns van die volk van Ammon, van wie ek gepraat het met soveel goedkeuring, is by my in die stad van Manti; en die Here het hulle ondersteun, ja, en hulle bewaar om nie te val deur die swaard nie, in soverre dat nie een siel gedood is nie.
- 40 Maar kyk, hulle het baie wonde ontvang; nogtans staan hulle vas in daardie vryheid waarmee God hulle vrygemaak het; en hulle is streng om die Here hulle God te onthou van dag tot dag; ja, hulle onderneem om sy insettinge, en sy verordeninge, en sy gebooie, gedurigdeur te onderhou; en hulle geloof is sterk in die profesieë aangaande dit wat moet kom.
- 41 En nou, my geliefde broer, Moroni, mag die Here ons God, wat ons verlos het en ons vrygemaak het, jou gedurigdeur in sy teenwoordigheid hou; ja, en mag Hy hierdie volk begunstig, en wel dat julle welslae mag hê om besit te verkry van dit alles wat die Lamaniete van ons afgeneem het, wat vir ons onderhoud was. En nou, kyk, ek sluit my brief af. Ek is Helaman, die seun van Alma.

Alma 59

- 1 Nou het dit gebeur in die dertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, nadat Moroni Helaman se brief ontvang en dit gelees het, was hy uitermate verheug vanweë die welsyn, ja, die uitermate welslae wat Helaman gehad het, in die verkryging van daardie lande wat verlore was.
- 2 Ja, en hy het dit bekend gemaak aan al sy mense, in die hele land rondom daardie gedeelte waar hy was, sodat hulle ook mag jubel.
- 3 En dit het gebeur dat hy onmiddellik 'n brief gestuur het aan Pahoran, om hom te vra dat hy manne laat bymekaarmaak om vir Helaman te versterk, of die leërs van Helaman, in soverre dat hy met gemak daardie deel van die land mag behou wat hy so wonderbaarlik suksesvol in was om terug te wen.
- 4 En dit het gebeur toe Moroni hierdie brief gestuur het na die land van Zarahemla, het hy weer 'n plan begin bedink sodat hy die orige gedeelte van daardie besittings en stede mag verkry wat die Lamaniete van hulle afgeneem het.
- 5 En dit het gebeur dat terwyl Moroni aldus besig was om voorbereidings te maak om teen die Lamaniete te gaan in die stryd, kyk, die volk van Nefiha, wat bymekaargekom het uit die stad van Moroni en die stad van Lehi, en die stad van Morianton, is aangeval deur die Lamaniete.
- 6 Ja, selfs diegene wat verplig was om te vlug uit die land van Manti, en uit die land rondomheen, het oorgekom en by die Lamaniete aangesluit in hierdie deel van die land.

- 7 En omdat hulle gevolglik baie talryk was, ja, en van dag tot dag versterkings ontvang het, op bevel van Ammoron, het hulle uitgekom teen die volk van Nefiha, en hulle het hulle begin slag met 'n uitermate groot slagting.
- 8 En hulle leërs was so talryk dat die res van die volk van Nefiha verplig was om voor hulle uit te vlug; en hulle het selfs gekom en aangesluit by die leër van Moroni.
- 9 En nou, omdat Moroni veronderstel het dat manne na die stad van Nefiha gestuur moes word, tot die bystand van die volk, om daardie stad te behou, en omdat hy geweet het dat dit makliker was om te keer dat die stad nie val in die hande van die Lamaniete nie, as om dit terug te neem van hulle, het hy veronderstel dat hulle maklik daardie stad kon behou.
- 10 Daarom het hy sy hele mag teruggehou om daardie plekke te behou wat hy herower het.
- 11 En nou, toe Moroni sien dat die stad van Nefiha verlore was, was hy uitermate bedroef, en het begin om te twyfel, vanweë die goddeloosheid van die volk, of hulle nie in die hande van hulle broers sou val nie.
- 12 Nou, dit was die geval met al sy hoofkapteins. Hulle het getwyfel en hulle ook verwonder vanweë die goddeloosheid van die volk, en dit vanweë die welslae van die Lamaniete oor hulle.
- 13 En dit het gebeur dat Moroni kwaad was vir die regering, vanweë hul onverskilligheid aangaande die vryheid van hulle land.

Alma 60

- 1 En dit het gebeur dat hy weer geskryf het aan die goewerneur van die land, wat Pahoran was, en dit is die woorde wat hy geskryf, en gesê het: Kyk, ek rig my brief aan Pahoran, in die stad van Zarahemla, wat die hoofregter en die goewerneur is oor die land, en ook aan al diegene wat gekies is deur hierdie volk om te regeer en die sake van hierdie oorlog te beheer en te bestuur.
- 2 Want kyk, ek het ietwat te sê aan hulle by wyse van veroordeling; want kyk, julle weet self dat julle aangestel is om manne bymekaar te maak, en om hulle te bewapen met swaarde, en met sabels, en met allerlei wapens van oorlog van elke soort, en uit te stuur teen die Lamaniete, in welke dele hulle ook al mag binnekom in ons land.
- 3 En nou, kyk, ek sê aan julle dat ekself, en ook my manne, en ook Helaman en sy manne, uitermate groot lyding verduur het; ja, wel honger, dors, en uitputting, en allerlei verdrukkinge van elke soort.
- 4 Maar kyk, as dit al was wat ons gely het sou ons nie murmureer nie nóg kla.
- 5 Maar kyk, groot was die slagting onder ons volk, ja, duisende het geval deur die swaard, terwyl dit anders mag gewees het as julle aan ons leërs voldoende versterkings en bystand en krag verleen het. Ja, groot was julle versuim teenoor ons.
- 6 En nou, kyk, ons begeer om te weet wat die rede is vir hierdie uitermate groot versuim; ja, ons begeer om te weet wat die rede is van julle onbedagsame toestand.
- 7 Kan julle dink om op julle trone te sit in 'n toestand van onbedagsame versuftheid, terwyl julle vyande die werk van die dood versprei rondom julle? Ja, terwyl hulle duisende van julle broers vermoor —
- 8 Ja, naamlik hulle wat opgesien het na julle om beskerming, ja, het julle geplaas in 'n posisie dat julle hulle mag bygestaan het, ja, julle mag leërs na hulle gestuur het om hulle te versterk, en het duisende van hulle gered om te val deur die swaard.

- 9 Maar kyk, dit is nie al nie — julle het jul voorrade weerhou van hulle, in soverre dat baie geveg en hulle lewens weggebloeit het vanweë hul groot begeertes wat hulle gehad het vir die welsyn van hierdie volk; ja, en dit het hulle gedoen toe hulle op die punt was om te vergaan van honger, vanweë julle uitermate groot verwaarlosing van hulle.
- 10 En nou, my geliefde broers — want julle behoort geliefd te wees; ja, julle behoort julleself meer getrou te beywer het vir die welsyn en die vryheid van hierdie volk; maar kyk, julle het hulle verwaarloos in soverre dat die bloed van duisende op julle hoofde sal kom om wraak; ja, want aan God was al hulle krete bekend, en al hulle lyding —
- 11 Kyk, kon julle veronderstel dat julle kon sit op jul trone, en vanweë die buitengewone goedheid van God hoef julle niks te doen nie, en Hy sou julle verlos? Kyk, as julle dit gedink het, het julle dit tevergeefs gedink.
- 12 Veronderstel julle dat, omdat soveel van julle broers gedood is dat dit as gevolg van hulle goddeloosheid is? Ek sê aan julle, dat as julle dit gedink het, het julle tevergeefs gedink; want ek sê aan julle, daar is baie wat geval het deur die swaard; en kyk, dit is tot julle veroordeling;
- 13 Want die Here laat die regverdiges toe om gedood te word sodat sy geregtigheid en oordeel oor die goddeloses mag kom; daarom moet julle nie dink dat die regverdiges verlore is omdat hulle gedood word nie; maar kyk, hulle gaan die rus van die Here hul God binne.
- 14 En nou kyk, ek sê aan julle, ek vrees uitermate dat die oordele van God oor hierdie volk sal kom, vanweë hulle uitermate traagheid, ja, wel die traagheid van ons regering, en hulle uitermate groot verwaarlosing van hulle broers, ja, teenoor diegene wat gedood is.
- 15 Want as dit nie was vir die goddeloosheid wat eers by ons hoofde begin het nie, kon ons ons vyande weerstaan het dat hulle geen mag oor ons kon verkry het nie.
- 16 Ja, as dit nie was vir die oorlog wat uitbreek het onder onself nie; ja, was dit nie vir hierdie koningsmanne, wat soveel bloedvergieting veroorsaak het onder ons nie; ja, in die tyd toe ons getwis het onder mekaar, as ons ons krag verenig het soos ons voorheen gedoen het; ja, as dit nie was vir die begeerte vir mag en gesag wat daardie koningsmanne oor ons gehad het nie; as hulle trou was aan die saak van ons vryheid, en met ons verenig het, en uitgegaan het teen ons vyande, in plaas van hul swaarde op te geneem het teen ons, wat die oorsaak was van soveel bloedvergieting onder onself; ja, as ons uitgetrek het teen hulle in die sterkte van die Here, sou ons ons vyande verdryf het, want dit sou gedoen gewees het, volgens die vervulling van sy woord.
- 17 Maar kyk, nou kom die Lamaniete op ons af, en neem besit van ons lande, en hulle vermoor ons volk met die swaard, ja, ons vroue en ons kinders, en voer hulle ook weg as gevangenes, en laat hulle allerhande soorte verdrukkinge ly, en dit vanweë die groot goddeloosheid van diegene wat soek na mag en gesag, ja, en wel daardie koningsmanne.
- 18 Maar waarom moet ek veel sê aangaande hierdie saak? Want ons weet nie of julle self soek na gesag nie. Ons weet nie of julle nie dalk ook verraaiers van julle land is nie.
- 19 Of is dit dat julle ons verwaarloos het omdat julle in die hart van ons land is en julle omring is deur beskerming, dat julle nie kos na ons laat stuur nie, en ook manne

om ons leërs te versterk nie?

20 Het julle vergeet die gebooie van die Here julle God? Ja, het julle vergeet die gevangenskap van ons vaders? Het julle vergeet die baie kere wat ons verlos is uit die hande van ons vyande?

21 Of veronderstel julle dat die Here ons nog steeds sal verlos, terwyl ons sit op ons trone, en nie gebruik maak van die middele wat die Here vir ons voorsien het nie?

22 Ja, sal julle sit in ledigheid terwyl julle omring word deur duisende van diegene, ja, en tienduisende, wat ook sit in ledigheid, terwyl daar duisende rondom op die grense van die land is wat val deur die swaard, ja, gewond en bloeiend.

23 Veronderstel julle dat God julle sal beskou as onskuldig terwyl julle stilsit en hierdie dinge aanskou? Kyk, ek sê aan julle, Nee. Nou wil ek hê dat julle moet onthou dat God gesê het dat die binnekant van die vat eers gereinig sal word, en dan sal die buitekant ook gereinig word.

24 En nou, tensy julle bekeer van dit wat julle gedoen het, en begin om op te staan en te werk, en voedsel en manne aan ons te stuur, en ook aan Helaman, sodat hy daardie dele van ons land mag ondersteun wat hy herower het, en sodat ons ook die res van ons besittings kan terugwen in hierdie dele, kyk, dit sal raadsaam wees dat ons nie langer veg teen die Lamaniete totdat ons eers die binnekant van ons vat gereinig het nie, ja, wel die groot hoof van ons regering.

25 En tensy julle my brief gun, en uitkom en aan my 'n ware gees toon van vryheid, en streef om ons leërs te versterk en te fortifiseer, en aan hulle voedsel vir hulle steun gun, kyk, ek sal 'n gedeelte van my vrymanne laat om hierdie deel van ons land te behou, en ek sal die sterkte en die seëninge van God op hulle laat, sodat geen ander mag teen hulle kan werk nie—

26 En dit vanweë hul uitnemende geloof, en hulle geduld in hul verdrukkinge—

27 En ek sal na julle kom, en as daar enigeen onder julle is wat 'n begeerte het vir vryheid, ja, as daar selfs 'n vonk van vryheid oorbly, kyk ek sal rebellies onder julle opstook, totdat selfs diegene wat begeertes het om mag en gesag toe te eien, uitgewis sal wees.

28 Ja, kyk, ek vrees nie julle mag nóg julle gesag, maar dit is my God wat ek vrees; en dit is volgens sy gebooie wat ek my swaard opneem om die saak van my land te verdedig, en dit is vanweë julle goddeloosheid dat ons soveel verlies gely het.

29 Kyk dit is tyd, ja, die tyd is nou op hande, dat tensy julle julself roer ter verdediging van julle land, en julle kindertjies, hang die swaard van geregtigheid oor julle; ja, en dit sal val op julle, en julle besoek en wel tot julle volkome vernietiging.

30 Kyk, ek wag op hulp van julle; en, tensy julle aan ons behoeftes voorsien, kyk, ek kom na julle, selfs in die land van Zarahemla, en tref julle met die swaard, in soverre dat julle geen mag meer kan hê om die vooruitgang van hierdie volk te belemmer in die saak van ons vryheid nie.

31 Want kyk, die Here sal nie toelaat dat julle sal lewe en erger word in julle goddeloosshede ter vernietiging van sy regverdige volk nie.

32 Kyk, kan julle veronderstel dat die Here julle sal spaar en uitkom in oordeel teen die Lamaniete, terwyl dit die oorlewering van hul vaders is wat hul haat veroorsaak het, ja, en dit is vererger deur diegene wat van ons afvallig geword het, terwyl julle goddeloosheid is as gevolg van julle liefde vir roem en die ydele dinge van die wêreld?

33 Julle weet dat julle die wette van God oortree, en julle weet dat julle hulle onder jul voete vertrap. Kyk, die Here sê aan my: As diegene wat julle aangestel het as julle

goewerneys nie bekeer van hulle sondes en goddelooshede nie, sal julle opgaan in die stryd teen hulle.

34 En nou kyk, ek, Moroni, word gedring, volgens die verbond wat ek gesluit het om die gebooie van my God te onderhou; daarom wil ek hê dat julle moet gehoorsaam wees aan die woord van God, en spoedig vir my van julle voorrade en van julle manne stuur, en ook aan Helaman.

35 En kyk, as julle dit nie sal doen nie, kom ek spoedig na julle; want kyk, God sal nie toelaat dat ons moet omkom van die honger nie; daarom sal Hy vir ons van julle voedsel gee, al moet dit deur die swaard wees. Nou sien dat julle die woord van God vervul.

36 Kyk, ek is Moroni, julle hoofkaptein. Ek soek nie na mag nie, maar om dit te beëindig. Ek soek nie na die eer van die wêreld nie, maar vir die heerlijkheid van my God, en die vryheid en welsyn van my land. En so sluit ek my brief af.

Alma 61

1 Kyk, nou het dit gebeur dat kort nadat Moroni sy brief gestuur het aan die hoofgoewerneur, het hy 'n brief ontvang van Pahoran, die hoofgoewerneur. En hierdie is die woorde wat hy ontvang het:

2 Ek, Pahoran, wat die hoofgoewerneur van hierdie land is, stuur hierdie woorde aan Moroni, die hoofkaptein oor die leër. Kyk, ek sê aan jou, Moroni, dat ek nie verheug is oor julle groot verdrukkinge nie, ja, dit bedroef my siel.

3 Maar kyk, daar is diegene wat wel verheug is oor jou verdrukking, ja, in soverre dat hulle in opstand gekom het teen my, en ook teen diegene van my volk wat vrymanne is, ja, en diegene wat in opstand gekom het, is uitermate talryk.

4 En dit is diegene wat gesoek het om die regterstoel van my weg te neem wat die oorsaak was van hierdie groot goddeloosheid; want hulle het baie vleitaal gebruik, en hulle het die harte van baie mense verlei, wat die oorsaak sal wees van bittere beproewing onder ons; hulle het ons voorrade teruggehou, en het ons vrymanne afgeskrik dat hulle nie na julle gekom het nie.

5 En kyk, hulle het my voor hulle uitgedryf, en ek het gevlug na die land van Gideon, met soveel manne as wat dit moontlik was wat ek kon kry.

6 En kyk, ek het 'n aankondiging gestuur dwarsdeur hierdie deel van die land; en kyk, hulle kom daagliks na ons aangestroom, om hulle wapens op te neem, ter verdediging van hul land en hul vryheid, en om ons onregte te wreck.

7 En hulle het na ons gekom, in soverre dat diegene wat in rebellie gekom het teen ons, teengestaan word, ja, in soverre dat hulle ons vrees, en nie durf om uit te kom teen ons om te veg nie.

8 Hulle het besit gekry van die land, of die stad, van Zarahemla; hulle het 'n koning aangestel oor hulle, en hy het geskryf aan die koning van die Lamaniete, waarin hy 'n ooreenkoms met hom aangegaan het; 'n ooreenkoms waarin hy onderneem het om die stad van Zarahemla te behou, welke behoud hy veronderstel die Lamaniete in staat sal stel om die orige gedeelte van die land te oorwin, en hy sal as koning aangestel word oor hierdie volk wanneer hulle oorwin sal word deur die Lamaniete.

9 En nou, in jou brief het jy my veroordeel, maar dit maak nie saak nie; ek is nie vertoorn nie, maar verheug my in die grootheid van jou hart. Ek, Pahoran, soek nie na mag nie, behalwe slegs om my regterstoel te behou, sodat ek die regte en vryheid

van my volk mag bewaar. My siel staan vas in daardie vryheid waarin God ons vrygemaak het.

10 En nou, kyk, ons sal goddeloosheid weerstaan en wel tot bloedvergieting toe. Ons sal nie die bloed van die Lamaniete vergiet as hulle in hulle eie land sou bly nie.

11 Ons sal nie die bloed van ons broers vergiet as hulle nie in opstand teen ons sal kom, en die swaard opneem teen ons nie.

12 Ons sou ons onderwerp het aan die juk van slawerny as dit noodsaaklik is volgens die geregtigheid van God, of as Hy ons sou beveel om dit te doen.

13 Maar kyk, Hy beveel ons nie dat ons ons aan ons vyande moet onderwerp nie, maar dat ons ons vertrou in Hom moet stel, en Hy sal ons verlos.

14 Daarom, my geliefde broer, Moroni, laat ons boosheid weerstaan, en welke boosheid ons nie kan weerstaan met ons woorde nie, ja, soos rebellies en twiste, laat ons hulle weerstaan met ons swaarde, sodat ons ons vryheid mag behou, sodat ons ons kan verheug in die groot voorreg van ons kerk, en in die saak van ons Verlosser en ons God.

15 Daarom, kom spoedig na my met 'n paar van jou manne, en laat die oorblywendes onder die bevel van Lehi en Teankum; gee aan hulle mag om die oorlog te voer in daardie deel van die land, volgens die Gees van God, wat ook die Gees van vryheid is wat in hulle is.

16 Kyk, ek het 'n bietjie voorrade aan hulle gestuur, sodat hulle nie mag vergaan totdat jy na my kan kom nie.

17 Maak bymekaar watter mag jy ook al kan met jou opmars hierheen, en ons sal spoedig teen daardie afvalliges gaan, in die sterkte van ons God volgens die geloof wat in ons is.

18 En ons sal besit neem van die stad van Zarahemla, sodat ons meer voedsel mag verkry om aan Lehi en Teankum te stuur; ja, ons sal uitgaan teen hulle in die sterkte van die Here, en ons sal 'n einde maak aan hierdie groot goddeloosheid.

19 En nou, Moroni, ek is verheug in die ontvangs van jou brief, want ek was ietwat bekommerd aangaande wat ons moet doen, of dit reg van ons sou wees om teen ons broers te gaan.

20 Maar jy het gesê, tensy hulle bekeer, het die Here jou beveel dat jy teen hulle moes gaan.

21 Sien dat jy Lehi en Teankum versterk in die Here; sê aan hulle om nie te vrees nie, want God sal hulle verlos, ja, en ook al diegene wat vasstaan in daardie vryheid waarmee God hulle vrygemaak het. En nou sluit ek my brief af aan my geliefde broer, Moroni.

Alma 62

1 En nou het dit gebeur dat toe Moroni hierdie brief ontvang het, het sy hart moed geskep, en was vervul met uitermate groot vreugde vanweë die getrouheid van Pahoran, dat hy nie ook 'n verraaier van die vryheid en die saak van sy land was nie.

2 Maar hy het ook uitermate getreur vanweë die goddeloosheid van diegene wat Pahoran van die regterstoel verdryf het, ja, kortom, vanweë diegene wat gerebelleer het teen hulle land en ook hulle God.

3 En dit het gebeur dat Moroni 'n klein aantal manne geneem het, volgens die begeerte van Pahoran, en het Lehi en Teankum bevel gegee oor die res van sy leer, en

het sy opmars geneem na die land van Gideon.

4 En hy het die vaandel van vryheid gehys in watter plek hy ook al binnegegaan het, en het watter magte hy kon, bygekry, gedurende sy hele opmars na die land van Gideon.

5 En dit het gebeur dat duisende na sy vaandel aangestroom het, en het hulle swaarde opgeneem ter verdediging van hulle vryheid, sodat hulle nie in slawerny sou kom nie.

6 En dus, nadat Moroni al die manne wat hy kon bymekaargemaak het gedurende sy hele opmars, het hy by die land van Gideon gekom; en toe hy sy magte verenig het met dié van Pahoran, het hulle uitermate sterk geword, selfs sterker as die manne van Pachus, wat die koning was van daardie afvalliges wat die vrymanne verdryf het uit die land van Zarahemla, en besit geneem het van die land.

7 En dit het gebeur dat Moroni en Pahoran afgegaan het met hulle leërs na die land van Zarahemla, en het opgetrek teen die stad, en die manne van Pachus teëgekom, in soverre dat hulle slaags geraak het.

8 En kyk, Pachus is gedood en sy manne is gevange geneem, en Pahoran is herstel tot sy regterstoel.

9 En die manne van Pachus het hulle verhoor ontvang, volgens die wet, en ook daardie koningsmanne wat geneem en in die gevangenis gewerp is; en hulle is tereggestel volgens die wet; ja, daardie manne van Pachus en daardie koningsmanne, wie ook al nie wapens wou opneem ter verdediging van hul land nie, maar wat daarteen wou stry, is gedood.

10 En so het dit noodsaaklik geword dat hierdie wet streng nagekom moes word vir die veiligheid van hul land; ja, en wie ook al gevind is wat hulle vryheid verloën, is spoedig tereggestel volgens die wet.

11 En so het die dertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig; Moroni en Pahoran het vrede herstel in die land van Zarahemla, onder hul eie volk, en het die doodstraf toegepas op diegene wat nie trou was aan die saak van vryheid nie.

12 En dit het gebeur aan die begin van die een en dertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, dat Moroni dadelik voorrade laat stuur het, en ook moes 'n leër van sesduisend manne gestuur word aan Helaman, om hom by te staan in die behoud van daardie deel van die land.

13 En hy het ook 'n leër van sesduisend manne, met voldoende hoeveelheid voedsel, laat stuur na die leërs van Lehi en Teankum. En dit het gebeur dat dit gedoen is om die land te versterk teen die Lamaniete.

14 En dit het gebeur dat Moroni en Pahoran 'n groot groep manne in die land van Zarahemla agtergelaat het, hul opmars geneem het met 'n groot groep manne na die land van Nefiha, omdat hulle vasberade was om die Lamaniete te verslaan in daardie stad.

15 En dit het gebeur dat terwyl hulle gemarsjeer het na die land, het hulle 'n groot groep manne van die Lamaniete geneem, en baie van hulle doodgemaak, en hul voorrade en hulle wapens van oorlog afgeneem.

16 En dit het gebeur nadat hulle hul geneem het, het hulle hul 'n verbond laat aangaan dat hulle nie meer hul wapens van oorlog sou opneem teen die Nefiete nie.

17 En toe hulle hierdie verbond aangegaan het, het hulle hul gestuur om te woon by die volk van Ammon, en hulle was in getal omtrent vierduisend wat nie gedood is

nie.

18 En dit het gebeur dat toe hulle hul weggestuur het, het hulle hul opmars voortgesit na die land van Nefiha. En dit het gebeur toe hulle by die stad van Nefiha aangekom het, het hulle hul tente opgeslaan op die vlaktes van Nefiha, wat naby die stad van Nefiha is.

19 Nou, Moroni was begerig dat die Lamaniete moes uitkom om teen hulle te veg, op die vlaktes, maar die Lamaniete, omdat hulle geweet het van hulle uitermate groot moed, en die grootheid van hulle getalle waargeneem het, daarom het hulle nie gedurf om te kom teen hulle nie, daarom het hulle nie op daardie dag uitgekom om te veg nie.

20 En toe dit nag word, het Moroni uitgegaan in die donkerte van die nag, en bo-op die muur geklim om te kyk in watter gedeelte van die stad die Lamaniete gekamp het met hulle leër.

21 En dit het gebeur dat hulle aan die oostekant was, by die ingang; en hulle was almal aan die slaap. En nou het Moroni na sy leër teruggegaan en hulle inderhaas sterk toue en lere laat voorberei om neergelaat te word van bo van die muur af na die binnekant van die muur.

22 En dit het gebeur dat Moroni sy manne laat opmarsjeer het, en bo-op die muur laat kom het, en hulself laat afsak het in daardie deel van die stad, ja, wel aan die westekant, waar die Lamaniete nie gekamp was met hulle leër nie.

23 En dit het gebeur dat hulle almal neergelaat is in die stad gedurende die nag, deur middel van hulle sterk toue en hulle lere; dustoe dit oggend word, was hulle almal binne die mure van die stad.

24 En nou toe die Lamaniete wakker word en sien dat die leërs van Moroni binne die mure was, was hulle uitermate beangs, in soverre dat hulle by die poort uitgevlug het.

25 En nou toe Moroni sien dat hulle voor hom uitvlug, het hy sy manne teen hulle laat opmarsjeer, en baie gedood, en baie ander omsingel, en hulle gevange geneem; en die res van hulle het gevlug na die land van Moroni, wat aan die grense by die seekus was.

26 So het Moroni en Pahoran besit gekry van die stad van Nefiha sonder die verlies van een siel; en daar was baie van die Lamaniete wat gedood is.

27 Nou het dit gebeur dat baie van die Lamaniete wat gevangenes was, begerig was om by die volk van Ammon aan te sluit en 'n vrye volk te word.

28 En dit het gebeur dat soveel as wat begerig was, aan hulle is gegun volgens hul begeertes.

29 Daarom, al die gevangenes van die Lamaniete het aangesluit by die volk van Ammon, en het begin om uitermate te arbei, om die grond te bewerk, en allerhande graansoorte te kweek, en kleinvee en grootvee van elke soort; en so is die Nefiete verlig van 'n groot las; ja, in soverre dat hulle verlig was van al die gevangenes van die Lamaniete.

30 Nou het dit gebeur dat Moroni, nadat hy besit gekry het van die stad van Nefiha, en nadat hy baie gevangenes geneem het, wat die leërs van die Lamaniete aansienlik verminder het, en nadat hy baie Nefiete teruggekry het wat gevange geneem was, wat die leër van Moroni uitermate versterk het; daarom het Moroni uit die land van Nefiha getrek na die land van Lehi.

31 En dit het gebeur dat toe die Lamaniete sien dat Moroni teen hulle kom, was

hulle weer bevrees en het gevlug voor Moroni se leer.

32 En dit het gebeur dat Moroni en sy leer hulle agtervolg het van stad tot stad, totdat hulle ontmoet is deur Lehi en Teankum; en die Lamaniete het weggevlug van Lehi en Teankum, tot by die grense van die seekus, totdat hulle by die land van Moroni gekom het.

33 En die leërs van die Lamaniete was almal bymekaar versamel, in soverre dat hulle almal in een groep was in die land van Moroni. Nou Ammoron, die koning van die Lamaniete, was ook met hulle.

34 En dit het gebeur dat Moroni en Lehi en Teankum met hulle leërs gekamp het rondom op die grense van die land van Moroni, in soverre dat die Lamaniete omring was op die grense naby die wildernis aan die suidekant, en op die grense naby die wildernis aan die oostekant.

35 En dus het hulle gekamp vir die nag. Want kyk, die Nefiete en ook die Lamaniete, was moeg as gevolg van die groot afstand van die opmars; daarom het hulle oor geen strategie besin gedurende die nag nie, behalwe Teankum; want hy was uitermate vertoorn op Ammoron, in soverre dat hy gereken het dat Ammoron, en Amalikia sy broer, die oorsaak was van hierdie groot en langdurige oorlog tussen hulle en die Lamaniete, wat die oorsaak was van soveel oorlog en bloedvergieting, ja, en soveel hongersnood.

36 En dit het gebeur dat Teankum in sy toorn uitgegaan het na die kamp van die Lamaniete, en homself neergelaat het oor die mure van die stad. En hy het met 'n tou uitgegaan van plek tot plek, in soverre dat hy die koning gevind het; en hy het hom met 'n spies gegooi, wat hom naby die hart deursteek het. Maar kyk, die koning het sy diensknegte wakker gemaak voordat hy gesterf het, in soverre dat hulle Teankum agternagesit, en hom gedood het.

37 Nou het dit gebeur dat toe Lehi en Moroni ontdek dat Teankum dood was, was hulle uitermate bedroef; want kyk, hy was 'n man wat dapper geveg het vir sy land, ja, 'n ware vriend van vryheid; en hy het baie uitermate sware verdrukkinge gely. Maar kyk, hy was dood, en het die weg van die ganse aarde gegaan.

38 Nou het dit gebeur dat Moroni uitgemarsjeer het die volgende dag en op die Lamaniete afgekom het, in soverre dat hulle hul met 'n groot slagting geslag het; en hulle het hulle uit die land verdryf; en hulle het gevlug, dat hulle nie in daardie tyd teruggekeer het teen die Nefiete nie.

39 En so het die een en dertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig; en so het hulle oorloë, en bloedvergietinge gehad, en hongersnood, en verdrukking, vir die tydperk van baie jare.

40 En daar was moorde, en twiste, en onenighede, en alle soorte van goddeloosheid onder die volk van Nefi gewees; nogtans, vir die regverdiges se ontwil, ja, ter wille van die gebede van die regverdiges, is hulle gespaar.

41 Maar kyk, vanweë die uitermate lang duurte van die oorlog tussen die Nefiete en die Lamaniete het baie verhard geword, vanweë die uitermate lang duurte van die oorlog; en baie is verteder vanweë hulle verdrukkinge, in soverre dat hulle hulself verootmoedig het voor God, en wel tot die dieptes van ootmoed.

42 En dit het gebeur dat nadat Moroni daardie dele van die land versterk het wat die meeste blootgestel is aan die Lamaniete, totdat hulle sterk genoeg was, het hy teruggekeer na die stad van Zarahemla, en Helaman het ook teruggekeer na die plek van sy erfenis; en daar is weer eens vrede gevestig onder die volk van Nefi.

- 43 En Moroni het die bevel van sy leërs oorgegee in die hande van sy seun, wie se naam Moroniha was; en hy het na sy eie huis teruggetrek, sodat hy die res van sy dae in vrede mag deurbring.
- 44 En Pahoran het teruggekeer na sy regterstoel; en Helaman het dit weer op hom geneem om die woord van God te preek aan die volk; want as gevolg van so baie oorloë en twiste het dit noodsaaklik geword dat 'n verordening weer gemaak moes word in die kerk.
- 45 Daarom, Helaman en sy broers het uitgegaan, en die woord van God verkondig met groot krag tot die oortuiging van baie mense van hul goddeloosheid, wat hulle van hul sondes laat bekeer het en om gedoop te word tot die Here hulle God.
- 46 En dit het gebeur dat hulle weer die kerk van God gevestig het, dwarsdeur die hele land.
- 47 Ja, en verordeninge is gemaak aangaande die wet. En hul regters, en hul hoofregters is gekies.
- 48 En die volk van Nefi het weer begin om voorspoedig te word in die land, en het begin om te vermeerder en weer uitermate sterk geword in die land. En hulle het begin om uitermate ryk te word.
- 49 Maar nie teenstaande hul rykdom, of hul sterkte, of hul voorspoed, was hulle nie verhef in die trots van hul oë nie; nóg was hulle traag om die Here hul God te onthou; maar hulle het hul uitermate verootmoedig voor Hom.
- 50 Ja, hulle het onthou watter groot dinge die Here vir hulle gedoen het, dat Hy hulle verlos het van die dood, en van gebondenheid, en van gevangenis, en van alle soorte van verdrukkinge, en Hy het hulle verlos uit die hande van hul vyande.
- 51 En hulle het voortdurend gebid tot die Here hul God, in soverre dat die Here hulle geseën het, volgens sy woord, sodat hulle sterk geword het en voorspoedig was in die land.
- 52 En dit het gebeur dat al hierdie dinge gedoen is. En Helaman het gesterwe in die vyf en dertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.

Alma 63

- 1 En dit het gebeur aan die begin van die ses en dertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, dat Sijblon besit geneem het van daardie heilige dinge wat oorhandig is aan Helaman deur Alma.
- 2 En hy was 'n regverdige man, en hy het opreg gewandel voor God; en hy het gepoog om gedurigdeur goed te doen, om die gebooie te onderhou van die Here sy God; en ook so het sy broer gedoen.
- 3 En dit het gebeur dat Moroni ook gesterf het. En so het die ses en dertigste jaar van die heerskappy van die regters geëindig.
- 4 En dit het gebeur dat in die sewe en dertigste jaar van die heerskappy van die regters, was daar 'n groot groep van manne, en wel die getal van vyfduisend vierhonderd manne, met hul vroue en hul kinders, wat vertrek het uit die land van Zarahemla na die land wat noordwaarts was.
- 5 En dit het gebeur dat Hagot, omdat hy 'n uitermate weetgierige man was, daarom het hy uitgegaan en vir hom 'n uitermate groot skip gebou, op die grense van die land Oorvloed, by die land Verlatenheid, en het dit te water gelaat in die westelike see, by die smal strook wat na die land noordwaarts gelei het.

- 6 En kyk, daar was baie van die Nefiete wat dit binnegegaan het, en weggeseil het met veel voorrade, en ook baie vroue en kinders; en hulle het hul koers noordwaarts ingeslaan. En so het die sewe en dertigste jaar geëindig.
- 7 En in die agt en dertigste jaar het hierdie man ander skepe gebou. En die eerste skip het ook teruggekeer, en baie meer mense het dit binnegegaan; en hulle het ook veel voorrade saamgeneem, en weer weggeseil na die land noordwaarts.
- 8 En dit het gebeur dat hulle nooit meer van gehoor is nie. En ons veronderstel dat hulle verdrink het in die dieptes van die see. En dit het gebeur dat nog 'n skip ook weggeseil het; en waarheen sy gegaan het, weet ons nie.
- 9 En dit het gebeur dat in hierdie jaar was daar baie mense wat uitgegaan het na die land noordwaarts. En so het die agt en dertigste jaar geëindig.
- 10 En dit het gebeur in die nege en dertigste jaar van die heerskappy van die regters, dat Sjiblon ook gesterf het, en Corianton het na die land noordwaarts in 'n skip uitgegaan, om voorrade weg te bring vir die mense wat na daardie land gegaan het.
- 11 Daarom het dit noodsaaklik geword vir Sjiblon om daardie heilige dinge oor te dra voor sy dood, aan die seun van Helaman, wat Helaman genoem is, omdat hy vernoem is na sy vader.
- 12 Nou kyk, al daardie graverings wat in die besit was van Helaman, is geskryf en uitgestuur onder die kinders van mense dwarsdeur die hele land, behalwe daardie gedeeltes wat deur Alma beveel is nie uitgestuur moes word nie,
- 13 Nogtans, hierdie dinge moes heilig gehou word, en van een geslag na 'n ander oorgedra word; daarom is hulle in hierdie jaar oorgedra aan Helaman, voor die dood van Sjiblon.
- 14 En dit het gebeur ook in hierdie jaar dat daar sommige afvalliges was wat oorgegaan het na die Lamaniete; en hulle is weer opgestook tot toorn teen die Nefiete.
- 15 En ook in hierdie selfde jaar het hulle afgekom met 'n talryke leer om oorlog te maak teen die volk van Moroniha, of teen die leer van Moroniha, waarin hulle verslaan en weer teruggedryf is na hul eie lande, en het groot verliese gely.
- 16 En so het die nege en dertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig.
- 17 En so het die verslag van Alma geëindig, en Helaman sy seun, en ook Sjiblon, wat sy seun was.

Die Boek van Helaman

‘n Verslag van die Nefiete. Hul oorloë en twiste, en hul onenighede. En ook die profesieë van baie heilige profete, voor die koms van Christus, volgens die kronieke van Helaman, wat die seun van Helaman was, en ook volgens die kronieke van sy seuns, en wel tot by die koms van Christus. En ook baie van die Lamaniëte word bekeer. ‘n Verslag van hul bekering. ‘n Verslag van die regverdigheid van die Lamaniëte, en die goddeloosheid en gruwels van die Nefiete, volgens die kroniek van Helaman en sy seuns, en wel tot by die koms van Christus, wat genoem word die boek van Helaman, ensovoorts.

Helaman 1

- 1 En nou kyk, dit het gebeur aan die begin van die veertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, het daar ernstige probleme gekom onder die volk van die Nefiete.
- 2 Want kyk, Pahoran het gesterwe, en die weg van die hele aarde gegaan; daarom het daar ‘n ernstige twis begin aangaande wie die regterstoel moes hê onder die broers, wat die seuns van Pahoran was.
- 3 Nou, hierdie is hul name wat getwis het oor die regterstoel, wat ook die volk laat twis het: Pahoran, Paänchi en Pacumeni.
- 4 Nou hierdie is nie al die seuns van Pahoran nie (want hy het baie gehad), maar hierdie is hulle wat getwis het oor die regterstoel; daarom, hulle het drie verdelings veroorsaak onder die volk.
- 5 Nogtans, dit het gebeur dat Pahoran aangestel is deur die stem van die volk om hoofregter te wees en ‘n goewerneur oor die volk van Nefi.
- 6 En dit het gebeur dat Pacumeni, toe hy sien dat hy nie die regterstoel kon verkry nie, het hy hom verenig met die stem van die volk.
- 7 Maar kyk, Paänchi, en daardie gedeelte van die volk wat begerig was dat hy hul goewerneur moes wees, was uitermate vertoorn; daarom, hy het op die punt gestaan om met vleitaal daardie mense te verlei om op te staan in rebellie teen hulle broers.
- 8 En dit het gebeur terwyl hy op die punt gestaan het om dit te doen, kyk, hy is geneem en verhoor volgens die stem van die volk, en veroordeel tot die dood; want hy het opgestaan in rebellie en gesoek om die vryheid van die volk te vernietig.
- 9 Nou, toe daardie mense wat begerig was dat hy hul goewerneur moes wees, sien dat hy veroordeel is tot die dood, daarom was hulle kwaad, en kyk, hulle het ene Kiskumen uitgestuur, sover as tot by die regterstoel van Pahoran, en het Pahoran vermoor terwyl hy op die regterstoel sit.
- 10 En hy is agternagesit deur die diensknegte van Pahoran; maar kyk, so vinnig was die vlug van Kiskumen dat geen mens hom kon inhaal nie.
- 11 En hy het na diegene gegaan wat hom gestuur het, en hulle het almal ‘n verbond aangegaan, ja, en gesweer by hulle ewige Skepper, dat hulle geen mens sou vertel dat Kiskumen vir Pahoran vermoor het nie.
- 12 Daarom, Kiskumen was nie bekend onder die volk van Nefi nie, want hy was vermom ten tyde dat hy vir Pahoran vermoor het. En Kiskumen en sy bende, wat

met hom 'n verbond aangegaan het, het hulleself vermeng met die mense, op 'n wyse dat hulle almal nie gevind kon word nie; maar soveel as wat gevind is, is veroordeel tot die dood.

13 En nou kyk, Pacumeni is aangestel, volgens die stem van die volk, om 'n hoofregter en 'n goewerneur te wees oor die volk, om te heers in die plek van sy broer Pahoran; en dit was volgens sy reg. En dit alles is gedoen in die veertigste jaar van die heerskappy van die regters; en dit het 'n einde gehad.

14 En dit het gebeur in die een en veertigste jaar van die heerskappy van die regters, dat die Lamaniete 'n ontelbare leër van manne bymekaargemaak het, en hulle bewapen het met swaarde, en met sabels en met boë, en met pyle, en met helms, en met borsplate, en met allerlei skilde van elke soort.

15 En hulle het weer afgekom dat hulle mag stryd voer teen die Nefiete. En hulle is gelei deur 'n man wie se naam Coriantumr was; en hy was 'n afstammeling van Zarahemla; en hy was 'n afvallige van die Nefiete; en hy was 'n groot en 'n magtige man.

16 Daarom het die koning van die Lamaniete, wie se naam Tubalot was, wat die seun was van Ammoron, veronderstel dat Coriantumr, omdat hy 'n magtige man was, kon staan teen die Nefiete, met sy krag en ook met sy groot wysheid, in soverre dat deur hom uit te stuur hy mag sou bekom oor die Nefiete —

17 Daarom het hy hulle opgestook tot toorn, en hy het sy leërs bymekaargemaak, en hy het Coriantumr aangestel om hulle leier te wees, en hulle laat marsjeer na die land van Zarahemla om te veg teen die Nefiete.

18 En dit het gebeur dat vanweë soveel twis en soveel probleme in die regering, dat hulle nie voldoende wagte aangehou het in die land van Zarahemla nie; want hulle het veronderstel dat die Lamaniete nie durf waag om in die hart van hulle lande te kom om die groot stad Zarahemla aan te val nie.

19 Maar dit het gebeur dat Coriantumr gemarsjeer het aan die hoof van sy groot leër, en het afgekom op die inwoners van die stad, en hul opmars was met sulke uitermate groot spoed, dat daar geen tyd was vir die Nefiete om hulle leërs bymekaar te maak nie.

20 Daarom het Coriantumr die wag neergevel by die ingang van die stad, en het marsjeer met sy hele leër in die stad in, en hulle het elkeen gedood wat hulle weerstaan het, in soverre dat hulle besit geneem het van die hele stad.

21 En dit het gebeur dat Pacumeni, wat die hoofregter was, uitgevlug het voor Coriantumr, tot by die mure van die stad. En dit het gebeur dat Coriantumr hom teen die muur geslaan het, in soverre dat hy gesterf het. En so het die dae van Pacumeni geëindig.

22 En nou, toe Coriantumr sien dat hy in besit was van die stad van Zarahemla, en sien dat die Nefiete gevlug het voor hulle, en gedood is, en geneem is, en in die gevangenis gewerp is, en dat hy die besit verkry het van die sterkste vesting in die hele land, het sy hart moed geskep in soverre dat hy op die punt gestaan het om uit te gaan teen die hele land.

23 En nou het hy nie vertoef in die land van Zarahemla nie, maar hy het gemarsjeer met 'n groot leër, en wel na die stad van Oorvloed; want dit was sy voorneme om uit te gaan en sy pad oop te sny met die swaard, sodat hy die noordelike dele van die land mag verkry.

24 En, veronderstellend dat hul grootste krag in die middel van die land was,

daarom het hy gemarsjeer, en hulle geen tyd gegun om hulleself bymekaar te maak nie, behalwe as dit was in klein groepe; en op hierdie wyse het hulle op hulle geval en hulle neergevel op die aarde.

25 Maar kyk, hierdie opmars van Coriantumr deur die middel van die land het Moroniha groot voordeel gegee oor hulle, nieteenstaande die grootheid van die aantal van die Nefiete wat gedood is.

26 Want kyk, Moroniha het veronderstel dat die Lamaniete nie durf kom in die middel van die land nie, maar dat hulle die stede sou aanval omliggend aan die grense, soos hulle tot dusver gedoen het; daarom het Moroniha hulle sterk leërs daardie dele laat beheer omliggend aan die grense.

27 Maar kyk, die Lamaniete was nie verskrik volgens sy begeerte nie, maar hulle het gekom tot in die middel van die land, en het die hoofstad geneem wat die stad van Zarahemla was, en het gemarsjeer deur die belangrikste dele van die land, terwyl hulle die volk geslag het met 'n groot slagting, beide manne, vroue, en kinders, en besit geneem het van baie stede en van baie vestings.

28 Maar toe Moroniha dit ontdek het, het hy onmiddellik Lehi uitgestuur met 'n leër rondom om hulle te stuit voordat hulle in die land Oorvloed sou kom.

29 En so het hy gedoen; en hy het hulle gestuit voordat hulle by die land Oorvloed gekom het, en hulle die stryd aangesê, in soverre dat hulle begin het om terug te trek na die land van Zarahemla.

30 En dit het gebeur dat Moroniha hulle gestuit het in hul aftog, en het hulle die stryd aangesê, in soverre dat dit 'n uitermate bloedige geveg geword het; ja, baie is gedood, en onder die aantal wat gedood is was Coriantumr ook gevind.

31 En nou, kyk, die Lamaniete kon nie terugtrek na enige kant toe nie, nóg aan die noorde, nóg aan die suide, nóg aan die ooste, nóg aan die weste, want hulle was omsingel aan elke kant deur die Nefiete.

32 En so het Coriantumr die Lamaniete gedompel in die midde van die Nefiete, in soverre dat hulle in die mag was van die Nefiete, en hy homself is gedood; en die Lamaniete het hulself oorgegee in die hande van die Nefiete.

33 En dit het gebeur dat Moroniha weer besit geneem het van die stad van Zarahemla, en die Lamaniete wat gevange geneem is laat vertrek uit die land in vrede.

34 En so het geëindig die een en veertigste jaar van die heerskappy van die regters.

Helaman 2

1 En dit het gebeur in die twee en veertigste jaar van die heerskappy van die regters, nadat Moroniha weer vrede gevestig het tussen die Nefiete en die Lamaniete, kyk daar was geeneen om die regterstoel te beklee nie; daarom het daar weer 'n twis begin onder die mense aangaande wie die regterstoel moes beklee.

2 En dit het gebeur dat Helaman, wat die seun was van Helaman, aangestel is om die regterstoel te beklee, deur die stem van die volk.

3 Maar kyk, Kiskumen, wat Pahoran vermoor het, het 'n strik gestel om Helaman ook te vernietig; en hy is gesteun deur sy bende, wat 'n verbond aangegaan het dat niemand van sy goddeloosheid moes weet nie.

4 Want daar was ene Gadianton, wat uitermate bedrewe was in baie woorde, en ook in sy lis, om die geheime werk van moord en van roof voort te sit; daarom het

hy die leier geword van die bende van Kiskumen.

5 Daarom het hy hulle gelei, en ook Kiskumen, sodat as hulle hom sou plaas op die regterstoel, hy aan diegene wat aan sy bende behoort het sou gun dat hulle geplaas moes word in mag en gesag onder die volk; daarom het Kiskumen gesoek om Helaman te vernietig.

6 En dit het gebeur dat terwyl hy uitgegaan het na die regterstoel om Helaman te vernietig, kyk een van die diensknegte van Helaman, wat gedurende die nag uit was, en wat deur hom te vermom, 'n kennis verkry het van daardie planne wat deur hierdie bende gesmee is om Helaman te vernietig—

7 En dit het gebeur dat hy Kiskumen teëgekom het, en hy het aan hom 'n teken gegee; daarom het Kiskumen die doel van sy begeerte aan hom bekend gemaak, en hy het begeer dat hy hom moes lei na die regterstoel sodat hy Helaman mag vermoor.

8 En toe die dienskneg van Helaman die hele hart van Kiskumen geken het, en hoedat dit sy bedoeling was om te moor, en ook dat dit die bedoeling was van al diegene wat aan sy bende behoort het, om te moor, en te roof, en om mag te verkry (en dit was hul geheime plan, en hulle komplot), het die dienskneg van Helaman aan Kiskumen gesê: Laat ons uitgaan na die regterstoel.

9 Nou dit het Kiskumen uitermate verbly, want hy het veronderstel dat hy sy bedoeling sou uitvoer; maar kyk, die dienskneg van Helaman, terwyl hulle uitgegaan het na die regterstoel, het Kiskumen gesteek en wel in die hart, dat hy dood neergeval het sonder 'n geluid. En hy het gehardloop en Helaman al die dinge vertel wat hy gesien, en gehoor, en gedoen het.

10 En dit het gebeur dat Helaman mense uitgestuur het om hierdie bende van rowers, en geheime moordenaars te vang, sodat hulle tereggestel mag word volgens die wet.

11 Maar kyk, toe Gadianton uitvind dat Kiskumen nie teruggekom het nie, het hy gevrees dat hy vernietig sou word; daarom het hy sy bende hom laat volg. En hulle het hul vlug uit die land geneem, langs 'n geheime weg, die wildernis in; en dus toe Helaman uitgestuur het om hulle gevange te neem, kon hulle nêrens gevind word nie.

12 En meer aangaande hierdie Gadianton sal hierna gesê word. En so het die twee en veertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig.

13 En kyk, aan die einde van hierdie boek sal julle sien dat hierdie Gadianton die oorsaak was van die omverwerping, ja, byna die algehele vernietiging van die volk van Nefi.

14 Kyk, ek bedoel nie die einde van die boek van Helaman nie, maar ek bedoel die einde van die boek van Nefi, waaruit ek die hele verslag geneem het wat ek geskryf het.

Helaman 3

1 En nou het dit gebeur in die drie en veertigste jaar van die heerskappy van die regters, was daar geen twis onder die volk van Nefi nie, behalwe vir 'n bietjie hoogmoed wat in die kerk was, wat 'n paar geringe twiste onder die volk laat plaasvind het, welke sake opgelos was teen die einde van die drie en veertigste jaar.

2 En daar was geen twis onder die volk in die vier en veertigste jaar nie; nóg was daar veel twis in die vyf en veertigste jaar.

- 3 En dit het gebeur in die ses en veertigste jaar, ja, daar was baie twis en baie onenighede; as gevolg waarvan daar 'n uitermate groot menigte was wat uit die land van Zarahemla vertrek het, en uitgegaan het na die land noordwaarts om die land te beërwe.
- 4 En hulle het 'n uitermate groot afstand gereis, in soverre dat hulle by groot massas water gekom het en baie riviere.
- 5 Ja, en hulle het selfs versprei na alle dele van die land, na welke dele wat nie verlate en sonder bosse gelaat is nie, vanweë die baie inwoners wat voorheen die land beërwe het.
- 6 En nou was geen deel van die land verlate nie, behalwe vir die bosse nie; maar vanweë die grootheid van die vernietiging van die volk wat voorheen die land bewoon het, is dit verlate genoem.
- 7 En omdat daar maar min bosse op die aangesig van die land was, daarom het die mense wat uitgegaan het, uitermate vaardig geword in die bewerking van sement; daarom het hulle huise gebou van sement, waarin hulle gewoon het.
- 8 En dit het gebeur dat hulle vermenigvuldig en versprei het, en uitgegaan het van die land suidwaarts na die land noordwaarts, en versprei het in soverre dat hulle begin het om die aangesig van die hele aarde te bedek, van die see suid tot die see noord, van die see wes tot die see oos.
- 9 En die mense wat in die land noordwaarts was, het in tente gewoon, en in huise van sement, en hulle het toegelaat dat watter boom ook sou opkom op die aangesig van die land, dat dit moes opgroei, sodat hulle mettertyd hout mag hê om hulle huise te bou, ja, hulle stede, en hulle tempels, en hulle sinagoges, en hulle heiligdomme, en allerlei soorte van hulle geboue.
- 10 En dit het gebeur dat, aangesien hout uitermate skaars was in die land noordwaarts, het hulle baie uitgestuur deur middel van skeepvaart.
- 11 En so het hulle die mense in staat gestel in die land noordwaarts dat hulle baie stede mag bou, beide van hout en van sement.
- 12 En dit het gebeur dat daar baie van die volk van Ammon was, wat Lamaniëte van geboorte was, wat ook uitgegaan het in hierdie land.
- 13 En nou is daar baie kronieke bygehou van die handelinge van hierdie volk, deur baie van die volk, wat noukeurig is en baie uitgebreid, aangaande hulle.
- 14 Maar kyk, 'n honderdste gedeelte van die handelinge van hierdie volk, ja, die verslag van die Lamaniëte en van die Nefiëte, en hulle oorloë, en twiste, en onenigheid, en hulle prediking, en hulle profesieë, en hulle skeepvaart en hulle bou van skepe, en hulle bou van tempels, en van sinagoges en hulle heiligdomme, en hulle regverdigheid, en hulle goddeloosheid, en hulle moorde, en hulle rowery, en hulle geplunder, en alle wyses van gruwels en hoererye, kan nie bevat word in hierdie boek nie.
- 15 Maar kyk, daar is baie boeke en baie kronieke van elke soort, en hulle is hoofsaaklik bygehou deur die Nefiëte.
- 16 En hulle is oorgelewer van een geslag na die ander deur die Nefiëte, en wel totdat hulle verval het in oortreding en vermoor, geplunder, en gejag is, en voortgedrywe is, en gedood, en versprei is oor die aangesig van die aarde, en vermeng is met die Lamaniëte, totdat hulle nie langer Nefiëte genoem is nie, omdat hulle goddeloos geword het, en wild, en wreed, ja, wel totdat hulle Lamaniëte geword het.
- 17 En nou keer ek weer terug na my verslag; daarom, wat ek gespreek het, het

plaasgevind nadat daar groot twiste, en oproerighede, en oorloë, en onenighede, onder die volk van Nefi was.

- 18 Die ses en veertigste jaar van die heerskappy van die regters het geëindig;
19 En dit het gebeur dat daar steeds groot twis was in die land, ja, selfs in die sewe en veertigste jaar, en ook in die agt en veertigste jaar.
- 20 Nogtans, Helaman het die regterstoel beklee met geregtigheid en onpartydigheid; ja, hy het die insettinge en die verordeninge en die gebooie van God onderhou; en hy het dit gedoen wat reg was in die oë van God, voortdurend; en hy het in die weë gewandel van sy vader, in soverre dat hy voorspoedig was in die land.
- 21 En dit het gebeur dat hy twee seuns gehad het. Hy het aan die oudste die naam van Nefi gegee, en aan die jongste, die naam van Lehi. En hulle het begin om op te groei tot die Here.
- 22 En dit het gebeur dat die oorloë en twiste begin het om op te hou, in 'n geringe mate, onder die volk van die Nefiete, teen die einde van die agt en veertigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.
- 23 En dit het gebeur in die nege en veertigste jaar van die heerskappy van die regters, is daar voortdurende vrede gevestig in die land, behalwe die geheime organisasies wat Gadianon die rower gestig het in die meer gevestigde dele van die land, wat in daardie tyd nie bekend was aan diegene wat aan die hoof was van die regering nie; daarom is hulle nie uit die land vernietig nie.
- 24 En dit het gebeur dat in hierdie selfde jaar was daar uitermate groot voorspoed in die kerk, in soverre dat daar duisende was wat hulleself by die kerk aangesluit het en gedoop is tot bekering.
- 25 En so groot was die voorspoed van die kerk, en so baie die seëninge wat uitgestort is oor die volk, dat selfs die hoëpriesters en die leraars hulleself uitermate verbaas het.
- 26 En dit het gebeur dat die werk van die Here vooruitgegaan het tot die doop en vereniging tot die kerk van God, baie siele, ja, wel tienduisende.
- 27 Dus kan ons sien dat die Here genadig is teenoor almal wat, in die opregtheid van hulle harte, sy heilige Naam aanroep.
- 28 Ja, so sien ons dat die poort van die hemel oop is vir almal, en wel vir diegene wat sal glo in die Naam van Jesus Christus, wat die Seun van God is.
- 29 Ja, ons sien dat wie ook al wil die woord van God mag aangryp wat lewend en kragtig is, wat al die sluheid en die strikke en liste van die duiwel uitmekaar sal klief, en die man van Christus sal lei op 'n eng en smal pad oor daardie ewigdurende kloof van smart wat berei is om die goddelose te verswelg—
- 30 En hulle siele bring, ja, hulle onsterflike siele, tot die regterhand van God in die koninkryk van die hemel, om te gaan sit met Abraham, en Isak, en met Jakob, en met al ons heilige vaders, om nie meer uit te gaan nie.
- 31 En in hierdie jaar was daar voortdurende gejubel in die land van Zarahemla, en in al die streke rondom, en wel in die hele land wat deur die Nefiete besit is.
- 32 En dit het gebeur dat daar vrede was en uitermate groot vreugde vir die res van die nege en veertigste jaar; ja, ook was daar voortdurende vrede en groot vreugde in die vyftigste jaar van die heerskappy van die regters.
- 33 En in die een en vyftigste jaar van die heerskappy van die regters was daar ook vrede, behalwe vir die hoogmoed wat begin het om die kerk binne te kom—nie in die kerk van God nie, maar in die harte van die mense wat voorgegee het om aan die kerk van God te behoort.

- 34 En hulle is opgehef in hoogmoed, en wel tot die vervolging van baie van hulle broers. Nou, dit was 'n groot boosheid, wat die meer nederige deel van die volk baie groot vervolgings laat ly het, en om te worstel deur baie verdrukking.
- 35 Nogtans het hulle dikwels gevas en gebid, en het sterker en sterker geword in hul nederigheid, en vaster en vaster in die geloof in Christus, tot die vervulling van hul siele met vreugde en vertroosting, ja, wel tot die reiniging en heiligmaking van hulle harte, welke heiligmaking kom omdat hulle hul harte oorgegee het aan God.
- 36 En dit het gebeur dat die twee en vyftigste jaar ook in vrede geëindig het, behalwe vir die uitermate groot trots wat ingekom het in die harte van die mense; en dit was vanweë hulle uitermate groot rykdom en hul voorspoed in die land; en dit het oor hulle toegeneem van dag tot dag.
- 37 En dit het gebeur in die drie en vyftigste jaar van die heerskappy van die regters, het Helaman gestef, en sy oudste seun Nefi het begin heers in sy plek. En dit het gebeur dat hy die regterstoel bekleed het met geregtigheid en onpartydigheid; ja, hy het die geboorte van God onderhou, en het gewandel in die weë van sy vader.

Helaman 4

- 1 En dit het gebeur in die vier en vyftigste jaar was daar baie onenighede in die kerk, en daar was ook 'n twis onder die volk, in soverre dat daar veel bloedvergieting was.
- 2 En die rebelse deel is gedood en uit die land gedryf, en hulle het na die koning van die Lamaniete gegaan.
- 3 En dit het gebeur dat hulle gepoog het om die Lamaniete op te stook tot oorlog teen die Nefiete; maar kyk, die Lamaniete was uitermate bevrees, in soverre dat hulle nie wou ag slaan op die woorde van daardie afvalliges nie.
- 4 Maar dit het gebeur in die ses en vyftigste jaar van die heerskappy van die regters, was daar afvalliges wat oorgegaan het van die Nefiete na die Lamaniete; en hulle het geslaag met daardie ander om hulle op te stook tot toorn teen die Nefiete; en hulle het almal daardie jaar voorberei vir oorlog.
- 5 En in die sewe en vyftigste jaar het hulle afgekom teen die Nefiete in die stryd, en hulle het die werk van die dood begin; ja, in soverre dat in die agt en vyftigste jaar van die heerskappy van die regters het hulle geslaag om besit te verkry van die land van Zarahemla; ja, en ook al die lande, tot by die land wat naby die land Oorvloed was.
- 6 En die Nefiete en die leërs van Moroniha is gedryf tot in die land van Oorvloed;
- 7 En daar het hulle hul versterk teen die Lamaniete, vanaf die weste see, tot by die ooste; wat 'n dagreis was vir 'n Nefiet, op die lyn wat hulle versterk het en hulle leërs opgestel het om hul noordelike land te verdedig.
- 8 En so het daardie afvalliges onder die Nefiete, met die hulp van 'n talryke leer van die Lamaniete, besit gekry van al die besittings van die Nefiete wat in die land suidwaarts was. En dit alles is gedoen in die agt en vyftigste jaar en nege en vyftigste jaar van die heerskappy van die regters.
- 9 En dit het gebeur in die sestigste jaar van die heerskappy van die regters, het Moroniha geslaag met sy leërs om baie dele te verkry van die land; ja, hulle het baie stede herower wat in die hande van die Lamaniete geval het.
- 10 En dit het gebeur in die een en sestigste jaar van die heerskappy van die regters het hulle daarin geslaag om tot die helfte van al hulle besittings te herower.

- 11 Nou, hierdie groot verlies van die Nefiete, en die groot slagting wat onder hulle was, sou nie gebeur het, as dit nie was vir hulle goddeloosheid en hul gruwels wat onder hulle was nie; ja, en dit was ook onder diegene wat voorgegee het om aan die kerk van God te behoort.
- 12 En dit was vanweë die trots van hulle harte, vanweë hulle uitermate rykdomme, ja, dit was vanweë hul verdrukking van die armes, die weerhouding van hulle voedsel van die hongeriges, die weerhouding van hulle kleding van die naaktes, en omdat hulle hul ootmoedige broers op die wang geslaan het, en 'n bespotting gemaak het van dit wat heilig was, omdat hulle die gees van profesie en openbaring geloën het, omdat hulle gemoor, geplunder, gelieg, gesteel, egbreuk gepleeg het, omdat hulle opgekom het in groot twiste, en weggedros het na die land van Nefi, onder die Lamaniete —
- 13 En vanweë hierdie, hulle groot goddeloosheid, en hulle grootpraterij oor hul eie krag, is hulle aan hul eie krag oorgelaat; daarom was hulle nie voorspoedig nie, maar is verdruk en geslaan, en uitgedrywe voor die Lamaniete, totdat hulle besit verloor het van byna al hul lande.
- 14 Maar kyk, Moroniha het baie dinge gepreek tot die volk vanweë hul goddeloosheid, en ook Nefi en Lehi, wat die seuns was van Helaman, het baie dinge gepreek tot die volk, ja, en het baie dinge tot hulle geprofeteer aangaande hulle goddeloosheid, en wat oor hulle sou kom as hulle nie bekeer van hul sondes nie.
- 15 En dit het gebeur dat hulle bekeer het, en in soverre as wat hulle bekeer het, het hulle begin om voorspoedig te wees.
- 16 Want toe Moroniha sien dat hulle bekeer het, het hy gewaag om hulle uit te lei van plek na plek, en van stad na stad, totdat hulle die een helfte van hul besittings en die een helfte van al hul lande herwin het.
- 17 En so het die een en sestigste jaar van die heerskappy van die regters geëindig.
- 18 En dit het gebeur in die twee en sestigste jaar van die heerskappy van die regters dat Moroniha geen besittings meer kon terugwin van die Lamaniete nie.
- 19 Daarom het hulle hul bedoeling laat vaar om die res van hul lande terug te win, want so talryk was die Lamaniete dat dit onmoontlik geword het vir die Nefiete om meer mag te verkry oor hulle; daarom het Moroniha al sy leërs gebruik om daardie dele wat hy ingeneem het te behou.
- 20 En dit het gebeur, vanweë die grootheid van die getalle van die Lamaniete, was die Nefiete in groot vrees, dat hulle oorweldig, en vertrap, en gedood, en vernietig sou word.
- 21 Ja, hulle het begin om die profesieë van Alma te onthou, en ook die woorde van Mosia; en hulle het gesien dat hulle 'n hardnekkige volk was, en dat hulle die gebooie van God as niks geag het nie;
- 22 En dat hulle die wette van Mosia verander en vertrap het onder hul voete, of dit wat die Here hom beveel het om aan die volk te gee; en hulle het gesien dat hul wette vervorm geword het, en dat hulle 'n goddelose volk geword het, in soverre dat hulle goddeloos was net soos die Lamaniete.
- 23 En vanweë hul goddeloosheid het die kerk begin om te kwyn; en hulle het begin om nie te glo in die gees van profesie en in die gees van openbaring nie; en die oordele van God het hulle in die gesig gestaar.
- 24 En hulle het gesien dat hulle swak geword het, net soos hul broers, die Lamaniete, en dat die Gees van die Here hulle nie langer bewaar het nie; ja, dit het onttrek van

hulle, omdat die Gees van die Here nie woon in onheilige tempels nie —

25 Daarom het die Here opgehou om hulle te bewaar deur sy wonderbaarlike en ongeëwenaarde krag, want hulle het verval in 'n toestand van ongeloof en verskriklike goddeloosheid; en hulle het gesien dat die Lamaniete uitermate talryker was as hulle, en tensy hulle sou vaskleef aan die Here hulle God, moet hulle onvermydelik vergaan.

26 Want kyk, hulle het gesien dat die krag van die Lamaniete net so groot was as hulle krag, en wel man vir man. En so het hulle verval in hierdie groot oortreding; ja, so het hulle swak geword, vanweë hul oortreding oor 'n tydperk van nie baie jare nie.

Helaman 5

1 En dit het gebeur dat in hierdie selfde jaar, kyk, Nefi het die regterstoel oorgegee aan 'n man wie se naam Cezoram was.

2 Want omdat hul wette en hul regerings gevestig is deur die stem van die volk, en hulle wat boosheid gekies het talryker was as hulle wat die goeie gekies het, daarom het hulle ryp geword vir vernietiging, want die wette was verdraai.

3 Ja, en dit was nie al nie; hulle was 'n hardnekkige volk, in soverre dat hulle nie regeer kon word deur die wet of geregtigheid nie, behalwe tot hul vernietiging.

4 En dit het gebeur dat Nefi moeg geword het vanweë hul goddeloosheid; en hy het die regterstoel oorgegee, en het dit op hom geneem om die woord van God te preek die res van sy dae, en sy broer Lehi ook, al die res van sy dae;

5 Want hulle het die woorde onthou wat hul vader Helaman met hulle gespreek het. En hierdie is die woorde wat hy gespreek het:

6 Kyk, my seuns, ek begeer dat julle moet onthou om die gebooie van God te onderhou; en ek wil hê dat julle aan die volk hierdie woorde sal verkondig. Kyk, ek het aan julle die name gegee van ons eerste ouers wat uitgekóm het uit die land van Jerusalem; en dit het ek gedoen sodat wanneer julle jul name onthou, julle hulle mag onthou; en wanneer julle hulle onthou, julle hul werke mag onthou; en wanneer julle hul werke onthou, julle mag weet dat dit gesê, en ook geskrywe is, dat hulle goed was.

7 Daarom, my seuns, wil ek hê dat julle dit moet doen wat goed is, sodat dit van julle gesê mag word, en ook geskrywe word, net soos dit gesê en ook geskrywe is van hulle.

8 En nou, my seuns, kyk, ek het ietwat meer om van julle te begeer, welke begeerte is dat julle nie hierdie dinge mag doen sodat julle mag roem nie, maar dat julle hierdie dinge mag doen om vir julleself 'n skat weg te lê in die hemel, ja, wat ewig is, en wat nie verwelk nie; ja, sodat julle daardie kosbare gawe mag hê van die ewige lewe, wat ons rede het om te veronderstel aan ons vaders gegee is.

9 O onthou, onthou, my seuns, die woorde wat koning Benjamin gespreek het met sy volk; ja, onthou dat daar geen ander weg of wyse is waardeur die mens gered kan word nie, behalwe deur die versoenende bloed van Jesus Christus, wat sal kom; ja, onthou dat Hy kom om die wêreld te verlos.

10 En onthou ook die woorde wat Amulek met Zeesrom gespreek het, in die stad van Ammoniha; want hy het aan hom gesê dat die Here sekerlik sal kom om sy volk te verlos, maar dat Hy nie sou kom om hulle te verlos in hul sondes nie, maar om

hulle te verlos van hulle sondes.

11 En aan Hom is krag gegee van die Vader om hulle te verlos van hulle sondes vanweë bekering; daarom het Hy sy engele gestuur om die tydings te verkondig van die voorwaardes van bekering, wat mense bring tot die krag van die Verlosser, tot die saligheid van hulle siele.

12 En nou, my seuns, onthou, onthou dat dit op die rots van ons Verlosser is, wat Christus is, die Seun van God, dat julle jul fondament moet bou; sodat wanneer die duiwel sy magtige winde sal uitstuur, ja, sy pyle in die warrelwind, ja, wanneer al sy hael en sy magtige storm op julle sal neerslaan, sal dit geen mag oor julle hê om julle af te trek na die kloof van smart en eindelose ellende nie, vanweë die rots waarop julle gebou is, wat 'n seker fondament is, 'n fondament waarop, as mense daarop bou, hulle nie kan val nie.

13 En dit het gebeur dat hierdie die woorde was wat Helaman geleer het aan sy seuns; ja, hy het hulle baie dinge geleer wat nie geskrywe is nie, en ook baie dinge wat geskrywe is.

14 En hulle het sy woorde onthou; en daarom het hulle uitgegaan, en het die gebooie van God onderhou, om die woord van God te onderrig onder die hele volk van Nefi, beginnende by die stad Oorvloed;

15 En van toe af na die stad van Gid; en van die stad van Gid na die stad van Mulek;

16 En wel van een stad na 'n ander, totdat hulle uitgegaan het onder al die volk van Nefi wat in die land suidwaarts was; en van daar in die land van Zarahemla in, onder die Lamaniete.

17 En dit het gebeur dat hulle gepreek het met groot mag, in soverre dat hulle baie van daardie afvalliges beskaam het wat oorgegaan het van die Nefiete, in soverre dat hulle voortgekom en hulle sondes bely het en gedoop is tot bekering, en onmiddellik teruggekeer het na die Nefiete om te poog om aan hulle te vergoed die kwaad wat hulle gedoen het.

18 En dit het gebeur dat Nefi en Lehi gepreek het tot die Lamaniete met sulke groot krag en gesag, want krag en gesag is aan hulle gegee sodat hulle mag spreek, en dit is ook aan hulle gegee wat hulle moes spreek —

19 Daarom het hulle gespreek tot die groot verbasing van die Lamaniete, om hulle te oortuig, in soverre dat daar agt duisend van die Lamaniete wat in die land van Zarahemla en omstreke was wat gedoop is tot bekering, en oortuig was van die goddeloosheid van die oorleweringe van hul vaders.

20 En dit het gebeur dat Nefi en Lehi daarvandaan vertrek het om na die land van Nefi te gaan.

21 En dit het gebeur dat hulle geneem is deur 'n leër van die Lamaniete en in die gevangenis gewerp is; ja, wel in daardie selfde gevangenis waarin Ammon en sy broers gewerp is deur die diensknegte van Limhi.

22 En nadat hulle baie dae lank in die gevangenis gewerp is sonder voedsel, kyk, het hulle in die gevangenis ingegaan om hulle te neem sodat hulle hul mag dood.

23 En dit het gebeur dat Nefi en Lehi omring was soos met vuur, wel tot so 'n mate dat hulle nie gedurf het om hulle hande op hulle te lê nie, uit vrees dat hulle verbrand sou word. Nogtans, Nefi en Lehi is nie verbrand nie; en hulle was asof hulle gestaan het in die midde van die vuur en is nie verbrand nie.

24 En toe hulle sien dat hulle omring is deur 'n pilaar van vuur, en dat dit hulle nie brand nie, het hulle harte moed geskep.

- 25 Want hulle het gesien dat die Lamaniete nie gedurf het om hulle hande op hulle te lê nie; nóg het hulle gedurf om naby hulle te kom, maar het gestaan asof hulle stomgeslaan is van verbasing.
- 26 En dit het gebeur dat Nefi en Lehi na vore getree en begin het om met hulle te spreek, en sê: Vrees nie, want kyk, dit is God wat aan julle hierdie wonderlike ding getoon het, waardeur aan julle getoon word dat julle nie julle hande op ons kan lê om ons te dood nie.
- 27 En kyk, toe hulle hierdie woorde gesê het, het die aarde uitermate geskud, en die mure van die gevangenis het geskud asof hulle op die punt was om in te tuimel na die aarde toe, maar kyk, hulle het nie geval nie. En kyk, hulle wat in die gevangenis was, was Lamaniete en Nefiete wat afvalliges was.
- 28 En dit het gebeur dat hulle oorskadu was deur 'n wolk van donkerheid, en 'n vreeslike doodse vrees het oor hulle gekom.
- 29 En dit het gebeur dat daar 'n stem gekom het, asof dit bo die wolk van donkerheid was, wat sê: Bekeer julle, bekeer julle, en soek nie meer om my diensknegte te vernietig wat ek na julle gestuur het om goeie tydings te verkondig nie.
- 30 En dit het gebeur toe hulle hierdie stem gehoor het, en gewaar het dat dit nie 'n stem van donder was nie, nog was dit 'n stem van 'n oproerige geraas, maar, kyk, dit was 'n stil stem van volmaakte teerheid, asof dit 'n fluistering was, en dit het deurgedring tot die diepte van die siel —
- 31 En nieteenstaande die teerheid van die stem, kyk, die aarde het uitermate geskud, en die mure van die gevangenis het weer gebewe, asof dit wou tuimel na die aarde toe; en kyk, die wolk van donkerheid wat hulle oorskadu het, het nie verdwyn nie —
- 32 En kyk, die stem het weer gekom, en gesê: Bekeer julle, bekeer julle, want die koninkryk van die hemel is op hande; en soek nie meer om my diensknegte te vernietig nie. En dit het gebeur dat die aarde weer geskud het, en die mure het gebewe.
- 33 En ook weer die derde keer het die stem gekom, en het wonderbaarlike woorde gespreek met hulle wat nie geuiter kan word deur die mens nie; en die mure het weer gebewe, en die aarde het geskud asof dit op die punt gestaan het om uitmekaar te breek.
- 34 En dit het gebeur dat die Lamaniete nie kon vlug vanweë die wolk van donkerheid wat hulle oorskadu het nie; ja, en hulle was ook onbeweeglik vanweë die vrees wat oor hulle gekom het.
- 35 Nou was daar een onder hulle wat 'n Nefiet van geboorte was, wat eens behoort het aan die kerk van God, maar wat afvallig geword het van hulle.
- 36 En dit het gebeur dat hy hom omgedraai het, en kyk, hy het deur die wolk van donkerheid die gesigte van Nefi en Lehi gesien; en kyk, hulle het uitermate gestraal, net soos die gesigte van engele. En hy het gesien dat hulle hul oë opgehef het na die hemel; en hulle was in die houding asof hulle gepraat het of hulle stemme opgehef het na een of ander wese wat hulle gewaar het.
- 37 En dit het gebeur dat hierdie man geroep het tot die menigte, dat hulle mag omdraai en kyk. En kyk, daar is mag gegee aan hulle dat hulle omgedraai en gekyk het; en hulle het die gesigte van Nefi en Lehi gesien.
- 38 En hulle het aan die man gesê: Kyk, wat beteken al hierdie dinge, en wie is dit met wie hierdie manne spreek?

- 39 Nou, die man se naam was Aminadab. En Aminadab het aan hulle gesê: Hulle spreek met die engele van God.
- 40 En dit het gebeur dat die Lamaniete aan hom gesê het: Wat sal ons doen, sodat hierdie wolk van donkerheid weggeneem mag word wat ons oorskadu?
- 41 En Aminadab het aan hulle gesê: Julle moet bekeer, en roep tot die stem, totdat julle geloof sal hê in Christus, wat aan julle verkondig is deur Alma, en Amulek, en Zeesrom; en wanneer julle dit sal doen, sal die wolk van donkerheid weggeneem word wat julle oorskadu.
- 42 En dit het gebeur dat hulle almal begin het om te roep tot die stem van Hom wat die aarde geskud het; ja, hulle het geroep, totdat die wolk van donkerheid weggeneem is.
- 43 En dit het gebeur dat toe hulle rondkyk, en sien dat die wolk van donkerheid weggeneem is wat hulle oorskadu het, kyk, hulle het gesien dat hulle rondom omring was, ja, elke siel, deur 'n pilaar van vuur.
- 44 En Nefi en Lehi was in die middel van hulle; ja, hulle was rondom omring; ja, hulle was asof in die middel van 'n vlamme vuur, tog het dit hulle nie geskaad nie, nóg het dit vatplek gekry aan die mure van die gevangenis; en hulle was vervul met daardie vreugde wat onuitspreeklik en vol heerlijkheid is.
- 45 En kyk, die Heilige Gees van God het neergedaal van die hemel af, en het hulle harte binnegedring, en hulle was vervul asof met vuur, en hulle kon wonderbaarlike woorde spreek.
- 46 En dit het gebeur dat daar 'n stem tot hulle gekom het, ja, 'n aangename stem, asof dit 'n fluistering was, wat sê:
- 47 Vrede, vrede vir julle, vanweë julle geloof in my Welbeminde, wat vanaf die grondlegging van die wêreld is af.
- 48 En nou, toe hulle dit hoor, het hulle hul oë opgeslaan asof hulle wou sien vanwaar die stem kom; en kyk, hulle het gesien die hemele open; en engele het afgekom uit die hemel en het hulle gedien.
- 49 En daar was omtrent driehonderd siele wat hierdie dinge gesien en gehoor het; en hulle is beveel om uit te gaan en nie verwonderd te wees nie, nóg moes hulle twyfel.
- 50 En dit het gebeur dat hulle uitgegaan het, en het vir die volk onderrig, en verkondig in al die streke rondomheen al die dinge wat hulle gehoor en gesien het, in soverre dat die grootste gedeelte van die Lamaniete oortuig was van hulle, vanweë die grootheid van die getuienisse wat hulle ontvang het.
- 51 En soveel as wat oortuig was, het hulle wapens van oorlog neergelê, en ook hul haat en die oorlewering van hulle vaders.
- 52 En dit het gebeur dat hulle die lande van hul besitting aan die Nefiete oorgegee het.

Helaman 6

- 1 En dit het gebeur dat toe die twee en sestigste jaar van die heerskappy van die regters geëindig het, het al hierdie dinge gebeur, en die Lamaniete het, die grootste gedeelte van hulle, 'n regverdige volk geword, in soverre dat hul regverdigheid dié oortref het van die Nefiete, vanweë hul standvastigheid en onwankelbaarheid in die geloof.
- 2 Want kyk, daar was baie van die Nefiete wat verhard en onbekeerlik geword het, en uiters goddeloos, in soverre dat hulle die woord van God verwerp het en al die

prediking en profeteringe wat onder hulle gekom het.

3 Nogtans, die volk van die kerk het groot vreugde gehad vanweë die bekering van die Lamaniete, ja, vanweë die kerk van God, wat onder hulle gestig was. En hulle het vriendskaplik die een met die ander verkeer en hulle het hul verbly, die een met die ander, en het groot vreugde gehad.

4 En dit het gebeur dat baie van die Lamaniete afgekom het in die land van Zarahemla, en het aan die volk van die Nefiete meegedeel die wyse van hul bekering, en het hulle vermaan tot geloof en bekering.

5 Ja, en baie het gepreek met uitermate groot krag en gesag, tot die afbring van baie van hulle in die dieptes van ootmoedigheid, om die nederige volgelinge te wees van God en die Lam.

6 En dit het gebeur dat baie van die Lamaniete na die land noordwaarts gegaan het; en ook Nefi en Lehi het na die land noordwaarts gegaan, om te preek vir die mense. En so het die drie en sestigste jaar geëindig.

7 En kyk, daar was vrede in die hele land, in soverre dat die Nefiete na watter deel van die land hulle ook wou, gegaan het, hetsy onder die Nefiete of die Lamaniete.

8 En dit het gebeur dat die Lamaniete ook gegaan het waar ook al hulle wou, hetsy dit onder die Lamaniete of onder die Nefiete was; en so het hulle vrye omgang gehad een met die ander, om te koop en te verkoop, en om wins te maak, volgens hulle begeerte.

9 En dit het gebeur dat hulle uitermate ryk geword het, beide die Lamaniete en die Nefiete; en hulle het 'n uitermate oorvloed gehad van goud, en van silwer, en van allerlei soorte kosbare metale, beide in die land suid en in die land noord.

10 Nou, die land suid is genoem Lehi, en die land noord is genoem Mulek, wat genoem is na die seun van Sedekia; want die Here het Mulek gebring na die land noord, en Lehi na die land suid.

11 En kyk, daar was allerlei soorte goud in beide hierdie lande, en van silwer, en van kosbare erts van elke soort; en daar was ook kundige werkliede, wat allerlei soorte erts bewerk het, en dit geraffineer het; en dus het hulle ryk geword.

12 Hulle het graan gekweek in oorvloed, beide in die noorde en in die suide; en hulle het uitermate floreer, beide in die noorde en in die suide. En hulle het vermenigvuldig en uitermate sterk geword in die land. En hulle het baie kleinvee en grootvee geteel, ja, baie vetgemaakte vee.

13 Kyk, hulle vroue het gearbei en gespin, en het allerlei soorte materiaal gemaak, van fyngeweefde linne en materiaal van elke soort, om hulle naaktheid te bedek. En so het die vier en sestigste jaar verbygegaan in vrede.

14 En in die vyf en sestigste jaar het hulle ook groot vreugde en vrede gehad, ja, baie prediking en baie profesieë aangaande dit wat moes kom. En so het die vyf en sestigste jaar verbygegaan.

15 En dit het gebeur dat in die ses en sestigste jaar van die heerskappy van die regters, kyk, is Cezoram vermoor deur 'n onbekende hand terwyl hy op die regterstoel gesit het. En dit het gebeur in dieselfde jaar dat sy seun, wat aangestel is deur die volk in sy plek, ook vermoor is. En so het die ses en sestigste jaar geëindig.

16 En aan die begin van die sewe en sestigste jaar het die volk begin om weer uitermate goddeloos te word.

17 Want kyk, die Here het hulle so lank geseën met die rykdomme van die wêreld dat hulle nie beweeg was tot toorn, tot oorloë, nóg tot bloedvergieting nie; daarom

het hulle begin om hulle harte te rig op hul rykdomme; ja, hulle het begin soek om rykdom te bekom sodat hulle verhef mag wees die een bo die ander; daarom het hulle begin om geheime moorde te pleeg, en om te roof en te plunder, sodat hulle rykdom mag bekom.

18 En nou, kyk, daardie moordenaars en plunderaars was 'n bende wat gevorm is deur Kiskumen en Gadianton. En nou het dit gebeur dat daar baie was, selfs onder die Nefiete, van Gadianton se bende. Maar kyk, hulle was talryker onder die goddeloser gedeelte van die Lamaniete. En hulle is genoem Gadiantonrowers en moordenaars.

19 En dit was hulle wat die hoofregter Cezoram en sy seun vermoor het, terwyl hulle op die regterstoel was; en kyk, hulle is nie gevind nie.

20 En nou het dit gebeur dat toe die Lamaniete vind dat daar rowers onder hulle was, was hulle uitermate bedroef; en hulle het elke middel in hulle mag gebruik om hulle te vernietig vanaf die aangesig van die aarde.

21 Maar kyk, Satan het die harte opgestook van die grootste deel van die Nefiete, in soverre dat hulle verenig het met daardie bendes van rowers, en met hulle verbonde en hulle ede aangegaan het, dat hulle mekaar sou beskerm en behoed in welke moeilike omstandighede hulle ook al geplaas sou word, sodat hulle nie sou ly vir hulle moorde, en hulle geplunder, en hulle diefstalle nie.

22 En dit het gebeur dat hulle hul tekens gehad het, ja, hulle geheime tekens en hulle geheime woorde; en dit sodat hulle 'n broer kon onderskei wat die verbond aangegaan het, sodat watter goddeloosheid sy broer sou doen, hy nie kwaad aangedoen sou word deur sy broer nie, nóg deur diegene wat aan sy bende behoort het, wat hierdie verbond aangegaan het.

23 En so mag hulle moor, en plunder, en steel, en hoererye pleeg, en allerlei soorte goddeloosheid, teenstrydig met die wette van hul land en ook die wette van hul God.

24 En wie ook al van diegene wat behoort het aan hulle bende, sou onthul aan die wêreld van hulle goddeloosheid en hul gruwels, sou verhoor word, nie volgens die wette van hulle land nie, maar volgens die wette van hulle goddeloosheid, wat gegee is deur Gadianton en Kiskumen.

25 Nou kyk, dit is hierdie geheime ede en verbonde wat Alma sy seun beveel het nie die wêreld moes ingaan nie, uit vrees dat hulle 'n middel sou wees om die volk af te bring tot vernietiging.

26 Nou kyk, daardie geheime ede en verbonde het nie na Gadianton gekom uit die kronieke wat aan Helaman oorhandig was nie; maar kyk, hulle is in die hart geplaas van Gadianton deur daardie selfde wese wat ons eerste ouers verlei het om van die verbode vrug te eet —

27 Ja, daardie selfde wese wat saamgesweer het met Kain, dat as hy sy broer Abel sou vermoor, dit nie bekend sou wees aan die wêreld nie. En hy het saamgesweer met Kain en sy volgelinge van daardie tyd af vorentoe.

28 En ook, dit is daardie selfde wese wat dit in die harte van die volk geplaas het om 'n toring te bou hoog genoeg dat hulle by die hemel mag kom. En dit was daardie selfde wese wat die mense oorgehaal het wat van daardie toring gekom het na hierdie land; wat die werke versprei het van die duisternis en gruwels oor die hele aangesig van die land, totdat hy die volk afgetrek het tot 'n algehele vernietiging, en tot 'n ewigdurende hel.

- 29 Ja, dit is daardie selfde wese wat dit in die hart van Gadianton geplaas het om nog die werk voort te sit van die duisternis, en van geheime moord; en hy het dit voortgebring van die begin van die mens af tot hierdie tyd.
- 30 En kyk, dit is hy wat die oorsprong van alle sonde is. En kyk, hy sit sy werke voort van duisternis en geheime moord, en lewer hul sameswerings oor, en hul ede, en hul verbonde, en hul planne van vreeslike goddeloosheid, van geslag tot geslag, tot so 'n mate dat hy 'n houvas kan kry op die harte van die kinders van mense.
- 31 En nou, kyk, hy het 'n groot houvas gekry op die harte van die Nefiete; ja, in soverre dat hulle uitermate goddeloos geword het; ja, die grootste deel van hulle het weggedraai uit die weg van geregtigheid, en het die gebooie van God onder hulle voete vertrap, en het na hulle eie weë gedraai, en het vir hulleself afgode opgebou van hulle goud en hulle silwer.
- 32 En dit het gebeur dat al hierdie goddelooshede oor hulle gekom het binne die bestek van nie baie jare nie, in soverre dat die grootste deel daarvan oor hulle gekom het in die sewe en sestigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.
- 33 En hulle het toegeneem in hulle goddelooshede ook in die agt en sestigste jaar, tot die groot verdriet en weeklaag van die regverdiges.
- 34 En so sien ons dat die Nefiete begin het om te kwyn in ongeloof, en toeneem in goddeloosheid en gruwels, terwyl die Lamaniete uitermate begin toeneem het in die kennis van hulle God; ja, hulle het begin om sy insettinge en sy gebooie te onderhou, en om te wandel in waarheid en opregtheid voor Hom.
- 35 En so sien ons dat die Gees van die Here begin het om te onttrek van die Nefiete, vanweë die goddeloosheid en die hardheid van hulle harte.
- 36 En so sien ons dat die Here begin het om sy Gees uit te stort op die Lamaniete, vanweë hulle meegaandheid en gewilligheid om in sy woorde te glo.
- 37 En dit het gebeur dat die Lamaniete die bende rowers van Gadianton gejag het; en hulle het die woord van God gepreek onder die goddeloser deel van hulle, in soverre dat hierdie bende rowers heeltemal vernietig was onder die Lamaniete.
- 38 En dit het gebeur aan die ander kant, dat die Nefiete hulle opgebou het en hulle ondersteun het, beginnende by die goddeloser deel van hulle, totdat hulle die hele land van die Nefiete oordek het, en die grootste deel van die regverdiges verlei het, totdat hulle hul verlaag het om te glo in hulle werke en deel te hê aan hulle buit, en aan te sluit by hulle in hulle geheime moorde en komplotte.
- 39 En so het hulle die alleenbestuur van die regering verkry, in soverre dat hulle onder hul voete vertrap het en geslaan en verskeur het en hulle rûe gekeer het op die armes en die sagmoediges, en die nederige volgelinge van God.
- 40 En so sien ons dat hulle in 'n verskriklike toestand was, en ryp geword het vir 'n ewigdurende vernietiging.
- 41 En dit het gebeur dat die agt en sestigste jaar geëindig het van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.

DIE PROFESIE VAN NEFI, DIE SEUN VAN HELAMAN — God waarsku die volk van Nefi dat Hy hulle sal besoek in sy toorn, tot hulle algehele vernietiging, tensy hulle bekeer van hulle goddeloosheid. God tref die volk van Nefi met pestilensie; hulle bekeer en keer tot Hom. Samuel, 'n Lamaniet, profeteer vir die Nefiete.

Helaman 7

- 1 Kyk, nou het dit gebeur in die nege en sestigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van die Nefiete, dat Nefi, die seun van Helaman, teruggekeer het na die land van Zarahemla van die land noordwaarts.
- 2 Want hy het uitgegaan onder die mense wat in die land noordwaarts was, en het die woord van God aan hulle gepreek, en het baie dinge aan hulle geprofeteer;
- 3 En hulle het al sy woorde verwerp, in soverre dat hy nie onder hulle kon bly nie, maar het weer teruggekeer na die land van sy geboorte.
- 4 En toe hy die volk sien in 'n toestand van sulke vreeslike goddeloosheid, en daardie Gadiantonrowers wat die regterstoele beset — wat onregmatig die mag en die gesag oor die land toegeëien het; en die gebooie van God opsy gelê het, en nie in die geringste regverdig was voor Hom nie; en geen geregtigheid gedoen het aan die kinders van mense nie;
- 5 En die regverdiges veroordeel vanweë hulle regverdigheid; en die skuldiges en die goddeloses ongestraf laat gaan vanweë hulle geld; en verder om hulle ampte te behou aan die hoof van die regering, om te heers en te doen volgens hulle wil, sodat hulle voordeel kan verkry en die eer van die wêreld; en verder, sodat hulle soveel makliker egbreuk mag pleeg, en steel, en doodmaak, en doen volgens hulle eie wil —
- 6 Nou hierdie groot goddeloosheid het oor die Nefiete gekom, in 'n tydperk van nie baie jare nie; en toe Nefi dit sien, was sy hart geswel van verdriet in sy bors; en hy het uitgeroep in die angs van sy siel:
- 7 O, dat ek my dae kon gehad het in die dae toe my vader Nefi eers uit die land van Jerusalem gekom het, dat ek kon jubel saam met hom in die beloofde land; toe was sy volk maklik om geleer te word, standvastig om die gebooie van God te onderhou, en stadig om gelei te word om goddeloosheid te doen; en hulle was gou om ag te slaan op die woorde van die Here —
- 8 Ja, as my dae in daardie dae kon gewees het, dan sou my siel vreugde gehad het in die regverdigheid van my broers.
- 9 Maar kyk, ek is toegewys dat hierdie my dae is, en dat my siel gevul sal word met verdriet vanweë hierdie, die goddeloosheid van my broers.
- 10 En kyk, nou het dit gebeur dat dit op 'n toring was, wat in die tuin van Nefi was, wat langs die hoofweg was wat gelei het na die hoofmark, wat in die stad van Zarahemla was; daarom, Nefi het homself neergebuig op die toring wat in sy tuin was, welke toring ook naby die tuinhêk was waarlangs die hoofweg gelei het.
- 11 En dit het gebeur dat daar sekere manne was wat verbygegaan het en Nefi gesien het terwyl hy besig was om sy siel uit te stort tot God bo-op die toring; en hulle het gehardloop en die mense vertel wat hulle gesien het, en die mense het bymekaargekom in skares sodat hulle die oorsaak kon weet van so groot 'n rouklag oor die goddeloosheid van die volk.
- 12 En nou, toe Nefi opstaan, het hy die skare mense gesien wat byeengekom het.
- 13 En dit het gebeur dat hy sy mond geopen het en aan hulle gesê het: Kyk, waarom het julle juis bymekaar gebring? Dat ek julle mag vertel van julle goddeloosheid?
- 14 Ja, omdat ek op my toring geklim het sodat ek my siel mag uitstort tot my God, vanweë die uitermate verdriet van my hart, wat vanweë julle goddeloosheid is!
- 15 En vanweë my rou en weeklaag het julle juis bymekaar gebring en verwonder julle jul; ja, en julle het groot rede om julle te verwonder, ja, julle behoort julle te verwonder omdat julle toegee het dat die duiwel so 'n groot houvas op julle harte

gekry het.

16 Ja, hoe kon julle toegegee het aan die verleiding van hom wat seek om julle siele weg te werp, af na ewigdurende smart en eindelose ellende?

17 O, bekeer julle, bekeer julle! Hoekom wil julle sterwe? Keer julle, keer julle tot die Here julle God. Waarom het Hy julle verlaat?

18 Dit is omdat julle jul harte verhard het; ja, julle wil nie ag slaan op die stem van die goeie herder nie; ja, julle het Hom opgesweep tot toorn teen julle.

19 En kyk, in stede van om julle te versamel, tensy julle sal bekeer, kyk, Hy sal julle verstrooi hiervandaan sodat julle vleis sal word vir honde en wilde diere.

20 O, hoe kon julle jul God vergeet het in dieselfde dag dat Hy julle verlos het?

21 Maar kyk, dit is om gewin te verkry, om geprys te word deur mense, ja, en sodat julle goud en silwer mag verkry. En julle het jul harte gerig op die rykdom en ydele dinge van hierdie wêreld, waarvoor julle moor, en plunder, en steel, en valse getuienis spreek teen julle naaste, en allerlei soorte goddeloosheid doen.

22 En om hierdie rede sal weedom oor julle kom tensy julle sal bekeer. Want as julle nie sal bekeer nie, kyk, hierdie groot stad, en ook al daardie groot stede wat rondom is, wat in die land van ons besitting is, sal weggeneem word dat julle geen plek sal hê in hulle nie; want kyk, die Here sal nie krag aan julle gun nie, soos Hy tot nou toe gedoen het, om te staan teen julle vyande nie.

23 Want kyk, so sê die Here: Ek sal nie aan die goddelose van my krag toon, aan die een meer as aan die ander nie, behalwe aan diegene wat bekeer van hul sondes, en ag slaan op my woorde. Nou daarom, ek wil dat julle moet sien, my broers, dat dit beter sal wees vir die Lamaniete as vir julle tensy julle sal bekeer.

24 Want kyk, hulle is meer regverdig as julle, want hulle het nie gesondig teen daardie groot kennis wat julle ontvang het nie; daarom sal die Here genadig wees teenoor hulle; ja, Hy sal hulle dae verleng en hulle nageslag vermeerder, naamlik wanneer julle heeltemal vernietig sal word, tensy julle sal bekeer.

25 Ja, wee julle vanweë daardie groot gruwel wat onder julle gekom het; en julle het juiself daarmee vereenselwig, ja, met daardie geheime bende wat gestig is deur Gadianon!

26 Ja, wee sal kom oor julle vanweë daardie trots wat julle toegelaat het om in julle harte te kom, wat julle verhef het bo dit wat goed is, vanweë julle uitermate groot rykdom!

27 Ja, wee julle vanweë julle goddeloosheid en gruwels!

28 En tensy julle bekeer, sal julle vergaan; ja, selfs julle lande sal van julle geneem word, en julle sal vernietig word vanaf die aangesig van die aarde.

29 Kyk nou, ek sê nie dat hierdie dinge sal wees, uit myself nie, want dit is nie uit myself dat ek hierdie dinge weet nie; maar kyk, ek weet dat hierdie dinge waar is omdat die Here God hulle aan my bekend gemaak het, daarom getuig ek dat hulle sal wees.

Helaman 8

1 En nou het dit gebeur dat toe Nefi hierdie woorde gespreek het, kyk, was daar manne wat regters was, wat ook behoort het aan die geheime bende van Gadianon, en hulle was vertoorn, en hulle het uitgeroep teen hom, en gesê aan die volk: Waarom gryp julle nie hierdie man en bring hom uit sodat hy veroordeel mag word

volgens die misdaad wat hy gepleeg het nie?

2 Hoekom sien julle hierdie man, en hoor hoe hy uitvaar teen hierdie volk en teen ons wet?

3 Want kyk, Nefi het met hulle gesprek aangaande die verdorwenheid van hulle wet; ja, baie dinge het Nefi gesprek wat nie geskryf kan word nie; en niks het hy gesprek wat teenstrydig was met die gebooie van God nie.

4 En daardie regters was vertoorn op hom omdat hy duidelik met hulle gesprek het aangaande hulle geheime werke van duisternis; nogtans, hulle het dit nie gedurf om hul eie hande op hom te lê nie, want hulle het die volk gevrees dat hulle teen hulle sou uitroep.

5 Daarom het hulle uitgeroep tot die volk, en gesê: Hoekom laat julle hierdie man toe om uit te vaar teen ons? Want kyk, hy veroordeel hierdie hele volk, en wel tot vernietiging. Ja, en ook dat hierdie ons groot stede van ons weggeneem sal word, dat ons geen plek sal hê in hulle nie.

6 En nou weet ons dat dit onmoontlik is, want kyk, ons is magtig, en ons stede groot, daarom kan ons vyande geen mag oor ons hê nie.

7 En dit het gebeur dat hulle so die volk opgestook het tot toorn teen Nefi, en twiste onder hulle gewek het; want daar was sommiges wat uitgeroep het: Laat hierdie man staan, want hy is 'n goeie man, en daardie dinge wat hy sê sal sekerlik gebeur tensy ons bekeer;

8 Ja, kyk, al die oordele sal oor ons kom waarvan hy getuig het tot ons; want ons weet dat hy eerlik getuig het aan ons aangaande ons goddelooshede. En kyk, hulle is baie, en hy weet alle dinge wat met ons sal gebeur net soos hy ons goddelooshede ken;

9 Ja, en kyk, as hy nie 'n profeet was nie, kon hy nie getuig het aangaande daardie dinge nie.

10 En dit het gebeur dat daardie mense wat gesoek het om Nefi te vernietig, verplig was, vanweë hulle vrees, om nie hul hande op hom te lê nie; daarom het hy weer begin om te spreek met hulle, toe hy sien dat hy guns gevind het in die oë van sommiges, in soverre dat die res van hulle gevrees het.

11 Daarom was hy genoop om meer met hulle te spreek, en het gesê: Kyk, my broers, het julle nie gelees dat God aan een man mag gegee het, naamlik Moses, om te slaan op die waters van die Rooisee, en hulle het verdeel hiernatoe en daarnatoe, in soverre dat die Israeliete, wat ons vaders was, deurgekom het op droë grond, en die waters het gesluit oor die leërs van die Egiptenare en het hulle opgesluk?

12 En nou kyk, as God aan hierdie man sulke mag gegee het, dan waarom sou julle twis onder mekaar, en sê dat Hy aan my geen mag gegee het waardeur ek mag weet aangaande die oordele wat oor julle sal kom, tensy julle bekeer nie?

13 Maar kyk, julle loën nie alleen my woorde nie, maar julle loën ook al die woorde wat gesprek is deur ons vaders, en ook die woorde wat gesprek is deur hierdie man, Moses, aan wie sulke groot mag gegee is, ja, die woorde wat hy gesprek het aangaande die koms van die Messias.

14 Ja, het hy nie getuig dat die Seun van God sou kom nie? En soos hy die koperslang opgehef het in die woestyn, net so sal Hy wat sal kom, opgehef word.

15 En soveel as wat daardie slang sou aanskou, sou lewe, net so, soveel as wat die Seun van God sou aanskou in geloof, omdat hulle 'n verslae gees het, mag lewe, en wel tot daardie lewe wat ewig is.

- 16 En nou, kyk, Moses het nie alleen getuig van hierdie dinge nie, maar ook al die heilige profete, van sy dae selfs tot die dae van Abraham.
- 17 Ja, en kyk, Abraham het gesien aangaande sy koms, en is vervul met vreugde en het hom verheug.
- 18 Ja, en kyk, ek sê aan julle, dat Abraham nie alleen geweet het van hierdie dinge nie, maar daar was baie voor die dae van Abraham wat geroep is volgens die orde van God; ja, naamlik volgens die orde van sy Seun; en dit sodat dit getoon sou word aan die volk, baie duisende jare voor sy koms, dat selfs verlossing sou kom vir hulle.
- 19 En nou wil ek hê dat julle moet weet, dat selfs vanaf die dae van Abraham daar baie profete was wat getuig het van hierdie dinge; ja, kyk, die profeet Zenos het moedig getuig; waarvoor hy gedood is.
- 20 En kyk, ook Zenok, en ook Esias, en ook Jesaja, en Jeremia (Jeremia wat daardie selfde profeet was wat getuig het van die vernietiging van Jerusalem), en nou weet ons dat Jerusalem vernietig is volgens die woorde van Jeremia. O dan, hoekom sal die Seun van God nie kom, volgens sy profesie nie?
- 21 En nou sal julle twyfel dat Jerusalem verwoes is? Sal julle sê dat die seuns van Sedekia nie gedood is nie, almal behalwe Mulek? Ja, en sien julle nie dat die nageslag van Sedekia met ons is nie, en hulle is verdrywe uit die land van Jerusalem? Maar kyk, dit is nie al nie —
- 22 Ons vader Lehi is verdrywe uit Jerusalem omdat hy getuig het van hierdie dinge. Nefi ook het getuig van hierdie dinge, en ook byna al ons vaders, selfs tot in hierdie tyd; ja, hulle het getuig van die koms van Christus en het vooruitgesien, en het gejubel in sy dag wat sal kom.
- 23 En kyk, Hy is God, en Hy is met hulle, en Hy het Homself geopenbaar aan hulle, dat hulle verlos is deur Hom; en hulle het Hom verheerlik, vanweë dit wat moes kom.
- 24 En nou, aangesien julle hierdie dinge weet, en hulle nie kan ontken nie behalwe as julle sal lieg, daarom, hierin het julle gesondig, want julle het al hierdie dinge verwerp, nieteenstaande so baie bewyse wat julle ontvang het; ja, wel het julle alle dinge ontvang, beide dinge in die hemel, en alle dinge wat op die aarde is, as 'n getuienis dat hulle waar is.
- 25 Maar kyk, julle het die waarheid verwerp, en gerebelleer teen julle heilige God, en selfs op hierdie tyd, in stede van om vir julleself skatte weg te lê in die hemel, waar niks verniel nie, en waar niks kan kom wat onrein is nie, hoop julle vir julleself toorn op vir die dag van oordeel.
- 26 Ja, selfs in hierdie tyd word julle ryp, vanweë julle moorde en julle ontug en goddeloosheid, vir ewige vernietiging; ja, en tensy julle bekeer, sal dit gou na julle kom.
- 27 Ja, kyk, dit is nou selfs by julle deure; ja, gaan julle in na die regterstoel, en soek; en kyk, jul regter is vermoor, en hy lê in sy bloed; en hy is vermoor deur sy broer, wat soek om op die regterstoel te sit.
- 28 En kyk, hulle albei behoort aan julle geheime bende, wie se aanstigter Gadianon is, en die bese een wat soek om die siele van mense te vernietig.

Helaman 9

- 1 Kyk, nou het dit gebeur dat toe Nefi hierdie woorde gespreek het, het sekere manne wat onder hulle was, gehardloop na die regterstoel; ja, waarlik daar was vyf wat gegaan het, en hulle het onder mekaar gesê, terwyl hulle gaan:
- 2 Kyk, nou sal ons vir seker weet of hierdie man 'n profeet is en God hom gebied het om sulke wonderbaarlike dinge te profeteer aan ons. Kyk, ons glo nie hy het nie; ja, ons glo nie dat hy 'n profeet is nie; nogtans, as hierdie ding wat hy gesê het aangaande die hoofregter waar is, dat hy dood is, dan sal ons glo dat die ander woorde wat hy gespreek het waar is.
- 3 En dit het gebeur dat hulle gehardloop het met al hulle mag, en ingekom het by die regterstoel; en kyk, die hoofregter het op die aarde geval, en het gelê in sy bloed.
- 4 En nou kyk, toe hulle dit sien, was hulle uitermate verbaas, in soverre dat hulle neergeval het op die aarde; want hulle het nie die woorde geglo wat Nefi gespreek het aangaande die hoofregter nie.
- 5 Maar nou, toe hulle sien, het hulle geglo, en vrees het oor hulle gekom dat al die oordele wat Nefi gespreek het sou kom oor die volk; daarom het hulle gebewe, en het op die aarde neergeval.
- 6 Nou, onmiddellik toe die regter vermoor is — en hy is gesteeek deur sy broer onder 'n dekmantel van geheimsinnigheid, en hy het gevlug, en die diensknegte het gehardloop en die volk vertel, en die geroep van moord laat opgaan onder hulle;
- 7 En kyk, die volk het hulleself bymekaargemaak by die plek van die regterstoel — en kyk, tot hulle verbasing het hulle daardie vyf manne gesien wat op die aarde neergeval het.
- 8 En nou kyk, die volk het niks geweet aangaande die menigte wat bymekaar gekom het by die tuin van Nefi nie; daarom het hulle gesê onder mekaar: Hierdie manne is hulle wat die regter vermoor het, en God het hulle getref dat hulle nie van ons kon wegvlug nie.
- 9 En dit het gebeur dat hulle hul gegryp het, en hulle vasgebind en in die gevangenis gewerp het. En daar is 'n aankondiging ver en wyd gestuur dat die regter gedood is, en dat die moordenaars geneem is en in die gevangenis gewerp is.
- 10 En dit het gebeur dat op die volgende dag het die volk hulleself bymekaargemaak om te rou en te vas, by die begrafnis van die groot hoofregter wat gedood is.
- 11 En so ook het daardie regters wat by die tuin van Nefi was, en sy woorde gehoor het, ook bymekaargekom by die begrafnis.
- 12 En dit het gebeur dat hulle navraag gedoen het onder die volk, en gesê het: Waar is die vyf wat gestuur is om navraag te doen aangaande die hoofregter of hy dood is? En hulle het geantwoord en gesê: Aangaande hierdie vyf wat julle sê julle gestuur het, weet ons nie; maar daar is vyf wat die moordenaars is, wat ons in die gevangenis gewerp het.
- 13 En dit het gebeur dat die regters begeer het dat hulle gebring moes word; en hulle is gebring, en kyk hulle was die vyf wat gestuur is; en kyk die regters het by hulle navraag gedoen om te weet aangaande die saak, en hulle het hulle vertel alles wat hulle gedoen, en gesê het:
- 14 Ons het gehardloop en by die plek van die regterstoel gekom, en toe ons alle dinge sien net soos Nefi getuig het, was ons verbaas, in soverre dat ons op die aarde geval het; en toe ons herstel het van ons verbasing, kyk het hulle ons in die gevangenis gewerp.

- 15 Nou, aangaande die moord van hierdie man, ons weet nie wie dit gedoen het nie; en net ons weet, ons het gehardloop en het gekom net soos julle gevra het, en sien hy was dood, volgens die woorde van Nefi.
- 16 En nou het dit gebeur dat die regters die saak verduidelik het aan die volk, en uitgeroep het teen Nefi, en gesê het: Kyk, ons weet dat hierdie Nefi met iemand moes ooreengekom het om die regter dood te maak, en dan sou hy dit aan ons verklaar, dat hy ons mag bekeer tot sy geloof, dat hy homself mag verhef om 'n groot man te wees, gekies deur God, en 'n profeet.
- 17 En nou kyk, ons sal hierdie man ontmasker, en hy sal sy skuld beken en aan ons bekend maak die ware moordenaar van hierdie regter.
- 18 En dit het gebeur dat die vyf vrygelaat is op die dag van die begrafnis. Nogtans, hulle het die regters bestraf betreffende die woorde wat hulle gespreek het teen Nefi en het met hulle getwis een vir een, in soverre dat hulle hul verwar het.
- 19 Nogtans, hulle het vir Nefi laat neem en vasbind en laat bring voor die skare, en hulle het begin om hom uit te vra op verskillende maniere sodat hulle hom mag verstrik, sodat hulle hom mag beskuldig tot die dood —
- 20 En sê aan hom: Jy is 'n medepligtige; wie is die man wat hierdie moord gepleeg het? Nou vertel ons, en beken jou skuld; en gesê: Kyk, hier is geld; en ook sal ons jou jou lewe gun as jy ons sal vertel, en die ooreenkoms sal beken wat jy gemaak het met hom.
- 21 Maar Nefi het aan hulle gesê: O julle dwase, julle onbesnedenes van hart, julle blinde, en julle hardnekkige volk, weet julle hoe lank die Here julle God julle sal toelaat dat julle sal aangaan op hierdie julle weg van sonde?
- 22 O, julle behoort te begin om uit te roep en treur, vanweë die groot vernietiging wat julle op hierdie tyd afwag, tensy julle sal bekeer.
- 23 Kyk, julle sê dat ek ooreengekom het met 'n man dat hy Seezoram moes vermoor, ons hoofregter. Maar kyk, ek sê aan julle, dat dit is omdat ek getuig het aan julle sodat julle mag weet aangaande hierdie ding; ja, naamlik as 'n getuienis vir julle, dat ek geweet het van die goddeloosheid en gruwels wat onder julle is.
- 24 En omdat ek dit gedoen het, sê julle dat ek ooreengekom het met 'n man dat hy hierdie ding moes doen; ja, omdat ek aan julle hierdie teken getoon het, is julle kwaad vir my, en soek om my lewe te vernietig.
- 25 En nou kyk, ek sal aan julle 'n ander teken toon, en sien of julle in hierdie ding sal soek om my te vernietig.
- 26 Kyk, ek sê aan julle: Gaan na die huis van Seantum, wat die broer is van Seezoram, en sê aan hom —
- 27 Het Nefi, die sogenaamde profeet, wat soveel boosheid profeteer aangaande hierdie volk, met jou ooreengekom, waarvolgens jy Seezoram vermoor het, wat jou broer is?
- 28 En kyk, hy sal aan julle sê: Nee.
- 29 En julle sal aan hom sê: Het jy jou broer vermoor?
- 30 En hy sal staan met vrees, en nie weet wat om te sê nie. En kyk, hy sal dit ontken aan julle, en hy sal maak asof hy verbaas is; nogtans, hy sal aan julle verklaar dat hy onskuldig is.
- 31 Maar kyk, julle sal hom ondersoek, en julle sal bloed vind aan die soom van sy mantel.
- 32 En wanneer julle dit gesien het, sal julle sê: Van waar kom hierdie bloed? Weet

ons nie dat dit die bloed is van jou broer nie?

33 En dan sal hy bewe, en sal bleek lyk, net asof die dood oor hom gekom het.

34 En dan sal julle sê: Vanweë hierdie vrees en hierdie bleekheid wat gekom het oor jou gesig, kyk, weet ons dat jy skuldig is.

35 En dan sal groter vrees oor hom kom; en dan sal hy beken aan julle, en nie meer ontken dat hy hierdie moord gepleeg het nie.

36 En dan sal hy aan julle sê dat ek, Nefi, niks weet aangaande die saak nie behalwe as dit aan my gegee is deur die krag van God. En dan sal julle weet dat ek 'n eerlike man is, en dat ek na julle gestuur is van God.

37 En dit het gebeur dat hulle gegaan en gedoen het, net soos Nefi aan hulle gesê het. En kyk, die woorde wat hy gesê het was waar; want volgens die woorde het hy ontken; en ook volgens die woorde het hy beken.

38 En hy is gebring om te bewys dat hy self die werklike moordenaar was, in soverre dat die vyf vrygelaat is, en ook was Nefi.

39 En daar was sommige van die Nefiete wat geglo het in die woorde van Nefi, en daar was sommiges ook, wat geglo het vanweë die getuienis van die vyf, want hulle het tot bekering gekom terwyl hulle in die gevangenis was.

40 En nou, daar was sommiges onder die volk wat gesê het dat Nefi 'n profeet was.

41 En daar was ander wat gesê het: Kyk, hy is 'n god, want tensy hy 'n god is, kon hy nie geweet het van alle dinge nie. Want kyk, hy het ons die gedagtes van ons harte vertel, en het ons ook dinge vertel; en hy het selfs die ware moordenaar van ons hoofregter tot ons kennis gebring.

Helaman 10

1 En dit het gebeur dat daar 'n verdeling ontstaan het onder die volk, in soverre dat hulle hiernatoe en daarnatoe verdeel het, en hulle weë gegaan het, en vir Nefi alleen gelaat het terwyl hy in hulle midde gestaan het.

2 En dit het gebeur dat Nefi sy weg gegaan het na sy eie huis, peinsend oor die dinge wat die Here aan hom getoon het.

3 En dit het gebeur terwyl hy aldus gepeins het — was hy baie terneergedruk vanweë die goddeloosheid van die volk van die Nefiete, hulle geheime werke van duisternis, en hulle moorde, en hulle geplunder, en allerlei soorte van goddeloosheid — dit het gebeur terwyl hy aldus in sy hart gepeins het, kyk, 'n stem het na hom gekom wat sê:

4 Salig is jy, Nefi, weens daardie dinge wat jy gedoen het; want Ek het gesien hoe jy onvermoeid die woord verkondig het, wat Ek aan jou gegee het, aan hierdie volk. En jy het hulle nie gevrees nie, en het nie jou eie lewe gesoek nie, maar het my wil gesoek, en om my gebooie te onderhou.

5 En nou, omdat jy dit gedoen het met sulke onvermoeidheid, kyk, Ek sal jou seën vir ewig; en Ek sal jou magtig maak in woord en daad, in geloof en in werke; ja, totdat alle dinge vir jou gedoen sal word volgens jou woord, want jy sal dit nie vra wat teenstrydig is met my wil nie.

6 Kyk, jy is Nefi, en Ek is God. Kyk, Ek verklaar dit aan jou in die teenwoordigheid van my engele, dat jy sal mag hê oor hierdie volk, en die aarde sal tref met hongersnood, en met pestilensie, en vernietiging, volgens die goddeloosheid van hierdie volk.

- 7 Kyk, Ek gee aan jou mag, dat wat jy ook al sal verseël aarde, verseël sal wees in die hemel; en wat jy ook al sal losmaak op aarde, sal losgemaak wees in die hemel; en dus sal jy mag hê onder hierdie volk.
- 8 En dus, as jy aan hierdie tempel sal sê dat dit in twee geskeur word, sal dit gedoen word.
- 9 En as jy sal sê aan hierdie berg, Wees jy neergewerp en word gelyk, sal dit gedoen word.
- 10 En kyk, as jy sal sê dat God hierdie volk sal tref, sal dit gebeur.
- 11 En nou kyk, Ek gebied jou, dat jy sal gaan en aan hierdie volk verkondig, dat so sê die Here God, wat die Almagtige is: Tensy julle bekeer, sal julle geslaan word, tot vernietiging toe.
- 12 En kyk, nou het dit gebeur dat toe die Here hierdie woorde gespreek het met Nefi, het hy gestaan, en nie na sy eie huis gegaan nie, maar het teruggekeer na die skares wat verstrooi was oor die aangesig van die land, en begin om die woord van God aan hulle te verkondig wat met hom gespreek is, aangaande hul vernietiging as hulle nie bekeer nie.
- 13 Nou kyk, niesteenstaande daardie groot wonderwerk wat Nefi gedoen het deur hulle te vertel aangaande die dood van die hoofregter, het hulle hul harte verhard en nie ag geslaan op die woorde van die Here nie.
- 14 Daarom het Nefi aan hulle die woord van God verkondig en gesê: Tensy julle bekeer, so sê die Here, sal julle geslaan word tot vernietiging toe.
- 15 En dit het gebeur dat toe Nefi aan hulle die woord verkondig het, kyk, het hulle steeds hulle harte verhard en wou nie ag slaan op sy woorde nie; daarom het hulle hom uitgeskel, en het gesoek om hulle hande op hom te lê sodat hulle hom in die gevangenis kon werp.
- 16 Maar kyk, die krag van God was met hom, en hulle kon hom nie neem om hom in die gevangenis te werp nie, want hy is deur die Gees geneem en weggevoer uit hulle midde uit.
- 17 En dit het gebeur dat hy so uitgegaan het in die Gees, van skare tot skare, en die woord van God verkondig het, totdat hy dit aan hulle almal verkondig het, of dit uitgestuur het onder die hele volk.
- 18 En dit het gebeur dat hulle nie wou ag slaan op sy woorde nie; en daar het begin om twiste te ontstaan, in soverre dat hulle verdeeld was teen hulleself en begin het om mekaar dood te maak met die swaard.
- 19 En so het die een en sewentigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig.

Helaman II

- 1 En nou het dit gebeur in die twee en sewentigste jaar van die heerskappy van die regters dat die twiste toegeneem het, in soverre dat daar oorloë was dwarsdeur die hele land onder die hele volk van Nefi.
- 2 En dit was hierdie geheime bende van rowers wat hierdie werk van vernietiging en goddeloosheid voortgesit het. En hierdie oorlog het daardie hele jaar geduur; en in die drie en sewentigste jaar het dit ook geduur.
- 3 En dit het gebeur dat in dié jaar het Nefi tot die Here geroep, en gesê:
- 4 O, Here, moenie toelaat dat hierdie volk vernietig sal word deur die swaard nie;

maar o Here, laat daar liewer 'n hongersnood wees in die land, om hulle op te wek ter gedagtenis aan die Here hulle God, en miskien sal hulle bekeer en tot u keer.

5 En so is dit gedoen, volgens die woorde van Nefi. En daar was 'n groot hongersnood oor die land, onder die hele volk van Nefi. En so in die vier en sewentigste jaar het die hongersnood voortgeduur, en die werk van vernietiging deur die swaard het opgehou maar het hewig geword deur hongersnood.

6 En hierdie werk van vernietiging het ook voortgeduur in die vyf en sewentigste jaar. Want die aarde is getref sodat dit droog was, en het nie graan opgelewer in die seisoen van graan nie; en die hele aarde is getref, naamlik onder die Lamaniete sowel as onder die Nefiete, sodat hulle getref is dat hulle vergaan het in duisende in die meer goddelose dele van die land.

7 En dit het gebeur dat die volk gesien het dat hulle op die punt was om om te kom van hongersnood, en hulle het begin om die Here hulle God te onthou; en hulle het begin om die woorde van Nefi te onthou.

8 En die volk het begin om te pleit by hulle hoofregters en hulle leiers, dat hulle aan Nefi moes sê: Kyk, ons weet dat jy 'n man van God is, en daarom, roep tot die Here ons God dat Hy hierdie hongersnood van ons afwend, sodat al die woorde wat jy gespreek het aangaande ons vernietiging nie vervul word nie.

9 En dit het gebeur dat die regters aan Nefi gesê het, volgens die woorde wat begeer was. En dit het gebeur dat toe Nefi sien dat die volk bekeer het, en hulle verootmoedig het in 'n roukleed, het hy weer tot die Here geroep, en gesê:

10 O Here, kyk, hierdie volk bekeer hulle; en hulle het die bende van Gadianon weggevee van onder hulle in soverre dat hulle uitgewis is, en hulle het hul geheime planne verberg in die aarde.

11 Nou, o Here, vanweë hierdie hulle ootmoed, sal U u toorn afwend, en laat U toorn bevredig word in die vernietiging van daardie goddelose manne wat U alreeds vernietig het.

12 O Here, sal U u toorn afwend, ja, U vurige toorn, en gee dat hierdie hongersnood mag ophou in hierdie land.

13 O Here, sal U ag slaan op my, en gee dat dit mag gedoen word volgens my woorde, en reën stuur op die aangesig van die aarde, dat sy haar vrug mag voortbring, en haar graan in die seisoen van graan.

14 O Here, U het ag geslaan op my woorde toe ek gesê het, Laat daar 'n hongersnood wees, sodat die pestilensie van die swaard mag ophou; en ek weet dat U sal, ook op hierdie tyd, ag slaan op my woorde, want U het gesê dat: As hierdie volk bekeer, sal Ek hulle spaar.

15 Ja, o Here, en U sien dat hulle bekeer het, vanweë die hongersnood en die pestilensie en die vernietiging wat gekom het oor hulle.

16 En nou, o Here, sal U u toorn afwend, en weer probeer om te sien of hulle U nie sal dien nie? En indien wel, o Here, kan U hulle seën volgens U woorde wat U gesê het.

17 En dit het gebeur dat in die ses en sewentigste jaar het die Here sy toorn afwend van die volk, en gegee dat reën sou val op die aarde, in soverre dat dit haar vrugte voortgebring het in die seisoen van haar vrugte. En dit het gebeur dat dit haar graan voortgebring het in die seisoen van haar graan.

18 En kyk, die volk het gejubel en God verheerlik, en die hele aangesig van die land was gevul met vreugde; en hulle het nie meer gesoek om Nefi te vernietig nie, maar

hulle het hom geag as 'n groot profeet, en 'n man van God, aan wie groot mag en gesag gegee is deur God.

19 En kyk, Lehi, sy broer, was hom nie in die geringste agter wat betref dinge met betrekking tot regverdigheid nie.

20 En so het dit gebeur dat die volk van Nefi weer begin het om voorspoedig te wees in die land, en het begin om hulle puinhope op te bou, en het begin om te vermenigvuldig en te versprei, totdat hulle die hele aangesig van die land bedek het, beide aan die noordekant en aan die suidekant, vanaf die see wes na die see oos.

21 En dit het gebeur dat die ses en sewentigste jaar geëindig het in vrede. En die sewe en sewentigste jaar het begin in vrede; en die kerk het oral oor die aangesig van die hele land versprei; en die grootste gedeelte van die volk, beide die Nefiete en die Lamaniete, het aan die kerk behoort; en hulle het uitermate groot vrede gehad in die land; en so het die sewe en sewentigste jaar geëindig.

22 En ook het hulle vrede gehad in die agt en sewentigste jaar, behalwe vir 'n paar twiste aangaande die punte van die leerstelling wat neergelê is deur die profete.

23 En in die nege en sewentigste jaar het daar begin om veel onenigheid te wees. Maar dit het gebeur dat Nefi en Lehi, en baie van hulle broers wat geweet het van die ware punte van die leerstelling, omdat hulle baie openbaringe daaglik gehad het, daarom het hulle gepreek vir die volk, in soverre dat hulle 'n einde gemaak het aan hulle onenigheid in daardie selfde jaar.

24 En dit het gebeur dat in die tagtigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi, was daar 'n sekere aantal van die afvalliges van die volk van Nefi, wat enkele jare vantevore oorgegaan het na die Lamaniete, en op hulleself die naam van Lamaniete geneem het, en ook 'n sekere aantal wat werklike afstammeling was van die Lamaniete, omdat hulle tot toorn opgestook is deur hulle, of deur daardie afvalliges, daarom het hulle begin met 'n oorlog teen hulle broers.

25 En hulle het moord en roof gepleeg; en daarna het hulle teruggetrek in die berge in, en in die wildernis en geheime plekke in, en hulle sou weggroep sodat hulle nie ontdek kon word nie, en het daaglik 'n toevoeging tot hulle getalle ontvang, in soverre dat daar afvalliges was wat uitgegaan het na hulle.

26 En so, met die tyd, ja, selfs binne die bestek van nie baie jare nie, het hulle 'n uitermate groot bende rowers geword; en hulle het al die geheime planne van Gadianton nagespoor; en so het hulle rowers van Gadianton geword.

27 Nou kyk, hierdie rowers het groot verwoesting aangerig, ja, wel tot groot vernietiging onder die volk van Nefi, en ook onder die volk van die Lamaniete.

28 En dit het gebeur dat dit noodsaaklik was dat daar 'n einde gemaak moes word aan hierdie werk van vernietiging; daarom het hulle 'n leër van sterk manne gestuur in die wildernis in, en op die berge, om hierdie bende rowers op te spoor, en om hulle te vernietig.

29 Maar kyk, dit het gebeur dat in daardie selfde jaar is hulle teruggedryf, tot in hulle eie lande. En so het die tagtigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig.

30 En dit het gebeur dat aan die begin van die een en tagtigste jaar het hulle weer uitgegaan teen hierdie bende van rowers, en het baie vernietig; en hulle is ook besoek met baie vernietiging.

31 En hulle was weer verplig om terug te keer uit die wildernis en uit die berge na hulle eie lande, vanweë die uitermate grootheid van die getalle van daardie rowers

wat die berge en die wildernis vervuil het.

32 En dit het gebeur dat hierdie jaar so geëindig het. En die rowers het steeds toegeneem en sterk geword, in soverre dat hulle al die leërs van die Nefiete geminag het, en ook van die Lamaniete; en hulle het groot vrees laat kom oor die volk op die hele aangesig van die land.

33 Ja, want hulle het baie dele van die land besoek, en het groot verwoesting aan hulle gedoen; ja, het baie doodgemaak, en het ander weggevoer in gevangenskap die wildernis in, ja, en meer in besonder hulle vroue en hulle kinders.

34 Nou, hierdie groot boosheid, wat gekom het oor die volk vanweë hulle goddeloosheid, het hulle weer opgewek ter gedagtenis aan die Here hulle God.

35 En so het die een en tagtigste jaar van die heerskappy van die regters geëindig.

36 En in die twee en tagtigste jaar het hulle weer begin om die Here hulle God te vergeet. En in die drie en tagtigste jaar het hulle begin om sterk toe te neem in goddeloosheid. En in die vier en tagtigste jaar het hulle nie hulle weë verander nie.

37 En dit het gebeur in die vyf en tagtigste jaar het hulle sterker en sterker geword in hulle trots, en in hulle goddeloosheid; en so het hulle weer ryp geword vir vernietiging.

38 En so het die vyf en tagtigste jaar geëindig.

Helaman 12

1 En so kan ons sien hoe vals, en ook die onbestendigheid van die harte van die kinders van mense is; ja, ons kan sien dat die Here in sy groot oneindige goedheid diegene seën en voorspoedig maak wat hulle vertrou in Hom stel.

2 Ja, en ons mag sien dat in dieselfde tyd wanneer Hy sy volk voorspoedig maak, ja, in die aanwas van hulle lande, hulle kleinvee en hulle grootvee, en in goud en in silwer, en in allerlei soorte van kosbare dinge van elke tipe en vakmanskap; deur hulle lewens te spaar, en hulle te verlos uit die hande van hulle vyande; deur die harte te versag van hulle vyande dat hulle nie oorloë sou verklaar teen hulle nie; ja, en kortom, alle dinge doen vir die welvaart en geluk van sy volk; ja, dan is dit die tyd dat hulle hul harte verhard, en die Here hulle God vergeet, en die Heilige Een onder hulle voete vertrap — ja, en dit vanweë hulle gemak, en hulle uitermate groot voorspoed.

3 En so sien ons dat tensy die Here sy volk kasty met baie verdrukkinge, ja, tensy Hy hulle besoek met die dood en met verskrikking, en met hongersnood en met allerhande soorte pestilensie, sal hulle Hom nie onthou nie.

4 O hoe dwaas, en hoe ydel, en hoe boos, en duiwels, en hoe gou om goddeloosheid te doen, en hoe traag om goed te doen, is die kinders van mense; ja, hoe gou om ag te slaan op die woorde van die beseë, en om hulle harte te rig op die ydele dinge van die wêreld!

5 Ja, hoe gou om opgehef te word in trots; ja, hoe gou om te roem, en om allerlei soorte van dit te doen wat goddeloos is; en hoe traag is hulle om die Here hulle God te onthou, en om die oor te neig na sy raadgewinge, ja, hoe traag om te wandel in wysheid se weë!

6 Kyk, hulle begeer nie dat die Here hulle God, wat hulle geskape het, moes heers en regeer oor hulle nie; niesteenstaande sy groot goedheid en sy genade teenoor hulle, ag hulle sy raadgewinge as niks, en hulle wil nie hê dat Hy hulle gids moet

wees nie.

7 O, hoe groot is die nietigheid van die kinders van mense; ja, hulle is selfs minder as die stof van die aarde.

8 Want kyk, die stof van die aarde beweeg hiernatoe en daarnatoe, tot die uitmekaarskeiding op die bevel van ons groot en ewige God.

9 Ja, kyk, deur sy stem sidder en bewe die heuwels en die berge.

10 En deur die krag van sy stem word hulle opgebreek en word gelykgemaak, ja, net soos 'n vallei.

11 Ja, deur die krag van sy stem skud die hele aarde;

12 Ja, deur die krag van sy stem skud die fundamente selfs tot in die middel.

13 Ja, en as Hy aan die aarde sê — Beweeg — dan word dit beweeg.

14 Ja, as Hy aan die aarde sê — Jy sal teruggaan, dat dit die dag met baie ure verleng — word dit gedoen.

15 En dus, volgens sy woord, gaan die aarde terug, en dit lyk vir die mens asof die son stilstaan; ja, en kyk, dit is so; want sekerlik is dit die aarde wat beweeg en nie die son nie.

16 En kyk, ook, as Hy aan die waters van die groot diepte sê — Wees julle opgedroog — word dit gedoen.

17 Kyk, as Hy aan hierdie berg sê — Lig jou op, en kom oor en val op daardie stad, sodat dit begrawe word — kyk, dit is gedoen.

18 En kyk, as 'n man 'n skat wegsteek in die aarde, en die Here sal sê — Laat dit vervloek wees, vanweë die goddeloosheid van hom wat dit weggesteek het — kyk, dit sal vervloek wees.

19 En as die Here sal sê — Wees jy vervloek, sodat geen mens jou sal vind van nou af tot in ewigheid nie — kyk, geen mens kry dit van nou af en vir ewig nie.

20 En kyk, as die Here aan 'n man sal sê — Vanweë jou goddelooshede, sal jy vir ewig vervloek wees — sal dit gedoen wees.

21 En as die Here sal sê — Vanweë jou goddelooshede sal jy afgesny word van my teenwoordigheid — sal Hy gee dat dit so sal wees.

22 En wee hom aan wie Hy dit sal sê, want dit sal aan hom wees wat goddeloosheid sal doen, en hy kan nie gered word nie; daarom, om hierdie rede, dat die mens gered mag word, is bekering verkondig.

23 Daarom, salig is hulle wat sal bekeer en ag slaan op die stem van die Here hulle God; want hierdie is hulle wat gered sal word.

24 En mag God gee, in sy groot volheid, dat die mens gebring mag word tot bekering en goeie werke, sodat hulle herstel mag word tot genade op genade, volgens hulle werke.

25 En ek wil hê dat alle mense gered mag word. Maar ons lees dat in die groot en laaste dag daar sommiges is wat uitgewerp sal word, ja, wat uitgewerp sal word uit die teenwoordigheid van die Here;

26 Ja, wat toegewys sal word tot 'n toestand van eindelose ellende, om die woorde te vervul wat sê: Hulle wat goed gedoen het, sal die ewigdurende lewe hê; en hulle wat boosheid gedoen het, sal ewigdurende verdoemenis hê. En so is dit. Amen.

Die profesie van Samuel, die Lamanië, aan die Nefiete.

Helaman 13

- 1 En nou het dit gebeur in die ses en tagtigste jaar, het die Nefiete nog steeds verkeer in goddeloosheid, ja, in groot goddeloosheid, terwyl die Lamaniëte noulettend was om die geboorte van God te onderhou, volgens die wet van Moses.
- 2 En dit het gebeur dat in hierdie jaar was daar ene Samuel, 'n Lamaniëter, wat ingekom het in die land van Zarahemla, en begin het om te preek tot die volk. En dit het gebeur dat hy gepreek het, baie dae lank, bekering tot die volk, en hulle het hom uitgewerp, en hy was op die punt om terug te keer na sy eie land.
- 3 Maar kyk, die stem van die Here het tot hom gekom, dat hy weer moes terugkeer, en tot die volk profeteer watter dinge ook al in sy hart sou kom.
- 4 En dit het gebeur dat hulle nie wou toelaat dat hy die stad moes binnekom nie; daarom het hy gegaan en op die muur daarvan geklim, en sy hand uitgestrek en uitgeroep met 'n luide stem, en tot die volk geprofeteer watter dinge ook al die Here in sy hart geplaas het.
- 5 En hy het aan hulle gesê: Kyk, ek, Samuel, 'n Lamaniëter, spreek die woorde van die Here wat Hy in my hart plaas; en kyk, Hy het dit in my hart geplaas om aan hierdie volk te sê dat die swaard van geregtigheid oor hierdie volk hang; en vierhonderd jaar sal nie verbygaan alvorens die swaard van geregtigheid op hierdie volk val nie.
- 6 Ja, swaar vernietiging wag op hierdie volk, en dit kom sekerlik oor hierdie volk, en niks kan hierdie volk red nie tensy dit bekering en geloof in die Here Jesus Christus is, wat sekerlik in die wêreld sal kom, en baie dinge sal ly en doodgemaak sal word vir sy volk.
- 7 En kyk, 'n engel van die Here het dit aan my verkondig, en hy het blye tydings vir my siel gebring. En kyk, ek is na julle gestuur om dit ook aan julle te verkondig, sodat julle blye tydings mag hê; maar kyk, julle wou my nie ontvang nie.
- 8 Daarom, so sê die Here: Vanweë die hardheid van hart van die volk van die Nefiete, tensy hulle bekeer, sal Ek my woord wegneem van hulle, en Ek sal my Gees onttrek van hulle, en Ek sal hulle nie langer verdra nie, en Ek sal die harte van hulle broers teen hulle keer.
- 9 En vierhonderd jaar sal nie verbygaan voordat Ek sal veroorsaak dat hulle getref word nie; ja, Ek sal hulle met die swaard en met hongersnood en met pestilensie besoek.
- 10 Ja, Ek sal hulle besoek in my vurige toorn, en daar sal diegene wees van die vierde geslag wat sal lewe, van julle vyande, om julle algehele uitwissing te aanskou; en dit sal sekerlik kom tensy julle bekeer, sê die Here; en diegene van die vierde geslag sal julle vernietiging veroorsaak.
- 11 Maar as julle sal bekeer en tot die Here julle God terugkeer, sal Ek my toorn afwend, sê die Here; ja, so sê die Here, salig is hulle wat sal bekeer en na My keer, maar wees hom wat nie bekeer nie.
- 12 Ja, wees hierdie groot stad van Zarahemla; want kyk, dit is vanweë diegene wat regverdig is dat dit gered word, ja, wees hierdie groot stad, want ek merk, sê die Here, dat daar baie is, ja, tot die grootste gedeelte van hierdie groot stad, wat hulle harte sal verhard teen my, sê die Here.
- 13 Maar salig is hulle wat sal bekeer, want hulle sal Ek spaar. Maar kyk, as dit nie was vir die regverdiges wat in hierdie groot stad is nie, kyk, sou Ek vuur uit die hemel laat kom en dit verwoes.
- 14 Maar kyk, dit is vir die regverdiges se ontwil dat dit gespaar is. Maar kyk, die tyd

kom, sê die Here, dat wanneer julle die regverdiges sal uitwerp onder julle, dan sal julle ryp wees vir vernietiging; ja, wee hierdie groot stad, vanweë die goddeloosheid en die gruwels wat in haar is.

15 Ja, en wee die stad van Gideon, weens die goddeloosheid en gruwels wat in haar is.

16 Ja, en wee al die stede wat in die land rondom is, wat besit word deur die Nefiete, vanweë die goddeloosheid en gruwels wat in hulle is.

17 En kyk, 'n vloek sal oor die land kom, sê die Here van die Leërskaars, vanweë die volk se dade wat in die land is, ja, vanweë hulle goddeloosheid en hulle gruwels.

18 En dit sal gebeur, sê die Here van die Leërskaars, ja, ons groot en waaragtige God, dat wie ook al skatte in die aarde sal versteek, hulle nie meer sal vind nie, vanweë die groot vloek op die land, tensy hy 'n regverdige man is en dit sal versteek tot die Here.

19 Want, ek wil, sê die Here, dat hulle hul skatte moet versteek tot my; en vervloek is hulle wat nie hulle skatte versteek tot my nie; want niemand versteek hulle skatte tot my nie behalwe die regverdiges; en hy wat nie sy skatte versteek tot my nie, vervloek is hy en ook die skat, en niemand sal dit terugwin nie vanweë die vloek op die land.

20 En die dag sal kom wanneer hulle hul skatte sal versteek, omdat hulle hul harte op hul rykdomme gerig het; en omdat hulle hul harte op hul rykdomme gerig het, en hulle skatte sal versteek wanneer hulle sal vlug voor hul vyande; omdat hulle hul nie sal versteek vir my nie, vervloek is hulle en ook hul skatte; en in daardie dag sal hulle getref word, sê die Here.

21 Kyk julle, die volk van hierdie groot stad, en slaan ag op my woorde; ja, slaan ag op die woorde wat die Here sê; want kyk, Hy sê dat julle vervloek is vanweë julle rykdomme, en ook is julle rykdomme vervloek omdat julle jul harte gerig het op hulle, en nie ag geslaan het op die woorde van Hom wat hulle aan julle gegee het nie.

22 Julle onthou nie die Here julle God in die dinge waarmee Hy julle geseën het nie, maar julle onthou altyd julle rykdomme, nie om die Here julle God vir hulle te dank nie; ja, julle harte is nie uitgestrek tot die Here nie, maar hulle swel van groot trots, tot roem, en tot groot geswel, naywer, twiste, afguns, vervolging, en moorde en allerlei soorte goddelooshede.

23 Om hierdie rede het die Here God veroorsaak dat 'n vloek oor die land moes kom, en ook op julle rykdomme, en dit vanweë julle goddelooshede.

24 Ja, wee hierdie volk, vanweë hierdie tyd wat gekom het, dat julle die profete uitwerp, en hulle bespot, en klippe gooi na hulle, en hulle doodmaak, en allerlei soorte van goddeloosheid doen aan hulle, net soos hulle gedoen het van ouds.

25 En nou wanneer julle praat, sê julle: As ons dae was in die dae van ons vaders van ouds, sou ons nie die profete doodgemaak het nie; ons sou hulle nie gestenig, en uitgewerp het nie.

26 Kyk, julle is erger as hulle; want soos die Here leef, as 'n profeet onder julle kom, en aan julle die woord van die Here verkondig, wat getuig van julle sondes en goddelooshede, is julle vertoornd op hom, en werp hom uit en soek allerlei weë om hom te vernietig, ja, julle sal sê dat hy 'n valse profeet is, en dat hy 'n sondaar is, en van die duiwel, omdat hy getuig dat julle dade boos is.

27 Maar kyk, as 'n man sal kom onder julle en sal sê: Doen dit, en daar is geen goddeloosheid nie; doen dat en julle sal nie ly nie; ja, hy sal sê: Wandel agter die trots van julle eie harte aan; ja, wandel agter die trots van julle oë aan, en doen wat jul harte ook al begeer — en as 'n man sal kom onder julle en dit sê, sal julle hom

ontvang, en sê dat hy 'n profeet is.

28 Ja, julle sal hom verhef, en julle sal vir hom van julle goed gee; julle sal vir hom van julle goud, en van julle silwer gee, en julle sal hom klee met kosbare gewaad; en omdat hy vleierende woorde met julle spreek, en hy sê dat alles wel is, dan sal julle nie fout vind met hom nie.

29 O, julle goddelose en julle wederstrewige geslag; julle verharde en julle hardnekkige volk, hoe lank sal julle veronderstel dat die Here julle sal duld? Ja, hoe lank sal julle juisself toelaat om gelei te word deur dwase en blinde gidse? Ja, hoe lank sal julle duisternis kies eerder as lig?

30 Ja, kyk, die toorn van die Here is alreeds aangesteek teen julle, kyk, Hy het die land vervloek vanweë julle goddeloosheid.

31 En kyk, die tyd kom dat Hy julle rykdomme vervloek, dat hulle glibberig word, dat julle hulle nie kan vashou nie; en in die dae van julle armoede kan julle hulle nie behou nie.

32 En in die dae van julle armoede sal julle roep tot die Here; en tevergeefs sal julle roep, want julle verlatenheid het reeds oor julle gekom, en julle vernietiging is seker gemaak; en dan sal julle ween en kerm in daardie dag, sê die Here van die Leërskaar. En dan sal julle weeklaag, en sê:

33 O dat ek bekeer het, en nie die profete doodgemaak het nie, en hulle nie gestenig, en uitgewerp het nie. Ja, in daardie dag sal julle sê: O, dat ons die Here ons God onthou het in die dag toe Hy ons ons rykdomme gegee het, en dan sou hulle nie glibberig geword het dat ons hulle sou verloor nie; want kyk, ons rykdomme is weg van ons.

34 Kyk, ons lê 'n stuk gereedskap hier neer en die volgende dag is dit weg; en kyk, ons swaarde word van ons weggeneem op die dag toe ons hulle gesoek het vir die stryd.

35 Ja, ons het ons skatte versteek en hulle het van ons af weggeglip, vanweë die vloek op die land.

36 O, dat ons bekeer het in die dag toe die woord van die Here tot ons gekom het; want kyk, die land is vervloek, en alle dinge het glibberig geword, en ons kan hulle nie vashou nie.

37 Kyk, ons is omring deur bese geeste, ja, ons is omgewe deur die engele van hom wat gesoek het om ons siele te vernietig. Kyk, ons goddeloosheid is groot. O Here, kan U nie u toorn van ons afwend nie? En dit sal jul taal wees in daardie dae.

38 Maar kyk, julle dae van toetsing is verby; julle het die dag uitgestel van julle saligheid totdat dit vir ewiglik te laat is, en julle vernietiging is seker gemaak; ja, want julle het al die dae van julle lewe gesoek na dit wat julle nie kon verkry nie; en julle het gesoek na geluk deur goddeloosheid te doen, welke ding teenstrydig is met die natuur van daardie regverdigheid wat in ons groot en Ewige Hoof is.

39 O, julle volk van die land, dat julle my woorde wou hoor! En ek bid dat die toorn van die Here van julle afgewend word, en dat julle sal bekeer en gered word.

Helaman 14

1 En nou het dit gebeur dat Samuel, die Lamaniet, baie meer dinge geprofeteer het wat nie geskryf kan word nie.

2 En kyk, hy het aan hulle gesê: Kyk, ek gee aan julle 'n teken; want nog vyf jaar

meer kom, en kyk, dan kom die Seun van God om al diegene te verlos wat sal glo in sy Naam.

3 En kyk, dit sal ek vir julle gee vir 'n teken ten tyde van sy koms; want kyk, daar sal groot ligte wees in die hemel, in so 'n mate dat in die nag voor hy kom sal daar geen donkerte wees nie, in so 'n mate dat dit vir die mens sal lyk asof dit dag was.

4 Daarom, daar sal een dag wees en 'n nag en 'n dag, asof dit een dag was en daar geen nag was nie; en dit sal vir julle as 'n teken wees; want julle sal weet van die opkoms van die son en ook van sy ondergang; daarom sal hulle vir seker weet dat daar twee dae en 'n nag sal wees; nogtans, die nag sal nie verduister word nie; en dit sal die nag wees voordat Hy gebore word.

5 En kyk, daar sal 'n nuwe ster opkom, so 'n een soos julle nooit aanskou het nie; en dit ook sal 'n teken vir julle wees.

6 En kyk, dit is nie al nie, daar sal baie tekens en wonders in die hemel wees.

7 En dit sal gebeur dat julle almal verbaas sal wees, en wonder, in so 'n mate dat julle sal neerval op die aarde.

8 En dit sal gebeur dat wie ook al sal glo in die Seun van God, dié een sal die ewigdurende lewe hê.

9 En kyk, so het die Here my beveel, deur sy engel, dat ek sal kom en dié ding aan julle vertel; ja, Hy het beveel dat ek hierdie dinge moet profeteer aan julle; ja, Hy het aan my gesê: Roep tot hierdie volk, bekeer en berei die weg van die Here.

10 En nou, omdat ek 'n Lamaniet is, en die woorde gespreek het met julle wat die Here my beveel het, en omdat dit hard teenoor julle was, is julle vertoornd op my en soek om my te vernietig, en het my uitgewerp van onder julle.

11 En julle sal my woorde hoor, want vir hierdie doel het ek op die mure van hierdie stad opgekom van julle goddelooshede, en ook dat julle die voorwaardes van bekering mag weet.

12 En ook dat julle mag weet van die koms van Jesus Christus, die Seun van God, die Vader van hemel en van aarde, die Skepper van alle dinge vanaf die begin; en dat julle mag weet van die tekens van sy koms, met die doel dat julle mag glo in sy Naam.

13 En as julle glo in sy Naam, sal julle bekeer van al julle sondes, dat julle daardeur vergifnis mag hê van hulle deur sy verdienste.

14 En kyk, weer, 'n ander teken gee ek aan julle, ja, 'n teken van sy dood.

15 Want kyk, Hy moet sekerlik sterwe, dat saligheid mag kom; ja, dit word vereis van Hom en dit is noodsaaklik dat Hy sterwe, om die opstanding van die dooies teweeg te bring, sodat die mens daardeur in die teenwoordigheid van die Here gebring mag word.

16 Ja, kyk, hierdie dood bring te weeg die opstanding, en verlos die hele mensdom van die eerste dood — daardie geestelike dood; want die hele mensdom, omdat hulle deur die val van Adam afgesny is van die teenwoordigheid van die Here, word beskou as dood, beide met betrekking tot die tydelike dinge en tot geestelike dinge.

17 Maar kyk, die opstanding van Christus verlos die mensdom, ja, wel die hele mensdom, en bring hulle terug na die teenwoordigheid van die Here.

18 Ja, en dit bring die voorwaarde van bekering teweeg, dat wie ook al bekeer, dié een word nie afgekap en gewerp in die vuur nie; maar wie ook al nie bekeer nie word afgekap en gewerp in die vuur; en daar kom weer 'n geestelike dood oor hulle, ja, 'n tweede dood, want hulle word weer afgesny wat betref die dinge van regverdigheid.

19 Daarom, bekeer julle, bekeer julle, uit vrees dat as julle hierdie dinge weet en

hulle nie doen nie, julle juis sal toelaat om onder oordeel te kom, en julle afgebring word tot hierdie tweede dood toe.

20 Maar kyk, soos ek aan julle gesê het aangaande 'n ander teken, 'n teken van sy dood, kyk, op daardie dag wanneer Hy die dood sal ly, sal die son verduister word en weier om sy lig te gee aan julle; en ook die maan en die sterre; en daar sal geen lig wees op die aangesig van hierdie land nie, wel vanaf die tyd dat Hy die dood sal ly, vir 'n tydperk van drie dae, tot die tyd dat Hy weer sal opstaan uit die dood.

21 Ja, op die tydstip dat Hy die gees sal gee, sal daar donder en weerlig wees vir 'n tydperk van baie ure, en die aarde sal skud en bewe; en die rotse wat op die aangesig van hierdie aarde is, wat beide bo-op die aarde en benede is, wat julle op hierdie tydstip weet solied is, of die grootste gedeelte daarvan een soliede massa is, sal opgebreek word.

22 Ja, hulle sal in twee geskeur word, en sal vir altyd daarna gevind word in splete en in barste, en in gebreekte stukke oor die aangesig van die hele aarde, ja, beide bo-op die aarde en benede.

23 En kyk, daar sal groot storms wees, en daar sal baie berge verlaag word, soos 'n vallei, en daar sal baie plekke wees wat nou valleie genoem word, wat berge sal word, welke hoogte groot is.

24 En baie hoofpaaie sal opgebreek word, en baie stede sal verlate word.

25 En baie grafte sal geopen word, en sal baie van hul dooies oorgee; en baie heiliges sal verskyn aan baie.

26 En kyk, so het die engel gespreek met my; want hy het aan my gesê dat daar donder en weerlig sal wees vir 'n tydperk van baie ure.

27 En hy het aan my gesê dat terwyl die donder en die weerlig duur, en die storm, dat hierdie dinge sal wees, en dat duisternis die aangesig van die hele aarde sal bedek vir 'n tydperk van drie dae.

28 En die engel het aan my gesê dat baie mense groter dinge sal sien as hierdie, met die doel dat hulle mag glo dat hierdie tekens en hierdie wonders moet gebeur oor die hele aangesig van hierdie land, met die doel dat daar geen rede sal wees vir ongeloof onder die kinders van mense nie —

29 En dit met die doel dat wie ook al sal glo, gered mag word, en dat wie ook al nie sal glo nie, 'n regverdige oordeel oor hulle mag kom, en ook as hulle veroordeel word, bring hulle op hulself hul eie oordeel.

30 En nou onthou, onthou, my broers, dat wie ook al vergaan, vergaan vanweë homself, en wie ook al goddeloosheid doen, doen dit aan homself; want kyk, julle is vry; julle word toegelaat om te handel vir julleself; want kyk, God het aan julle 'n kennis gegee en Hy het julle vrygemaak.

31 Hy het aan julle gegee dat julle die goeie van die bose mag onderskei, en Hy het aan julle gegee dat julle die lewe of die dood mag kies; en julle kan goed doen en herstel word tot dit wat goed is, of dit wat goed is kan aan julle herstel word; of julle kan boosheid doen, en dit wat boos is, kan herstel word aan julle.

Helaman 15

1 En nou, my geliefde broers, kyk, ek verklaar aan julle dat tensy julle sal bekeer, sal julle huise vir julle verlate gelaat word.

2 Ja, tensy julle bekeer, sal julle vroue groot rede hê om te rouklaag in die dag wat

hulle sal soog; want julle sal probeer om te vlug en daar sal geen plek wees as toevlug nie; ja, en wee hulle wat met kind is, want hulle sal swaar wees en kan nie vlug nie; daarom, hulle sal vertrap word en gelaat word om te vergaan.

3 Ja, wee hierdie volk wat genoem word die volk van Nefi, tensy hulle sal bekeer, wanneer hulle al hierdie tekens en wonders sal sien wat getoon sal word aan hulle; want kyk, hulle was 'n uitverkore volk van die Here; ja, die volk van Nefi het Hy liefgehad, en ook het Hy hulle gekasty; ja; in die dae van hulle goddelooshede het Hy hulle gekasty omdat Hy hulle liefgehad het.

4 Maar kyk, my broers, die Lamaniete het Hy gehaat omdat hulle dade voortdurend boos was, en dit vanweë die goddeloosheid van die oorlewering van hulle vaders. Maar kyk, saligheid het tot hulle gekom deur die prediking van die Nefiete; en met hierdie doel het die Here hulle dae verleng.

5 En ek wil hê dat julle moet sien dat die grootste gedeelte van hulle op die weg van hulle plig is, en hulle wandel versigtig voor God, en hulle onderhou sy gebooie en sy insettinge en sy verordeninge volgens die wet van Moses.

6 Ja, ek sê aan julle, dat die grootste gedeelte van hulle dit doen, en hulle werk met onvermoeide getrouheid dat hulle die res van hulle broers mag bring tot die kennis van die waarheid; daarom is daar baie wat daaglik by hulle getalle bygevoeg word.

7 En kyk, julle weet vir julleself, want julle was getuie daarvan, dat soveel van hulle as wat gebring word tot die kennis van die waarheid, en om te weet van die goddelose en gruwelike oorleweringe van hulle vaders, en gelei word om die heilige skrifte te glo, ja, die profesie van die heilige profete, wat geskrywe is, wat hulle lei tot geloof in die Here, en tot bekering, welke geloof en bekering 'n verandering van hart teweegbring in hulle—

8 Daarom, soveel as wat hiertoe gekom het, julle weet vir julleself, is ferm en standvastig in die geloof, en in die dinge waardeur hulle vrygemaak is.

9 En julle weet ook dat hulle hul wapens van oorlog begrawe het, en hulle vrees om hulle op te neem, uit vrees dat hulle op een of ander wyse sal sondig, ja, julle kan sien dat hulle vrees om te sondig—want kyk, hulle sal hulself toelaat om vertrap en deur hulle vyande gedood te word, en sal nie hulle swaarde ophef teen hulle nie, en dit vanweë hulle geloof in Christus.

10 En nou, vanweë hulle standvastigheid wanneer hulle glo in daardie ding waarin hulle glo, want vanweë hulle fermheid wanneer hulle eers eenmaal verlig is, kyk, die Here sal hulle seën en hulle dae verleng, niesteenstaande hulle goddeloosheid—

11 Ja, al sou hulle kwyn in ongeloof, sal die Here hulle dae verleng, totdat die tyd sal kom waarvan ons vaders gespreek het, en ook deur die profeet Zenos, en baie ander profete, aangaande die herstelling van ons broers, die Lamaniete, weer tot die kennis van die waarheid—

12 Ja, ek sê aan julle, dat in die laaste tye die beloftes van die Here aangebied is aan ons broers, die Lamaniete; en niesteenstaande die vele verdrukkinge wat hulle sal hê, en niesteenstaande hulle heen en weer gedryf sal word op die aangesig van die aarde, en gejag word, en geslaan en ver en wyd verstrooi sal word, en geen plek van toevlug sal hê nie, sal die Here genadig wees teenoor hulle.

13 En dit is volgens die profesie, dat hulle weer gebring sal word tot die ware kennis, wat die kennis is van hulle Verlosser, en hulle groot en ware Herder, en gereken sal word onder sy skape.

14 Daarom sê ek aan julle, dit sal beter wees vir hulle as vir julle, tensy julle bekeer.

- 15 Want kyk, as die magtige werke getoon was aan hulle wat aan julle getoon is, ja, aan hulle wat in ongeloof gekwyn het vanweë die oorlewering van hulle vaders, kan julle vir juisself sien dat hulle nooit weer sou gekwyn het in ongeloof nie.
- 16 Daarom, sê die Here: Ek sal hulle nie heeltemal vernietig nie, maar Ek sal veroorsaak dat in die dag van my wysheid hulle weer sal terugkeer na My, sê die Here.
- 17 En nou, kyk, sê die Here, aangaande die volk van die Nefiete: As hulle nie bekeer en onderhou om my wil te doen nie, sal Ek hulle heeltemal vernietig, sê die Here, vanweë hulle ongeloof, niteenstaande die vele magtige werke wat Ek gedoen het onder hulle; en so waar as die Here leef sal hierdie dinge wees, sê die Here.

Helaman 16

- 1 En nou, dit het gebeur dat daar baie was wat die woorde gehoor het van Samuel, die Lamaniet, wat hy gespreek het op die mure van die stad. En soveel as wat in sy woorde geglo het, het uitgegaan en gesoek vir Nefi; en toe hulle uitgekom het en hom gevind het, het hulle hul sondes aan hom bely en nie ontken nie, en begeer om gedoop te word tot die Here.
- 2 Maar soveel as wat daar was wat nie geglo het in die woorde van Samuel nie, was vertoornd op hom; en hulle het klippe gegooi na hom op die muur, en ook baie het pyle geskiet na hom terwyl hy op die muur gestaan het; maar die Gees van die Here was met hom, in soverre dat hulle hom nie met hulle klippe kon tref nie, nóg met hulle pyle.
- 3 Nou, toe hulle sien dat hulle hom nie kon tref nie, was daar baie meer wat geglo het in sy woorde, in soverre dat hulle weggegaan het na Nefi om gedoop te word.
- 4 Want kyk, Nefi het gedoop, en geprofeteer, en gepreek, en die volk tot bekering geroep, en tekens en wonders getoon, en wonderwerke verrig onder die volk, dat hulle mag weet dat die Christus binnekort moes kom —
- 5 En hy het hulle vertel van dinge wat binnekort moes kom, dat hulle mag weet en onthou ten tyde van hulle koms dat dit aan hulle vooraf bekend gemaak is met die bedoeling dat hulle mag glo; daarom het soveel as wat geglo het in die woorde van Samuel uitgegaan na hom om gedoop te word, want hulle het gekom met bekering en belydenis van hulle sondes.
- 6 Maar die grootste deel van hulle het nie geglo in die woorde van Samuel nie; daarom, toe hulle sien dat hulle hom nie kon tref met hulle klippe en hulle pyle nie, het hulle tot hulle kapteins geroep, en gesê: Neem hierdie man en bind hom, want kyk, hy het 'n duiwel; en vanweë die krag van die duiwel wat in hom is, kan ons hom nie tref met ons klippe en ons pyle nie; daarom, neem hom en bind hom, en weg met hom.
- 7 En toe hulle uitgaan om hulle hande op hom te lê, kyk, het hy homself afgewerp van die muur, en het gevlug uit hulle lande, ja, wel na sy eie land, en het begin om te preek en te profeteer onder sy eie mense.
- 8 En kyk, hy was nooit meer van gehoor onder die Nefiete nie; en so was die sake van die volk.
- 9 En so het die ses en tagtigste jaar geëindig van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi.
- 10 En so het ook die sewe en tagtigste jaar geëindig van die heerskappy van die regters, terwyl die grootste gedeelte van die volk gebly het in hulle trots en

goddeloosheid, en die kleinste gedeelte meer versigtig gewandel het voor God.

11 En dit was die toestand ook in die agt en tagtigste jaar van die heerskappy van die regters.

12 En daar was maar min verandering in die sake van die volk, behalwe dat dit was dat die volk begin het om meer verhard te word in goddeloosheid, en meer en meer dit gedoen het wat teenstrydig was met die gebooie van God, in die nege en tagtigste jaar van die heerskappy van die regters.

13 Maar dit het gebeur in die negentigste jaar van die heerskappy van die regters, was daar groot tekens gegee aan die volk, en wonders; en die woorde van die profete het begin om vervul te word.

14 En engele het verskyn aan mense, wyse manne, en het aan hulle verkondig blye tydings van groot vreugde; dus in dié jaar het die skrifture begin om vervul te word.

15 Nogtans, die volk het hulle harte begin verhard, almal, behalwe vir die grootste gelowige gedeelte onder hulle, beide onder die Nefiete en ook onder die Lamaniete, en het begin om te steun op hulle eie krag en op hul eie wysheid, en het gesê:

16 Sommige dinge mag hulle reg geraai het, onder so baie; maar kyk, ons weet dat al hierdie groot en wonderbaarlike werke nie kan geskied, waarvan gespreek is nie.

17 En hulle het begin om te redeneer en te stry onder mekaar, en het gesê:

18 Dat dit nie redelik is dat so 'n wese soos 'n Christus sal kom nie; indien wel, en as Hy die Seun van God is, die Vader van hemel en aarde, soos dit gespreek is, waarom sal Hy Homself nie toon aan ons sowel as aan hulle wat by Jerusalem sal wees nie?

19 Ja, waarom sal Hy Homself nie toon in hierdie land sowel as in die land van Jerusalem nie?

20 Maar kyk, ons weet dat dit 'n goddelose oorlewering is, wat oorgelewer is aan ons deur ons vaders, om ons te laat glo in een of ander groot en wonderbaarlike ding wat sou gebeur, maar nie onder ons nie, maar in 'n land wat verafgeleë is, 'n land wat ons nie ken nie; daarom kan hulle ons in onkunde hou, want ons kan nie met ons eie oë getuig dat hulle waar is nie.

21 En hulle sal, deur die sluwe en geheimsinnige kunste van die bese en, een of ander groot geheimenis bewerkstellig wat ons nie kan verstaan nie, wat ons onder sal hou, om diensknegte van hulle woorde te wees, en ook diensknegte aan hulle, want ons is afhanklik van hulle om ons die woord te leer; en so sal hulle ons in onkunde hou as ons onself aan hulle sal onderwerp, al die dae van ons lewe.

22 En baie meer dinge het die volk hulle verbeel in hulle harte, wat dwaas en ydel was; en hulle was baie verontrus, want Satan het hulle aangespoor om gedurigdeur goddeloosheid te doen; ja, hy het rondgegaan en gerugte versprei en twiste oor die hele aangesig van die land, sodat hy die harte mag verhard van die volk teen dit wat goed was en teen dit wat sou kom.

23 En nieteenstaande die tekens en wonders wat onder die volk van die Here verrig is, en die baie wonderwerke wat hulle gedoen het, het Satan groot houvas verkry op die harte van die mense op die hele aangesig van die land.

24 En so het die negentigste jaar van die heerskappy van die regters oor die volk van Nefi geëindig.

25 En so het die boek van Helaman geëindig, volgens die kroniek van Helaman en sy seuns.

Derde Nefi

Die Boek van Nefi

Die Seun van Nefi, Wat die Seun Was van Helaman

En Helaman was die seun van Helaman, wat die seun was van Alma, wat die seun was van Alma, wat 'n afstammeling was van Nefi wat die seun was van Lehi, wat uit Jerusalem gekom het in die eerste jaar van die heerskappy van Sedekia, die koning van Juda.

3 Nefi 1

- 1 Nou het dit gebeur dat die een en negentigste jaar verbygegaan het en dit was seshonderd jaar vanaf die tyd dat Lehi Jerusalem verlaat het; en dit was in die jaar dat Lachoneüs die hoofregter was en die goewerneur oor die land.
- 2 En Nefi, die seun van Helaman, het vertrek uit die land van Zarahemla, en het opdrag gegee aan sy seun Nefi, wat sy oudste seun was, aangaande die plate van brons, en al die kronieke wat bygehou is, en al daardie dinge wat heilig gehou is, vanaf die vertrek van Lehi uit Jerusalem.
- 3 Toe het hy vertrek uit die land, en waarheen hy gegaan het, weet geen mens nie; en sy seun Nefi het die kronieke bygehou in sy plek, ja, die kroniek van hierdie volk.
- 4 En dit het gebeur dat aan die begin van die twee en negentigste jaar, kyk, die profesieë van die profete het begin om meer ten volle vervul te word; want daar het begin om groter tekens en groter wonderwerke verrig te word onder die volk.
- 5 Maar daar was sommige wat begin het om te sê dat die tyd verby was vir die woorde om vervul te word, wat gespreek is deur Samuel, die Lamaniet.
- 6 En hulle het hul begin verheug oor hul broers, en gesê: Kyk, die tyd is verby, en die woorde van Samuel is nie vervul nie; daarom, julle vreugde en julle geloof aangaande hierdie ding was ydel.
- 7 En dit het gebeur dat hulle 'n groot oproer gemaak het dwarsdeur die land; en die mense wat geglo het, het begin om baie bedroef te word, uit vrees dat enige van daardie dinge wat gespreek is, nie mag gebeur nie.
- 8 Maar kyk, hulle het standvastig uitgesien na daardie dag en daardie nag en daardie dag wat sou wees soos een dag asof daar geen nag was nie, sodat hulle mag weet dat hulle geloof nie ydel was nie.
- 9 Nou het dit gebeur dat daar 'n dag bepaal is deur die ongelowiges, waarop diegene wat geglo het in daardie oorleweringe doodgemaak sou word tensy die teken sou plaasvind, wat gegee is deur Samuel die profeet.
- 10 Nou het dit gebeur dat toe Nefi, die seun van Nefi, hierdie goddeloosheid gesien het van sy volk, was sy hart uitermate bedroef.
- 11 En dit het gebeur dat hy uitgegaan het en homself neergebuig het op die aarde, en magtig geroep het tot sy God ten behoeve van sy volk, ja, diegene wat op die punt was om vernietig te word vanweë hul geloof in die oorlewering van hulle vaders.

- 12 En dit het gebeur dat hy magtig tot die Here geroep het daardie hele dag, en kyk, die stem van die Here het tot hom gekom, en gesê:
- 13 Rig op jou hoof en hou goeie moed; want kyk, die tyd is op hande, en in hierdie nag sal die teken gegee word, en môre kom Ek in die wêreld, om te toon aan die wêreld dat Ek dit alles sal vervul wat Ek laat spreek het by monde van my heilige profete.
- 14 Kyk, Ek kom na my eie, om alle dinge te vervul wat Ek bekend gemaak het aan die kinders van mense vanaf die grondlegging van die wêreld, en om die wil te doen, beide van die Vader en van die Seun — van die Vader vanweë my, en van die Seun vanweë my vlees. En kyk, die tyd is op hande, en hierdie nag sal die teken gegee word.
- 15 En dit het gebeur dat die woorde wat tot Nefi gekom het, vervul is net soos hulle gespreek is; want kyk, met die ondergaan van die son, was daar geen donkerte nie; en die volk het begin om verbaas te wees omdat daar geen donkerte was toe die nag kom nie.
- 16 En daar was baie, wat nie die woorde geglo het van die profete nie, wat neergeval het op die aarde en geword het asof hulle dood was, want hulle het geweet dat die groot plan van vernietiging wat hulle gesmee het vir diegene wat geglo het in die woorde van die profete, verydél is; want die teken wat gegee was, was reeds op hande.
- 17 En hulle het begin om te weet dat die Seun van God binnekort moes verskyn; ja, kortom, al die mense op die aangesig van die hele aarde, van die weste tot die ooste, beide in die land noord en in die land suid, was so uitermate verbaas dat hulle neergeval het op die aarde.
- 18 Want hulle het geweet dat die profete getuig het van hierdie dinge vir baie jare, en dat die teken wat gegee was, reeds op hande was; en hulle het begin om te vrees vanweë hulle goddeloosheid en hulle ongelooft.
- 19 En dit het gebeur dat daar geen donkerte was gedurende daardie hele nag nie, maar dit was so lig asof dit middag was. En dit het gebeur dat die son weer opgekom het in die môre, volgens sy aangewese orde; en hulle het geweet dat dit die dag was dat die Here gebore sou word, vanweë die teken wat gegee was.
- 20 En dit het gebeur, ja, alle dinge, elke gedeelte, volgens die woorde van die profete.
- 21 En dit het ook gebeur dat 'n nuwe ster verskyn het, volgens die woord.
- 22 En dit het gebeur dat van hierdie tyd af aan daar begin is om leuens uit te stuur te word onder die volk, deur Satan, om hulle harte te verhard, met die bedoeling dat hulle nie sou glo in daardie tekens en wonders wat hulle gesien het nie; maar nieteenstaande hierdie leuens en bedriërye, het die grootste gedeelte van die volk geglo, en is bekeer tot die Here.
- 23 En dit het gebeur dat Nefi uitgegaan het onder die volk en ook baie ander, en gedoop het tot bekering, waarin daar 'n groot vergifnis van sondes was. En so het die volk weer begin om vrede te hê in die land.
- 24 En daar was geen twiste nie, behalwe vir 'n paar wat begin het om te preek, wat gepoog het om te bewys deur die skrifteure dat dit nie meer noodsaaklik was om die wet van Moses te gehoorsaam nie. Nou, in hierdie ding het hulle gefouteer, omdat hulle nie die skrifteure verstaan het nie.
- 25 Maar dit het so gebeur dat hulle spoedig tot bekering gekom het, en was oortuig van die dwaling waarin hulle was, want dit is bekend gemaak aan hulle dat die wet

nog nie vervul was nie, en dat dit vervul moet word in elke opsig, ja, die woord het tot hulle gekom dat dit vervul moet word; ja, dat nie een jota of tittel sou verbygaan totdat dit alles vervul sou word nie, daarom, in dieselfde jaar is hulle gebring tot 'n kennis van hulle dwaling, en het hulle foute bely.

26 En so het die twee en negentigste jaar verbygegaan, wat blye tydings gebring het aan die volk vanweë die tekens wat gebeur het, volgens die woorde van die profesie van al die heilige profete.

27 En dit het gebeur dat die drie en negentigste jaar ook verbygegaan het in vrede, behalwe vir die Gadiantonrowers, wat gewoon het in die berge, wat die land vervuil het; want so sterk was hulle vestings en hulle geheime plekke dat die volk hulle nie kon oorrompel nie; daarom het hulle baie moorde gepleeg, en het baie slagting onder die volk aangerig.

28 En dit het gebeur dat in die vier en negentigste jaar het hulle begin om te vermeerder in 'n groot mate, omdat daar baie afvalliges was van die Nefiete wat na hulle gevlug het, wat groot droefheid veroorsaak het vir daardie Nefiete wat oorgebly het in die land.

29 En daar was ook 'n rede tot veel droefheid onder die Lamaniete; want kyk, hulle het baie kinders gehad wat groot geword en begin het om toe te neem in jare, dat hulle onafhanklik geword het, en weggelei is deur sommige wat Zoramiete was, deur hulle leuens en hulle vleierende woorde, om aan te sluit by daardie Gadiantonrowers.

30 En so is die Lamaniete ook gekwel, en het begin om te kwyn in hul geloof en regverdigheid, vanweë die goddeloosheid van die opkomende geslag.

3 Nefi 2

1 En dit het gebeur dat die vyf en negentigste jaar ook so verbygegaan het, en die volk het begin om daardie tekens en wonders te vergeet wat hulle gehoor het, en het begin om minder en minder verbaas te word oor 'n teken of 'n wonder van die hemel, in soverre dat hulle begin het om verhard te word in hulle harte, en blind in hulle verstand, en het begin om alles wat hulle gehoor en gesien het te wantrou —

2 Terwyl hulle hul 'n soort ydele ding begin verbeel het in hul harte, dat dit verrig is deur die mens en deur die mag van die duiwel, om die harte van die volk weg te lei en te bedrieg; en so het Satan weer besit gekry van die harte van die volk, in soverre dat hy hulle oë verblind het en hulle weggelei het om te glo dat die leerstellinge van Christus 'n dwase en 'n ydele ding was.

3 En dit het gebeur dat die volk sterk begin word het in goddeloosheid en gruwels; en hulle het nie geglo dat daar nog enige tekens en wonders gegee sou word nie; en Satan het rondgegaan, en die harte van die volk weggelei, en hulle versoek en groot gruwels laat doen in die land.

4 En so het die ses en negentigste jaar verbygegaan; en ook die sewe en negentigste jaar; en ook die agt en negentigste jaar; en ook die nege en negentigste jaar;

5 En ook 'n honderd jaar het verbygegaan vanaf die dae van Mosia, wat koning was oor die volk van die Nefiete.

6 En seshonderd en nege jaar het verbygegaan vandat Lehi Jerusalem verlaat het.

7 En nege jaar het verbygegaan vanaf die tyd toe die teken gegee is, waarvan gesprek is deur die profete, dat Christus sou kom in die wêreld.

- 8 Nou het die Nefiete begin om hul tyd te reken vanaf hierdie tydperk toe die teken gegee is, of vanaf die koms van Christus; daarom, nege jaar het verbygegaan.
- 9 En Nefi, wat die vader was van Nefi, wat die verantwoordelikheid gehad het vir die kronieke, het nie teruggekeer na die land van Zarahemla nie, en kon nêrens gevind word in die hele land nie.
- 10 En dit het gebeur dat die volk steeds volgehou het in goddeloosheid, niteenstaande die veel prediking en profetering wat gestuur is onder hulle; en so het die tiende jaar ook verbygegaan; en die elfde jaar het ook verbygegaan in goddeloosheid.
- 11 En dit het gebeur in die dertiende jaar het daar oorloë en twiste begin ontstaan dwarsdeur die hele land; want die Gadiantonrowers het so talryk geword, en het so baie van die mense doodgemaak, en het soveel stede vernietig, en het soveel dood en slagting versprei dwarsdeur die land, dat dit noodsaaklik geword het dat al die mense, beide die Nefiete en die Lamaniete, wapens moes opneem teen hulle.
- 12 Daarom, al die Lamaniete wat bekeerd geword het tot die Here, het verenig met hulle broers, die Nefiete, en is genoodsaak, terwille van die veiligheid van hulle lewens en hul vroue en hul kinders, om wapens op te neem teen daardie Gadiantonrowers, ja, en ook om hulle regte te handhaaf, en die voorregte van hulle kerk en van hulle aanbidding, en hulle vryheid en hulle onafhanklikheid.
- 13 En dit het gebeur dat voordat hierdie dertiende jaar verbygegaan het, is die Nefiete bedreig deur algehele vernietiging vanweë hierdie oorlog, wat uitermate smartlik geword het.
- 14 En dit het gebeur dat daardie Lamaniete wat verenig het met die Nefiete, gereken is onder die Nefiete;
- 15 En hulle vloek is weggeneem van hulle, en hulle vel het wit geword soos die Nefiete;
- 16 En hulle jongmanne en hulle dogters het uitermate mooi geword, en hulle is gereken onder die Nefiete, en is genoem Nefiete. En so het die dertiende jaar geëindig.
- 17 En dit het gebeur aan die begin van die veertiende jaar, het die oorlog tussen die rowers en die volk van Nefi voortgeduur en het uitermate smartlik geword; nogtans, die volk van Nefi het 'n mate van voordeel oor die rowers behaal, in soverre dat hulle hul teruggedryf het uit hulle lande, in die berge en in hulle geheime plekke in.
- 18 En so het die veertiende jaar geëindig. En in die vyftiende jaar het hulle uitgekome teen die volk van Nefi; en vanweë die goddeloosheid van die volk van Nefi, en hulle baie twiste en onenighede, het die Gadiantonrowers baie voordele oor hulle behaal.
- 19 En so het die vyftiende jaar geëindig, en so was die volk in 'n toestand van baie verdrukkinge; en die swaard van vernietiging het gehang oor hulle, in soverre dat hulle op die punt was om neergevel te word daardeur, en dit vanweë hulle goddeloosheid.

3 Nefi 3

- 1 En nou het dit gebeur dat in die sestiende jaar vanaf die koms van Christus, het Lachoneüs die goewerneur van die land, 'n brief ontvang van die leier en die goewerneur van hierdie bende van rowers; en hierdie is die woorde wat geskrywe was, wat sê:

- 2 Lachoneüs, hoogedele en hoofgoewerneur van die land, kyk, ek skryf hierdie brief aan u en gee aan u uitermate groot lof vanweë u standvastigheid, en ook die standvastigheid van u volk, in die handhawing van dit wat julle veronderstel julle reg en vryheid te wees; ja, julle staan goed, asof julle gesteun is deur die hand van 'n god, in die verdediging van julle vryheid, en julle eiendom, en julle land, of dit wat julle so noem.
- 3 En dit blyk vir my 'n jammerte te wees, hoogedele Lachoneüs, dat u so dwaas en ydel sou wees om te veronderstel dat julle kan staan teen soveel dapper manne wat onder my bevel is, wat nou op hierdie oomblik onder die wapen staan en wag met groot gretigheid vir die woord — Gaan af op die Nefiete en vernietig hulle.
- 4 En ek, omdat ek weet van hulle onoorwinlike gees, omdat ek hulle beproef het op die slagveld, en omdat ek weet van hulle ewigdurende haat teenoor julle vanweë die baie onregte wat julle gedoen het aan hulle, daarom, as hulle sou afkom teen julle, sal hulle julle besoek met algehele vernietiging.
- 5 Daarom het ek hierdie brief geskrywe, en dit verseël met my eie hand, omdat ek begaan is oor julle welsyn, vanweë julle standvastigheid in dit wat julle glo is reg, en julle edele gees op die slagveld.
- 6 Daarom skryf ek aan jou, en verlang dat julle sal oorgee aan hierdie, my volk, jul stede, jul lande, en jul besittings, eerder as dat hulle julle sou besoek met die swaard en dat vernietiging sou kom oor julle.
- 7 Of, met ander woorde, gee julleself oor aan ons, en verenig met ons, en word vertrou met ons geheime werke, en word ons broers, dat julle soos ons mag wees — nie ons slawe nie, maar ons broers en deelgenote van al ons besittings.
- 8 En kyk, ek sweer vir u, as u dit sal doen, met 'n eed, sal julle nie vernietig word nie; maar as u dit nie sal doen nie, sweer ek vir u met 'n eed, dat ek volgende maand sal beveel dat my leërs sal afkom teen julle en hulle sal nie hul hand terughou nie en sal nie spaar nie, maar sal julle doodmaak, en sal die swaard laat val op julle totdat julle uitgewis sal word.
- 9 En kyk, ek is Giddianhi; en ek is die goewerneur van hierdie, die geheime organisasie van Gadianon; welke organisasie en die werke daarvan ek weet goed is; en hulle is van die voortyd en hulle is oorgelewer aan ons.
- 10 En ek skryf hierdie brief aan jou, Lachoneüs, en ek hoop dat julle jul lande en julle besittings sal oorgee sonder die vergieting van bloed, dat hierdie, my volk, hulle regte en regering mag terugwin, wat afvallig geword het van julle vanweë julle goddeloosheid om van hulle hul regte tot regering terug te hou, en tensy julle dit doen, sal ek hulle onregte wreek. Ek is Giddianhi.
- 11 En nou het dit gebeur toe Lachoneüs hierdie brief ontvang het, was hy uitermate verbaas vanweë die voorbarigheid van Giddianhi om die besitneming van die land van die Nefiete te eis, en ook om die volk te dreig en om die onregte te wreek van diegene wat geen onreg ontvang het nie, behalwe dat hulle hulself veronreg het deur oor te loop na daardie goddelose en afskuwelike rowers.
- 12 Nou kyk, hierdie Lachoneüs, die goewerneur, was 'n regverdige man, en kon nie bang gemaak word deur die eise en dreigemente van 'n rower nie; daarom het hy nie ag geslaan op die brief van Giddianhi, die goewerneur van die rowers nie, maar hy het sy volk tot die Here laat roep om krag vir die tyd wanneer die rowers sou afkom teen hulle.
- 13 Ja, hy het 'n aankondiging gestuur onder die hele volk, dat hulle hul vroue

bymekaar moes maak, en hulle kinders, hulle grootvee en hulle kleinvee, en al hulle besittings, behalwe hulle land, op een plek.

14 En hy het versterkings laat oprig rondom hulle, en die sterkte daarvan moes uitermate groot wees. En hy het veroorsaak dat die leërs, beide van die Nefiete en van die Lamaniëte, of van hulle almal wat onder die Nefiete gereken is, as wagte geplaas moes word rondomheen, om hulle dop te hou, en hulle te beveilig teen die rowers dag en nag.

15 Ja, hy het aan hulle gesê: Soos die Here leef, tensy julle bekeer van al julle goddelooshede, en roep tot die Here, sal julle geensins verlos word uit die hande van daardie Gadiantonrowers nie.

16 En so groot en wonderbaarlik was die woorde en profesieë van Lachoneüs dat hulle vrees laat kom het oor die hele volk; en hulle het hulself ingespan met hul mag om te handel volgens die woorde van Lachoneüs.

17 En dit het gebeur dat Lachoneüs hoofkapteins aangestel het oor al die leërs van die Nefiete, om hulle aan te voer op die tydstip wanneer die rowers sou afkom uit die wildernis teen hulle.

18 Nou, die vernaamste onder al die hoofkapteins en die opperbevelhebber oor al die leërs van die Nefiete is aangestel, en sy naam was Gidgiddoni.

19 Nou, dit was die gebruik onder al die Nefiete om as hulle hoofkapteins aan te stel, (behalwe in hulle tye van goddeloosheid) iemand wat die gees van openbaring gehad het en ook profesie; daarom, hierdie Gidgiddoni was 'n groot profeet onder hulle, so ook was die hoofregter.

20 Nou, die volk het aan Gidgiddoni gesê: Bid tot die Here, en laat ons optrek na die berge en in die wildernis in, dat ons die rowers kan aanval en hulle vernietig in hul eie lande.

21 Maar Gidgiddoni het aan hulle gesê: Die Here verbied; want as ons sou optrek teen hulle sal die Here ons uitlewer in hulle hande; daarom, ons sal onself voorberei in die middel van ons lande, en ons sal al ons leërs bymekaarmaak, en ons sal nie teen hulle optrek nie, maar ons sal wag totdat hulle teen ons sal optrek; daarom, soos die Here leef, as ons dit doen sal Hy hulle uitlewer in ons hande.

22 En dit het gebeur in die sewentiende jaar, teen die laaste gedeelte van die jaar, het die aankondiging van Lachoneüs uitgegaan oor die aangesig van die hele land, en hulle het hul perde geneem, en hul waens, en hul diere, en al hulle kleinvee, en hulle grootvee, en hulle graan, en al hulle besittings, en het uitgemarsjeer in duisende en in tienduisende, totdat hulle almal uitgegaan het na die plek wat bepaal was waar hulle hul moes bymekaarmaak, om hulleself te verdedig teen hulle vyande.

23 En die land wat aangewys is, was die land van Zarahemla, en die land wat tussen die land Zarahemla en die land Oorvloed was, ja, tot aan die grens wat tussen die land Oorvloed en die land Verlatenheid was.

24 En daar was baie duisende mense wat Nefiete genoem is, wat hulleself bymekaar gemaak het in hierdie land. Nou, Lachoneüs het hulle laat bymekaarkom in die land suidwaarts, vanweë die groot vloek wat oor die land noordwaarts was.

25 En hulle het hulself versterk teen hul vyande; en hulle het gewoon in een land, en in een groep, en hulle het die woorde gevrees wat gespreek is deur Lachoneüs, in soverre dat hulle bekeer het van al hulle sondes; en hulle het hul gebede laat opgaan na die Here hulle God, dat Hy hulle sou verlos in die tyd dat hulle vyande sou afkom teen hulle in die stryd.

26 En hulle was uitermate bedroef vanweë hulle vyande. En Gidgiddoni het hulle wapens van oorlog van elke soort laat maak, en hulle moes sterk wees met wapenrusting, en met skilde, en met beukelaars, volgens die wyse van sy opdrag.

3 Nefi 4

1 En dit het gebeur dat in die laaste gedeelte van die agtiende jaar het daardie leërs van rowers hul voorberei vir die stryd, en het begin om af te kom en om skielik uit die heuwels te kom, en uit die berge, en die wildernis, en hulle vestings, en hulle geheime plekke, en het begin om besit te neem van die lande, beide wat in die land suid en wat in die land noord was, en het begin om besit te neem van al die lande wat verlaat is deur die Nefiete, en die stede wat verlate gelaat is.

2 Maar kyk, daar was geen wilde diere nóg wild in daardie lande wat verlaat is deur die Nefiete, en daar was geen wild vir die rowers nie, behalwe in die wildernis.

3 En die rowers kon nie bestaan nie, behalwe in die wildernis, weens gebrek aan voedsel; want die Nefiete het hulle lande verlate gelaat, en het hul kleinvee en hul grootvee en al hul besittings bymekaargemaak, en hulle was in een groep.

4 Daarom, daar was geen kans vir die rowers om te plunder en om voedsel te bekom nie, behalwe om openlik op te kom in die stryd teen die Nefiete; en die Nefiete wat in een groep was, en omdat hulle so 'n groot getal gehad het, en vir hulself voorrade opgegaar het, en perde en beeste, en kleinvee van alle soorte, sodat hulle mag bestaan vir 'n tydperk van sewe jaar, in welke tyd hulle gehoop het om die rowers te vernietig vanaf die aangesig van die land; en so het die agtiende jaar verbygegaan.

5 En dit het gebeur dat in die negentiende jaar het Giddianhi gevind dat dit noodsaaklik was dat hy moes optrek in die stryd teen die Nefiete, want daar was geen manier dat hulle kon bestaan nie, behalwe deur te plunder en te roof en te moor.

6 En hulle het nie gedurf om hulle te versprei oor die aangesig van die land, in soverre dat hulle graan kon kweek nie, uit vrees dat die Nefiete op hulle sou afkom en hulle doodmaak; daarom het Giddianhi bevel gegee aan sy leërs dat in hierdie jaar hulle moes optrek in die stryd teen die Nefiete.

7 En dit het gebeur dat hulle opgekom het in die stryd; en dit was in die sesde maand; en kyk, groot en vreeslik was die dag toe hulle opgekom het in die stryd; en hulle was omgord volgens die wyse van rowers; en hulle het 'n lamsvel om hulle lendene gedra, en hulle was gekleur met bloed, en hulle koppe was geskeer, en hulle het helms op hulle gehad; en groot en vreeslik was die voorkoms van die leërs van Giddianhi, vanweë hul wapenrusting en omdat hulle gekleur was met bloed.

8 En dit het gebeur dat die leërs van die Nefiete, toe hulle die voorkoms van Giddianhi se leërs sien, het hulle almal neergeval op die aarde, en hulle gepleit laat opgaan na die Here hulle God, dat Hy hulle sou spaar en hulle verlos uit die hande van hulle vyande.

9 En dit het gebeur dat toe die leërs van Giddianhi dit sien, het hulle begin roep met 'n harde stem, vanweë hulle vreugde, want hulle het veronderstel dat die Nefiete neergeval het uit vrees, vanweë die verskrikking van hulle leërs.

10 Maar in hierdie ding was hulle teleurgestel, want die Nefiete het hulle nie gevrees nie; maar hulle het hul God gevrees en het Hom gesmeek om beskerming; daarom, toe die leërs van Giddianhi op hulle afstorm, was hulle voorbereid om hulle te ontmoet; ja, in die sterkte van die Here het hulle hul ontvang.

- 11 En die stryd het 'n aanvang geneem in hierdie die sesde maand; en groot en vreeslik was die stryd daarvan, ja, groot en vreeslik was die slagting daarvan, in soverre dat daar nooit so 'n groot slagting onder al die volk van Lehi bekend was vandat hy Jerusalem verlaat het nie.
- 12 En niteenstaande die dreigemente en die ede wat Giddianhi gemaak het, kyk, die Nefiete het hulle oorwin, in soverre dat hulle teruggeval het van voor hulle.
- 13 En dit het gebeur dat Gidgiddoni bevel gegee het dat sy leërs hulle moes agternasit so ver as die grense van die wildernis, en dat hulle niemand moes spaar wat in hulle hande sou val langs die pad nie; en so het hulle hul agternagesit en gedood, tot by die grense van die wildernis, en wel totdat hulle die bevel uitgevoer het van Gidgiddoni.
- 14 En dit het gebeur dat Giddianhi, wat gestaan en veg het met onverskrokkenheid, is agternagesit terwyl hy vlug; en omdat hy afgemat was weens sy vele gevegte, is hy ingehaal en doodgemaak. En so was die einde van Giddianhi die rower.
- 15 En dit het gebeur dat die leërs van die Nefiete weer teruggetrek het na hulle plek van veiligheid. En dit het gebeur dat hierdie negentiende jaar verbygegaan het, en die rowers het nie weer gekom om te veg nie; nóg het hulle weer gekom in die twintigste jaar.
- 16 En in die een en twintigste jaar het hulle nie tot die stryd opgekom nie, maar hulle het opgekom van alle kante om die volk van Nefi rondom te beleër; want hulle het veronderstel dat as hulle die volk van Nefi sou afsny van hulle lande, en hulle sou inperk aan elke kant, en as hulle hul sou afsny van al hulle buite aktiwiteite, dat hulle hulself kon laat oorgee volgens hulle wense.
- 17 Nou het hulle vir hulself 'n ander leier aangestel, wie se naam Zemnariha was; daarom was dit Zemnariha wat hierdie besetting laat plaasvind het.
- 18 Maar kyk, dit was 'n voordeel vir die Nefiete; want dit was onmoontlik vir die rowers om die beleg lank genoeg vol te hou om enige uitwerking te hê op die Nefiete, vanweë hul baie voorrade wat hulle opgeberg het,
- 19 En vanweë die skaarsheid aan voorrade onder die rowers; want kyk, hulle het niks gehad nie behalwe vleis vir hulle bestaan, welke vleis hulle bekom het in die wildernis;
- 20 En dit het gebeur dat die wild skaars begin word het in die wildernis, in soverre dat die rowers op die punt was om om te kom van honger.
- 21 En die Nefiete het aanhoudend gemarsjeer by dag en by nag, en hulle leërs aangeval, en hulle gedood by duisende en by tienduisende.
- 22 En so het dit die begeerte geword van die volk van Zemnariha om te onttrek van hulle voorneme, vanweë die groot vernietiging wat oor hulle gekom het by nag en by dag.
- 23 En dit het gebeur dat Zemnariha bevel gegee het aan sy volk dat hulle hulself moes onttrek van die beleg, en marsjeer na die verste dele van die land noordwaarts.
- 24 En nou, Gidgiddoni omdat hy bewus was van hulle voorneme, en omdat hy geweet het van hulle swakheid vanweë die gebrek aan voedsel, en die groot slagting wat gemaak is onder hulle, daarom het hy sy leërs uitgestuur gedurende die nag, en het die weg afgesny van hulle terugtog, en het sy leërs geplaas in die weg van hulle terugtog.
- 25 En dit het hulle gedoen gedurende die nag, en het op hulle opmars gegaan verby die rowers, sodat op die volgende dag, toe die rowers hulle opmars begin het, is hulle

- ontmoet deur die leërs van die Nefiete beide op hulle front en op hulle agterhoede.
- 26 En die rowers wat aan die suide was, is ook afgesny in hulle plekke van terugtog. En al hierdie dinge is gedoen op bevel van Gidgiddoni.
- 27 En daar was baie duisende wat hulle oorgegee het as gevangenes aan die Nefiete, en die res van hulle is gedood.
- 28 En hulle leier, Zemnariha, is geneem en opgehang aan 'n boom, ja, wel aan die top daarvan totdat hy dood was. En toe hulle hom gehang het totdat hy dood was, het hulle die boom neergevel tot teen die aarde, en het uitgeroep met 'n luide stem, en gesê:
- 29 Mag die Here sy volk bewaar in regverdigheid en in heiligheid van hart, dat hulle mag laat neervel tot op die aarde almal wat sal soek om hulle te dood vanweë mag en geheime organisasies, net soos hierdie man tot die grond neergevel is.
- 30 En hulle het gejubel en weer uitgeroep met een stem, en gesê: Mag die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob, hierdie volk beskerm in regverdigheid, solank as hulle die Naam van hulle God sal aanroep vir beskerming.
- 31 En dit het gebeur dat hulle almal saam begin sing het, en hulle God geloof het vir die groot ding wat Hy gedoen het vir hulle, deur hulle te bewaar om in die hande te val van hulle vyande.
- 32 Ja, hulle het uitgeroep: Hosanna aan die Allerhoogste God. En hulle het uitgeroep: Geseënd is die Naam van die Here God Almagtig, die Allerhoogste God.
- 33 En hulle harte het uitgeswel van vreugde, tot die uitstorting van vele trane, vanweë die groot goedheid van God om hulle te verlos vanuit die hande van hulle vyande; en hulle het geweet dit was vanweë hulle bekering en hulle ootmoed dat hulle verlos was van 'n ewigdurende vernietiging.

3 Nefi 5

- 1 En nou kyk, daar was nie 'n lewende siel onder die hele volk van die Nefiete wat in die minste die woorde van al die heilige profete wat gespreek is, betwyfel het nie; want hulle het geweet dat dit noodsaaklik was dat hulle vervul moes word.
- 2 En hulle het geweet dat dit noodsaaklik was dat Christus gekom het, vanweë die baie tekens wat gegee was, volgens die woorde van die profete; en vanweë die dinge wat alreeds gebeur het, het hulle geweet dat dit noodsaaklik was dat alle dinge moes gebeur volgens dit wat gespreek was.
- 3 Daarom het hulle al hul sondes versaak, en hulle gruwels, en hulle hoererye, en het God gedien met alle getrouheid dag en nag.
- 4 En nou het dit gebeur dat toe hulle al die rowers gevange geneem het, in soverre dat nie een ontsnap het wat nie gedood was nie, het hulle hul gevangenes in die gevangenis gewerp, en het die woord van God laat verkondig aan hulle; en soveel as wat wou bekeer van hulle sondes en 'n verbond aangaan dat hulle nie meer sal moor nie, is vrygelaat.
- 5 Maar soveel as wat daar was wat nie 'n verbond aangegaan het nie, en wat steeds aangehou het om daardie geheime moorde in hulle harte te hê, ja, soveel as wat gevind is wat dreigemente uitgeblaas het teenoor hulle broers, is veroordeel en gestraf volgens die wet.
- 6 En so het hulle 'n einde gemaak aan al daardie goddelose, en geheime, en gruwelike organisasies, waarin daar soveel goddeloosheid was, en soveel moorde

gepleeg is.

7 En so het die twee en twintigste jaar verbygegaan, en die drie en twintigste jaar ook, en die vier en twintigste; en die vyf en twintigste; en so het vyf en twintig jaar verbygegaan.

8 En daar het baie dinge gebeur wat, in die oë van sommiges, groot en wonderbaarlik sou wees; nogtans, hulle kan nie almal geskrywe word in hierdie boek nie; ja, hierdie boek kan nie eers 'n honderste deel bevat van wat gedoen is onder so baie mense in die tydperk van vyf en twintig jaar nie;

9 Maar kyk, daar is kronieke wat al die handelinge van hierdie volk bevat; en 'n korter maar juiste verslag is gegee deur Nefi.

10 Daarom het ek my kroniek gemaak van hierdie dinge volgens die kroniek van Nefi, wat gegraveer is op die plate wat genoem is die plate van Nefi.

11 En kyk, ek maak die kroniek op plate wat ek gemaak het met my eie hande.

12 En kyk, ek word genoem Mormon, omdat ek vernoem is na die land van Mormon, die land waarin Alma die kerk gestig het onder die volk, ja, die eerste kerk wat gestig is onder hulle na hulle oortreding.

13 Kyk, ek is 'n dissipel van Jesus Christus, die Seun van God. Ek is geroep deur Hom om sy woord te verkondig onder sy volk, sodat hulle die ewigedurende lewe mag hê.

14 En dit het noodsaaklik geword dat ek, volgens die wil van God, sodat die gebede van diegene wat heengegaan het, wat die heiliges was, vervul moes word volgens hulle geloof, 'n kroniek moes maak van hierdie dinge wat gedoen is —

15 Ja, 'n klein kroniek van dit wat plaasgevind het vanaf die tyd dat Lehi Jerusalem verlaat het, en wel tot die huidige tyd.

16 Daarom maak ek my kroniek van die verslae wat gegee is deur diegene wat voor my was, tot by die aanvang van my dag;

17 En dan maak ek 'n kroniek van die dinge wat ek gesien het met my eie oë.

18 En ek weet dat die kroniek wat ek maak, 'n getroue en 'n juiste kroniek is; nogtans, daar is baie dinge wat, vanweë ons taal, ons nie in staat is om te skryf nie.

19 En nou maak ek 'n einde aan my woorde, wat van myself is, en gaan voort om my verslag te gee van die dinge wat voor my was.

20 Ek is Mormon, en 'n direkte afstammeling van Lehi. Ek het rede om my God en my Saligmaker Jesus Christus te loof, omdat Hy ons vaders gebring het uit die land van Jerusalem, (en geeneen het dit geweet nie, behalwe Hyself en diegene wat Hy gebring het uit daardie land) en omdat Hy my en my volk soveel kennis gegee het tot die saligheid van ons siele.

21 Waarlik Hy het die huis van Jakob geseën, en was genadig teenoor die nageslag van Josef.

22 En in soverre die kinders van Lehi sy gebooie onderhou het, het Hy hulle geseën en hulle voorspoedig gemaak volgens sy woord.

23 Ja, en waarlik sal Hy weer 'n oorblyfsel van die nageslag van Josef bring tot die kennis van die Here hulle God.

24 En so waar as die Here leef, sal Hy versamel vanaf die vier hoeke van die aarde die hele oorblyfsel van die nageslag van Jakob, wat ver en naby verstrooi is oor die hele aangesig van die aarde.

25 En aangesien Hy 'n verbond aangegaan het met die hele huis van Jakob, daarom sal die verbond wat Hy aangegaan het met die huis van Jakob vervul word in sy eie

bepaalde tyd, tot die herstelling van die hele huis van Jakob tot die kennis van die verbond wat Hy aangegaan het met hulle.

- 26 En dan sal hulle hul Verlosser ken, wat Jesus Christus is, die Seun van God; en dan sal hulle versamel word van die vier hoeke van die aarde na hulle eie lande, vanwaar hulle verstrooi was; ja, soos die Here leef, so sal dit wees. Amen.

3 Nefi 6

- 1 En nou het dit gebeur dat die volk van die Nefiete almal teruggekeer het na hulle eie lande in die ses en twintigste jaar, elke man, met sy gesin, sy kleinvee en sy grootvee, sy perde en sy beeste, en alle dinge wat ook al aan hulle behoort het.

- 2 En dit het gebeur dat hulle nie al hulle voorrade opgeëet het nie; daarom het hulle alles met hulle saamgeneem wat hulle nie verorber het nie, van al hulle graan van elke soort, en hulle goud, en hulle silwer, en al hulle kosbare dinge, en hulle het teruggekeer na hulle eie lande en hulle besittings, beide in die noorde en in die suide, beide na die land noordwaarts en na die land suidwaarts.

- 3 En hulle het aan daardie rowers wat 'n verbond aangegaan het om die vrede te bewaar van die land, wat begerig was om Lamaniete te bly, lande gegee volgens hulle getalle, sodat hulle mag hê, met hulle arbeid, om van te lewe; en so het hulle vrede gevestig in die hele land.

- 4 En hulle het weer begin om voorspoedig te wees en om magtig te word; en die ses en sewe en twintigste jaar het verbygegaan, en daar was groot eenheid in die land; en hulle het hul wette gevorm volgens billikheid en geregtigheid.

- 5 En nou was daar niks in die hele land om die volk te verhoed om voortdurend voorspoedig te wees nie, tensy hulle sou verval in oortreding.

- 6 En nou was dit Gidgiddoni, en die regter, Lachoneüs, en diegene wat aangestel was as leiers, wat hierdie groot vrede gestig het in die land.

- 7 En dit het gebeur dat daar baie stede was wat opnuut gebou is, en daar was baie ou stede wat herstel is.

- 8 En daar was baie hoofweë gebou, en baie paaie gemaak, wat gelei het van stad tot stad, en van land tot land, en van plek tot plek.

- 9 En so het die agt en twintigste jaar verbygegaan, en die volk het voortdurende vrede gehad.

- 10 Maar dit het gebeur in die nege en twintigste jaar het daar begin om sekere twiste te wees onder die volk; en sommige is opgehef tot hoogmoed en grootpraterij vanweë hulle uitermate groot rykdomme, ja, tot groot vervolging.

- 11 Want daar was baie handelaars in die land, en ook baie regsgeleerdes en baie amptenare.

- 12 En die volk het begin om onderskei te word deur klasse, volgens hulle rykdomme en hulle kanse op geleerdheid; ja, sommige was onkundig vanweë hulle armoede, en ander het groot geleerdheid bekom vanweë hulle rykdomme.

- 13 Sommiges is opgehef tot hoogmoed, en ander was uitermate ootmoedig; sommige het skeltaal met skeltaal beantwoord, terwyl andere skeltaal en vervolging sou verduur en allerhande soorte verdrukkinge, en wou nie omdraai en weer beledig nie, maar was ootmoedig en berouvol voor God.

- 14 En so het daar 'n groot ongelykheid gekom in die hele land, in soverre dat die kerk begin het om te verbrokkel; ja, in soverre dat in die dertigste jaar die kerk

verbrokkel het in die hele land behalwe onder 'n paar van die Lamaniete wat bekeer was tot die ware geloof; en hulle wou nie daarvan afwyk nie, want hulle was ferm, en standvastig, en onbeweeglik, gewillig met alle getrouheid om die gebooie te onderhou van die Here.

15 Nou die oorsaak van hierdie goddeloosheid van die volk was dit — Satan het groot mag gehad, tot die aansporing van die volk om allerlei soorte goddeloosheid te doen, en om hulle op te blaas met trots, en om hulle te verlei om te soek na mag, en gesag, en rykdom, en die ydele dinge van die wêreld.

16 En so het Satan die harte van die volk weggelei om allerlei soorte goddeloosheid te doen; daarom het hulle slegs 'n paar jaar vrede geniet.

17 En so, aan die begin van die dertigste jaar — nadat die volk oorgelewer was vir 'n lang tydperk om rondgelei te word deur die versoekinge van die duiwel, waarheen ook al hy begeer het om hulle te neem, en om te doen welke goddeloosheid hy begeer het dat hulle moes doen — en so, aan die begin van hierdie, die dertigste jaar, was hulle in 'n toestand van verskriklike goddeloosheid.

18 Nou, hulle het nie uit onkunde gesondig nie, want hulle het die wil van God geken aangaande hulle, want dit is aan hulle geleer; daarom het hulle opsetlik gerebelleer teen God.

19 En nou was dit in die dae van Lachoneüs, die seun van Lachoneüs, want Lachoneüs het die stoel beklee van sy vader en het die volk regeer daardie jaar.

20 En daar het begin om manne te wees wat geïnspireer is vanuit die hemel en uitgestuur is, en onder die mense gestaan het in die hele land, en gepreek het en onbevrees getuig het van die sondes en die goddelooshede van die volk, en getuig het aan hulle aangaande die verlossing wat die Here sou teweeg bring vir sy volk, of met ander woorde, die opstanding van Christus; en hulle het onbevrees getuig van sy dood en lyding.

21 Nou was daar baie van die volk wat uitermate vertoornd was vanweë diegene wat getuig het van hierdie dinge; en diegene wat vertoornd was, was hoofsaaklik die hoofregters, en hulle wat hoëpriesters en regsgeleerdes was; ja, al diegene wat regsgeleerdes was, was vertoornd met diegene wat van hierdie dinge getuig het.

22 Nou was daar geen regsgeleerde nóg regter, nóg hoëpriester wat die mag gehad het om enigeen ter dood te veroordeel tensy hulle vonnis geteken was deur die goewerneur van die land nie.

23 Nou was daar baie van diegene wat getuig het van die dinge met betrekking tot Christus, wat onbevrees getuig het, wat gevange geneem en in die geheim om die lewe gebring is deur die regters, sodat die kennis van hulle dood nie tot die goewerneur van die land gekom het tot na hulle dood nie.

24 Nou kyk, dit was teenstrydig met die wette van die land, dat enige mens om die lewe gebring sou word tensy hulle mag gehad het van die goewerneur van die land —

25 Daarom het daar 'n klagte opgekom na die land van Zarahemla, na die goewerneur van die land, teen hierdie regters wat die profete van die Here ter dood veroordeel het, nie volgens die wet nie.

26 Nou het dit gebeur dat hulle geneem en voor die regter gebring is, om geoordeel te word vir die misdaad wat hulle gepleeg het, volgens die wet wat gegee was deur die volk.

27 Nou het dit gebeur dat daardie regters baie vriende en verwante gehad het; en die res, ja, selfs byna al die regsgeleerdes en die hoëpriesters, het hulleself

bymekaargemaak, en verenig met die verwante van daardie regters wat moes teregstaan volgens die wet.

28 En hulle het 'n verbond aangegaan die een met die ander, ja, naamlik daardie verbond wat aan hulle gegee is deur hulle van ouds, welke verbond gegee is en toegepas is deur die duiwel, om saam te span teen alle regverdigheid.

29 Daarom het hulle saamgespan teen die volk van die Here, en 'n verbond aangegaan om hulle te vernietig, en om diegene te bevry wat skuldig was aan moord uit die greep van geregtigheid, wat op die punt was om uitgevoer te word volgens die wet.

30 En hulle het die wette en die regte van hulle land geminag; en hulle het met mekaar 'n verbond aangegaan om die goeweneur te vernietig, en om 'n koning oor die land aan te stel, sodat die land nie meer vry sou wees nie, maar onderdanig sou wees aan konings.

3 Nefi 7

1 Nou kyk, ek sal aan julle toon dat hulle nie 'n koning oor die land gevestig het nie; maar in hierdie selfde jaar, ja, die dertigste jaar, het hulle vernietig op die regterstoel, ja, het hulle die hoofregter van die land vermoor.

2 En die volk was verdeeld, een teen die ander; en hulle het afgeskei, een van die ander in stamme, elke man volgens sy familie en sy verwante en vriende; en so het hulle die regering van die land vernietig.

3 En elke stam het 'n hoof of 'n leier aangestel oor hulle; en so het hulle stamme geword en leiers van stamme.

4 Nou kyk, daar was geen man onder hulle nie of hy het baie familie gehad en baie verwante en vriende; daarom het hulle stamme uitermate groot geword.

5 Nou, dit alles is gedoen, en daar was geen oorlog tot dusver onder hulle nie; en al hierdie goddeloosheid het oor die volk gekom omdat hulle hulself oorgegee het aan die mag van Satan.

6 En die verordeninge van die regering is vernietig, vanweë die geheime organisasie van die vriende en verwante van diegene wat die profete vermoor het.

7 En hulle het 'n groot twis veroorsaak in die land, in soverre dat die meer regverdige deel van die volk byna almal goddeloos geword het; ja, daar was maar min regverdige mense onder hulle.

8 En so, ses jaar het nie verbygegaan vandat die grootste gedeelte van die volk hulle weggedraai het van hul regverdigheid nie, soos 'n hond na sy braaksel, of soos die sog na haar gerol in die modder nie.

9 Nou hierdie geheime organisasie, wat sulke groot goddeloosheid gebring het oor die volk, het hulleself bymekaar gemaak, en het aan hulle hoof 'n man geplaas wat hulle Jakob genoem het;

10 En hulle het hom hul koning genoem; daarom het hy koning geword oor hierdie goddelose bende; en hy was een van die vernaamstes wat sy stem verhef het teen die profete wat getuig het van Jesus.

11 En dit het gebeur dat hulle nie so sterk was in getal as die stamme van die volk wat saam verenig was nie, behalwe dat dit hul leiers was wat hulle wette vasgestel het, elkeen volgens sy stam; nogtans was hulle vyande; nieteenstaande hulle nie 'n regverdige volk was nie, tog was hulle verenig in die haat van diegene wat 'n verbond

aangegaan het om die regering te vernietig.

- 12 Daarom, Jakob, omdat hy gesien het dat hulle vyande talryker was as hulle, omdat hy die koning was van die bende, daarom het hy sy volk beveel dat hulle moes vlug na die noordelikste deel van die land, en daar vir hulleself 'n koninkryk opbou, totdat afvalliges by hulle aangesluit het (want hy het hulle gelei dat daar baie afvalliges sou wees) en hulle voldoende sterk word om te veg teen die stamme van die volk; en hulle het so gemaak.

- 13 En so vinnig was hulle opmars dat dit nie gestuit kon word totdat hulle weggegaan het buite die bereik van die volk nie. En so het die dertigste jaar geëindig; en so was die sake van die volk van Nefi.

- 14 En dit het gebeur in die een en dertigste jaar dat hulle verdeel was in stamme, elke man volgens sy familie, verwante en vriende; nogtans het hulle tot 'n ooreenkomst gekom dat hulle nie oorlog sou voer die een teen die ander nie; maar hulle was nie verenig met betrekking tot hulle wette nie, en hulle wyse van regering, want hulle is vasgestel volgens die denke van diegene wat hulle hoofde en hulle leiers was. Maar hulle het baie streng wette vasgestel dat een stam nie sou oortree teen 'n ander nie, in soverre dat hulle tot 'n sekere mate vrede gehad het in die land; nogtans, hulle harte was weggedraai van die Here hulle God, en hulle het die profete gestenig en het hulle uitgewerp onder hulle.

- 15 En dit het gebeur dat Nefi — omdat hy besoek is deur engele en ook die stem van die Here, daarom, omdat hy engele gesien het, en omdat hy ooggetuie was, en omdat mag aan hom gegee is sodat hy mag weet aangaande die bediening van Christus, en ook omdat hy ooggetuie was van hulle spoedige terugkeer van regverdigheid na hulle goddeloosheid en gruwels;

- 16 Daarom, omdat hy bedroef was oor die hardheid van hulle harte en die blindheid van hulle verstand — het hy uitgegaan onder hulle in daardie selfde jaar, en het begin om te getuig, onverskrokke, bekering en vergifnis van sondes deur geloof in die Here Jesus Christus.

- 17 En hy het baie dinge vir hulle geleer; en alles daarvan kan nie geskryf word nie, en 'n gedeelte daarvan sou nie voldoen nie, daarom word hulle nie geskrywe in hierdie boek nie. En Nefi het geleer met krag en met groot gesag.

- 18 En dit het gebeur dat hulle toornig was op hom, naamlik omdat hy groter mag gehad het as hulle, want dit was nie moontlik dat hulle sy woorde nie kon glo nie, want so groot was sy geloof in die Here Jesus Christus, dat engele hom daaglik geleer het.

- 19 En in die naam van Jesus het hy duiwels uitgewerp en onreine geeste; en selfs sy broer het hy opgewek uit die dode, nadat hy gestenig en gedood is deur die volk.

- 20 En die volk het dit gesien, en was getuie daarvan, en was toornig op hom vanweë sy mag; en hy het ook baie meer wonderwerke gedoen, voor die oë van die volk, in die naam van Jesus.

- 21 En dit het gebeur dat die een en dertigste jaar verbygegaan het, en daar was net 'n paar wat bekeer is tot die Here; maar soveel as wat bekeer is, het waarlik te kenne gegee aan die volk dat hulle besoek was deur die krag en Gees van God, wat in Jesus Christus was, in wie hulle geglo het.

- 22 En soveel as wat duiwels uit hulle uitgewerp gehad het, en genees is van hulle siektes en hulle krankhede, het waarlik verklaar aan die volk dat hulle beïnvloed is deur die Gees van God, en genees is; en hulle het ook tekens getoon, en het

sommige wonderwerke gedoen onder die volk.

- 23 So het die twee en dertigste jaar ook verbygegaan. En Nefi het tot die volk geroep aan die begin van die drie en dertigste jaar; en hy het aan hulle bekering en vergifnis van sondes gepreek.
- 24 Nou wil ek hê dat julle ook moet onthou, dat daar niemand was wat tot bekering gebring is wat nie gedoop is met water nie.
- 25 Daarom, daar is deur Nefi manne geordineer tot hierdie bediening, sodat al diesulkes wat sou kom na hulle, gedoop moes word met water, en dit as 'n getuienis en 'n betuiging voor God, en aan die volk, dat hulle bekeer het en 'n vergifnis ontvang het van hulle sondes.
- 26 En daar was baie aan die begin van hierdie jaar wat gedoop is tot bekering; en so het die grootste gedeelte van die jaar verbygegaan.

3 Nefi 8

- 1 En nou het dit gebeur dat volgens ons kroniek, en ons weet dat ons kroniek waar is, want kyk, dit was 'n regverdige man wat die kroniek bygehou het — want hy het waarlik baie wonderwerke gedoen in die naam van Jesus; en daar was geen mens wat 'n wonderwerk kon doen in die naam van Jesus tensy hy gereinig is in elke opsig van sy goddeloosheid nie —
- 2 En nou het dit gebeur, indien daar geen fout gemaak is deur hierdie man in die berekening van ons tyd nie, het die drie en dertigste jaar verbygegaan;
- 3 En die volk het begin uitsien met groot erns na die teken wat gegee is deur die profeet Samuel, die Lamaniet, ja, na die tyd wanneer daar duisternis sou wees vir die tydperk van drie dae oor die aangesig van die land;
- 4 En daar het begin om groot twyfel en twiste te wees onder die volk, niteenstaande so baie tekens gegee was.
- 5 En dit het gebeur in die vier en dertigste jaar, in die eerste maand, op die vierde dag van die maand, het daar 'n groot storm opgekom, so een soos daar nog nooit geken was in die hele land nie.
- 6 En daar was ook 'n groot en vreeslike stormwind; en daar was vreeslike donderweer, in soverre dat dit die hele aarde geskud het asof dit op die punt was om uitmekaar te breek.
- 7 En daar was uitermate skerp weerligte, soos nog nooit geken was in die hele land nie.
- 8 En die stad van Zarahemla het aan die brand geslaan.
- 9 En die stad van Moroni het weggesink in die dieptes van die see, en die inwoners daarvan het verdrink.
- 10 En die aarde is opgestoot oor die stad van Moroniha, dat in die plek van die stad daar 'n groot berg ontstaan het.
- 11 En daar was 'n groot en vreeslike vernietiging in die land suidwaarts.
- 12 Maar kyk, daar was 'n groter en vreesliker vernietiging in die land noordwaarts; want kyk, die hele aangesig van die land is verander, vanweë die stormwind en die warrelwinde, en die donderweer, en die weerligte, en die uitermate groot geskud van die hele aarde;
- 13 En die hoofweë is opgebreek, en die gelyk paaie is beskadig, en baie gladde plekke het ru geword.

- 14 En baie groot en belangrike stede het weggesink, en baie is verbrand, en baie is geskud totdat die geboue daarvan op die aarde neergestort het, en die inwoners daarvan gedood is, en die plekke verlate gelaat is.
- 15 En daar was sommige stede wat oorgebly het; maar die skade daarvan was uitermate groot, en daar was baie in hulle wat gedood is.
- 16 En daar was sommige wat weggevoer is in die warrelwind; en waarheen hulle gegaan het weet geen mens nie, behalwe dat hulle weet dat hulle weggevoer is.
- 17 En so het die aangesig van die hele aarde vervorm geword vanweë die stormwinde en die donderweer, en die weerligte, en die geskud van die aarde.
- 18 En kyk, die rotse is in twee geskeur; hulle is opgebreek op die aangesig van die hele aarde, in soverre dat hulle gevind is in gebreekte stukke, en in splete en barste, op die hele aangesig van die land.
- 19 En dit het gebeur dat toe die donderweer, en die weerligte, en die storm, en die stormwind, en die skuddings van die aarde opgehou het — want kyk, hulle het geduur vir ongeveer 'n tydperk van drie uur; en dit is gesê deur sommige dat die tyd langer was; nogtans, al hierdie groot en vreeslike dinge is gedoen in ongeveer 'n tydperk van drie uur — en toe, kyk, daar was duisternis op die aangesig van die land.
- 20 En dit het gebeur dat daar 'n digte duisternis was op die hele aangesig van die land, in soverre dat die inwoners daarvan wat nie omgekom het nie, die mis van duisternis kon voel;
- 21 En daar kon geen lig wees nie, vanweë die duisternis, nóg kerse, nóg fakkels; nóg kon daar vuur aangesteek word met hulle fyn en uitermate droë hout, sodat daar geen lig hoegenaamd kon wees nie;
- 22 En daar is geen lig gesien nie, nóg vuur, nóg skynsel, nóg die son, nóg die maan, nóg die sterre, want so groot was die miswolke van duisternis wat op die aangesig van die land was.
- 23 En dit het gebeur dat dit geduur het vir 'n tydperk van drie dae dat daar geen lig gesien is nie; en daar was voortdurend groot rouklag en gekerm en geweën onder die hele volk; ja, groot was die gekreun van die volk, vanweë die duisternis en die groot vernietiging wat oor hulle gekom het.
- 24 En op een plek is hulle geroep gehoor, wat sê: O dat ons bekeer het voor hierdie groot en vreeslike dag, en dan sou ons broers gespaar gewees het, en hulle sou nie verbrand gewees het in daardie groot stad Zarahemla nie.
- 25 En op 'n ander plek is hulle geroep gehoor en gerouklag, wat sê: O dat ons bekeer het voor hierdie groot en vreeslike dag, en nie die profete gedood en gestenig het, en hulle uitgewerp het nie; dan sou ons moeders en ons skone dogters, en ons kinders gespaar gewees het, en nie begrawe gewees het in daardie groot stad Moroniha nie. En so was die gekerm van die volk groot en vreeslik.

3 Nefi 9

- 1 En dit het gebeur dat daar 'n stem gehoor is onder al die inwoners van die aarde, op die hele aangesig van hierdie land, wat roep:
- 2 Wee, wee, wee hierdie volk; wee die inwoners van die hele aarde tensy hulle sal bekeer; want die duiwel lag, en sy engele juig, vanweë die gesneuweldes van die skone seuns en dogters van my volk; en dit is vanweë hulle goddeloosheid en gruwels dat hulle gedood is!

- 3 Kyk, daardie groot stad Zarahemla het Ek verbrand met vuur, en die inwoners daarvan.
- 4 En kyk, daardie groot stad Moroni het Ek laat wegsink in die dieptes van die see, en die inwoners daarvan laat verdrink.
- 5 En kyk, daardie groot stad Moroniha het Ek bedek met grond, en die inwoners daarvan, om hulle goddeloosheid en hulle gruwels te verberg van voor my aangesig, sodat die bloed van die profete en die heiliges nie meer sal kom na My teen hulle nie.
- 6 En kyk, die stad van Gilgal het Ek laat wegsink, en die bewoners daarvan om begrawe te word in die dieptes van die aarde;
- 7 Ja, en die stad van Oniha en die inwoners daarvan, en die stad van Mokum en die inwoners daarvan, en die stad van Jerusalem en die inwoners daarvan; en waters het Ek laat opkom in die plek daarvan, om hulle goddeloosheid en gruwels te verberg van voor my aangesig, sodat die bloed van die profete en die heiliges nie meer sal opkom na My teen hulle nie.
- 8 En kyk, die stad van Gadiandi, en die stad van Gadiomna, en die stad van Jakob, en die stad van Gimgimno, al hierdie het Ek laat wegsink, en het heuwels en valleie gemaak in die plekke daarvan; en die inwoners daarvan het Ek begrawe in die dieptes van die aarde, om hulle goddeloosheid en gruwels te verberg van voor my aangesig, sodat die bloed van die profete en die heiliges nie meer sal opkom na My teen hulle nie.
- 9 En kyk, daardie groot stad Jakobugat, wat bewoon is deur die volk van koning Jakob, het Ek laat verbrand met vuur vanweë hulle sondes en hulle goddeloosheid, wat bo al die goddeloosheid van die hele aarde was, vanweë hulle geheime moorde en organisasies; want dit was hulle wat die vrede van my volk en die regering van die land vernietig het; daarom het Ek hulle laat verbrand, om hulle te vernietig van voor my aangesig, sodat die bloed van die profete en die heiliges nie meer sal opkom na My teen hulle nie.
- 10 En kyk, die stad van Laman, en die stad van Jos, en die stad van Gad, en die stad van Kiskumen, het Ek laat brand met vuur, en die inwoners daarvan, vanweë hulle goddeloosheid in die uitwerping van die profete, en die steniging van diegene wat Ek gestuur het om aan hulle te verkondig aangaande hulle goddeloosheid en hulle gruwels.
- 11 En omdat hulle hul almal uitgewerp het, dat daar geen regverdiges onder hulle was nie, het Ek vuur afgestuur en hulle vernietig, sodat hulle goddeloosheid en gruwels verberg mag word van voor my aangesig, dat die bloed van die profete en die heiliges wat Ek onder hulle gestuur het nie mag roep na My van die grond af teen hulle nie.
- 12 En baie groot vernietigings het Ek laat kom oor hierdie land, en oor hierdie volk, vanweë hulle goddeloosheid en hulle gruwels.
- 13 O julle almal wat gespaar is omdat julle meer regverdig was as hulle, sal julle nie nou terugkeer na My, en bekeer van julle sondes, en tot inkeer kom, sodat Ek julle mag genees nie?
- 14 Ja, waarlik Ek sê aan julle, as julle na My sal kom, sal julle die ewige lewe hê. Kyk, my arm van genade is uitgestrek na julle, en wie ook al wil kom, hom sal Ek ontvang; en salig is hulle wat na My kom.
- 15 Kyk, Ek is Jesus Christus, die Seun van God. Ek het die hemele en die aarde geskape, en alle dinge wat in hulle is. Ek was met die Vader vanaf die begin. Ek is in

die Vader, en die Vader in My; en in My het die Vader sy naam verheerlik.

16 Ek het na my eie gekom, en my eie het My nie ontvang nie. En die skrifture aangaande my koms is vervul.

17 En soveel wat My ontvang het, aan hulle het Ek gegun om die seuns van God te word; en net so sal Ek gee aan soveel wat sal glo in my Naam, want kyk, deur My kom verlossing, en in My is die wet van Moses vervul.

18 Ek is die lig en die lewe van die wêreld. Ek is Alfa en Oméga, die begin en die einde.

19 En julle sal nie meer die vergieting van bloed aan My offer nie; ja, julle offerandes en julle brandoffers sal weggedoen word, want Ek sal geen van julle offerandes en julle brandoffers aanvaar nie.

20 En julle sal as offerande aan My offer 'n gebroke hart en 'n verslae gees. En wie ook al na My kom met 'n gebroke hart en 'n verslae gees, hom sal Ek doop met vuur en met die Heilige Gees, net soos die Lamaniete, vanweë hulle geloof in My ten tyde van hulle bekering, gedoop is met vuur en die Heilige Gees, en dit nie geweet het nie.

21 Kyk, Ek het na die wêreld gekom om verlossing te bring aan die wêreld, om die wêreld te red van sonde.

22 Daarom, wie ook al bekeer en na My toe kom soos 'n klein kindjie, hom sal Ek ontvang, want aan sulkes behoort die koninkryk van God. Kyk, vir sulkes het Ek my lewe neergelê, en het dit weer opgeneem; daarom bekeer, en kom na My julle eindes van die aarde, en word gered.

3 Nefi 10

1 En nou kyk, dit het gebeur dat al die mense van die land hierdie woorde gehoor het, en daarvan getuig het. En na hierdie woorde was daar stilte in die land vir 'n tydperk van baie ure.

2 Want so groot was die verbasing van die volk dat hulle opgehou het om te weeklaag en te kerm oor die verlies van hulle verwante wat gedood is; daarom was daar stilte in die hele land vir 'n tydperk van baie ure.

3 En dit het gebeur dat daar weer 'n stem gekom het na die volk, en al die mense het gehoor, en het getuig daarvan, en gesê:

4 O julle volk van hierdie groot stede wat geval het, wat afstammelinge is van Jakob, ja, wat van die huis van Israel is, hoe dikwels het Ek julle bymekaargemaak soos 'n hen haar kuikens bymekaarmaak onder haar vlerke, en het julle gevoed.

5 En weer, hoe dikwels wou Ek julle bymekaarmaak soos 'n hen haar kuikens bymekaarmaak onder haar vlerke, ja, o julle volk van die huis van Israel, wat geval het; ja, o julle volk van die huis van Israel, julle wat in Jerusalem woon, sowel as julle wat geval het; ja, hoe dikwels wou Ek julle bymekaarmaak soos 'n hen haar kuikens bymekaarmaak, en julle wou nie.

6 O julle huis van Israel wie Ek gespaar het, hoe dikwels sal Ek julle bymekaarmaak soos 'n hen haar kuikens bymekaarmaak onder haar vlerke, as julle sal bekeer en terugkeer na My met volle voorneme van hart.

7 Maar indien nie, o huis van Israel, die plekke van julle wonings sal verlate word tot die tyd van die vervulling van die verbond met julle vaders.

8 En nou het dit gebeur dat nadat die volk hierdie woorde gehoor het, kyk, het

hulle begin om weer te ween en kerm vanweë die verlies van hulle verwante en vriende.

- 9 En dit het gebeur dat die drie dae so verbygegaan het. En dit was in die môre, en die duisternis het verbygegaan van die aangesig van die land, en die aarde het opgehou om te bewe, en die rotse het opgehou om te skeur, en die verskriklike gekreun het opgehou, en al die rumoere het opgehou.
- 10 En die aarde het weer aanmekaar gekleef, dat dit gestaan het; en die rouklag, en die geweën, en die weeklag van die mense wat lewendig gespaar is het opgehou; en hulle rouklaag is verander in vreugde, en hulle klaagliedere in lof en danksegging aan die Here Jesus Christus, hulle Verlosser.
- 11 En so ver is die skrifture vervul wat gespreek is deur die profete.
- 12 En dit was die meer regverdigde deel van die mense wat gered is, en dit was hulle wat die profete ontvang het en hulle nie gestenig het nie; en dit was hulle wat nie die bloed van die heiliges vergiet het nie, wat gespaar is —
- 13 En hulle is gespaar en is nie weggesink en begrawe in die aarde nie; en hulle is nie verdrink in die dieptes van die see nie; en hulle is nie verbrand deur vuur nie, nóg is daar op hulle geval en hulle vergruis tot die dood toe; en hulle is nie weggevoer in die warrelwind nie; nóg is hulle oorweldig deur die mis van rook en van duisternis.
- 14 En nou, wie ook al lees, laat hom verstaan; hy wat die skrifture het, laat hom hulle ondersoek, en kyk en aanskou of al hierdie sterftes en vernietigings deur vuur, en deur rook, en deur stormwinde, en deur warrelwinde, en deur die oopmaak van die aarde om hulle te ontvang, en al hierdie dinge nie is tot die vervulling van die profesieë van baie van die heilige profete nie.
- 15 Kyk, ek sê aan julle, Ja, baie het getuig van hierdie dinge tydens die koms van Christus, en is gedood omdat hulle getuig het van hierdie dinge.
- 16 Ja, die profeet Zenos het getuig van hierdie dinge, en ook Zenok het gespreek aangaande hierdie dinge, omdat hulle in besonder getuig het aangaande ons, wat die oorblyfsel is van hulle nageslag.
- 17 Kyk, ons vader Jakob het ook getuig aangaande 'n oorblyfsel van die nageslag van Josef. En kyk, is ons nie 'n oorblyfsel van die nageslag van Josef nie? En hierdie dinge wat getuig van ons, is hulle nie geskrywe op die plate van brons wat ons vader Lehi gebring het uit Jerusalem nie?
- 18 En dit het gebeur dat aan die einde van die vier en dertigste jaar, kyk, ek sal aan julle toon dat die volk van Nefi wat gespaar is, en ook diegene wat Lamaniete genoem is, wat gespaar is, is groot gunste bewys, en groot seëninge uitgestort op hulle hoofde, in soverre dat kort na die opvaart van Christus na die hemel het Hy homself waarlik geopenbaar aan hulle —
- 19 Deur sy liggaam te toon aan hulle, en hulle te dien; en 'n verslag van sy bediening sal gegee word hierna. Daarom, vir hierdie oomblik maak ek 'n einde aan my woorde.

Jesus Christus het Homself getoon aan die volk van Nefi, terwyl die skare in die land Oorvloed was, en het hulle gedien; en op hierdie wyse het Hy Homself getoon aan hulle.

3 Nefi II

- 1 En nou het dit gebeur dat daar 'n groot skare byeen was, van die volk van Nefi, rondom die tempel wat in die land Oorvloed was; en hulle was verbaas en verwonderd die een met die ander, en het gewys, een aan die ander, die groot en wonderbaarlike verandering wat plaasgevind het.
- 2 En hulle het ook gesprek oor hierdie Jesus Christus, van wie die teken gegee is aangaande sy dood.
- 3 En dit het gebeur dat terwyl hulle aldus besig was om te spreek die een met die ander, het hulle 'n stem gehoor asof dit gekom het uit die hemel; en hulle het rondgekyk, want hulle het nie die stem verstaan wat hulle gehoor het nie; en dit was nie 'n skerp stem nie, nóg was dit 'n luide stem; nogtans, en nieteenstaande dit 'n sagte stem was, het dit hulle wat dit gehoor het tot in hulle binneste deurdring, in soverre dat daar geen deel van hulle gestalte was wat dit nie laat beef het nie; ja, dit het hulle deurdring tot die diepte van die siel, en hulle harte laat brand.
- 4 En dit het gebeur dat hulle weer die stem gehoor het, en hulle het dit nie verstaan nie.
- 5 En weer die derde keer het hulle die stem gehoor, en het hulle ore oopgemaak om dit te hoor; en hulle oë was gerig na die klank daarvan; en hulle het voortdurend na die hemel gekyk, van waar die klank gekom het.
- 6 En kyk, die derde keer het hulle die stem verstaan wat hulle gehoor het; en dit het aan hulle gesê:
- 7 Kyk, my geliefde Seun, in wie Ek 'n welbehag het, in wie Ek my Naam verheerlik het — luister julle na Hom.
- 8 En dit het gebeur, toe hulle verstaan het, het hulle hul oë weer hemelwaarts gerig; en kyk, hulle het 'n Man sien neerdaal uit die hemel; en Hy was geklee in 'n wit gewaad; en Hy het afgekom en gaan staan in hulle midde; en die oë van die hele skare was gedraai na Hom, en hulle het dit nie gedurf om hulle monde oop te maak nie, selfs nie die een teenoor die ander nie, en het nie geweet wat dit beteken nie, want hulle het gedink dit was 'n engel wat verskyn het aan hulle.
- 9 En dit het gebeur dat Hy sy hand uitgestrek en gesprek het tot die volk, en gesê het:
- 10 Kyk, Ek is Jesus Christus, van wie die profete getuig het in die wêreld sal kom.
- 11 En kyk, Ek is die lig en die lewe van die wêreld; en Ek het gedrink uit daardie bitter beker wat die Vader My gegee het, en het die Vader verheerlik deur die sondes van die wêreld op My te neem, waardeur Ek my onderwerp het aan die wil van die Vader in alle dinge vanaf die begin.
- 12 En dit het gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gesprek het, het die hele skare neergeval op die aarde; want hulle het onthou dat dit geprofeteer was onder hulle dat Christus homself sou toon aan hulle na sy opvaart na die hemel.
- 13 En dit het gebeur dat die Here tot hulle gesprek, en gesê het:
- 14 Staen op en kom na My, dat julle jul hande in my sy kan steek, en ook dat julle die merke van die spykers in my hande en voete kan voel, sodat julle mag weet dat Ek die God van Israel is, en die God van die hele aarde, en gedood is vir die sondes van die wêreld.
- 15 En dit het gebeur dat die skare vorentoe gegaan het, en hulle hande in sy sy gestee het, en die merke van die spykers in sy hande en in sy voete gevoel het; en dit het hulle gedoen, en vorentoe gekom, een vir een totdat hulle almal vorentoe gegaan

het, en met hulle oë gesien en met hulle hande gevoel het, en geweet het met 'n sekerheid, en getuig het, dat dit Hy was, van wie dit geskrywe is deur die profete, wat sou kom.

16 En toe hulle almal vorentoe gegaan het en vir hulleself gesien het, het hulle eenparig uitgeroep, en gesê:

17 Hosanna! Geseënd is die Naam van die Allerhoogste God! En hulle het neergeval aan die voete van Jesus, en het Hom aanbid.

18 En dit het gebeur dat hy tot Nefi spreek het (want Nefi was onder die skare) en hy het hom beveel om na vore te kom.

19 En Nefi het opgestaan en na vore gegaan, en homself neergebuig voor die Here en het sy voete gesoen.

20 En die Here het hom gebied dat hy moes opstaan. En hy het opgestaan en voor Hom gaan staan.

21 En die Here het aan hom gesê: Ek gee aan jou mag dat jy hierdie volk sal doop wanneer Ek weer opgevaar het na die hemel.

22 En weer het die Here ander geroep, en het aan hulle dieselfde gesê; en Hy het aan hulle mag gegee om te doop. En Hy het aan hulle gesê: Volgens hierdie wyse sal julle doop; en daar sal geen twiste onder julle wees nie.

23 Voorwaar Ek sê aan julle, dat wie ook al bekeer van sy sondes deur julle woorde, en begeer om gedoop te word in my Naam, op hierdie wyse sal julle hulle doop — Kyk, julle sal afgaan en in die water staan, en in my Naam sal julle hulle doop.

24 En nou kyk, hierdie is die woorde wat julle sal sê, en hulle by hul naam noem, en sal sê:

25 Deur die gesag aan my gegee deur Jesus Christus, doop ek u in die Naam van die Vader, en van die Seun, en van die Heilige Gees. Amen.

26 En dan sal julle hulle onder die water dompel, en weer uitkom uit die water.

27 En volgens hierdie wyse sal julle doop in my Naam; want kyk, voorwaar Ek sê aan julle, dat die Vader, en die Seun, en die Heilige Gees een is; en Ek is in die Vader, en die Vader in my, en die Vader en Ek is een.

28 En volgens wat Ek julle gebied het, so sal julle doop. En daar sal geen twiste wees onder julle nie, soos daar tot dusver was nie; nóg sal daar twiste onder julle wees aangaande die punte van my leer, soos daar tot dusver was.

29 Want voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, hy wat die gees van twis het, is nie van My nie, maar is van die duiwel, wat die vader is van twis, en hy spoor die harte van mense aan om te stry met toorn, die een met die ander.

30 Kyk, dit is nie my leer, om die harte van mense op te stook met toorn, die een teen die ander nie, maar dit is my leer, dat sulke dinge weggedoen moet word.

31 Kyk, voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, Ek sal my leer verkondig aan julle.

32 En dit is my leer, en dit is die leer wat die Vader aan My gegee het; en Ek getuig van die Vader, en die Vader getuig van My, en die Heilige Gees getuig van die Vader en My; en Ek getuig dat die Vader alle mense, oral, gebied om te bekeer en in My te glo.

33 En wie ook al glo in My, en gedoop word, diesulkes sal gered word; en dit is hulle wat die koninkryk van God sal beërwe.

34 En wie ook al nie in My glo nie, en nie gedoop word nie, sal verdoem word.

35 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, dat dit my leer is, en Ek getuig daarvan van

die Vader; en wie ook al glo in My, glo ook in die Vader; en aan hom sal die Vader getuig van My, want Hy sal hom besoek met vuur en met die Heilige Gees.

36 En so sal die Vader getuig van My, en die Heilige Gees sal getuig aan hom van die Vader en My, want die Vader, en Ek, en die Heilige Gees is een.

37 En weer sê Ek aan julle, julle moet bekeer, en word soos 'n klein kindjie, en gedoop word in my Naam, of julle kan geensins hierdie dinge ontvang nie.

38 En weer sê Ek aan julle, julle moet bekeer, en gedoop word in my Naam, en word soos 'n klein kindjie, of julle kan geensins die koninkryk van God beërwe nie.

39 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, dat dit my leer is, en wie ook al hierop bou, bou op my rots, en die poorte van die hel sal nie seëvier oor hulle nie.

40 En wie ook al meer of minder as dit sal verkondig, en dit as my leer vestig, diesulkes kom van die bose, en is nie gebou op my rots nie; maar hy bou op 'n sanderige fondament, en die poorte van die hel staan oop om diesulkes te ontvang wanneer die vloede kom en die winde teen hulle slaan.

41 Daarom, gaan uit na hierdie volk, en verkondig die woorde wat Ek gespreek het, tot aan die eindes van die aarde.

3 Nefi 12

1 En dit het gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gespreek het tot Nefi, en tot diegene wat geroepe was (nou die getal van hulle wat geroep was, en mag en gesag ontvang het om te doop, was twaalf) en kyk, Hy het sy hand uitgestrek na die skare, en tot hulle geroep, en gesê: Salig is julle as julle sal ag slaan op die woorde van hierdie twaalf wat Ek onder julle gekies het om julle te dien, en om julle diensknegte te wees; en aan hulle het Ek mag gegee sodat hulle julle mag doop met water; en nadat julle gedoop is met water, kyk, sal Ek julle doop met vuur en met die Heilige Gees; daarom, salig is julle as julle sal glo in My en gedoop word, nadat julle My gesien het en weet dat Ek is.

2 En weer, nog saliger is hulle wat sal glo in julle woorde omdat julle sal getuig dat julle My gesien het, en dat julle weet dat Ek is. Ja, salig is hulle wat sal glo in julle woorde, en afdaal tot in die dieptes van ootmoed en gedoop word, want hulle sal besoek word met vuur en met die Heilige Gees, en sal 'n vergifnis ontvang van hulle sondes.

3 Ja, salig is die armes van Gees wat kom na My, want hulle s'n is die koninkryk van die hemel.

4 En weer, salig is almal wat treur, want hulle sal vertroos word.

5 En salig is die sagmoediges, want hulle sal die aarde beërwe.

6 En salig is hulle almal wat honger en dors na regverdigheid, want hulle sal vervul word met die Heilige Gees.

7 En salig is die barmhartiges, want hulle sal barmhartigheid ontvang.

8 En salig is al die reines van hart, want hulle sal God sien.

9 En salig is al die vredemakers, want hulle sal genoem word die kinders van God.

10 En salig is hulle almal wat vervolgd word om my Naams ontwil, want hulle s'n is die koninkryk van die hemel.

11 En salig is julle wanneer die mense julle sal beledig en vervolgd, en allerlei soorte boosheid valslik teen julle sal spreek, om my ontwil;

12 Want julle sal groot vreugde hê en uitermate verheug wees, want groot sal julle

- loon wees in die hemel; want so het hulle die profete vervolg wat voor julle was.
- 13 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, Ek gee aan julle om die sout te wees van die aarde; maar as die sout sy smaak sal verloor, waarmee sal die aarde gesout word? Die sout sal daarna vir niks deug nie, maar om uitgewerp en vertrap te word onder die voete van mense.
- 14 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, Ek gee aan julle om die lig te wees van hierdie volk. 'n Stad wat geleë is bo-op 'n berg kan nie verberg word nie.
- 15 Kyk, steek mense 'n kers op en plaas dit onder 'n maatemmer? Nee, maar op 'n staander, en dit gee lig aan almal wat in die huis is;
- 16 Daarom, laat julle lig so skyn voor hierdie volk, sodat hulle julle goeie werke mag sien en julle Vader verheerlik wat in die hemel is.
- 17 Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te vernietig nie. Ek het nie gekom om te vernietig nie, maar om te vervul;
- 18 Want voorwaar Ek sê aan julle, een jota nóg een tittel het nie verbygegaan van die wet nie, maar in My is dit alles vervul.
- 19 En kyk, Ek het julle die wet en die gebooie gegee van my Vader, sodat julle sal glo in My, en sodat julle sal bekeer van julle sondes, en na My kom met 'n gebroke hart en 'n verslae gees. Kyk, julle het die gebooie voor julle, en die wet is vervul.
- 20 Daarom, kom na My en word julle gered; want voorwaar Ek sê aan julle, dat tensy julle my gebooie sal onderhou, wat Ek julle gebied het op hierdie tyd, sal julle onder geen omstandighede die koninkryk van die hemel binnegaan nie.
- 21 Julle het gehoor dat dit gesê is deur hulle van die ou tyd, en dit is ook geskrywe voor julle, dat julle nie mag doodslaan nie, en wie ook al sal doodslaan sal in gevaar wees van die oordeel van God;
- 22 Maar Ek sê aan julle, dat wie ook al vertoornd is op sy broer, sal in gevaar wees van sy oordeel. En wie ook al sal sê aan sy broer, Raka, sal in gevaar wees van die raad; en wie ook al sal sê, Jou dwaas, sal in gevaar wees van die helle vuur.
- 23 Daarom, as julle na My sal kom, of sal begeer om na My toe te kom, en onthou dat jul broer iets teen jul het —
- 24 Gaan dan jou weg na jou broer, en word eers versoen met jou broer, en kom dan na My met volle voorneme van hart, en Ek sal julle ontvang.
- 25 Wees gou versoen met jul teenparty terwyl julle onderweg is met hom, uit vrees dat ter eniger tyd hy julle sal kry, en julle gewerp sal word in die gevangenis.
- 26 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, julle sal geensins daar uitkom totdat julle die uiterste senien betaal het nie. En terwyl julle in die gevangenis is, kan julle selfs een senien betaal? Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, Nee.
- 27 Kyk, dit is geskrywe deur hulle van die ou tyd, dat julle nie egbreuk mag pleeg nie;
- 28 Maar Ek sê aan julle, dat wie ook al kyk na 'n vrou, om haar te begeer, het reeds egbreuk gepleeg in sy hart.
- 29 Kyk, Ek gee aan julle 'n gebod, dat julle nie een van hierdie dinge toelaat om julle hart binne te gaan nie;
- 30 Want dit is beter dat julle julself hierdie dinge sou ontsê, waarin julle jul kruis sal opneem, as dat julle gewerp sou word in die hel.
- 31 Daar is geskrywe, dat wie ook al sy vrou sal skei, laat hom vir haar 'n skrywe van egskeiding gee.
- 32 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, dat wie ook al sy vrou sal skei, behalwe

omrede van ontug, laat haar egbreuk pleeg; en wie ook al met haar sal trou wat geskei is, pleeg egbreuk.

33 En weer daar is geskrywe, julle sal nie vals sweer nie, maar sal julle ede nakom aan die Here;

34 Maar voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, sweer hoegenaamd nie; nóg by die hemel, want dit is God se troon;

35 Nóg by die aarde, want dit is sy voetbank;

36 Nóg sal julle sweer by julle hoofde, want julle kan nie een haar swart of wit maak nie;

37 Maar laat julle mededeling wees Ja, ja; Nee, nee; want wat ook al kom van meer as hierdie, is boos.

38 En kyk, daar is geskrywe, 'n oog vir 'n oog, en 'n tand vir 'n tand;

39 Maar Ek sê aan julle, dat julle nie die bose moet verset nie, maar wie ook al julle sal slaan op die regterwang, draai na hom die ander ook;

40 En as enigeen jou wil daag voor die gereg en jou onderkleed wegneem, laat hom jou bokleed ook kry;

41 En wie ook al julle sal dwing om 'n myl te gaan, gaan met hom twee.

42 Gee aan hom wat julle vra, en van hom wat van julle wil leen, draai julle nie weg nie.

43 En kyk daar is ook geskrywe, dat julle jul naaste sal liefhê en jul vyand haat;

44 Maar kyk Ek sê aan julle, wees lief vir julle vyande, seën hulle wat julle vervloek, doen goed aan hulle wat julle haat, en bid vir hulle wat julle met minagting misbruik en julle vervolg;

45 Sodat julle die kinders mag wees van julle Vader wat in die hemel is; want Hy laat sy son opgaan oor die bose en oor die goeies.

46 Daarom, daardie dinge wat van die ou tyd was, wat onder die wet was, is almal in My vervul.

47 Ou dinge is weggedoen, en alle dinge het nuut geword.

48 Daarom, Ek wil hê dat julle volmaak moet wees net soos Ek, of julle Vader wat in die hemel is, volmaak is.

3 Nefi 13

1 Voorwaar, voorwaar, Ek sê dat Ek wil dat julle aan die armes aalmoese moet gee; maar pas op dat julle nie julle aalmoese voor die mense gee om gesien te word deur hulle nie; anders het julle geen beloning van julle Vader wat in die hemel is nie.

2 Daarom, wanneer julle jul aalmoese gee, moenie 'n trompet blaas voor julle nie, soos die huigelaars sal gee in die sinagoges en op die strate, sodat hulle lof mag hê van die mense. Voorwaar Ek sê aan julle, hulle het hulle beloning.

3 Maar wanneer julle aalmoese gee, laat julle linkerhand nie weet wat julle regterhand doen nie;

4 Sodat jul aalmoese in die geheim mag wees; en jul Vader, wat in die geheim sien, Hy sal julle openlik beloon.

5 En wanneer julle bid, moet julle nie doen soos die huigelaars nie, want hulle is lief om te bid, en staan in die sinagoges en op die hoeke van die strate, sodat hulle gesien mag word deur mense. Voorwaar, Ek sê aan julle, hulle het hulle beloning.

6 Maar julle, wanneer julle bid, gaan in jul binnekamer in, en wanneer julle jul deur

gesluit het, bid tot jul Vader wat in die verborgenheid is, en jul Vader, wat sien in die geheim, sal julle openlik beloon.

7 Maar wanneer julle bid, gebruik nie ydele herhalings, soos die heidene nie, want hulle dink dat hulle gehoor sal word vanweë hulle baie woorde.

8 Wees julle daarom nie soos hulle nie, want julle Vader weet watter dinge julle nodig het nog voordat julle Hom vra.

9 Volgens hierdie wyse moet julle daarom bid: Onse Vader wat in die hemel is, laat u Naam geheilig word;

10 Laat U wil geskied op aarde soos dit is in die hemel.

11 En vergeef ons ons skulde, soos ons ons skuldenaars vergewe.

12 En laat ons nie in versoeking gelei word nie, maar verlos ons van die bose.

13 Want aan U behoort die koninkryk, en die mag, en die heerlikheid, vir ewig. Amen.

14 Want, as julle mense hulle oortredings vergewe, sal julle hemelse Vader ook julle vergewe;

15 Maar as julle nie mense hulle oortredings vergewe nie, nóg sal julle Vader julle oortredings vergewe.

16 Verder, wanneer julle vas, moenie wees soos die huigelaars, met 'n treurige gelaat nie, want hulle mismaak hulle gesigte sodat dit mag voorkom vir die mense dat hulle vas. Voorwaar Ek sê aan julle, hulle het hulle beloning.

17 Maar julle, wanneer julle vas, salf jul hoof, en was jul gesig;

18 Sodat julle nie vir mense voorkom dat julle vas nie, maar vir julle Vader, wat in die verborgenheid is; en jul Vader, wat in die geheim sien, sal julle openlik beloon.

19 Moenie vir julle skatte weglê op die aarde, waar mot en roes vernietig, en waar diewe inbreek en steel nie;

20 Maar lê vir julleself skatte weg in die hemel, waar nóg mot en roes vernietig, en waar diewe nie inbreek nie, nóg steel.

21 Want waar julle skat is, daar sal julle hart ook wees.

22 Die lig van die liggaam is die oog; daarom, as jul oog opreg is, sal julle hele liggaam vol lig wees.

23 Maar as julle oog boos is, sal julle hele liggaam vol duisternis wees. As, daarom, die lig wat in julle is, duisternis is, hoe groot is daardie duisternis!

24 Geen mens kan twee meesters dien nie; want óf hy sal die een haat en die ander liefhê, óf anders sal hy die een aanhang en die ander verag. Julle kan nie God en Mammon dien nie.

25 En nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy na die twaalf gekyk wat Hy gekies het, en aan hulle gesê: Onthou die woorde wat Ek gespreek het. Want kyk, julle is diegene wat Ek gekies het om hierdie mense te dien. Daarom sê Ek aan julle, bekommer julle nie oor julle lewe nie, wat julle sal eet, of wat julle sal drink nie; nóg oor julle liggaam, wat julle sal aantrek. Is die lewe nie meer as voedsel, en die liggaam as klere nie?

26 Kyk na die voëls van die lug, want hulle saai nie, nóg maai hulle nóg bring hulle bymekaar in skure; tog voed julle hemelse Vader hulle. Is julle nie baie beter as hulle nie?

27 Wie van julle, deur daaraan te dink kan een el voeg by sy lengte?

28 En waarom dink julle aan klere? Let op die lelies van die veld, hoe hulle groei; hulle arbei nie, nóg spin hulle;

- 29 En tog sê Ek aan julle, dat selfs Salomo, in al sy heerlikheid, nie geklee was soos een van hierdie nie.
- 30 Daarom, as God die gras van die veld so klee, wat vandag is, en môre gewerp word in 'n oond, net so sal Hy julle klee, as julle nie kleingelowig is nie.
- 31 Daarom dink nie daaraan, en sê, Wat sal ons eet? of, Wat sal ons drink? of, Waarmee sal ons geklee word nie?
- 32 Want julle hemelse Vader weet dat julle al hierdie dinge nodig het.
- 33 Maar soek julle eers die koninkryk van God en sy geregtigheid, en al hierdie dinge sal tot julle bygevoeg word.
- 34 Dink julle daarom nie oor môre nie, want môre sal hom bekommer oor sy eie dinge. Genoegsaam is die dag aan sy eie boosheid.

3 Nefi 14

- 1 En nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy weer na die skare gedraai, en het weer sy mond tot hulle geopen, en gesê: Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, Oordeel nie, sodat julle nie geoordeel word nie.
- 2 Want met welke oordeel julle oordeel, sal julle geoordeel word; en met welke maat julle meet, sal weer vir julle gemeet word.
- 3 En waarom sien jy die splinter wat in jou broer se oog is, maar merk nie die balk wat in jou eie oog is nie?
- 4 Of hoe sal jy sê aan jou broer: Laat my die splinter uit jou oog trek — en kyk, 'n balk is in jou eie oog?
- 5 Jou huigelaar, haal eers die balk uit jou eie oog; en dan sal jy duidelik sien om die splinter uit jou broer se oog te haal.
- 6 Gee nie dit wat heilig is aan die honde nie, nóg werp julle jul pêrels voor die varke, sodat hulle hul nie vertrap onder hulle voete, en omdraai en julle verskeur nie.
- 7 Vra, en dit sal gegee word aan julle; soek, en julle sal vind; klop, en dit sal vir julle oopgemaak word.
- 8 Want elkeen wat vra, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal dit oopgemaak word.
- 9 Of watter mens is daar onder julle, wat, as sy seun brood vra, hom 'n klip sal gee?
- 10 Of as hy 'n vis vra, sal hy hom 'n slang gee?
- 11 As julle dan, wat boos is, weet hoe om goeie gawes te gee aan julle kinders, hoeveel te meer sal julle Vader wat in die hemel is, goeie dinge gee aan hulle wat Hom vra?
- 12 Daarom, alle dinge wat ook al julle wil hê dat mense aan julle moet doen, doen julle net so aan hulle; want dit is die wet en die profete.
- 13 Gaan julle in deur die eng poort; want wyd is die poort, en breed is die weg, wat lei na vernietiging, en baie is daar wat daar ingaan;
- 14 Want eng is die poort, en smal is die weg, wat lei na die lewe, en daar is min wat dit vind.
- 15 Pas op vir valse profete, wat kom na julle in skaapsklere, maar van binne is hulle roofsugtige wolwe.
- 16 Julle sal hulle ken aan hulle vrugte. Oes mense druiwe van dorings, of vye van distels?
- 17 Net so bring elke goeie boom goeie vrugte voort; maar 'n slegte boom bring

slegte vrugte voort.

18 'n Goeie boom kan nie slegte vrugte voortbring nie, nóg kan 'n slegte boom goeie vrugte voortbring.

19 Elke boom wat nie goeie vrugte voortbring nie word afgekap, en in die vuur gewerp.

20 Daarom, aan hulle vrugte sal julle hulle ken.

21 Nie elkeen wat aan My sê, Here, Here, sal ingaan in die koninkryk van die hemel nie; maar hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemel is.

22 Baie sal aan my sê in daardie dag: Here, Here, het ons nie geprofeteer in u Naam, en in u Naam duiwels uitgewerp, en in u Naam baie wonderlike werke gedoen nie?

23 En dan sal Ek verklaar aan hulle: Ek het julle nooit geken nie; gaan weg van My, julle wat die goddeloosheid werk!

24 Daarom, wie ook al hierdie woorde hoor van My en hulle doen, hom sal Ek vergelyk met 'n verstandige man, wat sy huis gebou het op 'n rots —

25 En die reën het geval, en die vloede het gekom, en die winde het gewaai, en geslaan teen daardie huis; en dit het nie geval nie, want dit was gevestig op 'n rots.

26 En elkeen wat hierdie woorde van my hoor en hulle nie doen nie, sal vergelyk word met 'n dwase man, wat sy huis gebou het op die sand —

27 En die reën het geval, en die vloede het gekom, en die winde het gewaai, en geslaan teen daardie huis; en dit het geval, en groot was die val daarvan.

3 Nefi 15

1 En nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie woorde beëindig het, het Hy rondomheen gekyk oor die skare, en aan hulle gesê: Kyk, julle het die dinge gehoor wat Ek geleer het voordat Ek opgevaar het na my Vader; daarom, wie ook al hierdie woorde van my onthou en hulle doen, hom sal Ek opwek op die laaste dag.

2 En dit het gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gesê het, het Hy opgemerk dat daar sommiges onder hulle was wat verwonderd was, en gewonder het wat Hy wou aangaande die wet van Moses; want hulle het nie die gesegde verstaan dat ou dinge verbygegaan het, en dat alle dinge nuut geword het nie.

3 En Hy het aan hulle gesê: Verwonder julle nie dat Ek aan julle gesê het dat ou dinge verbygegaan het, en dat alle dinge nuut geword het nie.

4 Kyk, Ek sê aan julle dat die wet vervul is wat aan Moses gegee is.

5 Kyk, Ek is Hy wat die wet gegee het, en Ek is Hy wat die verbond aangegaan het met my volk Israel; daarom, die wet is in My vervul, want Ek het gekom om die wet te vervul; daarom het dit 'n einde.

6 Kyk, Ek vernietig nie die profete nie, want soveel as wat nie in My vervul is nie, voorwaar Ek sê aan julle, sal alles vervul word.

7 En omdat Ek aan julle gesê het dat ou dinge verbygegaan het, vernietig Ek nie dit wat gespreek is aangaande dinge wat moet kom nie.

8 Want kyk, die verbond wat Ek aangegaan het met my volk is nie alles vervul nie; maar die wet wat gegee is aan Moses, het 'n einde in My.

9 Kyk, Ek is die wet, en die lig. Vertrou op My, en volhard tot die einde, en julle sal lewe; want aan hom wat volhard tot die einde sal Ek die ewige lewe gee.

10 Kyk, Ek het aan julle die gebooie gegee; daarom, onderhou my gebooie. En dit is die wet en die profete, want hulle het waarlik getuig van My.

- 11 En nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy gesê aan daardie twaalf wat Hy gekies het:
- 12 Julle is my dissipels; en julle is 'n lig vir hierdie volk, wat 'n oorblyfsel is van die huis van Josef.
- 13 En kyk, dit is die land van julle erfenis; en die Vader het dit aan julle gegee.
- 14 En nooit te eniger tyd het die Vader my 'n bevel gegee dat Ek dit aan julle broers by Jerusalem moet vertel nie.
- 15 Nóg te eniger tyd het die Vader My bevel gegee dat Ek aan hulle moet vertel aangaande die ander stamme van die huis van Israel, wat die Vader weggelei het uit die land nie.
- 16 Dit het die Vader My gebied, dat ek aan hulle moet sê:
- 17 Dat ek ander skape het wat nie van hierdie kudde is nie; hulle ook moet Ek bring, en hulle sal my stem hoor; en daar sal een kudde wees, en een Herder.
- 18 En nou, vanweë hardnekkigheid en ongeloof het hulle my woord nie verstaan nie; daarom is Ek gebied om niks meer aangaande hierdie dinge van die Vader aan hulle te sê nie.
- 19 Maar, voorwaar, Ek sê aan julle, dat die Vader My gebied het, en Ek vertel dit aan julle, dat julle afgeskei is van uit hulle midde vanweë hulle goddeloosheid; daarom is dit vanweë hulle goddeloosheid dat hulle nie weet van julle nie.
- 20 En voorwaar, Ek sê weer aan julle dat die Vader die ander stamme afgeskei het van hulle; en dit is vanweë hulle goddeloosheid dat hulle nie van hulle weet nie.
- 21 En voorwaar Ek sê aan julle, dat julle hulle is van wie Ek gesê het: Ander skape het ek wat nie van hierdie kudde is nie; hulle ook moet Ek bring, en hulle sal my stem hoor; en daar sal een kudde wees, en een Herder.
- 22 En hulle het My nie verstaan nie, want hulle het veronderstel dat dit die nie-Jode was; want hulle het nie verstaan dat die nie-Jode bekeer sou word deur hulle prediking nie.
- 23 En hulle het My nie verstaan toe Ek gesê het dat hulle my stem sal hoor nie; en hulle het My nie verstaan dat die nie-Jode nooit te eniger tyd my stem sou hoor nie—dat Ek My nie sou openbaar aan hulle, tensy dit was deur die Heilige Gees nie.
- 24 Maar kyk, julle het beide my stem gehoor, en My gesien; en julle is my skape, en julle word gereken onder diegene wat die Vader My gegee het.

3 Nefi 16

- 1 En voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle dat Ek ander skape het, wat nie van hierdie land is nie, nóg van die land van Jerusalem, nóg in enige dele van daardie land rondom waarheen Ek gegaan het om te dien.
- 2 Want hulle van wie Ek spreek is hulle wat nog nie my stem gehoor het nie; nóg het Ek my ooit te eniger tyd geopenbaar aan hulle.
- 3 Maar Ek het 'n bevel ontvang van die Vader dat Ek na hulle sal gaan, en dat hulle my stem sal hoor, en gereken sal word onder my skape, dat daar een kudde en een herder mag wees; daarom gaan Ek om Myself te toon aan hulle.
- 4 En ek gebied julle dat julle hierdie woorde sal skryf nadat Ek weggegaan het, sodat indien dit so sal wees dat my volk by Jerusalem, hulle wat my gesien het en by My was in my bediening, nie die Vader in my Naam vra nie, sodat hulle 'n kennis mag ontvang van julle deur die Heilige Gees, en ook van die ander stamme van wie

hulle nie weet nie, sodat hierdie woorde wat julle sal skryf, behou sal word en openbaar sal word aan die nie-Jode, sodat deur die volheid van die nie-Jode, die oorblyfsel van hul nageslag, wat verstrooi sal word oor die aangesig van die aarde vanweë hul ongeloof, ingebring mag word, of gebring mag word tot 'n kennis van My, hulle Verlosser.

5 En dan sal Ek hulle bymekaarmaak van die vier hoeke van die aarde; en dan sal Ek die verbond vervul wat die Vader aangegaan het met al die mense van die huis van Israel.

6 En salig is die nie-Jode, vanweë hulle geloof in My, in en deur die Heilige Gees, wat getuig aan hulle van My en van die Vader.

7 Kyk, vanweë hulle geloof in My, sê die Vader, en vanweë die ongeloof van julle, o huis van Israel, in die laaste dae sal die waarheid na die nie-Jode kom, sodat die volheid van hierdie dinge bekend gemaak sal word aan hulle.

8 Maar wee, sê die Vader, oor die ongelowiges van die nie-Jode — want nieteenstaande hulle verskyn het op die aangesig van hierdie land, en my volk verstrooi het wat van die huis van Israel is; en my volk wat van die huis van Israel is, is uitgewerp onder hulle, en is vertrap onder hulle voete;

9 En vanweë die genade van die Vader aan die nie-Jode, en ook die oordele van die Vader oor my volk wat van die huis van Israel is, voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, dat na dit alles, en Ek het my volk wat van die huis van Israel is, laat slaan, en laat kwel, en doodslaan, en uitwerp van onder hulle, en laat haat deur hulle, en 'n bespotting en 'n smaad laat word onder hulle —

10 En so gebied die Vader dat Ek aan julle moet sê: Op daardie dag wanneer die nie-Jode sal sondig teen my evangelie, en die volheid sal verwerp van my evangelie, en verhef sal wees in die trots van hulle harte bo alle nasies, en bo al die volke van die hele aarde, en gevul sal wees met allerlei soorte leuens, en bedriërye, en kwaadstigting, en allerlei soorte huigelary, en moorde, en priesterliste, en hoererye, en van geheime gruwels; en as hulle al daardie dinge sal doen, en die volheid sal verwerp van my evangelie, kyk, sê die Vader, sal Ek die volheid van my evangelie neem van onder hulle.

11 En dan sal Ek my verbond onthou wat Ek gemaak het met my volk, o huis van Israel, en Ek sal my evangelie na hulle bring.

12 En Ek sal aan julle wys, o huis van Israel, dat die nie-Jode nie mag sal hê oor julle nie; maar Ek sal my verbond met julle onthou, o huis van Israel, en julle sal kom tot die kennis van die volheid van my evangelie.

13 Maar as die nie-Jode sal bekeer en terugkeer na My, sê die Vader, kyk, hulle sal gereken word onder my volk, o huis van Israel.

14 En Ek sal nie my volk toelaat, wat van die huis van Israel is, om deur te gaan onder hulle, en hulle te vertrap nie, sê die Vader.

15 Maar as hulle nie na My keer nie, en ag slaan op my stem nie, sal Ek hulle toelaat, ja, Ek sal my volk toelaat, o huis van Israel, dat hulle sal deurgaen onder hulle, en hulle sal hulle vertrap, en hulle sal wees soos sout wat sy smaak verloor het, wat daarna vir niks deug nie behalwe om uitgegooi te word, en om vertrap te word onder die voete van my volk, o huis van Israel.

16 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, so het die Vader my gebied — dat Ek aan hierdie volk hierdie land moet gee as hulle erfenis.

17 En dan sal die woorde van die profeet Jesaja vervul word, wat sê:

- 18 Julle wagte sal die stem verhef; met die stem tesame sal hulle sing, want hulle sal sien oog tot oog wanneer die Here weer Sion sal bring.
- 19 Breek uit in gejubel, sing saam, julle puinhoop van Jerusalem; want die Here het sy volk vertroos, Hy het Jerusalem verlos.
- 20 Die Here het sy heilige arm ontbloot voor die oë van al die nasies; en al die eindes van die aarde sal die saligheid van God sien.

3 Nefi 17

- 1 Kyk, nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy weer rondomheen gekyk na die skare, en hy het aan hulle gesê: Kyk, my tyd is op hande.
- 2 Ek merk dat julle swak is, dat julle nie al my woorde kan verstaan wat Ek deur die Vader gebied is om tot julle te spreek op hierdie tyd nie.
- 3 Daarom, gaan julle na julle huise, en peins oor die dinge wat Ek gesê het, en vra vir die Vader, in my Naam, sodat julle mag verstaan, en berei julle gedagtes voor vir môre, en Ek kom weer na julle.
- 4 Maar nou gaan Ek na die Vader, en ook om Myself te toon aan die verlore stamme van Israel, want hulle is nie verlore vir die Vader nie, want Hy weet waarheen Hy hulle geneem het.
- 5 En dit het gebeur dat toe Jesus so gespreek het, het Hy weer rondomheen gekyk oor die skare, en gesien dat hulle in tranes was, en standvastig na Hom gekyk het asof hulle Hom wou vra om nog 'n rukkie langer te bly by hulle.
- 6 En Hy het aan hulle gesê: Kyk, my innerlike is gevul met medelye vir julle.
- 7 Het julle eniges onder julle wat siek is? Bring hulle hierheen. Het julle eniges wat lam is, of blind, of mank, of vermink, of melaats, of wat verdor is, of wat doof is, of wat op enige manier gekwel is? Bring hulle hierheen en Ek sal hulle genees, want Ek het medelye met julle; my innerlike is vervul met genade.
- 8 Want Ek merk dat julle begeer dat Ek aan julle moet toon wat Ek gedoen het vir julle broers by Jerusalem, want Ek sien dat julle geloof voldoende is dat Ek julle kan genees.
- 9 En dit het gebeur dat toe Hy so gespreek het, het die hele skare saam uitgegaan, met hulle siekes en hulle gekweldes, en hulle verlamdes, en met hulle blindes, en met hulle stommes, en met hulle almal wat gekwel is op enige wyse; en Hy het hulle elkeen genees soos hulle vorentoe gebring is na Hom.
- 10 En hulle het almal, beide hulle wat genees is en hulle wat gesond was, neergebuiig aan sy voete, en het Hom aanbid; en soveel as wat kon kom ten spyte van die skare, het sy voete gesoen, in soverre dat hulle sy voete natgemaak het met hulle tranes.
- 11 En dit het gebeur dat Hy gebied het dat hulle klein kindertjies gebring moes word.
- 12 Dus het hulle hul klein kindertjies gebring en hulle neergesit op die grond rondom Hom, en Jesus het in die middel gestaan; en die skare het plek gemaak totdat hulle almal gebring is na Hom.
- 13 En dit het gebeur dat nadat hulle almal gebring is, en Jesus in die middel gestaan het, het Hy die skare gebied dat hulle moes neerkniel op die grond.
- 14 En dit het gebeur dat toe hulle neergekniel het op die grond, het Jesus bewoë geword, en gesê: Vader, Ek is verontrus vanweë die goddeloosheid van die volk van die huis van Israel.

- 15 En toe Hy hierdie woorde gesê het, het Hy self ook gekniel op die aarde; en kyk, Hy het gebid tot die Vader, en die dinge wat Hy gebid het kan nie geskrywe word nie, en die skare het getuig wat Hom gehoor het.
- 16 En op hierdie wyse getuig hulle: Die oog het voorheen nooit gesien, nóg het die oor gehoor, sulke groot en wonderlike dinge soos wat ons gesien en gehoor het wat Jesus gespreek het tot die Vader nie;
- 17 En geen tong kan spreek, nóg kan daar geskryf word deur enige mens, nóg kan die harte van mense sulke groot en wonderlike dinge indink, as wat ons beide gesien en gehoor het Jesus spreek; en niemand kan indink die vreugde wat ons siele gevul het ten tyde dat ons Hom gehoor bid het vir ons tot die Vader nie.
- 18 En dit het gebeur dat toe Jesus 'n einde gemaak het om te bid tot die Vader, het Hy opgestaan; maar so groot was die vreugde van die skare dat hulle oorweldig was.
- 19 En dit het gebeur dat Jesus tot hulle gespreek het en hulle gebied het om op te staan.
- 20 En hulle het opgestaan van die aarde, en Hy het aan hulle gesê: Salig is julle vanweë julle geloof. En nou kyk, my vreugde is vol.
- 21 En toe Hy hierdie woorde gesê het, het Hy geweene, en die skare het getuig daarvan, en Hy het hulle klein kindertjies geneem, een vir een, en hulle geseën, en tot die Vader gebid vir hulle.
- 22 En toe Hy dit gedoen het, het Hy weer geweene;
- 23 En Hy het tot die skare gespreek, en het aan hulle gesê: Aanskou julle klein kindertjies.
- 24 En toe hulle kyk om te sien, het hulle hul oë hemelwaarts gerig, en hulle het die hemele sien oopgaan, en hulle het engele sien neerdaal uit die hemel as't ware te midde van vuur; en hulle het neergedaal en daardie klein kindertjies omring, en hulle was omring met vuur; en die engele het hulle gedien.
- 25 En die skare het gesien en gehoor en getuig; en hulle weet dat hulle getuienis waar is, want hulle almal het gesien en gehoor, elke man vir homself; en hulle was in getal omtrent tweeduisend vyfhonderd siele; en hulle het bestaan uit mans, vroue en kinders.

3 Nefi 18

- 1 En dit het gebeur dat Jesus sy dissipels gebied het dat hulle enige brood en wyn na Hom moes bring.
- 2 En terwyl hulle weg was om brood en wyn te gaan haal, het Hy die skare gebied dat hulle moes gaan sit op die grond.
- 3 En toe die dissipels gekom het met brood en wyn, het Hy van die brood geneem en dit gebreek en geseën; en Hy het gegee aan die dissipels en gebied dat hulle moes eet.
- 4 En toe hulle geëet het en gevul was, het Hy gebied dat hulle moes gee aan die skare.
- 5 En toe die skare geëet het en gevul was, het Hy aan die dissipels gesê: Kyk, daar sal een onder julle geordineer word, en aan hom sal Ek mag gee dat hy brood sal breek en dit seën en dit gee aan die volk van my kerk, aan al diegene wat sal glo en gedoop word in my Naam.
- 6 En dit sal julle altyd nastreef om te doen, net soos Ek gedoen het, net soos Ek

brood gebreek het en dit geseën het en dit gegee het aan julle.

7 En dit sal julle doen ter gedagtenis van my liggaam, wat Ek getoon het aan julle. En dit sal 'n getuienis wees tot die Vader dat julle My altyd onthou. En as julle My altyd onthou, sal julle my Gees hê om met julle te wees.

8 En dit het gebeur dat toe Hy hierdie woorde gesê het, het Hy sy dissipels gebied dat hulle van die wyn van die beker moes neem en daarvan drink, en dat hulle ook aan die skare moes gee sodat hulle daarvan mag drink.

9 En dit het gebeur dat hulle dit gedoen het, en daarvan gedrink het en gevul is; en hulle het aan die skare gegee, en hulle het gedrink, en hulle is gevul.

10 En toe die dissipels dit gedoen het, het Jesus aan hulle gesê: Salig is julle vanweë hierdie ding wat julle gedoen het, want dit is 'n vervulling van my gebooie, en dit getuig aan die Vader dat julle gewillig is om dit te doen wat Ek julle gebied het.

11 En dit sal julle altyd doen aan diegene wat bekeer en gedoop word in my Naam; en julle sal dit doen ter gedagtenis van my bloed, wat Ek gestort het vir julle, sodat julle mag getuig aan die Vader dat julle My altyd onthou. En as julle My altyd onthou, sal julle my Gees hê om met julle te wees.

12 En Ek gee aan julle 'n gebod dat julle hierdie dinge sal doen. En as julle altyd hierdie dinge sal doen, salig is julle, want julle is gebou op my rots.

13 Maar wie ook al onder julle meer of minder sal doen as hierdie dinge is nie gebou op my rots nie, maar is gebou op 'n sanderige fondament; en wanneer die reën val, en die vloede kom, en die winde waai, en teen hulle slaan, sal hulle val, en die poorte van die hel is reeds oop om hulle te ontvang.

14 Daarom, salig is julle as julle my gebooie sal onderhou, wat die Vader My gebied het dat ek aan julle moet gee.

15 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, julle moet altyd waak en bid, sodat julle nie versoek word deur die duiwel nie, en julle gevange weggevoer word deur hom nie.

16 En soos Ek onder julle gebid het, net so moet julle bid in my kerk, onder my volk wat bekeer en gedoop word in my Naam. Kyk, Ek is die lig; Ek het 'n voorbeeld gestel vir julle.

17 En dit het gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gespreek het tot sy dissipels, het Hy weer gedraai tot die skare en aan hulle gesê:

18 Kyk, voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, julle moet altyd waak en bid sodat julle nie in die versoeking kom nie; want Satan begeer om julle te hê, sodat Hy julle kan sif soos koring.

19 Daarom, julle moet altyd bid tot die Vader in my Naam;

20 En wat ook al julle die Vader sal vra in my Naam, wat reg is, en glo dat julle sal ontvang, kyk, dit sal aan julle gegee word.

21 Bid in julle gesinne tot die Vader, altyd in my Naam, sodat julle vroue en julle kinders geseënd mag wees.

22 En kyk, julle moet dikwels bymekaar kom; en julle sal geen mens belet om te kom na julle wanneer julle bymekaar sal kom nie, maar laat hulle toe om na julle te kom en belet hulle nie;

23 Maar julle sal bid vir hulle, en sal hulle nie uitwerp nie; en as dit so is dat hulle dikwels na julle kom, sal julle bid vir hulle tot die Vader, in my Naam.

24 Daarom, hou julle lig omhoog sodat dit mag skyn vir die wêreld. Kyk, Ek is die lig wat julle sal omhoog hou — dit wat julle My sien doen het. Kyk, julle sien dat Ek gebid het tot die Vader, en julle almal het gesien.

- 25 En julle sien dat Ek gebied het dat niemand van julle moet weggaan nie, maar het eerder gebied dat julle tot My moet kom, sodat julle mag voel en sien; net so moet julle doen aan die wêreld; en wie ook al hierdie gebod verbreek, laat homself toe om in versoeking gelei te word.
- 26 En nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy weer sy oë gekeer na die dissipels wat hy gekies het, en het aan hulle gesê:
- 27 Kyk voorwaar, voorwaar Ek sê aan julle, Ek gee aan julle 'n ander gebod, en dan moet Ek na my Vader gaan sodat Ek ander gebooie mag vervul wat Hy My gegee het.
- 28 En nou kyk, hierdie is die gebod wat Ek aan julle gee, dat julle niemand bewustelik sal toelaat om onwaardiglik te neem van my vlees en bloed wanneer julle dit sal bedien nie;
- 29 Want wie ook al my vlees en bloed onwaardiglik eet en drink, eet en drink verdoemenis tot sy siel; daarom, as julle weet dat 'n man onwaardig is om te eet en drink van my vlees en bloed, sal julle hom belet.
- 30 Nogtans, julle sal hom nie uitwerp van onder julle nie, maar julle sal hom dien en sal bid vir hom tot die Vader, in my Naam; en as dit so is dat hy bekeer en gedoop word in my Naam, dan sal julle hom ontvang, en sal aan hom bedien van my vlees en bloed.
- 31 Maar as hy nie bekeer nie, sal hy nie gereken word onder my volk nie, sodat hy my volk nie vernietig nie, want kyk ek ken my skape, en hulle is getel.
- 32 Nogtans, julle sal hom nie uitwerp uit julle sinagoges, of julle plekke van aanbidding nie, want diesulkes sal julle aanhou om te dien; want julle weet nie of hulle sal terugkom en bekeer, en tot My kom met volle voorneme van hart nie, en Ek sal hulle genees; en julle sal die middel wees om verlossing na hulle te bring.
- 33 Daarom, onderhou hierdie woorde wat Ek julle gebied het, sodat julle nie onder oordeel kom nie, want wee hom vir wie die Vader veroordeel.
- 34 En Ek gee julle hierdie gebooie vanweë die twiste wat onder julle was. En salig is julle as julle geen twiste het onder julle nie.
- 35 En nou gaan Ek na die Vader, want dit is noodsaaklik dat Ek na die Vader gaan om julle onthalwe.
- 36 En dit het gebeur dat toe Jesus 'n einde gemaak het aan hierdie woorde, het Hy met sy hand die dissipels aangeraak wat Hy gekies het, een vir een, totdat Hy hulle almal aangeraak het, en het gespreek met hulle terwyl Hy hulle aangeraak het.
- 37 En die skare het nie die woorde gehoor wat Hy gespreek het nie, daarom het hulle nie getuig nie; maar die dissipels het getuig dat Hy hulle mag gegee het om die Heilige Gees te skenk. En ek sal toon aan julle dat hierdie getuienis waar is.
- 38 En dit het gebeur dat toe Jesus hulle almal aangeraak het, het daar 'n wolk gekom en die skare oorskadu dat hulle Jesus nie kon sien nie.
- 39 En terwyl hulle oorskadu was, het Hy weggegaan van hulle, en het opgevaar in die hemel. En die dissipels het gesien en getuig dat Hy weer opgevaar het in die hemel.

3 Nefi 19

- 1 En nou het dit gebeur dat nadat Jesus opgevaar het in die hemel, het die skare uiteengegaan en elke man het sy vrou en sy kinders geneem en het teruggekeer na sy eie huis.

- 2 En dit is onmiddellik ver en wyd onder die volk bekendgemaak, voordat dit nog donker was, dat die skare Jesus gesien het, en dat Hy hulle gedien het, en dat Hy ook Homself die volgende dag sou toon aan die skare.
- 3 Ja, wel deur die hele nag is dit ver en wyd bekend gemaak aangaande Jesus; en in so 'n mate het hulle aan die volk uitgestuur met die gevolg dat daar baie was, ja, 'n uitermate groot getal, het uitermate hard gewerk daardie hele nag sodat hulle die volgende dag op die plek mag wees waar Jesus Homself aan die skare sou toon.
- 4 En dit het gebeur dat die volgende dag, toe die skare bymekaargekom het, kyk, Nefi en sy broer wat hy opgewek het uit die dood, wie se naam Timótheüs was, en ook sy seun, wie se naam Jonas was, en ook Mathoni, en Mathoniha, sy broer, en Kumen, en Kumenonhi, en Jeremia, en Semnon, en Jonas, en Sedekia, en Jesaja — nou hierdie was die name van die dissipels wat Jesus gekies het — en dit het gebeur dat hulle uitgegaan en in die middel van die skare gaan staan het.
- 5 En kyk, die skare was so groot met die gevolg dat hulle hul in twaalf groepe laat verdeel het.
- 6 En die twaalf het die skare onderrig; en kyk, hulle het die skare laat neerkniel op die aangesig van die aarde, en laat bid tot die Vader in die Naam van Jesus.
- 7 En die dissipels het ook gebid tot die Vader in die Naam van Jesus. En dit het gebeur dat hulle opgestaan het en die volk gedien het.
- 8 En toe hulle daardie selfde woorde bedien het wat Jesus gespreek het — sonder afwyking van die woorde wat Jesus gespreek het — kyk, het hulle weer gekniel en gebid tot die Vader in die Naam van Jesus.
- 9 En hulle het gebid om dit wat hulle die meeste begeer het; en hulle het begeer dat die Heilige Gees aan hulle gegee moes word.
- 10 En nadat hulle so gebid het, het hulle afgegaan na die waterkant, en die skare het hulle gevolg.
- 11 En dit het gebeur dat Nefi afgegaan het in die water in en gedoop is.
- 12 En hy het opgekom uit die water en het begin om te doop. En hy het al diegene gedoop wat deur Jesus gekies is.
- 13 En dit het gebeur nadat hulle almal gedoop is en opgekom het uit die water, het die Heilige Gees op hulle geval, en hulle is gevul met die Heilige Gees en met vuur.
- 14 En kyk, hulle is omring soos met vuur; en dit het neergedaal van die hemel, en die skare het dit gesien, en het getuig; en engele het neergedaal uit die hemel en hulle gedien.
- 15 En dit het gebeur dat terwyl die engele die dissipels gedien het, kyk, het Jesus gekom en gestaan in die middel en hulle gedien.
- 16 En dit het gebeur dat Hy gespreek het tot die skare, en hulle gebied het dat hulle weer moes neerkniel op die aarde, en ook dat sy dissipels moes neerkniel op die aarde.
- 17 En dit het gebeur dat toe hulle almal neergekniel het op die aarde, het Hy sy dissipels gebied dat hulle moes bid.
- 18 En kyk, hulle het begin om te bid; en hulle het gebid tot Jesus, en Hom hulle Here en hulle God genoem.
- 19 En dit het gebeur dat Jesus weggegaan het uit hulle midde, 'n endjie van hulle af gegaan het en homself neergebuig het op die aarde, en hy het gesê:
- 20 Vader, Ek dank U dat U die Heilige Gees gegee het aan diegene wat Ek gekies het; en dit is vanweë hulle geloof in My dat Ek hulle gekies het uit die wêreld.

- 21 Vader, Ek bid U dat U die Heilige Gees sal gee aan al diegene wat sal glo in hulle woorde.
- 22 Vader, U het hulle die Heilige Gees gegee omdat hulle glo in My; en U sien dat hulle glo in My omdat U hulle hoor, en hulle bid tot My; en hulle bid tot My omdat Ek met hulle is.
- 23 En nou Vader, Ek bid tot U vir hulle, en ook vir al diegene wat mag glo in hulle woorde, sodat hulle mag glo in My, sodat Ek in hulle mag wees soos U, Vader, in My is, sodat ons een mag wees.
- 24 En dit het gebeur dat nadat Jesus so gebid het tot die Vader, het Hy na sy dissipels gekom, en kyk, hulle het nog aangehou, sonder ophou, om te bid tot Hom; en hulle het nie baie woorde gebruik nie, want dit is gegee aan hulle wat hulle moes bid, en hulle was gevul met begeerte.
- 25 En dit het gebeur dat Jesus hulle geseën het terwyl hulle tot Hom gebid het; en sy gelaat het vir hulle geglimlag, en die lig van sy gelaat het geskyn op hulle, en kyk, hulle was so wit soos die gelaat en ook die gewaard van Jesus; en kyk die witheid daarvan het al die witheid oortref, ja, waarlik kon daar niks wees op aarde so wit as die witheid daarvan nie.
- 26 En Jesus het aan hulle gesê: Bid sonder ophou; en hulle het nie opgehou om te bid nie.
- 27 En Hy het weer van hulle af weggedraai, en 'n entjie weggegaan en Homself neergebuig op die aarde; en Hy het weer gebid tot die Vader, en gesê:
- 28 Vader, Ek dank U dat U diegene gereinig het wat Ek gekies het, vanweë hulle geloof, en Ek bid vir hulle, en ook vir hulle wat sal glo in hulle woorde, sodat hulle gereinig mag word in My, deur geloof in hulle woorde, net soos hulle gereinig word in My.
- 29 Vader, Ek bid nie vir die wêreld nie, maar vir diegene wat U My gegee het uit die wêreld, vanweë hulle geloof, dat hulle gereinig mag word in My, dat Ek in hulle mag wees soos U, Vader, in My is, dat ons een mag wees, dat Ek verheerlik mag word in hulle.
- 30 En toe Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy weer na sy dissipels gekom; en kyk, hulle het standvastig gebid, sonder ophou, tot Hom; en Hy het weer vir hulle geglimlag; en kyk hulle was wit, net soos Jesus.
- 31 En dit het gebeur dat Hy weer 'n endjie weggegaan het en gebid het tot die Vader;
- 32 En tong kan nie die woorde spreek wat Hy gebid het nie, nóg kan geskryf word deur die mens die woorde wat Hy gebid het.
- 33 En die skare het gehoor en getuig; en hulle harte was oop en hulle het in hul harte die woorde begryp wat Hy gebid het.
- 34 Nogtans, so groot en wonderlik was die woorde wat Hy gebid het, dat hulle nie geskrywe kan word nie, nóg kan hulle geuiter word deur die mens.
- 35 En dit het gebeur dat toe Jesus 'n einde gemaak het om te bid, het Hy weer na die dissipels gekom, en aan hulle gesê: Sulke groot geloof het Ek nooit gesien onder al die Jode nie; daarom kon Ek nie aan hulle sulke groot wonderwerke toon nie, vanweë hulle ongeloof.
- 36 Voorwaar Ek sê aan julle, daar is niemand van hulle wat sulke groot dinge gesien het as wat julle gesien het nie; nóg het hulle sulke groot dinge gehoor as wat julle gehoor het.

3 Nefi 20

- 1 En dit het gebeur dat Hy die skare gebied het dat hulle moes ophou om te bid, en ook sy dissipels. En Hy het hulle gebied dat hulle nie moes ophou om te bid in hulle harte nie.
- 2 En Hy het hulle gebied dat hulle moes opstaan en op hulle voete staan. En hulle het opgestaan en gestaan op hulle voete.
- 3 En dit het gebeur dat Hy weer brood gebreek het en dit geseën het, en gegee het aan die dissipels om te eet.
- 4 En toe hulle geëet het, het Hy hulle gebied dat hulle brood moes breek, en aan die skare gee.
- 5 En toe hulle aan die skare gegee het, het Hy hulle ook wyn gegee om te drink, en hulle gebied dat hulle aan die skare moes gee.
- 6 Nou, daar was geen brood, nóg wyn, gebring deur die dissipels, nóg deur die skare;
- 7 Maar Hy het waarlik aan hulle brood gegee om te eet, en ook wyn om te drink.
- 8 En Hy het aan hulle gesê: Hy wat hierdie brood eet, eet van my liggaam tot sy siel; en hy wat drink van hierdie wyn, drink van my bloed tot sy siel; en sy siel sal nooit honger nóg dors, maar sal gevul wees.
- 9 Nou, toe die skare almal geëet en gedrink het, kyk, is hulle gevul deur die Gees; en hulle het uitgeroep met een stem, en Jesus geloof, vir wie hulle beide gesien en gehoor het.
- 10 En dit het gebeur dat toe hulle almal Jesus geloof het, het Hy aan hulle gesê: Kyk, nou volbring Ek die gebad wat die Vader My gebied het aangaande hierdie volk, wat 'n oorblyfsel is van die huis van Israel.
- 11 Julle onthou dat Ek tot julle gespreek het, en gesê het dat wanneer die woorde van Jesaja vervul sou word — kyk, hulle is geskrywe, julle het hulle voor julle, daarom, ondersoek hulle —
- 12 En voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, dat wanneer hulle vervul sal word, dan is die vervulling van die verbond wat die Vader aangegaan het met sy volk, o huis van Israel.
- 13 En dan sal die oorblyfsels, wat ver en wyd verstrooi sal wees op die aangesig van die aarde, bymekaar gemaak word van die ooste en van die weste, en van die suide en van die noorde; en hulle sal gebring word tot die kennis van die Here hulle God, wat hulle verlos het.
- 14 En die Vader het My gebied dat Ek aan julle hierdie land moet gee, as julle erfenis.
- 15 En Ek sê aan julle, dat as die nie-Jode nie bekeer na die seëning wat hulle sal ontvang nie, nadat hulle my volk verstrooi het —
- 16 Dan sal julle, wat 'n oorblyfsel is van die huis van Jakob, uitgaan onder hulle; en julle sal in die middel wees van hulle wat baie sal wees; en julle sal onder hulle wees soos 'n leeu onder die diere van die woud, en soos 'n jong leeu onder die kuddes van skape, wat, as hy deurgaen, beide vertrap en in stukke verskeur, en niemand kan verlos nie.
- 17 Julle hand sal opgelig wees teen julle teenstanders, en al julle vyande sal afgesny wees.
- 18 En Ek sal my volk bymekaarmaak soos 'n man sy gerwe bymekaarmaak op die vloer.
- 19 Want Ek sal my volk maak met wie die Vader 'n verbond aangegaan het, ja, Ek sal

julle horing yster maak, en Ek sal julle hoewe brons maak. En julle sal baie volke in stukke slaan; en Ek sal hulle wins toewy aan die Here, en hulle besittings aan die Here van die hele aarde. En kyk, Ek is Hy wat dit doen.

20 En dit sal gebeur, sê die Vader, dat die swaard van my geregtigheid sal hang oor hulle op daardie dag; en tensy hulle bekeer, sal dit op hulle val, sê die Vader, ja, wel op al die nasies van die nie-Jode.

21 En dit sal gebeur dat Ek my volk sal vestig, o huis van Israel.

22 En kyk, hierdie volk sal Ek vestig in hierdie land, ter vervulling van die verbond wat Ek aangegaan het met julle vader Jakob; en dit sal 'n Nuwe Jerusalem wees. En die magte van die hemel sal in die midde van hierdie volk wees; ja, waarlik, Ek sal in julle midde wees.

23 Kyk, Ek is Hy van wie Moses gespreek het, wat sê: 'n Profeet sal die Here julle God vir julle verwek uit julle broers, net soos ek; Hom sal julle hoor in alle dinge wat ook al Hy sal spreek met julle. En dit sal gebeur dat elke siel wat nie daardie profeet sal hoor nie, afgesny sal word van onder die volk.

24 Voorwaar, Ek sê aan julle, ja, en al die profete van Samuel en diegene wat daarna volg, soveel as wat gespreek het, het getuig van My.

25 En kyk, julle is die kinders van die profete; en julle is van die huis van Israel; en julle is van die verbond wat die Vader aangegaan het met julle vaders, wat aan Abraham sê: En in jou nageslag sal al die stamme van die aarde geseën word.

26 Die Vader het My opgewek, eerste vir julle, en het My gestuur om julle te seën deur elkeen van julle weg te draai van sy goddelooshede; en dit omdat julle die kinders is van die verbond —

27 En nadat julle geseën is, dan vervul die Vader die verbond wat Hy met Abraham aangegaan het, wat sê: In jou nageslag sal al die stamme van die aarde geseën word — tot die uitstorting van die Heilige Gees deur My op die nie-Jode, welke seëning op die nie-Jode hulle magtig sal maak bo almal, tot die verstrooiing van my volk, o huis van Israel.

28 En hulle sal 'n gésel wees vir die volk van hierdie land. Nogtans, wanneer hulle die volheid van my evangelie sal ontvang het, dan, as hulle hul harte sal verhard teen My, sal Ek hulle goddelooshede terugbring op hulle eie hoofde, sê die Vader.

29 En Ek sal die verbond onthou wat Ek aangegaan het met my volk; en Ek het met hulle 'n verbond aangegaan dat Ek hulle sal bymekaarmaak in my eie bepaalde tyd, dat Ek weer aan hulle die land van hulle vaders as hulle erfdeel sal gee, wat die land van Jerusalem is, wat die beloofde land is vir hulle vir ewig, sê die Vader.

30 En dit sal gebeur dat die tyd kom, wanneer die volheid van my evangelie verkondig sal word aan hulle;

31 En hulle sal glo in My, dat Ek Jesus Christus is, die Seun van God, en sal bid tot die Vader in My naam.

32 Dan sal hulle wagte hul stemme verhef, en met die stem tesame sal hulle sing; want hulle sal oog tot oog sien.

33 Dan sal die Vader hulle weer bymekaarmaak, en aan hulle Jerusalem gee as die land van hulle erfdeel.

34 Dan sal hulle uitbreek in gejubel — Sing saam, julle verwoeste plekke van Jerusalem; want die Vader het sy volk vertroos, Hy het Jerusalem verlos.

35 Die Vader het sy heilige arm ontbloot voor die oë van al die nasies; en al die eindes van die aarde sal die saligheid van die Vader sien; en die Vader en Ek is een.

- 36 En dan sal dit geskied wat geskrywe is: Ontwaak, ontwaak weer, en beklee jou met sterkte, o Sion, trek jou sierlike klere aan, o Jerusalem, die heilige stad, want voortaan sal daar nie meer in jou kom die onbesnedenes en die onreines nie.
- 37 Skud jouself los van die stof; staan op, gaan sit, o Jerusalem; maak jouself los van die bande van jou nek, o gevange dogter van Sion.
- 38 Want so sê die Here: Julle het juisself verkoop vir niks, en julle sal verlos word sonder geld.
- 39 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, dat my volk my Naam sal ken; ja, op daardie dag sal hulle weet dat Ek hy is wat spreek.
- 40 En dan sal hulle sê: Hoe lieflik is op die berge die voete van hom wat goeie tydings bring vir hulle, wat vrede verkondig; wat goeie tydings van die goeie aan hulle bring, wat saligheid verkondig; wat sê aan Sion: Jou God regeer!
- 41 En dan sal 'n geroep opgaan: Vertrek julle, vertrek julle, gaan julle uit daarvandaan, raak dit nie aan wat onrein is nie; gaan julle uit haar midde uit, wees julle rein wat die heilige voorwerpe dra van die Here.
- 42 Want julle sal nie uitgaan met haas nie, nóg gaan deur te vlug; want die Here sal uitgaan voor julle, en die God van Israel sal julle agterhoede wees.
- 43 Kyk, my Knecht sal wyslik optree; Hy sal verhoog wees en geëer en baie verhewe.
- 44 Net so baie was verstom oor U — sy gelaat was so misvorm, meer as enige mens, en sy liggaam meer as die seuns van mense —
- 45 So sal Hy baie nasies besprinkel; die konings sal hulle monde toemaak oor hom; want dit wat nie aan hulle vertel is nie, sal hulle sien; en dit wat hulle nie gehoor het nie, sal hulle begryp.
- 46 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, al hierdie dinge sal sekerlik kom, net soos die Vader My gebied het. Dan sal hierdie verbond wat die Vader aangegaan het met sy volk vervul word; en dan sal Jerusalem weer bewoon word deur my volk, en dit sal die land wees van hulle erfenis.

3 Nefi 21

- 1 En voorwaar Ek sê aan julle, Ek gee aan julle 'n teken, sodat julle die tyd mag weet wanneer hierdie dinge op die punt sal wees om plaas te vind — dat Ek hulle sal bymekaarmaak, van hulle lang verstrooiing, my volk, o huis van Israel, en weer my Sion onder hulle sal vestig;
- 2 En kyk, dit is die ding wat Ek aan julle sal gee vir 'n teken — want voorwaar Ek sê aan julle dat wanneer hierdie dinge wat Ek aan julle verkondig, en wat Ek hierna self aan julle sal verkondig, en deur die krag van die Heilige Gees wat gegee sal word aan julle deur die Vader, sal bekend gemaak word aan die nie-Jode sodat hulle mag weet aangaande hierdie volk wat 'n oorblyfsel is van die huis van Jakob, en aangaande hierdie, my volk, wat verstrooi sal word deur hulle;
- 3 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, wanneer hierdie dinge bekend gemaak sal word aan hulle deur die Vader, en sal uitgaan van die Vader, van hulle na julle;
- 4 Want dit is wysheid in die Vader dat hulle gevestig moet word in hierdie land, en daargestel word as 'n vrye volk deur die krag van die Vader, dat hierdie dinge van hulle mag uitgaan na 'n oorblyfsel van julle nageslag, sodat die verbond van die Vader vervul mag word wat Hy aangegaan het met sy volk, o huis van Israel;
- 5 Daarom, wanneer hierdie werke en die werke wat verrig sal word onder julle

hierna sal uitgaan van die nie-Jode, na julle nageslag wat sal kwyn in ongeloof vanweë goddeloosheid;

6 Want so behaag dit die Vader dat dit sal uitgaan van die nie-Jode, sodat Hy sy krag mag toon aan die nie-Jode, met die doel dat die nie-Jode, as hulle nie hulle harte sal verhard nie, dat hulle mag bekeer en na My kom en gedoop word in my Naam en weet van die ware punte van my leer, sodat hulle gereken kan word onder my volk, o huis van Israel;

7 En wanneer hierdie dinge geskied dat jou nageslag sal begin om hierdie dinge te weet — sal dit 'n teken wees vir hulle, dat hulle mag weet dat die werk van die Vader alreeds begin het ter vervulling van die verbond wat Hy aangegaan het met die volk wat van die huis van Israel is.

8 En wanneer daardie dag sal kom, sal dit gebeur dat konings hulle monde sal toemaak; want dit wat nie aan hulle vertel is nie, sal hulle sien; en dit wat hulle nie gehoor het nie sal hulle verstaan.

9 Want in daardie dag, om My ontwil, sal die Vader 'n werk verrig, wat 'n groot en wonderlike werk sal wees onder hulle; en daar sal onder hulle diegene wees wat dit nie sal glo nie, alhoewel 'n man dit sal verkondig aan hulle.

10 Maar kyk, die lewe van my kneg sal in my hand wees; daarom sal hulle hom nie beseer nie, alhoewel hy misvorm sal word vanweë hulle. Tog sal ek hom genees, want ek sal aan hulle toon dat my wysheid groter is as die geslepenheid van die duiwel.

11 Daarom, dit sal gebeur dat wie ook al nie glo in my woorde nie, wat Jesus Christus is, wat die Vader hom sal laat bring aan die nie-Jode, en aan hom mag sal gee dat Hy hulle sal uitbring tot die nie-Jode, (dit sal gedoen word net soos Moses gesê het) hulle sal afgesny word van onder my volk wat van die verbond is.

12 En my volk wat 'n oorblyfsel is van Jakob sal onder die nie-Jode wees, ja, in hulle midde soos 'n leeu onder die diere van die woud, soos 'n jong leeu onder die kuddes van skape, wat, as hy deurgaen, beide vertrap en in stukke verskeur, en niemand kan verlos nie.

13 Hulle hand sal opgehef word teen hulle teenstanders, en al hulle vyande sal afgesny word.

14 Ja, wee die nie-Jode tensy hulle bekeer; want dit sal gebeur in daardie dag, sê die Vader, dat Ek julle perde sal afsny uit julle midde, en Ek sal julle strydwaens vernietig;

15 En Ek sal die stede afsny van julle land, en al julle vestings omvergooi;

16 En Ek sal towerye afsny uit julle land, en julle sal nie meer waarsêers hê nie;

17 Julle gesnede beelde sal Ek ook afsny, en jul staande beelde uit jul midde, en julle sal nie meer die werke van jul hande aanbid nie;

18 En Ek sal julle heilige boomstamme uitpluk uit jul midde; net so sal Ek julle stede vernietig.

19 En dit sal gebeur dat alle leuentaai, en bedriërye, en afguns, en twiste, en priesterliste, en hoererye, weggedoen sal word.

20 Want dit sal gebeur, sê die Vader, dat op daardie dag, wie ook al nie sal bekeer en kom tot my Geliefde Seun nie, hulle sal Ek afsny van onder my volk, o huis van Israel;

21 En Ek sal wraak en woede op hulle uitoefen, net soos op die heidene, soos hulle nog nie gehoor het nie.

22 Maar as hulle sal bekeer en ag slaan op my woorde, en hulle harte nie verhard nie,

sal Ek my kerk vestig onder hulle, en hulle sal toetree tot die verbond en gereken word onder hierdie die oorblyfsel van Jakob, aan wie Ek hierdie land gegee het vir hulle erfenis;

23 En hulle sal my volk bystaan, die oorblyfsel van Jakob, en ook soveel van die huis van Israel as wat sal kom, sodat hulle 'n stad mag bou, wat die Nuwe Jerusalem genoem sal word.

24 En dan sal hulle my volk bystaan sodat hulle versamel mag word, wat verstrooi is oor die hele aangesig van die land, in tot die nuwe Jerusalem.

25 En dan sal die krag van die hemel afkom onder hulle; en Ek sal ook in die midde wees.

26 En dan sal die werk van die Vader begin op daardie dag, naamlik wanneer hierdie evangelie gepreek sal word onder die oorblyfsel van hierdie volk. Voorwaar, Ek sê aan julle, op daardie dag sal die werk van die Vader begin onder al die verstrooides van my volk, ja, naamlik die stamme wat verlore was, wat die Vader weggelei het uit Jerusalem.

27 Ja, die werk sal begin onder al die verstrooides van my volk, met die Vader om die weg te berei waardeur hulle mag kom na My, sodat hulle die Vader mag aanroep in my Naam.

28 Ja, en dan sal die werk begin, met die Vader onder alle nasies om die weg voor te berei waardeur sy volk huis toe versamel mag word na die land van hulle erfenis.

29 En hulle sal uitgaan vanuit alle nasies; en hulle sal nie uitgaan in haas nie, nóg gaan deur te vlug, want Ek sal uitgaan voor hulle, sê die Vader, en Ek sal hulle agterhoede wees.

3 Nefi 22

1 En dan sal dit wat geskrywe is, gebeur: Sing, o onvrugbare, jy wat nie gebaar het nie; breek uit in gesang, en roep hard uit, jy wat geen barendsnoed gehad het nie; want meer is die kinders van die kinderlose as die kinders van die getroude vrou, sê die Here.

2 Vergroot die plek van jou tent, en laat hulle die doeke uitstrek van jou wonings; moet nie verhinder nie; verleng jou toue en versterk jou penne;

3 Want jy sal uitbreek aan die linkerkant en aan die regterkant, en jou nageslag sal die nie-Jode beërwe en verlate stede bewoonbaar maak.

4 Vrees nie, want jy sal nie beskaamd wees nie; nóg sal jy verslaan wees, want jy sal nie tot skande gebring word nie; want jy sal die skande van jou jeug vergeet, en sal nie die smaad van jou jeug onthou nie, en sal nie meer die smaad van jou weduweenskap onthou nie.

5 Want jou Maker, jou Man; die Here van die Leërskaer is sy Naam; en jou Verlosser, die Heilige Een van Israel — die God van die hele aarde sal Hy genoem word.

6 Want die Here het jou geroep net soos 'n vrou verlate en bedroef van gees, en 'n jong vrou, toe jy verwerp was, sê jou God.

7 Vir 'n klein oomblik het Ek jou verlaat, maar met groot genade sal Ek jou vergader.

8 In 'n bietjie toorn het Ek my aangesig verberg van jou vir 'n oomblik, maar met ewigdurende goedertierenheid sal Ek genade teenoor jou hê, sê die Here jou

Verlosser.

- 9 Vir hierdie, die waters van Noag vir my, want net soos Ek gesweer het dat die waters van Noag nie meer sou gaan oor die aarde nie, so het Ek gesweer dat Ek nie toornig sal wees op jou nie.
- 10 Want die berge sal wyk en die heuwels sal verwyder word, maar my goedertierenheid sal nie weggaan van jou nie, nóg sal die verbond van my vrede verwyder word, sê die Here wat genade teenoor jou het.
- 11 O jy gekwelde, geslinger deur stormwinde, en ongetroosde! Kyk, Ek sal jou stene lê in helder kleure, en jou fundamente uitlê met saffiere.
- 12 En ek sal jou vensters maak van agate, en jou poorte van robyne, en al jou stadsmure van kosbare stene.
- 13 En al jou kinders sal geleer word deur die Here; en groot sal die vrede van jou kinders wees.
- 14 In regverdigheid sal jy gevestig word; jy sal ver wees van verdrukking want jy sal nie vrees nie, en van verskrikking, want dit sal nie naby jou kom nie.
- 15 Kyk, hulle sal sekerlik vergader teen jou, nie deur My nie; wie ook al sal vergader teen jou, sal val om jou onthalwe.
- 16 Kyk, Ek het die smid geskape wat die kole aanblaas in die vuur, en wat gereedskap voortbring vir sy werk; en Ek het die verderwer geskape om te vernietig.
- 17 Geen wapen wat teen jou gevorm word sal suksesvol wees nie; en elke tong wat teen jou sal smaad in oordeel sal jy veroordeel. Dit is die erfenis van die knegte van die Here, en hulle regverdigheid is van My, sê die Here.

3 Nefi 23

- 1 En nou, kyk, Ek sê aan julle, dat julle hierdie dinge behoort te ondersoek. Ja, 'n gebod gee Ek aan julle dat julle hierdie dinge getrou ondersoek; want groot is die woorde van Jesaja.
- 2 Want waarlik het hy gespreek rakende alle dinge aangaande my volk wat van die huis van Israel is; daarom is dit noodsaaklik dat Hy ook moet spreek met die nie-Jode.
- 3 En alle dinge wat hy gespreek het, was gewees en sal wees, en wel volgens die woorde wat hy gespreek het.
- 4 Daarom, slaan ag op my woorde; skryf die dinge wat Ek julle vertel het; en volgens die tyd en die wil van die Vader sal hulle uitgaan na die nie-Jode.
- 5 En wie ook al sal ag slaan op my woorde en bekeer en gedoop word, diesulkes sal gered word. Ondersoek die profete, want baie is daar wat getuig van hierdie dinge.
- 6 En nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie woorde gesê het, het Hy weer aan hulle gesê, nadat Hy al die skrifture uitgelê het aan hulle wat hulle ontvang het, het Hy aan hulle gesê: Kyk, ander skrifture wil Ek hê dat julle moet skryf, wat julle nie het nie.
- 7 En dit het gebeur dat Hy aan Nefi gesê het: Bring uit die kroniek wat jy bygehou het.
- 8 En toe Nefi die kronieke uitgebring het, en hulle neergelê het voor Hom, het Hy sy oë na hulle laat kyk, en gesê:
- 9 Voorwaar Ek sê aan julle, Ek het my kneg Samuel, die Lamanië, gebied dat hy moes getuig aan hierdie volk, dat op die dag dat die Vader sy naam sou verheerlik in

My dat daar baie heiliges was wat sou opstaan uit die dood, en sou verskyn aan baie, en hulle moes dien. En Hy het aan hulle gesê: Was dit nie so nie?

10 En sy dissipels het Hom geantwoord en gesê: Ja, Here, Samuel het geprofeteer volgens u woorde, en hulle is almal vervul.

11 En Jesus het aan hulle gesê: Hoe is dit dat julle nie hierdie ding neergeskryf het nie, dat baie heiliges opgestaan en aan baie verskyn en hulle gedien het nie?

12 En dit het gebeur dat Nefi onthou het dat hierdie ding nie geskrywe was nie.

13 En dit het gebeur dat Jesus gebied het dat dit geskrywe moes word; daarom is dit geskrywe volgens wat Hy gebied het.

14 En nou dit het gebeur dat toe Jesus al die skrifture uitgelê het in een, wat hulle geskryf het, het Hy hulle gebied dat hulle die dinge moes onderrig wat Hy uitgelê het aan hulle.

3 Nefi 24

1 En dit het gebeur dat Hy hulle gebied het dat hulle die woorde moes skrywe wat die Vader gegee het aan Maleagi, wat hy moes vertel aan hulle. En dit het gebeur dat nadat hulle geskrywe is, het Hy hulle uitgelê. En hierdie is die woorde wat hy aan hulle vertel het, en gesê: So het die Vader gesê aan Maleagi — Kyk, Ek sal My boodskapper stuur, en hy sal die weg voor My berei, en die Here wie julle soek sal skielik kom na sy tempel, naamlik die boodskapper van die verbond, in wie julle jul verheug; kyk, Hy sal kom, sê die Here van die Leërskaer.

2 Maar wie sal die dag van sy koms verdra, en wie sal standhou wanneer Hy verskyn? Want Hy is soos 'n smelter se vuur, en soos 'n bleiker se seep.

3 En Hy sal sit as 'n smelter en 'n suiweraar van silwer; en Hy sal die seuns van Levi suiwer, en hulle louter soos goud en silwer, sodat hulle mag offer aan die Here 'n offerande in regverdigheid.

4 Dan sal die offerande van Juda en Jerusalem aangenaam wees vir die Here, soos in die ou dae, en soos die jare van die voortyd.

5 En Ek sal na aan julle kom tot oordeel; en Ek sal 'n haastige getuie wees teen die townenaars, en teen die egbrekers, en teen valse sweerders, en teen diegene wat die dagloner verdruk in sy lone, die weduwee en die wees, en wat die vreemdeling opsyskoot, en My nie vrees nie, sê die Here van die Leërskaer.

6 Want Ek is die Here, Ek verander nie; daarom is julle seuns van Jakob, nie verteer nie.

7 Selfs van die dae van julle vaders het julle my ordinansies verwerp, en het hulle nie onderhou nie. Keer terug tot My, en Ek sal terugkeer tot julle, sê die Here van die Leërskaer. Maar julle sê: Waarin sal ons terugkeer?

8 Sal 'n mens God beroof? Tog het julle My beroof. Maar julle sê: Waarin het ons U beroof? In tiendes en offerandes.

9 Julle is vervloek met 'n vloek, want julle het My beroof, en wel hierdie hele nasie.

10 Bring julle al die tiendes na die skuur, sodat daar spys mag wees in my huis; en beproef My nou hierin, sê die Here van die Leërskaer, of Ek nie vir julle die vensters van die hemel sal oopmaak, en 'n seëning uitstort op julle dat daar nie genoeg ruimte sal wees om dit te ontvang nie.

11 Ek sal die verorberaar bestraf om julle onthalwe, en hy sal nie die vrugte van julle grond vernietig nie; nóg sal julle wynstok haar vrugte voor die tyd neerwerp op die

lande, sê die Here van die Leërskaare.

12 En alle nasies sal julle geseënd noem, want julle sal 'n vrugbare land wees, sê die Here van die Leërskaare.

13 Julle woorde was sterk teen My, sê die Here. Tog sê julle: Wat het ons gespreek teen U?

14 Julle het gesê: Dit is tevergeefs om God te dien, en wat baat dit dat ons sy ordinansies onderhou het en dat ons berouvol gewandel het voor die Here van die Leërskaare?

15 En nou noem ons die trotses gelukkig; ja, hulle wat goddeloosheid bewerk is voorspoedig, ja, hulle wat God versoek is inderdaad gespaar!

16 Toe het hulle wat die Here gevrees het dikwels gepraat met mekaar; en die Here het ag geslaan en gehoor; en 'n boek van herinnering is geskrywe voor hom vir diegene wat die Here gevrees het, en sy Naam eerbiedig het.

17 En hulle sal myne wees, sê die Here van die Leërskaare, op daardie dag wat Ek my juwele bymekaarmaak; en Ek sal hulle spaar soos 'n man sy eie seun spaar wat hom dien.

18 Dan sal julle terugkeer en onderskei tussen die regverdige en die goddelose, tussen hom wat die Here dien, en hom wat Hom nie dien nie.

3 Nefi 25

1 Want kyk, die dag kom wat sal brand soos 'n oond; en al die trotsaards, ja, en almal wat goddelooslik handel, sal stoppels wees; en die dag wat kom sal hulle verbrand, sê die Here van die Leërskaare, dat dit hulle nóg wortel nóg tak sal oorlaat.

2 Maar vir julle wat my Naam eerbiedig, sal die Seun van Regverdigheid opstaan met genesing in sy vleuels; en julle sal uitgaan en opgroei soos kalwers in die stal.

3 En julle sal die goddeloses vertrap; want hulle sal as wees onder die sole van julle voete op die dag wat Ek dit sal doen, sê die Here van die Leërskaare.

4 Onthou julle die wet van Moses, my kneg, wat Ek aan hom gebied het op Horeb vir die hele Israel, saam met die insettinge en verordeninge.

5 Kyk, Ek sal vir julle Elía die profeet stuur voor die koms van die groot en vreeslike dag van die Here;

6 En hy sal die hart van die vaders draai tot die kinders, en die hart van die kinders tot hulle vaders, sodat Ek nie sal kom en die aarde tref met 'n vloek nie.

3 Nefi 26

1 En nou het dit gebeur dat toe Jesus hierdie dinge vertel het, het Hy hulle uitgelê aan die skare; en Hy het alle dinge uitgelê aan hulle, beide groot en klein.

2 En Hy sê: Hierdie skrifture, wat julle nie gehad het by julle nie, het die Vader gebied dat Ek aan julle moes gee; want dit was wysheid in Hom dat hulle gegee moes word aan toekomstige geslagte.

3 En Hy het alle dinge uitgelê vanaf die begin tot die tyd dat Hy sou kom in sy heerlikheid — ja, wel alle dinge wat sal kom op die aangesig van die aarde, tot die elemente sal smelt met vurige hitte, en die aarde sal inmekaar gerol word soos 'n boekrol, en die hemel en die aarde sal verbygaan;

- 4 En tot die groot en laaste dag, wanneer alle volke, en alle stamme, en alle nasies en tonge voor God sal staan, om geoordeel te word volgens hulle werke, of hulle goed en of hulle boos is —
- 5 As hulle goed is, tot die opstanding van die ewigedurende lewe; en as hulle boos is, tot die opstanding van verdoemenis; wat parallel is, die een aan die een kant en die ander aan die ander kant, volgens die genade, en die geregtigheid, en die heiligheid wat in Christus is, wat was voordat die wêreld begin het.
- 6 En nou kan daar nie geskrywe word in hierdie boek selfs 'n honderdste gedeelte van die dinge wat Jesus waarlik geleer het aan die volk nie;
- 7 Maar kyk, die plate van Nefi bevat die grootste gedeelte van die dinge wat Hy die volk geleer het.
- 8 En hierdie dinge het ek geskrywe, wat 'n mindere gedeelte is van die dinge wat Hy die volk geleer het; en ek het hulle geskrywe met die doel dat hulle weer gebring mag word tot hierdie volk, van die nie-Jode, volgens die woorde wat Jesus gespreek het.
- 9 En wanneer hulle dit sal ontvang, wat noodsaaklik is dat hulle dit eerste sal hê, om hulle geloof te toets, en as dit so sal wees dat hulle hierdie dinge sal glo, dan sal die groter dinge openbaar gemaak word aan hulle.
- 10 En as dit so is dat hulle nie hierdie dinge sal glo nie, dan sal die groter dinge weerhou word van hulle, tot hulle verdoemenis.
- 11 Kyk, ek was op die punt om hulle te skrywe, alles wat gegraveer was op die plate van Nefi, maar die Here het dit verbied, en gesê: Ek sal die geloof beproef van my volk.
- 12 Daarom skryf ek, Mormon, die dinge wat my gebied is deur die Here. En nou maak ek, Mormon, 'n einde aan my woorde, en gaan voort om die dinge te skrywe wat my gebied is.
- 13 Daarom, ek wil dat julle moet sien dat die Here waarlik die volk geleer het, vir die tydperk van drie dae; en daarna het Hy Hom dikwels getoon aan hulle, en het dikwels brood gebreek, en dit geseën en gegee aan hulle.
- 14 En dit het gebeur dat Hy die kinders van die skare van wie gespreek is geleer en gedien het, en Hy het hulle tonge losgemaak, en hulle het tot hulle vaders groot en wonderlike dinge gespreek, selfs groter as wat Hy geopenbaar het aan die volk; en Hy het hulle tonge losgemaak sodat hulle kon uiter.
- 15 En dit het gebeur dat nadat Hy opgevaar het na die hemel — die tweede keer dat Hy Homself aan hulle getoon het, en gegaan het na die Vader, nadat Hy al hulle krankes genees het, en hulle lammes, en die oë geopen het van hulle blindes en die ore oopgemaak het van die dowes, en waarlik alle soorte genesinge gedoen het onder hulle, en 'n man opgewek het uit die dood, en sy krag getoon het aan hulle, en opgevaar het na die Vader —
- 16 Kyk, dit het gebeur die volgende dag dat die skare hulleself bymekaar gemaak het, en hulle het beide hierdie kinders gesien en gehoor; ja, selfs babas het hulle monde oopgemaak en wonderbaarlike dinge geuiter; en die dinge wat hulle geuiter het was verbode dat geen mens hulle sou neerskryf nie.
- 17 En dit het gebeur dat die dissipels wat Jesus gekies het, begin het om vanaf daardie tyd te doop en te leer soveel as wat na hulle gekom het; en soveel as wat gedoop is in die Naam van Jesus, is gevul met die Heilige Gees.
- 18 En baie van hulle het onuitspreeklike dinge gesien en gehoor, wat nie geoorloof

is om te skryf nie.

- 19 En hulle het geleer, en het mekaar gedien; en hulle het almal alle dinge in gemeen gehad onder hulle, elke mens het regverdig gehandel, die een met die ander.
- 20 En dit het gebeur dat hulle alle dinge gedoen het net soos Jesus hulle gebied het.
- 21 En hulle wat gedoop is in die Naam van Jesus, is genoem die kerk van Christus.

3 Nefi 27

- 1 En dit het gebeur dat terwyl die dissipels van Jesus gereis het en die dinge gepreek het wat hulle beide gesien en gehoor het, en gedoop het in die Naam van Jesus, het dit gebeur dat die dissipels bymekaargekom het en verenig was in kragtige gebed en vas.
- 2 En Jesus het homself weer aan hulle getoon, want hulle het gebed tot die Vader in sy Naam; en Jesus het gekom en in hulle midde gaan staan, en aan hulle gesê: Wat wil julle hê dat Ek aan julle moet gee?
- 3 En hulle het aan Hom gesê: Here, ons wil hê dat U aan ons moet sê wat die naam van die kerk moet wees; want daar is redekawelings onder die volk aangaande hierdie saak.
- 4 En die Here het aan hulle gesê: Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, hoekom is dit dat die volk murmureer en twis vanweë hierdie ding?
- 5 Het hulle nie die skrifture geles, wat sê dat julle die Naam van Christus op julle moet neem nie, wat my Naam is? Want ooreenkomstig hierdie Naam sal julle genoem word op die laaste dag;
- 6 En wie ook al op hom my Naam neem, en volhard tot die einde toe, diesulkes sal gered word op die laaste dag.
- 7 Daarom, wat julle ook al sal doen, julle sal dit doen in my Naam; daarom sal julle die kerk na my Naam noem, en julle sal roep tot die Vader in my Naam dat Hy die kerk sal seën om my ontwil.
- 8 En hoe kan dit my kerk wees tensy dit na my Naam vernoem is? Want as 'n kerk vernoem word na Moses se naam, dan is dit Moses se kerk; of as dit vernoem word na die naam van 'n man, dan is dit die kerk van 'n man; maar as dit vernoem word na my Naam, dan is dit my kerk, as dit so is dat hulle gebou is op my evangelie.
- 9 Voorwaar Ek sê aan julle, dat julle gebou is op my evangelie; daarom sal julle noem watter dinge ook al julle noem, na my Naam; daarom, as julle die Vader aanroep, vir die kerk, as dit in my Naam is, sal die Vader julle hoor;
- 10 En as dit so is dat die kerk gebou is op my evangelie, dan sal die Vader sy eie werke toon daarin.
- 11 Maar as dit nie gebou is op my evangelie nie, en gebou is op die werke van mense, of op die werke van die duiwel, voorwaar Ek sê aan julle, hulle het vreugde in hulle werke vir 'n tydperk, en binnekort kom die einde, en hulle word uitgekap en gewerp in die vuur, waarvandaan daar geen terugkeer is nie.
- 12 Want hulle werke volg hulle, want dit is vanweë hulle werke dat hulle uitgekap word; daarom, onthou die dinge wat Ek julle vertel het.
- 13 Kyk, Ek het aan julle my evangelie gegee, en dit is die evangelie wat Ek aan julle gegee het — dat Ek gekom het in die wêreld om die wil van my Vader te doen, omdat my Vader My gestuur het.
- 14 En my Vader het My gestuur sodat Ek opgehef mag word op die kruis; en nadat

Ek opgehef was op die kruis, dat Ek almal mag trek na My, sodat net soos Ek opgerig was deur die mense, net so hoort die mense opgewek te word deur die Vader, om te staan voor My, om geoordeel te word volgens hulle werke, of hulle goed en of hulle boos is —

15 En om hierdie rede is Ek opgehef; daarom, volgens die krag van die Vader sal Ek alle mense trek na My toe, sodat hulle geoordeel mag word volgens hulle werke.

16 En dit sal gebeur, dat wie ook al bekeer en gedoop word in my Naam, sal gevul word; en as hy volhard tot die einde toe, kyk, hom sal Ek skuldeloos hou voor my Vader in daardie dag wanneer Ek sal staan om die wêreld te oordeel.

17 En hy wat nie volhard tot die einde toe nie, dieselfde is hy wat ook uitgeknap en gewerp word in die vuur, vanwaar hulle nie meer kan terugkeer nie, vanweë die geregtigheid van die Vader.

18 En dit is die woord wat Hy gegee het aan die kinders van mense. En om hierdie rede vervul Hy die woorde wat Hy gegee het, en Hy lieg nie, maar vervul al sy woorde.

19 En geen onrein ding kan sy koninkryk binnegaan nie; daarom, niks gaan sy rus binne nie behalwe as dit diegene is wat hulle gewaad gewas het in my bloed, vanweë hulle geloof, en die bekering van al hulle sondes, en hulle getrouheid tot die einde.

20 Nou, dit is die gebod: Bekeer, al julle eindes van die aarde, en kom na My en word gedoop in my Naam, sodat julle geheilig mag word deur die ontvangs van die Heilige Gees, sodat julle vlekkeloos mag staan voor My in die laaste dag.

21 Voorwaar, voorwaar, Ek sê aan julle, dit is my evangelie; en julle weet die dinge wat julle moet doen in my kerk; want die werke wat julle my sien doen het, dit sal julle ook doen; want dit wat julle My sien doen het, naamlik dit sal julle doen;

22 Daarom, as julle hierdie dinge doen, salig is julle, want julle sal verhoog word in die laaste dag.

23 Skryf die dinge wat julle gesien en gehoor het, behalwe dit wat verbode is.

24 Skryf die werke van hierdie volk, wat sal wees, net soos geskrywe is, van dit wat was.

25 Want kyk, uit die boeke wat geskrywe is, en wat geskrywe sal word, sal hierdie volk geoordeel word, want deur hulle sal hulle werke bekend wees aan die mense.

26 En kyk, alle dinge word geskrywe deur die Vader; daarom, uit die boeke wat geskrywe sal word, sal die wêreld geoordeel word.

27 En weet julle dat julle regters sal wees van hierdie volk, volgens die oordeel wat Ek sal gee aan julle, wat regverdig sal wees. Daarom, watter soort manne behoort julle te wees? Voorwaar, Ek sê aan julle, net soos Ek is.

28 En nou, Ek gaan na die Vader. En voorwaar Ek sê aan julle, watter dinge julle ook al die Vader sal vra in my Naam, sal gegee word aan julle.

29 Daarom, vra, en julle sal ontvang; klop, en dit sal oopgemaak word vir julle; want hy wat vra, ontvang; en vir hom wat klop, sal dit oopgemaak word.

30 En nou, kyk, my vreugde is groot, tot volheid toe, vanweë julle, en ook hierdie geslag; ja, en ook die Vader jubel, en ook al die heilige engele, vanweë julle en hierdie geslag; want geeneen van hulle is verlore nie.

31 Kyk, Ek wil hê dat julle moet verstaan; want Ek bedoel hulle wat nou lewend is van hierdie geslag; en nie een van hulle is verlore nie; en in hulle het Ek volheid van vreugde.

32 Maar kyk, dit bedroef My vanweë die vierde geslag van hierdie geslag af, want

hulle word gevange weggevoer deur hom net soos die seun van die verderf was; want hulle sal My verkoop vir silwer en vir goud, en vir dit wat die mot verteer en waardeur diewe kan inbreek en steel. En in daardie dag sal Ek hulle besoek, en wel deur hulle werke te keer op hulle eie hoofde.

- 33 En dit het gebeur dat toe Jesus hierdie woorde beëindig het, het Hy aan sy dissipels gesê: Gaan julle in deur die eng poort; want eng is die poort, en smal is die weg wat lei na die lewe, en min is daar wat dit vind; maar breed is die poort en wyd die weg wat lei na die dood; en baie is daar wat daarop reis, totdat die nag kom, waarin geen mens kan werk nie.

3 Nefi 28

- 1 En dit het gebeur toe Jesus hierdie woorde gesê het, het Hy gespreek met sy dissipels, een vir een, en aan hulle gesê: Wat is dit wat julle begeer van My, nadat Ek na die Vader gegaan het?
- 2 En hulle het almal gespreek, behalwe drie, en gesê: Ons begeer dat nadat ons geleef het tot die jare van die mens, dat ons bediening, waartoe U ons geroep het, 'n einde mag hê, sodat ons spoedig mag kom na U in U koninkryk.
- 3 En Hy het aan hulle gesê: Salig is julle omdat julle hierdie ding van My begeer het; daarom, nadat julle twee en sewentig jaar oud geword het, sal julle kom tot My in my koninkryk; en met My sal julle rus vind.
- 4 En nadat Hy gespreek het tot hulle, het Hy Homself gedraai na die drie, en gesê aan hulle: Wat wil julle hê dat Ek vir julle moet doen, wanneer Ek na die Vader gegaan het?
- 5 En hulle was bedroef in hulle harte, want hulle durf nie die ding spreek met Hom wat hulle begeer nie.
- 6 En Hy het aan hulle gesê: Kyk, Ek ken julle gedagtes, en julle het die ding begeer wat Johannes, my geliefde, wat by my was in my bediening, voordat Ek opgehef is deur die Jode, begeer het van my.
- 7 Daarom, meer salig is julle, want julle sal nooit die dood smaak nie; maar julle sal lewe om al die handelinge te sien van die Vader met die kinders van mense, totdat alle dinge vervul sal word volgens die wil van die Vader, wanneer Ek sal kom in my heerlijkheid met die magte van die hemel.
- 8 En julle sal nooit die pyne ervaar van die dood nie; maar wanneer Ek sal kom in my heerlijkheid, sal julle verander word binne 'n oogwink van sterflikheid na onsterflikheid; en dan sal julle salig wees in die koninkryk van my Vader.
- 9 En weer, julle sal nie pyn hê terwyl julle sal woon in die vlees nie, nóg droefheid, behalwe vir die sondes van die wêreld; en dit alles sal Ek doen vanweë die ding wat julle begeer het van My, want julle het begeer dat julle die siele van mense mag bring na My, terwyl die wêreld sal bestaan.
- 10 En om hierdie rede sal julle volheid van vreugde hê; en julle sal sit in die koninkryk van my Vader; ja, julle vreugde sal vol wees, net soos die Vader vir My volheid van vreugde gegee het; en julle sal wees net soos Ek is, en Ek is net soos die Vader; en die Vader en Ek is een;
- 11 En die Heilige Gees getuig van die Vader en My; en die Vader gee die Heilige Gees aan die kinders van mense, vanweë My.
- 12 En dit het gebeur dat nadat Jesus hierdie woorde gespreek het, het Hy elkeen van

hulle aangeraak met sy vinger behalwe die drie wat sou bly, en toe het Hy weggegaan.

13 En kyk, die hemele is geopen, en hulle is weggevoer na die hemel, en het onuitspreeklike dinge gesien en gehoor.

14 En dit is hulle verbied dat hulle sou uiter; nóg is aan hulle die mag gegee dat hulle die dinge kon uiter wat hulle gesien en gehoor het;

15 En of hulle in die liggaam was of buite die liggaam, kon hulle nie sê nie; want dit het gelyk vir hulle soos 'n gedaanteverandering van hulle, dat hulle verander is van hierdie liggaam van vlees na 'n onsterflike toestand, sodat hulle die dinge van God kon aanskou.

16 Maar dit het gebeur dat hulle weer gedien het op die aangesig van die aarde; nogtans het hulle nie gespreek oor die dinge wat hulle gehoor en gesien het nie, vanweë die bevel wat hulle gegee is in die hemel nie.

17 En nou, of hulle sterflik of onsterflik was, vanaf die dag van hulle gedaanteverandering, weet ek nie;

18 Maar dit weet ek, volgens die verslag wat gegee is — hulle het uitgegaan op die aangesig van die land, en al die mense gedien, en soveel met die kerk verenig as wat wou glo in hulle prediking; deur hulle te doop, en soveel as wat gedoop is, het die Heilige Gees ontvang.

19 En hulle is gewerp in die gevangenis deur hulle wat nie aan die kerk behoort het nie. En die gevangenis kon hulle nie hou nie, want hulle is in twee geskeur.

20 En hulle is neergewerp in die aarde; maar hulle het die aarde getref met die woord van God, in soverre dat deur sy krag hulle uitgelewer is uit die dieptes van die aarde; en daarom kon hulle nie putte grawe genoegsaam om hulle te hou nie.

21 En driekeer is hulle gewerp in 'n vuuroond en is nie beseer nie.

22 En tweekeer is hulle gewerp in 'n kuil van wilde diere; en kyk hulle het gespeel met die diere soos 'n kind met 'n sogende lammetjie, en is nie beseer nie.

23 En dit het gebeur dat hulle so uitgegaan het onder die hele volk van Nefi, en het die evangelie van Christus verkondig aan al die mense op die aangesig van die land; en hulle is bekeer tot die Here, en is verenig met die kerk van Christus, en so is die mense geseën van daardie geslag, volgens die woord van Jesus.

24 En nou ek, Mormon, maak 'n einde daaraan om te spreek aangaande hierdie dinge vir 'n tydperk.

25 Kyk, ek was op die punt om die name neer te skryf van diegene wat nooit die dood sou smaak nie, maar die Here het dit verbied; daarom skryf ek hulle nie, want hulle is verborge van die wêreld.

26 Maar kyk, ek het hulle gesien, en hulle het my gedien.

27 En kyk hulle sal onder die nie-Jode wees, en die nie-Jode sal hulle nie ken nie.

28 Hulle sal ook onder die Jode wees, en die Jode sal hulle nie ken nie.

29 En dit sal gebeur, wanneer die Here dit goeddink in sy wysheid dat hulle al die verstrooide stamme van Israel sal dien, en alle nasies, stamme, tale en volke, en uit hulle baie siele sal bring tot Jesus, sodat hulle begeerte vervul mag word, en ook vanweë die oortuigende krag van God wat in hulle is.

30 En hulle is soos die engele van God, en as hulle sal bid tot die Vader in die Naam van Jesus, kan hulle hulleself toon aan watter mens hulle ook al dit goed ag.

31 Daarom, groot en wonderbaarlike werke sal verrig word deur hulle, voor die groot en toekomstige dag wanneer alle mense sekerlik moet staan voor die regterstoel van Christus;

- 32 Ja, selfs onder die nie-Jode sal daar 'n groot en wonderbaarlike werk verrig word deur hulle, voor daardie oordeelsdag.
- 33 En as julle al die skrifture gehad het wat 'n verslag gee van al die wonderbaarlike werke van Christus, sou julle, volgens die woorde van Christus, weet dat hierdie dinge sekerlik moet kom.
- 34 En wee hom wat nie sal ag slaan op die woorde van Jesus nie, en ook hulle wat Hy gekies het en gestuur het onder hulle; want wie ook al nie die woorde van Jesus ontvang nie en die woorde van hulle wie Hy gestuur het, ontvang Hom nie; en daarom sal Hy hulle nie ontvang op die laaste dag nie;
- 35 En dit sou beter wees vir hulle as hulle nie gebore was nie. Want veronderstel julle dat julle ontslae kan raak van die geregtigheid van 'n beledigde God, wat vertrap is onder die voete van mense, dat daardeur saligheid mag kom?
- 36 En nou kyk, soos ek gespreek het aangaande diegene wat die Here gekies het, ja, naamlik drie wat opgeneem is in die hemele, dat ek nie geweet het of hulle gereinig is van sterflikheid tot onsterflikheid nie —
- 37 Maar kyk, vandat ek geskrywe het, het ek navraag gedoen by die Here, en Hy het dit geopenbaar aan my dat daar noodwendig 'n verandering bewerkstellig moet word in hulle liggame, of anders is dit noodwendig dat hulle die dood moet smaak;
- 38 Daarom, sodat hulle nie die dood mag smaak nie, is daar 'n verandering bewerkstellig in hulle liggame, sodat hulle nie pyn of droefheid mag verduur nie, behalwe vir die sondes van die wêreld.
- 39 Nou, hierdie verandering was nie gelyk aan dit wat sal plaasvind op die laaste dag nie; maar daar was 'n verandering in hulle bewerkstellig, in soverre dat Satan geen mag kon hê oor hulle nie, dat hy hulle nie kon versoek nie, en hulle is geheilig in die vlees, dat hulle heilig was, en dat die magte van die aarde hulle nie kon hou nie.
- 40 En in hierdie toestand sou hulle bly tot die oordeelsdag van Christus; en op daardie dag sou hulle 'n groter verandering ontvang, en om ontvang te word in die koninkryk van die Vader om nie meer uit te gaan nie, maar om met God vir ewig in die hemele te woon.

3 Nefi 29

- 1 En nou kyk, ek sê aan julle dat wanneer die Here dit sal goeddink, in sy wysheid, dat hierdie woorde sal kom tot die nie-Jode volgens sy woord, dan mag julle weet dat die verbond wat die Vader aangegaan het met die kinders van Israel, aangaande hulle herstelling tot die lande van hulle erfenis, alreeds begin om vervul te word.
- 2 En julle mag weet dat die woorde van die Here, wat gespreek is deur die heilige profete, sal alles vervul word; en julle hoef nie te sê dat die Here sy koms vertraag tot die kinders van Israel nie.
- 3 En julle hoef julle nie te verbeel in julle harte dat die woorde wat gespreek is tevergeefs is nie, want kyk, die Here sal sy verbond onthou wat Hy gemaak het met sy volk van die huis van Israel.
- 4 En wanneer julle hierdie woorde sal sien verskyn onder julle, dan hoef julle nie langer die handeling te versmaai van die Here nie, want die swaard van sy geregtigheid is in sy regterhand; en kyk, op daardie dag, as julle sy handeling sal versmaai, sal Hy dat dit julle gou inhaal.
- 5 Wee hom wat die handeling van die Here versmaai; ja, wee hom wat die

Christus sal loën en sy werke!

- 6 Ja, wee hom wat die openbaringe van die Here sal loën, en wat sal sê dat die Here nie langer werk deur openbaring nie, of deur profesie, of deur gawes, of deur tonge, of deur genesings, of deur die krag van die Heilige Gees nie!
- 7 Ja, en wee hom wat sal sê op daardie dag, om gewin te verkry, dat daar geen wonderwerk verrig kan word deur Jesus Christus nie; want hy wat dit doen sal word soos die seun van die verderf, vir wie daar geen genade was nie, volgens die woord van Christus!
- 8 Ja, en julle hoef nie langer die Jode te spot nie, nóg te versmaai, nóg belaglik te maak, nóg enige van die oorblywendes van die huis van Israel; want kyk, die Here onthou sy verbond met hulle, en Hy sal aan hulle doen volgens dit wat Hy gesweer het.
- 9 Daarom, julle hoef nie te veronderstel dat julle die regterhand van die Here na links kan draai, sodat Hy nie oordeel mag uitvoer ter vervulling van die verbond wat Hy gemaak het met die huis van Israel nie.

3 Nefi 30

- 1 Slaan ag, o julle nie-Jode, en hoor die woorde van Jesus Christus, die Seun van die lewende God, wat Hy my gebied het dat ek moes spreek aangaande julle, want, kyk Hy gebied my dat ek moet skrywe, en gesê:
- 2 Draai weg, al julle nie-Jode, van julle goddelose weë; en bekeer van julle bose handeling, van julle leuens en bedrieërye, en van julle hoererye, en van julle geheime gruwels, en julle afgoderye, en van julle moorde, en julle priesterliste, en julle afguns, en julle twiste, en van al julle goddeloosheid en gruwels, en kom na My, en word gedoop in my Naam, sodat julle 'n vergifnis mag ontvang van julle sondes, en vervul kan word met die Heilige Gees, sodat julle gereken kan word onder my volk wat van die huis van Israel is.

Vierde Nefi

Die Boek van Nefi

Wat die Seun is van Nefi — Een van die Dissipels van Jesus Christus

‘n Verslag van die volk van Nefi, volgens sy kroniek.

- 1 En dit het gebeur dat die vier en dertigste jaar verbygegaan het, en ook die vyf en dertigste, en kyk, die dissipels van Jesus het ‘n kerk van Christus gestig in al die lande rondomheen. En soveel as wat na hulle gekom het, en waarlik bekeer het van hulle sondes, is gedoop in die Naam van Jesus; en hulle het ook die Heilige Gees ontvang.
- 2 En dit het gebeur in die ses en dertigste jaar, is die mense almal bekeer tot die Here, op die hele aangesig van die land, beide Nefiete en Lamaniete, en daar was geen twiste of redekawelings onder hulle nie, en elke mens het regverdig gehandel die een met die ander.
- 3 En hulle het alle dinge in gemeen gehad onder hulle; daarom was daar nie ryk en arm, slaaf en vryman nie, maar hulle is almal vrygemaak, en deelgenote van die hemelse gawe.
- 4 En dit het gebeur dat die sewe en dertigste jaar ook verbygegaan het, en vrede het nog voortgeduur in die land.
- 5 En daar is groot en wonderbaarlike werke verrig deur die dissipels van Jesus, in soverre dat hulle die siekes genees het, en die dooies opgewek het, en die lammes laat loop het, en blindes hulle sig laat ontvang, en die dowes laat hoor; en allerlei soorte wonderwerke het hulle verrig onder die kinders van mense; en in niks het hulle wonderwerke verrig nie behalwe in die Naam van Jesus.
- 6 En so het die agt en dertigste jaar verbygegaan, en ook die nege en dertigste, en een en veertigste, en die twee en veertigste, ja, wel tot nege en veertig jaar verbygegaan het, en ook die een en vyftigste en die twee en vyftigste; ja, en tot nege en vyftig jaar verbygegaan het.
- 7 En die Here het hulle uitermate voorspoedig gemaak in die land; ja, in soverre dat hulle weer stede gebou het waar daar stede verbrand was.
- 8 Ja, selfs ook daardie groot stad Zarahemla het hulle weer laat bou.
- 9 Maar daar was baie stede wat weggesink het en waters het opgekom in die plek daarvan; daarom kon hierdie stede nie vernuwe word nie.
- 10 En nou, kyk, dit het gebeur dat die volk van Nefi sterk geword het, en uitermate vinnig vermeerder het, en ‘n uitermate mooi en aangename volk geword het.
- 11 En hulle is getroud, en is uitgegee in die huwelik, en is geseën volgens die menigte beloftes wat die Here aan hulle gemaak het.
- 12 En hulle het nie meer gewandel volgens die handelinge en ordinansies van die wet van Moses nie; maar hulle het gewandel volgens die gebooie wat hulle ontvang het van hulle Here en hulle God, en hulle het volgehou met vas en gebed, en om dikwels byeen te kom, beide om te bid en om die woord van die Here aan te hoor.
- 13 En dit het gebeur dat daar geen twis onder die hele volk in die hele land was nie; maar daar is magtige wonderwerke verrig onder die dissipels van Jesus.
- 14 En dit het gebeur dat die een en sewentigste jaar verbygegaan het, en ook die

twee en sewentigste jaar, ja, en kortom, totdat die nege en sewentigste jaar verbygegaan het; ja, wel 'n honderd jaar het verbygegaan, en die dissipels van Jesus, wat Hy gekies het, het almal gegaan na die paradys van God, behalwe die drie wat sou vertoef; en daar is ander dissipels in hulle plek geordineer; en ook baie van daardie geslag het heengegaan.

15 En dit het gebeur dat daar geen twis in die land was nie, vanweë die liefde van God wat gewoon het in die harte van die volk.

16 En daar was geen afguns nie, nóg onenigheid, nóg rumoer, nóg hoerery, nóg leuens, nóg moorde, nóg enige soort wellustigheid; en waarlik kon daar nie 'n gelukkiger volk wees onder al die mense wat geskape is deur die hand van God nie.

17 Daar was geen rowers nie, nóg moordenaars, nóg was daar Lamaniete, nóg enige ander soort -iete; maar hulle was een, die kinders van Christus, en erfgename van die koninkryk van God.

18 En hoe geseënd was hulle! Want die Here het hulle geseën in al hulle doen en late; ja, wel is hulle geseën en was voorspoedig tot 'n honderd en tien jaar verbygegaan het; en die eerste geslag na Christus het heengegaan, en daar was geen twis in die hele land nie.

19 En dit het gebeur dat Nefi, hy wat hierdie laaste kroniek bygehou het, (en hy het dit gehou op die plate van Nefi) gesterwe het, en sy seun Amos het dit gehou in sy plek; en hy het dit ook op die plate van Nefi bygehou.

20 En hy het dit vier en tagtig jaar bygehou, en daar was nog steeds vrede in die land, behalwe vir 'n klein gedeelte van die volk wat afvallig geword het van die kerk en die naam van Lamaniete op hulle geneem het; daarom het daar weer begin om Lamaniete te wees in die land.

21 En dit het gebeur dat Amos ook gesterwe het, (en dit was 'n honderd vier en negentig jaar vanaf die koms van Christus) en sy seun Amos het die kroniek in sy plek bygehou; en hy het dit ook bygehou op die plate van Nefi; en dit is ook geskrywe in die boek van Nefi, wat hierdie boek is.

22 En dit het gebeur dat tweehonderd jaar verbygegaan het; en die tweede geslag het almal heengegaan behalwe vir 'n paar.

23 En nou ek, Mormon, wil hê dat julle moet weet dat die volk vermeerder het, in soverre dat hulle versprei is oor die hele aangesig van die land, en dat hulle uitermate ryk geword het vanweë hulle voorspoed in Christus.

24 En nou, in hierdie tweehonderd en eerste jaar het daar onder hulle diegene begin wees wat verhef was in trots, soos die dra van duur kleding, en allerlei soorte voortreflike pêrels, en van die mooi dinge van die wêreld.

25 En van daardie tyd af aan het hulle hul besittings en hul goed nie meer in gemeen gehad nie.

26 En hulle het begin om verdeel te word in klasse; en hulle het begin om kerke op te bou vir hulleself om gewin te verkry, en het begin om die ware kerk van Christus te loën.

27 En dit het gebeur dat toe tweehonderd en tien jaar verbygegaan het, was daar baie kerke in die land; ja, daar was baie kerke wat voorgegee het om die Christus te ken, en tog het hulle die grootste gedeelte van sy evangelie geloën, in soverre dat hulle allerlei soorte goddeloosheid toegelaat het, en dit wat heilig was bedien het aan hom vir wie dit verbied is weens onwaardigheid.

28 En hierdie kerk het uitermate vermeerder weens goddeloosheid, en weens die

mag van Satan wat 'n houvas gekry het op hulle harte.

29 En weer, daar was 'n ander kerk wat die Christus geloën het; en hulle het die ware kerk van Christus vervolg, vanweë hulle ootmoed en hulle geloof in Christus; en hulle het hulle verag weens die baie wonderwerke wat verrig is onder hulle.

30 Daarom het hulle mag en gesag uitgeoefen oor die dissipels van Jesus wat vertoef het by hulle, en hulle het hulle in die gevangenis gewerp; maar deur die krag van die woord van God, wat in hulle was, is die gevangenis in twee geskeur, en hulle het uitgegaan en magtige wonderwerke onder hulle gedoen.

31 Nogtans, en nieteenstaande al hierdie wonderwerke, het die mense hulle harte verhard, en het gesoek om hulle dood te maak, net soos die Jode in Jerusalem gesoek het om Jesus dood te maak, volgens sy woord.

32 En hulle het hulle in oonde van vuur gewerp, en hulle het uitgekom sonder om enige letsel op te doen.

33 En hulle het hulle ook gewerp in kuile met wilde diere, en hulle het gespeel met die wilde diere net soos 'n kind met 'n lammetjie; en hulle het uitgekom onder hulle, sonder om enige letsel op te doen.

34 Nogtans, die volk het hulle harte verhard, want hulle is gelei deur baie priesters en valse profete om baie kerke op te bou, en om alle soorte van goddeloosheid te doen. En hulle het die volk van Jesus geslaan, maar die volk van Jesus het nie weer teruggeslaan nie. En so het hulle gekwyn in ongeloof en in goddeloosheid, van jaar tot jaar, totdat tweehonderd en dertig jaar verbygegaan het.

35 En nou het dit gebeur in hierdie jaar, ja, in die tweehonderd een en dertigste jaar, was daar 'n groot verdeeldheid onder die volk.

36 En dit het gebeur dat in hierdie jaar het daar 'n volk tot stand gekom wat die Nefiete genoem is, en hulle was ware gelowiges in Christus; en onder hulle was daar diegene wat deur die Lamaniete genoem is — Jakobiete, en Josefiete, en Zoramiete;

37 Daarom is die ware gelowiges in Christus, en die ware aanbidders van Christus, (onder wie die drie dissipels van Jesus was wat sou vertoef) genoem Nefiete, en Jakobiete, en Josefiete, en Zoramiete.

38 En dit het gebeur dat hulle wat die evangelie verwerp het, is Lamaniete, en Lemueliete, en Ismaeliete genoem; en hulle het nie gekwyn in ongeloof nie, maar hulle het moedswillig gerebelleer teen die evangelie van Christus; en hulle het hulle kinders geleer dat hulle nie moes glo nie, net soos hulle voorvaders van die begin af gekwyn het.

39 En dit was weens die goddeloosheid en gruwels van hulle vaders, net soos dit in die begin was. En hulle is geleer om die kinders van God te haat, net soos die Lamaniete geleer is om die kinders van Nefi te haat van die begin af.

40 En dit het gebeur dat tweehonderd vier en veertig jaar verbygegaan het; en so was die sake van die volk. En die goddeloser gedeelte van die volk het sterk geword, en het uitermate talryker geword as wat die volk van God was.

41 En hulle het steeds volgehou om kerke op te bou vir hulleself, en hulle te versier met allerlei soorte kosbare dinge.

42 En so het tweehonderd en vyftig jaar verbygegaan, en ook tweehonderd en sestig jaar. En dit het gebeur dat die goddeloser gedeelte van die volk begin het om weer die geheime ede en organisasies van Gadianton te vestig.

43 En ook die volk wat die volk van Nefi genoem is, het begin om trots te word in hulle harte, vanweë hulle uitermate rykdom, en het ydel geword soos hulle broers,

die Lamaniete.

44 En van hierdie tyd af het die dissipels begin om te treur oor die sondes van die wêreld.

45 En dit het gebeur dat toe driehonderd jaar verbygegaan het, het beide die volk van Nefi en die Lamaniete uitermate goddeloos geword, die een net soos die ander.

46 En dit het gebeur dat die rowers van Gadianton versprei het oor die hele aangesig van die land; en daar was niemand wat regverdig was nie behalwe die dissipels van Jesus. En goud en silwer het hulle weggelê in oorvloed, en het in allerlei soorte goedere handel gedrywe.

47 En dit het gebeur dat nadat driehonderd en vyf jaar verbygegaan het, (en die volk het steeds verkeer in goddeloosheid) het Amos gesterf; en sy broer Ammaron het die kroniek bygehou in sy plek.

48 En dit het gebeur dat toe driehonderd en twintig jaar verbygegaan het, het Ammaron, omdat hy gedring was deur die Heilige Gees, die kronieke weggebêre wat heilig was — ja, selfs al die heilige kronieke wat oorgelewer is van geslag tot geslag, wat heilig was — naamlik tot die driehonderd en twintigste jaar vanaf die koms van Christus.

49 En hy het hulle weggebêre tot die Here sodat hulle weer mag kom tot die oorblyfsel van die huis van Jakob, volgens die profesieë en die beloftes van die Here. En aldus is die einde van die kroniek van Ammaron.

Die Boek van Mormon

Mormon 1

- 1 En nou ek, Mormon, maak 'n kroniek van die dinge wat ek beide gesien en gehoor het, en noem dit die Boek van Mormon.
- 2 En omtrent die tyd dat Ammaron die kronieke weggebêre het tot die Here, het hy na my gekom, (ek was omtrent tien jaar oud, en ek het begin om geleerd te word in 'n mate volgens die wyse van geleerdheid van my volk) en Ammaron het aan my gesê: Ek bemerk dat jy 'n ernstige kind is, en vlug van begrip;
- 3 Daarom, wanneer jy omtrent vier en twintig jaar oud is, wil ek hê dat jy die dinge moet onthou wat jy waargeneem het aangaande hierdie volk; en wanneer jy daardie ouderdom is, gaan na die land Antum, na 'n heuwel wat Sim genoem sal word; en daar het ek al die heilige graverings weggebêre tot die Here aangaande hierdie volk.
- 4 En kyk, jy sal die plate van Nefi vir jouself neem, en die res sal jy laat in die plek waar hulle is; en jy sal al die dinge wat jy waargeneem het aangaande hierdie volk graveer op die plate van Nefi.
- 5 En ek, Mormon, omdat ek 'n afstammeling is van Nefi, (en my vader se naam was Mormon) het die dinge onthou wat Ammaron my beveel het.
- 6 En dit het gebeur dat ek, toe ek elf jaar oud was, weggeneem is deur my vader na die land suidwaarts, en wel na die land van Zarahemla.
- 7 Die hele aangesig van die land was oortrek van geboue, en die volk was byna so talryk, as't ware, soos die sand van die see.
- 8 En dit het gebeur in hierdie jaar het daar 'n oorlog begin ontstaan tussen die Nefiete, wat bestaan het uit die Nefiete en die Jakobiete, en die Josefiete en die Zoramiete; en hierdie oorlog was tussen die Nefiete, en die Lamaniete en die Lemueliete en die Ismaeliete.
- 9 Nou, die Lamaniete en die Lemueliete en die Ismaeliete is genoem Lamaniete, en die twee groepe was Nefiete en Lamaniete.
- 10 En dit het gebeur dat die oorlog onder hulle begin ontstaan het langs die grense van Zarahemla, by die waters van Sidon.
- 11 En dit het gebeur dat die Nefiete 'n groot getal manne bymekaar gemaak het, wat die getal van dertigduisend oorskry het. En dit het gebeur dat hulle in dieselfde jaar 'n aantal veldslae gehad het, waarin die Nefiete die Lamaniete verslaan het, en baie van hulle gedood het.
- 12 En dit het gebeur dat die Lamaniete afgesien het van hulle plan, en daar is vrede gestig in die land; en die vrede het geduur vir 'n tydperk van omtrent vier jaar, dat daar geen bloedvergieting was nie.
- 13 Maar goddeloosheid het geheers oor die aangesig van die hele land, in soverre dat die Here sy geliefde dissipels weggeneem het, en die werk van wonders en genesing het opgehou vanweë die goddeloosheid van die volk.
- 14 En daar was geen gawes van die Here nie, en die Heilige Gees het nie oor enigeen gekom nie, vanweë hul goddeloosheid en ongeloof.
- 15 En ek, toe ek vyftien jaar oud was, en omdat ek ietwat ernstig van geaardheid was, daarom is ek besoek deur die Here, en het van die goedheid van Jesus gesmaak en geweet.
- 16 En ek het gepoog om te preek vir hierdie volk, maar my mond is gesluit, en ek is

belet dat ek vir hulle sou preek; want kyk, hulle het moedswillig gerebelleer teen hulle God; en die geliefde dissipels is weggeneem uit die land, vanweë hulle goddeloosheid.

17 Maar ek het gebly onder hulle, maar ek is belet om vir hulle te preek, vanweë die hardheid van hulle harte; en vanweë die hardheid van hulle harte was die land vervloek om hulle ontwil.

18 En hierdie Gadiantonrowers, wat onder die Lamaniete was, het die land vervuil, tot so 'n mate dat die inwoners daarvan begin het om hulle skatte weg te bêre in die aarde; en hulle het glibberig geword, omdat die Here die land vervloek het, dat hulle hul nie kon hou nie, nóg hulle weer behou.

19 En dit het gebeur dat daar towery, en heksery, en towerkuns was; en die mag van die bose een was werksaam oor die hele aangesig van die land, en wel tot die vervulling van al die woorde van Abinadi, en ook Samuel die Lamaniet.

Mormon 2

1 En dit het gebeur in daardie selfde jaar het daar weer 'n oorlog begin ontstaan tussen die Nefiete en die Lamaniete. En nieteenstaande ek jonk was, was ek groot van gestalte; daarom het die volk van Nefi my aangestel dat ek hulle leier moes wees, of die leier van hulle leërs.

2 Daarom het dit gebeur dat in my sestiende jaar het ek uitgegaan aan die hoof van 'n leër van die Nefiete, teen die Lamaniete; daarom, driehonderd ses en twintig jaar het verbygegaan.

3 En dit het gebeur dat in die driehonderd sewe en twintigste jaar het die Lamaniete opgekom teen ons met aansienlike groot krag, in soverre dat hulle my leërs verskrik het; daarom wou hulle nie veg nie, en hulle het begin om terug te trek na die noordelike lande.

4 En dit het gebeur dat ons gekom het by die stad Angola, en ons het besit geneem van die stad, en voorbereidings gemaak om onself te verdedig teen die Lamaniete. En dit het gebeur dat ons die stad versterk het met al ons mag; maar nieteenstaande al ons versterkings het die Lamaniete op ons afgekom en het ons verdryf uit die stad.

5 En hulle het ons ook verdryf uit die land van Dawid.

6 En ons het uitgemaarsjeer en gekom by die land Josua, wat aan die grense wes was, by die seekus.

7 En dit het gebeur dat ons ons mense bymekaar begin maak het so vinnig as wat moontlik was, sodat ons hulle bymekaar kon kry in een groep.

8 Maar kyk, die land was gevul met rowers en met Lamaniete; en ten spyte van die groot vernietiging wat oor my volk gehang het, het hulle nie bekeer van hulle bose dade nie; daarom was daar bloed en slagting versprei dwarsoor die hele aangesig van die land, beide aan die kant van die Nefiete en ook aan die kant van die Lamaniete; en dit was een volslae revolusie dwarsoor die hele aangesig van die land.

9 En nou, die Lamaniete het 'n koning gehad, en sy naam was Aäron; en hy het teen ons opgekom met 'n leër van vier en veertigduisend. En kyk, ek het hom weerstaan met twee en veertigduisend. En dit het gebeur dat ek hom verslaan het met my leër, sodat hy voor my gevlug het. En kyk, dit alles is gedoen, en driehonderd en dertig jaar het verbygegaan.

10 En dit het gebeur dat die Nefiete begin het om te bekeer van hulle goddeloosheid,

en begin het om uit te roep net soos geprofeteer is deur Samuel die profeet; want kyk, geen mens kon dit behou wat sy eie was nie, weens die diewe, en die rowers, en die moordenaars, en die towerkuns, en die hekserij wat in die land was.

11 So het daar begin om 'n rouklag en 'n weeklag te wees oor die hele land vanweë hierdie dinge, en meer in besonder onder die volk van Nefi.

12 En dit het gebeur dat toe ek, Mormon, hulle geweeklaag en hulle rouklaag gesien het en hulle droefheid voor die Here, het my hart begin jubel in my, omdat ek geweet het van die genade en die lankmoedigheid van die Here, daarom het ek veronderstel dat Hy genadig sou wees teenoor hulle sodat hulle weer 'n regverdige volk sou word.

13 Maar kyk, hierdie vreugde van my was vergeefs, want hulle droefheid was nie tot bekering, vanweë die goedheid van God nie; maar dit was eerder die droefheid van die verdoemdes, omdat die Here hulle nie altyd sou toelaat om geluk te vind in sonde nie.

14 En hulle het nie na Jesus gekom met gebroke harte en verslae geeste nie, maar hulle het God vervloek, en gewens om te sterwe. Nogtans sou hulle veg met die swaard vir hulle lewens.

15 En dit het gebeur dat my droefheid weer teruggekeer het na my, en ek het gesien dat die dag van genade vir hulle verbygegaan het, beide tydelik en geestelik; want ek het duisende van hulle gesien wat neergevel is in openlike rebellie teen hulle God, en opgehoop is soos mis op die aangesig van die land. En so het driehonderd vier en veertig jaar verbygegaan.

16 En dit het gebeur dat in die driehonderd vyf en veertigste jaar het die Nefiete begin om te vlug voor die Lamaniete; en hulle is agtervolg totdat hulle by die land van Jason gekom het, voor dit moontlik was om hulle te stuit in hulle vlug.

17 En nou, die stad van Jason was naby die land waar Ammaron die kronieke tot die Here weggebêre het, sodat hulle nie vernietig mag word nie. En kyk, ek het gehandel volgens die woord van Ammaron, en die plate van Nefi geneem, en het 'n kroniek gemaak volgens die woorde van Ammaron.

18 En op die plate van Nefi het ek 'n volledige kroniek gemaak van al die goddeloosheid en gruwels; maar op hierdie plate het ek my daarvan weerhou om 'n volledige kroniek te maak van hulle goddeloosheid en gruwels, want kyk, 'n voortdurende toneel van goddeloosheid en gruwels was voor my oë vandat ek in staat was om die weë van die mens te aanskou.

19 En wee my vanweë hulle goddeloosheid; want my hart was gevul met droefheid vanweë hulle goddeloosheid, al my dae; nogtans, ek weet dat ek in die laaste dag opgehef sal word.

20 En dit het gebeur dat in hierdie jaar is die volk van Nefi weer gejag en verdryf. En dit het gebeur dat ons uitgedryf is totdat ons noordwaarts gekom het tot by die land wat Sem genoem is.

21 En dit het gebeur dat ons die stad van Sem versterk het, en ons het ons mense bymekaar gemaak soveel as wat moontlik was, sodat ons hulle miskien kon red van vernietiging.

22 En dit het gebeur in die driehonderd ses en veertigste jaar het hulle begin om weer op ons af te kom.

23 En dit het gebeur dat ek gespreek het met my volk, en hulle aangespoor het met groot krag, dat hulle dapper voor die Lamaniete moes staan, en veg vir hulle vroue,

en hulle kinders, en hulle huise, en hulle wonings.

24 En my woorde het hulle ietwat opgewek tot lewenskrag, in so 'n mate dat hulle nie gevlug het voor die Lamaniete nie, maar met dapperheid teen hulle bly staan het.

25 En dit het gebeur dat ons geveg het met 'n leër van dertigduisend teen 'n leër van vyftigduisend. En dit het gebeur dat ons voor hulle gestaan het met sodanige vasberadenheid dat hulle gevlug het voor ons.

26 En dit het gebeur dat toe hulle gevlug het, het ons hulle agternagesit met ons leërs, en het hulle weer die stryd aangesê, en het hulle verslaan; nogtans was die krag van die Here nie met ons nie; ja, ons is oorgelaat aan onself, dat die Gees van die Here nie in ons vertoef het nie; daarom het ons swak geword net soos ons broers.

27 En my hart het getreur vanweë hierdie groot ramp van my volk, vanweë hulle goddeloosheid en hulle gruwels. Maar kyk, ons het uitgegaan teen die Lamaniete, en die rowers van Gadianton, totdat ons weer besit geneem het van die lande van ons erfenis.

28 En die driehonderd nege en veertigste jaar het verbygegaan. En in die driehonderd en vyftigste jaar het ons 'n verdrag gesluit met die Lamaniete en die rowers van Gadianton, waarin ons die lande van ons erfenis verdeel gekry het.

29 En die Lamaniete het aan ons die land noordwaarts gegee, ja, wel tot by die smal strook wat gelei het na die land suidwaarts. En ons het aan die Lamaniete die hele land suidwaarts gegee.

Mormon 3

1 En dit het gebeur dat die Lamaniete nie weer tot die stryd oorgegaan het voordat nog tien jaar verbygegaan het nie. En kyk, ek het my volk, die Nefiete, besig gehou om hulle lande en hulle wapens voor te berei in geval van oorlog.

2 En dit het gebeur dat die Here aan my gesê het: Roep tot hierdie volk — Bekeer julle, en kom na My toe, en laat julle doop, en bou weer my kerk op, en julle sal gespaar word.

3 En ek het geroep tot hierdie volk, maar dit was tevergeefs; en hulle het nie beseef dat dit die Here was wat hulle gespaar het, en aan hulle 'n kans gegun het om te bekeer nie; en kyk, hulle het hul harte verhard teen die Here hulle God.

4 En dit het gebeur dat nadat hierdie tiende jaar verbygegaan het, wat altesame driehonderd en sestig jaar gemaak het vanaf die koms van Christus, het die koning van die Lamaniete 'n brief gestuur aan my, wat my laat weet het dat hulle voorberei het om weer op te ruk in die stryd teen ons.

5 En dit het gebeur dat ek my volk hulself laat bymekaarmaak het by die land Verlatenheid, by 'n stad wat binne die grens was, by die smal strook wat na die land suidwaarts gelei het.

6 En daar het ons ons leërs geplaas, sodat ons die leërs van die Lamaniete mag stuit, sodat hulle nie besit mag kry van enige van ons lande nie; daarom het ons ons versterk teen hulle met al ons mag.

7 En dit het gebeur dat in die driehonderd een en sestigste jaar het die Lamaniete afgekom na die stad van Verlatenheid om teen ons te veg; en dit het gebeur dat in daardie jaar het ons hulle verslaan, in soverre dat hulle weer teruggekeer het na hulle eie lande.

8 En in die driehonderd twee en sestigste jaar het hulle weer afgekom in die stryd.

En ons het hulle weer verslaan, en het 'n groot aantal van hulle gedood, en hulle dooies is in die see gewerp.

9 En nou, vanweë hierdie groot ding wat my volk, die Nefiete gedoen het, het hulle begin roem in hulle eie krag, en begin om te sweer voor die hemele dat hulle hul sou wreek oor die bloed van hulle broers wat gedood is deur hul vyande.

10 En hulle het gesweer by die hemele, en ook by die troon van God, dat hulle sou optrek in die stryd teen hulle vyande, en hulle sou afsny vanaf die aangesig van die land.

11 En dit het gebeur dat ek, Mormon, vanaf daardie tyd volstrek geweier het om 'n aanvoerder en 'n leier te wees van hierdie volk, vanweë hulle goddeloosheid en gruwels.

12 Kyk, ek het hulle gelei, nieteenstaande hulle goddeloosheid het ek hulle baie keer gelei in die stryd, en het hulle liefgehad, volgens die liefde van God wat in my was, met my hele hart; en my siel is uitgestort in gebed voor my God die hele dag lank vir hulle; nogtans, dit was sonder geloof, vanweë die hardheid van hulle harte.

13 En driekeer het ek hulle verlos uit die hande van hulle vyande, en hulle het nie bekeer van hul sondes nie.

14 En nadat hulle gesweer het by alles wat hulle verbied was deur ons Here en Saligmaker Jesus Christus, dat hulle sou opgaan na hulle vyande om te veg, en hulleself te wreek oor die bloed van hulle broers, kyk, die stem van die Here het na my gekom, en gesê:

15 Wraak is myne, en Ek sal vergeld; en omdat hierdie volk nie bekeer het nadat Ek hulle verlos het nie, kyk, hulle sal afgesny word van die aangesig van die aarde.

16 En dit het gebeur dat ek volstrek geweier het om op te trek teen my vyande; en ek het gedoen net soos die Here my gebied het; en ek het as 'n omstander gestaan om aan die wêreld die dinge te openbaar wat ek gesien en gehoor het, volgens die openbarings van die Gees wat getuig het van die dinge wat moes kom.

17 Daarom skryf ek aan julle, nie-Jode, en ook aan julle, huis van Israel, wanneer die werk sal begin, dat julle op die punt staan om voor te berei om terug te keer na die land van julle erfenis;

18 Ja, kyk, ek skryf aan al die uiteindes van die aarde; ja, aan julle, twaalf stamme van Israel, wat geoordeel sal word volgens julle werke deur die twaalf wat Jesus gekies het om sy dissipels te wees in die land van Jerusalem.

19 En ek skryf ook aan die oorblyfsel van hierdie volk, wat ook geoordeel sal word deur die twaalf wat Jesus gekies het in hierdie land; en hulle sal geoordeel word deur die ander twaalf wat Jesus gekies het in die land van Jerusalem.

20 En hierdie dinge openbaar die Gees aan my; daarom skryf ek aan julle almal. En om hierdie rede skryf ek aan julle, sodat julle mag weet dat julle almal moet staan voor die regterstoel van Christus, ja, elke siel wat behoort aan die hele mensegeslag van Adam; en julle moet staan om geoordeel te word oor julle werke, of hulle goed of boos is;

21 En ook dat julle die evangelie van Jesus Christus mag glo, wat julle sal hê onder julle; en ook dat die Jode, die verbondsvolk van die Here, 'n ander getuie mag hê behalwe Hom vir wie hulle gesien en gehoor het, dat Jesus, vir wie hulle doodgemaak het, die ware Christus was en die ware God.

22 En ek wens dat ek al julle eindes van die aarde kon oorreed om te bekeer en voor te berei om te staan voor die regterstoel van Christus.

Mormon 4

- 1 En nou het dit gebeur dat in die driehonderd drie en sestigste jaar, het die Nefiete opgetrek met hulle leërs om te veg teen die Lamaniete, vanuit die land Verlatenheid.
- 2 En dit het gebeur dat die leërs van die Nefiete weer teruggedryf is na die land van Verlatenheid. En terwyl hulle nog moeg was, het 'n vars leer van die Lamaniete op hulle afgekom; en hulle het 'n hewige stryd gevoer, in soverre dat die Lamaniete besit geneem het van die stad Verlatenheid en baie van die Nefiete gedood het, en baie gevangenes geneem het.
- 3 En die oorblywendes het gevlug en aangesluit by die inwoners van die stad Teankum. Nou het die stad Teankum gelê aan die grens van die seekus; en dit was ook naby die stad Verlatenheid.
- 4 En dit was omdat die leërs van die Nefiete opgetrek het teen die Lamaniete, dat hulle begin om verslaan te word; want as dit nie daarvoor was nie, kon die Lamaniete geen mag oor hulle gehad het nie.
- 5 Maar, kyk, die oordele van God sal die goddeloses inhaal; en dit is deur die goddeloses dat die goddeloses gestraf word; want dit is die goddeloses wat die harte van die kinders van mense opstook tot bloedvergieting.
- 6 En dit het gebeur dat die Lamaniete voorbereidings gemaak het om teen die stad Teankum op te trek.
- 7 En dit het gebeur in die driehonderd vier en sestigste jaar het die Lamaniete opgetrek teen die stad Teankum, dat hulle ook besit mag neem van die stad Teankum.
- 8 En dit het gebeur dat hulle afgeweer en teruggedrywe is deur die Nefiete. En toe die Nefiete sien dat hulle die Lamaniete teruggedrywe het, het hulle weer geroem in hulle eie krag; en hulle het uitgegaan in hulle eie mag en die stad Verlatenheid weer in besit geneem.
- 9 En nou is al hierdie dinge gedoen, en daar is duisende gedood aan beide kante, beide die Nefiete en die Lamaniete.
- 10 En dit het gebeur dat die driehonderd ses en sestigste jaar verbygegaan het, en die Lamaniete het weer teen die Nefiete opgekom in die stryd; en tog het die Nefiete nie bekeer van die boosheid wat hulle gedoen het nie, maar voortdurend volgehou met hulle goddeloosheid.
- 11 En dit is onmoontlik vir die tong om dit te beskrywe, of vir die mens om 'n volledige beskrywing te gee van die aaklige toneel van die bloed en slagting wat onder die volk was, beide onder die Nefiete en onder die Lamaniete; en elke hart is verhard, sodat hulle hul verheug het in die voortdurende bloedvergieting.
- 12 En daar was nooit so 'n groot goddeloosheid onder al die kinders van Lehi gewees nie, nóg selfs onder die hele huis van Israel, volgens die woorde van die Here, as wat daar onder hierdie volk was nie.
- 13 En dit het gebeur dat die Lamaniete besit geneem het van die stad Verlatenheid, en dit omdat hulle getalle die getalle van die Nefiete oortref het.
- 14 En hulle het ook gemarsjeer na die stad Teankum, en het die inwoners uit haar gedryf, en het baie gevangenes geneem, beide vroue en kinders, en het hulle geoffer as offerandes aan hulle afgode.
- 15 En dit het gebeur dat in die driehonderd sewe en sestigste jaar, omdat die Nefiete kwaad was omdat die Lamaniete hulle vroue en kinders geoffer het, dat hulle teen die Lamaniete opgetrek het met uitermate groot toorn, in soverre dat hulle weer die

Lamaniete verslaan het, en hulle verdryf het uit hulle lande.

16 En die Lamaniete het nie weer opgetrek teen die Nefiete tot die driehonderd vyf en sewentigste jaar nie.

17 En in hierdie jaar het hulle afgekom teen die Nefiete met al hulle magte; en hulle is nie getel nie vanweë die grootheid van hulle getal.

18 En van hierdie tyd af het die Nefiete geen mag verkry oor die Lamaniete nie, maar het begin om weggee te word deur hulle, net soos die dou voor die son.

19 En dit het gebeur dat die Lamaniete afgekom het teen die stad Verlatenheid; en daar was 'n uitermate groot stryd gevoer in die land Verlatenheid, waarin hulle die Nefiete verslaan het.

20 En hulle het weer gevlug voor hulle, en hulle het by die stad Boas gekom; en daar het hulle teen die Lamaniete gestaan met uitermate moed, in soverre dat die Lamaniete hulle nie verslaan het nie, totdat hulle weer die tweede keer gekom het.

21 En toe hulle die tweede keer gekom het, is die Nefiete verdryf en geslag met 'n uitermate groot slagting; hulle vroue en hulle kinders is weer geoffer aan afgode.

22 En dit het gebeur dat die Nefiete weer voor hulle gevlug het, en het al die inwoners met hulle saamgeneem, beide in dorpe en gehugte.

23 En nou ek, Mormon, omdat ek gesien het dat die Lamaniete op die punt gestaan het om die land te oorrompel, daarom het ek na die heuwel Sim gegaan, en het al die kronieke geneem wat Ammaron weggebêre het tot die Here.

Mormon 5

1 En dit het gebeur dat ek uitgegaan het onder die Nefiete, en het die eed herroep wat ek geneem het dat ek hulle nie meer sou bystaan nie; en hulle het my weer bevel gegee oor hulle leërs, want hulle het my beskou asof ek hulle kon red uit hulle verdrukkinge.

2 Maar kyk, ek was sonder hoop, want ek het geweet van die oordele van die Here wat oor hulle sou kom; want hulle het nie bekeer van hulle goddelooshede nie, maar het geworstel om hulle lewens sonder om te roep tot daardie Wese wat hulle geskape het.

3 En dit het gebeur dat die Lamaniete teen ons opgekom het toe ons gevlug het na die stad van Jorjaan; maar kyk, hulle is teruggedryf dat hulle nie die stad op daardie tydstep ingeneem het nie.

4 En dit het gebeur dat hulle weer teen ons opgekom het, en ons het die stad beheer. En daar was ook ander stede wat beheer is deur die Nefiete, welke vestings hulle afgesny het dat hulle nie in die land kon kom wat voor ons lê nie, om die inwoners van ons land te vernietig nie.

5 Maar dit het gebeur dat watter lande ons ook al verbygegaan het, en die inwoners daarvan nie ingebring is nie, is vernietig deur die Lamaniete, en hulle dorpe, en gehugte, en stede is verbrand met vuur; en so het driehonderd nege en sewentig jaar verbygegaan.

6 En dit het gebeur dat in die driehonderd en tagtigste jaar het die Lamaniete weer teen ons opgekom om te veg, en ons het moedig teen hulle gestaan; maar dit was alles tevergeefs, want so groot was hulle getalle dat hulle die volk van die Nefiete onder hulle voete vertrap het.

7 En dit het gebeur dat ons weer op die vlug geslaan het, en diegene wie se vlug

vinniger was as die Lamaniete, het ontsnap, en diegene wie se vlug nie die Lamaniete oortref het nie, is weggevee en vernietig.

8 En nou kyk, ek, Mormon, begeer nie om die siele van mense te verskeur deur aan hulle so 'n vreeslike toneel van bloed en slagting te beskryf as wat voor my oë gelê is nie; maar ek, omdat ek geweet het dat hierdie dinge sekerlik bekend moet word, en dat alle dinge wat verborge is, bekend gemaak moet word vanaf die huise se dakke —

9 En ook dat 'n kennis van hierdie dinge moet kom na die oorblyfsel van hierdie volk, en ook na die nie-Jode, wat die Here gesê het hierdie volk sal verstrooi, en hierdie volk sal as niks geag word onder hulle nie — daarom skryf ek 'n klein verkorting, omdat ek nie durf om 'n volle verslag te gee van die dinge wat ek gesien het nie, vanweë die gebod wat ek ontvang het, en ook sodat julle nie te veel droefheid mag hê vanweë die goddeloosheid van hierdie volk nie.

10 En nou kyk, dit spreek ek met hulle nageslag, en ook met die nie-Jode wat besorgd is oor die huis van Israel, wat besef en weet waarvandaan hulle seëninge kom.

11 Want ek weet dat sodaniges bedroef sal wees oor die onheil van die huis van Israel; ja, hulle sal bedroef wees oor die vernietiging van hierdie volk; hulle sal bedroef wees dat hierdie volk nie bekeer het nie, dat hulle omsluit mag word in die arms van Jesus.

12 Nou hierdie dinge is geskrywe aan die oorblyfsel van die huis van Jakob; en hulle is geskrywe volgens hierdie wyse, want dit is deur God bekend dat goddeloosheid hulle nie sal uitbring aan hulle nie; en hulle moet weggebêre word tot die Here sodat hulle na vore mag kom in sy eie bepaalde tyd.

13 En dit is die gebod wat ek ontvang het; en kyk, hulle sal na vore kom volgens die gebod van die Here, wanneer Hy dit geskik ag, in sy wysheid.

14 En kyk, hulle sal uitgaan na die ongelowiges onder die Jode; en vir hierdie doel sal hulle uitgaan — dat hulle oorreed mag word dat Jesus die Christus is, die Seun van die lewende God; sodat die Vader deur sy mees Geliefde, sy groot en ewige doel mag teweegbring, deur die Jode te herstel, of die hele huis van Israel, tot die land van hulle erfenis, wat die Here hulle God hulle gegee het, tot die vervulling van sy verbond;

15 En ook dat die nageslag van hierdie volk ten volle mag glo in sy evangelie, wat sal uitgaan na hulle vanaf die nie-Jode; want hierdie volk sal verstrooi word, en sal 'n donker, 'n vieslike, en 'n verfoeilike volk word, erger as dit wat ooit onder ons was, ja, selfs dit wat onder die Lamaniete was, en dit vanweë hulle ongeloof en afgodery.

16 Want kyk, die Gees van die Here het alreeds opgehou om te werk met hulle vaders; en hulle is sonder Christus en God in die wêreld; en hulle word verdrywe soos kaf voor die wind.

17 Hulle was eenmaal 'n behaaglike volk, en hulle het Christus gehad as hulle herder; ja, hulle is gelei en wel deur God die Vader.

18 Maar nou kyk, hulle word rondgelei deur Satan, net soos kaf verdryf word voor die wind, of soos 'n skip rondgegooi word op die golwe, sonder seil of anker, of sonder enigiets waarmee sy gestuur kan word; en net soos sy is, so is hulle.

19 En kyk, die Here het hulle seëninge teruggehou, wat hulle mag ontvang het in die land, vir die nie-Jode wat die land sal besit.

20 Maar kyk, dit sal gebeur dat hulle verdryf en verstrooi sal word deur die nie-Jode, en nadat hulle verdryf en verstrooi is deur die nie-Jode, kyk, dan sal die Here die

verbond onthou wat Hy gemaak het met Abraham en met die hele huis van Israel.

2.1 En ook sal die Here die gebede onthou van die regverdiges, wat aan Hom opgestuur is vir hulle.

2.2 En dan, o julle nie-Jode, hoe kan julle staan voor die krag van God, tensy julle sal bekeer en wegkeer van julle bese wê?

2.3 Weet julle nie dat julle in die hande van God is nie? Weet julle nie dat Hy alle mag het, en dat op sy groot bevel die aarde opgerol sal word soos 'n boekrol nie?

2.4 Daarom, bekeer julle, en verootmoedig julle voor Hom, sodat Hy nie in oordeel sal uitkom teen julle nie — sodat 'n oorblyfsel van die nageslag van Jakob nie onder julle sal uitgaan soos 'n leeu, en julle in stukke skeur, en daar niemand is om te verlos nie.

Mormon 6

1 En nou voltooi ek my kroniek aangaande die vernietiging van my volk, die Nefiete. En dit het gebeur dat ons voor die Lamaniete uitgemarsjeer het.

2 En ek, Mormon, het 'n brief geskryf aan die koning van die Lamaniete, en het van hom begeer dat hy aan ons moes gun dat ons ons volk bymekaar mag maak by die land van Cumora, by 'n heuwel wat Cumora genoem is, en daar kon ons hulle die stryd aansê.

3 En dit het gebeur dat die koning van die Lamaniete my die ding gegun het wat ek begeer het.

4 En dit het gebeur dat ons uitgemarsjeer het na die land van Cumora, en ons het ons tente opgeslaan rondom die heuwel Cumora; en dit was in 'n land van baie waters, riviere, en fonteine; en hier het ons hoop gehad om die voordeel te behaal oor die Lamaniete.

5 En toe driehonderd vier en tagtig jaar verbygegaan het, het ons al die oorblywendes van ons volk bymekaargemaak by die land van Cumora.

6 En dit het gebeur dat toe ons al ons volk in een groep bymekaar gemaak het na die land van Cumora, kyk, ek, Mormon, het begin om oud te word; en omdat ek geweet het dat dit die laaste stryd sou wees van my volk, en omdat ek gebied is deur die Here dat ek nie die kronieke wat oorhandig is deur ons vaders, wat heilig was, in die hande moes laat val van die Lamaniete nie, (want die Lamaniete sou hulle vernietig) daarom het ek hierdie kroniek gemaak uit die plate van Nefi, en het in die heuwel Cumora al die kronieke weggebêre wat aan my toevertrou is deur die hand van die Here, behalwe hierdie paar plate wat ek gegee het aan my seun Moroni.

7 En dit het gebeur dat my volk, met hulle vroue en hulle kinders, nou die leërs van die Lamaniete sien opmarsjeer het na hulle; en met daardie aaklige vrees vir die dood wat die boesems vul van alle goddeloses, het hulle gewag om hulle aan te val.

8 En dit het gebeur dat hulle gekom het om te veg teen ons, en elke siel was gevul met vrees vanwê die grootheid van hul getalle.

9 En dit het gebeur dat hulle my volk aangeval het met die swaard, en met die boog, en met die pyl, en met die byl, en met allerlei soorte wapens van oorlog.

10 En dit het gebeur dat my manne neergevel is, ja, wel my tienduizend wat by my was, en ek het gewond neergeval in die midde; en hulle het by my verbygegaan dat hulle nie 'n einde gemaak het aan my lewe nie.

11 En toe hulle deurgegaan het en al my manne neergevel het behalwe vir vier en

twintig van ons, (onder wie my seun Moroni was) en ons wat die gesneuweldes van ons volk oorlewe het, het die volgende dag gesien, toe die Lamaniete teruggekeer het na hulle kampe, vanaf die kruin van die heuwel Cumora, die tienduisend van my volk wat neergevel is, wat van voor deur my gelei is.

12 En ons het ook die tienduisend gesien van my volk wat deur my seun Moroni gelei is.

13 En kyk, die tienduisend van Gidgiddona het geval en ook hy in die middel.

14 En Lama het geval met sy tienduisend; en Gilgal het geval met sy tienduisend; en Limha het geval met sy tienduisend; en Jeneum het geval met sy tienduisend; en Cumeniha, en Moroniha, en Antionum, en Siblom, en Sem, en Jos, het geval met hulle tienduisend elk.

15 En dit het gebeur dat daar nog tien was wat geval het deur die swaard, met hulle tienduisend elk; ja wel my hele volk, behalwe daardie vier en twintig wat by my was, en ook 'n paar wat ontsnap het na die suidelike lande, en 'n paar wat gedros het na die Lamaniete, het geval; en hulle vlees, en beendere, en bloed het gelê op die aangesig van die aarde, en dit is agtergelaat deur die hande van diegene wat hulle gedood het, om te vergaan op die land, en om te verkrummel en om terug te keer tot hulle moederaarde.

16 En my siel is verskeur deur foltering, vanweë die gesneuweldes van my volk, en ek het uitgeroep:

17 O julle skones, hoe kon julle afgewyk het van die weë van die Here! O julle skones, hoe kon julle daardie Jesus verwerp het, wat met ope arms gestaan het om julle te ontvang!

18 Kyk, as julle dit nie gedoen het nie, sou julle nie geval het nie. Maar kyk, julle het geval, en ek betreur julle verlies.

19 O julle skone seuns en dogters, julle vaders en moeders, julle mans en vroue, julle skones, hoe is dit dat julle kon geval het!

20 Maar kyk, julle is heen, en my droefhede kan julle nie terugbring nie.

21 En die dag kom gou wanneer julle sterflike met onsterflikheid bekleed moet word, en hierdie liggame wat nou vergaan tot verderf, moet spoedig onverganklike liggame word; en dan moet julle staan voor die regterstoel van Christus, om geoordeel te word volgens julle werke; en as dit so is dat julle regverdige is, dan is julle geseën met julle vaders wat julle voorgestaan het.

22 O dat julle bekeer het voor hierdie groot vernietiging op julle gekom het. Maar kyk, julle is weg, en die Vader, ja, die Ewige Vader van die hemel, ken julle toestand; en Hy doen met julle volgens sy geregtigheid en genade.

Mormon 7

1 En nou, kyk, ek wil ietwat spreek tot die oorblyfsel van hierdie volk wat gespaar is, as dit so is dat God my woorde aan hulle mag gee, sodat hulle mag weet van die dinge van hulle vaders; ja, ek spreek met julle, julle oorblyfsel van die huis van Israel; en dit is die woorde wat ek spreek:

2 Weet julle dat julle van die huis van Israel is.

3 Weet julle dat julle tot bekering moet kom, of julle kan nie gered word nie.

4 Weet julle dat julle jul wapens van oorlog moet neerlê, en nie meer behaë skeep in die vergieting van bloed nie, en hulle nie weer opneem nie, behalwe as God julle sal

gebied.

5 Weet julle dat julle moet kom tot die kennis van julle vaders, en bekeer van al julle sondes en goddelooshede, en glo in Jesus Christus, dat Hy die Seun van God is, en dat Hy gedood is deur die Jode, en deur die krag van die Vader het hy weer opgestaan, waardeur Hy die oorwinning behaal het oor die graf; en ook in Hom is die angel van die dood opgesluk.

6 En Hy bring die opstanding van die dode teweeg, waardeur die mens opgerig moet word om te staan voor sy regterstoel.

7 En Hy het die verlossing van die wêreld teweeg gebring, waardeur hy wat skuldeloos bevind word voor Hom op die oordeelsdag, dit gegee is aan hom om te woon in die teenwoordigheid van God in sy koninkryk, om onophoudelik lof te sing met die kore daar bo, aan die Vader, en aan die Seun, en aan die Heilige Gees, wat een God is, in 'n toestand van geluk wat geen einde het nie.

8 Daarom, bekeer, en word gedoop in die Naam van Jesus, en gryp die evangelie van Christus aan, wat aan julle voorgehou sal word, nie net in hierdie kroniek nie, maar ook in die kroniek wat na die nie-Jode sal kom van die Jode, welke kroniek van die nie-Jode sal kom na julle.

9 Want kyk, dit word geskrywe met die doel dat julle dit mag glo; en as julle dit glo, sal julle dié ook glo; en as julle dit glo, sal julle weet aangaande julle vaders en ook die wonderbaarlike werke wat tot stand gebring is deur die krag van God onder hulle.

10 En julle sal ook weet dat julle 'n oorblyfsel is van die nageslag van Jakob; daarom word julle gereken onder die volk van die eerste verbond; en as dit so is dat julle in Christus glo, en gedoop word, eers met water, dan met vuur en met die Heilige Gees, in navolging van die voorbeeld van ons Saligmaker, volgens dit wat Hy ons gebied het, dan sal dit goed gaan met julle in die dag van oordeel. Amen.

Mormon 8

1 Kyk, ek, Moroni, voltooi die kroniek van my vader, Mormon. Kyk, ek het net 'n paar dinge om te skrywe, welke dinge ek beveel is deur my vader.

2 En nou het dit gebeur dat ná die groot en ontsettende slag van Cumora, kyk, is die Nefiete wat ontsnap het na die land suidwaarts, gejag deur die Lamaniete, totdat hulle almal vernietig is.

3 En my vader is ook gedood deur hulle, en net ek bly alleen oor om die droewige verhaal te skryf van die vernietiging van my volk. Maar kyk, hulle is weg, en ek vervul die gebod van my vader. En of hulle my sal doodmaak, weet ek nie.

4 Daarom sal ek skryf en die kronieke wegbêre in die aarde; en waarheen ek gaan, maak nie saak nie.

5 Kyk, my vader het hierdie kroniek geskryf, en hy het die doel daarvan neergeskryf. En kyk, ek sou dit ook skryf as ek plek gehad het op die plate, maar ek het nie; en erts het ek nie, want ek is alleen. My vader is gedood in die stryd, en al my verwante, en ek het nóg vriende nóg iewers om heen te gaan; en hoe lank die Here sal toelaat dat ek mag lewe, weet ek nie.

6 Kyk, vierhonderd jaar het verbygegaan sedert die koms van ons Here en Saligmaker.

7 En kyk, die Lamaniete het my volk, die Nefiete, gejag, van stad tot stad, en van

plek tot plek, totdat hulle nie meer is nie; en groot was hulle val; ja, groot en wonderbaarlik is die vernietiging van my volk, die Nefiete.

8 En kyk, dit is die hand van die Here wat dit gedoen het. En kyk ook, die Lamaniete voer oorlog teen mekaar; en die hele aangesig van hierdie land is een eindelose kringloop van moord en bloedvergieting; en nie een ken die einde van die oorlog nie.

9 En nou kyk, ek sê niks meer aangaande hulle nie, want daar is niemand behalwe die Lamaniete en rowers wat bestaan op die aangesig van die land nie.

10 En daar is niemand wat die ware God ken nie behalwe die dissipels van Jesus, wat vertoef het in die land totdat die goddeloosheid van die volk so groot was dat die Here hulle nie wou toelaat om by die mense te bly nie; en of hulle op die aangesig van die land is, weet geen mens nie.

11 Maar kyk, my vader en ek het hulle gesien, en hulle het ons gedien.

12 En wie ook al hierdie kroniek ontvang, en dit nie sal veroordeel vanweë die onvolmaakthede wat daarin is nie, hy sal weet van groter dinge as hierdie. Kyk, ek is Moroni; en as dit moontlik was, sou ek alle dinge bekendmaak aan julle.

13 Kyk, ek maak 'n einde om te spreek aangaande hierdie volk. Ek is die seun van Mormon, en my vader was 'n afstammeling van Nefi.

14 En ek is hy wat hierdie kroniek wegbêre tot die Here; die plate daarvan is van geen waarde nie, vanweë die gebod van die Here. Want Hy sê waarlik dat geeneen hulle sal hê om wins te verkry nie; maar die kroniek daarop is van groot waarde; en wie ook al dit aan die lig sal bring, vir hom sal die Here seën.

15 Want niemand kan mag hê om dit aan die lig te bring, tensy dit aan hom gegee word deur God nie; want God wil hê dat dit gedoen word met 'n oog uitsluitlik gerig op sy heerlikheid, of tot die welsyn van die ou en lankal verstrooide verbondsvolk van die Here.

16 En salig is hy wat hierdie ding aan die lig sal bring; want dit sal uit die duisternis gebring word tot die lig, volgens die woord van God; ja, dit sal gebring word uit die aarde, en dit sal skyn uit die duisternis, en kom tot die kennis van die volk; en dit sal gedoen word deur die krag van God.

17 En as daar foute is, is hulle die foute van 'n mens. Maar kyk, ons weet van geen fout nie; nogtans, God weet alle dinge; daarom, hy wat veroordeel, laat hom op sy hoede wees uit vrees dat hy in gevaar sal verkeer van die hellevuur.

18 En hy wat sê: Toon aan my, of jy sal geslaan word — laat hom op sy hoede wees dat hy nie dít gebied wat verbied is deur die Here nie.

19 Want kyk, hy wat haastig oordeel, sal weer haastig geoordeel word; want volgens sy werke sal sy loon wees; daarom, hy wat slaan, sal weer geslaan word, deur die Here.

20 Kyk wat die skrif sê — die mens sal nie slaan nie, nóg sal hy oordeel; want die oordeel is myne, sê die Here, en die wraak is ook myne, en Ek sal vergeld.

21 En hy wat toorn en onenigheid uitblaas teen die werk van die Here, en teen die verbondsvolk van die Here, wat die huis van Israel is, en sal sê: Ons sal die werk van die Here vernietig, en die Here sal nie sy verbond onthou wat Hy gemaak het met die huis van Israel nie, hy staan gevaar om afgekap en in die vuur gewerp te word;

22 Want die ewige doeleindes van die Here sal voortrol, totdat al sy beloftes vervul sal word.

23 Ondersoek die profesieë van Jesaja. Kyk, ek kan hulle nie skryf nie. Ja, kyk, ek sê aan julle, dat daardie heiliges wat my voorgegaan het, wat hierdie land besit het, sal

roep, ja, wel uit die stof sal hulle roep tot die Here; en soos die Here leef, Hy sal die verbond onthou wat Hy gemaak het met hulle.

24 En Hy ken hulle gebede, dat hulle ten behoeve van hulle broers was; en Hy ken hulle geloof, want in sy Naam kon hulle berge versit; en in sy Naam kon hulle die aarde laat skud; en deur die krag van sy woord het hulle gevangenis laat intuimel op die aarde; ja, selfs die vurige oond kon hulle nie leed aandoen nie, nóg wilde diere, nóg giftige slange, vanweë die krag van sy woord.

25 En kyk, hulle gebede was ook ten behoeve van hom wat die Here sal toelaat om hierdie dinge te voorskyn te bring.

26 En niemand hoef te sê dat hulle nie sal kom nie, want hulle sal sekerlik, want die Here het dit gespreek; want uit die aarde sal hulle kom, deur die hand van die Here, en niemand kan dit keer nie; en dit sal kom op 'n dag wanneer dit gesê sal word dat wonderwerke weggedoen is; en dit sal kom net asof een sou spreek uit die dood.

27 En dit sal kom op 'n dag wanneer die bloed van heiliges sal roep tot die Here, vanweë geheime organisasies en die werke van die duisternis.

28 Ja, dit sal kom op 'n dag wanneer die krag van God geloën sal word, en kerke verontreinig sal word, en verhef sal wees in die trots van hulle harte; ja, wel op 'n dag wanneer leiers van kerke en leraars verhef sal wees in die trots van hulle harte, tot afguns van hulle wat behoort aan hulle kerke.

29 Ja, dit sal kom op 'n dag wanneer daar gehoor sal word van brande, en storms, en wasems van rook in vreemde lande;

30 En daar sal ook gehoor word van oorloë, gerugte van oorloë, en aardbewings op verskillende plekke.

31 Ja, dit sal kom op 'n dag wanneer daar groot besoedelings sal wees op die aangesig van die aarde; daar sal moorde wees, en roof, en leuens, en bedrieërye, en hoererye, en allerlei soorte gruwels; wanneer daar baie sal wees wat sal sê: Doen dit of doen dat, en dit maak nie saak nie, want die Here sal diesulkes ondersteun in die laaste dag. Maar wee diesulkes, want hulle is in die gal van bitterheid en in die bande van goddeloosheid.

32 Ja, dit sal kom op 'n dag wanneer daar kerke gebou sal word wat sê: Com na my, en vir julle geld sal julle vergewe word van julle sondes.

33 O julle bese en wederstewige en hardnekkige volk, hoekom het julle vir julleself kerke opgebou om gewin te verkry? Hoekom het julle die heilige woord van God verander, dat julle verdoemenis oor julle siele mag bring? Kyk, vertrou op die openbarings van God; want kyk, die tyd kom op daardie dag wanneer al hierdie dinge vervul moet word.

34 Kyk, die Here het aan my getoon groot en wonderlike dinge aangaande dit wat binnekort moet kom, op daardie dag wanneer hierdie dinge te voorskyn sal kom onder julle.

35 Kyk, ek spreek met julle asof julle teenwoordig is, en tog is julle nie. Maar kyk, Jesus Christus het julle aan my getoon, en ek ken julle dade.

36 En ek weet dat julle wandel in die trots van julle harte; en daar is niemand behalwe 'n paar wat hulle nie ophef in die trots van hulle harte nie, om baie pronkerige kleding te dra, wat lei tot afguns, en onenigheid, en haatdraendheid, en vervolginge, en allerlei soorte goddeloosheid; en julle kerke, ja, wel elke een, het besoedel geword vanweë die trots van julle harte.

37 Want kyk, julle het geld lief, en julle besittings, en julle pronkerige kleding, en die

versiering van julle kerke, meer as wat julle die armes en behoeftiges, die siekes en die verdruktes liefhet.

38 O julle besoedeldes, julle skynheiliges, julle leraars, wat julleself verkoop vir dit wat sal verweer, hoekom het julle die heilige kerk van God besoedel? Hoekom is julle skaam om op julle die Naam van Christus te neem? Hoekom dink julle nie dat die waarde groter is van 'n eindelose geluk as die smart wat nooit sterwe nie — vanweë die lof van die wêreld?

39 Hoekom versier julle julsself met dit wat geen lewe het nie, en laat tog toe dat die hongeriges, en die behoeftiges, en die naaktes, en die siekes en die verdruktes by julle verbygaan, en gewaar hulle nie?

40 Ja, waarom bou julle jul geheime organisasies om gewin te verkry, en om weduwees te laat treur voor die Here, en ook om wese te laat treur voor die Here, en ook om die bloed van hulle vaders en hulle mans te laat roep tot die Here vanaf die grond, om wraak oor julle hoofde?

41 Kyk, die swaard van vergelding hang oor julle; en die tyd kom spoedig dat Hy die bloed van die heiliges op julle wreek, want Hy sal hulle geroep nie langer verduur nie.

Mormon 9

1 En nou, ek spreek ook aangaande diegene wat nie glo in Christus nie.

2 Kyk, sal julle glo in die dag van julle besoeking — kyk, wanneer die Here sal kom, ja, wel daardie groot dag wanneer die aarde opgerol sal word soos 'n boekrol, en die elemente sal smelt met vurige hitte, ja, in daardie groot dag wanneer julle gebring sal word om te staan voor die Lam van God — sal julle dan sê dat daar geen God is nie?

3 Sal julle dan langer die Christus loën, of kan julle die Lam van God aanskou? Veronderstel julle dat julle by Hom sal woon onder 'n bewustheid van julle skuld? Veronderstel julle dat julle gelukkig kan wees om te woon by daardie heilige Wese, wanneer julle siele gemartel word deur 'n bewustheid van skuld, dat julle altyd sy wette oortree het?

4 Kyk, ek sê aan julle dat julle ellendiger sal wees om te woon by 'n heilige en regverdige God, onder 'n bewustheid van julle vieslikheid voor Hom, as wat julle sou woon by die verdoemde siele in die hel.

5 Want kyk, wanneer julle gebring sal word om julle naaktheid te sien voor God, en ook die heerlikheid van God, en die heiligheid van Jesus Christus, sal dit 'n vlam aansteek van onuitbluslike vuur in julle.

6 O dan julle ongelowiges, wend julle tot die Here; roep kragtig tot die Vader in die Naam van Jesus, dat julle miskien onbevlek, rein, en skoon, en wit bevind mag word, omdat julle gereinig is deur die bloed van die Lam, op daardie groot en laaste dag.

7 En weer spreek ek met julle wat die openbarings van God loën, en sê dat hulle weggedoen is, dat daar geen openbarings is, nóg profesieë, nóg gawes, nóg genesing, nóg spreek in tonge, en die uitleg van tonge;

8 Kyk, ek sê aan julle, hy wat hierdie dinge loën, ken nie die evangelie van Christus nie; ja, hy het nie die skrifte gelees nie; indien wel, verstaan hy hulle nie.

9 Want lees ons nie dat God dieselfde is gister, vandag, en vir ewig nie, en in Hom is daar geen veranderlikheid of skaduwee van ommekeer nie?

10 En nou, as julle vir julle 'n god voorgestel het wat verander, en in wie daar 'n

skaduwee van ommekeer is, dan het julle vir julle 'n god voorgestel wat nie 'n God van wonderwerke is nie.

11 Maar kyk, ek sal aan julle 'n God toon van wonderwerke, en wel die God van Abraham, en die God van Isak, en die God van Jakob; en dit is daardie selfde God wat die hemele en die aarde geskape het, en alle dinge wat in hulle is.

12 Kyk, Hy het vir Adam geskape, en deur Adam het die val van die mens gekom. En vanweë die val van die mens het Jesus Christus gekom, en wel die Vader en die Seun; en vanweë Jesus Christus het die verlossing van die mens gekom.

13 En vanweë die verlossing van die mens, wat gekom het deur Jesus Christus, word hulle teruggebring na die teenwoordigheid van die Here; ja, dit is waardeur alle mense verlos word, omdat die dood van Christus die opstanding teweegbring, wat 'n verlossing teweegbring uit 'n eindelose slaap, uit welke slaap alle mense opgewek sal word deur die krag van God wanneer die trompet sal blaas; en hulle sal te voorskyn kom, beide klein en groot, en almal sal staan voor sy regbank, verlos en bevry van hierdie ewige band van die dood, welke dood 'n tydelike dood is.

14 En dan kom die oordeel van die Heilige Een oor hulle; en dan kom die tyd dat hy wat vieslik is, steeds vieslik sal wees; en hy wat regverdig is, sal steeds regverdig wees; hy wat gelukkig is, sal steeds gelukkig wees, en hy wat ongelukkig is, sal steeds ongelukkig wees.

15 En nou, o julle almal wat vir julle 'n god voorgestel het wat geen wonderwerke kan verrig nie, ek wil vir julle vra, het al hierdie dinge verbygegaan, waarvan ek gespreek het? Het die einde al gekom? Kyk, ek sê aan julle, Nee; en God het nie opgehou om 'n God van wonderwerke te wees nie.

16 Kyk, is die dinge wat God verrig het, nie wonderbaarlik in ons oë nie? Ja, en wie kan die wonderbaarlike werke van God begryp?

17 Wie sal sê dat dit nie 'n wonderwerk was dat deur sy woord die hemel en die aarde sou wees nie, en dat deur die krag van sy woord is die mens geskape uit die stof van die aarde; en deur die krag van sy woord is wonderwerke verrig?

18 En wie sal sê dat Jesus Christus nie baie magtige wonderwerke gedoen het nie? En daar is baie magtige wonderwerke verrig deur die hande van die apostels.

19 En as daar toe wonderwerke verrig is, hoekom het God opgehou om 'n God van wonderwerke te wees, en tog 'n onveranderlike Wese te bly? En kyk, ek sê aan julle, Hy verander nie; indien wel, sal Hy ophou om God te wees; en Hy hou nie op om God te wees nie, en is 'n God van wonderwerke.

20 En die rede waarom Hy ophou om wonderwerke te doen onder die kinders van mense, is omdat hulle kwyn in ongeloof, en afwyk van die regte weg, en nie die God ken op wie hulle behoort te vertrou nie.

21 Kyk, ek sê aan julle dat wie ook al glo in Christus, en glad nie twyfel nie, wat hy ook al die Vader sal vra in die Naam van Christus, dit sal aan hom gegee word; en hierdie belofte is aan almal, en wel tot aan die eindes van die aarde.

22 Want kyk, so sê Jesus Christus, die Seun van God, aan sy dissipels wat sou vertoef, ja, en ook aan al sy dissipels, ten aanhore van die skare: Gaan julle die hele wêreld in, en preek die evangelie aan elke skepsel;

23 En hy wat glo en gedoop word, sal gered word, maar hy wat nie glo nie, sal verdoem word;

24 En hierdie tekens sal hulle volg wat glo — in my Naam sal hulle duiwels uitwerp; hulle sal in nuwe tonge spreek; hulle sal slange opneem; en as hulle enige dodelike

ding drink, sal dit hulle nie kwaad doen nie; hulle sal die hande lê op die siekes en hulle sal herstel;

25 En wie ook al in my Naam sal glo, en glad nie twyfel nie, aan hom sal Ek al my woorde bevestig, en wel tot aan die eindes van die aarde.

26 En nou, kyk, wie kan die werke van die Here weerstaan? Wie kan sy woorde loën? Wie sal opstaan teen die almagtige krag van die Here? Wie sal die werke van die Here verag? Wie sal die kinders van Christus verag? Kyk, julle almal wat veragters is van die werke van die Here, want julle sal wonder en vergaan.

27 O dan, verag nie, en wonder nie, maar slaan ag op die woorde van die Here, en vra die Vader in die Naam van Jesus vir welke dinge ook al julle nodig sal hê. Twyfel nie, maar wees gelowig, en begin soos in die dae van die voortyd, en kom na die Here met julle hele hart, en werk julle eie heil uit met vrees en bewing voor Hom.

28 Wees wys in die dae van julle toetsing; stroop julleself van alle onreinheid; vra nie, sodat julle dit nie mag deurbring in julle welluste nie, maar vra met standvastige onwankelbaarheid, dat julle nie sal swig voor enige versoeking nie, maar dat julle die waaragtige en lewende God sal dien.

29 Sorg dat julle nie onwaardig gedoop word nie; sorg dat julle nie onwaardig die nagmaal van Christus gebruik nie; maar sorg dat julle alle dinge doen in waardigheid, en doen dit in die Naam van Jesus Christus, die Seun van die lewende God; en as julle dit doen, en volhard tot die einde toe, sal julle geensins uitgewerp word nie.

30 Kyk, ek spreek met julle asof ek uit die dode gespreek het, want ek weet dat julle my woorde sal hê.

31 Veroordeel my nie vanweë my onvolmaaktheid nie, nóg my vader, vanweë sy onvolmaaktheid, nóg hulle wat geskrywe het voor hom; maar gee liever dank aan God dat Hy aan ons ons onvolmaakte geopenbaar het, sodat julle mag leer om wyser te wees as wat ons was.

32 En nou kyk, ons het hierdie kroniek geskryf volgens ons kennis, in die karakters wat onder ons bekend staan as hervormde Egipties, wat oorgelewer is en gewysig is deur ons volgens ons spreekwyse.

33 En as ons plate groot genoeg was, sou ons in Hebreeus geskryf het; maar die Hebreeus is ook gewysig deur ons; en as ons in Hebreeus kon geskryf het, kyk, sou julle geen onvolmaakte gehad het in ons kroniek nie.

34 Maar die Here ken die dinge wat ons geskryf het, en ook dat geen ander volk ons taal ken nie; daarom, en omdat geen ander volk ons taal ken nie, daarom het Hy middele berei vir die vertolking daarvan.

35 En hierdie dinge word geskryf sodat ons ons gewaad mag reinig van die bloed van ons broers, wat gekwyn het in ongelooft.

36 En kyk, hierdie dinge wat ons begeer het aangaande ons broers, ja, naamlik hulle herstel tot die kennis van Christus, is volgens die gebede van al die heiliges wat in die land gewoon het.

37 En mag die Here Jesus Christus gun dat hulle gebede verhoor mag word volgens hulle geloof; en mag God die Vader die verbond onthou wat Hy gemaak het met die huis van Israel; en mag Hy hulle seën vir ewig, deur geloof in die Naam van Jesus Christus. Amen.

Die Boek van Et-her

Et-her 1

- 1 En nou, ek, Moroni, gaan voort om 'n verslag te gee van daardie eertydse inwoners wat vernietig is deur die hand van die Here op die aangesig van hierdie noordelike land.
- 2 En ek neem my verslag van die vier en twintig plate wat gevind is deur die volk van Limhi, wat genoem word die Boek van Et-her.
- 3 En omdat ek veronderstel dat die eerste deel van hierdie kroniek, wat spreek aangaande die skepping van die wêreld, en ook van Adam, en 'n verslag vanaf daardie tyd tot by die groot toring, en watter dinge gebeur het onder die kinders van mense tot daardie tyd, besit word deur die Jode —
- 4 Daarom skryf ek nie daardie dinge wat gebeur het vanaf die dae van Adam tot daardie tyd nie; maar hulle is op die plate; en wie ook al hulle vind, hy sal mag hê, dat hy die volledige verslag mag verkry.
- 5 Maar kyk, ek gee nie die volledige verslag nie, maar 'n deel van die verslag gee ek, vanaf die toring totdat hulle vernietig is.
- 6 En op hierdie wyse gee ek die verslag. Hy wat hierdie kroniek geskryf het, was Et-her, en hy was 'n afstammeling van Coriantor.
- 7 Coriantor was die seun van Moron.
- 8 En Moron was die seun van Etem.
- 9 En Etem was die seun van Aha.
- 10 En Aha was die seun van Set.
- 11 En Set was die seun van Sjiblon.
- 12 En Sjiblon was die seun van Com.
- 13 En Com was die seun van Coriantum.
- 14 En Coriantum was die seun van Amnigadda.
- 15 En Amnigadda was die seun van Aäron.
- 16 En Aäron was 'n afstammeling van Het, wat die seun was van Heartom.
- 17 En Heartom was die seun van Lib.
- 18 En Lib was die seun van Kis.
- 19 En Kis was die seun van Corom.
- 20 En Corom was die seun van Levi.
- 21 En Levi was die seun van Kim.
- 22 En Kim was die seun van Morianton.
- 23 En Morianton was 'n afstammeling van Riplakis.
- 24 En Riplakis was die seun van Sez.
- 25 En Sez was die seun van Het.
- 26 En Het was die seun van Com.
- 27 En Com was die seun van Coriantum.
- 28 En Coriantum was die seun van Emer.
- 29 En Emer was die seun van Omer.
- 30 En Omer was die seun van Sule.
- 31 En Sule was die seun van Kib.
- 32 En Kib was die seun van Oriha, wat die seun was van Jared;
- 33 Welke Jared uitgekom het met sy broer en hulle gesinne, met sommige ander en

hulle gesinne, van die groot toring, ten tyde dat die Here die taal van die volk verwar het, en gesweer het in sy toorn dat hulle verstrooi sou word oor die hele aangesig van die aarde; en volgens die woord van die Here is die volk verstrooi.

- 34 En die broer van Jared, omdat hy 'n groot en sterk man was, en 'n man wat hoog begunstig was deur die Here, Jared, sy broer, het aan hom gesê: Roep tot die Here, dat Hy ons nie sal verwar dat ons nie ons woorde sal verstaan nie.
- 35 En dit het gebeur dat die broer van Jared geroep het tot die Here, en die Here het medelye gehad met Jared; daarom het Hy nie die taal verwar van Jared nie; en Jared en sy broer is nie verwar nie.
- 36 Toe het Jared aan sy broer gesê: Roep weer tot die Here, en dit mag wees dat Hy sy toorn sal afwend van hulle wat ons vriende is, sodat Hy hulle taal nie verwar nie.
- 37 En dit het gebeur dat die broer van Jared geroep het tot die Here, en die Here het medelye gehad met hulle vriende en hul gesinne ook, sodat hulle nie verwar is nie.
- 38 En dit het gebeur dat Jared weer met sy broer gespreek het, en gesê het: Gaan en vra vir die Here of Hy ons sal verdryf uit die land, en as Hy ons sal verdryf uit die land, roep tot Hom waarheen ons sal gaan. En wie weet, of die Here ons sal uitlei na 'n land wat uitverkore is bo die hele aarde? En as dit so is, laat ons getrou wees aan die Here, sodat ons dit mag ontvang as ons erfenis.
- 39 En dit het gebeur dat die broer van Jared tot die Here geroep het volgens dit wat gespreek is by monde van Jared.
- 40 En dit het gebeur dat die Here die broer van Jared gehoor het, en medelye met hom gehad het, en aan hom gesê het:
- 41 Gaan heen, en maak jou kuddes bymekaar, beide mannetjie en wyfie, van elke soort; en ook van die saad van die aarde van elke soort, en jou gesinne; en ook Jared jou broer, en sy gesin; en ook jou vriende en hulle gesinne, en die vriende van Jared en hulle gesinne.
- 42 En wanneer jy dit gedoen het, sal jy gaan aan die hoof van hulle, af na die vallei wat noordwaarts is. En daar sal Ek jou ontmoet, en Ek sal voor jou uitgaan na 'n land wat uitverkore is bo al die lande van die aarde.
- 43 En daar sal Ek jou en jou nageslag seën, en vir My voortbring van jou nageslag, en van die nageslag van jou broer, en hulle wat saam met jou sal gaan, 'n groot nasie. En daar sal geen een groter wees as die nasie wat Ek sal voortbring vir My uit jou nageslag, op die hele aangesig van die aarde nie. En aldus sal Ek aan jou doen omdat jy dié lang tyd tot My geroep het.

Et-her 2

- 1 En dit het gebeur dat Jared en sy broer, en hulle gesinne, en ook die vriende van Jared en sy broer en hulle gesinne, afgegaan het in die vallei wat noordwaarts was, (en die naam van die vallei was Nimrod, omdat dit genoem is na die magtige jagter) met hul kuddes wat hulle bymekaargemaak het, mannetjie en wyfie, van elke soort.
- 2 En hulle het ook valstrikke gestel en voëls van die lug gevang; en hulle het ook 'n houer berei, waarin hulle saam met hulle die visse van die waters gedra het.
- 3 En hulle het ook saamgedra met hulle, deseret, wat, as dit vertaal word, 'n heuningby is; en so het hulle met hulle saamgedra swerms bye, en allerlei soorte van dit wat op die aangesig van die land was, sade van elke soort.
- 4 En dit het gebeur dat toe hulle afgekom het in die vallei van Nimrod, het die

Here neergedaal en met die broer van Jared gespreek; en Hy was in 'n wolk, en die broer van Jared het Hom nie gesien nie.

5 En dit het gebeur dat die Here hulle gebied het dat hulle moes uitgaan in die wildernis, ja, na daardie gebied waar 'n mens nog nooit was nie. En dit het gebeur dat die Here voor hulle uitgegaan het en met hulle gespreek het terwyl Hy gestaan het in 'n wolk, en aanwysings gegee het waarheen hulle moes reis.

6 En dit het gebeur dat hulle gereis het in die wildernis, en bote gebou het, waarin hulle baie waters oorgesteek het, en hulle was gedurig gelei deur die hand van die Here.

7 En die Here wou nie toelaat dat hulle moes stop anderkant die see in die wildernis nie; maar Hy wou hê dat hulle verder moes gaan na die land van belofte, wat uitverkore was bo alle ander lande, wat die Here God bewaar het vir 'n regverdige volk.

8 En Hy het gesweer in sy toorn vir die broer van Jared, dat wie ook al hierdie land van belofte sou besit, van daardie tyd af en vir ewig, Hom moes dien, die ware en enigste God, of hulle sou weggee word wanneer die volheid van sy toorn sou kom oor hulle.

9 En nou, ons kan die besluite van God sien aangaande hierdie land, dat dit 'n land van belofte is; en watter nasie ook al dit sal besit, God sal dien, of hulle sal weggee word wanneer die volheid van sy toorn oor hulle sal kom. En die volheid van sy toorn kom oor hulle wanneer hulle ryp is in goddeloosheid.

10 Want kyk, dit is 'n land wat uitverkore is bo alle ander lande; daarom, hy wat dit besit, sal God dien, of sal weggee word; want dit is die ewigdurende besluite van God. En dit is nie tot die volheid van goddeloosheid onder die kinders van die land, dat hulle weggee word nie.

11 En dit kom na julle, o julle nie-Jode, sodat julle die besluite van God mag ken — sodat julle mag bekeer en nie voortgaan in julle goddeloosheid tot dat die volheid kom nie, sodat julle nie oor julle die volheid van die toorn van God mag afbring soos die inwoners van die land tot dusver gedoen het nie.

12 Kyk, hierdie is 'n uitverkore land, en watter nasie dit ook al besit, sal vry wees van gebondenheid en van gevangenskap, en van alle ander nasies onder die hemel, as hulle maar net die God van die land sal dien wat Jesus Christus is, wat geopenbaar is deur die dinge wat ons geskryf het.

13 En nou gaan ek voort met my kroniek; want kyk, dit het gebeur dat die Here vir Jared en sy broers uitgebring het tot by daardie groot see wat die lande skei. En toe hulle by die see gekom het, het hulle hul tente opgeslaan; en het die naam van die plek Moriancumer genoem; en hulle het in tente gewoon, en het in tente gewoon op die strand vir 'n tydperk van vier jaar.

14 En dit het gebeur aan die einde van vier jaar dat die Here weer gekom het na die broer van Jared, en in 'n wolk gestaan het en met hom gespreek het. En vir die tydperk van drie ure het die Here met die broer van Jared gespreek en hom gekasty omdat hy nie onthou het om die Naam van die Here aan te roep nie.

15 En die broer van Jared het bekeer van die boosheid wat hy gedoen het, en het die Naam van die Here aangeroep namens sy broers wat by hom was. En die Here het aan hom gesê: Ek sal jou en jou broers vergewe van hulle sondes; maar jy sal nie meer sondig nie, want julle sal onthou dat my Gees nie altyd met die mens sal werk nie; daarom, as julle sal sondig tot dat julle heeltemal ryp is, sal julle afgesny word

van die teenwoordigheid van die Here. En dit is my gedagtes oor die land wat Ek julle as julle erfenis sal gee; want dit sal 'n uitverkore land wees bo alle ander lande.

16 En die Here het gesê: Gaan te werk en bou, volgens die wyse van bote, wat julle tot hiertoe gebou het. En dit het gebeur dat die broer van Jared begin het om te werk, en ook sy broers, en het bote gebou volgens die wyse wat hulle gebou het, volgens die aanwysings van die Here. En hulle was klein, en hulle was lig op die water, net soos die ligtheid van 'n voël op die water.

17 En hulle is gebou op so 'n wyse dat hulle uitermate dig was, sodat hulle water kon hou soos 'n skottel; en die bodem daarvan was dig soos 'n skottel; en die kante daarvan was dig soos 'n skottel; en die kante daarvan was gepunt; en die bokant daarvan was dig soos 'n skottel; en die lengte daarvan was die lengte van 'n boom; en die deur daarvan, wanneer dit toegemaak was, was dig soos 'n skottel.

18 En dit het gebeur dat die broer van Jared tot die Here geroep het, en gesê het: O Here, ek het die werk afgehandel wat U my gebied het, en ek het die bote gemaak soos U my gewys het.

19 En kyk, o Here, in hulle is daar geen lig nie; waarheen sal ons stuur? En ons sal ook omkom, want in hulle kan ons nie asemhaal nie, behalwe vir die lug wat in hulle is; daarom sal ons omkom.

20 En die Here het aan die broer van Jared gesê: Kyk, jy sal 'n gat bo-in maak, en ook in die bodem; en wanneer jy lug sal kortkom, sal jy die gat oopmaak en lug ontvang. En as dit so is dat die water inkom op jou, kyk, jy sal die opening toemaak, sodat jy nie omkom in die vloed nie.

21 En dit het gebeur dat die broer van Jared so gedoen het, volgens wat die Here hom gebied het.

22 En hy het weer tot die Here geroep, en gesê: O Here, kyk, ek het gedoen net soos U my gebied het; en ek het die vaartuie voorberei vir my volk, en kyk, daar is geen lig in hulle nie. Kyk, o Here, sal U toelaat dat ons hierdie groot water sal oorsteek in donkerte?

23 En die Here het aan die broer van Jared gesê: Wat wil julle hê moet Ek doen dat julle lig mag hê in julle vaartuie? Want kyk, julle kan nie vensters hê nie, want hulle sal in stukke geslaan word; nóg sal julle vuur saam met julle neem, want julle sal nie gaan by die lig van vuur nie.

24 Want kyk, julle sal wees soos 'n walvis in die middel van die see; want die bergagtige golwe sal teen julle slaan. Nogtans, Ek sal julle weer bring uit die dieptes van die see; want die winde het uitgegaan uit my mond, en ook die reëns en die vloede het Ek gestuur.

25 En kyk, Ek berei julle voor teen hierdie dinge; want julle kan nie hierdie groot diepte oorsteek tensy Ek julle voorberei teen die golwe van die see, en die winde wat uitgegaan het, en die vloede wat sal kom nie. Daarom, wat wil julle hê dat Ek vir julle moet berei sodat julle lig mag hê wanneer julle verswelg word in die dieptes van die see?

Et-her 3

1 En dit het gebeur dat die broer van Jared, (nou die getal van die vaartuie wat voorberei was, was agt) na die berg gegaan het, wat hulle genoem het die berg Selem, vanweë sy uitermate hoogte, en gesmelt uit 'n rots sestien klein klippies; en hulle was

wit en helder, net soos deurskynende glas; en hy het hulle gedra in sy hande na die kruin van die berg, en het weer tot die Here geroep, en gesê:

2 O Here, U het gesê dat ons omring moet wees deur die vloede. Nou kyk, o Here, en wees nie toornig op u dienskneg vanweë sy swakheid voor U nie; want ons weet dat U heilig is en woon in die hemele, en dat ons onwaardig is voor U; vanweë die val het ons van nature boos geword voortdurend; nogtans, o Here, U het ons 'n gebod gegee dat ons U moet aanroep, sodat ons van U mag ontvang volgens ons begeertes.

3 Kyk, o Here, U het ons geslaan vanweë ons goddeloosheid, en het ons voortgedryf, en vir hierdie baie jare was ons in die wildernis; nogtans, U was genadig jeens ons. O Here, sien op my neer met medelye, en wend u toorn af van hierdie, u volk, en laat nie toe dat hulle sal uitgaan oor hierdie woeste diepte in donkerheid nie; maar aanskou hierdie dinge wat ek gesmelt het uit die rots.

4 En ek weet, o Here, dat U alle krag het; en kan doen wat U ook al wil tot die voordeel van die mens; daarom, raak hierdie klippe aan, o Here, met u vinger, en berei hulle voor sodat hulle mag skyn in die donkerte; en hulle sal skyn vir ons in die vaartuie wat ons voorberei het, sodat ons lig mag hê terwyl ons die see sal oorsteek.

5 Kyk, o Here, U kan dit doen. Ons weet dat U in staat is om groot krag te toon, wat klein lyk vir die begrip van die mens.

6 En dit het gebeur dat toe die broer van Jared hierdie dinge gesê het, kyk, het die Here sy hand uitgesteek en die klippe een vir een aangeraak met sy vinger. En die sluier is weggeneem vanaf die oë van die broer van Jared, en hy het die vinger van die Here gesien; en dit was soos die vinger van 'n mens, soos vlees en bloed; en die broer van Jared het neergeval voor die Here, want hy is getref deur vrees.

7 En die Here het gesien dat die broer van Jared neergeval het op die aarde; en die Here het aan hom gesê: Staan op, hoekom het jy neergeval?

8 En hy sê aan die Here: Ek het die vinger van die Here gesien, en ek was bang dat Hy my sou slaan; want ek het nie geweet dat die Here vlees en bloed het nie.

9 En die Here het aan hom gesê: Vanweë jou geloof het jy gesien dat Ek op My vlees en bloed sal neem; en nog nooit het 'n mens voor My gekom met sulke uitermate geloof soos wat jy het nie; want as dit nie so was nie, kon jy nie my vinger gesien het nie. Het jy meer as dit gesien?

10 En hy het geantwoord: Nee; Here, toon Uself aan my.

11 En die Here het aan hom gesê: Glo jy die woorde wat Ek sal spreek?

12 En hy het geantwoord: Ja, Here, ek weet dat U die waarheid spreek, want U is 'n God van waarheid, en kan nie lieg nie.

13 En toe hy hierdie woorde gesê het, kyk, die Here het Hom aan hom getoon, en gesê: Omdat jy hierdie dinge weet, is jy verlos van die val; daarom word jy teruggebring in my teenwoordigheid; daarom toon Ek myself aan jou.

14 Kyk, Ek is Hy wat voorberei was vanaf die grondlegging van die wêreld om my volk te verlos. Kyk, Ek is Jesus Christus. Ek is die Vader en die Seun. In My sal die hele mensdom lewe hê, en dit ewiglik, naamlik hulle wat sal glo in my Naam; en hulle sal my seuns en my dogters word.

15 En nooit het Ek Myself getoon aan die mens wat Ek geskape het nie, want nooit het die mens in My geglo soos jy nie. Sien jy dat jy geskape is na my eie beeld? Ja, wel alle mense is geskape in die begin na my eie beeld.

16 Kyk, hierdie liggaam, wat jy nou aanskou, is die liggaam van my Gees; en die mens het Ek geskape na die liggaam van my Gees; en net soos Ek aan jou verskyn in

die Gees, net so sal Ek verskyn aan my volk in die vlees.

17 En nou, omdat ek, Moroni, gesê het dat ek nie 'n volledige verslag van hierdie dinge kon maak wat geskrywe is nie, daarom is dit voldoende vir my om te sê dat Jesus Hom getoon het aan hierdie man in die Gees, en wel op dieselfde wyse en in die gelykenis van dieselfde liggaam, net soos Hy Homself getoon het aan die Nefiete.

18 En Hy het hom gedien net soos Hy die Nefiete gedien het; en dit alles, sodat hierdie man mag weet dat Hy God was, vanweë die baie groot werke wat die Here getoon het aan hom.

19 En vanweë die kennis van hierdie man kon hy nie daarvan weerhou word om binne die sluier te sien nie; en hy het die vinger van Jesus gesien, wat, toe hy gesien het, het hy van vrees neergeval; want hy het geweet dat dit die vinger was van die Here; en hy het nie langer geloof gehad nie, want hy het geweet, sonder twyfel.

20 Daarom, omdat hy hierdie volmaakte kennis van God gehad het, kon hy nie weerhou word van binne die sluier nie; daarom het hy Jesus gesien, en Hy het hom gedien.

21 En dit het gebeur dat die Here gesê het aan die broer van Jared: Kyk, jy sal nie toelaat dat hierdie dinge wat jy gesien en gehoor het uitgaan in die wêreld nie, totdat die tyd kom dat Ek my Naam sal verheerlik in die vlees; daarom, jy sal die dinge wat jy gesien en gehoor het veilig wegbêre en dit aan geen mens toon nie.

22 En kyk, wanneer jy na My sal kom, sal jy hulle skryf en sal hulle verseël, sodat geeneen hulle kan vertolk nie; want jy sal hulle in 'n taal skryf sodat hulle nie gelees kan word nie.

23 En kyk, hierdie twee stene sal Ek aan jou gee, en jy sal hulle ook verseël saam met die dinge wat jy sal skryf.

24 Want kyk, die taal wat jy sal skryf het Ek verwar; daarom sal Ek in my eie bestemde tyd toelaat dat hierdie klippe die dinge wat jy sal skryf, sal verhelder aan die oë van mense.

25 En toe die Here hierdie woorde gespreek het, het Hy aan die broer van Jared al die inwoners van die aarde getoon wat was, en ook almal wat sou wees; en Hy het hulle nie weerhou van sy sig, tot aan die eindes van die aarde nie.

26 Want Hy het vantevore aan hom gesê, dat as hy sou glo in Hom dat Hy aan hom alle dinge kon toon — dit aan hom getoon sou word; daarom kon die Here niks van hom weerhou nie, want hy het geweet dat die Here hom alle dinge kon toon.

27 En die Here het aan hom gesê: Skryf hierdie dinge en verseël hulle; en Ek sal hulle in my eie bestemde tyd aan die kinders van mense toon.

28 En dit het gebeur dat die Here hom gebied het dat hy die twee stene moes verseël wat hy ontvang het, en hulle nie toon nie, totdat die Here hulle sou toon aan die kinders van mense.

Et-her 4

1 En die Here het die broer van Jared gebied om af te gaan van die berg van die teenwoordigheid van die Here, en die dinge te skrywe wat hy gesien het; en hulle was verbied om te kom na die kinders van mense tot na Hy opgehef sou word op die kruis; en om hierdie rede het koning Mosia hulle gehou, sodat hulle nie sou kom na die wêreld tot na Christus Homself sou toon aan sy volk nie.

2 En nadat Christus Hom waarlik getoon het aan sy volk, het Hy gebied dat hulle

openbaar gemaak moes word.

3 En nou, daarna, het hulle almal gekwyn in ongeloof; en daar is niemand behalwe vir die Lamaniete nie, en hulle het die evangelie van Christus verwerp, daarom word ek gebied dat ek hulle weer moet wegbêre in die aarde.

4 Kyk, ek het op hierdie plate die juiste dinge geskryf wat die broer van Jared gesien het; en daar is nog nooit groter dinge geopenbaar as dié wat openbaar gemaak is aan die broer van Jared nie.

5 Daarom het die Here my gebied om hulle te skrywe; en ek het hulle geskrywe. En Hy het my gebied dat ek hulle moes verseël; en Hy het my ook gebied dat ek die vertolking daarvan moet verseël; daarom het ek die vertolkers verseël, volgens die gebod van die Here.

6 Want die Here het aan my gesê: Hulle sal nie uitgaan na die nie-Jode nie tot die dag dat hulle sal bekeer van hul goddeloosheid, en rein word voor die Here.

7 En in daardie dag dat hulle geloof sal beoefen in My, sê die Here, net soos die broer van Jared gedoen het, sodat hulle geheilig mag word in My, dan sal Ek aan hulle openbaar die dinge wat die broer van Jared gesien het, tot die ontvouing aan hulle van al my openbarings, sê Jesus Christus, die Seun van God, die Vader van die hemele en van die aarde, en van alle dinge wat daarin is.

8 En hy wat wil stry teen die woord van die Here, laat hom vervloek wees; en hy wat hierdie dinge sal loën, laat hom vervloek wees; want aan hulle sal Ek geen groter dinge toon nie, sê Jesus Christus; want Ek is hy wat spreek.

9 En op my bevel word die hemele geopen en word gesluit; en op my woord sal die aarde skud; en op my bevel sal die inwoners daarvan omkom, en wel soos deur vuur.

10 En hy wat nie my woorde glo nie, glo nie my dissipels nie; en as dit so is dat Ek nie spreek nie, oordeel julle; want julle sal weet dat dit Ek is wat spreek, op die laaste dag.

11 Maar hy wat hierdie dinge glo wat Ek gespreek het, hom sal Ek besoek met openbarings van my Gees, en hy sal weet en getuig. Want vanweë my Gees sal hy weet dat hierdie dinge waar is; want dit oorreed mense om goed te doen.

12 En watter ding ook al mense oorreed om goed te doen, is van My; want die goeie kom van niemand nie behalwe van My. Ek is dieselfde wat die mense lei na alle goedheid; hy wat nie my woorde sal glo nie, sal My nie glo nie — dat Ek is; en hy wat My nie sal glo nie, sal nie die Vader glo wat my gestuur het nie. Want kyk, Ek is die Vader, Ek is die lig, en die lewe, en die waarheid van die wêreld.

13 Kom na My, o julle nie-Jode, en Ek sal aan julle die groter dinge toon, die kennis wat weggebêre is vanweë ongeloof.

14 Kom na My, o julle huis van Israel, en dit sal openbaar gemaak word aan julle watter groot dinge die Vader weggebêre het vir julle, vanaf die grondlegging van die wêreld; en dit het nie na julle gekom nie, as gevolg van ongeloof.

15 Kyk, wanneer julle daardie sluier van ongeloof sal skeur wat julle laat bly in julle aaklige toestand van goddeloosheid, en hardheid van hart, en blindheid van verstand, dan sal die groot en wonderbaarlike dinge wat verberg is van julle vanaf die grondlegging van die wêreld — ja, wanneer julle die Vader sal aanroep in my Naam, met 'n gebroke hart en 'n verslae gees, dan sal julle weet dat die Vader die verbond onthou het wat Hy gemaak het met julle vaders, o huis van Israel.

16 En dan sal my openbarings wat Ek laat skryf het deur my dienskneg Johannes ontvou word voor die oë van die hele volk. Onthou, wanneer julle hierdie dinge

sien, sal julle weet dat die tyd op hande is dat hulle in der waarheid openbaar gemaak sal word.

17 Daarom, wanneer julle hierdie kroniek sal ontvang, mag julle weet dat die werk van die Vader begin het op die hele aangesig van die land.

18 Daarom, bekeer al julle eindes van die aarde, en kom na My, en glo in my evangelie, en word gedoop in my Naam; want hy wat glo en gedoop word, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal verdoem word; en tekens sal hulle volg wat glo in my Naam.

19 En salig is hy wat getrou bevind word aan my Naam op die laaste dag, want hy sal opgehef word om te woon in die koninkryk wat vir hom berei is vanaf die grondlegging van die wêreld. En kyk, dit is Ek wat dit gespreek het. Amen.

Et-her 5

1 En nou ek, Moroni, het die woorde geskryf wat my gebied is, volgens my geheue; en ek het julle die dinge vertel wat ek verseël het; daarom raak hulle nie aan met die doel dat julle mag vertaal nie; want daardie ding is julle verbied, tensy dit mettertyd wysheid sal wees in God.

2 En kyk, jy mag bevoorreg wees dat jy die plate mag toon aan diegene wat sal help om hierdie werk te voorskyn te bring.

3 En aan drie sal hulle getoon word deur die krag van God; daarom sal hulle vir seker weet dat hierdie dinge waar is.

4 En in die mond van drie getuies sal hierdie dinge bevestig word; en die getuienis van drie, en hierdie werk, waarin die krag van God getoon sal word en ook sy woord, waarvan die Vader, en die Seun, en die Heilige Gees getuig—en dit alles sal staan as 'n getuienis teen die wêreld op die laaste dag.

5 En as dit so is dat hulle bekeer en kom na die Vader in die Naam van Jesus, sal hulle ontvang word in die koninkryk van God.

6 En nou, as ek geen gesag het aangaande hierdie dinge nie, oordeel julle; want julle sal weet dat ek gesag het wanneer julle my sal sien, en ons sal staan voor God op die laaste dag. Amen.

Et-her 6

1 En nou ek, Moroni, gaan voort om die kroniek te gee van Jared en sy broer.

2 Want dit het gebeur nadat die Here die klippe berei het wat die broer van Jared na die berg opgedra het, het die broer van Jared afgekom van die berg en hy het die klippe geplaas in die vaartuie wat voorberei was, een aan elke end daarvan; en kyk, hulle het lig gegee aan die vaartuie.

3 En so het die Here die klippe laat skyn in die donkerte, om lig te gee aan manne, vroue en kinders, sodat hulle nie die groot waters in donkerte hoef oor te steek nie.

4 En dit het gebeur dat toe hulle allerlei soorte voedsel voorberei het, sodat hulle daardeur mag bestaan op die water, en ook voedsel vir hulle kleinvee en grootvee, en watter soort vee of dier of voël wat hulle ook al met hulle sou saamneem—En dit het gebeur dat toe hulle hierdie dinge gedoen het, het hulle aan boord gegaan van hulle vaartuie of bote, en op die see uitgevaar, en het hulle hulself toevertrou aan die Here hulle God.

- 5 En dit het gebeur dat die Here God 'n sterk wind laat waai het oor die aangesig van die waters, na die beloofde land; en so is hulle geslinger op die golwe van die see voor die wind.
- 6 En dit het gebeur dat hulle baie keer begrawe is in die diepte van die see, vanweë die bergagtige golwe wat oor hulle gebreek het, en ook die groot en verskriklike storms wat veroorsaak is deur die woestheid van die wind.
- 7 En dit het gebeur dat toe hulle begrawe is in die dieptes, was daar geen water wat hulle kon skade aandoen nie, omdat hulle vaartuie so dig was soos 'n skottel, en ook hulle was dig soos die ark van Noag; daarom, toe hulle omgewe is deur die baie waters, het hulle tot die Here geroep, en Hy het hulle weer uitbring bo-op die waters.
- 8 En dit het gebeur dat die wind nooit opgehou het om te waai na die beloofde land terwyl hulle op die waters was nie; en so is hulle voortgedrywe voor die wind.
- 9 En hulle het lofliedere gesing tot die Here; ja, die broer van Jared het lofliedere gesing tot die Here, en hy het die Here gedank en geloof die hele dag lank; en toe dit nag word, het hulle nie opgehou om die Here te loof nie.
- 10 En so is hulle voortgedrywe; en geen monster van die see kon hulle breek nie, nóg walvis wat hulle kon skaad; en hulle het voortdurend lig gehad, hetsy dit bo-op die water was of onder die water.
- 11 En so is hulle voortgedrywe, driehonderd vier en veertig dae op die water.
- 12 En hulle het geland op die kus van die beloofde land. En toe hulle hul voete gesit het op die kus van die beloofde land, het hulle hulself neergebuig op die aangesig van die land, en hulle verootmoedig voor die Here, en trane gestort van blydschap voor die Here, vanweë die menigvuldigheid van sy tere barmhartighede oor hulle.
- 13 En dit het gebeur dat hulle uitgegaan het oor die aangesig van die land, en begin het om die grond te bewerk.
- 14 En Jared het vier seuns gehad; en hulle is genoem Jacom, en Gilga, en Maha, en Oriha.
- 15 En die broer van Jared het ook seuns en dogters gehad.
- 16 En die vriende van Jared en sy broer was in getal omtrent twee en twintig siele; en hulle het ook seuns en dogters gehad voordat hulle gekom het na die beloofde land; en daarom het hulle begin om baie te word.
- 17 En hulle is geleer om te wandel voor die Here; en hulle is ook geleer van Bo.
- 18 En dit het gebeur dat hulle begin het om te versprei oor die aangesig van die land, en om te vermenigvuldig en die aarde te bewerk; en hulle het sterk geword in die land.
- 19 En die broer van Jared het begin om oud te word, en het gesien dat hy spoedig moes afgaan na die graf; daarom het hy aan Jared gesê: Laat ons ons volk bymekaarmaak sodat ons hulle mag tel, sodat ons van hulle kan verneem wat hulle van ons wil hê voordat ons afgaan na ons grafte.
- 20 En dienooreenkomstig is die volk bymekaargemaak. Nou was die getal van die seuns en die dogters van die broer van Jared twee en twintig siele; en die getal seuns en dogters van Jared was twaalf, en hy het vier seuns gehad.
- 21 En dit het gebeur dat hulle hul mense getel het; en nadat hulle hul getel het, het hulle van hulle verneem van die dinge wat hulle wou hê hulle moes doen voordat hulle na hul grafte afgaan.
- 22 En dit het gebeur dat die volk hulle gevra het dat hulle een van hul seuns moes

salf om 'n koning te wees oor hulle.

23 En nou kyk, dit was verontrustend vir hulle. En die broer van Jared het aan hulle gesê: Waarlik, hierdie ding lei tot gevangenskap.

24 Maar Jared het aan sy broer gesê: Laat hulle toe dat hulle 'n koning mag hê. En daarom het hy aan hulle gesê: Kies julle onder ons seuns 'n koning uit, wie julle ook al wil.

25 En dit het gebeur dat hulle naamlik die eersgeborene gekies het van die broer van Jared; en sy naam was Pagag. En dit het gebeur dat hy geweier het en wou nie hulle koning wees nie. En die volk wou hê dat sy vader hom moes noop, maar sy vader wou nie; en hy het hulle beveel dat hulle geen mens moes noop om hulle koning te wees nie.

26 En dit het gebeur dat hulle al die broers van Pagag gekies het, en hulle wou nie.

27 En dit het gebeur dat nie een van die seuns van Jared wou nie, en wel almal behalwe een, en Oriha is gesalf om koning te wees oor die volk.

28 En hy het begin om te heers, en die volk het begin om voorspoedig te word; en hulle het uitermate ryk geword.

29 En dit het gebeur dat Jared gesterf het, en ook sy broer.

30 En dit het gebeur dat Oriha nederig gewandel het voor die Here, en het onthou watter groot dinge die Here vir sy vader gedoen het, en het ook sy volk geleer watter groot dinge die Here vir hulle vaders gedoen het.

Et-her 7

1 En dit het gebeur dat Oriha oordeel gevel het in geregtigheid oor die land al sy dae, wie se dae uitermate baie was.

2 En hy het seuns en dogters verwek; ja, hy het een en dertig verwek, waaronder drie en twintig seuns was.

3 En dit het gebeur dat hy ook Kib verwek het in sy oudag. En dit het gebeur dat Kib regeer het in sy plek; en Kib het Corihor verwek.

4 En toe Corihor twee en dertig jaar oud was, het hy gerebelleer teen sy vader, en het oorgegaan en gewoon in die land van Nehor; en hy het seuns en dogters verwek, en hulle het uitermate mooi geword; daarom het Corihor baie mense weggelok agter hom aan.

5 En toe hy 'n leër versamel het, het hy opgekom na die land van Moron, waar die koning gewoon het, en hom gevange geneem, wat die woord van die broer van Jared vervul het dat hulle na gevangenskap gebring sou word.

6 Nou die land van Moron, waar die koning gewoon het, was naby die land wat Verlatenheid genoem is deur die Nefiete.

7 En dit het gebeur dat Kib in gevangenskap gewoon het, en sy volk onder Corihor sy seun, totdat hy uitermate oud geword het; nogtans het Kib vir Sule verwek op sy oudag, terwyl hy nog in gevangenskap was.

8 En dit het gebeur dat Sule toornig was op sy broer; en Sule het sterk geword, en het magtig geword volgens die krag van 'n man; en hy was ook magtig in oordeel.

9 Daarom, het hy by die heuwel Efraim gekom, en hy het uit die heuwel gesmelt, en het swaarde gemaak van staal vir diegene wat hy weggelok het saam met hom; en nadat hy hulle bewapen het met swaarde, het hy teruggekeer na die stad Nehor, en teen sy broer Corihor geveg, deur welke wyse hy die koninkryk verkry het, en het

dit herstel aan sy vader Kib.

10 En nou vanweë die ding wat Sule gedoen het, het sy vader aan hom die koninkryk gegee; daarom het hy begin om te regeer in die plek van sy vader.

11 En dit het gebeur dat hy oordeel gevel het in geregtigheid; en hy het sy koninkryk versprei oor die hele aangesig van die land, want die mense het uitermate talryk geword.

12 En dit het gebeur dat Sule ook baie seuns en dogters verwek het.

13 En Corihor het bekeer van die baie booshede wat hy gedoen het; daarom het Sule hom mag gegee in sy koninkryk.

14 En dit het gebeur dat Corihor baie seuns en dogters gehad het. En onder die seuns van Corihor was daar een wie se naam Noag was.

15 En dit het gebeur dat Noag gerebelleer het teen Sule, die koning, en ook sy vader, Corihor, en Cohor sy broer weggelok het, en ook al sy broers en baie van die volk.

16 En hy het vir Sule, die koning, die stryd aangesê, waardeur hy besit van die land van hulle eerste erfenis verkry het; en hy het 'n koning geword oor daardie deel van die land.

17 En dit het gebeur dat hy weer vir Sule, die koning, die stryd aangesê het; en hy het Sule, die koning, geneem, hom gevang en weggevoer na Moron.

18 En dit het gebeur toe hy op die punt was om hom dood te maak, het die seuns van Sule gedurende die nag Noag se huis binnegesluit en hom gedood, en die deur van die gevangenis afgebreek en hulle vader uitbring, en hom op sy troon geplaas in sy eie koninkryk.

19 Daarom, die seun van Noag het sy koninkryk opgebou in sy plek; nogtans het hulle nie meer mag gekry oor Sule die koning nie, en die volk wat onder die regering van Sule die koning was, het uitermate voorspoedig en groot geword.

20 En die land was verdeel; en daar was twee koninkryke, die koninkryk van Sule, en die koninkryk van Cohor, die seun van Noag.

21 En Cohor, die seun van Noag, het sy volk vir Sule die stryd laat aansê, waarin Sule hulle verslaan het en Cohor gedood het.

22 En nou Cohor het 'n seun gehad wat genoem was Nimrod; en Nimrod het die koninkryk van Cohor oorgegee aan Sule, en hy het guns verkry in die oë van Sule; daarom het Sule baie gunste aan hom bewys, en hy het gedoen in die koninkryk van Sule volgens sy begeertes.

23 En ook gedurende die heerskappy van Sule het daar profete gekom onder die volk wat gestuur is deur die Here, wat geprofeteer het dat die goddeloosheid en afgodery van die volk 'n vloek gebring het oor die land, en hulle vernietig moes word as hulle nie sou bekeer nie.

24 En dit het gebeur dat die volk die profete beledig en hulle bespot het. En dit het gebeur dat koning Sule oordeel gevel het teen al diegene wat die profete beledig het.

25 En hy het 'n wet dwarsdeur die land uitgevaardig wat mag gegee het aan die profete dat hulle kon gaan waar hulle ook al wou; en vanweë hiervan is die volk tot bekering gebring.

26 En omdat die volk bekeer het van hul goddelooshede en afgoderye het die Here hulle gespaar, en hulle het weer begin om voorspoedig te wees in die land. En dit het gebeur dat Sule seuns en dogters verwek het in sy oudag.

27 En daar was nie meer oorloë in die dae van Sule nie; en hy het die groot dinge wat die Here vir sy vaders gedoen het onthou deur hulle oor die groot dieptes na die

beloofde land te bring; daarom het hy oordeel gevel in geregtigheid al sy dae.

Et-her 8

- 1 En dit het gebeur dat hy Omer verwek het, en Omer het in sy plek geheers. En Omer het Jared verwek; en Jared het seuns en dogters verwek.
- 2 En Jared het gerebelleer teen sy vader, en het gekom en in die land van Het gewoon. En dit het gebeur dat hy baie mense gelei het, as gevolg van sy sluwe woorde, totdat hy die helfte van die koninkryk verkry het.
- 3 En toe hy die helfte van die koninkryk verkry het, het hy sy vader die stryd aangesê, en hy het sy vader weggevoer in gevangenskap, en hom maak dien in gevangenskap;
- 4 En nou, in die dae van die heerskappy van Omer was hy in gevangenskap die helfte van sy dae. En dit het gebeur dat hy seuns en dogters verwek het, onder wie Esrom en Coriantumr was.
- 5 En hulle was uitermate toornig vanweë die doenighede van Jared hul broer, in soverre dat hulle 'n leër op die been gebring het en vir Jared die stryd aangesê het. En dit het gebeur dat hulle hom die stryd aangesê het in die nag.
- 6 En dit het gebeur dat toe hulle die leër van Jared doodgemaak het, was hulle op die punt om hom ook dood te maak; en hy het gepleit by hulle dat hulle hom nie moes doodmaak nie, en hy sou die koninkryk afstaan aan sy vader. En dit het gebeur dat hulle hom sy lewe gegun het.
- 7 En nou het Jared uitermate bedroef geword vanweë die verlies van die koninkryk, want hy het sy hart gestel op die koninkryk en op die eer van die wêreld.
- 8 Nou, die dogter van Jared was uitermate skrande en omdat sy die droefhede van haar vader gesien het, het sy gedink om 'n plan te beraam waardeur sy die koninkryk aan haar vader kon herstel.
- 9 Nou, die dogter van Jared was uitermate mooi. En dit het gebeur dat sy met haar vader gespreek het, en aan hom gesê het: Waarom het my vader soveel droefheid? Het hy nie die kroniek gelees wat ons vaders gebring het oor die groot diepte nie? Kyk, is daar nie 'n verslag aangaande hulle van ouds, dat hulle deur hul geheime planne koninkryke verkry het en groot eer nie?
- 10 En nou, daarom, laat my vader vir Akis laat haal, die seun van Kimnor; en kyk, ek is mooi, en ek sal dans voor hom, en ek sal hom behaag, sodat hy my sal begeer tot vrou; daarom, as hy van u wil hê dat u aan hom my tot vrou sal gee, dan sal u sê: Ek sal haar gee as jy vir my die hoof sal bring van my vader, die koning.
- 11 En nou, Omer was 'n vriend van Akis; daarom, toe Jared vir Akis laat haal het, het die dogter van Jared gedans voor hom sodat sy hom behaag het, in soverre dat hy haar begeer het tot vrou. En dit het gebeur dat hy aan Jared gesê het: Gee haar vir my tot vrou.
- 12 En Jared het aan hom gesê: Ek sal haar vir jou gee, as jy vir my die hoof sal bring van my vader, die koning.
- 13 En dit het gebeur dat Akis in die huis van Jared al sy verwante bymekaar gebring het, en aan hulle gesê het: Sal julle vir my sweer dat julle getrou sal wees aan my in die ding wat ek van julle sal begeer?
- 14 En dit het gebeur dat hulle almal vir hom gesweer het, by die God van die hemel, en ook by die hemele, en ook by die aarde, en by hulle hoofde, dat wie ook al sou

afwyk van die hulp wat Akis begeer het, sy kop sou verloor; en wie ook al sou onthul wat Akis ook al aan hulle bekendgemaak het, dieselfde sou sy lewe verloor.

15 En dit het gebeur dat hulle so met Akis ooreengekom het. En Akis het hulle die ede laat aflê wat gegee is deur hulle van ouds wat ook na mag gesoek het, wat oorgelewer is en wel vanaf Kain, wat 'n moordenaar was vanaf die begin.

16 En hulle is in stand gehou deur die mag van die duiwel om hierdie ede deur die volk te laat aflê, om hulle in duisternis te hou, om diesulkes te help wat gesoek het om mag te verkry, en om te moor, en om te plunder, en om te lieg, en om allerlei soorte goddeloosheid en hoererye te pleeg.

17 En dit was die dogter van Jared wat dit in sy hart gelê het om hierdie dinge van ouds op te soek; en Jared het dit in die hart van Akis gelê; daarom, Akis het dit deur sy verwante en vriende laat aflê; en hulle weggelei deur mooi beloftes om te doen wat hy ook al wou hê.

18 En dit het gebeur dat hulle 'n geheime organisasie gevorm het, net soos hulle van ouds, welke organisasie die gruwelikste en goddeloosste is bo alles in die oë van God;

19 Want die Here werk nie deur geheime organisasies nie, nóg gebied Hy dat die mens bloed moet vergiet, maar het in alle dinge dit verbied, vanaf die begin van die mens.

20 En nou, ek, Moroni, skryf nie die aard van hulle ede en organisasies nie, want dit is aan my bekendgemaak dat hulle onder alle volke te vinde is, en hulle is te vinde onder die Lamaniete.

21 En hulle het die vernietiging veroorsaak van hierdie volk van wie ek nou spreek, en ook die vernietiging van die volk van Nefi.

22 En watter nasie ook al sulke geheime organisasies sal ondersteun, om mag en gewin te verkry, totdat hulle sal versprei oor die nasie, kyk, hulle sal vernietig word; want die Here sal nie toelaat dat die bloed van sy heiliges, wat vergiet sal word deur hulle, altyd tot Hom sal roep vanaf die grond om wraak oor hulle en nogtans wreek Hy hulle nie.

23 Daarom, o julle nie-Jode, dit is wysheid in God dat hierdie dinge aan julle getoon moet word, sodat julle daardeur mag bekeer van julle sondes, en nie toelaat dat hierdie moorddadige organisasies oor julle sal kom, wat opgebou is om mag en gewin te verkry nie — en die werk, ja, wel die werk van vernietiging kom op julle, ja, wel die swaard van die geregtigheid van die Ewige God sal op julle val, tot julle ondergang en vernietiging as julle sal toelaat dat hierdie dinge gebeur.

24 Daarom, die Here gebied julle, wanneer julle hierdie dinge onder julle sal sien kom, dat julle sal ontwaak tot 'n besef van julle vreeslike toestand, vanweë hierdie geheime organisasie wat onder julle sal wees; of wee daaroor vanweë die bloed van hulle wat gedood is; want hulle roep uit die stof om wraak daaroor, en ook oor hulle wat dit opgebou het.

25 Want dit gebeur dat wie ook al dit opbou, soek om die vryheid van alle lande omver te werp, nasies en streke; en dit bring mee die vernietiging van alle volke, want dit is opgebou deur die duiwel, wat die vader is van alle leuens; en wel daardie selfde leuenaar wat ons eerste ouers bedrieg het, ja, wel daardie selfde leuenaar wat die mens laat moord pleeg het vanaf die begin, wat die harte van mense verhard het sodat hulle die profete vermoor het, en hulle gestenig het, en hulle uitgewerp het vanaf die begin.

26 Daarom, ek, Moroni, word gebied om hierdie dinge te skrywe sodat die bose

weggedoen mag word, en sodat die tyd mag kom dat Satan geen mag sal hê oor die harte van kinders van mense nie, maar dat hulle oorreed mag word om gedurigdeur goed te doen, sodat hulle mag kom na die fontein van alle geregtigheid en gered word.

Et-her 9

1 En nou, ek, Moroni, gaan voort met my kroniek. Daarom, kyk, dit het gebeur dat as gevolg van die geheime organisasies van Akis en sy vriende, kyk, het hulle die koninkryk van Omer omvergewerp.

2 Nogtans, die Here was genadig teenoor Omer, en ook jeens sy seuns en jeens sy dogters wat nie sy vernietiging gesoek het nie.

3 En die Here het vir Omer gewaarsku in 'n droom dat hy moes vertrek uit die land; daarom het Omer vertrek uit die land met sy gesin, en het baie dae gereis, en het oorgekom en verby die heuwel van Sim gekom, en het oorgekom by die plek waar die Nefiete vernietig was, en vandaar af ooswaarts, en het by 'n plek gekom wat genoem is Ablom, aan die seekus, en daar het hy sy tent opgeslaan, en ook sy seuns en sy dogters, en sy hele huishouding, behalwe Jared en sy gesin.

4 En dit het gebeur dat Jared as koning gesalf is oor die volk, deur die hand van goddeloosheid; en hy het vir Akis sy dogter as vrou gegee.

5 En dit het gebeur dat Akis die lewe gesoek het van sy skoonvader; en hy het by diegene aangeklop wat hy die eed van die mense van die voortyd laat sweer het, en hulle het die hoof van sy skoonvader bekom, terwyl hy op sy troon gesit het, terwyl hy sy volk te woord gestaan het.

6 Want so groot was die verspreiding van hierdie goddelose en geheime organisasie, dat dit die harte verlei het van die hele volk; daarom is Jared vermoor op sy troon en Akis het in sy plek geheers.

7 En dit het gebeur dat Akis afgunstig geword het op sy seun, daarom het hy hom toegesluit in die gevangenis, en hom gehou op min of geen kos totdat hy die dood gely het.

8 En nou, die broer van die een wat die dood gely het (en sy naam was Nimra) was toornig op sy vader oor dit wat sy vader gedoen het aan sy broer.

9 En dit het gebeur dat Nimra 'n klein getal manne bymekaargemaak het, en gevlug het uit die land, en oorgekom en by Omer gebly het.

10 En dit het gebeur dat Akis ander seuns verwek het, en hulle het die harte van die volk gewen, niteenstaande hulle tot hom gesweer het om allerlei soorte goddeloosheid te doen volgens dit wat hy verlang het.

11 Nou was die volk van Akis gretig om gewin te verkry, net soos Akis gretig was om mag; daarom, die seuns van Akis het vir hulle geld aangebied, waardeur hulle die grootste deel van die volk aangelok het agter hulle aan.

12 En daar het 'n oorlog begin tussen die seuns van Akis en Akis, wat geduur het vir 'n tydperk van baie jare, ja, tot die vernietiging van byna al die mense in die koninkryk, ja, wel almal behalwe dertig siele, en hulle wat gevlug het met die huis van Omer.

13 Daarom, Omer is weer herstel in die land van sy erfenis.

14 En dit het gebeur dat Omer oud begin word het; nogtans, in sy oudag het hy Emer verwek; en hy het vir Emer gesalf om koning te wees om te heers in sy plek.

- 15 En nadat hy Emer as koning gesalf het, het hy vrede gesien in die land vir die tydperk van twee jaar, en hy het gesterf, nadat hy uitermate baie dae gesien het, wat vol droefheid was. En dit het gebeur dat Emer in sy plek geheers het, en die voetstappe gevolg het van sy vader.
- 16 En die Here het weer begin om die vloek van die land weg te neem, en die huis van Emer het uitermate voorspoedig geword onder die heerskappy van Emer; en binne 'n tydperk van twee en sestig jaar het hulle uitermate sterk geword, tot so 'n mate dat hulle baie ryk geword het —
- 17 En hulle het alle soorte van vrugte gehad, en van graan, en van systowwe, en van fyn linne, en van goud, en van silwer en van kosbare dinge;
- 18 En ook allerlei soorte vee, van osse, en koeie, en van skape, en van varke, en van bokke en ook baie ander soorte van diere wat nuttig was as voedsel vir die mens.
- 19 En hulle het ook perde gehad, en esels, en daar was olifante en kureloms en kumoms; almal wat nuttig was vir die mens, en meer spesifiek die olifante en die kureloms en kumoms.
- 20 En so het die Here sy seëninge uitgestort oor hierdie land, wat uitverkore was bo alle ander lande; en Hy het gebied dat wie ook al die land sou besit, dit sou besit tot die Here, of hulle sou vernietig word wanneer hulle ryp geword het in goddeloosheid; want oor diesulkes, sê die Here: Ek sal die volheid van my toorn uitstort.
- 21 En Emer het in regverdigheid oordeel gevel al sy dae, en hy het baie seuns en dogters verwek; en hy het Coriantum verwek, en hy het vir Coriantum gesalf om in sy plek te heers.
- 22 En nadat hy vir Coriantum gesalf het om in sy plek te heers, het hy vier jaar gelewe, en hy het vrede gesien in die land; ja, en hy het selfs die Seun van Regverdigheid gesien, en het hom verheug en geroem in sy dag; en hy het in vrede gesterf.
- 23 En dit het gebeur dat Coriantum gewandel het in die voetstappe van sy vader, en het baie magtige stede gebou, en het dit voorsien wat goed was vir sy volk in al sy dae. En dit het gebeur dat hy geen kinders gehad het nie, totdat hy uitermate oud was.
- 24 En dit het gebeur dat sy vrou gesterwe het, toe sy een honderd en twee jaar oud was. En dit het gebeur dat Coriantum vir hom 'n vrou geneem het, op sy oudag, 'n jong meisie, en het seuns en dogters verwek; daarom het hy gelewe tot hy honderd twee en veertig jaar oud was.
- 25 En dit het gebeur dat hy Com verwek het, en Com het in sy plek geheers; en hy het nege en veertig jaar geheers, en hy het Het verwek; en hy het ook ander seuns en dogters verwek.
- 26 En die volk het weer versprei oor die hele aangesig van die land, en daar het weer 'n uitermate groot goddeloosheid begin wees oor die aangesig van die land, en Het het weer begin om die geheime planne van ouds aan te neem, om sy vader te vernietig.
- 27 En dit het gebeur dat hy sy vader onttroon het, want hy het hom gedood met sy eie swaard; en hy het in sy plek geheers.
- 28 En daar het weer profete in die land gekom, en bekering tot hulle geroep — dat hulle die weg van die Here moes berei, of daar sou 'n vloek kom oor die aangesig van die land; ja, daar sou naamlik 'n groot hongersnood wees, waardeur hulle vernietig

sou word as hulle nie bekeer nie.

29 Maar die volk het nie die woorde geglo van die profete nie, maar hulle het hulle uitgewerp; en sommige van hulle het hulle in putte gegooi en hulle gelaat om te vergaan. En dit het gebeur dat hulle al hierdie dinge gedoen het volgens die bevel van die koning, Het.

30 En dit het gebeur dat daar 'n groot hongersnood begin kom het oor die land, en die inwoners het begin om uitermate gou vernietig te word vanweë die hongersnood, want daar was geen reën op die aangesig van die land nie.

31 En daar het giftige slange uitgekom ook op die aangesig van die land, en het baie mense vergiftig. En dit het gebeur dat hulle kuddes begin het om te vlug voor die giftige slange na die land suidwaarts, wat genoem is deur die Nefiete, Zarahemla.

32 En dit het gebeur dat daar baie van hulle was wat omgekom het langs die pad; nogtans, daar was sommiges wat gevlug het na die land suidwaarts.

33 En dit het gebeur dat die Here die slange hulle nie meer laat agtervolg het nie, maar dat hulle die pad moes versper sodat die volk nie kon verbygaan nie, sodat wie ook al sou probeer om verby te kom, mag beswyk as gevolg van die giftige slange.

34 En dit het gebeur dat die volk die spoor van die diere gevolg het, en die karkasse verorber het van hulle wat langs die pad omgekom het, totdat hulle hul almal verorber het. Nou toe die volk sien dat hulle moes vergaan, het hulle begin om te bekeer van hulle goddelooshede en tot die Here te roep.

35 En dit het gebeur dat toe hulle hul voldoende verootmoedig het voor die Here, het Hy reën gestuur oor die aangesig van die aarde; en die volk het weer begin om te herlewe, en daar het begin om vrugte te wees in die noordelike lande, en in al die lande rondomheen. En die Here het sy krag getoon aan hulle deur hulle te bewaar van hongersnood.

Et-her 10

1 En dit het gebeur dat Sez, wat 'n afstammeling was van Het — want Het het omgekom deur die hongersnood, en sy hele huishouding, behalwe Sez — daarom het Sez weer begin om 'n gebroke volk op te bou.

2 En dit het gebeur dat Sez die vernietiging van sy vaders onthou het, en hy het 'n regverdige koninkryk opgebou; want hy het onthou wat die Here gedoen het toe Hy Jared en sy broer gebring het oor die dieptes; en hy het gewandel in die weë van die Here; en hy het seuns en dogters verwek.

3 En sy oudste seun, wie se naam Sez was, het gerebelleer teen hom; nogtans, Sez is getref deur die hand van 'n rower, vanweë sy uitermate rykdomme, wat weer vrede gebring het vir sy vader.

4 En dit het gebeur dat sy vader baie stede opgebou het op die aangesig van die land, en die volk het weer begin om versprei te word oor die hele aangesig van die land. En Sez het gelewe tot 'n uitermate hoë ouderdom; en hy het Riplakis verwek. En hy het gesterwe, en Riplakis het geheers in sy plek.

5 En dit het gebeur dat Riplakis nie dit gedoen het wat reg was in die oë van die Here nie, want hy het baie vroue en byvroue gehad, en hy het dít gelê op die skouers van die mense wat swaar was om te verdra; ja, hy het hulle belas met swaar belastings; en met die belastings het hy baie ruim geboue gebou.

6 En hy het vir hom 'n uitermate mooi troon opgerig; en hy het baie gevangnisse

gebou, en wie ook al hul nie wou onderwerp aan belastings nie, het hy in die gevangenis gewerp; en wie ook al nie in staat was om belasting te betaal nie, het hy in die gevangenis gewerp; en hy het hulle voortdurend laat arbei vir hulle onderhoud; en wie ook al geweier het om te arbei, het hy laat doodmaak.

7 Daarom het hy al sy keurige werk verkry, ja, naamlik sy suiwer goud het hy laat raffineer in die gevangenis; en alle soorte fyn vakmanskap het hy laat bewerk in die gevangenis. En dit het gebeur dat hy die volk verdruk het met sy hoererye en gruwels.

8 En toe hy geheers het vir 'n tydperk van twee en veertig jaar, het die volk opgestaan in rebellie teen hom; en daar het weer oorlog in die land begin, insoverre dat Riplakis gedood is, en sy afstammelinge is verdryf uit die land.

9 En dit het gebeur dat na 'n tydperk van baie jare het Morianton, (hy wat 'n afstameling van Riplakis was), 'n leër bymekaar gemaak van uitgeworpenes en uitgegaan om die volk die stryd aan te sê; en hy het mag verkry oor baie stede; en die oorlog het uitermate hewig geword en het geduur vir 'n tydperk van baie jare; en hy het mag verkry oor die hele land, en het homself gevestig as koning oor die hele land.

10 En nadat hy homself gevestig het as koning, het hy die volk se las verlig, waardeur hy guns verkry het in die oë van die volk, en hulle het hom gesalf om hulle koning te wees.

11 En hy het geregtigheid bewys aan die volk, maar nie aan homself nie vanweë sy baie hoererye; daarom is hy afgesny van die teenwoordigheid van die Here.

12 En dit het gebeur dat Morianton baie stede opgebou het, en die volk het uitermate ryk geword onder sy heerskappy, beide in geboue, en in goud en silwer, en om graan te kweek, en in kleinvee, en grootvee, en sodanige dinge wat herstel was aan hulle.

13 En Morianton het geleef tot 'n uitermate hoë ouderdom, en toe het hy Kim verwek; en Kim het geheers in die plek van sy vader; en hy het agt jaar geheers, en sy vader het gesterf. En dit het gebeur dat Kim nie geheers het in regverdigheid nie, daarom is hy nie begunstig deur die Here nie.

14 En sy broer het opgestaan in rebellie teen hom, waardeur hy hom in gevangenskap gebring het; en hy het in gevangenskap gebly al sy dae; en hy het seuns en dogters verwek in gevangenskap, en op sy oudag het hy Levi verwek; en hy het gesterwe.

15 En dit het gebeur dat Levi in ballingskap gedien het na die dood van sy vader, vir 'n tydperk van twee en veertig jaar. En hy het oorlog gevoer teen die koning van die land, waardeur hy vir homself die koningskap verkry het.

16 En nadat hy vir homself die koningskap verkry het, het hy dit gedoen wat reg was in die oë van die Here, en die volk was voorspoedig in die land; en hy het geleef tot 'n goeie ouderdom en het seuns en dogters verwek; en hy het ook vir Corom verwek, vir wie hy as koning gesalf het in sy plek.

17 En dit het gebeur dat Corom dit gedoen het wat goed was in die oë van die Here al sy dae; en hy het baie seuns en dogters verwek; en nadat hy baie dae gesien het, het hy gesterwe, net soos die res van die aarde; en Kis het in sy plek geheers.

18 En dit het gebeur dat Kis ook gesterwe het, en Lib het in sy plek geheers.

19 En dit het gebeur dat Lib ook dit gedoen het wat goed was in die oë van die Here. En in die dae van Lib is die giftige slange vernietig. Daarom het hulle die land suidwaarts ingegaan, om te jag vir voedsel vir die volk van die land, want die land

was oortrek van die diere van die bos. En Lib het self ook 'n groot jagter geword.

20 En hulle het 'n groot stad gebou by die smal strook land naby die plek waar die see die land verdeel.

21 En hulle het die land suidwaarts bewaar as 'n wildernis, om wild te verkry. En die hele aangesig van die land noordwaarts was oortrek van inwoners.

22 En hulle was uitermate vlytig, en hulle het gekoop en verkoop en handel gedryf met mekaar, sodat hulle wins mag verkry.

23 En hulle het gewerk met allerlei soorte erts, en hulle het goud gemaak, en silwer, en yster, en brons, en allerlei soorte metale; en hulle het dit gegrawe uit die aarde; daarom, hulle het groot hope grond opgehoop om erts te kry, van goud, en van silwer, en van yster, en van koper. En hulle het alle soorte keurige werk bewerk.

24 En hulle het sy gehad, en fyngeweefde linne; en hulle het allerlei soorte materiaal bewerk, sodat hulle hulself kon klee om hulle naaktheid te bedek.

25 En hulle het allerlei soorte gereedskap gemaak om die aarde te bewerk, beide om te ploeg en te saai, te maai en te skoffel, en ook om te dors.

26 En hulle het allerlei soorte gereedskap gemaak waarmee hulle hul diere laat werk het.

27 En hulle het allerlei soorte wapens van oorlog gemaak. En hulle het allerlei soorte werk verrig van uitermate noukeurige vakmanskap.

28 En nooit kon 'n volk meer geseënd gewees het as wat hulle was nie, en meer voorspoedig gemaak deur die hand van die Here. En hulle was in 'n land wat uitverkore was bo alle lande, want die Here het dit gespreek.

29 En dit het gebeur dat Lib baie jare gelewe het, en seuns en dogters verwek het; en hy het ook Heartom verwek.

30 En dit het gebeur dat Heartom geheers het in die plek van sy vader. En toe Heartom vier en twintig jaar geheers het, kyk, die koninkryk is van hom weggeneem. En hy het baie jare in gevangenskap gedien, ja, wel die res van sy dae.

31 En hy het Het verwek, en Het het in gevangenskap gewoon, al sy dae. En Het het Aäron verwek, en Aäron het in gevangenskap gebly al sy dae; en hy het Amnigadda verwek, en Amnigadda het ook in gevangenskap gebly al sy dae; en hy het Coriantum verwek, en Coriantum het in gevangenskap gebly al sy dae; en hy het Com verwek.

32 En dit het gebeur dat Com die helfte van die koninkryk agter hom aangelok het. En hy het geheers oor die helfte van die koninkryk twee en veertig jaar; en hy het opgegaan om te veg teen die koning, Amgid, en hulle het geveg vir 'n tydperk van baie jare, gedurende welke tyd Com die mag verkry het oor Amgid, en mag verkry het oor die res van die koninkryk.

33 En in die dae van Com het daar rowers begin wees in die land; en hulle het die ou planne aangeneem, en het ede afgelê volgens die wyse van die mense van die voortyd, en het weer gesoek om die koninkryk te vernietig.

34 Nou, Com het baie teen hulle geveg; nogtans, hy kon hulle nie oorwin nie.

Et-her II

1 En daar het ook in die dae van Com baie profete gekom, en geprofeteer van die vernietiging van daardie groot volk, tensy hulle sou bekeer, en na die Here keer, en hul moorde en goddeloosheid versaak.

- 2 En dit het gebeur dat die profete verwerp is deur die volk, en hulle het gevlug na
Com vir beskerming, want die volk het gesoek om hulle te vernietig.
- 3 En hulle het vir Com baie dinge geprofeteer; en hy is geseën gedurende die res
van sy dae.
- 4 En hy het geleef tot 'n goeie ouderdom, en Siblom verwek; en Siblom het geheers
in sy plek. En die broer van Siblom het gerebelleer teen hom, en daar het 'n
uitermate groot oorlog ontstaan in die hele land.
- 5 En dit het gebeur dat die broer van Siblom al die profete wat geprofeteer het van
die vernietiging van die volk, laat doodmaak;
- 6 En daar was groot onheil in die hele land, want hulle het getuig dat 'n groot vloek
sou kom op die land, en ook op die volk, en dat daar 'n groot vernietiging sou wees
onder hulle, soos wat daar nog nooit was op die aangesig van die aarde nie, en hulle
beendere sou word soos hope grond op die aangesig van die land, tensy hulle sou
bekeer van hul goddeloosheid.
- 7 En hulle het nie ag geslaan op die stem van die Here nie, vanweë hulle goddelose
organisasies; daarom, daar het begin om oorloë en twiste te ontstaan in die hele
land, en ook baie hongersnood en pestilensies, in soverre dat daar 'n groot
vernietiging was, soos wat nooit tevore geken was op die aangesig van die aarde nie;
en dit alles het gebeur in die dae van Siblom.
- 8 En die volk het begin om te bekeer van hulle goddeloosheid; en in soverre hulle
dit gedoen het, het die Here genade gehad jeens hulle.
- 9 En dit het gebeur dat Siblom gedood is, en Set is in gevangenskap gebring, en het
in gevangenskap gebly al sy dae.
- 10 En dit het gebeur dat Aha, sy seun, die koninkryk verkry het; en hy het oor die
volk geheers al sy dae. En hy het allerlei soorte goddeloosheid gedoen in sy dae,
waardeur hy die vergieting van baie bloed veroorsaak het; en min was sy dae.
- 11 En Etem, omdat hy 'n afstammeling was van Aha, het die koninkryk verkry; en
hy het ook dit gedoen wat goddeloos was in sy dae.
- 12 En dit het gebeur dat in die dae van Etem het daar baie profete gekom, en het
weer geprofeteer vir die volk; ja, hulle het geprofeteer dat die Here hulle heeltemal
sou vernietig van die aangesig van die aarde tensy hulle bekeer van hul
goddeloosheid.
- 13 En dit het gebeur dat die volk hulle harte verhard het, en wou nie ag slaan op
hulle woorde nie; en die profete het getreur en hulle onttrek van onder die volk.
- 14 En dit het gebeur dat Etem oordeel gevel het in goddeloosheid al sy dae; en hy
het Moron verwek. En dit het gebeur dat Moron geheers het in sy plek; en Moron
het dit gedoen wat goddeloos was voor die Here.
- 15 En dit het gebeur dat daar 'n rebellie ontstaan het onder die volk, vanweë daardie
geheime organisasie wat opgebou is om mag en gewin te verkry; en daar het 'n
magtige man opgestaan onder hulle in goddeloosheid, en het Moron die stryd
aangesê, waarin hy die helfte van die koninkryk omvergewerp het; en hy het die
helfte van die koninkryk behou vir baie jare.
- 16 En dit het gebeur dat Moron hom omvergewerp het, en weer die koningskap
verkry het.
- 17 En dit het gebeur dat daar 'n ander magtige man opgestaan het; en hy was 'n
afstammeling van die broer van Jared.
- 18 En dit het gebeur dat hy Moron omvergewerp en die koninkryk verkry het;

daarom, Moron het in gevangenskap gebly die res van sy dae; en hy het Coriantor verwek.

19 En dit het gebeur dat Coriantor in gevangenskap gebly het al sy dae.

20 En in die dae van Coriantor het daar ook baie profete gekom, en geprofeteer van groot en wonderbaarlike dinge, en bekering geroep tot die volk, en tensy hulle sou bekeer, sou die Here God oordeel vel teen hulle tot hulle algehele vernietiging;

21 En dat die Here God 'n ander volk sou stuur of voortbring om die land te besit, deur sy krag, op dieselfde wyse waarop Hy hulle vaders gebring het.

22 En hulle het al die woorde verwerp van die profete, vanweë hulle geheime organisasies en goddelose gruwels.

23 En dit het gebeur dat Coriantor Et-her verwek het, en hy het gesterf, nadat hy in gevangenskap gebly het al sy dae.

Et-her 12

1 En dit het gebeur dat die dae van Et-her in die dae van Coriantumr was; en Coriantumr was koning oor die hele land.

2 En Et-her was 'n profeet van die Here; daarom het Et-her uitgekom in die dae van Coriantumr, en het begin om vir die volk te profeteer, want hy kon nie gekeer word nie, vanweë die Gees van die Here wat in hom was.

3 Want hy het uitgeroep van die oggend tot die ondergaan van die son, en die volk vermaan om te glo in God tot bekering anders sou hulle vernietig word, en aan hulle gesê dat deur geloof word alle dinge vervul —

4 Daarom, wie ook al glo in God mag met sekerheid hoop op 'n beter wêreld, ja, wel 'n plek aan die regterhand van God, welke hoop kom van geloof, en 'n anker maak vir die siele van mense, wat hulle sterk en standvastig sal maak, en altyd goeie werke doen, wat gelei word om God te verheerlik.

5 En dit het gebeur dat Et-her groot en wonderbaarlike dinge geprofeteer het vir die volk, wat hulle nie geglo het nie, omdat hulle hul nie gesien het nie.

6 En nou ek, Moroni, wil ietwat spreek aangaande hierdie dinge; ek wil toon aan die wêreld dat geloof dinge is waarop gehoop word en nie gesien word nie; daarom, stry nie omdat julle nie sien nie, want julle ontvang geen getuienis tot ná die beproewing van julle geloof nie.

7 Want dit was deur geloof dat Christus Hom aan ons vaders getoon het, nadat Hy opgestaan het uit die dood; en Hy het Hom nie getoon aan hulle tot nadat hulle geloof gehad het in Hom nie; daarom, dit moet noodwendig wees dat sommige geloof gehad het in Hom, want Hy het Homself nie getoon aan die wêreld nie.

8 Maar vanweë die geloof van die mens het Hy Homself aan die wêreld getoon, en die Naam verheerlik van die Vader, en 'n weg berei sodat daardeur andere deelgenote kan wees van die hemelse gawe, sodat hulle mag hoop op daardie dinge wat hulle nie gesien het nie.

9 Daarom, mag julle ook hoop hê, en deelgenote wees van die gawe, as julle net geloof het.

10 Kyk, dit was deur geloof dat hulle van ouds geroep is volgens die heilige orde van God.

11 Daarom, deur die geloof, is die wet van Moses gegee. Maar in die gawe van sy Seun het God 'n uitnemender weg berei; en dit is deur geloof dat dit vervul is.

- 12 Want as daar geen geloof is onder die kinders van mense nie, kan God geen wonderwerk verrig onder hulle nie; daarom, Hy het Homself nie getoon tot ná hulle geloof nie.
- 13 Kyk, dit was die geloof van Alma en Amulek wat die gevangenis laat intuimel het op die aarde.
- 14 Kyk, dit was die geloof van Nefi en Lehi wat die verandering onder die Lamaniete bewerkstellig het, dat hulle gedoop is met vuur en met die Heilige Gees.
- 15 Kyk, dit was die geloof van Ammon en sy broers wat so 'n groot wonderwerk verrig het onder die Lamaniete.
- 16 Ja, wel hulle almal wat wonderwerke verrig het, het hulle verrig deur geloof, selfs hulle wat voor Christus was, en ook hulle wat daarna was.
- 17 En dit was deur geloof dat die drie dissipels 'n belofte verkry het dat hulle nie die dood sou smaak nie; en hulle het nie die belofte verkry tot ná hulle geloof nie.
- 18 En nóg op enige tyd het enigeen wonderwerke verrig tot ná hulle geloof; daarom het hulle eers geglo in die Seun van God.
- 19 En daar was baie wie se geloof so uitermate sterk was, selfs voordat Christus gekom het, wat nie teruggehou kon word van binne die sluier nie, maar werklik met hulle eie oë die dinge gesien het wat hulle aanskou het met 'n oog van geloof, en hulle was bly.
- 20 En kyk, ons het gesien in hierdie kroniek dat een van hulle die broer van Jared was; want so groot was sy geloof in God, dat toe God sy vinger uitgesteek het, Hy dit nie kon verberg van die sig van die broer van Jared nie, vanweë sy woord wat Hy met hom gespreek het, welke woord hy verkry het deur geloof.
- 21 En nadat die broer van Jared die vinger van die Here gesien het, vanweë die belofte wat die broer van Jared verkry het deur geloof, kon die Here nie enigiets weerhou van sy sig nie; daarom het Hy hom alle dinge getoon, want hy kon nie langer buite die sluier gehou word nie.
- 22 En dit is deur geloof dat my vaders die belofte verkry het dat hierdie dinge sou kom na hulle broers deur die nie-Jode; daarom het die Here my gebied, ja, naamlik Jesus Christus.
- 23 En ek het aan Hom gesê: Here, die nie-Jode sal spot met hierdie dinge, vanweë ons swakheid om te skryf; want Here, U het ons magtig gemaak in die woord deur geloof, maar U het ons nie magtig gemaak om te skryf nie; want U het hierdie hele volk gemaak sodat hulle veel kon spreek, vanweë die Heilige Gees wat U hulle gegee het;
- 24 En U het ons gemaak sodat ons maar min kon skryf, vanweë die onbeholpenheid van ons hande. Kyk, U het ons nie magtig gemaak in skryf soos die broer van Jared nie, want U het hom gemaak sodat die dinge wat hy geskryf het magtig was net soos U, tot die oorweldiging van die mens om hulle te lees.
- 25 U het ook ons woorde kragtig en groot gemaak, tot so 'n mate dat ons hulle nie kan skryf nie; daarom, wanneer ons skryf, sien ons ons swakheid, en struikel vanweë die plasing van ons woorde; en ek vrees dat die nie-Jode sal spot met ons woorde.
- 26 En toe ek dit gesê het, het die Here met my gespreek, en gesê: Dwase spot, maar hulle sal treur; en my genade is voldoende vir die sagmoediges, sodat hulle nie misbruik sal maak van julle swakheid nie;
- 27 En as mense na My kom, sal Ek aan hulle hul swakheid toon. Ek gee aan mense swakheid sodat hulle ootmoedig mag wees; en my genade is genoeg vir alle mense

wat hulleself verootmoedig voor My; want as hulle hulself verootmoedig voor My, en geloof het in My, dan sal Ek swak dinge sterk laat word vir hulle.

28 Kyk, Ek sal aan die nie-Jode hulle swakheid toon, en Ek sal aan hulle toon dat geloof, hoop, en naasteliefde hulle na My toe bring— die fontein van alle regverdigheid.

29 En ek, Moroni, nadat ek hierdie woorde gehoor het, was getroos, en het gesê: O Here, laat U regverdige wil geskied, want ek weet dat U met die kinders van mense werk volgens hulle geloof;

30 Want die broer van Jared het aan die berg Serin gesê: Gaan weg— en dit het weggegaan. En as hy nie geloof gehad het nie, sou dit nie beweeg het nie; daarom, U werk nadat die mens geloof het.

31 Want so het U Uself getoon aan u dissipels; want nadat hulle geloof gehad het, en in u Naam gespreek het, het U Uself getoon aan hulle met groot krag.

32 En ek onthou ook dat U gesê het dat U 'n woning berei het vir die mens, ja, wel onder die wonings van u Vader, waarin die mens 'n uitnemender hoop mag hê; daarom moet die mens hoop, of hy kan nie 'n erfenis ontvang in die plek wat U berei het nie.

33 En weer, ek onthou dat U gesê het dat U die wêreld liefgehad het, tot die neerlegging van U lewe vir die wêreld, dat U dit weer mag opneem om 'n plek te berei vir die kinders van mense.

34 En nou weet ek dat hierdie liefde wat U gehad het vir die kinders van mense, naasteliefde is; daarom, tensy die mens naasteliefde het, kan hulle nie daardie plek beërwe wat U berei het in die wonings van U Vader nie.

35 Daarom, ek weet weens hierdie ding wat U gesê het, dat as die nie-Jode nie naasteliefde het nie, vanweë ons swakheid, dat U hulle sal beproef, en hulle talent wegneem, ja, wel dit wat hulle ontvang het, en aan hulle gee wat meer oorvloedig sal hê.

36 En dit het gebeur dat ek gebid het tot die Here sodat Hy aan die nie-Jode genade sal gee, dat hulle naasteliefde mag hê.

37 En dit het gebeur dat die Here aan my gesê het: As hulle nie naasteliefde het nie, maak dit nie vir jou saak nie, jy was getrou; daarom, jou gewaad sal gereinig word. En omdat jy jou swakheid gesien het, sal jy sterk gemaak word, totdat jy kan sit in die plek wat Ek berei het in die wonings van my Vader.

38 En nou ek, Moroni, sê vaarwel aan die nie-Jode, ja, en ook aan my broers vir wie ek liefhet, totdat ons sal ontmoet voor die regterstoel van Christus, waar alle mense sal weet dat my gewaad nie bevlek is met julle bloed nie.

39 En dan sal julle weet dat ek Jesus gesien het, en dat Hy met my gespreek het van aangesig tot aangesig, en dat Hy my in duidelike ootmoed vertel het, net soos 'n mens 'n ander vertel, in my eie taal aangaande hierdie dinge;

40 En slegs 'n paar dinge het ek geskryf vanweë my swakheid om te skryf.

41 En nou, ek wil julle vermaan om hierdie Jesus te soek van wie die profete en die apostels geskryf het, sodat die genade van God die Vader, en ook die Here Jesus Christus, en die Heilige Gees, wat getuig van hulle, mag wees en in julle bly vir ewig. Amen.

Et-her 13

- 1 En nou ek, Moroni, gaan voort om my kroniek te voltooi aangaande die vernietiging van die volk van wie ek besig was om te skrywe.
- 2 Want kyk, hulle het al die woorde van Et-her verwerp; want hy het hulle waarlik vertel van alle dinge, vanaf die begin van die mens; en dat nadat die waters teruggetrek het vanaf die aangesig van hierdie land, het dit 'n uitverkore land geword, bo alle ander lande, 'n uitverkore land van die Here; daarom wou die Here hê dat alle mense Hom moet dien wat woon op die aangesig daarvan.
- 3 En dat dit die plek was van die Nuwe Jerusalem, wat sou neerdaal uit die hemel, en die gewyde heiligdom van die Here.
- 4 Kyk, Et-her het die dae van Christus gesien, en hy het gespreek aangaande 'n Nuwe Jerusalem op hierdie land.
- 5 En hy het ook gespreek aangaande die huis van Israel, en die Jerusalem waarvandaan Lehi sou kom — nadat dit vernietig sou word, sou dit weer opgebou word, 'n heilige stad vir die Here; daarom, dit kon nie 'n nuwe Jerusalem wees nie, want dit was uit die ou tyd; maar dit sou weer opgebou word, en 'n heilige stad word vir die Here; en dit sou gebou word vir die huis van Israel.
- 6 En dat 'n Nuwe Jerusalem gebou sou word op hierdie land, vir die oorblyfsel van die nageslag van Josef, van welke dinge daar 'n sinnebeeld was.
- 7 Want net soos Josef sy vader afgebring het na die land van Egipte, net so het hy daar gesterwe; daarom, die Here het 'n oorblyfsel van die nageslag van Josef uit die land van Jerusalem gebring, sodat Hy genadig mag wees teenoor die nageslag van Josef, sodat hulle nie sou omkom nie, net soos Hy genadig was teenoor die vader van Josef sodat hy nie sou omkom nie.
- 8 Daarom, die oorblyfsel van die huis van Josef sal gebou word op hierdie land; en dit sal wees 'n land van hulle erfenis; en hulle sal 'n heilige stad vir die Here bou, soos die Jerusalem van ouds; en hulle sal nie meer vermeng word, totdat die einde kom, wanneer die aarde sal verbygaan nie.
- 9 En daar sal 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde wees; en hulle sal wees soos die oue, behalwe dat die oue verbygegaan het, en alle dinge nuut geword het.
- 10 En dan kom die Nuwe Jerusalem; en salig is hulle wat daarin woon, want dit is hulle wie se gewaad wit is deur die bloed van die Lam; en dit is hulle wat gereken word onder die oorblyfsel van die nageslag van Josef, wat van die huis van Israel was.
- 11 En dan ook kom die Jerusalem van ouds; en die inwoners daarvan, salig is hulle, want hulle is gewas deur die bloed van die Lam; en dit is hulle wat verstrooi was en teruggebring is uit die vier hoeke van die aarde, en van die noordelike lande, en deelgenote is van die vervulling van die verbond wat God gemaak het met hulle vader, Abraham.
- 12 En wanneer hierdie dinge kom, word die skriftuur vervul wat sê; daar is hulle wat eerste was, wat laaste sal wees; en daar is hulle wat laaste was, wat eerste sal wees.
- 13 En ek was op die punt om meer te skrywe, maar ek word verbied; maar groot en wonderbaarlik was die profesieë van Et-her; maar hulle het hom as niks beskou nie, en het hom uitgewerp; en hy het hom versteek in die holte van 'n rots bedags, en snags het hy uitgegaan en die dinge aanskou wat oor die volk sou kom.
- 14 En terwyl hy in die holte van 'n rots gebly het, het hy die res van hierdie kroniek geskryf, terwyl hy die vernietiging aanskou het wat oor die volk gekom het in die nag.

- 15 En dit het gebeur dat in daardie selfde jaar waarin hy uitgewerp is onder die volk, het daar 'n groot oorlog begin ontstaan onder die volk, want daar was baie wat opgestaan het, wat magtige manne was, en wat gesoek het om Coriantumr te vernietig deur hulle geheime planne van goddeloosheid, waarvan gespreek is.
- 16 En nou Coriantumr, wat self gestudeer het in al die kunste van oorlog en al die listigheid van die wêreld, daarom het hy hulle die stryd aangesê wat gesoek het om hom te vernietig.
- 17 Maar hy het nie bekeer nie, ook nie sy skone seuns en dogters nie; ook nie die skone seuns en dogters van Cohor nie; ook nie die skone seuns en dogters van Corihor nie; en kortom, daar was geen van die skone seuns en dogters op die aangesig van die hele aarde, wat bekeer het van hulle sonde nie.
- 18 Daarom, dit het gebeur dat in die eerste jaar dat Et-her gebly het in die holte van 'n rots, was daar baie mense wat gedood is deur die swaard van daardie geheime organisasies, terwyl hulle geveg het teen Coriantumr sodat hulle die koninkryk mag verkry.
- 19 En dit het gebeur dat die seuns van Coriantumr baie geveg en baie gebloei het.
- 20 En in die tweede jaar het die woord van die Here tot Et-her gekom, dat hy moes gaan en profeteer vir Coriantumr dat, as hy sou bekeer, en sy hele huishouding, sou die Here aan hom sy koninkryk gee en die volk spaar —
- 21 Anders sou hulle vernietig word, en sy hele huishouding behalwe hyself. En hy sou slegs lewe om die vervulling van die profesieë te sien wat gespreek is aangaande 'n ander volk wat die land sou ontvang vir hulle erfenis; en Coriantumr sou begrawe word deur hulle; en elke siel sou vernietig word behalwe Coriantumr.
- 22 En dit het gebeur dat Coriantumr nie bekeer het nie, nóg sy huishouding, nóg die volk; en die oorloë het nie opgehou nie; en hulle het gesoek om Et-her dood te maak, maar hy het voor hulle uitgevlug en het weer in die holte van die rots geskuil.
- 23 En dit het gebeur dat daar Sared opgestaan het, en hy het ook vir Coriantumr die stryd aangesê; en hy het hom verslaan, in soverre dat hy hom in die derde jaar in gevangenskap gebring het.
- 24 En die seuns van Coriantumr, in die vierde jaar, het vir Sared verslaan, en het weer die koninkryk verkry vir hulle vader.
- 25 Nou het daar 'n oorlog begin ontstaan op die hele aangesig van die land, en elke man het met sy bende geveg vir dit wat hy begeer het.
- 26 En daar was rowers, en kortom, allerlei soorte goddeloosheid op die hele aangesig van die land.
- 27 En dit het gebeur dat Coriantumr uitermate toornig was op Sared, en hy het teen hom opgetrek met sy leërs in die stryd; en hulle het in groot toorn bymekaargekom; en hulle het bymekaargekom in die dal van Gilgal; en die stryd het uitermate hewig geword.
- 28 En dit het gebeur dat Sared geveg het teen hom vir 'n tydperk van drie dae. En dit het gebeur dat Coriantumr hom verslaan het, en hom agternagesit het totdat hy op die vlaktes van Heslon gekom het.
- 29 En dit het gebeur dat Sared hom weer die stryd aangesê het op die vlaktes; en kyk, hy het vir Coriantumr verslaan, en het hom weer teruggedryf na die dal van Gilgal.
- 30 En Coriantumr het vir Sared weer die stryd aangesê in die dal van Gilgal, waarin hy vir Sared verslaan het en hom doodgemaak het.
- 31 En Sared het vir Coriantumr gewond in sy dy, sodat hy nie weer opgegaan het in

die stryd vir 'n tydperk van twee jaar nie, gedurende welke tyd die hele volk op die aangesig van die land bloed vergiet het, en daar was niemand om hulle te keer nie.

Et-her 14

- 1 En nou het daar 'n groot vloek oor die hele land begin ontstaan vanweë die goddeloosheid van die volk; tot so 'n mate, as 'n man sy gereedskap of sy swaard op sy rak sou neersit, of op die plek waar hy dit wil hou, kyk, die volgende dag, kon hy dit nie vind nie, so groot was die vloek oor die land.
- 2 Daarom het elke man vasgeklou aan dit wat sy eie was, met sy hande, en wou nie leen nie, nóg wou hy uitleen; en elke man het die hef van sy swaard in sy regterhand gehou, ter verdediging van sy besitting en sy eie lewe en van sy vroue en kinders.
- 3 En nou, na 'n tydperk van twee jaar, en na die dood van Sared, kyk, het die broer van Sared opgestaan, en hy het Coriantumr die stryd aangesê, waarin Coriantumr hom verslaan het en hom agternagesit het tot die wildernis van Akis.
- 4 En dit het gebeur dat die broer van Sared hom die stryd aangesê het in die wildernis van Akis; en die stryd het uitermate hewig geword, en baie duisende het geval deur die swaard.
- 5 En dit het gebeur dat Coriantumr die wildernis beleër het; en die broer van Sared het gemarsjeer uit die wildernis gedurende die nag, en het 'n deel van die leër van Coriantumr gedood terwyl hulle dronk was.
- 6 En hy het uitgekom na die land van Moron, en homself geplaas op die troon van Coriantumr.
- 7 En dit het gebeur dat Coriantumr met sy leër in die wildernis vir 'n tydperk van twee jaar gebly het, waarin hy groot versterkings vir sy leër gekry het.
- 8 Nou die broer van Sared, wie se naam Gilead was, het ook groot versterkings gekry vir sy leër, vanweë geheime organisasies.
- 9 En dit het gebeur dat sy hoëpriester hom vermoor het terwyl hy op sy troon gesit het.
- 10 En dit het gebeur dat iemand van die geheime organisasies hom vermoor het in 'n geheime deurgang, en vir homself die koninkryk verkry het; en sy naam was Lib; en Lib was 'n man van groot gestalte, groter as enige ander man onder die hele volk.
- 11 En dit het gebeur dat in die eerste jaar van Lib, het Coriantumr opgekom na die land van Moron en vir Lib die stryd aangesê.
- 12 En dit het gebeur dat hy geveg het met Lib, waarin Lib hom geslaan het op sy arm sodat hy gewond was; nogtans, die leër van Coriantumr het vorentoe gebeur na Lib, sodat hy gevlug het na die grense by die seekus.
- 13 En dit het gebeur dat Coriantumr hom agternagesit het; en Lib het hom die stryd aangesê by die seekus.
- 14 En dit het gebeur dat Lib die leër van Coriantumr verslaan het, dat hulle weer na die wildernis van Akis gevlug het.
- 15 En dit het gebeur dat Lib hom agternagesit het totdat hy gekom het by die vlakte van Agos. En Coriantumr het die hele volk met hom geneem toe hy gevlug het voor Lib in daardie deel van die land waarheen hy gevlug het.
- 16 En toe hy by die vlaktes van Agos gekom het, het hy vir Lib die stryd aangesê, en hy het hom geslaan totdat hy gesterf het; nogtans, die broer van Lib het teen Coriantumr gekom in die plek van Lib; en die stryd het uitermate hewig geword,

waarvan Coriantumr weer gevlug het voor die leër van die broer van Lib.

17 Nou, die naam van die broer van Lib was Siz. En dit het gebeur dat Siz vir Coriantumr agternagesit het, en hy het baie stede verower, en hy het beide vroue en kinders gedood, en hy het die stede verbrand.

18 En daar het 'n vrees vir Siz uitgegaan dwarsdeur die hele land; ja, 'n geroep het uitgegaan deur die land — Wie kan staan voor die leër van Siz? Kyk, hy vee die aarde voor hom!

19 En dit het gebeur dat die volk begin het om in leërs bymekaar te kom, dwarsoor die hele aangesig van die land.

20 En hulle is verdeel; en 'n deel van hulle het gevlug na die leër van Siz, en 'n deel van hulle het gevlug na die leër van Coriantumr.

21 En so groot en langdurig was die oorlog, en so lank was die toneel van bloedvergiëting en slagting, dat die hele aangesig van die land bedek was deur die liggame van die dooies.

22 En so kort en haastig was die oorlog dat daar niemand oor was om die dooies te begrawe nie, maar hulle het gemarsjeer van die vergiëting van bloed na die vergiëting van bloed, en die liggame van beide manne, vroue en kinders verstrooid gelaat oor die aangesig van die land, om 'n prooi te word vir die wurms van die vlees.

23 En die reuk daarvan het uitgegaan oor die aangesig van die land, ja, wel oor die hele aangesig van die land; daarom is die volk gekwel bedags en snags vanweë die reuk daarvan.

24 Nogtans, Siz het nie opgehou om vir Coriantumr agterna te sit nie; want hy het gesweer om homself te wreek op Coriantumr vir die bloed van sy broer, wat gedood is, en die woord van die Here wat tot Et-her gekom het dat Coriantumr nie sou val deur die swaard nie.

25 En so sien ons dat die Here hulle besoek het in die volheid van sy toorn, en hulle goddeloosheid, en gruwsel het 'n weg berei vir hulle ewigdurende vernietiging.

26 En dit het gebeur dat Siz vir Coriantumr ooswaarts agternagesit het, so ver as die grense van die seekus, en daar het hy Siz die stryd aangesê vir 'n tydperk van drie dae.

27 En so vreeslik was die vernietiging onder die leërs van Siz, dat die volk begin het om bang te word, en begin het om te vlug voor die leërs van Coriantumr; en hulle het gevlug na die land van Corihor, en die inwoners weggevee voor hulle, en al diegene wat nie wou aansluit by hulle nie.

28 En hulle het hul tente opgeslaan in die dal van Corihor; en Coriantumr het sy tente opgeslaan in die dal van Sur. Nou, die dal van Sur was naby die heuwel Comnor; daarom, Coriantumr het sy leërs bymekaar gemaak op die heuwel Comnor; en hy het 'n trompet laat klink vir die leërs van Siz om hulle uit te daag tot die stryd.

29 En dit het gebeur dat hulle uitgekóm het, maar is weer verdrywe; en hulle het die tweede keer gekom, en hulle is weer verdrywe die tweede keer. En dit het gebeur dat hulle weer die derde keer gekom het, en die stryd het uitermate hewig geword.

30 En dit het gebeur dat Siz vir Coriantumr geslaan het sodat hy hom baie diep wonde gegee het; en Coriantumr, omdat hy sy bloed verloor het, het flou geword, en is weggedra asof hy dood was.

31 Nou, die verlies aan manne, vroue en kinders aan beide kante was so groot dat Siz sy manne beveel het dat hulle nie die leërs van Coriantumr moes agternasit nie, daarom het hulle teruggekeer na hul kamp.

Et-her 15

- 1 En dit het gebeur toe Coriantumr herstel het van sy wonde, het hy begin om die woorde te onthou wat Et-her gespreek het met hom.
- 2 Hy het gesien dat daar alreeds byna twee miljoen van sy volk gedood is deur die swaard, en hy het begin om te treur in sy hart; ja, daar is twee miljoen magtige manne gedood, en ook hulle vroue en hul kinders.
- 3 Hy het begin om te bekeer van die boosheid wat hy gedoen het; hy het begin om die woorde te onthou wat gespreek is by monde van al die profete, en hy het hulle gesien dat hulle vervul is tot dusver, elke gedeelte; en sy siel het getreur en het geweier om getroos te word.
- 4 En dit het gebeur dat hy 'n brief geskryf het aan Siz om hom te vra om die volk te spaar, en hy sou die koninkryk prysgee ter wille van die lewens van die volk.
- 5 En dit het gebeur dat toe Siz sy brief ontvang het, het hy 'n brief geskryf aan Coriantumr, dat as hy homself sou oorgee, sodat hy hom mag dood met sy eie swaard, dat hy die lewens sou spaar van die volk.
- 6 En dit het gebeur dat die volk nie bekeer het van hulle goddeloosheid nie; en die volk van Coriantumr was opgestook tot toorn teen die volk van Siz; en die volk van Siz is opgestook tot toorn teen die volk van Coriantumr; daarom, die volk van Siz het die volk van Coriantumr die stryd aangesê.
- 7 En toe Coriantumr sien dat hy op die punt was om te val, het hy weer gevlug voor die volk van Siz.
- 8 En dit het gebeur dat hy gekom het by die waters van Ripliancum, wat, as dit vertolk word, groot beteken, of om alles te oortref; daarom, toe hulle by hierdie waters gekom het, het hulle hul tente opgeslaan; en Siz het ook sy tente opgeslaan naby hulle; en daarom op die volgende dag het hulle die stryd begin.
- 9 En dit het gebeur dat hulle 'n uitermate hewige stryd geveg het, waarin Coriantumr weer gewond is, en hy het flou geword weens die verlies van bloed.
- 10 En dit het gebeur dat die leërs van Coriantumr die leërs van Siz so hewig aangeval het dat hulle hul verslaan het, sodat hulle hul voor hulle laat vlug het; en hulle het suidwaarts gevlug, en het hul tente opgeslaan op 'n plek wat Ogat genoem was.
- 11 En dit het gebeur dat die leer van Coriantumr hulle tente opgeslaan het by die heuwel Rama; en dit was dieselfde heuwel waar my vader Mormon die kronieke weggebêre het tot die Here, wat heilig was.
- 12 En dit het gebeur dat hulle die hele volk bymekaargemaak het oor die hele aangesig van die land, wat nie gedood is nie, behalwe Et-her.
- 13 En dit het gebeur dat Et-her al die handeling gesien het van die volk; en hy het gesien dat die volk wat vir Coriantumr was, bymekaargekom het met die leërs van Coriantumr; en die volk wat vir Siz was, het bymekaargekom met die leërs van Siz.
- 14 Daarom, hulle was besig vir 'n tydperk van vier jaar om die volk bymekaar te maak, sodat hulle almal mag kry wat op die aangesig van die land was, en sodat hulle al die versterkings mag kry wat moontlik was om te kry.
- 15 En dit het gebeur dat toe hulle almal bymekaar was, elkeen met die leer waar hy wou wees, met hulle vroue en hulle kinders — beide manne, vroue en kinders wat bewapen was met wapens van oorlog, en skilde gehad het, en borsplate, en helms, en gekleed was volgens die wyse van oorlog — het hulle uitgemaarsjeer die een teen die ander in die stryd; en hulle het geveg daardie hele dag, en het nie oorwin nie.
- 16 En dit het gebeur dat toe dit nag was, was hulle moeg, en het teruggetrek na hul

kampe; en nadat hulle teruggetrek het na hulle kampe, het hulle begin huil en weeklaag oor die verlies van die gesneuweldes van hulle volk, en so groot was hulle geroep, hulle gehuil en geweeklag, dat hulle die lug uitermate verskeur het.

17 En dit het gebeur dat hulle die volgende dag weer gaan veg het, en groot en verskriklik was daardie dag; nogtans, hulle het nie oorwin nie, en toe dit weer nag word het hulle die lug verskeur met hulle geroep, en hulle gehuil, en hulle geweeklag, oor die verlies van die gesneuweldes van hulle volk.

18 En dit het gebeur dat Coriantumr weer 'n brief geskryf het aan Siz, om te vra dat hy nie weer tot die stryd moes oorgaan nie, maar dat hy die koninkryk moes neem, en die lewens spaar van die volk.

19 Maar kyk, die Gees van die Here het opgehou om met hulle te werk, en Satan het volle mag gehad oor die harte van die volk; want hulle is oorgegee aan die hardheid van hulle harte, en die blindheid van hulle verstand sodat hulle vernietig mag word; daarom het hulle weer tot die stryd oorgegaan.

20 En dit het gebeur dat hulle daardie hele dag geveg het, en toe dit nag word, het hulle geslaap op hul swaarde.

21 En op die volgende dag het hulle geveg tot dit nag geword het.

22 En toe dit nag geword het, was hulle dronk van toorn, net soos 'n man wat dronk is van wyn; en hulle het weer op hul swaarde geslaap.

23 En op die volgende dag het hulle weer geveg; en toe dit nag geword het, het almal deur die swaard geval behalwe twee en vyftig van die volk van Coriantumr, en nege en sestig van die volk van Siz.

24 En dit het gebeur dat hulle geslaap het op hulle swaarde daardie nag, en die volgende dag het hulle weer geveg, en hulle het geveg met hulle mag met hulle swaarde en met hulle skilde, daardie hele dag.

25 En toe dit nag geword het, was daar twee en dertig van die volk van Siz, en sewe en twintig van die volk van Coriantumr.

26 En dit het gebeur dat hulle geëet en geslaap het, en voorberei het op die dood die volgende dag. En hulle was groot en magtige manne wat betref die krag van manne.

27 En dit het gebeur dat hulle geveg het vir 'n tydperk van drie ure, en hulle het flou geword weens die verlies van bloed.

28 En dit het gebeur dat toe die manne van Coriantumr voldoende krag ontvang het sodat hulle kon loop, was hulle op die punt om te vlug vir hulle lewens; maar kyk, Siz het opgestaan, en ook sy manne, en hy het gesweer in sy toorn dat hy Coriantumr sou doodmaak of hy sou omkom deur die swaard.

29 Daarom, hy het hulle agternagesit, en op die volgende dag het hy hulle ingehaal; en hulle het weer geveg met die swaard. En dit het gebeur dat nadat hulle almal geval het deur die swaard, behalwe vir Coriantumr en Siz, kyk, Siz het flou geword weens die verlies van bloed.

30 En dit het gebeur dat toe Coriantumr op sy swaard geleun het, sodat hy 'n bietjie kon rus, het hy die kop van Siz afgekap.

31 En dit het gebeur dat nadat hy die kop van Siz afgekap het, het Siz hom opgelig op sy hande en geval; en nadat hy geworstel het om asem, het hy gesterf.

32 En dit het gebeur dat Coriantumr neergeval het op die grond, en geword het asof hy geen lewe gehad het nie.

33 En die Here het met Et-her gespreek, en aan hom gesê: Gaan heen. En hy het heengegaan, en gesien dat die woorde van die Here almal vervul was; en hy het sy

kroniek voltooi (en die honderdste gedeelte het ek nie geskrywe nie); en hy het hulle weggebêre op 'n wyse dat die volk van Limhi hulle gevind het.

34 Nou, die laaste woorde wat geskryf is deur Et-her, is hierdie: Of die Here wil dat ek verander word, of dat ek die wil van die Here ondergaan in die vlees, dit maak nie saak nie, as dit so is dat ek gered is in die koninkryk van God. Amen.

Die Boek van Moroni

Moroni 1

- 1 Nou ek, Moroni, nadat ek 'n einde gemaak het met die verkorting van die verslag van die volk van Jared, het ek gemeen om nie meer te geskryf het nie, maar ek het nog nie omgekom nie; en ek maak myself nie bekend aan die Lamaniete nie, uit vrees dat hulle my sou vernietig.
- 2 Want kyk, hulle oorloë is uitermate fel onder hulleself; en vanweë hul haat, maak hulle elke Nefiet dood wat nie die Christus sal loën nie.
- 3 En ek, Moroni, sal nie die Christus loën nie; daarom, ek dwaal waar ook al ek kan vir die veiligheid van my eie lewe.
- 4 Daarom, ek skryf nog 'n paar dinge, in teenstelling met dit wat ek veronderstel het; want ek het veronderstel om nie meer te skryf nie; maar ek skryf nog 'n paar dinge meer, sodat hulle miskien van waarde mag wees vir my broers, die Lamaniete, in een of ander toekomstige tyd, volgens die wil van die Here.

Moroni 2

- 1 Die woorde van Christus, wat Hy gespreek het met sy dissipels, die twaalf wat Hy gekies het, toe Hy sy hande op hulle gelê het —
- 2 En Hy het hulle by die naam genoem, en gesê: Julle sal die Vader aanroep in my Naam, in magtige gebed; en nadat julle dit gedoen het, sal julle mag hê dat aan hom op wie julle jul hande sal lê, julle die Heilige Gees sal gee; en in my Naam sal julle dit gee, want aldus doen my apostels.
- 3 Nou het Christus hierdie woorde gespreek met hulle ten tyde van sy eerste verskyning; en die skare het dit nie gehoor nie, maar die dissipels het dit gehoor; en op soveel as wat hulle die hande gelê het, het die Heilige Gees geval.

Moroni 3

- 1 Die wyse waarop die dissipels, wat genoem is die ouderlinge van die kerk, priesters en leraars geordineer het —
- 2 Nadat hulle tot die Vader gebid het in die Naam van Christus, het hulle hul hande op hulle gelê, en gesê:
- 3 In die Naam van Jesus Christus ordineer ek u om 'n priester te wees (of, as hy 'n leraar is, ordineer ek u om 'n leraar te wees) om bekering te preek en vergifnis van sondes deur Jesus Christus, deur die volharding in die geloof in sy Naam tot die einde. Amen.
- 4 En volgens hierdie wyse het hulle priesters en leraars geordineer, volgens die gawes en roeping van God aan die mens; en hulle het hulle geordineer deur die krag van die Heilige Gees, wat in hulle was.

Moroni 4

- 1 Die wyse waarop hulle ouderlinge en priesters die vlees en bloed van Christus aan die kerk bedien; en hulle het dit bedien volgens die gebooie van Christus; daarom

weet ons dat dié wyse juis is; en die ouderling of priester het dit bedien —

2 En hulle het neergekniel saam met die kerk, en gebid tot die Vader in die Naam van Christus, en gesê:

3 O God, die Ewige Vader, ons vra U in die naam van u Seun, Jesus Christus, om hierdie brood te seën en te heilig aan die siele van al diegene wat daarvan gebruik; dat hulle mag eet ter gedagtenis aan die liggaam van u Seun, en getuig voor U, o God, die Ewige Vader, dat hulle gewillig is om op hulle die naam van u Seun te neem, en Hom altyd te onthou, en sy gebooie te onderhou wat Hy hulle gegee het, sodat hulle altyd sy Gees mag hê om met hulle te wees. Amen.

Moroni 5

1 Die wyse waarop die wyn bedien word — Kyk, hulle het die beker geneem, en gesê:

2 O God, die Ewige Vader, ons vra U, in die naam van u Seun, Jesus Christus, om hierdie wyn te seën en te heilig aan die siele van al diegene wat daarvan drink, dat hulle dit mag doen ter gedagtenis aan die bloed van u Seun, wat vir hulle gestort is; dat hulle mag getuig voor U, o God, die Ewige Vader, dat hulle Hom altyd onthou, sodat hulle sy Gees mag hê om met hulle te wees. Amen.

Moroni 6

1 En nou spreek ek aangaande die doop. Kyk, ouderlinge, priesters, en leraars is gedoop; en hulle is nie gedoop nie tensy hulle gepaste vrugte voortgebring het dat hulle dit waardig was.

2 Ook het hulle niemand aanvaar vir die doop nie, tensy hulle gekom het met 'n gebroke hart en 'n verslae gees, en getuig het aan die kerk dat hulle waarlik bekeer het van al hulle sondes.

3 En niemand is aanvaar vir die doop nie tensy hulle op hulle die Naam van Christus geneem het, en 'n vasberadenheid gehad het om Hom te dien tot die einde toe.

4 En nadat hulle aanvaar is vir die doop, en beïnvloed en gereinig is deur die krag van die Heilige Gees, is hulle gereken onder die volk van die kerk van Christus; en hul name is geneem, sodat hulle onthou en gevoed mag word deur die goeie woord van God, om hulle te hou op die regte weg, om hulle gedurig waaksaam te hou in gebed, terwyl hulle slegs staatmaak op die verdienste van Christus, wat die oorsprong en voleinder van hul geloof is.

5 En die kerk het dikwels bymekaargekom, om te vas en te bid, en om met mekaar te spreek aangaande die welsyn van hulle siele.

6 En hulle het dikwels bymekaargekom om van die brood en die wyn te gebruik, ter gedagtenis aan die Here Jesus.

7 En hulle was streng om daarop te let dat daar geen goddeloosheid sou wees onder hulle nie; en wie ook al gevind is wat goddeloosheid pleeg, en drie getuies van die kerk het hulle veroordeel voor die ouderlinge, en as hulle nie bekeer het nie, en nie bely het nie, is hulle name uitgewis, en hulle is nie gereken onder die volk van Christus nie.

8 Maar so dikwels as hulle bekeer het en vergifnis gesoek het, met opregte bedoeling, is hulle vergewe.

- 9 En hulle vergaderings is gelei deur die kerk volgens die werking van die Gees, en deur die krag van die Heilige Gees; want soos die krag van die Heilige Gees hulle gelei het, hetsy om te preek, of te vermaan, of te bid, of te versoek, of te sing, so is dit gedoen.

Moroni 7

- 1 En nou ek, Moroni, skryf 'n paar van die woorde van my vader, Mormon, wat hy gespreek het aangaande geloof, hoop en naasteliefde; want volgens hierdie wyse het hy gespreek met die volk, terwyl hy hulle geleer het in die sinagoge wat hulle gebou het as die plek van aanbidding.
- 2 En nou ek, Mormon, spreek met julle, my geliefde broers; en dit is deur die genade van God die Vader, en ons Here Jesus Christus, en sy heilige wil, vanweë die gawe van sy roeping aan my, dat ek toegelaat word om met julle te spreek op hierdie tydstip.
- 3 Daarom, ek wil met julle spreek wat van die kerk is, wat die vreedsame volgelinge van Christus is, en wat 'n voldoende hoop verkry het waardeur julle die rus van die Here kan binnegaan, vanaf hierdie tyd voortaan totdat julle sal rus by Hom in die hemel.
- 4 En nou my broers, ek oordeel hierdie dinge oor julle vanweë jul vreedsame wandel met die kinders van mense.
- 5 Want ek onthou die woord van God wat sê, aan hulle werke sal julle hulle ken; want as hulle werke goed is, dan is hulle ook goed.
- 6 Want kyk, God het gesê 'n mens wat boos is, kan nie dit doen wat goed is nie; want as hy 'n gawe offer, of bid tot God, tensy hy dit sal doen met opregte bedoeling, baat dit hom niks nie.
- 7 Want kyk, dit word hom nie toegereken as geregtigheid nie.
- 8 Want kyk, as 'n mens wat boos is, 'n gawe gee, doen hy dit onwillig; daarom word dit vir hom toegereken dieselfde asof hy die gawe behou het; daarom word hy as boos beskou voor God.
- 9 En net so word dit as boosheid vir 'n mens gereken, as hy sal bid maar nie met opregte bedoeling van sy hart nie; ja, en dit baat hom niks, want God ontvang nie sulkes nie.
- 10 Daarom, 'n mens wat boos is, kan nie dit doen wat goed is nie; nóg sal hy 'n goeie gawe gee.
- 11 Want kyk, 'n bitter fontein kan nie goeie water voortbring nie; nóg kan 'n goeie fontein bitter water voortbring; daarom, 'n mens wat 'n dienskneg van die duiwel is, kan Christus nie volg nie; en as hy Christus volg, kan hy nie 'n dienskneg van die duiwel wees nie.
- 12 Daarom, alle dinge wat goed is, kom van God; en dit wat boos is, kom van die duiwel; want die duiwel is 'n vyand van God, en veg teen Hom gedurigdeur, en nooi uit en lok uit tot sonde, en om dit te doen wat boos is gedurigdeur.
- 13 Maar kyk, dit wat van God is, nooi uit en lok uit om goed te doen gedurigdeur; daarom, elke ding wat uitnooi en uitlok om goed te doen, en om God lief te hê, en Hom te dien, word geïnspireer deur God.
- 14 Daarom, sien toe, my geliefde broers, dat julle nie oordeel dat dit wat boos is, van God is nie, of dit wat goed is en van God is, om van die duiwel te wees nie.

- 15 Want kyk, my broers, dit word aan julle gegee om te oordeel, sodat julle goed van kwaad mag onderskei; en die wyse om te oordeel is ewe duidelik, sodat julle mag weet met 'n volmaakte kennis, soos die daglig verskil van die donker nag.
- 16 Want kyk, die Gees van Christus word gegee aan elke mens, sodat hy goed mag onderskei van kwaad; daarom, ek toon aan julle die wyse om te oordeel; want elke ding wat uitnoui om goed te doen, en om te oorreed om te glo in Christus, word uitgestuur deur die krag en gawe van Christus; daarom mag julle weet met 'n volmaakte kennis dat dit van God is.
- 17 Maar watter ding ook al 'n mens oorreed om boosheid te doen, en nie in Christus te glo nie, en Hom loën, en God nie dien nie, dan mag julle weet met 'n volmaakte kennis dat dit van die duiwel is; want volgens hierdie wyse werk die duiwel, want hy oorreed geen mens om goed te doen nie, nee, nie een nie; nóg sy engele; nóg hulle wat hulle aan hom onderwerp.
- 18 En nou, my broers, aangesien julle die lig ken waardeur julle mag oordeel, welke lig die lig van Christus is, sorg dat julle nie verkeerdelik oordeel nie; want met daardie selfde oordeel waarmee julle oordeel, sal julle ook geoordeel word.
- 19 Daarom, ek versoek julle, broers, dat julle getrou sal soek in die lig van Christus dat julle goed van kwaad mag onderskei; en as julle sal vasgryp aan elke goeie ding, en dit nie veroordeel nie, sal julle sekerlik 'n kind van Christus wees.
- 20 En nou, my broers, hoe is dit moontlik om vas te gryp aan elke goeie ding?
- 21 En nou kom ek by daardie geloof, waarvan ek gesê het dat ek sou spreek; en ek sal julle vertel van die wyse waardeur julle mag vasgryp aan elke goeie ding.
- 22 Want kyk, God weet alle dinge, omdat Hy van ewigheid tot ewigheid is, kyk, Hy het engele gestuur om die kinders van mense te dien, om aangaande die koms van Christus te openbaar; en deur Christus sou elke goeie ding kom.
- 23 En God het ook verkondig aan profete, deur sy eie mond, dat Christus sou kom.
- 24 En kyk, daar was verskeie wyses waarop Hy dinge bekendgemaak het aan die kinders van mense, wat goed was; en alle dinge wat goed is kom van Christus; anders was die mens gevalle, en kon daar geen goeie ding kom na hulle nie.
- 25 Daarom, deur die bediening van engele, en deur elke woord wat uitgaan uit die mond van God, het die mens begin om geloof te beoefen in Christus; en so deur geloof, het hulle vasgegryp aan elke goeie ding; en so was dit tot die koms van Christus.
- 26 En nadat Hy gekom het, is die mens ook gered deur geloof in sy Naam; en deur geloof word hulle die seuns van God. En so sekerlik as Christus lewe het Hy hierdie woorde gespreek met ons vaders, en gesê: Watter ding ook al julle die Vader sal vra in my Naam, wat goed is, in geloof en glo dat julle sal ontvang, kyk, dit sal vir julle gedoen word.
- 27 Daarom, my geliefde broers, het wonderwerke opgehou omdat Christus opgevaar het na die hemel, en gaan sit het aan die regterhand van God, om te eis van die Vader sy reg op genade wat hy het oor die kinders van mense?
- 28 Want Hy het voldoen aan die eise van die wet, en Hy maak aanspraak op diegene wat geloof het in Hom; en hulle wat geloof het in Hom, sal vashou aan elke goeie ding; daarom bepleit Hy die saak van die kinders van mense; en Hy woon ewiglik in die hemele.
- 29 En omdat Hy dit gedoen het, my geliefde broers, het wonderwerke opgehou? Kyk, ek sê aan julle, Nee; nóg het engele opgehou om die kinders van mense te dien.

- 30 Want kyk, hulle is onderworpe aan Hom, om te dien volgens die woord van sy bevel, en toon hulleself aan hulle met 'n sterk geloof en 'n onwrikbare gees in elke gedaante van godsaligheid.
- 31 En die amp van hulle bediening is om mense te roep tot bekering, en om te vervul en om die werk te doen van die verbonde van die Vader, wat Hy aangegaan het met die kinders van mense, om die weg te berei onder die kinders van mense, deur die woord van Christus te verkondig aan die uitverkore diensknegte van die Here, sodat hulle mag getuig van Hom.
- 32 En deur so te doen, berei die Here God die weg sodat die res van die mense geloof mag hê in Christus, dat die Heilige Gees plek mag hê in hulle harte, volgens die krag daarvan; en volgens hierdie wyse bring die Vader tot stand die verbonde wat Hy aangegaan het met die kinders van mense.
- 33 En Christus het gesê: As julle geloof in My sal hê, sal julle mag hê om te doen watter ding ook al raadsaam is vir My.
- 34 En Hy het gesê: Bekeer, al julle eindes van die aarde, en kom na My en word gedoop in my Naam, en glo in My dat julle gered mag word.
- 35 En nou, my geliefde broers, as dit die geval is dat hierdie dinge waar is wat ek spreek het met julle, en God sal toon aan julle, met krag en groot heerlikheid in die laaste dag dat hulle waar is, en as hulle waar is, het die dag van wonderwerke opgehou?
- 36 Of het engele opgehou om te verskyn aan die kinders van mense? Of het Hy die krag van die Heilige Gees weerhou van hulle? Of sal Hy, solank as tyd sal bestaan, of die aarde sal staan, of daar een mens op die aangesig daarvan sal wees om gered te word?
- 37 Kyk, ek sê aan julle, Nee; want dit is deur geloof dat wonderwerke verrig word; en dit is deur geloof dat engele verskyn en die mense dien; daarom, as hierdie dinge opgehou het, wee die kinders van mense, want dit is vanweë ongeloof, en alles is tevergeefs.
- 38 Want geen mens kan gered word, volgens die woorde van Christus nie, tensy hulle geloof sal hê in sy Naam; daarom, as hierdie dinge opgehou het, dan het geloof ook opgehou; en vreeslik is die toestand van die mens, want hulle is asof daar geen verlossing gedoen is nie.
- 39 Maar kyk, my geliefde broers, ek oordeel beter dinge van julle, want ek oordeel dat julle geloof het in Christus vanweë jul sagmoedigheid; want as julle nie geloof in Hom het nie, dan is julle nie geskik om gereken te word onder die volk van sy kerk nie.
- 40 En weer, my geliefde broers, ek wil met julle spreek aangaande hoop. Hoe is dit dat julle geloof kan verkry, tensy julle hoop sal hê?
- 41 En wat is dit waarvoor julle sal hoop? Kyk ek sê aan julle dat julle hoop sal hê deur die versoening van Christus en die krag van sy opstanding, om opgewek te word tot die ewige lewe, en dit vanweë julle geloof in Hom volgens die belofte.
- 42 Daarom, as 'n mens geloof het, moet hy noodwendig hoop hê; want sonder geloof kan daar geen hoop wees nie.
- 43 En weer, kyk, ek sê aan julle dat hy nie geloof en hoop kan hê, tensy hy sagmoedig en nederig van hart is nie.
- 44 Indien wel, is sy geloof en hoop tevergeefs, want niemand is aanneemlik voor God nie, behalwe die sagmoediges en nederiges van hart; en as 'n man sagmoedig en

nederig van hart is, en bely deur die krag van die Heilige Gees dat Jesus die Christus is, moet hy noodwendig naasteliefde hê; want as hy nie naasteliefde het nie, is hy niks nie; daarom moet hy noodwendig naasteliefde hê.

45 En naasteliefde is lankmoedig, en is vriendelik, en is nie jaloers nie, en is nie opgeblase nie, soek nie haar eie belang nie, word nie gou vertoornd nie, bedink nie die bose nie, en verbly haar nie in goddeloosheid nie, maar verbly haar in die waarheid, verdra alle dinge, glo alle dinge, hoop alle dinge, verduur alle dinge.

46 Daarom, my geliefde broers, as julle nie naasteliefde het nie, is julle niks, want naasteliefde faal nooit. Daarom, hou vas aan naasteliefde, wat die grootste van alles is, want alle dinge moet faal —

47 Maar naasteliefde is die suiwere liefde van Christus, en dit duur vir ewig; en wie ook al gevind word wat dit besit in die laaste dag, dit sal goed gaan met hom.

48 Daarom, my geliefde broers, bid tot die Vader met al die energie van julle harte, dat julle vervul mag word met hierdie liefde, wat Hy gegee het aan almal wat ware volgelingen is van sy Seun, Jesus Christus; sodat julle die seuns van God mag word; sodat wanneer Hy sal verskyn, ons soos Hy sal wees, want ons sal Hom sien soos Hy is; sodat ons hierdie hoop mag hê; sodat ons gereinig mag word, net soos Hy rein is. Amen.

Moroni 8

1 'n Brief van my vader Mormon, geskryf aan my, Moroni; en dit is geskryf aan my kort na my roeping tot die bediening. En op hierdie wyse het hy aan my geskryf, en gesê:

2 My geliefde seun, Moroni, ek jubel uitermate dat jou Here Jesus Christus aan jou gedink het, en jou geroep het tot sy bediening, en tot sy heilige werk.

3 Ek dink gedurig aan jou in my gebede, en ek bid gedurig tot God die Vader in die Naam van sy Heilige Kind, Jesus, dat Hy, deur sy eindelose goedheid en genade, jou sal bewaar deur die volharding van geloof in sy Naam tot die einde toe.

4 En nou, my seun, ek spreek met jou aangaande dit wat my uitermate bedroef; want dit bedroef my dat daar twiste sal ontstaan onder julle.

5 Want, as ek die waarheid geleer het, was daar twiste onder julle aangaande die doop van julle klein kindertjies.

6 En nou, my seun, ek wil hê dat julle getrou moet werk, dat hierdie groot fout uitgewis moet word onder julle; want om hierdie rede het ek hierdie brief geskrywe.

7 Want onmiddellik nadat ek hierdie dinge van julle geleer het, het ek by die Here verneem aangaande die saak. En die woord van die Here het tot my gekom deur die krag van die Heilige Gees, en gesê:

8 Slaan ag op die woorde van Christus, julle Verlosser, julle Here en jul God. Kyk, Ek het in die wêreld ingekom, nie om die regverdiges te roep nie, maar sondaars tot bekering; die gesondes benodig geen geneesheer nie, maar hulle wat siek is; daarom, klein kindertjies is rein, want hulle is nie in staat om sonde te pleeg nie; daarom word die vloek van Adam weggeneem van hulle in My, dat dit geen mag het oor hulle nie; en die wet van die besnydenis is weggedoen in My.

9 En volgens hierdie wyse het die Heilige Gees die woord van God aan my geopenbaar; daarom, my geliefde seun, ek weet dat dit 'n ernstige bespotting voor God is dat julle klein kindertjies sou doop.

- 10 Kyk, ek sê aan julle dat julle hierdie ding sal leer — bekering en doop aan diegene wat toerekenbaar en in staat is om sonde te pleeg; ja, leer ouers dat hulle moet bekeer en gedoop word, en hulleself verootmoedig soos hulle klein kindertjies, en hulle sal almal gered word saam met hulle klein kindertjies.
- 11 En hulle klein kindertjies het geen bekering nodig nie, nóg die doop. Kyk, die doop is tot bekering ter vervulling van die gebooie tot die vergifnis van sondes.
- 12 Maar klein kindertjies is lewend in Christus, vanaf die grondlegging van die wêreld; as dit nie so is nie, is God 'n partydige God, en ook 'n veranderlike God, en 'n aannemer van persone; want hoeveel klein kindertjies het gesterwe sonder die doop!
- 13 Daarom, as klein kindertjies nie gered kon word sonder die doop nie, moes diesulkes gegaan het na 'n eindelose hel.
- 14 Kyk, ek sê aan julle, dat hy wat veronderstel dat klein kindertjies die doop nodig het, is in die gal van bitterheid en in die bande van goddeloosheid, want hy het nóg geloof, hoop, nóg naasteliefde; daarom, as hy afgesny sou word met dit in sy gedagtes, moet hy afgaan na die hel.
- 15 Want vreeslik is die goddeloosheid om te veronderstel dat God een kind red vanweë die doop, en dat die ander moet vergaan omdat hy nie gedoop is nie.
- 16 Wee hulle wat die weë van die Here sal verdraai volgens hierdie wyse, want hulle sal vergaan tensy hulle bekeer. Kyk, ek spreek met vrymoedigheid, omdat ek gesag het van God; en ek vrees nie wat die mens kan doen nie; want volmaakte liefde dryf alle vrees uit.
- 17 En ek is vervul met naasteliefde, wat ewigdurende liefde is; daarom, alle kinders is vir my dieselfde; daarom, ek is lief vir klein kindertjies met 'n volmaakte liefde; en hulle is almal dieselfde en deelgenote aan saligheid.
- 18 Want ek weet dat God nie 'n partydige God is nie, nóg 'n veranderlike Wese; maar Hy is onveranderlik van alle ewigheid tot alle ewigheid.
- 19 Klein kindertjies kan nie bekeer nie; daarom, dit is vreeslike goddeloosheid om die suiwere genadegawes van God te weier aan hulle, want hulle is almal lewend in Hom vanweë sy genade.
- 20 En hy wat sê dat klein kindertjies die doop nodig het, loën die genadegawes van Christus, en ag as nietig die versoening van Hom en die krag van sy verlossing.
- 21 Wee diesulkes, want hulle is in gevaar van die dood, hel, en 'n eindelose foltering. Ek spreek dit met vrymoedigheid; God het my gebied. Luister na hulle en slaan ag, of hulle staan teen julle by die regterstoel van Christus.
- 22 Want kyk, alle klein kindertjies is lewend in Christus, en ook hulle wat sonder die wet is. Want die krag van verlossing kom oor hulle almal wat geen wet het nie; daarom, hy wat nie veroordeel is nie, of hy wat onder geen oordeel staan nie, kan nie bekeer nie; en vir diesulkes baat die doop niks —
- 23 Maar dit is 'n bespotting voor God, en loën die genadegawes van Christus, en die krag van sy heilige Gees, en plaas vertrouwe in dooie werke.
- 24 Kyk, my seun, hierdie ding behoort nie te wees nie; want bekering is vir hulle wat onder die oordeel staan en onder die vloek van 'n gebroke wet.
- 25 En die eerstevrugte van bekering is die doop; en die doop kom deur geloof ter vervulling van die gebooie; en die vervulling van die gebooie bring vergifnis van sondes;
- 26 En die vergifnis van sondes bring sagmoedigheid, en nederigheid van hart; en

vanweë die sagmoedigheid en nederigheid van hart kom die besoeking van die Heilige Gees, welke vertrooster vervul met hoop en volmaakte liefde, welke liefde volhard deur getrouheid in die gebed, totdat die einde sal kom, wanneer al die heiliges sal woon by God.

27 Kyk, my seun, ek sal weer vir jou skryf as ek nie gou teen die Lamaniete optrek nie. Kyk, die trots van hierdie nasie, of die volk van die Nefiete, het geblyk hulle ondergang te wees, tensy hulle sou bekeer.

28 Bid vir hulle, my seun, dat bekering tot hulle mag kom. Maar kyk, ek vrees dat die Gees opgehou het om met hulle te werk; en in hierdie deel van die land soek hulle ook om alle mag en gesag omver te werp wat van God af kom; en hulle loën die Heilige Gees.

29 En nadat hulle so 'n groot kennis verwerp het, my seun, moet hulle gou vergaan, ter vervulling van die profesieë wat gespreek is deur die profete, sowel as die woorde van ons Saligmaker self.

30 Vaarwel, my seun, totdat ek weer vir jou sal skrywe, of jou weer sal ontmoet. Amen.

Die tweede brief van Mormon aan sy seun, Moroni.

Moroni 9

1 My geliefde seun, ek skryf weer aan jou sodat jy mag weet dat ek nog lewe; maar ek skryf ietwat aangaande dit wat verontrustend is.

2 Want kyk, ek het 'n fel stryd gehad met die Lamaniete, waarin ons nie oorwin het nie; en Archeantus het geval deur die swaard, en ook Luram en Emron; ja, en ons het 'n groot getal van ons uitverkore manne verloor.

3 En nou kyk, my seun, ek vrees dat die Lamaniete hierdie volk sal vernietig, want hulle bekeer nie, en Satan stook hulle gedurig op tot toorn teen mekaar.

4 Kyk, ek arbei gedurig met hulle; en wanneer ek die woord van God spreek met skerpheid, bewee hulle en raak toornig teen my; en wanneer ek geen skerpheid gebruik nie, verhard hulle hul harte daarteen; daarom, ek vrees dat die Gees van die Here opgehou het om met hulle te werk.

5 Want so uitermate word hulle toornig dat dit vir my voorkom dat hulle geen vrees het vir die dood nie; en hulle het hul liefde verloor, die een teenoor die ander; en hulle dors na bloed en wraak voortdurend.

6 En nou, my geliefde seun, nieteenstaande hul hardheid, laat ons getrou arbei; want as ons sou ophou om te arbei, sou ons gebring word onder veroordeling; want ons het 'n arbeid om te verrig terwyl in hierdie tabernakel van klei, sodat ons die vyand mag oorwin van alle regverdigheid, en ons siele rus in die koninkryk van God.

7 En nou skryf ek ietwat aangaande die lyding van hierdie volk. Want volgens die kennis wat ek ontvang het van Amoron, kyk, die Lamaniete het baie gevangenes, wat hulle geneem het van die toring van Serriza; en daar was manne, vroue, en kinders.

8 En die mans en vaders van daardie vroue en kinders het hulle gedood; en hulle voed die vroue met die vleis van hul mans, en die kinders op die vleis van hul vaders; en geen water nie, behalwe 'n bietjie, gee hulle vir hulle.

9 En nieteenstaande hierdie groot gruwel van die Lamaniete, oortref dit nie dit van

ons volk in Moriantum nie. Want kyk, baie van die dogters van die Lamaniete het hulle gevange geneem; en nadat hulle hul ontnem het van dit wat dierbaarste en kosbaarste was bo alle dinge, wat kuisheid en reinheid is —

10 En nadat hulle hierdie ding gedoen het, het hulle hul vermoor op die wreedaardigste wyse, deur hul liggame te martel tot die dood; en nadat hulle dit gedoen het, het hulle hul vleis verorber soos wilde diere, vanweë die hardheid van hul harte; en hulle doen dit as 'n teken van dapperheid.

11 O my geliefde seun, hoe kan 'n volk soos hierdie, wat sonder beskawing is —

12 (En net 'n paar jaar het verbygegaan, sedert hulle 'n beskaafde en aangename volk was) —

13 Maar o my seun, hoe kan 'n volk soos hierdie, wie se genot in soveel gruwels is —

14 Hoe kan ons verwag dat God sy hand sal terughou in oordeel teen ons?

15 Kyk, my hart roep uit: Wee hierdie volk. Kom uit in oordeel, o God, en verberg hulle sondes, en goddeloosheid en gruwels van voor u aangesig!

16 En weer, my seun, daar is baie weduwees en hul dogters wat agterbly in Serriza; en daardie deel van die voorrade wat die Lamaniete nie weggedra het nie, kyk, dit het die leer van Zenefi weggedra, en hulle agtergelaat om rond te dwaal waar hulle ook al kan vir voedsel; en baie ou vrouens val flou langs die pad en sterwe.

17 En die leer wat by my is, is swak; en die leërs van die Lamaniete is tussen Serriza en my; en soveel as wat gevlug het na die leer van Aäron, het die prooi geword van hulle vreeslike wreedaardigheid.

18 O, die verdorwenheid van my volk! Hulle is sonder orde en sonder genade. Kyk, ek is slegs 'n man, en ek het slegs die krag van 'n man en ek kan nie langer my bevel afdwing nie.

19 En hulle het sterk geword in hul goddeloosheid; en hulle is almal ewe wreed, en spaar niemand, nóg oud, nóg jonk; en hulle skep behae in alles behalwe dit wat goed is; en die lyding van ons vroue en ons kinders op die hele aangesig van hierdie land oortref alles; ja, die tong kan nie vertel nie, nóg kan dit geskrywe word.

20 En nou, my seun, ek talm nie langer by hierdie verskriklike toneel nie. Kyk, jy ken die goddeloosheid van hierdie volk; jy weet dat hulle sonder beginsel is, en gevoelloos; en hulle goddeloosheid oortref dié van die Lamaniete.

21 Kyk, my seun, ek kan hulle nie by God aanbeveel nie, uit vrees dat Hy my sou slaan.

22 Maar kyk, my seun, ek beveel jou aan by God, en ek vertrou op Christus dat jy gered sal word; en ek bid tot God dat hy jou lewe sal spaar, om te getuig van die terugkeer van sy volk tot Hom, of hulle algehele vernietiging; want ek weet dat hulle moet vergaan tensy hulle bekeer en terugkeer tot Hom.

23 En as hulle vergaan, sal dit wees soos met die Jarediete, vanweë die moedswilligheid van hul harte, en hulle soeke na bloed en wraak.

24 En as dit so is dat hulle vergaan, weet ons dat baie van ons broers oorgeloop het na die Lamaniete, en baie meer sal ook oorgaan na hulle; daarom, skryf so 'n paar dinge, as jy gespaar bly en ek omkom en jou nie sien nie; maar ek vertrou dat ek jou spoedig sal sien; want ek het heilige kronieke wat ek aan jou wil oorhandig.

25 My seun, wees getrou in Christus; en mag die dinge wat ek geskryf het, jou nie bedroef, om jou terneer te druk tot die dood toe nie; maar mag Christus jou ophef, en mag sy lydings en dood en die toon van sy liggaam aan ons vaders, en sy genade en lankmoedigheid, en die hoop vir sy heerlikheid en vir die ewige lewe, rus in jou

gedagtes vir ewig.

- 26 En mag die genade van God die Vader, wie se troon hoog in die hemele is, en ons Here Jesus Christus, wat sit aan die regterhand van sy krag, totdat alle dinge onderworpe aan Hom sal wees, en ewig met jou wees en bly. Amen.

Moroni 10

- 1 Nou ek, Moroni, skryf ietwat soos wat ek goeddink. En ek skryf aan my broers, die Lamaniete; ek wil hê dat hulle moet weet dat meer as vierhonderd en twintig jaar verbygegaan het vandat die teken gegee is van die koms van Christus.
- 2 En ek verseël hierdie kronieke, nadat ek 'n paar woorde gespreek het by wyse van vermaning tot julle.
- 3 Kyk, ek wil julle vermaan dat wanneer julle hierdie dinge sal lees, as dit wysheid is in God dat julle hulle sal lees, dat julle sal onthou hoe genadig die Here was jeens die kinders van mense, vanaf die skepping van Adam tot die tyd dat julle hierdie dinge sal ontvang, en dit bepeins in julle harte.
- 4 En wanneer julle hierdie dinge sal ontvang, wil ek julle vermaan dat julle God sal vra, die Ewige Vader, in die Naam van Christus, of hierdie dinge nie waar is nie; en as julle sal vra met 'n opregte hart, met opregte begeerte, en met geloof in Christus, sal Hy die waarheid daarvan openbaar aan julle, deur die krag van die Heilige Gees.
- 5 En deur die krag van die Heilige Gees mag julle die waarheid weet van alle dinge.
- 6 En watter ding ook al goed is, is regverdig en waar; daarom, niks wat goed is loën die Christus nie, maar erken dat Hy is.
- 7 En julle mag weet dat Hy is, deur die krag van die Heilige Gees; daarom wil ek julle vermaan dat julle nie die krag van God loën nie; want Hy werk deur krag, volgens die geloof van die kinders van mense, dieselfde vandag en môre, en vir ewig.
- 8 En weer, ek vermaan julle, my broers, dat julle nie die gawes van God loën nie, want hulle is baie; en hulle kom van dieselfde God. En daar is verskillende wyses waarop hierdie gawes toegewys word, maar dit is dieselfde God wat alles in almal werk; en hulle word gegee deur die openbarings van die Gees van God aan die mens, om hulle te bevoordeel.
- 9 Want kyk, aan een word gegee die Gees van God, dat hy die woord van wysheid mag onderrig;
- 10 En aan 'n ander, dat hy die woord van kennis mag onderrig deur dieselfde Gees;
- 11 En aan 'n ander, uitermate groot geloof; en aan 'n ander, die gawes van genesing deur dieselfde Gees;
- 12 En weer, aan 'n ander, dat hy magtige wonderwerke mag verrig;
- 13 En weer, aan 'n ander, dat hy mag profeteer aangaande alle dinge;
- 14 En weer, aan 'n ander, die aanskouing van engele en dienende geeste;
- 15 En weer, aan 'n ander, alle soorte van tonge;
- 16 En weer, aan 'n ander, die uitlegging van tale en van verskillende soorte tonge.
- 17 En al hierdie gawes kom deur die Gees van Christus; en hulle kom na elke mens afsonderlik, soos Hy wil.
- 18 En ek wil julle vermaan, my geliefde broers, dat julle onthou dat elke goeie gawe kom van Christus.
- 19 En ek wil julle vermaan, my geliefde broers, dat julle onthou dat Hy dieselfde is gister, vandag en vir ewig, en dat al hierdie gawes waarvan ek gespreek het, wat

geestelik is, nooit weggedoen sal word so lank as die wêreld sal staan nie, slegs ooreenkomstig die ongeloof van die kinders van mense.

20 Daaron, daar moet geloof wees; en as daar geloof moet wees, moet daar ook hoop wees; en as daar hoop moet wees, moet daar ook naasteliefde wees.

21 En tensy julle naasteliefde het, kan julle geensins gered word in die koninkryk van God nie; ook kan julle nie gered word in die koninkryk van God as julle nie geloof het nie; nóg kan julle, as julle geen hoop het nie.

22 En as julle geen hoop het nie, moet julle noodwendig in wanhoop wees; en wanhoop kom as gevolg van goddeloosheid.

23 En Christus het waarlik aan ons vaders gesê: As julle geloof het kan julle alle dinge doen wat vir My raadsaam is.

24 En nou spreek ek met al die eindes van die aarde — dat as die dag kom dat die krag en gawes van God weggedoen sal word onder julle, sal dit wees vanweë van ongeloof.

25 En wee die kinders van mense as dit die geval is; want daar sal niemand wees wat goed doen onder julle nie, nee nie een nie. Want as daar een is onder julle wat goeddoen, sal hy werk deur die krag en gawes van God.

26 En wee hulle wat hierdie dinge sal wegdoen, en sterf, want hulle sterf in hul sondes, en hulle kan nie gered word in die koninkryk van God nie; en ek spreek dit volgens die woorde van Christus; en ek lieg nie.

27 En ek vermaan julle om hierdie dinge te onthou; want die tyd kom spoedig dat julle sal weet dat ek nie lieg nie, want julle sal my sien by die regbank van God; en die Here God sal sê aan julle: Het Ek nie my woorde aan julle verkondig, wat geskryf is deur hierdie man, net soos een wat roep uit die dode, ja, net soos een wat spreek uit die stof nie?

28 Ek verkondig hierdie dinge ter vervulling van die profesieë. En kyk, hulle sal uitgaan uit die mond van die ewige God; en sy woord sal voortsis van geslag tot geslag.

29 En God sal aan julle toon dat dit wat ek geskryf het, waar is.

30 En weer wil ek julle vermaan dat julle moet kom na Christus, en vasgryp aan elke goeie gawe, en die bose gawe nie aanraak nie, nóg die onrein ding.

31 En ontwaak, en staan op uit die stof, o Jerusalem, ja, en trek aan jou mooi klere, o dogter van Sion; en versterk jou penne en vergroot jou grense vir ewig, dat jy nie langer vermeng mag wees nie, dat die verbonde van die Ewige Vader wat Hy gemaak het met julle, o huis van Israel, vervul mag word.

32 Ja, kom na Christus, en word vervolmaak in Hom, en onthou julleself van alle goddeloosheid; en as julle jul sal onthou van alle goddeloosheid, en God sal liefhê met al julle mag, verstand en sterkte, dan is sy genade genoeg vir julle, dat deur sy genade julle volmaak mag wees in Christus; en as julle deur die genade van God volmaak is in Christus, kan julle geensins die krag van God loën nie.

33 En weer, as julle deur die genade van God volmaak is in Christus, en sy krag nie loën nie, dan word julle geheilig in Christus deur die genade van God, deur die vergieting van die bloed van Christus, wat in die verbond is van die Vader tot die vergifnis van julle sondes, dat julle heilig word, sonder smet.

34 En nou sê ek aan almal, vaarwel. Ek gaan spoedig om te rus in die paradys van God, totdat my gees en liggaam weer sal verenig, en ek triomfantlik gebring word deur die lug, om julle te ontmoet voor die aangename regbank van die groot Jehova,

die Ewige Regter van beide die lewende en die dode. Amen.

DIE EINDE